

ROZHOVORY

OD DUŠE K DUŠI

3

ROZHOVORY OD DUŠE K DUŠI

ČASŤ 3.

*Táto kniha tvorí prepis textu v slovenskom a českom jazyku z
verejne dostupných relácií uverejnených na AllatRa TV s
účasťou váženého Igora Michajloviča Danilova.*

Obsah

Volanie Mahdího.....	7
Klíma. Budúcnosť je teraz.....	79
Sex a Duchovná cesta.	145
Rytier Ducha.	190
Dvojaké štandardy vedomia.	242
Cennosť pozornosti.....	288
Herná mánia systému.....	361
Víťazstvo nad sebou.	419

Volanie Mahdího.

T: Tatiana

E: Elčín

IM: Igor Michajlovič Danilov

IM: *Mnohí ľudia si často kladú otázku: „Aký zmysel má moja existencia? Načo? No raz som sa narodil, raz som tu, teda som z nejakých dôvodov potrebný? A v čom je moja misia?“ Predsa tvoja misia, priateľ môj, je práve v tom, aby si sa vrátil Domov – a Domov majú všetci jeden. Čo znamená hranica krajného Lotosu?*

-A práve tu je aj celý fenomén, keď je človek duchovne slobodný, chápe podstatu ľudí.

-A najzaujímavejšie je, že, už som to hovoril, celkom nedávno tento jav neexistoval. A mnohí to cítia a zamýšľajú sa: „Prečo? Čo to majú?“

-Ved' sa o tom jasne hovorí a keď vieš, keď máš kľúče, tak otvoríš každé dvere a už tým viac prakticky také pootvorené dvere, ako Korán, tam sa predsa o tom veľa hovorí. To nie je žiadna fantastika, je to realita, ktorá je v podstate dostupná každému človekovi, ktorý je schopný aspoň trochu upokojiť svojich šajtanov v hlave a je schopný nasmerovať svoj pohľad dovnútra.

-Nech by čokoľvek ľudia popisovali, popisujú len pozemské. Ale tí, ktorí idú po duchovnej ceste, začínajú pociťovať a chápať, aké je to v skutočnosti blaho a čo je to šťastie a čo je to Láska Božia. Nič sa tu tomu nevyrovná.

T: Dobrý deň, vážení priatelia. V našej dnešnej relácii sa porozprávame s váženým Igorom Michajlovičom Danilovom.

IM: Dobrý deň.

T: Eľčinom.

E: Dobrý deň.

T: Igor Michajlovič, minulá relácia „Slúženie“ vyvolala medzi ľuďmi širokú ohlas a najcennejšie a najdôležitejšie – to je vlastne živá odozva ľudí. A ľudia poslali veľmi veľa listov, poslali veľmi veľa svojich rozochvených odoziev a ohlasov a otázok, medzi ktorými sa mnohé týkali tém islamu. Ľudia vyjadrujú nádej, že ich odhalíte, aby mohli ešte viac pochopiť, čo je to islam vo svojej čistote, vo svojej kráse. No ak dovoľíte, začnem prvou otázkou, ktorá zaujíma ľudí, vyznávajúcich nielen islam, ale aj iné náboženstvá... čo je to raj? A táto otázka nemá pochopenie, prebiehajú spory a nezhody existujú dokonca u teológov, nehovoriac už o samotných veriacich. Sú to otázky, ktoré sú venované téme raja. Čo je to raj? Ľudia nechápu, čo je to raj, čo ich tam očakáva. Ale ved' to aj je cieľ života človeka, je to zmysel jeho života, je to konečné miesto jeho určenia, je to cesta Domov. A zaujímavé je, že koránické opísanie raja aj pre teológov vytvorilo jeden z neriešiteľných problémov, pretože z jednej strany sa spomína, že v raji žil ešte Adam so svojou manželkou, ale z druhej strany sa hovorí o tom, že raj – to je to, čo získa pravoverný človek po Súdnom dni. Ako tomu rozumieť? Ako vysvetliť toto, na prvý pohľad, protirečenie?

IM: Tu niet absolútne nijakého protirečenia. Iná vec je, že duchovní sa doteraz nemôžu zhodnúť, či raj existuje, alebo bude vytvorený potom, po Súdnom dni. Tam je otázka postavená práve v tomto zmysle. (T: Mhm.) Ale v skutočnosti tu niet nijakého protirečenia. Keď umiera fyzické telo človeka, človek odchádza buď do pekla ako subosobnosť, alebo do raja ako Anjel. Ale problém je v tom, že teológovia sa dodnes nemôžu zhodnúť na jednom názore, ako si už povedala – Adam bol v raji, to znamená, že raj existuje. Ale v iných prameňoch ich informácií, ktoré používajú, sa hovorí o tom, že moslimovia odídu do raja po Súdnom dni, (T: Mhm.) teda to vychádza, že raj bude vytvorený po Súdnom dni. No a tu došlo k neveľkým omylom. (T: Mhm.) Ale v skutočnosti je všetko jednoduché. Banálne nechápanie a nevedomosť, málinko, povedzme... jednoducho ľudia trochu zabudli Pravdu. Mnohé je z rozumu... Nuž ak budeme čítať, čo hovoria v mnohých náboženstvách duchovní a to, čo je predpísané... Prečo som zdôraznil, čo hovoria duchovní a čo je predpísané v ich Písmach? Veď časom ľudia interpretujú prečítané po svojom. My sme v minulej relácii... práve sme nastoľovali otázku, že počujú jedno a po čase už rozprávajú úplne iné a navrhovali sme našim cteným priateľom jednoducho si zaexperimentovať: skúsiť niekoľkokrát pozrieť film so zapísaním po každom pozretí a potom porovnať svoje pochopenia. A predstavte si, ako sme o tom už tiež hovorili, čo sa udeje, ak si to dvaja-traja ľudia rozpovedia navzájom. Avšak Písma sa v skutočnosti zostavovali až po niekoľkých rokoch od smrti samotných prameňov, však?

T: Taký pokazený telefón.

IM: Samozrejme. Odtiaľto vznikol chaos. V skutočnosti je všetko veľmi jednoduché. A opäť problém tohože Súdneho dňa, nuž, mne sa zdá, že je pomerne ostrý a u ľudí dochádza k nepochopeniu. Dajme tomu aj v islame prebiehajú spory o tom, že dvakrát zrodení – aj dvakrát umierať budeme. Prečo ku tomu došlo? Veď keď sa im hovorilo o subosobnosti, tak sa hovorilo o tom, že budú... no, ako v kresťanstve, prejdú cez očistec a podobne, tak aj na samom počiatku vzniku islamu, keď Prorok (mier s Ním) o tom rozprával, On rozprával práve o niekoľkých etapách a hovoril o tom, že človek bude v určitom stave ako v pekle, ale po Súde hriešnik umrie. Čiže Súd – to je koniec. Tu mnohí nechápu, myslím, že by sme predsa len mali aspoň trochu rozvinúť túto tému. Čo je to, povedzme, smrť človeka, áno? Je to smrť fyzického tela. Ale človek – nie je fyzické telo. A opäť, ľudské vedomie – to je súčasť samotného systému, alebo démonická časť, alebo časť zvera, ako sa hovorí. Ale človek – to je Osobnosť, to je tá Božská časť v ňom, ktorá vznikla vďaka tomu, že má Dušu, čiže po narodení tela prichádza Duša. Veď keď sa rodí dieťa, Duša sa usídľuje na ôsmy deň a o tom sa v starých náboženstvách veľmi veľa hovorí. V podstate sme o tomto veľa hovorili, sú pozorovania, keď dochádza k zmenám aj na úrovni rozličných rytmov (**T:** Mhm.) mozgu, no toto nie je téma dnešnej relácie. Ale dochádza k tomu presne na ôsmy deň – a vtedy sa objavuje Osobnosť. Ale do ôsmeho dňa je to takpovediac ničím sa nelíšiaci tvor od tohože

zvieratka. Je oduchovnený (pozn. – tu vo význame: obdarený duchom), ale neodúševnený (pozn. – tu vo význame: neobdarený dušou).

T: Áno a dnes veľmi mnohí nechápu, čo je to vedomie, čo je to Osobnosť, ako sú vzájomne prepojené a v čom je ten rozdiel. Niet dokonca pochopenia, čo je to mozog a čo je to vedomie (aj prvotné vedomie, aj druhotné), nehovoriac už o duchovnej zložke človeka – Osobnosti. Ľudia si jednoducho pletú...

IM: A opäť, kvôli čomu si pletú? Kvôli ateistickým názorom. Veď keď sa rozvíja nemluvňa, rozvíja sa aj prvotné vedomie, čiže, ako sa hovorí, zvierací mozog, či reptiloidný mozog (**T:** Mhm.), nuž, rôzne. Mozog a vedomie – to sú rôzne veci. Zvlášť u ľudí sa prejavuje, no, takpovediac, vyjadrenejšie ako u zvierat. Prvotné vedomie sa práve vzťahuje k tej časti, ktorá sa bezprostredne cez zhľuk neurónov kontaktuje s Osobnosťou. Znovu zdôrazňujem – cez zhľuk neurónov. Beztak existuje akási medzera medzi vedomím a Osobnosťou. A druhotné vedomie, už sme mnoho rozprávali v tejto súvislosti, nebudeme sa veľmi opakovať, ale druhotné vedomie – to sú práve tí šajtani, ktorí našepkávajú, démoni, ktorí hovoria. Ale komu hovoria? Čiže informácia sa získava prvotným vedomím a až prvotné vedomie – Osobnosti, a Osobnosť to už financuje svojou pozornosťou. Čiže vkladajúc svoju pozornosť do tej či inej informácie, ju nútime realizovať sa. Takže po smrti fyzického tela, ak človek, jednoduchšie povedané, dosiahne počas života toto oslobodenie a

stane sa slobodným... Slobodným od čoho? V prvom rade slobodným od smrti, čiže sa stane tým, koho prv nazývali Anjel. Prirodzene odchádza do raja, stáva sa súčasťou Duchovného Sveta, súčasťou Boha. A tu opäť vznikajú otázky, však? Čo znamená „súčasťou Boha“. Súčasťou Duchovného Sveta, ako Jeho neoddeliteľná časť. Ale ak človek, nuž, povedzme, hrešil a bol v tomto živote bábkou satana, všetko jeho konanie bolo zamerané na uspokojenie egoizmu, ktorý sa mu opäť vštepuje vedomím, a mnohí prežívajúc život ani nevedia, že je v nich aj Božská časť, tak takíto ľudia sa stanú subosobnosťou. A subosobnosť je dobre opísaná v tomže Koráne, no tiež aj v iných náboženstvách, aj v samotnom kresťanstve sú o tom zmienky. Chápem, samozrejme, že všetko toto rozprávanie prostredníctvom rozličných interpretácií nadobudlo takú nie celkom rozpoznatelnú formu, (T: Mhm.) niet priameho popisu. Hoci opäť, ako to povedať, veď sa o tom jasne hovorí a keď vieš, keď máš kľúče, tak otvoríš každé dvere a už tým viac prakticky také pootvorené dvere, ako Korán, tam sa predsa o tom veľa hovorí.

„A odplatou tých, ktorí nadobudli zlo, bude rovnocenné zlo. Postihne ich poníženie a nikto ich neochráni pred Alahom. Ich tváre sa akoby pokryjú chuchvalcami nočného mraku. Oni sú obyvatelia Ohňa, v ktorom zotrvávajú naveky.“ Korán (preklad významov: E. Kulijev). Súra 10 „Junes“ (Jonáš), 27. aját

*„Naozaj, hriešnici sa budú večne súžiť v džahanne. Nedostanú od-
dych a tam upadnú do zúfalstva. My sme s nimi nejednali nespravidlivo – oni sami jednali nespravodlivo.“ Korán (preklad*

významov: E. Kulijev). Súra 43 „Az-Zuchrof“ (Zlaté ozdoby), 74.-76. aját

„Pre toho, kto príde k svojmu Pánovi ako hriešnik, je pripravená džahanna, v ktorej on neumrie, ani žiť nebude.“1 Korán (preklad významov: E. Kulijev). Súra 20 „Tá Há“ (Tá Há), 74. aját

Výklad as-Saadiho: *„Pre toho, kto príde k svojmu Pánovi ako hriešnik, je pripravená džahanna, v ktorej on neumrie, ani nebude žiť. Najvyšší povedal to, že hocaký hriešnik, ktorý bol až do samej smrti neveriaci a páchal veľké zločiny, sa bezpodmienečne dostane do džahanny, v ktorej je pre neho pripravený mučivý trest. Sú tam ohromné reťaze a ukrutná priepasť. Je tam krutá zima a neznesiteľná spara. Sú tam najpríšernejšie druhy útrap, z ktorých sa tavia srdcia a vnútornosti. Ale najstrašnejšie je to – že mučeníci Pekla neumierajú a nežijú. Neumierajú, pretože smrť by sa pre nich stala úľavou. Avšak ich existenciu nie je možné nazvať životom, pretože oni tým nezískavajú ani duchovné, ani telesné potešenie. Život v Pekle je plný utrpenia pre dušu, srdce i telo a ťažobu týchto útrap nie je možné ohodnotiť. Nebudú oslabené ani na jediný okamih a ak mučeníci poprosia o milosť, tak ju nedostanú a ak sa začnú modliť za odpustenie, tak ich modlitby nebudú vypočuté. Ak začnú prosiť o pomoc, tak im pomôžu vriacou vodou, podobnou roztavenému kovu, ktorá páli kožu. Ak však budú prosiť o záchranu, tak im prikážu vrátiť sa späť v ponížení a nikdy viac sa neobracať k Alahovi...“*

IM: Ak sa vrátíme ku stavu subosobnosti, tak Osobnosť sa spolu s vedomím ocitá v stave ako ho opisujú „nikde“, teda

ani v raji, ani... no ani v pekle, v prvej chvíli nikde. Ale to je prvá chvíľa, trvá veľmi krátky časový interval. A niektorí ľudia po úspešnej reanimácii a podobne, keď sa vracajú späť do fyzického tela, rozprávajú o tých zvláštnych stavoch, kde sa zdržiavali a niektorí si to vôbec nevšimnú. Všetko tu opäť závisí od toho, ako je rozvinutá Osobnosť a aké aktívne je prvotné vedomie. Prečo? Pretože vo chvíli toho prechodu, ak človek nie je celkom slobodný a žil viac pod diktátom satana, tak si samozrejme prakticky nič nevšimne – pre neho je to ako vypli svetlo, zapli svetlo... Ale ak je človek duchovne slobodnejší, tak Osobnosť beztak má určité spojenie v prvej etape s prvotným vedomím. Teda sa ukazuje, že voľky-nevoľky si zapamätá prvé kroky, pokiaľ nedôjde k úplnému rozpojeniu. Nuž, povedzme, že to tak funguje. Teda, ak si človek nezaslúžil rajský stav, tak dochádza k zlúčeniu, alebo povedzme, že vzniká subosobnosť. Subosobnosť – veď to je tá Osobnosť, ktorá nesplnila tú misiu, kvôli ktorej je tu. A prirodzene, jeho vedomie zostáva. Nuž to je to, ako opisujú stav pekla, alebo zotrvávanie v pekle. No nie je to veľmi závideniahodný stav, samozrejme pre subosobnosť.

T: Áno. V samotnom Koráne sa hovorí o stavoch hriešnikov, čiže o subosobnostiach v neviditeľnom svete, o tom, v akých podmienkach podľa pocitov sa budú nachádzať, prebývajúc blízko Duše. A porovnávajú peklo (džahanna) s ohňom, plameňom, priepasťou.

IM: Presne tak.

T: Áno, a je tu rozpovedané, ako sa tieže muky subosobnosti zosilňujú každý raz po znovuzrodení, teda pri výmene jedného tela druhým. A napríklad v Koráne, v 56. ajáte 4. súry, sa hovorí o hriešnikoch v pekle.

IM: No nebudeme strašiť, nebudeme rozprávať, je o tom mnoho napísané a mnoho povedané, aj my sme mali relácie, kde sme o tom podrobne hovorili.

1. RELÁCIA „VEDOMIE A OSOBNOSŤ. OD VOPRED MŔTVEHO K VEČNE ŽIVÉMU“ / *allatra. tv*

2. RELÁCIA „SAMOVRAŽDA. POSMRTNÝ OSUD“ / *allatra. tv*

3. RELÁCIA „OD ATEISTU K SVÄTOSTI“ / *allatra. tv*

4. RELÁCIA „NEVIDITEĽNÝ SVET“ / *allatra. tv*

(Pozn.: Relácie sa dajú pozrieť na YouTube kanále AllatRa TV Česko – Slovensko alebo YouTube kanále PRAVDA je pre VŠETKÝCH JEDNA)

IM: Chcem to tu povedať jednoducho. Teda človek sa bezprostredne ocitá v stave subosobnosti. Subosobnosť sa nachádza vedľa Duše. Nemôže ani vyklízuť, ani sa oslobodiť – nič. A spolu s Dušou prechádza reinkarnáciu, čiže sa usídľuje do iného tela. Duša sa neoslobodila, nestala sa Anjelom, časťou Anjela, Božskou časťou a prirodzene ide na prerod. A tu vzniká zmätok: kto sa reinkarnuje – človek alebo duša? Veď mnohí majú postoj: duša – to som ja. (**T:** Mhm.) No vari si ty duša? Nie. Dušou sa môžeš stať, keď splynieš a staneš

sa s ňou jedným celkom. Ale dovtedy, kým sa človek nestal slobodným, nedošlo k tomuto splynutiu, nuž prirodzene, že on ani nevie, čo je to duša a mnohí dokonca ani nevedia, že existuje. Tak teda, keď sa človek stal subosobnosťou, reinkarnujúc sa spolu s dušou, v súvislosti s tým, že sa nachádza bezprostredne pri duši, cíti a chápe svoj stav, svoju situáciu, veď mnohé sa pred ním odhaľuje. A chápe bezvýchodiskovosť a môže cítiť, čo činí nová Osobnosť. A v tomto i vzniká paradox. No ako potvrdenie toho, že bývajú reinkarnácie, povieme, že sú opísané všade – opísané sú aj v Koráne... (T: Aj v islame, tam sú tiež)...v minulej relácii sme hovorili o tom, že sa o tomto hovorí aj v kresťanstve, v každom prípade sa hovorilo medzi prvými kresťanmi. Potom to začali intenzívne zatierať, vraj „to nemôže byť“. No aj v iných náboženstvách sa o tom hovorí. Vykonaná je povedzme kopa výskumov mnohými ľuďmi, ktorí sa zaujímali o túto tému. A oni celkovo dokázali, keď detičky rozprávajú o svojom minulom živote, konfrontuje sa to so skutočnosťami, o ktorých dieťa nuž nijako nemohlo vedieť. No a takto sa potvrdzuje, že existuje reinkarnácia. Ale reinkarnácia koho? A tu by to jednoducho chcelo vysvetliť, aby neboli nedorozumenia u našich priateľov. Prečo ľudia niekedy spomínajú... zvlášť deti. Alebo aj pri správnom použití určitých techník možno, povedzme, skutočne prebudiť subosobnosť spiacu v človeku a ona môže o sebe mnohé porozprávať (existujú také praktiky). Prečo sa to deje? Pretože je Osobnosť nespevnená, zvlášť u dieťaťa, a subosobnosť je silná. Čiže človek sa zaoberal nejakou mágiou, alebo sa skutočne venoval,

zdôrazňujem, venoval nejakému náboženstvu, pokúšal sa prísť k Bohu. Ale pokúšal sa a venoval sa, no nežil tým – a stal sa subosobnosťou. Ale určitú silu má, má určitú aktivitu. A subosobnosť, nuž celkovo, ako i každý tvor, ako hociktoré zviera, ktoré je zahnané do kúta, je veľmi aktívna a hľadá život, teda... No aby bolo jednoduché pochopenie, možno si jednoducho ľahnúť, uvoľniť sa, tak, aby ste zabudli na telo – tak toto je približne stav subosobnosti. Čiže vedomie pracuje, všetko si pamätáš, všetko vieš, túžby zostávajú, ale tela niet. No je to tak. A plus ešte niektoré také pseudofyzické pocity – to je ako, viete, ako keď vám amputovali nohu, ale fantómové bolesti zostávajú. Fantómové cítenie tela zostáva a dlhodobo cez stáročia pretrváva u ľudí, ale tela jednoducho niet – odtiaľto je bolesť, pálenie, no a mnohé podobné tomu, čo rozprávali...

T: Teda tento stav pálčivého ohňa (**IM:** Áno), ktorý zakúša...

IM: Teda tak to vychádza, že subosobnosť sa reinkarnuje z tela do tela, kým povedzme nebude definitívne úplne anulovaná – pri oslobodení Osobnosti, alebo po Súdnom dni. Každá nová Osobnosť, ktorá sa neoslobodila, sa opäť stáva takou istou subosobnosťou a takýchto subosobností môže byť v skutočnosti veľmi mnoho. No to je opäť potvrdzované praktikami, špeciálnymi technikami, ako som hovoril, keď sa človek uvádza do určitého stavu a možno nájsť pomerne veľa minulých osobností v jednom človeku. Bývajú, samozrejme, aj spontánne prejavy. A dobre je to opísané u Billyho Milligana, no a v mnohých iných takých prípadoch.

Psychiatrom sú dobre známe. Len oni nevedia, ako ich vysvetliť, kedy sa skutočne Osobnosť, nuž povedzme to tak, nahrádza inými osobnosťami a človek sa úplne mení: aj znalosti jazykov, ktoré sa nikdy neučil, aj mnohé iné charakteristiky a všetko sa mení. Nuž, je to skutočne tak, tu niet námietok – to už je veda, to sú už fakty. Čo sa deje po Súde? Hovorí sa Súd, áno, alebo Strašný súd, či Posledný súd, kedy všetkých budú súdiť. No v skutočnosti je všetko oveľa jednoduchšie. Ak ľudstvo nie je hodné existovať ďalej, tak sa prijíma rozhodnutie – a ono končí svoju existenciu. Všetky duše sa vracajú a aj toto sa opisuje. Zhromažďujú sa spolu a vracajú sa do svojho Domu. No prirodzene, že v takom prípade jednoducho všetky subosobnosti, nuž, umierajú, úplne sa anulujú, čiže informácie sa v tomto prípade vymazávajú. (T: Mhm.) No, aby to bolo také viac zrozumiteľné súčasným jazykom.

T: Tiež, ak sa vrátíme k téme raja, ukazuje sa, že táto téma je pre veriacich veľmi dôležitá tým, že je to v podstate to útočisko, kam má človek prísť, je to zmysel jeho života.

IM: Nuž to je zmysel samotného náboženstva a zmysel existencie samotného človeka. Mnohí ľudia si často kladú otázku: „Aký zmysel má moja existencia? Načo? No raz som sa narodil, raz som tu, teda som z nejakých dôvodov potrebný? A v čom je moja misia?“ Predsa tvoja misia, priateľ môj, je práve v tom, aby si sa vrátil Domov – a Domov majú všetci jeden. A ty volíš: Žiť či umrieť. A tento prechodný stav existencie – to, čo my nazývame „životom“, je daný práve

pre tvoju voľbu, aby si sa rozhodol.

T: Tiež by som chcela pohovoriť o tom Domove, to, čo čaká pravoverného...

IM: Áno, popis raja máš na mysli.

T: Popis raja, áno. Jednoducho že... (**IM:** Nuž...) je to tak veľmi protirečivé.

IM: V každom náboženstve, ktoré zoberieme, sa to všetko opisuje ako rozprávka a všetko sa vždy naväzuje na matériu. Prečo? Hoci existujú aj jasné poukázania na tie prirodzené stavy, ktoré tam budú a poukazuje sa na to, čo čaká človeka, ale zároveň práve šajtan našepkal... V islame sa mi, napríklad, nuž ak máme hovoriť pozemským jazykom, dovoľíme si taký žart o chápaní „raja“, čo čaká moslima po smrti. No povedzme, ak máme vyberať medzi kresťanstvom a islamom, vychádzajúc z pozemského života, z našich obvyklých existencií, keďže sme predstaviteľmi mužského pohlavia, mne sa v islame páči viac.

T: Môžeme ozvučiť, čo čaká človeka podľa predstavy vedomia.

IM: Nuž, ozvučme. A priznajte sa, s tým je ťažké sa prieť.

T: Nuž teda to, že obyvatelia „raja“ budú líhať na vyšívaných lôžkach, že budú ozdobení striebornými ozdobami, že ich tam tiež očakávajú rajske hurisky.

IM: A ďalej čo?

T: Že pravoverným budú dané večne mladé manželky, alebo ich večne mladé manželky, alebo rajske devy – hurisky, ktorých je asi sedemdesiatdva.

IM: Tak buď to, alebo to?

T: Aj to, aj to.

IM: A aj to, aj to bude? (**T:** Áno.) Sedemdesiatdva?

T: Na manželky nezapudli. Však aj vek obyvateľov „raja“ bude (**IM:** Veď hovorím, je sa nad čím zamyslieť...) okolo tridsaťtri rokov, dosť mladí, plní síl a... Nuž viete, akosi sa rysuje taký prázdny život, veľmi pripomínajúci film, ktorý nedávno vyšiel...

IM: ...s túžbami (**T:** Áno.) obyčajného, všedného, dokonca by som povedal, že človeka v pokročilom veku, zrelého.

E: Je jeden smiešny hadís na túto tému, kde sa hovorí, že Prorok údajne stúpencom rozprával o tom, že koľkokrát tam muž môže byť so ženou. A keď sa stúpenci spýtali: „Ó Posol Alaha, vari toľkokrát?“, on hovorí: „Áno, tam sa mu dostane sily sto mužov“. A je také pochopenie (**T:** Čiže... túžby systému.), že niektorí ľudia, áno, len nejaké svoje neuskutočnené sny, svoje túžby, oni ich len ozvučujú.

IM: Pravdaže. Tu máš absolútnu pravdu, jednoduchšie povedané. Je to z jednej strany pochopiteľné, že sú to sny, že sú to túžby, že je to pokus zlákať človeka, nejako ho niečím privábiť – tu to nemáš, ale tam budeš. No ale čo tvrdenie a chápanie toho odjakživa vo všetkých náboženstvách, že Anjel –

je bezpohlavná bytosť. A teraz si predstavte: nemáte pohlavie a nemáte telo, pretože telo je časť materiálna a všetka materia patrí satanovi, všetka. Len Duch – Bohu, pretože Duch je Boh a všetko božské – je Duch. Niet pohlavia, niet tela. A tu je jedna maličká otázka: čímže budeš líhať na poduškách a načo je ti týchto nádherných sedemdesiatdva diev (E: Ak si Duch.), ak si Duch? A ak... to hovoríme o moslimovi. Ale ak je moslimka, aj ona bude mať sedemdesiatdva diev?

T: Manželov. Len tam vznikajú otázky: posledný (**IM:** Ony majú len manželov?) či ak ich bolo niekoľko, tak... (E: Áno.)

IM: ...predsa len je v islame mužom lepšie.

E: Žiaľ, aj v tejto otázke trochu opomenuli ženy, to, že...

IM: V zmysle sľubov, áno? (E: Áno.) No v skutočnosti je Boh milostivý, On nikoho neopomína. To my, ľudia, rozdeľujeme na ženy, mužov, my rozdeľujeme na islam, kresťanstvo, budhizmus či niečo iné. U Boha niet rozdelení. Ale my tu rozdeľujeme nielen na islam či kresťanstvo, my delíme ešte aj islam, aj kresťanstvo delíme. A v tomže kresťanstve hovoríme: „Nechoď do toho kostola, tam je zle“, a aj v tomže islame to hovoríme. Vychádza to tak, že všetci ľudia – sú jediným výtvorom Boha, my všetci sa modlíme k jednému Bohu, ale rozdeľujeme sa. V tom je nešťastie, samozrejme.

T: Je však zaujímavé, že v hadísoch Prorok hovoril o tom, že to, čo dostanú pravoverní, nemožno opísať a nemožno pochopiť nejakým obyčajným ľudským pojmovým aparátom.

IM: Nemožno. (**T:** Áno, čo...) Skutočne je to tak, pretože nie je s čím porovnávať. Všetko, čo tu máme, všetko máme dočasne a všetko to patrí, ešte raz to hovorím, satanovi. Jediné, čo patrí Duchovnému Svetu – to je naša Duša, nie my. Preto, aby sme sa tiež stali súčasťou Duchovného Sveta, musíme tento život využiť správne a spravodlivo. A vtedy budeme mať šancu patriť Duchovnému Svetu, stať sa Jeho neoddeliteľnou súčasťou. Ale pre to treba na sebe pracovať. Nič nebude len tak.

T: Igor Michajlovič, tiež sa veľmi veľa hovorí o ceste do raja a v rôznych náboženstvách opisujú dokonca to, že to bude akási mnohostupňová pyramída. V islame, v Koráne, sa hovorí o vrchole, ktorý je ukončený hranicou krajného Lotosu (**IM:** Ale...). Je možné to nejako vysvetliť?

IM: V skutočnosti to vychádza z dávnych chápaní „čo je to človek“, ktoré sa zakladali na mimoriadnych pochopeniach a znalostiach. Dnes, žiaľ, nemáme takú techniku (jednoducho v prírode neexistuje) na to, aby sme nasníмали, ako sa hovorí, konštrukciu samotného človeka, jeho energetickú konštrukciu. Avšak v skutočnosti má človek, no, podľa energetickej štruktúry, pyramidálnu formu. Ale keď dosahuje hranicu krajného Lotosu, konštrukcia sa mení. No o tom sme hovorili, dobre je to opísané v „AllatRa“, je to fakt, o ktorom sa nebudeš hádať, pretože je to ešte aj zaznamenané v najstarších náboženstvách. A tá istá pyramída sa v tomto prípade opäť môže posudzovať ako etapy postupu samotného človeka, alebo ako „Jakubov rebrík“, vedúci na nebesá, áno,

(T: Mhm.) skladajúci sa zo stupienkov. Tiež sa to môže posudzovať ako, povedzme, po dimenziách stúpajúca Osobnosť, ktorá sa rozvíja a smeruje k Bohu. A keď dochádza k siedmej dimenzii, prichádza práve k hranici krajného Lotosu. Čo znamená „hranica krajného Lotosu“? Je to najstaršia meditatívna technika, ktorá..., nuž, rôzne ju... niekto ju nazýva meditáciou, všeobecne je to skutočne duchovná praktika. A nevzťahuje sa k žiadnemu náboženstvu sveta, ale všetci svätí ju postihujú rôznymi cestami – modlitebnými stavmi, meditáciami. Ale toto je takpovediac jediná cesta komunikácie s Bohom, teda skrze vnútorný stav. Je to pocitový kontakt. No tu to vychádza, že keď sa človek rozvíja práve v praktikách či v tých samých modlitbách – Ježišovej modlitbe či iných, postihuje to skrze tenže namaz, skrze poslušnosť, človek celú dobu rozmyšľajúc o Alahovi – generuje svoju lásku k Nemu, veď v islame sa o láske mnoho hovorilo (E: Áno.). A takto si človek vytvorí pocitové vnímanie, nasmerované nie na vonkajší, ale na vnútorný stav a ako Osobnosť sa približuje k Duši – a to je najkratšia cesta k Bohu, pretože Duša – to je brána do raja, ako sa hovorí, však? A keď dosiahne siedmu dimenziu – to je hranica krajného Lotosu. Prečo? Pretože to je vrchol meditatívnej praktiky „Lotos“. Čiže hranica krajného Lotosu – to je prechod do Božského stavu, teda prechod do Duchovného Sveta. Všetko je veľmi jednoduché. No vtedy sa odhaľuje všetko. No opäť, odhaľuje sa zo stavu siedmej dimenzie, alebo už, povedzme, východ do Duchovného sveta. Ale stráca sa ponímanie a videnie pozemského sveta, trojrozmerného. To sme v minulej relácii

uvádzali príklad o lotose, ktorý prerastá z bahniska, (**T:** Mhm.) že, z týchto mútnych vôd. Analogicky: vykĺzol si z bahna pozemského, svetského a mŕtveho do Živého a Neko-
nečného.

T: Igor Michajlovič, ale Vy ste povedali, že aby sa dosiahol tento stav, človek tento stav môže dosiahnuť aj skrze namaz, aj skrze duchovné praktiky (**IM:** Skrze modlitbu, no tak to predsa aj ľudia postihujú.). A zaujímavé, že keď sa hovorí o tom, že Alah hľadá na stav srdca človeka, o tom, že Alah nebude pozeráť na tváre ľudí...

IM: A je to skutočne tak. No vnucujú to, vyhovuje to duchovným. Ale prepáčte mi, nemám nič proti tomu, čestne hovorím, ale jednoducho táto manipulácia pochádza z dáv-
noveku – keď rozprávajú, že Boh vidí každý tvoj krok. Boh nevidí, satan vidí. A tu je popletenie bohov. No každý má svojho boha: u ateistov a hriešnikov je bohom satan; u veria-
cich ľudí, u moslimov, u nich je bohom Alah (Boh). A každý ide svojou cestou, každý si volí tú cestu, ktorou chce žiť. Ale zdôrazňujem, že Boh nemôže vidieť mŕtve, to neexistuje. To nám sa zdá, že existujeme. Môžeme tu jeden druhého uraziť, navzájom si môžeme spôsobiť bolesť a útrapy. Ale to zostane tu, je to za hranicami Živého. Nezaujíma to nikoho, okrem satana, on nás tu takto drží a on rozmnožuje toto zlo. Ale opäť – čím to tvorí? Nami – naším jazykom a našimi rukami. Vari to nie je tak? (**E:** Áno.) No vari to nie je tak, priatelia moji? Ved' on neprichádza a nenúti ňa prijať to či iné rozhod-
nutie, on ti iba hádže myšlienku, priateľ môj. Ale ty

realizuješ zlo: ty začínaš zle rozmýšľať o iných, ty začínaš vyvyšovať a chváliť seba, ty spôsobuješ komusi bolesť a útrapy a urážaš sa na iných, keď oni rovnako jednajú s tebou. Prečo sa urážaš? Pretože si ukrivdený, dotkli sa tvojej pýchy. A tu práve aj je celý fenomén, keď je človek duchovne slobodný, chápe podstatu ľudí, chápe ako pôsobí satan, on to vie. Keď je duchovne slobodný, nemôže sa urážať, minimálne na toho Anjelika, ktorý sa nachádza v extrémne ťažkom stave, ktorému diktuje satan. Ale čo je to satan? To sú len predpísané programy. A tu je opäť fenomén.

E: A v Koráne je tiež to, čo ste povedali, je to tam povedané. Priamym textom je povedané v ajáte, že satan im vnukol svoju myšlienku a oni jej uverili (**IM:** Správne.), okrem niektorých veriacich.

IM: A tu sa hovorí o tom, čo som rozprával – satan vnucuje myšlienku. Myšlienka patrí satanovi a on vnucuje Osobnosti určitú myšlienku a Osobnosť to financuje a realizuje. A čím sa líši veriaci od neveriaceho? Tým, že veriaci, nuž alebo ako hovoríme, človek idúci po duchovnej ceste, on musí na sebe pracovať, musí v prvom rade študovať, ako pracuje systém, čiže študovať satana, odkiaľ a aké myšlienky prichádzajú a ako im vzdorovať. Keď ti satan hovorí: „Uraz priateľa“ musíš chápať to, že aj priateľovi prišla rovnaká myšlienka. A stačí, že sa niekto z vás nechá nachytať, uraziť sa – viac nebudete priateľmi, stanete sa nepriateľmi. Komu je to výhodné? Satanovi.

E: Iba satanovi.

IM: Iba satanovi.

E: A v podstate všetko zlo na zemi pochádza práve z tohto.

IM: Ľudstvo má jediného nepriateľa a to je satan. Ale v skutočnosti sme my všetci bratia a sestry. Rozdeľuje nás len satan, ale on nerozdeľuje skrze niečo či niekoho, on rozdeľuje skrze nás: skrze naše skutky, naše jednanie, skrze naše slová. A odtiaľto aj všetko vyrastá. Nástroj satana – to si ty, môj priateľ, (**E:** Kým načúvame.) pokiaľ počúvaš tohto satana.

E: Áno. Ako hovoril Prorok Mohamed (mier s Ním), tvoj najväčší nepriateľ je tvoj nafs a ukrytý je v tebe samotnom.

IM: Preto aj bol Prorokom (**E:** Áno.), poznal podstatu.

NAFS (nafs)

NAFS – podstata človeka, jeho „Ja“... Nafs je zdrojom všetkých túžob človeka, ktoré protirečia ustanoveniam Šaría. V ajátoch Koránu je všetkým, ktorí zdolávajú svoj nafs, sľúbený raj: „A kto sa bál prebývania Pána svojho a zdržiaval dušu od náruživosti, tak naozaj raj – to je útočisko.“ Korán (preklad významov: I. Kračkovskij). Súra 79 „Al-Názi‘át ‘‘‘ (Vytrhujúci), 40.-41. aját Boj so svojimi vášňami je prvoradou úlohou veriaceho moslima počas trvania celého jeho života. Zdroj: Islamský encyklopedický slovník. A. Ali-zade. Ansar, 2007

V moslimskej angelológii a démonológii, nasledujúcej koránickú tradíciu, sa termín „duša“ nepoužíva – anjeli a džinovia sa

nazývajú „*duchmi*“; konkrétne archanjel Gabriel (Džabrail) sa nazýva *ar-ruh al-amin* (Korán, Súra 26, 193. aját), *ruh al-quds* (Korán, Súra 16, 102. – 104. aját) a u súfijov tiež *ruh al-ilká*.

Transliterácia: *Nazala Bihi Ar-Rūḥu Al-'Amīnu* – „Verný Duch (Džabrail) zostúpil s ním“. Korán (preklad významov: E. Kulijev). Súra 26 „*Al-Šu‘ará‘*“ (Básnici), 193. aját

Zdroj: *Islam. Encyklopedický slovník*. – M.: Nauka. Hlavná redakcia východnej literatúry, 1991

Džinovia

– [jednotné č. – *jinn*; arab. „*ijtanna*“ – byť skrytý, zapečatený], v islame jedna z troch kategórií (zvyšné 2 sú ľudia a anjeli) rozumných bytostí, stvorených Alahom... Podľa Koránu boli džinovia stvorení Alahom zo zvláštného ohňa bez dymu, ľudia – z hliny a anjeli – zo svetla...

Zdroj: *Pravoslávna encyklopédia*. – M.: Cirkevno-vedecké centrum „Pravoslávna Encyklopédia“, 2014

Waswasah

– Iblísovo navádzanie, pochybnosti od šajtana – myšlienky, ktoré sa náhle objavujú v hlave človeka. Môžu pochádzať ako z nafsú človeka, tak aj od šajtana. Termín „*waswasah*“, znamenajúci „navádzanie Iblísa“ sa dáva do protikladu s termínom „*ilham*“. *al’IIL-HAM* (od slovesa *alhamah* – „vnuknúť“) – božské vnuknutie, inšpirácia. *Ilham* – to je svetlo, vedené bohom do srdca veriaceho (*Al-Tirmidhi*). Zdroj: *Islam. Encyklopedický slovník*. – M.: Nauka. Hlavná redakcia východnej literatúry, 1991

Výskumy koránickej antropológie Článok P. N. Kostyleva „Koránická antropológia: na príklade konceptu «hrud'» (sadr)“ // Vestník PSTGU I.: Bohoslovie. Filozofia 2015. Vyd. 2 (58). s. 55 -72 Publikovaný článok je venovaný analýze koránických predstáv o usporiadaní človeka (deskriptívnej religióznej antropológii). Koránická antropológia zahŕňa predovšetkým také elementy, ako „[telesná] duša“ (nafs), „srdce“ (galb) a „duch“ (ruh). Okrem vlastného „srdca“ (galb) možno hovoriť o jeho rozličných aspektoch, nazývaných „hrud'“ (sadr), „srdcová predsieň“ alebo „vnútorné srdce“ (fu'ad), „srdcové tajomstvo“ (sirr) a „jadro [srdca]“ (lubb). Bezprostredný predmet článku – koncept „hrud'“ (sadr) v Koráne a jeho rozvoj v postupnosti motívov, takých ako hrud' ako univerzálny koncept (1); vzájomný vzťah hrude (sadr) a srdca (galb), vrátane motívov „srdce –kameň“ (2); „to, čo je v hrudi“ (3); „roztiahnutie“ a „skrytie“ hrude (4); hamartiologické (5) a soteriologické (6) motívy. V Koráne a do určitej miery v islame, zvlášť pred tesným kontaktom s antickou filozofickou tradíciou, existovala podľa nás celostná predstava o človeku (al-insán), ale chýbal analóg, majúci zložitú anticko-židovskú podstatu kresťanskej predstavy o duši (ψυχή). STOTOŽŇOVAŤ POJMY NAFS a „DUŠA“ NIE JE ÚPLNE KOREKTNÉ, KEĎŽE NAFS PREDSTAVUJE PÔVODNE AXIOLOGICKY NEGATÍVNU PODSTATU, s ktorou musí moslim vstúpiť do boja (džihád an-nafs).

Predstavy o hmotnej forme (σάρξ), majúce kresťanskú genézu neidentickú ani s telom (σωμα), ani s dušou, pomáhajú do určitej miery predstaviť si význam, ktorým sa naplňa termín nafs v islamskej kultúre. Spočiatku je nafs ťažké odlíšiť od samosti (poz. -

byťostného ja), ale potom sa tendencie rozvádzať význam samosti a človeku neidentitickej, nepriateľskej časti jeho vnútorného sveta, postupne rozvíjajú...”

„Pri výklade 114 súry Mohamed hovoril: „Šajtan lezie svojím ry-pákom (khurtum) k srdcu človeka, ale ak si ten pripomína Alaha, tak on spätkuje (skrýva sa), čiže utícha, ale ak si človek zabúda pri-pomínať, tak šajtan požiera jeho srdce. Preto je pomenovaný «skrý-vajúci sa našepkávač (štváč)»“.

Ajáty posledných dvoch súr Koránu (113. a 114.) sú nazvané „bi-júcimi“ (qawari’), pretože bijú (taqra’u) po šajtanovi, odháňajú a premáhajú ho. Na jednej strane Alah prebýva v srdci človeka, po-rovnaj: „My sme stvorili človeka a už vieme, čo mu našepkáva nafs; a sme mu bližšie ako krčná tepna“ (Korán. Súra 50, 16. aját). Na druhej strane, diabol je taktiež veľmi blízko človeku, porovnaj známy hadís: „Diabol koluje v tele človeka podobne ako krv v jeho žilách“.

Slovami Abū Hurayra sa uvádza, že vyslanec Alaha, nech ho Alah požehná a uvíta, povedal: „Skutočne, pravoverný je schopný vysy-liť svojho šajtana podobne, ako niektorý z vás vyčerpáva svoju ľavu v púšti“. Tento hadís odovzdali Ahmad, Ibn Abi ‘l-Dunyā v „Ma-kaid ash-Shaytan“, „as-Silsilah as-Saheehah“.

„V dogmatickom význame je preklad Koránu nemožný a akade-micky normatívny preklad Koránu do ruštiny neexistuje.“

Všimnite si, V PREKLADE STOJÍ SLOVO „DUŠA“, ALE V TRANSLITERÁCII (pozn. – prepise do latinky) NA MIESTE TOHTO SLOVA STOJA RÔZNE CHARAKTERISTIKY

POJMU „NAFS“:

Príklad 1. Nafs vo význame tajných myšlienok. Transliterácia: Wa Laqad Khalaqnā Al-‘Insāna Wa Na‘lamu Mā Tuwaswisu Bihi Nafsuhu □ Wa Naĥnu ‘Aqrabu ‘Ilayhi Min Ĥabli Al-Warīdi

„A až My sme stvorili človeka a vieme, čo mu našepkáva jeho duša [poznáme jeho tajné myšlienky]; a sme bližšie k nemu ako krčná tepna.“ Korán (preklad významov: Abú Adel). Súra 50 „Qáf“ (Qáf), 16. aját

Príklad 2. Nafs al-‘ammārah („prikazujúci nafs“). Nafs, ktorý svojou povahou postrkuje človeka k zlu, zvádza a prikrášľuje zlé, navádza, čo má robiť človek, ktorý ho počúva a je na ňom závislý. Nafs (Ego, pýcha) – to je satanova loď a dvere, cez ktoré vchádza k človeku. Transliterácia: Wa Mā ‘Ubarri’u Nafsī ‘Inna An-Nafsa La‘ammāratun Bis-Sū‘i ‘Illā Mā Raĥima Rabbī ‘Inna Rabbī Ghaf-ūrun Raĥīmun

„Neospravedlňujem sa, ved’ duša človeka požaduje zlo, ak len môj Pán neprejaví ku nej milosrdenstvo. Skutočne, môj Pán je Odpúšťajúci, Milosrdný.“ Korán (preklad významov: E. Kulijev). Súra 12 „Jusuf“ (Jozef), 53. aját

Príklad 3. Nafs al-lawwāmah („odsudzujúci nafs“) v chápaní neustálej ľútosti za uplynulým a vyčítaním si za to. „Lawwām“ znamená obviňovať sa, vyčítať si.

Transliterácia: Wa Lā ‘Uqsimu Bin-Nafsi Al-Lawwāmahi „Prisahám dušou vyčítajúcou!“ Korán (preklad významov: E. Kulijev). Súra 75 „Al-Qijāma“ (Zmŕtvychvstanie), 2. aját

Príklad 4. al-Nafs al-muṭmaʿinnah („nafs, dosiahnúci upokojenie“) v chápaní skrotenia, nafs, nachádzajúci sa už v stave neustálej nádeje a trpezlivosti, pokory a spokojnosti. Transliterácia: Yā ʿAyyatuhā An-Nafsu Al-Muṭmaʿinnahu „Ó, pokoj získajúca duša!“ Korán (preklad významov: E. Kulijev). Súra 89 „Al-Fadžr“ (Úsvit), 27. aját

V hadíse je povedané, Prorok Mohamed hovoril, že „pri každom človeku je šajtan“. Keď sa Ho spýtali, či je šajtan aj pri ňom, on odpovedal: „Áno. Ale Alah mi dal silu vysporiadať sa s ním a on sa mi podriadil“.

Zdroj: Sahih Muslim „Munafiqun“, Ahmad ibn Hanbal „Musnad“

T: Je tiež zaujímavé, že v islame existuje taký pojem ako „iḥsān“, áno? To je čistý stav vyjadrenia (**E:** Úprimný.) Lásky, úprimný k Alahovi, kedy nepozorovateľne vyjadruješ najúprimnejšie pocity k Alahovi, kedy si obklopený pocitmi nekonečnej Lásky k Nemu. Ako pochopiť tento duchovný vnútorný stav a ako má človek dosiahnuť túto duchovnú čistotu? A...

IM: Správne (**T:** ...ako pochopiť toto videnie?). To je práve vnútorná AllatRa. A čo je to AllatRa? Ako sme neraz hovorili, je to sila Boha, ktorú človek cíti, ktorá sa v ňom rodí a zosilňuje. Ale opäť, dochádza k tomu len vtedy, keď človek na sebe pracuje. Nečaká, že to odniekiaľ k nemu príde -nepríde. Preto, aby to bolo možné dosiahnuť, treba pracovať, skutočne pracovať: odmietať zlé myšlienky, dokonca ich ani

nepúšťať do svojej hlavy... Púšťať len tvorivé myšlienky – to je samý prvý krok. A ďalej – viac. Ďalej – pocitové vnímanie, ďalej pochopenie, čo je to Láska a rozvoj tohto pochopenia. A tiež sme mnoho hovorili o tom, že ľudia nevedia, čo je to Láska. Vedia, čo je to žiadostivosť v ľudskom svete, vedia, čo sú to túžby či niečo iné, ale čo je to Láska, vie málokto.

Láska

„...Ved’ Alah vie o tom, čo je v hrudi.“ Korán (preklad významov: I. Kračkovskij). Súra 5 „Al-Má’ida“ (Prestretý stôl), 7. aját

Predstava vzájomnej lásky Boha a človeka je obsiahnutá v ajáte Koránu: „Alah privedie ľudí, ktorých miluje a ktorí milujú Jeho...“ Korán (preklad významov: I. Kračkovskij). Súra 5 „Al-Má’ida“ (Prestretý stôl), 54. aját

Mahabbat – láska. Veriaci moslim je predovšetkým povinný milovať Alaha... Najkratšou cestou pre skrotenie svojich vášní je práve cesta lásky, ktorá privádza človeka k absolútnemu duchu. Avšak nie všetci ľudia majú cit skutočnej lásky. Mnohí z nich milujú pomimuteľné a dočasné hodnoty materiálneho sveta. To je iba podobnosť lásky...“ Zdroj: Islamský encyklopedický slovník. A. Ali-zade. Ansar, 2007 Prorok (mier s Ním a požehnanie) vždy prosil: „Ó, môj Alah, obdaruj ma láskou k Tebe, prevyšujúcou lásku ku všetkému ostatnému!“

Vyjadruje sa slovami Abu’d-Darda’, nech s ním bude Alah spokojný, že vyslanec Alaha, nech ho Alah požehná a uvíta, povedal: „Daud, nech ho Alah požehná a uvíta, sa obracal k Alahovi aj s (takou) modlitbou: «Ó, Alah, skutočne Ťa prosím o Tvoju lásku a

lásku tých, ktorí Ťa milujú a (lásku k takým) skutkom, ktoré ma privedú k Tvojej láske! Ó, Alah, urob Tvoju lásku pre mňa tým, čo by som miloval viac ako seba samého, svoju rodinu a studenú vodu!»“

„Vyslanec Alaha povedal: «Človek pocíti sladkosť viery vtedy, keď v sebe odhalí tri pocity: Keď si zamiluje Alaha a Jeho vyslanca najviac zo všetkého na svete, keď si zamiluje iného človeka len kvôli Alahovi a tiež vtedy, keď bude nenávidieť návrat k neviere po tom, ako ho Alah pred tým spasil rovnako, ako nenávidí byť hodeným do Ohňa.»“ Al-Bukhari, Muslim.

Hovorí sa, že Prorok, nech ho Alah požehná a uvíta, povedal: „Zriekni sa tohto sveta a Alah si ňa zamiluje a čo sa týka ľudí, tak im zanechaj tento (svet) a budú ňa milovať (ľudia)“. Tento hadís odovzdal Abu Nu`aym v „Hilyat al-awliya“ podľa slov Anasa

„Téma vzájomnej lásky Boha a človeka je jednou z najrozšírenejších v súfizme. Tam sa dokonca vyskytujú tvrdenia o tom, že práve od Boha uvoľnená láska viedla k stvoreniu vesmíru.“

Zdroj: Islamský encyklopedický slovník. A. Ali-zade. Ansar, 2007

E: V podstate to najdôležitejšie je prekrútené a zamenené.

IM: Pravdaže. A to je najdôležitejšie.

E: Ale veď toto je predsa najdôležitejšie. A v každej relácii sa o tom aj hovorí, odhaľuje sa to. Veď toto je podstata.

IM: A ako to zamieňajú? Boli nejakí, ktorí sa takpovediac nazývali duchovnými učiteľmi, ktorí dokonca o islame

hovorili, že „islam – to nie je náboženstvo Lásky“. Hovorili: „Islam – to je práve bojovné...” – a odkazujú sa na slová Proroka.

E: A využívajú to vo svojich cieľoch ako nástroj...

IM: Samozrejme. Keď On hovoril, že nečakajte, kým prídu k vám, vy musíte ísť a dobývať iných ľudí, pokým oni neprijmú islam. Ale to je opäť skreslené chápanie samotnej podstaty. A o čom sa hovorilo, povedzme, ústami Proroka (mier s ním) a čo mal On na mysli? Ale tu opäť dochádzame k chápaniu slúženia. Veď tenže moslim musí chápať, že je nezmyselné bojovať s človekom. Človek – to je nástroj v rukách diabla, rovnaký, ako aj ty a všetci ostatní. Je jeden, s kým treba bojovať a je to povinnosť moja, jeho a každého...

E: Je to nafs (**IM:** Presne tak.) – tvoj egoizmus. Ale zabíjajúc iného človeka...

IM: To je satan. So satanom musíš bojovať, (**E:** Áno.) s týmto negatívom. Ale keď zabiješ človeka, zabíjaš Anjela. (**E:** Anjela, ktorým on je.) Povedzte, ak si zabil Anjela, bude pre teba raj? Jednoduchá otázka. Aj keď sa ním ešte nestal. Ale existuje iné vyjadrenie a o tom Prorok (mier s ním) tiež hovoril. To o tých, ktorí sú ako Osobnosť mŕtvi a ich pánom je diabol, oni sú odsúdení a sú ako besné psy. V ponímaní, čo je to besný pes? To je... no nezvratne choré zviera, ktoré rozširuje nákazu. Sú škodliví. No a s prihliadnutím na tú dobu bol aj návrh, povedzme to tak, izolovať ich od spoločnosti, no možno nie celkom humánnymi metódami. Nuž, bola taká

doba.

Džihád

DŽIHÁD („horlivosť“) – je totožné s: al-jihad fi sabíl Alláh – „boj na ceste Alaha“.

Vychádza z koreňa „j-h-d“ – snažiť sa, vynakladať úsilie, napínať všetky sily pre dosiahnutie cieľa. Džihád proti svojim nedostatkom (nafs, „džihád srdca“).

Priama cesta. „Koho si želá Alah viesť priamo, tomu rozpína hrud’ pre islam“ (Korán. Súra 6, 125. aját).

Nepriateľ na ceste Alaha. „Najvyšší povedal: «Naozaj, satan je vaším nepriateľom a chovajte sa k nemu ako k nepriateľovi. On zvoľáva svoj oddiel, aby sa oni stali obyvateľmi Plameňa»“ (Korán. Súra 35, 6. aját).

„...nenasledujte stopy diabla. Skutočne, on je pre vás zjavným nepriateľom“ (Korán. Súra 2, 208. aját; Súra 2, 168. aját; Súra 6, 142. aját). „Diabol ich však prinútil zakopnúť o neho a vyviedol ich odtiaľ, kde sa nachádzali. A vtedy sme povedali: «Padnite a buďte nepriateľmi jeden druhému! Zem bude pre vás obydľím a predmetom užívania do určitého termínu» (Korán. Súra 2, 36. aját).

„Pevne sa držte za lano Alaha všetci spolu a nerozdeľujte sa. Pamätajte na milosť, ktorú vám preukázal Alah, keď ste boli nepriateľmi, ale On zomkol vaše srdcia a z Jeho milosti ste sa stali bratmi. Boli ste na okraji Ohnivej priepasti a On vás od nej spasil. Tak vám Alah objasňuje Svoje znamenia – snád’ budete nasledovať priamou

cestou“ (Korán. Súra 3, 103. aját).

V hadíse od Ibn 'Amra sa hovorí, že Prorok, nech ho Alah požehná a uvíta, povedal: „Najlepším džihádom je džihád toho, kto bojuje so sebou kvôli Alahovi, On je Všemohúci a Veľký“. Al-Tabarani, „Sahih Al-Jami“

V jednom z hadísov je povedané: „Najlepší džihád – to je tvoj boj so svojim egom a s vlastnými vášňami v mene Alaha“. Al-Tirmidhi, Ibn Hibban, al-Daylami

Prorok (sallallahu alayhi wa-sallam) v jednom z hadísov povedal: „Skutočne, pravý mudžáhid je ten, kto bojuje so svojim nafsom“. Al-Tirmidhi, „Fadayil al-jihad“, Ahmad ibn Hanbal, „Musnad“

Ctihodný Ibrahim ibn Adham hovorí: „Najťažší džihád – to je džihád so svojimi želaniami. Kto oddelí nafs od svojich želaní, ten získa pokoj od tohto sveta a jeho nešťastí. Ochráni sa od jeho útrap a obmedzení a dosiahne blahobyť (salamat)“. Abu Nu'aym, „Hilyat al-awliya“

„Rozumný človek je ten, ktorý vládne nad svojim nafsom a pracuje pre život po smrti. A bezmocný je ten, kto nasleduje želania svojho nafs a pritom sa spolieha na Alaha“. Al-Tirmidhi, „Al-Qiyāmah“; Ibn Majah, „Zuhd“; Ahmad; Hakim

T: Igor Michajlovič, priblížili sme sa tiež k téme, o ktorej veľmi vážne špekulujú aj médiá – téma džihádu (svätej vojny). Ale čo je to pravý džihád?

IM: Pravý džihád? A vari Prorok o tom nepovedal?

T: Vec je v tom, že... áno...

E: Otvorene povedal, že skutočný džihád, veľký džihád – to je keď človek bojuje so svojím egoizmom, so svojím nafsom.

(**IM:** Áno.) Je to vojna...

IM: A malý džihád – to je vojna so satanom z neviditeľnej strany, aby sa pomohlo iným. Zo začiatku musíš prejsť veľký. Ale to sa týkalo každého, kto sa nazýva moslimom.

(**E:** Áno.) A nie je to vojna s inými či inak mysliacimi, ale v skutočnosti nebojú s inak mysliacimi, ale s tými, koho si možno podmaniť, komu možno niečo materiálne zabrať. Za čo ľudia bojú? Neberieme moslimov, berieme všetkých a všetci ľudia sú rovnakí. Bojú za cudzie, aby cudzie urobili svojim. Nuž vari to nie je tak? Kvôli čomu ľudia klamú jeden druhého? Kvôli tomu, aby sa zmocnili cudzieho.

E: Hoci aj toto všetko prikrývajú akýmisi sloganmi, nejakými vznešenými ideami.

IM: Presne tak. A často to prikrývajú náboženstvom, (**E:** Menom Boha, áno...) že Bohu to vyhovuje. Ale vari vyhovuje Bohu, aby...? No, povedzme to tak, predstav si, priateľ môj – máš deti a Bohu odrazu vyhovuje, aby prišiel ktosi, akýsi strýčko a zabil tvoje deti. Môžeš si to predstaviť? Bude sa ti to páčiť? Ak sa ti to nepáči, prečo by sa to malo páčiť Bohu?

T: Zaujímavé, že sa ukazuje, že slovo „džihád“ znamená práve horlivosť človeka. A hovorí sa, že džihád sa musí vykonávať kvôli šíreniu islamu. (**IM:** Určite.) Ale veď islam – to predsa...

IM: A tu prichádzame k zaujímavému. Veľký džihád – to je poraziť v sebe satana. To je najnáročnejšie a samé prvé, čo musí človek urobiť. Bez toho nie je možné otvoriť Bránu. Presnejšie, nikto ju pred tebou neotvorí. Ale po jeho porazení v sebe musíš vykonávať aj malý – je to potreba. Keď cítiš, že Boh je, keď to cítiš, keď to vieš, keď v tebe kypí Láska Božia, nedokážeš sa o to nedeliť. A tu, stojaci na druhom mieste po veľkom džiháde, nastupuje malý. Čiže niešť a rozprávať iným, ukazovať. Preto aj hovoril Prorok (mier s Ním), že islam má byť na celom svete. Ale islam...

E: ...nie ako názov či ako obrady, ale ako podstata.

IM: Samozrejme, a ako Láska Božia. A to musí dominovať vo všetkom. A vari nehovorili o tom, že (nuž, ak to Boh dá, tak...) ak bude dominovať islam na celom svete, tak žena môže prejsť...

T: ...od Iraku do Sýrie.

IM: ...do Sýrie. No, inak to hovorili.

E: A ani jeden zver sa túžobne nepozrie.

T: Áno, že zo srdc ľudí ujde nevraživosť. (**IM:** Ani jeden...) A že „ak žena prejde od Iraku do Šámu (do Sýrie), tak každý jej krok padne na šťavnatú zelenú trávu a bude môcť ukazovať svoje ozdoby a ani jedno zviera sa nevrhne na ňu a ona nezakúsi strach“.

IM: A tu je povedané veľmi mnohé. A ako to interpretujú? Že môže byť ozdobená a ani jeden zver (no vo výklade sa

myslia obyčajné zvery – psy, mačky a aké tam ešte sú zvieratá) jej neublíži. Avšak hovorilo sa o zverovi ľudskom ako o zložke, neoddeliteľnej súčasti. Prečo?

E: Však aj ozdoby sa mysleli iné.

IM: Aj ozdoby sa mysleli iné. Ale prečo ju ani jeden zver ne napadne? Pretože bude skrotený na celom svete. (**E:** Áno.) Ale veď vtedy sa predsa hovorilo o tom, že nikto nebude vládnuť nikomu. Je to predsa tiež tak. Čiže jeden človek nebude vládnuť nad druhým človekom. Ale človek bude vládnuť nad satanom, teda nad svojimi myšlienkami a nad všetkým.

E: A vtedy bude harmónia.

IM: Nuž tak to má byť medzi ľuďmi.

T: A my sme hovorili, že pre rozšírenie Lásky po celom svete, islamu po celom svete je potrebný tento džihád, áno, horlivosť. Ale aj preto treba predsa chápať toho vnútorného nepriateľa, ktorý je v človeku a...

IM: A preto sa človek musí učiť a usilovne na sebe pracovať. Nielen vykonávať namazy preto, aby sa splnilo nejaké ich definované množstvo a akoby sa mu to započítalo. Nezapočítalo to.

E: A v tom čase premýšľať o niečom inom, o svetskom.

IM: Úplne správne. Veď tento čas je vyčlenený (človek si ho vyčleňuje), aby si pripomenul najhlavnejšie. (**E:** A úplne sa

oddal.) Ale nemá strácať tento stav. Namaz – to je to, čo ak sa raz začalo, musí pokračovať, kým človek neotvorí bránu.

T: Nepretržite.

IM: Áno. Kým pred človekom neotvorí rajskú bránu. Je to nepretržitý stav. A namaz – to je ešte horlivejšie kvôli tomu, aby sa toto všetko posilnilo. A dennodenne v čase namazu sa satan vôbec nesmie vmiešavať do jeho modlitby, vari nie je tak? (**E:** Samozrejme.) A medzi namazmi má človek študovať, ako na neho pôsobí satan, ako sa to deje a prečo človek, zdanlivo poznajúc všetky tieto postupy, sa predsa dostáva pod jeho moc. Prečo je manipulovaný a riadený, kým sa neoslobodí. A neoslobodiac sa od okov satana, človek nebude slobodný. A vari otrok satana môže vojsť do rajskej brány? Jednoduchá otázka. Nie, samozrejme. Preto je prečo, je začo a kvôli čomu pracovať. No odmena, nech by ľudia čokoľvek opisovali, oni iba opisujú pozemské. Ale tí, ktorí idú po duchovnej ceste, začínajú cítiť a chápať, aké je to v skutočnosti milosrdenstvo a čo je to šťastie a čo je to Láska Božia. Tu sa tomu nič nevyrovná. Ale toto vedia tí, ktorí k tomu skutočne smerujú, ale nie tí, ktorí nič nerobiace vedú obyčajný pozemský život, tešia svoju pýchu a snívajú o väčšom. Tí vedia iba jedno, že oni... oni dokonca ani to nevedia, (**E:** Oni ani nevedia...) že sami seba zakopávajú. (**E:** Veru.) Žiaľ, satan aj toto pred nimi ukrýva.

T: Igor Michajlovič, povedali ste, že namaz je nepretržitý stav, (**IM:** Pravdaže.) v ktorom má človek zotrvať a, viete,

teraz chápem, prečo u veriacich akoby nebolo takého... Nuž snaha vykonávať namaz je, ale keď necítia to vnútorné, to, čo sa otvára...

IM: Vtedy je to iba obyčajná tradícia a pre mnohých sa stáva bremenom. Prečo sú mnohí, ktorí sa, žiaľ, nazývajú moslimami, ale nevykonávajú to? Pretože v tom nevidia zmysel, pre nich je to bremeno. Nuž... pre nich je život nádherný v inom.

T: Je zaujímavé, Igor Michajlovič, že niekedy ste rozprávali o tom, že nech človek skúsi udržať svoju pozornosť aspoň nejaký čas na akejsi určitej myšlienke a pochopí, že neriadi myseľ. A naozaj je veľmi veľa otázok a dopisov, týkajúcich sa namazu, týkajúcich sa praktiky zikr, ohľadne toho, že človek nemôže viac ako pätnásť sekúnd sústredene udržať pozornosť na praktike. A... (**IM:** No to je prirodzené.) znepokojuje sa kvôli tomu. A nie sú nejaké výklady a pochopenia, že skutočne nemožno riadiť myseľ.

IM: Zmysel je v tom, že keď sa človek pomocou vedomia pokúša kontrolovať vedomie, nič sa nepodarí. Opäť bude oklamáný týmiže démonmi – nakreslia a porozprávajú mu všetko, čo bude chcieť, v lepšom prípade. Ale nedopátra sa pravdy. Veď prvé, čo chápe človek na ceste k Duchovnému Svetu – to je ten odpor, ktorý kladie satan jeho činom, duchovným aktivitám. Prečo je v myšlienkach, v problémoch, ktoré odrazu začínajú prudko vznikať, v rozptýleniach. No je aj obyčajná neochota tvojho vedomia a dokonca vnútorné

odtrhnutie od tohože namazu či od tejšej modlitby, alebo od tejšej praktiky, alebo sa zrazu objavujú veci, ktoré sú dôležitejšie. Dôležitejšie ako čo? Dôležitejšie ako Život? Aké veci? Veci pozemské, dočasné? No veď je tak?

T: Čo môže byť dôležitejšie ako komunikácia s Duchovným Svetom (**IM:** Samozrejme.) tu a teraz?

IM: A prečo to je? Pretože ľudia necítia a robia to rozumom. Nuž prvé kroky musia ísť rozumom, a ako inak? Ale celý zmysel nespočíva v tom, aby som sa jednoducho, povedzme, skláňal či búchal čelom o dlážku a robil zo seba svätosť (**E:** Ako telocvik, že?), ale zmysel spočíva v tom, aby som do takej miery porazil satana, aby som pred nohami Alaha hodil všetkých besov v hlave i samotné pozemské telo pod Jeho nohy. V tom je zmysel.

E: Čiže donútiť démona klaňať sa.

IM: Skloniť sa. (**E:** Áno.) Skloniť sa pred sebou, pred Osobnosťou a skloniť sa pred Alahom. To je moslim. Ale iného človeka, ktorý je slabší, možno donútiť... donúť besa.

E: Áno... Silný nie je ten, kto víťazí nad inými, ale ten, kto víťazí nad sebou.

IM: V tomto prípade nie nad sebou, ale nad satanom v sebe.

E: Nad satanom v sebe, áno.

IM: Pozri, a tu: „silný je ten, kto víťazí nad sebou“. Človek sa nevdojak asociuje s vedomím a zvíťaziť nad sebou

nedokážeš.

E: A vzniká opäť taký zmätok.

IM: Samozrejme. Ale veď všetko je na protirečeniach, na chaose – a vytvárajú sa také pasce, v ktorých Osobnosť nemôže získať slobodu, zvlášť pri nútení ľudí vnímať duchovné postupy vedomím. Ale ako môže človek pomocou nástroja satana, čiže pomocou tých samých démonov, vykonávať duchovnú praktiku? Nijako.

E: Bude to len hra.

IM: No vari sa diabli modlia k Bohu? Majú svojho boha – satana.

E: Svoj boh, veru. (**IM:** Veru.) Tento moment, to, čo povedala Tatjana, že vari niečo môže byť dôležitejšie ako tá túžba otvorenia sa pred Duchovným Svetom?! A vychádza to tak, že ľudia roky vynakladajú na náboženstvo, ale výsledok ako taký sa neobjavuje, niet tohto pocitu...

IM: Vnútorne vzájomné spojenie s Duchovným Svetom ani nie je pociťované. Ale zato ako to oni merajú a ako im rozprávajú: „Ak si čosi získal, zarobil – boh ti to dal a ak si niečo stratil – boh ťa potrestal“. Nuž vychádza to, že človek...

E: Čiže všetko sa meria svetským, áno?

IM: Satanským. Veď kto tu má moc? Moc má satan, ale nie ty.

E: Hoci dokonca, ak vezmem a jednoducho pozorne

prečítame Korán, veď v koľkých ajátoch sa hovorí o tom, že svetský život – to je iba práchno.

IM: Poviem to jednoduchšie – problém je v tom, že Prorok (mier s Ním) sem priniesol diamant najvyššej kvality a čistoty, ale ľudia ho obrúsili. A pod každým výbrusom sa vykladá inak, chápeš? Ale jeho podstata je – diamant a čistota, no plôšky – ony odrážajú rôzne. Začínajú odrážať názory ľudí, ale nie svoju vnútornú podstatu. A na týchto odrazných názoroch sa už buduje náboženstvo. Ale to mátie iných ľudí a namiesto toho, aby išli priamou cestou (veď islam – to je priama cesta), ľudia začínajú ísť na opačnú stranu.

E: Veru.

Priama Cesta

„Kto ide priamou cestou, ten koná ku svojmu prospechu. A kto upadá do omylu, ten koná ku svojej ujme. Ani jedna duša neponesie cudzie bremeno. Nikdy sme netrestali ľudí bez vyslania vyslanca k nim.“

Korán (preklad významov: E. Kulijev). Súra 17 „Al-Isrá“ (Nočná cesta), 15. aját

„...Ak z mojej vôle vstúpíte na priamu cestu, tak ten, ktorý ju bude nasledovať, sa neocitne ani v omyle, ani v nešťastí.“ Korán (preklad významov: M.N. Osmanov). Súra 20 „Tá Há“ (Tá Há), 123. aját

„Svetský život je len zábava a hra, ale Posledné obydlie – to je skutočný život. Kiežby to len oni vedeli!“

Korán (preklad významov: E. Kulijev). Súra 29 „Al-‘Ankabút“ (Pavúk), 64. aját

T: Igor Michajlovič, Vy ste tiež povedali, že islam – to je priama cesta Domov. A tu, viete, vzniká taká otázka: ale kto bráni človeku v dosiahnutí tejto cesty? Kto stojí na jeho ceste? Spomínam si na riadky z Koránu, kde sa hovorí, (**IM:** Iblís stojí...) áno, (**E:** ...a jeho otroci...) že ja sa usadím na ich priamej ceste a budem k nim pristupovať aj odpredu aj odzadu, aj zľava aj sprava a Ty ich nenájdeš vďačných. Ak by sa to, no, nejako vysvetlilo, možno to pomôže ľuďom pochopiť, o čom sa tu hovorí.

IM: Nuž opäť to ukazuje na staršie Znalosti, ktoré boli ešte veľmi dávno. Ale rozprávalo sa opäť, už sme to dnes spomínali, o konštrukcii samotného človeka a... Konštrukcia človeka je energeticky veľmi komplikovaná, niekedy ku tomu dôjde aj veda. Ale ľudia, venujúci sa tomu v praxi, vykonávajúci určité praktiky, keď začínajú pociťovať... Uvidieť a jednoducho pociťiť konštrukciu človeka, povedzme, ako cítime niečo rukami, nemožno, ale keď sa človek duchovne rozvíja, začína to cítiť. Nie je to halucinácia, nie je to fantázia človeka, ale je to praktika. A on začína cítiť štyri strany, povedzme to tak, svojej konštrukcie, z ktorých každá zodpovedá za svoje. A tieto konštrukcie sú beztak pozemské, beztak patria mŕtvemu svetu. Sú to takzvané bytosti, ako ich v určitých náboženstvách nazývali. Sú to bytosti, ktoré sprevádzajú človeka a vždy sa nachádzajú vedľa človeka. V čínskych náboženstvách je o tom dobre porozprávané, a

povedzme, že sú obdarované zodpovedajúcimi charakteristikami, ktorá za čo zodpovedá. Ale existujú aj určité praktiky, mimochodom, v „AllatRa“ sú dobre popísané, ako ich u seba rozvíjať, teda zbaviac sa religióznosti a jednoducho ako meditácia, nuž čisto funkčná praktika. Kvôli čomu? Kvôli tomu, aby – myšlienka ešte neprišla, ale človek už cíti, že bol, povedzme, na neho spáchaný určitý atak. A spúšťa sa, nuž, tu by som to porovnal... Predstav si, berieš elektrický spotrebič a v ňom došlo ku skratu, môže ťa zasiahnuť prúd. V moderných systémoch sú istenia – akonáhle došlo ku skratu, povedzme dotkneš sa obnaženého elektrického vodiča či mechanizmu, ktorý ťa môže zasiahnuť prúdom – okamžite sa spustí automat a elektriny niet. Teda to je istenie. A možno to pri duchovnom rozvoji priviesť do takej úrovne (nie možno, ale je nutné), že len čo začína prichádzať myšlienka od šajtana –spustí sa istenie a ty sa ešte viac (**T:** Ponáraš sa.) ponáraš do Duchovného Sveta, povedzme to tak, do Božskej Lásky. Nuž toto je správne. (**T:** Tiež je zaujímavé...) Keď to už funguje automaticky. Ale ku tomu treba ešte dôjsť.

T: Hovorili ste práve o myšlienkach a v Koráne skutočne existujú ajáty, kde Alah povedal Iblísovi o ľuďoch: „Vzbudzuj svojim hlasom každého, koho budeš môcť“, teda kvôli tomu, aby si práve sami ľudia zvolili, komu slúžiť –Alahovi či satanovi. Čiže vzbudzovať – to je dávať impulz, to je dávať podnet, stimul, podnecovanie, navádzanie. A zaujímavé je, že vo fyzike - vybudenie to je práve vytvorenie vírivých prúdení a v biológii je reakcia na podráždenie, teda prechod zo

stavu pokoja k činnosti. Čiže pochopenie toho, ako presne pôsobí Iblís, teda že to on pôsobí prostredníctvom vybudení pozornosti Osobnosti k tej či onej myšlienke - programu o pozemskom.

IM: Ale ide o to, že človek myšlienky počuje. U neho sú...Povedzme, že počujeme ušami pozemskými, ale počujeme ešte aj vnútorným uchom. A tieto myšlienky sú nám vnucované akoby cez vnútorné ucho. Sformuluj, ako ty prijímaš myšlienku, alebo ty, priateľ môj, ako ty prijímaš myšlienku? Teda, prišla myšlienka. Veď sprvu prichádza niekedy ako obrázok, obraz (**T:** Obraz.) a najčastejšie ju zachytávaš, keď ju už počuješ. Kto v tebe ozvučuje túto myšlienku? Tak si tichúčko poseď, uvoľni sa a jednoducho sa podívaj na svoje myšlienky. Podívaj sa aj na to, ako sa dívaš. Jednoducho... A pochopíš, že myšlienka – to nie si ty, nie je to tvoja myšlienka. Pokús sa ju sústrediť, no napríklad, na klinček alebo na nejakú sponku. Polož ju pred seba a skúšaj sa dívať. A prvé, čo ti povie tvoje vedomie: „No a čo sa mám na ňu pozeráť? Čo je tu zaujímavé? “Ty povieš: „Nie. Ja sa potrebujem pozeráť, vykonávam predsa experiment“. A tam, zo zadu, pochopíš, že ani to prvé, ani to druhé nie sú tvoje myšlienky. A tvojím je – to ty tam ďaleko pozoruješ týchto hercov, ktorí ťa v tvojej hlave práve zobrazujú. A to sú práve tí šajtani. Oni sa s tebou hrajú, priateľ môj.

T: Áno, pozemský život – zábava a hra... A viete, teraz chápem, že práve v myšlienkach sa začína táto hra zvädzania satanom. A vzniká otázka: ako pochopiť to vyjadrenie, že

Iblís sa usadí na priamej ceste človeka k Alahovi? Ved' tu sa predsa hovorí o procesoch v neviditeľnom svete, pretože človek nie je telom, človek nie je vedomím, pretože telo a vedomie – to je práve pozemské, je to pominuteľné a je to to, čo patrí Iblísovi. Ale človek – to je Osobnosť, človek – to je Duch, ktorý smeruje Domov – k Alahovi.

IM: A tu sa práve hovorí o Osobnosti, ktorej... Vychádzajúc opäť z konštrukcie človeka, Osobnosť, ona sa nenachádza v hlave. Ale nám sa zdá, že sa nachádzame v hlave, pretože vidíme skrze oči, počujeme skrze uši. Máme centrum spracovania informácií a Osobnosť sa kontaktuje s naším prvotným vedomím. A bod tohto vnímania sa nachádza v našej hlave, alebo, jednoduchšie povedané, je to šuškovité teliesko (mnoho sme o ňom hovorili), v tej oblasti. Tak teda, osobnosť sa nachádza nad našou hlavou a Duša približne v strede konštrukcie, čiže niekde v oblasti slnečného pletenca, no, povedzme to tak. A medzi nimi existuje takzvaná strieborná niť. Nuž, mnohí o nej počuli, v mnohých náboženstvách sa to spomína. Ale vedomie sa nachádza práve medzi Osobnosťou a Dušou. To je to, čo stojí medzi. Strieborná niť – to je spojenie, vďaka čomu je Osobnosť spojená s Dušou. Ale všimni si ešte jeden moment. Keď u človeka dochádza k urážke či ešte niečomu... Človek aj robí praktiky, alebo sa modlí, je v modlitbách, má vnútri blahosť, cíti toto vnútorné teplo, túto Božiu Lásku a je mu dobre. A potom, no šajtan tiež nie je slabý, našeptal mu, vzniká u neho urážka a až sa u neho vnútri čosi zviera – nie srdce, ale vnútri sa zviera. A

už necíti nič vnútorné dobré a točia sa mu myšlienky navrchu, hromadia sa urážka a zlosť, začína nerváčiť, objavuje sa agresia. Vari to nie je tak? Práve o tomto sa hovorí, že v tom čase šajtan zvieria striebornú niť, pevne sa jej drží. Ale on ju môže držať iba vtedy, keď je jeho ruka schopná ju obopnúť. Ale keď človek väčšiu časť svojej pozornosti udeľuje Duchovnému Svetu, posielajú svoju Lásku nie kamsi do nebies, ale k Bohu, ktorý je vnútri – to je bližšia cesta. A neustále sa Ho dotýka, duchovne sa dotýka a rozvíja to v sebe, tak, ako sa hovorí, Osobnosť sa začína postupne približovať a strieborná niť sa stáva natoľko hrubšou, že ju šajtan nemôže uchopiť. Nuž taká... Ale niečo na tom je...

T: Veru, nie je v moci šajtana srdce, ktoré pozná Alaha.

IM: Samozrejme.

Roztvorenie hrude vnútorným svetlom

*„Koho si zažela Alah viesť priamo, rozširuje mu hrud' pre islam..“
Korán (preklad významov: I. Kračkovskij). Súra 6 „Al-An'ám“
(Dobytok), 125. aját*

V preklade M. N. O. Osmanova: „ Koho si Alah zažela viesť priamou cestou – uľahčuje jeho duši obrátenie na islam, ale koho si zamienil zraziť z cesty – tomu stláča a zvierajú hrud', ako keby stúpajú na nebo...“

As-Sujútí v časti venovanej interpretácii výkladov Proroka sa spája motív roztvorenia hrude s motívom „Svetlo v srdci“, nezriedka sa vyskytujúcim v hadísoch a uvádza nasledovný úryvok:

„Proroka... sa spýtali na aját «Koho si zažela Alah viesť priamo, rozširuje mu hrud' pre islam» (Korán. Súra 6, 125. aját), povediac: „Ako to – rozširuje hrud'?“ On odpovedal: „Svetlo zasahuje hrud' a ona sa stáva širšia a priestrannejšia“.

Ludia sa opýtali: „A existuje znamenie, podľa ktorého to možno spoznať?“ On odpovedal: „Túžba vrátiť sa do obydľia večnosti, odpútanie od príbytku pokušenia, pripravenosť na smrť ešte pred stretnutím sa s ňou“.

V blízkom duchu komentuje tento aját Saadi: „Ak sa hrud' človeka rozširuje pre islam, tak jeho duša sa ožaruje svetlom viery“ (Súra 6, 125. aját).

Interpretujúc fragment o Koráne v hrudi (Súra 29, 49. aját), tafsír Al-Qummi uvádza hadís na tú istú tému: „Poznanie – to je svetlo, ktoré Alah vkladá do srdca toho, koho bude chcieť“.

Konečne, iný koránický kontext stanovuje priamu súvislosť medzi rozšírením hrude a vnútorným svetlom: „...Ten, ktorého hrud' Alah rozšíril pre islam a disponuje svetlom od svojho Pána“ (Súra 39, 22. aját). S prosbou o rozšírenie hrude, ktoré je synonymom zmeneného stavu, sa k Alahovi obracia prorok Mojžiš: „Pane! Rozšír mi hrud'...“ (Súra 20, 25. aját).

Zdroje: P. N. Kostylev, „Koránická antropológia: na príklade konceptu „hrud'“ (sadr)“ // Vestník PSTGU I.: Bohoslovie. Filozofia 2015. Časť 2 (58). str. 55-72; Džalál ad-Dín as-Sujútí. Dokonalosť v koránických vedách. M., 2000. Vyd. 1. str. 121.

Imám Abū Ja'far ibn Jarīr povedal, že takto Alah posielala nečistotu

na tých, ktorí neveria: „Tomu, koho chce Alah uviesť do omylu, On robí hrud' úzku a tesnú, taktiež zveruje jeho a jemu podobných, ktorí sa zriekli viery v Alaha a Jeho vyslanca, do moci šajtana, ktorý ho začne zvádzať a odvracať od Alahovej cesty“. Ali Ibn Abi Talhah podľa ibn Abbása uvádza, že slovo „nečistota“ tu označuje „šajtan“.

V dôsledku takeého „rozšírenia hrude“ u veriaceho podľa komentára vzniká po prvé – videnie podstaty vecí a po druhé – citlivosť srdca, ktorá mu umožňuje prijať pravdu. „Povedz: «Utielkam sa k Pánovi ľudí, vládcom ľudí, Bohu ľudí, pred zlom skrývajúceho sa navádzача, ktorý navádza hrude ľudí, pred džinnmi a ľuďmi»“ Korán (preklad významov: I. Kračkovskij). Súra 114 „An-Nás“ (Ľudia), 1.-6. aját

„...ktorý vzbudzuje zlé v hrudiach (dušiach) ľudí (Vnuknutie satana – to je akýsi hlas, objavujúci sa vo vedomí človeka, vyzývajúci ho k poslušnosti satanovi.)...“ Korán (preklad významov: Abu Adel). Súra 114 „An-Nás“ (Ľudia), 5. aját

„...od zla (satana) vnucujúceho (zlé), (a pri spomínaní mena Alaha) ustupujúceho (Keď človek pamätá na Alaha, slabne pôsobenie satana na neho, ale keď človek nepamätá na Alaha, tak si satan začína podmaňovať jeho vedomie.)...“

Korán (preklad významov: Abu Adel). Súra 114 „An-Nás“ (Ľudia), 4. aját

„Hlavnými príčinami, pre ktoré sa človek môže dostať pod vplyv šajtana, sú také duchovné nedostatky, ako pocit beznádejnosti, lenivosť, zvrátené chápanie lásky, túžba po bezprácnom zisku za

každú cenu, pýcha, hnev, nerozhodnosť, neznalosť, podvádzanie, lož atď. Vyliečiť sa z týchto nedostatkov možno iba cestou úprimnej viery, neustáleho spomínania Alaha, pociťovaním Jeho blízkosti. Tých ľudí, ktorí dosiahli tieto kvality, sa šajtani začínajú obávať a vyhýbajú sa im.

Ohľadne tohto prorok Mohamed povedal Umarovi ibn al-Chattábovi: «Ó, Umar ibn al-Chattáb! Šajtan sa vystriha stretnutia s tebou. Keď ty ideš po jednej ceste, on istotne odbočí na druhú» [Sahih al-Bukhari („Fadayil 'ashab“, 6), Sahih Muslim („Fadayil al-sahabat“, 2); Ahmad ibn Hanbal („Musnad“ I., 171, 182)]. Šajtana tiež nazývajú „radžim“ – t.j. ukameňovaný, zbavený Alahovej milosti. Toto pomenovanie sa spomína v ajátoch Koránu (Korán. Súra 38, 76.-77. aját).“

Zdroj: Islamský encyklopedický slovník. A. Ali-zade. Ansar, 2007

T: Igor Michajlovič, pri Iblísovi tiež používajú sloveso „našeptal“. A v Koráne sa hovorí, že práve diabol našeptával Adamovi túžbu dosiahnuť nepominuteľnú moc.

IM: Čo šeptať, čo čarovať. Veď keď človek čaruje, no alebo sa zaoberá mágiou, veď on nevychádza a nekričí. Veď je to predsa sústredené šeptanie. Ale presne tak pôsobí aj démon vo vzťahu k človeku. A kto čaruje v tom čase? Kto sa zaoberá mágiou? Tenže šajtan, ale existuje aj Osobnosť, ktorá v tom čase stojí v pozadí a smúti, pretože – čímže sa to zaoberáš?

T: Čiže všetky myšlienky, všetko, čo sa deje s človekom – to sú momenty...

IM: To je práve šepot satana.

T: ...šepot satana – a to je čarovanie a mágia, ako sa ukazuje?

IM: Nuž, kúzlenie a mágia – to je keď vkladáme, povedzme, svoju pozornosť do predmetu nejakého pozemského a mŕtveho želania. (**T:** Sám človek...), túžba dosiahnuť akúsi moc či ešte čosi. Veď samotná túžba dosiahnuť moc či získať moc preto, aby bolo uspokojené vlastné velikášstvo, svoj egoizmus, no, kým je to nadiktované? No nie je to tak? Nie kvôli zaujatiu určitého postavenia, kvôli prineseniu podstaty ľuďom, áno, ako malý džihád, kvôli prineseniu Pravdy a poslúženiu Alahovi...

E: Ale práve povýšiť sa... áno?

IM: Povýšiť sa nad ľuďmi. No veď ty si sa už povýšil, teda tebe stačí. A mnohí cítia a chápu túto odsúdenosť a začínajú hľadať cesty východiska, stavať chrámy, ešte čosi, že sa to akoby započíta. No a rovnakí, túžiaci po materiálnych bláhach, ich za to velebia, dokonca píšú ich mená na zvonoch, na chrámoch, či ešte kdesi, no... No ale to všetko sú hlúposti, to všetko je predsa pozemské.

T: Teda... Vyzdvihli ste akurát takú tému, v islame sa tiež hovorí o tom, že neveriaci, polyteisti, tí sa budú nachádzať za závesom od Pána. A to chápanie mnohobožstva je v súčasnom svete, pretože ľudia si myslia, že je to akýsi archaizmus, či historizmus, výraz, ktorý vyšiel z obehu. (**IM:** Nie.) A nejakو si to predstavujú. Čo je mnohobožstvo v súčasnom svete? Veď človek, kladúci do popredia kult moci, peňazí,

idolov...

IM: To sú bohovia, ku ktorým sa oni modlia. Človek má džbán vody a on môže tento džbán použiť účelne vypiť ho, aby neumrel a došiel domov. Ale môže ním napojiť nejaké zvieratko, aby sa pred ním skláňalo. Ako postupuje múdry?

T: Chráni si svoj zdroj, veru, aj každú kvapku.

IM: Každú kvapku pre to, aby mu stačilo dôjsť Domov, lebo Doma ho čaká rodina, jeho milujúci priatelia, pretože tam je jeho Domov. A ako postupuje hlupák? Začína rozdávať túto vodu kdejakým zverom, ktorých stretne po ceste, aby šli okolo a zborovo spievali a vyzdvihovali aký je on chlapík že je najmúdrejší zo všetkých najlepších zo všetkých a aký je on skvelý a že všetky brány raja budú pred ním otvorené. Príde tento hlupák domov, či nie? Nie. Pretože je jednoducho hlupák. A vari takto nežijeme v tomto svete? A v danom prípade každý zver – to je jeho boh, jeho želanie, ktorému čosi rozdáva. Boh – to je Domov. A treba chápať vrátiť sa Domov – to je vrátiť sa tam, odkiaľ prišla jeho ľudská Duša. Ale on má možnosť splynúť s ňou a vrátiť sa Domov. Nebude Duša – človek sa nevráti. Človek na rozdiel od všetkého, od kdejakého zvera, je jediný, kto má Dušu. Avšak ako možno utrácať silu na tvora bez duše pre to, aby si sa mu stal podobný či počúval jeho lichôtky?! No vari tak nepostupujeme, priatelia moji? A čo si želáme?

E: A ešte sú aj takí, ktorí... Teraz ste spomínali tých, ktorí túžia po moci, ale sú aj tí, ktorí (**IM:** Ale nielen moci...) sa túžia

podriaďovať, vlastne... moc.

IM: Aj túžba podriaďovať sa nie je nič iné, ako moc.

E: Áno, jednoducho opačná strana.

IM: Podriaďujúc sa manipuluješ iným. (**E:** Áno.) A stretávame sa s tým, zvlášť v rodinách, kolektívoch. Ale to je iba...

E: Ale opäť – aj v samotnom náboženstve k čomu dochádza. Ľudia namiesto toho, aby sami pracovali, sami smerovali k Najvyššiemu..

IM: Prekladajú zodpovednosť na...

E: ...zodpovednosť, poslúchajú. A kto teda sú všetci títo ľudia? Vychádza to tak, že oni sú ich bohmi. Teda ak (**IM:** Samozrejme.) ti tento človek hovorí, ako žiť...

IM: Ak poslúcha, povedzme, svojho duchovného učiteľa, ktorý mu hovorí hlúposti a vedie ho po klamlivej ceste... Ale on sa skláňa (cíti), že to nie je tak, chápe, že jeho slová nezodpovedajú Svätému Písmu), ale sa mu podriaďuje, teda boh tohto človeka – je tento... (**E:** Smrteľný.) smrteľný tvor (**E:** Áno... áno), pred ktorým sa sklonil. A jeho osud je rovnaký, ako osud toho človeka, ktorý si o sebe namyslel, že je boh, (**E:** Áno.) alebo je zástupca boha.

E: Čiže človek, ako ste povedali, neposlúcha Písmo, neposlúcha slová prorokov, ktoré prinášali (**IM:** Pravdaže.) tieto Písma, ale poslúcha rovnakých smrteľných...

IM: Ktorí rovnako zblúdili, ako aj on.

E: O tomto je tiež povedané v Koráne, v 2 súre, 165. ajáte.

IM: samozrejme A tu je všetko správne povedané a je to veľmi hlboké: ak niečo miluješ viac, ako Alaha – znamená to, že to je tvojim bohom. (**E:** Áno.) V tom je zmysel.

E: Igor Michajlovič, Chcel by som ešte taký moment zdôrazniť, že... ohľadne tých polyteistov. Vy ste v jednej z relácií tak veľmi jasne odhalili ten prvok, že vskutku väčšina ľudí, ktorí sú v náboženstvách, sú ateisti. Skutočne, žiaľ, mnohí ľudia sú naozaj polyteisti v tom zmysle, že neuctievajú Boha, (**IM:** Pravdaže.) nenasledujú to, čomu učili proroci.

IM: Viac ako 99% (hovorili sme to v minulej relácii)... viac ako to sú tí ľudia, ktorí vedome... zdôrazňujem – vedome neslúžia Bohu. A jedno zvyšné percento, väčšina z nich (prevládajúca, nebudeme šokovať ciframi), nuž oni si len myslia, že Mu slúžia. (**E:** Áno.) Ale slúžia – jednotlivci. To je pravda dnešného dňa. Hoci... (**E:** Všetko sa mení.) Ak by títo chceli... (**E:** Inša'Alah!) Samozrejme. (**E:** Toto sa tiež zmení.) Ak by chceli títo, ktorí skutočne slúžia Bohu, povedzme prejsť nielen veľký džihád, (**E:** Ale aj malý.) ale aj malý. A všetko sa upraví. (**E:** Áno. Veď je to také dôležité. Áno.) Samozrejme. Veď ľudia... toto je svet ľudí. V skutočnosti nie pre satana Boh stvoril tento svet, ale pre ľudí, pre to, aby mohli prísť sem a zvíťaziť. Nie prehrať, ale zvíťaziť. A On dal každému takú šancu. No voľba je ľudská.

E: Je to ako dokázať Najvyššiemu svoju Lásku (**IM:** Pravdaže.) a ukázať svoju Vďačnosť.

IM: Ale mnohí ľudia hovoria: „No veď ja som nevidel Pravdu“. Nuž akože si nevidel Pravdu? Veď každý sa stretáva, každý cíti, každý vidí. Nechcel si. Nechal si sa zlákať iným. No ale je to voľba, nie je to tak?

T: Vy ste, Igor Michajlovič, práve povedali, že aj medzi jedným percentom týchto ľudí je málo tých, ktorí úprimne cítia Boha. A veď práve o tomto hovoril prorok Mohamed (mier s Ním), o tom, že ajáty Koránu sa stanú prázdny. Čo sa myslelo pod tým, že „stanú sa prázdny“? To, že ľudia nebudú vidieť skutočný zmysel, že nebudú kľúče k Znalostiam pre pochopenie toho, čo je tam napísané a nastane taká doba, kedy ľudia nebudú chápať, čo je to priama cesta k Bohu, čo je to Duchovný Svet. A práve v tej dobe príde Ten, Kto obnoví Znalosti a ukáže priamu cestu – Imám Mahdí. A v predošlej relácii ste nastolili otázku o zástave Mahdího. A ja by som chcela prečítať to, čo ste povedali, pretože u ľudí vznikli nepochopenia ohľadne tejto otázky. Povedali ste, že „Mahdího vojsko – to je vojsko verných Alahovi, ktorí sú pripravení vystúpiť spolu so samotným Imámom pod zástavou. Zástavou, na ktorej bude napísané jedno slovo. Meno, ktoré má byť napísané na zástave je – Alah (Boh). A tu u ľudí vzniklo nepochopenie –ale čo za slovo to bude? Môže byť sú to prívlastky Alaha? Alebo akým jazykom vôbec má byť napísané?

IM: Vyjadril som to v súčasnom chápaní. Ale ak pristúpime k pôvodnému, tak povedzme, že v tej dobe bol taký pojem, ako znakopis a písali znak. Je rozdiel medzi určením znaku

a napísaním znaku. A podstata sa odovzdávala práve pri prenose alebo napísaní znaku. A prirodzene, že to slovo, znamenajúce „Boh“, či „Alah“ bude napísané v znaku. Čiže to nie je súčasné chápanie.

T: Teda zástupca Duchovného Sveta, ktorý je v tomto svete...

IM: No ja by som... vieš, ja by som to ešte ponechal utajené pre tých, ktorí chápu podstatu, aký vlastne znak bude na zástave Imáma Mahdího, keď On príde. Načo by sme ho odhaľovali, správne? (**T:** Pred koncom.) Nech to uvidia len tí, ktorí to cítia a chápu. A znak bude znamenať jedno – „Boh“, alebo ako sa to vykladá ináč – „sila Božia“.

E: Láska Božia.

IM: Láska Božia, áno. No sila Boha je práve Láska Božia. (**E:** Je práve Jeho Láska.) A Láska Božia – to je práve Boh. V tom je zmysel.

T: Teraz ste povedali: „Načo by sme to odhaľovali?“ A existuje chápanie a uvedomenie a cítenie toho, že tento znak sám odhaľuje vnútri človeka to najcennejšie, najlepšie, čo má – to je Láska k Duchovnému Svetu.

IM: V tom je práve zmysel.

T: Igor Michajlovič, priblížili sme sa takto k téme, ktorá samozrejme rozochvela srdcia veľmi mnohých ľudí, zvlášť v minulej relácii. Prišlo aj veľmi veľa listov ohľadne tejto otázky – témy Imáma Mahdího. A je veľká prosba odhaliť podrobnejšie niektoré otázky. Nuž, napríklad, chcelo by to

určite začať tým, že prorok Mohamed hovorí o tom, že meno Imáma Mahdího, že Jeho meno sa bude zhodovať s mojím menom...

IM: ...ako moje meno a meno Jeho otca bude ako meno môjho otca.

T: Áno a tu tiež bola taká téma, dá sa povedať špekulácia počas celej doby, keď...

IM: Špekulácie, manipulácie... No to je predsa prirodzené.

T: No je to zaujímavé, veď samotný Prorok Mohamed hovoril, že „mám mnoho mien“. A ak sa pozrieme, koľko mien má Prorok Mohamed v Koráne a hadísoch, tak ich je viac ako stovka: aj Ahmad, aj al-Bashir (ten, kto je zvestovateľom radosti), aj al-Hashir (ktorý spája ľudí).

IM: Tak akéže meno bude, áno?

T: Áno. A vzniká otázka – o akom...?

IM: Otvárali sme to v predchádzajúcej relácii, že meno je jednoduché – človek (**T:** A meno otca...), odrážajúce Jeho podstatu. A otca mal – otca Skutočného. Veď nie je otec ten, ktorý bol otcom jeho tela, ale Otec je ten, Ktorý ho spravil nesmrteľným a veľkým.

Al-Asma al-Husna („prekrásne mená“) – mená-prívlastky Alaha, ktorými Korán (Korán. Súra 7, 180. aját; súra 17, 110. aját; súra 20, 8. aját; súra 59, 24. aját) vyzýva nazývať Alaha. Týchto mien je – 99. Zastávajú dôležité miesto v moslimskom bohosloví, keďže

prehľadne popisujú základné vlastnosti Alaha. Sufijci široko používajú tieto mená v zikroch, považujúc ich za kódex ideálnych vlastností božstva a ideálov-orientačných bodov na ceste človeka k dokonalosti.

Zoznam 99 mien sa vzťahuje k hadísu od Abū Hurayra, v ktorom Prorok uvádza číslo 99... Alah, ar-Raḥmān (Milostivý), al-Wadūd (Milujúci), ar-Raḥīm“ (Milosrdný), as-Salām (Pokojný), al-Jabbār (Mocný), al-Ḥayy (Večne žijúci), al-Fattāḥ (Víťaz), al-Mu‘izz (Dávajúci silu), al-Ḥakam (Sudca), al-‘Adl (Spravodlivý), al-Laṭīf (Dobrý), al-Ḥaqq (Pravda), al-Wali (Priateľ), al-Muqaddim (Posúvajúci dopredu), an-Nūr (Svetlo) a iné.

(Mená zo zoznamu Al-Asma al-Husna sú podľa Al-Gazzálího a ‘Adud al-Din al-‘Ijho. Preklady mien sú dosť relatívne, pretože existujú rôzne výklady nuáns významu každého z nich.)

Islam: Encyklopedický slovník. M.: Nauka. Hlavná redakcia východnej literatúry, 1991

T: Čiže keď sa hovorí, že „On bude z môjho rodu a z mojej rodiny“ má sa na mysli práve...

IM: A čo je to skutočná rodina Proroka (mier s Ním)? K akej rodine On patrí teraz?

T: Duchovná rodina. To sú tie srdcia, ktoré... sa vrátili Domov k...

IM: Dokonca viac – sú to tí Anjeli, ktorí tvoria Boží Svet.

E: Sväté Bratstvo, ako sa v Koráne nazýva Duchovný Svet.

IM: Sväté Bratstvo. (E: Sväté Bratstvo.) Presne tak.

T: Je tiež zaujímavé, že sa popisuje to, že nejaký čas bude Imám Mahdí v akomsi zatajenom stave, že... (**IM:** Stiesnenom.) Áno, že Ho ľudia nebudú vidieť, ale On aj tak bude viesť svoj, no, akoby spravodlivý zápas. A tiež sa podarilo nájsť, že to vypadá, že tento stav – „Al-Ghaib“ sa veľmi zhoduje s pojmom, ktorý vo všeobecnosti existoval v ranom islame, s pojmom „Lāhūt“, ktorý bol stotožňovaný so Svätým Duchom, ktorý bol stotožňovaný s Božským Svetlom. A bolo by dobré tiež pochopiť – ukazuje sa, že latentný stav Imáma Mahdího to je práve ten stav vnútornej blahodate, stav Lásky a to, čo dáva Svätý Duch?

IM: No On je zatajený pred pozemskými očami a, povedzme to tak, pred tými, v ktorých vládnu démoni. Ale tí ľudia, ktorí žijú Duchovným Svetom, pre ktorých je najdôležitejšia Božia Láska, pre tých je On otvorený ako otvorená kniha a oni Ho cítia a komunikujú s Ním.

T: Áno, a mimochodom ku komunikácii. Veď predsa veľmi veľa ľudí hovorilo o tom, že aspirujú na akési právo komunikácie s Imámom a že od Neho dostávajú božské vedenie – ako robiť veci, ako akoby riadiť či smerovať život komunity. A vzniká otázka: čo je to božské vedenie a či je každému človeku darované toto, dá sa povedať, právo komunikácie s Mahdí, alebo je to prednostné právo akýchsi autorít?

IM: To nie je právo, to je povinnosť. Každý človek, ktorý skutočne smeruje k Bohu, je povinný komunikovať, on musí

počúvať predovšetkým Toho, Koho poslal Alah. Preto Ho On aj poslal sem, aby Ho živí počuli. Ale On je zatajený výlučne iba pre mŕtvych, pre tých, ktorých riadia šajtani v hlave, veď oni hovoria: „Nie, to nemôže byť“. Vidia, cítia Anjela, ktorý sa vnútri chveje a poznajú Ho, ale šajtani hovoria: „Nie, to nemôže byť“. A ľudia prijímajú to, čo im šepťajú šajtani a nie to, čo hovorí ich Anjel.

E: Áno. A práve preto Prorok Mohamed hovoril, že ten, kto prijme Jeho vedenie, ten sa spasí od ohňa pekelného, ale kto pôjde proti Nemu, On...

T: Áno, kto si Ho zamiluje, tomu je darovaný raj, tomu, kto Ho prijme, tomu...

IM: A tu si povedala hlavné – kto si zamiluje. Čiže Láska – to je ten most, cez ktorý musí prejsť každý veriaci do Neko-
nečného a Večného Sveta.

T: Igor Michajlovič, Vy ste tiež nastolili takú otázku, že ako sa ukazuje, z jednej strany existujú tí ľudia, ktorí veľmi očakávajú Imáma Mahdího, pretože On je pre nich Svetlom...

IM: Ale sú aj tí, ktorí sa Ho boja.

T: Áno, ale sú aj tí, ktorí sa Ho boja.

IM: A boja sa – nie tí, ktorí povedzme o Ňom nevedia alebo s Ním nechcú komunikovať, ale tí, ktorí chápu, čo je to príchod Mahdího. čo je to príchod Mahdího. Oni sa neboja Jeho, oni sa boja toho, čo to znamená.

E: Koniec ich moci.

IM: Koniec všetkého... alebo začiatok nového. Ale keďže chápú ľudskú podstatu a vedia, akou mocou tu disponuje Iblís, boja sa príchodu Mahdího, lebo nastanú posledné časy. A to je pravda. Ľudia majú dve cesty – jednu vedúcu k Životu a druhú vedúcu k smrti. A príchod Al-Qa'ima – to je rozhodnutie, po akej ceste ľudia pôjdu. Veď zväčša nerozhoduje On, ale ľudia – a On prijíma ich voľbu. On im prináša podstatu. Prijímajú ju – teda žijú, to znamená, že bude povedzme práve tisícročné kráľovstvo s Alahom a nie so satanom. Ale ak si volia satana – je to ich právo. A vtedy sa splní takéto proroctvo.

T: Ale veď v skutočnosti sa predsa v hadísoch hovorí práve o tom, že príchod Imáma Mahdího oznámi nástup novej epochy, že to bude znovuzrodenie islamu vo svojej čistote. A čo je zaujímavé, že On neprinesie nové náboženstvo.

IM: Náboženstvo prinášajú proroci a posledný prorok – to je Mohamed (mier s Ním), veď niet a nebude iných prorokov.

T: Igor Michajlovič, ako hovoria hadísy: „Keď príde Al-Qa'im (Al-Qa'im – jeden z prívlastkov Imáma Mahdího), tak ľudia budú interpretovať Korán proti Nemu a sporiť sa s Ním prostredníctvom Koránu.

IM: No vari to nie je tak? My, jednoduchí ľudia, hovoríme teraz o svätom. A koľko rečí šlo proti nám z tej strany? A kto sa pohoršoval? Anjeli? Nie. Oni sa zastávali. A kto? A tu je

odpoveď.

E: Hoci vlastne o Mahdími sa hovorí, že práve On je vykladač pravého, skutočného zmyslu Koránu.

IM: Zmyslu, zdôrazňujem (**E:** Áno, podstaty Koránu.), ale nie každej čiarky, ktorú dodali ľudia.

E: Veru. A ukazuje sa, že títo ľudia sa skrývajú za tieto čiarky preto... O akej moci som hovoril? Práve tú moc som mal na mysli, moc nad elektorátom, pretože (**IM:** Samozrejme.) v nich žije tento strach. Oni sa boja, že Mahdí odhalí podstatu islamu, že...

IM: A oni stratia moc nad ľuďmi. (**E:** Áno, nad ľuďmi, čiže...) A čo je povedané? Že ani jeden človek nesmie mať moc nad iným človekom. Vari nie je tak? A tak bude a ľudia ku tomu prídu. Alebo nebude vôbec nič. A tam, kde bol svet, nebude nič. Svet – mám na mysli celý materiálny svet.

T: Igor Michajlovič, ale my sme teraz hovorili o ľuďoch ktorí si akoby zvolili pre seba práve cestu moci, áno? Ale veď oni, pociťiac Mahdího, tiež môžu zmeniť vektor svojho smeru. Oni...

IM: Sú to iba ľudia.

T: Čiže každý človek sa môže v hocijakej chvíli zrieknuť...

IM: ...služenia satanovi. A moc možno použiť rôzne. Veď „mocou“ to nazýva ten, kto slúži satanovi. A povedzme „možnosťou“ a „zodpovednosťou“ to nazýva (nech by mal

akékoľvek postavenie) ten, kto slúži Bohu. Veď je to len zodpovedné postavenie, ktoré musí niekto vykonávať. A keď človek chápe, že je tu dočasný, ale dostal možnosť niečo zlepšiť a robí všetko, aby to spravil správne a dobre pre ľudí, ale spraviť to tak, aby to bolo vyhovujúce Alahovi – to je správny šéf. A ten, ktorý koná inak – to je majúci moc. A rozdiel medzi šéfom a tým, čo má moc, je obrovský, to je ako raj a peklo.

T: Zaujímavé je, čo sa hovorí, že duchovné Znalosti budú žiť v Jeho srdci. A tiež, ako to ponímať?

IM: Pre pochopenie toho, čo si povedala, treba pochopiť, kto je On. Veď v Jeho srdci je, ako sa hovorí, kto?

T: Boh. Láska. Duchovný Svet. On sám je...

IM: Ľudia budú vidieť pozemskými očami iba telo. Ale kto sa ukrýva v tomto tele? Kto je vtesnaný v tomto súbore molekulárneho... (**E:** Odevu.) iba odevu. A v tom je podstata.

T: Veľký Duch. Tiež by som sa chcela podeliť o to, čo je napísané v hadísoch o tom, čo urobí Mahdí a aký bude svet...

IM: Ó, rôzne to vykladajú. Už sme diskutovali v minulej relácii, čo od Neho očakávajú ľudia, čo má prísť a urobiť. Vziať jedným a odovzdať druhým?

T: Nuž áno, na jednej strane sa hovorí ohľadne toho, ako sa zväčší umma, aké budú úrody a koľko všetkého dobrého v materiálnom zmysle pribudne veriacim.

IM: Zjednoduším to. Vari príde Mahdí a bude zasievať vaše polia? Vari On bude zberať úrodu? On je – rozsievateľ a On je predseda – Ten, Kto zberá úrodu. Ale úrodu inú. (E: Nemateriálnu.) On seje Pravdu a zberá Anjelov pod svoje krídla to je Jeho práca. Ale osievať polia a zberať úrodu pšenice alebo ešte niečoho – to je údel ľudí.

T: Igor Michajlovič, a hovorí sa o tom, že „On očistí pravú vieru od všetkých bludov a všetkých nánosov. A že bude jednota všetkých veriacich pod jeho vedením“.

IM: Nie. On povie iba podstatu to jediné zrnko, ktoré je obsiahnuté vo všetkých náboženstvách. On bude o tom iba rozprávať. A či to prijímať a či sa očisťovať – to všetko závisí od ľudí. Ak oni prijmú to, čo povie On – očistia sa od bludov ak neprijmú – zostanú s nimi. A ty si povedala kľúčové: ľudia všetkých náboženstiev sa zjednotia do jednej veľkej rodiny. Veď každé náboženstvo prizýva k Bohu a každý chrám je chrámom Božím a nie chrámom moslimov či kresťanov, veď sa modlíte k jednému Bohu že je to môj Boh a k Nemu sa modlíte. Vari nie ste jedna rodina? (T: Nech by ste sa akokoľvek nazývali.) Či nie je tak? Presne tak. Za čo sa hádajú a bojujú ľudia? Za prívlastky? Rozdeľujú ich prívlastky a želania tých, tretích, ktorí chcú, aby ste v nich videli vyslancov bohov, ktorí sa pripodobňujú tým, ktorí sem prichádzali a prinášali Znalosti. Či nie je tak? Koľko ľudí sa postavilo, pokúšalo sa postaviť na roveň so samotným Prorokom (mier s Ním) (E: Ešte počas života to bolo.) ešte počas Jeho života? A po smrti koľko? Pretože sa im páčila Jeho sláva, ale

nevideli tú bolesť a žiaľ, ktorý On zažíva za každého z vás. Vari to nie je tak? (E: Áno.) Nikto nevzal Jeho bolesť, ale všetkým sa zachcelo Jeho slávy. (E: Toho lesku, áno.) Pravdaže. Veď nie nadarmo som uviedol príklad o diamante a briliante. Islam sa podobá na diamant. Ale kto videl skutočný diamant, taký aký je? On prakticky neodráža slnečné lúče a je krištáľovo čistý a je priehľadný naskrz. A briliant? Briliant sa jagá, (E: Jagá.) ale nevidno jeho vnútornú podstatu, nie je tak? (E: Áno. A má mnoho hrán.) A má mnoho hrán. (E: Áno.)

T: Igor Michajlovič, teraz ste povedali o tom, že bolo veľa tých, ktorí si priali pripodobniť sa Mohamedovi. Ale veď rovnaký príbeh je aj s Imámom Mahdíom – ako veľa bolo v každej dobe vo svete tých, ktorí špekulovali s týmto menom. Ktorí...

IM: Pod diktátom diabla. Veď čo stvára tento Iblís? Posiela klamárov, ktorí v mierovej či vojnovej dobe používajú meno Toho, Koho očakávajú verní Alahovi A ten sa predstavuje menom Vyslanca a buduje si pozemskú moc. A čo oni robili? Rozdeľovali si cudzie, no nie je tak? A kvôli čomu bolo toto všetko urobené? Kvôli tomu, aby zakryli oči tým, ktorí budú žiť v posledných dňoch... alebo v nie posledných. A veď oni musia riešiť – sú to posledné dni ľudstva, alebo to sú, naopak, posledné dni múk ľudstva. A ako (Ho) oni uvidia, keď toľkokrát prichádzali a klamali ich?! Toľkokrát satan posielal klamárov.

T: Igor Michajlovič, ale sú skutočne ľudia, ktorí cítia a počujú volanie Imáma Mahdího a sú to ľudia, ktorých nič nezastavuje na ceste k Nemu. Prichádzajú preto, aby Mu vyjadrili a dosvedčili svoju vážnosť a úctu, aby sa postavili do radov Mahdího armády. A čo je pozoruhodné, že medzi týmito ľuďmi je prevažná väčšina práve žien. A ich, samozrejme, nezastavujú ani územia, ani jazykové bariéry, žiadne úklady a úskoky ich vedomia. Nič nezastavuje ženy v tom, aby...

IM: No nielen ženy, ale predsa aj muži... Ale žien je skutočne viac.

T: Prečo je taká...

IM: Keď príde Mahdí, nadelí každého zo svojich vojakov (ako je to tam povedané?) silou „štyridsiatich chlapov alebo jednej ženy“. A na toto sa zabudlo. V duchovnej rovine je žena oveľa silnejšia od muža, preto ženy cítia rýchlejšie a hlbšie. Žena – ona je matka. Neurážajte sa páni, ale nikto z mužov nerealizuje potomstvo. Nie je darované mužom dávať život. Ale žena dáva.

E: Preto Prorok tak zdôrazňoval rolu ženy, že? On aj...(IM:...v tomto svete.) hovoril, že raj je pod nohami matiek. (IM: Samozrejme.) Existuje množstvo iných hadísov, kde sa práve zdôrazňuje dôležitosť... ako sa vôbec On sám správal k žene...

IM: Áno. A čo urobil systém..?

E: Veru. Ako to všetko prekrútil...

IM: Ako v tomže islame všetko prekrútili a ponížili ženu. Prečo? Veď fyzicky silný muž sa ľahko môže fyzicky vysporiadať so ženou, ale len fyzicky. (**E:** Veru.) Ale v duchovnom zmysle je žena omnoho silnejšia. (**E:** Áno, tu...) Ony cítia viac a lepšie, preto aj prevažujú i teraz, keď je Mahdí utajený a ony cítia a nachádzajú... iba aby vzdali svoj hold, že sú. A ony vstupujú do Jeho radov.

T: Igor Michajlovič, hovorí sa o tom, že v dobe, kedy bude Mahdí vo svete, tak od Neho bude prichádzať Volanie, ktoré ľudia môžu začuť. O akom Volaní sa hovorí?

IM: No o tomto sa tiež hovorilo, nielen o Mahdí, ale v mnohých náboženstvách, že bude prichádzať Volanie. To je to, čo reálne existuje a nech je to akokoľvek paradoxné, celkom nedávno nebolo, ale teraz je. A je to dokonca fyzický jav. Nuž, môžem povedať najjednoduchší spôsob, ako ho začuť. A pritom... to nie je meditácia, nie je to modlitba, nie je to žiadna sugescia, sedíme a iba sa rozprávame. To preto, že mnohí to môžu rôzne interpretovať pod diktátom šajtana, ale jemu sa to nepáči, pretože teraz porozprávam o Pravde. A pravda je jednoduchá a každý ju môže počuť, ten, kto bude chcieť toto všetko. Potrebné je iba sadnúť si a upokojiť sa. Jednoducho zavrieť oči a uvoľniť sa... a pokúsiť sa vnútorným zrakom „začuť“ tlkot svojho srdca. Skúste, môžete priamo teraz, či po relácii, alebo keď budete chcieť. Nie je dôležité, či ste ateista... alebo nech ste ktokoľvek... Jednoducho sa pokúste začuť tlkot svojho srdca, nakuknúť do svojho vnútra. Rozhodne treba svoju pozornosť nasmerovať do

svojho vnútra a v každom prípade so zavretými očami (lebo otvorené pozemské oči budú rozptyľovať a pozornosť ujde tam, kam ju teraz netreba smerovať). A po zavretí očí a jej nasmerovaní dovnútra k svojmu srdcu, možno začuť, ako tlčie – to je prvá etapa. A keď začujete, ako tlčie vaše srdce, ešte viac nasmerujte pozornosť k nemu, aby ste počuli práve tento rytmus, práve tieto údery srdca. Nie si ich predstavili, ale fyzicky precítili. A len čo to precítite, ponorte svoju pozornosť ešte hlbšie do oblasti slnečného pletenca. A v oblasti slnečného pletenca sa jednoducho započúvajte. Spočiatku sa vám bude zdať, že rovnako idú impulzy od ciev do taktu srdca, ale ešte viac vložte svoju pozornosť – a pocítite. Pocítite, ako sa stadiaľto rozširujú vlny, ktoré sa vôbec nezhodujú s rytmom úderov vášho srdca. Sú to pružné vlny, rozchádzajúce sa po celom tele. A čím viac budete vkladať pozornosť, tým zreteľnejšie budete počuť tieto vlny. Ony sa s teplom, dokonca s horúčavou rozchádzajú po tele. A tento fyzický jav je absolútne reálny. No stačí len otvoriť oči a trochu sa rozptýliť – a odíde to. A tento rytmus týchto vlín, vychádzajúcich z Duše, sa prirovnáva k dýchaniu Slnka, práve k rytmu dýchania Slnka. Mnohí povedia: „A čo, Slnko dýcha?“ Dýcha. A má rytmus a ten sa absolútne zhoduje s týmito vlnami, ktoré idú znútra. Je to dýchanie celého sveta. (T: Je to práve to, čo teraz aj vidieť, aj cítiť...) Hovorila, že sa doklope do srdc a práve k srdciam pôjde toto klopanie....Skúsili ste? Pochopíte, že tieto vlny idú aj k srdcu, aj k chrbtu a rozchádzajú sa po celom tele. Ale to rýchlo prejde, máličko ste sa rozptýlili – a hotovo, stratili ste to. A málokto

chápe, čo za tým stojí. Nie je to žiadna fantastika, je to realita, ktorá ja v princípe dostupná každému človeku, ktorý je schopný aspoň trošku upokojiť svojich šajtanov v hlave a je schopný nasmerovať svoj pohľad dovnútra. No to...

T: Teraz jednoducho chápem, prečo Imáma Mahdí nazývali Slniečným Pólom. A to, čo cítia a vidia ľudia otvoriac oči, je veľmi silné a okamžite mení človeka, mení realitu navôkol. A je to skutočne vnútorný stav, ktorý nie je možné s ničím spliesť. A ty chápeš, prečo je predsa tak mnoho ľudí, ktorí cítia, počujú a idú v ústrety Mahdímu...

IM: Jednoducho preto, že to je Večnosť, pretože to je Život, pretože to je Domov každého... kam on má prísť, odhodiac všetky nánosy a všetky tie masky, ktoré si na seba nasadili. V tom je zmysel. Zmysel je v Živote, ale niet zmyslu v smrti.

T: Niet výnimiek, každý človek je schopný precítiť to.

IM: Každý. A najzaujímavejšie je, už som to hovoril, že celkom nedávno tento jav nebol. A mnohí to cítia a zamýšľajú sa: prečo, čo je to zač? Čo za vlny to vychádzajú, oblievajú ľudí horúčavou? Mnohí cítili tento žiar, ale on nie je nikde opísaný. A najzaujímavejší je jeho rytmus. On sa predsa vôbec nezhoduje s rytmom srdca. Ale jednoducho doklopať sa bez sústredenia spočiatku na srdce a potom na to, čo ľudia nazývajú Dušou, či oblasť slnečného pletenca, sa nepodarí. Dá sa hneď sústrediť potom, keď to niekoľkokrát vykonáš... ale, priatelia, chcem hneď povedať, toto je iba volanie, toto hovorí iba o tom, že toto dýchanie sa zosilnilo a vy ho

môžete precítiť fyzicky, ale toto v žiadnom prípade nie je to, čo vedie k spaseniu. A netreba si to pliesť s meditáciou „Lotos“. „Lotos“ – to je duchovná práca, to je predovšetkým tá Láska, ktorú posielaš do Duše, to je to, čo dáva Život. A toto je iba praktika, ktorú som povedal. Môže ju dokonca aj vopred mŕtvy začuť. Ale problém je v tom, či on dokáže ožiť? To je už iná otázka. A ešte by som chcel našim priateľom objasniť, kto je to Mahdí, z jednoduchého pohľadu. Mahdí – to je epidemiológ, lekár, ktorý je sem takpovediac poslaný kvôli tomu, aby zastavil túto pandémiu satana, ktorú tu ten spôsobil. Veď skutočne, tí Anjelikovia, ktorí spia v každom z vás, priatelia moji, nuž oni sú jednoducho infikovaní tými démonmi, ktorých máte v hlave, ktorých vnímate ako seba samých. A táto infekcia jednoducho týchto Anjelikov zabíja. A Mahdí – to je lekár, to je epidemiológ. On prišiel a hovorí: preto, aby ste prežili, musíte urobiť to a to, povedzme, dodržiavať hygienu vo svojom vedomí a kam treba ísť, aby ste sa nadýchali ozajstného vzduchu a ako to dosiahnuť. Ale v žiadnom prípade nerozdá každému jednotlivo po tabletke, aby sa ten vyliečil. Nie. To je vaša starosť a vy to musíte robiť, ak chcete Žiť.

T: Práve preto ho nazývali Al-Jabir – Ten, ktorý... (**E:** Hladí.) lieči srdcia, a Ten, Ktorý hladí srdcia ľudí. Igor Michajlovič, zaujímavé je, čo sa hovorí, že keď Imám Mahdí, keď Al-Qa'im bude tu, tak sa k Nemu pripojí 13 žien, ktoré (**IM:** Rôzne sa hovorí.) budú spolu s Ním, ktoré budú liečiteľkami srdiec a budú hojiť rany ľudí. Čo sa tým myslí?

IM: Nuž má sa na mysli práve znovuzrodenie sestier Allat. Veď sa to nerozpráva do konca, ale kedysi to vedeli – keď príde Mahdí, a ak si svet zvolí Život, tak sa obnovia rajske záhrady. A rajske záhrady nie sú možné bez sestier Allat.

T: Zaujímavé, že Kába...

IM: On odíde, ale ony zostanú a tisíc rokov budú držať satana, povedzme, bez práva niečo ľuďom povedať či nejako prekážať.

T: Igor Michajlovič, a čo sú to rajske záhrady? Veď sa tak veľa o tom hovorí aj Kába, aj územie okolo nej sa nazývalo „záhradami sestier Allat“, aj raj nazývajú „záhrady útočiska“.

IM: Na rozdiel od sestier Allat, rajske záhrady nuž to je iba asociatívny obraz nádherného, toho, kde sa dobre dýcha a kde sa chce byť. Ale záhrady sestier Allat – kedysi reálne existovali záhrady, v ktorých prebývali tie, ktoré povedzme stáli na stráží a držali... no, toho, koho nazývame satanom, veľmi pevne zapečateného, aby nebránil ľuďom žiť. Bolo to Zlaté tisícročie – to, k čomu k čomu smeruje každá Duša, Duša každého človeka a to, k čomu sú, povedzme, vyzvaní všetci ľudia sveta vybudovať práve také tisícročie. A to, čo má byť celkovo nielen tisíc rokov, ale vždy vo svete medzi ľuďmi. Vtedy to aj vždy bude. Ale... preto aj je diabol...

T: Igor Michajlovič, tiež je veľmi cenné a zaujímavé, čo sa hovorí v hadísach o tom, že Imám Mahdí sa nebude musieť venovať akýmsi populistickým výzvam, aby Ho uznali, že

(IM: A načo?) práve ľudia samotní, samotní ľudia pocítia tú Duchovnú Bytosť, tú veľkosť Ducha a Jeho diela a Jeho...

IM: Práve som povedal a porovnal Imáma Mahdího s lekárom-epidemiológom, veď som ho nenazval lekárom-patologickým anatómom. Veď úloha Imáma Mahdího nie je v tom, aby pozbieral mŕtvych, ale v tom, aby pomohol živým – a v tom je zmysel.

E: Ale veď On je vedený Alahom, fi sabilillah Ho nazývajú... tiež jeden z prívlastkov – Ten, Koho vedie Alah... A ešte iný prívlastok – Ten, Ktorý je vedený **(IM:** Vedený Pravdou.) Pravdou a napomáha tomu, že iní môžu prísť k Pravde.

IM: Samozrejme, v tom je jeho funkcia **(E:** Veru.) práve priviesť ľudí k Pravde. Vlastne ako podstata toho lekára –aby ľudia vyzdraveli.

E: Preto Prorok hovoril, že ten, kto nepocíti a nespozná Mahdího, umrie smrťou doby nevedomosti.

IM: Múdri teraz pochopia, čo sa udialo, a ostatným to netreba...

T: Igor Michajlovič, hovorí sa aj o tom, že Ho budú spoznávať podľa Jeho Osobnosti a podľa tých javov, ktoré budú vo svete, aj to, že Jeho činnosť bude nasmerovaná na celé svetové spoločenstvo, že sa bude v celom svete šíriť Pravda. A samozrejme je ohľadom tohto veľmi mnoho nepochopení, pretože mnohí predpokladali, že kvôli šíreniu Pravdy v celom svete, je nevyhnutné, aby bol Mahdí všade.

IM: Ale On je všade, všade, kde je Život. Lebo ja by som Ho prirovnal k dýchaniu Života, tomu, o čom sme práve hovorili a On je v každom, kto Ho prijíma.

E: Vy ste povedali „dýchanie“, Igor Michajlovič. Spomenul som si, existuje taký pojem „sakinah“. Jedno z chápaní je - príjemný vánok raja. A ten, kto teraz pocítil, môže...

IM: Príjemný závan vetra, áno...

E: Teda On je práve Ten, Kto... ako Al-Jabir, áno, a čím sa hľadajú srdcia? Práve týmto príjemným vánkom raja. (**IM:** Iba tak...) Mimochodom, vracajú sa k sestrám Allat, o nich bolo tiež povedané, že ony sú nebeské vtáky, ktoré môžu prinášať túto sakinah, čiže rozšíriť... (**IM:** Plachtiace.) Plachtiace vtáky, áno.

IM: Veď podstata sestier Allat spočíva práve v tom, že ony nie sú ani na zemi, ani v nebi. Ony zotrávajú v tele tu, sa nachádzajú Tam. A ich podstata je – keď odíde Mahdí, ponechať tento Život, toto dýchanie a udržiavať ho. Toto dýchanie zadržiava satana. Ale opäť, ony ho budú zadržiavať vtedy, keď sa ľudia vzdajú diktatúry zvera vnútri seba.

E: Toho, čo im on našeptáva, (**IM:** Samozrejme.) toho, čo im ponúka.

IM: Ak si zvolia Život, potom to bude takto. (**E:** Áno.) Ale ak povedia: „Nepotrebuje Mahdího, nám vyhovuje diabol, chceme si požiť, hoc trošku, ale dôstojne človeku“... A „dôstojne človeku“ je teraz trochu zmenené ak predtým za to, čo

je dôstojné človeka, bolo pokladané práve získanie Večného Života, tak teraz – moci, pôžitkov. (E: Bohatstva, áno.) Áno a vidíme, že práve táto zmena, tieto želania, ktoré sú vnucované šajtanom, zasiahli aj do zámen pochopenia, čo je to raj – ležať na poduškách, nič pritom nerobiť, všetci ti robia po vôli, ale v tom istom čase ty ješ, pretože keď raz ležíš, musíš jesť, veď je to logické a zoberieš si vtáčika akého chceš, ale keď ho zješ... A tu je otázka: a čože je to za raj, ak je v ňom zabíjanie, veď ty pojedáš vtáky?! A aké východisko im napovedal šajtan? „Kosti neješ a mäso narastie na príkaz Alaha“. Alah je pán všetkého, ale verte, aj vtáky, aj mäso, aj vaše mäso a vaše kosti patria satanovi a nie Alahovi.

E: Áno.

T: Igor Michajlovič...

E: Veď aj naše telo, ono predsa patrí satanovi.

IM: Je mŕtve, vopred mŕtve (E: A Prorok o tom tiež hovorí...) a zložené je z mŕtvych. Ale v tele každého z vás sú čiastočky miliárd hviezd a miliónov iných ľudí. A o tom sa tiež oplatí porozmýšľať.

T: Igor Michajlovič, keď ste rozprávali, ako môže človek pocítiť Volanie Mahdího, hovorili ste, vedúc človeka, o slnečnom pletenci. A zaujímavé je, že som si tiež spomenula, že v Koráne skutočne veriacich ľudí porovnávali s včelami, ktoré nič okrem ušľachtilého neprijímajú a nič okrem ušľachtilého nedávajú. A zaujímavé je, že sa v Koráne hovorí o tom, že z brušíek týchto včiel bude prameniť nápoj rôznych farieb. No

niekto to vykladá – rôznych odtieňov, rôznej farby či nektár rôznych farieb, ktorý bude liečiť ľudí...

IM: Rovnako ako slnečné lúče, keď prechádzajú cez kvapky dažďa, rozkladajú sa na rôzne farby... Dýchanie Slnka.

T: To, čo cítiš, kontaktujúc sa s Duchovným Svetom, to sa predsa tiež opisuje...

IM: Sú to nekonečné farby, Láska a Radosť, sú to nekonečné odtienky šťastia, ktoré sa nikdy nekončia a prepĺňajú srdcia toho hodných.

E: Práve preto sa v Koráne hovorí, že koho si Alah želá nasmerovať na priamu cestu, tomu roztvára hrud' pre islam, čiže myslel sa tým slnečný pletenec. Veď sa tam nehovorí, že sa roztvára rozum, alebo (**IM:** Samozrejme.) sa roztvára váš mozog, ale práve hrud' sa roztvára pre islam to, o čom sa v princípe aj hovorí, že.

IM: Takže, priatelia naši, poďme Žiť s roztvorenou hrud'ou preto, aby tam žil Alah. Mier vám všetkým. Veľká vďaka. Ďakujem.

T: Ďakujem.

E: Ďakujem.

*Mešita Muhammada Aliho, Káhira, Egypt, r. 1830-1848 Sedem-
kupolová Piatková mešita Gonaighar Baitul
Azgar, Debidwar, Bangladéš, XVII. storočie
Palác Topkapi, Istanbul, Turecko, r. 1465-1478*

Hviezdna mešita, Dháka, Bangladéš, 1. pol. XIX. storočia
Mauzóleum sultána Mahmuda II., Istanbul, Turecko, r. 1839-1840

Mešita Nusretiye, Istanbul, Turecko, 1826;

Mešita Tádž Mahal, Agra, India, r. 1631-1653

Mešita Sultána Husseina, Singapur, Singapur, r. 1826

Mahmal, mahmil – bohato vyzdobený palanquin (pozn. - nosidlá), v ktorom sa prevážala prikrývka (kiswa) pre Kábu. Mahmal bol každoročne dopravovaný do Mekky karavánou pútnikov.

Chrám Zosnutia Presvätej Bohorodičky, obec Gžel', RF, r. 1859

Dvortsovaya Terkov Kazaň, Tatrstán, Ruská Federácia, prvá polovica 18. st.

Chrám Archanjela Božieho Michaela Barského, obec Matejkov, Ukrajina, r. 1766

Kostol Spasiteľa Neredice, obec Spas-Neredicy, RF, r. 1198

Výzdoba centrálnej lode, kostol Sant'Angelo in Formis, Capua, Taliansko, r. 1072-1087

Katedrála svätého Mikuláša, Nice, Francúzsko, r. 1903-1912

„...Vskutku, Alah nemení situáciu ľudí, kým oni nezmenia samých seba...”

Klíma. Budúcnosť je teraz.

T: Tatiana

IM: Igor Michajlovič

A: Anna Dubrovskaja

T: Vitajte, drahí priatelia! V štúdiu ALLATRA TV je dnes vážený Igor Michajlovič Danilov. Dobrý deň, Igor Michajlovič.

IM: Dobrý deň.

T: Samozrejme, dnes je prítomnosť Igora Michajloviča veľmi inšpirujúca, pretože téma našej dnešnej relácie je veľmi vážna, veľmi páľčivá – sú to globálne klimatické zmeny na planéte.

Videozáznam:

Správa „O problémoch a dôsledkoch globálnej zmeny klímy na Zemi...“ – to je absolútna realita dnešného dňa. Zostáva nám iba konštatovať tú skutočnosť, že udalosti, o ktorých sa hovorí v správe, sa materializujú v uvedených termínoch.

Eudstvo nemá fakticky ani 50 rokov!

Seizmická aktivita.

Seizmická aktivita narastá na celom svete.

SICÍLIA, TALIANSKO, r. 2018 Rozširuje sa geografia zemetrasení.

TAIWAN, ČÍNA, r. 2018 MAGNITÚDA 6,5. Značne sa zvyšuje ich frekvencia a magnitúda.

HOKKAIDÓ, JAPONSKO, r. 2018 MAGNITÚDA 6,7

Nepredvídateľnosť zemetrasení spôsobuje obrovské škody obyvateľstvom postihnutých oblastí.

JAPONSKO, r. 2018 MAGNITÚDA 6,1

ALJAŠKA, USA, r. 2018 MAGNITÚDA 7,0

SULAWESI, INDONÉZIA, r. 2018 MAGNITÚDA 7,5

V extrémnych podmienkach nie je tak hrozná samotná udalosť, ako živočíšne správanie sa ľudí so spotrebiteľským svetonázorom. Čo môžeme, my, ľudia, urobiť dnes, aby sme sa zajtra nestali obeťou egoistického myslenia? Na planéte sa formujú nové tektonické kontinentálne zlomy.

Trhliny a zlomy.

KEŇA, r. 2018 *Na celom svete je pozorovaný náhly vznik gigantických trhlín a prepadlín.*

NOVÝ ZÉLAND, r. 2018 *Dochádza k vážnej deformácii Zeme.*

PERU, r. 2018

SAUDSKÁ ARÁBIA, r. 2018

ÍRSKO, r. 2018

Tornáda.

Neľútostný živel sa vrhá na sídla, ničiac všetko na svojej ceste.

TALIANSKO, r. 2018

CYPRUS, r. 2018 *Tornáda sa zosilňujú a dnes ich už možno pozorovať v oblastiach, ktoré sú pre ne netypické.*

WASHINGTON, USA, r. 2018

Sopečná aktivita.

Pyroklastické oblaky, SOPKA FUEGO GUATEMALA, r. 2018 bahenné prúdy. Ohrozujú najbližšie sídla, nútia ľudí opúšťať svoje

domovy a zbaľujú ich prostriedkov existencie.

SOPKA KILAUEA HAVAJ, USA, r. 2018 *Nešťastie neprichádza samé.*

SOPKA ANAK KRAKATAU INDONÉZIA, r. 2018

Sopečné erupcie sú sprevádzané vysokou seizmickou aktivitou.

SOPKA SINABUNG SUMATRA, INDONÉZIA, r. 2018

Vyvolávajú spúšťanie zosuvov, vytváranie trhlín, vznik tsunami.

SOPKA ETNA SICÍLIA, TALIANSKO, r. 2018

Vlečú za sebou neúrodu, hlad a choroby, urýchlujú globálnu zmenu klímy na planéte.

Požiare.

Anomálna horúčava. Ničivé gigantické prírodné požiare.

KALIFORNIA, USA, r. 2018 *Anomálna horúčava. Hurikánový vietor. Oheň, spopolňujúci celé mestá. Ohnivý živel, v boji s ktorým sa ľudia so všetkými svojimi technickými možnosťami modernej civilizácie stali bezmocní. Katastrofy pribúdajú, ale nie je v našich silách im odolávať.*

GRÉCKO, r. 2018 *Nedarí sa tomu vyhnúť. Tvárou v tvár globálnej pohrome je celá civilizácia s jej vychvaľovaným technickým pokrokom – veľká mydlová bublina, bezmocná pred prírodou.*

Sneženie.

Silný ľadovec. Neobvyklé mrazy. Sneh padá dokonca na púšťach.

AFRIKA, r. 2018 *Afrika, Európa, Amerika...* NEMECKO, r. 2019, RAKÚSKO, r. 2019, FRANCÚZSKO, r. 2019, ŠVAJČIARSKO, r. 2019, GRÉCKO, r. 2018, TALIANSKO, r. 2018 *Na planéte dochádza k prudkému prepadu teplôt. ILLINOIS, USA, r. 2019. Rekordné mrazy a sneženia paralyzujú život celých oblastí.*

CHICAGO, USA, r. 2019, FLORIDA, USA, r. 2018, TORONTO, KANADA, r. 2019 Ľadovec. Zničené úrody, poškodené rozvodné elektrické siete, budovy, automobily. AFRIKA, r. 2018, AUSTRÁLIA, r. 2018, SLOVINSKO, r. 2018, ARGENTÍNA, r. 2018, SRBSKO, r. 2018, AUSTRÁLIA, r. 2018, TEXAS, USA, r. 2018, TALIANSKO, r. 2018, COLORADO, USA, r. 2018

Magnetické pole Zeme.

Neobyčajne rýchly posun severného magnetického pólu vzhľadom na južný pól Zeme. Tieto významné zmeny vyvolávajú vážne problémy nielen vo výpadku práce navigačných prostriedkov a inej elektroniky. K akým mimoriadnym následkom to môže viesť v najbližšom čase?

Topenie ľadovcov.

Rýchle topenie ľadovcov na póloch. Prudké zvýšenie teploty viedlo k viditeľnému zmenšeniu plochy morského ľadu. V dôsledku toho – zvýšenie hladiny svetového oceánu, zmeny ekosystémov.

ANTARKTÍDA. ZA POSLEDNÝCH PÄŤ ROKOV SA RÝCHLOŠŤ TOPENIA ĽADOVCOV V ANTARKTÍDE STROJNÁSOBILA. ZA POSLEDNÉ DESAŤROČIE ZAČALA SKUPINA ĽADOVCOV, ZAHŔŇAJÚCA OSMINU POBREŽIA VÝCHODNEJ ANTARKTÍDY, STRÁCAŤ ĽAD, VEŠTIAC ŠIROKOSIAHLE ZMENY V OCEÁNE. Klíma sa mení a zajtra sa tvoj obvyklý život zmení na nepoznanie. Si na to pripravený?

Hurikány.

Silné hurikány ničivej sily stále častejšie atakujú našu planétu. Živel vrhá na súš obrovské masy morskej vody,

HURIKÁN „FLORENCE“ // USA, r. 2018 spôsobujú náhle silné záplavy, búrkové prílivy, bahenné toky i zosuvy pôdy.

HURIKÁN „WILLA“ MEXIKO, r. 2018

Živelné pohromy sa vrstvia jedna na druhú a spôsobujú ľuďom rekordné škody. Vplýva to na všetky aspekty života človeka a jeho bezpečnosť. Hrozba pre zdravie i život, deficit potravín a pitnej vody, strata majetku a existenčných prostriedkov.

HURIKÁN „WALAKA“ HAVAJ, USA, r. 2018

HURIKÁN „MICHAEL“ FLORIDA, USA, r. 2018

Aké je pre tých, čo prežili, začať život od nuly? PRED, PO DEVÄŤ NEBEZPEČNÝCH BÚROK SÚČASNE ZAZNAMENANÝCH OKOLO ZEMEGULE V ROKU 2018

Tajfúny.

TAJFÚN „MANGKHUT“ // FILIPÍNY, ČÍNA, r. 2018 V spotrebiteľskej spoločnosti, aj pri existencii humánnych zákonov na papieri, zostáva potom v praxi každý postihnutý so svojím nešťastím a problémami osamote.

TAJFÚN „JEBI“ JAPONSKO, r. 2018

SUPERTAJFÚN „YUTU“ SEVERNÉ MARIÁNY, r. 2018
TAJFÚN „YUTU“ FILIPÍNY, r. 2018
TAJFÚN „MARIA“ ČÍNA, r. 2018

Zosuvy.

KALIFORNIA, USA, r. 2018 Silné dažde, lejaky, vyvolávajú hrozné náhle zosuvy a bahenné prúdy.

ČÍNA, r. 2018 Postihujú ľudí nečakane.

ŠVAJČIARSKO, r. 2018

INDONÉZIA, r. 2019 Tieto živly pochovávajú pod hrubými

vrstvami hornín cesty, budovy, celé obývané sídla.

TALIANSKO, r. 2018

FILIPÍNY, r. 2018

Tsunami.

INDONÉZIA, r. 2018 *Tisíce ton oceánskej vody ničia všetko na svojej ceste. V dôsledku úderu žiolu hynú ľudia a pobrežné oblasti sa stávajú nevhodné pre život. Tsunami so sebou prináša hrozbu ekologickej katastrofy.*

Záplavy.

INDIA, r. 2018 *Klíma sa mení. A ďalej bude len horšie. Obvyklý život každého sa zmení na nepoznanie.*

SAUDSKÁ ARÁBIA, r. 2018

Si na to pripravený? Stratiť svoju rodinu, príbuzných a blízkych, svoj domov a majetok?

SICÍLIA, TALIANSKO, r. 2018

Čo si urobil dnes, aby sa zajtraší deň pre teba a tvoju rodinu stal iný?

AUSTRÁLIA, r. 2018

Utečenci.

Pozeraš len video a tvoje vedomie hovorí, že „teba sa to netýka“. Ale ktosi to prežíva práve teraz. Si si istý, že zajtra sa to neprihodi tebe a ty sa nestaneš účastníkom podobných katastrof? A ktosi bude pozerat' video s tvojou účasťou a rovnako, ako ty teraz, bude pochybovať o tom, čo sa deje. Utečenci. Ľudia bez chleba, bez centa vo vrecku, nútení nelegálne sa presídľovať do iných krajín, aby prežili. V tom čase, keď ty si teraz v teple a pohodlí. Vedomie ti

hovorí: „Komu sú potrební biedni trhani a tým viac v mojom dome?!“ Ale pravda je v tom, že je to bieda spoločná a dotkne sa každého, vrátane teba. A zajtra ty budeš spolu s nimi hľadať bezpečné miesto na prežitie. Teraz pozeráš na to, ako na cudzie. Ale zajtra budeš donútený ísť v tom dave. A pozajtra, spolu s tými, ku ktorým ste prišli a ktorí sa vám nepotešili, budete donútení ísť všeci spolu ďalej. Položíš si otázku – prečo teraz k niečomu takému dochádza? Kde je civilizovaný vzťah k ľuďom? Kde je pomoc medzinárodných organizácií, ktoré sú povinné postarať sa o ľudí? Kde sú? Kde je toto všetko teraz a tu? Pravda spočíva v tom, že byrokrati, ktorých spoločnosť poverila riešením týchto problémov, sú takí istí ľudia spotrebiteľského myslenia, ktorí sedia a pozerajú videá v komfortných pracovniach a namiesto reálnej pomoci ľuďom píše d'alšie falošné správy pre svetové médiá. Ale realita je taká, že už zajtra pôjdu vedľa teba v dave utečencov a budú ľutovať, že nič nespravili ani vtedy, keď mali možnosť mnohé zmeniť. A je to rovnako neodvratné ako východ slnka. Všetko, čo ste uvideli, je iba časť tých udalostí, ktoré sa udiali za rok. A pokiaľ si to ty nechceš všímať, neberieš do úvahy cudzie nešťastie, tak to vôbec neznamená, že sa to zajtra nestane s tebou, s tvojím domom a tvojou rodinou.

Pozn.: Koniec videozáznamu.

T: V súčasnej chvíli už pravdepodobne každý človek chápe, pozerajúc na to, čo sa deje vo svete, pozerajúc na to, čo sa deje za oknom, že globálne klimatické zmeny sú neodvratné a narastajú ohromnou rýchlosťou. Teraz sú vedci znepokojení tým, že treba čosi podniknúť, treba čosi robiť a robiť to

bezodkladne, pretože už veľmi skoro, po roku 2030, situáciu nebude možné zmeniť. To sú práve tie informácie, o ktorých ste predsa Vy, Igor Michajlovič, hovorili ľuďom dávno pred tým, ako sa teraz, možno povedať, vedecký svet spamätal. Hovorili ste o tom, čo čaká ľudstvo, o tom, že budú tieto narastajúce kataklizmy, vôbec o mnohom inom ste hovorili. Hovorili ste ľuďom o tom, čo ich čaká v budúcnosti. A v tej dobe to, samozrejme, bolo „nereálne“... Spomenula som si, ako ste pred 40 rokmi rozprávali ľuďom o tom, že sa rozpadne Sovietsky zväz. A samozrejme, oni v tej chvíli nemohli uveriť tejto správe (bola absolútne nerealistická vtedy, koncom 70-tych rokov). Hovorili ste aj o tom, že televízor bude visieť na stene ako obraz, hovorili ste o tom, že každý človek bude mať vo vrecku telefón. Ale pravdepodobne najunikátnejšie – to sú tie znalosti, ktoré ste povedali pred 30 rokmi ľuďom, jednotlivým ľuďom, vedcom. Tieto znalosti čiastočne vošli do správy o klimatológii, do správy o fyzike, ktoré bolo možné uverejniť v rokoch 2014 a 2015. Ľudia sa vtedy delili, všímali si a pozorovali, ako sa rozvíjajú udalosti. Skutočne sa všetko, o čom ste hovorili, realizovalo. Na začiatku roku 2018 vyšla relácia „Prichádza to“. Ľudia skutočne pozorujú dynamiku rastu globálnych zmien klímy v tých oblastiach, o ktorých ste sa vtedy vyjadrili, ktoré ste vtedy spomínali. Veľmi veľa vieme o tom, čo je pre široké masy zatiaľ neznáme. A vzniká taká otázka - je možné ľuďom tieto informácie viac odhaliť?

IM: Vec je v tom, že ľudia to nechcú počuť. Keď ich uši

takpovediac prikrýva diabol a už sme mnohokrát hovorili, čo je to ľudské vedomie, tak človek nepočuje. A hovor mu koľko chceš, a rozprávaj koľkokoľvek, ak mu to nevyhovuje, nepočuje. Ak by sme, povedzme, my spolu nehovorili o tom, ako môže prísť človek k Duchovnému Svetu, ale by sme hovorili o mágií, o tom, ako sa môže človek stať bohatý, šťastný, ako sa môže on, obyčajný človek, naučiť ovládať obrovskou mocou ale všetka moc sa zvädza k tomu, aby susedovi urobil zle, ver, to by prijali a začuli. Ale ty si sa teraz dotkla toho, aby sme ľuďom povedali viac. A načo? Zasiať paniku?! Spomeňme si, uvádzala si príklad, že pred nejakými 40-timi, 30-timi rokmi sme sa rozprávali s ľuďmi, áno? Ale spomeňme si, čo bolo pred 7-mimi rokmi. Ako sa ľudia, ktorí sa naplnili altruizmom a dozvedeli sa o nastávajúcom, poponáhľali nejako pomôcť ľuďom. Zašli kam? Do masovo-komunikačných prostriedkov – obrátili sa na televízne kanály, novinárov. No z našich si predsa všetci pamätajú, čím sa to skončilo: ako mnohé televízne kanály začali rozprávať, že „sektári“, „schizofrenici“, „rozprávajú o tom, čo zdravému človeku ani na myseľ nepríde“. Ale mňa zaujíma – a kdeže sú teraz tí novinári, keď sa to, čo hovorili ľudia, všetko udialo?! Ale veď sa to udialo potom. A to, čo teraz hovoríš, myslíš, že je to pre ľudí dôležité?

T: Som presvedčená, že dôležité, Igor Michajlovič.

IM: Pre jednotlivcov. Ale pre hlavnú masu je oveľa dôležitejšie, ako zarobiť peniaze, ako sa uživiť, pretože my hovoríme o budúcnosti, o tom, čo bude niekedy. Nech to bude o

týždeň, ale bude to až o týždeň a ješ' chceme teraz, problémov je toľko – v práci, doma, v rodine. Týmto sú ľudia znepokojení. Veď vedomie človeka tak drží na svojej uzde, a vytvára takú kopu starostí, že človeku sa nechce rozmýšľať o budúcnosti, ale o tejto chvíli. No čo tu hovoriť, ak vo vedomí človeka je počas dňa, nuž, povedzme to tak – viac ako 80% sú plne negatívne myšlienky. Vari bude človek rozmýšľať o dobrom, o niečom v budúcnosti? Pochybujem o tom.

T: Vy ste, Igor Michajlovič, samozrejme povedali o tých ľuďoch, o tých novinároch. No naozaj, oni teraz predsa sami chápu, vidiač ako sa vyvíjajú udalosti, vidiač, čo sa dialo a ako rýchlo sa začali tieto scenáre realizovať...

IM: Ale poviem ti iné. Keď sa pred 7-mimi rokmi rozprávalo o tom, čo prichádza a keď to prišlo, tak snažiac sa nejako pomôcť, Anastasia Novych tiež niečo odhalila... No a aká bola reakcia? Žiadna, pretože ľudia rozmýšľali o inom, boli zameraní na úplne iné, hoci mnohé bolo možné zmeniť. Ale... ľuďom sa do toho nechcelo.

T: Jednoducho, Igor Michajlovič, odvtedy prešlo veľmi veľa času a mne sa zdá, že teraz sa situácia zmenila a účastníci Medzinárodného spoločenského hnutia „ALLATRA“ sú potvrdením toho, že ľudia...

IM: Účastníci hnutia – áno, ale gro sa vôbec nezmenilo. (**T:** Ale oni tiež cítili, viete, tí ľudia...) poviem to jednoduchšie, za tisíc rokov sa nič nezmenilo.

T: Ale teraz sa mi zdá, dokonca už aj za posledný rok sa

Ľudia tak menia vo svojom vnútri a vedľa nich sa mení okolie...

IM: Tí, ktorí chcú, ale sú to jednotlivci, ak to zoberieme v množstve medzi miliardami. No vari to nie je tak?

T: Predsa len, podľa mňa teraz, zvlášť v takomto období, ľudia skutočne veľmi potrebujú proroctvá toho, čo bude, toho, čo...

IM: Hm, proroctvá... Prepáčte, ale ja predsa nie som tesár, ani pastier a už tým skôr nie som prorok. Posledný prorok bol Mohamed (mier s Ním). A ja som iba masér, takpovediac masér-futuroológ, ak si to budete želať. A futurologické prognózy, ktoré sa, nuž, akosi vyplnili, možno priradiť k náhode. Veď takto to ľuďom povie vedomie.

T: Viete, Igor Michajlovič, teraz je trochu taký akoby iný stav vecí. Predsa len som presvedčená, že väčšina ľudí jednoducho cíti a práve viac dôverujú svojim pocitom a preto samozrejme chápeme...

IM: No tým, ktorí cítia (**T:** Áno.) a ktorí dôverujú svojim pocitom, tým naše prognózy nie sú potrebné.

T: Ale predsa to chce, aby ľudia v takom ťažkom období života, keď...

IM: Vari teraz majú ťažké obdobie života?

T: Zložité. Viete, ľudia čakali...

IM: Poviem to tak: teraz je zložité obdobie života u tých,

ktorí chápu, čo sa blíži. Ale ostatní majú život nádherný. Aký bol pred 20-30 rokmi, taký aj zostal.

T: Jednoducho ich Osobnosti tiež akoby cítia, tu ani nie vzťahy...

IM: Vnútri všetci cítia. (**T:** Áno, nie tak k ich vedomiu, ako obrátiť sa k...) Ale vedomie im nedovolí pochopiť to, čo cítia. A nedá im možnosť prijať správne rozhodnutie. Vari nie je tak?

T: No, lenže oni trochu neskôr...

IM: Vieš, v čom je bieda ľudstva? Bieda celého ľudstva a každého človeka zvlášť je v tom, že ľudia nechápu elementárne veci. Nechápu, že najdôležitejší a najzákladnejší, najcennejší základný zdroj, ktorým disponujú, to je – čas a ich pozornosť. A je to skutočne tak. Každá naprázdno utratená sekunda života – ona ich zbavuje Života. Toto ľudia nechápu a to je pravda. Pre nich je život tento svet a to, čo bude, to bude. Ved' sa za mnohé roky napočúvali všeličoho, aj o tých predpovediach – koľkokrát sa o nich hovorilo, že?

T: Áno. Tiež by som chcela spomenúť to, čo – ako rozprávali ľudia... Ešte v 90-tych rokoch k Vám prichádzali znepokojení ľudia... Vtedy bol rozruch v tlači, v médiách ohľadom možného konca sveta – ľudia očakávali, že sa so Zemou zrazí kométa, konkrétne kométa „Shoemaker-Levy 9“. Vtedy sa ľudia na Vás obracali s týmito obavami a boli znepokojení tým, že sa kométa zrazí so Zemou. Vy ste povedali, že je ešte skoro, že sa to nestane a že to nedovolíme. A naozaj, po

nejakej dobe pozorujú, že kométa mení svoju trajektóriu a namiesto toho, aby sa pohybovala k Zemi, rozbieja sa na úlomky, ktoré sa zrážajú s Jupiterom. Bola to taká, povedzme, záhadná udalosť aj pre samotných vedcov, pretože v určitom okamihu... Oni samozrejme hovoria o tom, že „Jupiter priťahuje svojím gravitačným poľom, funguje ako štít“, „chráni Zem“, taký „sanitár kozmu“. Ale tí, ktorí vedia, konkrétne vo vedeckých kruhoch, tí chápu, že to, čo sa udialo, presahuje rámec chápania zákonov fyziky – keď sa kométa ocitá v gravitačnom poli a mala by získať zrýchlenie a nasmerovať sa k Zemi, ona okamžite prudko mení tento smer (a dokonca jeden človek, ktorý je autoritou vo vedeckých kruhoch, astronóm, hovoril, že sa to podobalo úderu rakety) a kométa sa jednoducho rozpadá na úlomky, ktoré sa následne zrážajú s Jupiterom. Čo vtedy najviac ohromilo vedcov – to bol práve ten výron energie, ktorý vznikol od úlomku, bol taký mohutný, že podľa predbežných údajov bol 600 krát väčší ako celkový jadrový potenciál Zeme. A rozmery boli kolosálne. A doteraz vo vedeckom prostredí neexistuje odpoveď na otázku – ako sa to mohlo stať? Hoci vy ste vopred ľuďom hovorili, že k zrážke nedôjde.

IM: Povedzme to tak, náhodne úspešná prognóza, nič viac.

T: Téma konca sveta je v posledných desaťročiach, samozrejme, veľmi častá. A boli predpovede od rôznych ľudí v roku 1996, kedy sa šírili reči, rozduchované vo svetových médiách, že Zem sa znova zrazí s kométou, tentokrát s kométou Hale-Bopp, ale nestalo sa to. Pamätáme si rok 2000,

kedy ľudia čakali, čože sa udeje na milénium, čakali odbíjanie hodín, že čo bude, ale nič sa nestalo. Ale, samozrejme, najväčší rozruch v masovokomunikačných prostriedkoch sa týkal dátumu 21. decembra roku 2012. To bola lehota, kedy sa končil mayský kalendár a existovali rôzne prognózy – aj že je to počiatok novej éry, aj že sa Zem zrazí s akousi planétou „X“, aj že bude nejaká kataklizma. Všetci sa na to pripravovali...

IM: Ale v skutočnosti sa nikto nepripravoval. Veľa sa o tom hovorilo, ale fakticky nikto tomu neveril.

T: Zaujímavé je, Igor Michajlovič, že sa ukazuje, že práve 21. decembra 2012, práve na tomto dátume systém najviac zo všetkého skoncentroval svoju pozornosť. Čo je to za dátum? Čo sa udialo 21. decembra 2012?

IM: Povedal by som to tak: je to začiatok konca alebo začiatok začiatkov. Čo sa naozaj stalo? A stalo sa mnohé – je to začiatok obdobia Križovatky. To je to, čo sa naozaj stalo. Začal sa odpočet času. Keď vezmeme cyklus ľudskej civilizácie, rovná sa 12 000 rokom. A malý cyklus – to je obdobie Križovatky. Je to obdobie voľby ľudí, čo si zvolia – žiť alebo umrieť. A dvanásty rok – sa tým aj vyznačil. Jednoduchšie povedané, 21. decembra 2012 – je začiatok obdobia Križovatky, ktoré bude trvať 12 rokov (prepočítať je to ľahké, opäť spolu robíme futurologické prognózy). S čím vyjde ľudstvo za 12 rokov, to aj bude. A aká bude lehota realizácie v budúcnosti, po voľbe? To nie je ťažké vypočítať. Ale vôbec to

nie sú stovky, ani tisíceky rokov a dokonca ani desiatky. Opäť, koľko sa dá na realizáciu? Fraktálne sa opakujúci (T: Dvanásť...) malý cyklus. Čiže počas tohto obdobia to môže byť aj ihneď, ale môže to byť aj trochu neskôr, ale nie viac ako je táto lehota. A treba pochopiť, že ak sa dejú takéto udalosti, tak to nie je zrazu. Je to pomalý proces, je rozťahnutý na niekoľko rokov. Ale ak sa začne, spätný vývoj mať nebude.

T: Čiže v podstate ľudstvo má šancu urobiť tento (IM: Krok.) vnútorný krok, túto vnútornú voľbu teraz.

IM: Áno. Ale vzhľadom k tomu, koľko ľudí, povedzme to tak, podlieha kontrole... ako to tak kultúrne povedať, nie celkom sebe...

T: ...ale vedomiu.

IM: Presne tak.

T: Hovorili ste o cyklickosti, ale veď tiež veľa... aj vedci potvrdzujú to, čo ste teraz povedali o cyklickosti procesov...

IM: Ale o tom vedeli...

T: Áno a vedeli o tom aj v dávnej minulosti.

IM: Aj v dávnej minulosti to vedeli. Myslíš, že teraz to nevedia? Vedia. (T: Len dokonca, viete...) Ale nie je žiaduce o tom hovoriť, aby nenastala panika či niečo iné, pretože ľudia prepadnú beznádeji. No a ako, prepadnú beznádeji, teda prestanú kupovať. Ale predsa v našej civilizácii je hlavné čo?

Obeh tovaru. Spotrebiteľská spoločnosť musí celú dobu robiť čo? Spotrebovávať. Či nie je tak? Na tomto sa drží všetko... celý zmysel existencie ľudstva. Jednoduchá otázka, v čom je zmysel nášho ľudstva? Každý si nachádza nejaké odôvodnenie, kvôli čomu je tu – správne, nesprávne – no to už je voľba človeka. Ale v čom je zmysel samotnej existencie ľudí, ľudstva v celosti?

T: Prehliada sa ten bod, to, kam má prísť každý človek. Ale veď skutočne sa aj v náboženstvách, ak sa pozrieme na eschatológiu, hovorilo o dôležitosti ľudskej voľby, zvlášť v tomto období, v posledných časoch, že je nutná práve aktívna pozícia ľudí.

IM: No a ty teraz opäť hovoríš: „posledné časy“. Ale čo to znamená „posledné časy“? A koľkokrát rozhlasovali tieto posledné časy?

T: No áno, tu samozrejme tiež, ak sa pozrieme, ako teraz vníma ľudské vedomie akékoľvek podobné informácie, o tom, že bude koniec sveta...

IM: Pravdaže. Vari pred tisíc rokmi nevyhlasovali, že nadchádzajú posledné časy? (**T:** No tu je zaujímavé, ako zafungoval systém. Teda on veľmi...) Po 80 rokoch nato, ako odišiel Ježiš, vyhlásili posledné časy. A takto ustavične dodnes. A keď sa vyvinuli prostriedky masovej komunikácie, vznikol internet a podobne, vari sa o tom nehovorí? Dobré že nie každý rok je koniec sveta, sama si to teraz vravela.

T: Zaujímavé je, že v tomto období aj samotní ľudia v

spoločnosti cítiť, že je blízko...

IM: Práve v tom je bieda ľudstva, chápeš? Anjel, nachádzajúci sa vnútri človeka, to, čo my nazývame Osobnosťou, ten cíti pravdu a chápe. Ale dominujúce vedomie mu zakazuje dokonca sa pohnúť. A ihneď vzniká u človeka kopa starostí: buď sú so zdravím problémy, alebo s niečím iným, no oveľa dôležitejšie, než prežiť. Nie je to tak? (**T:** Áno.) A ak to zoberieme v meradle ľudstva, tak okamžite vznikajú kadejaké krízy, nejaké komplikácie – geopolitické, makroekonomické problémy, ktoré sa dostávajú do popredia. Teraz je celkovo situácia vyostrená, takmer do jadrovej vojny.

T: Zaujímavé, ako systém vôbec pripravoval ľudí. Ukazuje sa, že akákoľvek zmienka...

IM: A tu si povedala kľúčové – systém pripravoval ľudí.

T: Spracovával.

IM: Pravdaže. Veď je povedané – nikto nevie, kedy sa to stane. Skutočne to nikto nevie, pretože voľba je na ľuďoch. Ale keď bude voľba urobená, potom už bude všetko jasné.

T: Jednoducho to potvrdzuje, že taká aktivácia systému práve v rozmedzí týchto generácií, ktoré teraz žijú a stretávajú sa s týmito informáciami, to predsa potvrdzuje to, že udalosti sa skutočne odohrajú v rámci tej generácie, ktorá bola spracovávaná pomocou vedomia, pomocou médií. Veď ľudia teraz naozaj týmto informáciám veľmi neveria. Niektorí si myslia, že je to žart (**IM:** No samozrejme neveria.), niektorí si

myslí, že je to podvod, že chcú na nich zase raz zarobiť.

IM: A vari to nie je tak? A koľko zarábali? Však neustále zarábajú. Povedala si o roku 2012, ako masovokomunikačné prostriedky toto všetko takpovediac propagovali. Koľko ľudí na tom zarobilo? Verili ľudia? Nie, neverili. Vedomie tomu neverí. Ono neverí do bodu nezvratnosti, povedzme to tak. Ale keď už prichádza pochopenie, že „hotovo“ – vtedy sa začína panika. No vtedy je už nemá zmysel niečo robiť.

T: Jednoducho tento moment, že nakoľko je v tom bode, do ktorého ľudia prídu, nakoľko je pre ľudí dôležité byť pripravený a konsolidovať sa spoločne preto, aby...

IM: Nuž, poviem to tak: nikto teraz nevie, akú voľbu ľudstvo urobí. No nech by bolo čokoľvek, oveľa dôležitejšie je získať Život teraz a správne prerozdeliť hlavný zdroj, o ktorom som povedal – čas a pozornosť. Kam ju človek vkladá, tým sa aj stane. Ak ju vkladá do Života, získava Život – a potom nie je dôležité, čo bude. Všetci ľudia, nachádzajúci sa tu, sú smrteľní. Skôr či neskôr sa všetko skončí. Ale čas beží teraz oveľa rýchlejšie a všetci to cítia. Aj proces zrýchlenia času: len bola jar a už je jeseň, len sme uvítali Nový rok a už je leto. No či nie je tak? A všetci to pozorujú, dokonca detičky. Ako sa hovorí „keď je človek malý, čas sa pomalšie vlečie, ale u dospelého beží rýchlejšie“, ale teraz aj u detí beží rýchlejšie. Otázka je v tom, kde utrácaš tento čas? A pokiaľ ho utrácaš na pozemské a žiješ, povedzme, dnešným dňom, tak v

dnešnom dni aj zostaneš. Ale dôležité je vstúpiť do zajtrajška, ktorý bude nekonečný. Toto je dôležité. No práve takí ľudia sa nemusia obávať. Ktovie, čo bude zajtra? A bude zajtra? Pre nich určite bude. Toto je dôležité.

T: Igor Michajlovič, na konci obdobia Križovatky, ak ľudia urobia voľbu smerom k duchovnému, k získaniu Života, v prospech...

IM: Vtedy získavajú dvanásťtisíc rokov, ako sa hovorí „Zlaté tisícročie“. Ale časom sa to opäť zakončí a opäť prídeme k tomu, k čomu sme prišli teraz. To je nevyhnutné.

T: A čo majú urobiť ľudia, aby predsa len nastúpilo „Zlaté tisícročie“, aby sa to stalo?

IM: Stať sa ľuďmi, slobodnými, slobodnými od diktatúry zvera. To je dôležité. Chápeš v čom je ešte bieda? Povedal by som to tak, že všetko negatívne, čo sa vnucuje v našej spoločnosti, je robené menej ako 1% všetkého obyvateľstva. To sú tí ľudia, ktorí sú úplne pod kontrolou vedomia ako súčasti systému, alebo, jednoduchšie povedané, sú to tí, ktorými manipuluje diabol. Ale oni sú veľmi aktívni a ukričaní. A vyše 99% sú pasívni. A oveľa menej z nich, omnoho menej, je ľudí viac-menej duchovne slobodných (zdôrazňujem – viac-menej). Tí, ktorí cítia – chápu, ale rovnako, ako aj zvyšných 98% (no dokonca viac ako 98%), sú pasívni. Ale ak by všetci ľudia prestali mlčať, tak by sa všetko zmenilo. Nech by tamtí akokoľvek kričali a lomozili, tak, ako sa hovorí – v našom šepote by ich krik nebolo počuť. Nie je tak?

T: To je kľúčové, že v šepote... že Duchovný Svet vlastne nie je hlasný, nie je hlučný, nie je ukričaný, ale hlboký a tichý...

IM: A načo kričať? To vedomie kričí. Diabol je vždy hlučný, nepokojný, pretože je smrteľný, je konečný. V ľudských mierkach systém existuje dlho, ale vo vzťahu k Duchovnému Svetu je to – okamih, systém je ako ilúzia.

T: Igor Michajlovič, tiež takáto otázka: systém vnucuje ľuďom pochybnosti, že sa stihnú zjednotiť. Veď toľko času, zdalo by sa...

IM: Veľakrát sme o tom hovorili, že nikto tak nerozdeľuje ľudí ako diabol. Ale ľudská voľba práve spočíva v tom, komu slúžiť – Duchovnému Svetu či diablove. Vari to nie je tak?

T: Áno.

IM: Kvôli tomu sa aj poskytuje ten čas, kvôli tomu im aj pomáhajú. Ale opäť – za ľudí sa nedá robiť voľba. Človek je slobodný vo svojej voľbe. Je to najvyšší dar, ktorý môže nadobudnúť taká bytosť, ako človek – je to právo voľby: Žiť alebo umrieť.

T: Viete, akoby vedomie podceňovalo úlohu ľudí, ktorí sa môžu spolu zjednotiť.

IM: Ľudia môžu veľmi mnohé. A nič im nebráni získať jednotu, absolútne nič, okrem myšlienok v hlave, idúcich od diabla. Nič viac.

T: Veď účastníci Medzinárodného spoločenského hnutia „ALLATRA“ sú práve príkladom toho... (**IM:** A dokazujú to.) ...áno, dokazujú to, že keď sa ľudia spoja, veľmi rýchlo...

IM: No mnohí nechápu, čo je to „ALLATRA“. Nemáme žiadnu finančnú zainteresovanosť jeden k druhému. Nikto nikoho nevydiera, nikto nikomu nevnucuje žiadne náboženstvo, veď v „ALLATRA“ sú zjednotení ľudia rôznych náboženstiev sveta. Ľudia sú úplne slobodní a zjednocujú sa. To práve i dokazuje, že ľudia sú schopní prekročiť cez satana. A je to pravda. Ale k tomu treba vyvinúť úsilie a vydávať svoju pozornosť na dobré, aj čas strácať na dobré. Potom je možné všetko.

T: Skutočne, hovorili ste, že systém vnucuje rozdelenie. Ale práve naši účastníci sú príkladom toho zjednotenia, konsolidácie ľudí, pretože koľko rôznych národností, koľko ľudí rôzneho sociálneho statusu a z rôznych kútov zeme dokazuje, že jednoducho...

IM: Rozumieš, národnosť, statusy – to všetko je nanútené od satana. Ale ver, niet rozdielov. Medzi ľuďmi niet rozdielov. Anjel nemá národnosť, Anjel nemá pohlavie a nemá pozemský kapitál. To nie je jeho! To všetko sú veci pozemské. Vari to nie je tak?

T: Pravdaže.

IM: No tak aký je medzi nimi rozdiel? Kým bol, z akého rodu či ešte niečo, akým kapitálom disponoval? Ale hlavný ľudský kapitál to je práve ten Anjel vnútri. Jemu a výlučne

Jemu môže ísť pomoc od Duchovného Sveta. A vedomiu – od diabla, od samotného systému. Ak človek snáva o bohatstve, ak túži a je pripravený „dušu predať“, ako sa hovorí (ale nielen „dušu predať“, ale zradiť Anjela vnútri, zradiť samého seba, toho, kým je človek v skutočnosti), za nejaký cukríček, môže ho získať opäť len v tom prípade, ak bude výhodný pre systém. Vtedy mu systém dá tento cukrík. No a čo? Koľkokoľvek cukríkov by si dostal, čo s nimi budeš robiť? Naozaj potrebuje človek veľa, aby sa potešil? Vari je to potešenie? Jednoduchá otázka. Je to potešenie pre tých, ktorí nevedia, čo je to Duchovný Svet a čo je to naozaj pravá Láska a čo je to úprimné pravé šťastie. Pre nich cukrík niečo znamená. Ale keď je s čím porovnávať... V tom je zmysel. Nešťastie je v tom, že ľudia nevedia, čo strácajú a za čo vymieňajú svoj život. Veď každý človek cíti, že v tomto svete nie je zbytočne, že sem prišiel s nejakou misiou. Ale vedomie to okamžite zamieňa. A čomu sa ľudia začínajú venovať?

T: Myslia si, že spasenie – to je nahromadenie nejakého bohatstva. A veď systém tiež tak aj ukazuje, aj rozpráva, že najskôr sa spasí ten, kto má prostriedky, kto stihne utiecť.

IM: Kam? Však nikto sa z tejto sféry nevyšmykne, pokiaľ nezíska Život. Kam ujsť? Je len jedna Brána, ale tú si treba zašlúžiť. Kým sa treba stať – ničomným čertíkom či Anjelom? Preto sa aj hovorilo a porovnávalo s nebesami, že človek sa musí z tejto sféry vytrhnúť. Brána do raja sa nachádza vnútri samotného človeka a nie kdesi vo vesmíre.

T: To práve odpovedá na otázku, ako je vôbec duchovnosť spojená s klímou a klimatickou situáciou...

IM: Ale priamo. Ľudia môžu v skutočnosti zmeniť mnohé. Môžu mať ľudia vplyv na klímu či niečo iné? Môžu. A príkladov na to je mnoho, ale svet je teraz iný. Uvediem jednoduchý príklad. Predstavme si: zišli sa všetci veriaci, všetkých konfesií, všetkých náboženstiev, všetci kňazi a všetci svätí, nech by boli akýchkoľvek hodností a akýchkoľvek titulov a všetci spolu by sa začali modliť, aby sa hora premiestnila aspoň o jeden milimeter. Stane sa to?

T: Nie.

IM: Samozrejme nestane. Ale sestry Allat, o ktorých sme rozprávali, oni premieňali hory na roviny a roviny na hory. A to je pravda. Vari sa to nespomína? Môžu. Ale čo pre to treba? Stať sa ľuďmi a zjednotiť sa. Ale ani v takpovediac najpozitívnejšom výsledku, ak sa naozaj, doslova ešte trošičku, obdobie Križovatky skončí a ľudstvo si zvolí cestu duchovného rozvoja, jednoty, ak prestanú mlčať všetci, ktorí sú aspoň trochu Živí a zjednotia sa, tak sa nebudeme môcť vyhnúť väčšej časti katastrof, ktoré sú už vytýčené, povedzme to tak, ale prežiť môžeme. Ale prežiť môžeme len spolu. A toto nie je strašiak, možno tomu neveriť. „Nevídali, masér-futuroológ rozpráva rozprávky, nemusíme tomu veriť“ – tak hovorí vedomie mnohým. A to je tiež pravda. Vari nie? Nechce sa veriť zlému. Ale nechce sa veriť zlému vo vzťahu k sebe.

T: Viete, vedomie sa skutočne vyhýba tejto téme veľmi vážne, pretože...

IM: Pravdaže vyhýba. A ty si opäť nastolila otázku, že ku roku 2030-temu roku ľudstvo narazí na problémy, ktoré už nebude možné zmeniť. No nech to skúsia zmeniť teraz. Ak celé ľudstvo teraz prestane, uvoľňovať povedzme CO₂, nič sa nezmení. (**T:** A ľudia na to poukazujú...) Všetko sa bude rozvíjať, ako sa aj rozvíja. Veď aj mnohí z tých istých vedcov, ktorých si spomínala, veď oni krásne chápu, že ľudský faktor je v tomto prípade je bezvýznamný. Áno, trochu vplývame, ale „máličko“ na to, čo v skutočnosti prebieha. Veď problémy, ku ktorým teraz dochádza sú podmienené úplne inými procesmi. Je to cyklickosť a nezávisí od ľudí. A nech by sme teraz robili čokoľvek, ono to bude prebiehať. Je to prirodzené. Ale otázka sa týka Posledného dňa: bude či nebude. Ešte je čas na prijatie rozhodnutia ľuďmi. No opäť vedomie povie: „zase čas, zase strašiaky“. Nie, nie strašiaky, nikto nikoho nestraší a strácať náladu sa kvôli tomu neoplatí. Je možné nás vôbec nepočúvať. Načo? Môžete žiť, ako ste žili predtým a všetko bude u vás tak isto, ako bolo aj doteraz... Ale nie dlho.

T: Viete, jednoducho akoby človek v týchto otázkach do niekoho vkladá nádeje, buď do náboženstva, že ho spasia... Je to však veľmi častá situácia, že ľudia sa v zmysle nejakého riešenia akejsi situácie len jednoducho s akýmsi vnútorným krikom obracajú o pomoc, obracajú sa k Bohu...

IM: Ale opäť, o čo prosia? Ľudia sa zhromaždili v chráme a už aj ide direktíva od vedomia: ak sú raz v chráme, to znamená – že sa obracajú k Bohu. Ale prosia o materiálne, o pozemské o vopred mŕtve. A všimni si, ľudia vždy kričia pred Bohom, ale mlčia pred diablom. Prečo je to tak? A v tomto je veľmi mnohé ukryté. Stojí za to nad tým porozmýšľať.

T: Človek taktiež vkladá nádeje do šéfov vlád, že ho zachráni, že...

IM: Aj o tom sme mnohokrát hovorili, že vždy je chcenie preložiť zodpovednosť na kohosi. Ale opäť, šéfovia vlád – oni sú čo, bohovia? Oni sú ľudia, najobyčajnejší ľudia. Len sú to ľudia, nadelení mocou (ako že chceli túto moc, ale zato dostávajú aj zodpovednosť). Ale jednoduchá otázka: o koho sa oni budú starať? Prepáč mi – o roľníka, o toho, čo kladie asfalt či o seba milovaného a svojich blízkych? No čo, nie je tak?

T: O seba, čiže je orientovaný viac na to, aby zase ušiel, ako ste povedali, no niet kam ujsť, než riešiť nejaké problémy, než zjednotiť sa s ľuďmi.

IM: Vieš, nechce sa mi hovoriť, pretože v skutočnosti, nuž ľuďom to... pomôže to niečím? Veru nepomôže. A my narozprávame strašiaky o tom, čo sa môže stať, áno? Avšak môže sa to aj nestáť. Oplatí sa strašiť ľudí? Načo? Ľudia majú ísť k Bohu skrze Lásku, ale nie skrze strach o svoju kožu. Hľa, v čom je problém.

T: Len, viete, prečo je tu dôležité, zdá sa mi, otvoriť túto

otázku o tom, že sa nevyplatí prekladať zodpovednosť za svoj osud na týchže vedcov, na týchže pohlavárov, no pretože tak funguje systém. On vždy hľadá... (**IM:** Samozrejme.) ...nejakého sprostredkovateľa medzi človekom...

IM: Áno, áno, máš pravdu – vždy a všade.

T: Jednoducho, keď človek pochopí, že všetko je v jeho rukách...

IM: Rovnako, ako aj choroba, že? Človek ochorel a prekladá zodpovednosť na lekára. Nepomohlo – na iného lekára prekladá: „Ten lekár je zlý“, miesto toho aby skutočne zmenil spôsob života a prestal byť chorý, správne? No existujú nevyliciteľné choroby, to je tiež pravda. Ani jeden doktor nepomôže pri takých chorobách, ktoré sú nevyliciteľné. A aby ľudstvo nebolo privedené do nevyliciteľného stavu, je potrebné čo? Predovšetkým profylaktika. A tomuto sa musia venovať všetci.

T: Jednoducho, viete, čo ma tiež udivilo, že sa akoby ukazuje, že na jednej strane človek prekladá zodpovednosť, no, na týchže vedcov: „Oni tam niečo robia, niečo skúmajú, najskôr nám pomôžu“. A hneď som narazila na list samotného klimatológa, ktorý hovorí o tom, že: „Narazil som spolu s vedcami na tento problém... Akosi chápem, čo sa stane, je veľmi strašné dokonca aj pripustiť... (**IM:** Apokalypsu.)...apokalypsu. Vôbec nechcem vidieť ani moju rodinu, ani seba, ani budúce ľudstvo akoby hrdinov týchto filmov o apokalypse... Je mi veľmi hrozne! Ale všetko, čo robím, je len

to, že pracujem od rána do večera...”

IM: No veď jemu vedomie tiež zakrýva ústa, (**T:** Áno.) chápeš? Namiesto toho, (**T:** Vyhýba sa.) aby sa prestal nakoniec báť týchto prízrakov v hlave a skutočne vystúpil, postavil sa pred ľudstvo a povedal: „Priatelia, ale je to takto“. Niektorí sa pokúšajú, ale zatvárajú im ústa. Zbavujú ich kariéry a všetkého ostatného za to, že ľudia hovoria pravdu. Ale keď je voľbou život tvojich príbuzných a blízkych, tvojich potomkov, áno, no aj keď človek žije pozemskými hodnotami. A pozemské hodnoty sú aké? Sú to potomkovia. Človek vytvorí biznis, voľačo tam robí. Pre koho? Pre deti, pre vnukov, pre ešte niekoho. A aké deti a vnuci? Dokonca pri takej najoptimistickejšej kalkulácii, prepáč mi, vnukov možno uvidíš, ale pravnukov sotva. No či nie je tak? Tak čo treba robiť? Opäť sedieť a mlčať, pretože ňa vyhánajú z práce alebo čosi také? Alebo sa prestať báť, a vziať svoje vedecké dôkazy a dokazovať, obhajovať svoj uhol pohľadu. Možno to niekto aj začuje. Vari to nie je tak?

T: A keď tak každý človek...

IM: A keď sa každý človek prestane báť satana v hlave a v skutočnosti pochopí, že má právo Žiť, a on má právo Žiť, a začne rozprávať, potom sa svet zmení. Ale kým budú všetci sedieť, mlčať, alebo dumať, že „No áno, poviem... potom... v pondelok... nasledujúci. No ale kto v pondelok začína vážne veci? Tak začnem... v sobotu. Ale ktože v sobotu čosi robí? Už je víkend. Začnem od pondelka!“ A tak zakaždým. A

potom zabudol, prečo sa vôbec o to snažil, „veď aj tak sa dá žiť“. Dá sa, ak je to pre neho život.

T: Jednoducho, ako dokonca vedomie ľuďom maľuje, tiež sa delili účastníci, že ono hovorí o tom, že „v tom okamihu, keď sa to stane, určite v tej kritickej situácii, v tom bode udalostí sa staneš ľudský a zmeníš sa a budeš...“

IM: Nestaneš a nezmeníš sa. Hovorí sa, že možno sú katastrofy aj potrebné, aby to ľudia prežili a očistili sa a stali sa ľudskí. Ale skúsenosť ukazuje iné. Keď dieťaťu berú poslednú fľašku vody a keď za kúsok chleba zastrelia babku – to je realita existencie. Pretože všetko, čo je teraz vsugerované v hlavách ľudí – to je väčšinou násilie, krutosť a prežitie za každú cenu. Stanú sa ľudia duchovnejší, keď musia pre všetkých rozdeliť jednu fľašu vodičky? Existujú hrdinovia medzi ľuďmi, nehádam sa, ktorí svoju časť odovzdajú komusi, aby mu predĺžili život. Existujú, samozrejme, takí ľudia. Ale v percentuálnom vyjadrení je to koľko? To je aj odpoveď. Tak čo nás čaká pri takom vývoji? Ozbrojené bandy? Všetky filmy, ktoré natáčali – to je ľahká rozprávka reality, ktorá môže byť. Už sme to neraz hovorili. Predsa len, systém skutočne všetko predvída. V reláciách sme sa už zmieňovali o migrácii. No predstav si, teraz sa aspoň miliarda ľudí začne hýbať kvôli presídleniu, aspoň miliarda. Čím sa to všetko zakončí?

T: Jednoducho je zaujímavé, ako systém vnucuje aj v otázke utečencov, v otázkach migrácie takú pozíciu, že utečenci – to

sú obeť...

IM: A vari to nie sú tí istí ľudia? A každý sa pozrel a pomyslel si: „Prídu ku mne“. Ale prečo „k tebe prídu“? A prečo nie – ty pôjdeš, priateľ môj?! Všetko môže byť presne naopak, ako ti rozpráva vedomie. Ty budeš donútený so svojou rodinou niekam ísť, tam, kde ňa nečakajú. No vari to nie je tak? A čo potom?

T: Jedni chcú, aby im dali, iní vôbec nechcú dávať: „Prečo by som sa mal deliť?!“ Takto to vnucuje systém.

IM: A všetci rozmýšľajú o tom, že im je ktosi čosi dlžný. Ale pravda spočíva v tom, že nikto v na tomto svete nikomu nič nedlhuje. A toto je skutočne pravda.

T: Proste tu je ešte taký pozitívny príklad – hnutie „ALLATRA“, pretože v tomto čase, kedy systém delí ľudí na nejaký „svoj-cudzí“, oni chápu, že cudzie...

IM: Vieš o čom teraz rozmýšľajú tí, ktorí toto prvýkrát počúvajú? Že sedíme a robíme reklamu „ALLATRA“, strašíme ľudí a rozprávame, aká je „ALLATRA“ dobrá a podobne. No veď je to pravda.

T: No sú tí, ktorí počúvajú...

IM: Tak funguje vedomie. Ale tí, ktorí počúvajú, tí vedia, kto sme. A tí, ktorí nevedia? A ako sa doklopať ku tým, ktorí nevedia? Po jednom? Tam ktosi čosi povedal, tam ktosi povedal. Poviem to jednoduchšie – predstav si závod, kde je hluk a ty stojíš v kúte a rozprávaš Pravdu. Začujú ňa na druhom

konci?

T: Nuž ľudia sú jednoducho unavení z tejto lži a práve... (**IM:** Sú unavení.) ...práve pravda, ona znie, dá sa povedať, dokonca veľmi...

IM: ...všedne.

T: Veľmi hlasno zvučí pravda, pretože...

IM: Pretože sa ozýva vnútri. A podstata spočíva práve v tom, naučiť sa počuť ten šepot vnútri a dôverovať jemu, ale nie tým výkrikom v hlave a naučiť sa práve zastavovať tie výkriky v hlave a prestať byť otrokom, ovládaným systémom. V tom je pravda. A to si majú ľudia v prvom rade osvojiť, aby sa stali ľuďmi a nie zvieratami.

T: Ja sa jednoducho predsa len vrátim k ľuďom z hnutia „ALLATRA“, k tým, ktorí sa pripojili, pretože...

IM: Nuž rob reklamu, rob...

T: Pretože v tej situácii sa ukazuje, ktorá...

IM: Hoci musím povedať, že, ak mám byť čestný, tak musím povedať – ohromná vďaka, priatelia, že ste naozaj s nami, aj za to, že chápete, aj za to, čo robíte! To je pravda.

T: Je veľmi potešujúce, že oni, viete, veľmi silno zapalaujú svojím príkladom. (**IM:** Pravdaže.) A pretože predovšetkým existujú tieto Znalosti a pochopenia...

IM: Predovšetkým preto, že sú čestní (**T:** Áno.) a slobodní.

T: Sú Znalosti, to je tiež veľmi dôležité.

IM: A na ich tvári je napísané „živý“, že?

T: A život sa samozrejme prifahuje k Životu, preto sa aj tak rýchlo vyvíjajú tieto, viete, život plodiace procesy. Systém len vie, že nesmie dopustiť zjednotenie ľudí...

IM: Príklad. Na pohľad mŕtva púšť – samý piesok, hlboké pukliny v zemi. Sotva prešiel dážď – a ráno je už všetko zelené. Jednoduchý pozitívny príklad. Tak aj tu – život sa tiahne k Životu.

T: A ako rýchlo sa realizuje toto...

IM: Existuje aj pozitívny moment.

T: ...oživenie, áno.

IM: Samozrejme existuje. Ak by nebolo týchto pozitívnych momentov a nebola by šanca, vari by sme teraz spolu o čomsi hovorili? Načo by mi to bolo potrebné? Mám sa čomu venovať inde. Ja predsa nie som anatomický patológ, ja som masér. Moja práca je pomáhať ľuďom zbaviť sa bolesti, aby bol život, nuž takpovediac, veselý a bez utrpenia, správne?

T: Al-Jabir – ten, ktorý lieči srdcia.

IM: Ale ja liečim chrbtice, rozumieš... A srdcia – to sú kardiológovia, to je trochu iné.

T: Len, viete, ako... tu je žiadatel' tiež... ako, neviem, či to môžem povedať, že vyzvať ľudí k tejto konsolidácii, k

zjednoteniu, svojpomoci, pretože, viete, spomínam si na slová z Biblie – tam, kde sa dvaja či traja zídu v Mojom mene, tam som aj Ja medzi vami. Veď ani vedomie žiadneho človeka nevie, ako sa budú rozvíjať udalosti, keď ľudia (**IM:** Zopakujem.) v Duchu...

IM: Zopakujem. Duchovná pomoc ide z Duchovného Sveta len pre tých, ktorí poznajú a žijú podľa zákonov Duchovného Sveta, áno? Len slobodným sa dáva sila. Ale ak je človek v otroctve, v plnej podriadenosti satanovi, vari k nemu príde pomoc od Duchovného Sveta? Jednoduchá otázka. Kto bude posilňovať nepriateľa? Je to všetko ako... no, taký nedobrý príklad... Predstav si, priateľ môj, ideš sám, kludne, nikoho nerušíš. No zotmelo sa – a tu banditi. A ty hovoríš: „Počkajte, priatelia! Mám krásne palice, vezmite si ich. Pre vás... no aby sa vám ruky neodrážali odo mňa, áno? Veď som tvrdý“. To je aj odpoveď. Prepáčte za takú iróniu, ale je to pravda. Pre lepšie pochopenie.

T: Igor Michajlovič, dnes tiež hovoríme o tom, aké dôležité je len pre ľudí práve nemlčať, ale byť otvorený a vyjadrovať svoju pozíciu. A samozrejme, no...

IM: Oveľa dôležitejšie je pochopiť – pochopiť, kto si a kvôli čomu si tu. Ak človek chápe, kto je a kvôli čomu je tu, chápe aj, že obyčajne tých 80%, ba i viac negatívnych myšlienok v hlave nie je od neho a nepotrebuje ich. Ak odmieta tie iluzórne putá, ktoré mu nanútil satan... Veď v skutočnosti mu to nanútil satan. Satan nemá ani ruky, ani nohy. Jeho ruky a

nohy – to sú tvoje ruky a nohy. Veď on iba šeptá v hlave – a človek koná. On šepce v hlave – a človek kričí. On napovedá v hlave – a človek ide a zabíja. Vari to nie je tak? Tak. Satan nikoho nezabil, to vy zabíjate jeden druhého, priatelia moji. A to je pravda. Ak si to človek uvedomil a jednoducho sa prestal podriaďovať všetkému tomu negatívnu a vkladá svoju pozornosť ako hlavný zdroj do dobra, do pozitívna, do Lásky práve v duchovnom smere, tak sa všetko zmení. A tam, pozeráš – je skutočná sloboda. A za slobodou aj Život. A vtedy, vieš, je už ľahostajné, či bude koniec sveta, nebude – pre neho už nikdy nebude. Smrti sa boja mŕtvi.

T: Áno, to je samozrejme veľmi cítiť. Ak sa pozrieme na to, čo sa teraz odohráva v spoločnosti, na to, čo sa teraz deje vo svete, viete, vytvára sa akýsi dojem, že systém sa jednoducho nachádza v nejakej svojej celkovej agónii, že dochádza k akémusi chaosu, nejakej zmätenosti systému. Teda on pozná nejaký svoj scenár?

IM: Povedzme to tak... systém je viac ako rozumný. A prirodzene, v každom prípade chápe začiatok svojho konca – buď sa tisíc rokov na skládke živiť ľudskými odpadkami, alebo aspoň reštart.

T: Čiže je schopný aj takých opatrení, ako sebazničenie, áno, počas katakliziem, v priebehu všetkých týchto konfliktov, áno?

IM: No v nádeji, že sa potom obnoví (**T:** Mhm.) – samozrejme je schopný, v nádeji na budúci revanš. Ale vôbec, je

to iba program, rovnako ako i ten systém v tvojom tablete.

T: Toto tiež rozširuje chápanie, pretože ľudia teraz jednoducho chápu, že systém robí v tomto, preňho povedzme predsmrtnom čase, všetko možné pre to, aby jednoducho stiahol čo možno najviac pozornosti, aby...

IM: Zásobu energie. No, povedzme to tak, ak má človek v automobile benzín do polovice nádrže, koľko môže prejsť? Alebo plnú nádrž. Taký jednoduchý príklad. Preto sa systém snaží urobiť to tak, aby jeho nádrže boli plné, pre každý prípad. (**T:** Mhm.) V každom prípade to potrebuje. (**T:** Čiže on...) Nemá mnoho variantov. Má iba dva... No, ak mám byť úprimný, ľudstvo má tiež iba dva varianty.

T: Teda na jednej strane sa samozrejme ukazuje, že ako je to v systéme prefikane zariadené. Čiže on čerpá túto polovicu nádrže teraz a ostatné – keď sa človek stane subosobnosťou, neuskutočniač...

IM: No to je v normálnej existencii. Ale my teraz hovoríme o tom, čo sa nazýva Posledným dňom.

Videozáznam:

Zvestovatelia Posledných dní. Čo sa vyplní? Duchovno-mravný úpadok ľudstva.

Vo Svätom Písme kresťanstva – Biblii, sa hovorí: „Vedz, že v posledných dňoch nastanú ťažké časy. Lebo ľudia budú samoľúbi, chamtiví, pyšní, spupní, suroví, krutí... nemilujúci dobro“.

V starobyľom náboženstve – hinduizme, sa hovorí, že v poslednej epoche cyklu – Kalijuge „budú ľudia postupne strácať všetky svoje dobré vlastnosti“. Bude to temná doba, keď „o príslušnosti človeka k určitému duchovnému systému začnú súdiť podľa jeho vonkajšieho vzhľadu a vonkajšie kritériá budú povzbudzovať ľudí prechádzať z jedného spôsobu života do iného“. Kde „sa cieľ života zúži na to, aby sa naplnil žalúdok a bezočivosť sa bude pokladať za pravdivosť“. Zvestovatelia Posledných dní – desivé úkazy, lokálne zemetrasenia, zrýchlenie času.

V Evanjeliu podľa Lukáša sa hovorí:

„...a budú hladý, mory a lokálne zemetrasenia a desivé úkazy a veľké znamenia z neba“.

V islame sú tiež zmienky o Súdnom dni – al-Qiyāmah. V hadísoch sa hovorí o tom, že posol Alaha, nech ho Alah požehná a uvíta, povedal: „Nenastúpi tá Hodina, kým... sa nestanú zemetrasenia častejšími a kým čas nezačne plynúť rýchlo...“.

„Purány“ – posvätné texty staroindickej literatúry. Tieto starobylé povesti zvestujú o hrôzach konca Kalijugy, že v tom období „Ľudia budú silno trpieť zimou, vetrom, horúčavou, dažďom a snehom. Budú ich sužovať škriepky, hlad, smäd, choroby a nekonečné obavy“.

IGOR MICHAJLOVIČ DANILOV:

„Ale ani v takpovediac najpozitívnejšom výsledku, ak sa naozaj, doslova ešte trošičku, obdobie Križovatky skončí a ľudstvo si zvolí cestu duchovného rozvoja, jednoty, ak prestanú mlčať všetci, ktorí sú aspoň trochu Živí a zjednotia sa, tak sa nebudeme môcť vyhnúť

väčšej časti katastrof, ktoré sú už vytýčené, povedzme to tak, ale budeme môcť prežiť. Ale prežiť budeme môcť iba spolu.“

Ako sa hovorí v knihe „AllatRa“:

„Znalosti sú už človeku dané a len od neho závisí jeho voľba a konanie! A od konania každého – zmeny v celom svetovom spoločenstve! Pre všetkých živých ľudí je to skutočne posledná zostávajúca šanca duchovne spasiť seba a civilizáciu“.

Pozn.: Koniec videozáznamu.

T: Jednoducho aj o Poslednom dni je tak veľa povedané aj v eschatológii, aj v rôznych náboženstvách. Konkrétne sme tiež narazili na to, že ešte v eschatologickej literatúre prvého storočia pred naším letopočtom sa hovorilo o tomto všetkom, o tom, čo hovoríte Vy. A hovorilo sa, že príde Sudca. A, ak môžem, prečítam...

IM: Nech sa páči.

T: Hovorí sa, že „On bol vyvolený a utajený Pánom pred vznikom sveta a zachová sa pred Ním do skončenia časov“. Preto ma aj zaujalo to ponímanie „utajený“, pretože sme v minulej relácii prejednávali to, že Imám Mahdí sa bude nachádzať v utajenom stave...

IM: Áno, tu sa hovorí o Svätom Duchu, ak budeme hovoriť jazykom kresťanstva.

T: Áno, a hovorilo sa, že „...Po skončení časov ho Pán odhalí ľuďom a umiestni ho na trón svojej slávy, aby súdil všetky stvorenia v súlade s cieľom, kvôli ktorému bol stvorený od

počiatku“. Ale čo ma ešte zaujalo, že „...Keď začne súdiť svet, svet pred ním padne tvárou k zemi, chválorečiac jeho i Pána duchov a ku spoločnej hymne sa pripojí hlas vyvolených v záhrade Života a hlas anjelov na nebesiach“.

IM: Správne, „v záhrade Života“... (**T:** Jednoducho že...) a „hlas vyvolených v záhrade Života“. Otázka je v tom, dokonca ak budeme vychádzať z tohto, vari je tu povedané, že „všetci“?

T: Mnoho je povolaných, ale málo vyvolených.

IM: Veľmi správne. Na jednej strane sú všetci ľudia vyvolení. Sú v tomto svete, sú tu, už dostali šancu. Ale v danom kontexte sa hovorí o vyvolených, ktorí získali Život. Ešte sú tu, v záhrade, medzi ľuďmi na zemi, ale už sú vyvolení, pretože už sú Živí. Oni Ho cítia a chápu, oni cítia a chápu, kto On je. A ich hlas sa už pripája k Jeho hlasu, správne? Ako aj Anjeli na nebesiach.

T: K spoločnej Hymne...

IM: K spoločnej Hymne.

T: ...triumfu Lásky.

IM: Pravdaže.

T: Nuž vlastne všetko je akoby aj v náboženstvách, takých, ktoré, viete, ako aj... v islame, v kresťanstve, v zoroastrizme sa veľmi veľa hovorí o voľbe ľudí a najmä o aktívnej pozícii ľudí pri voľbe dobra.

IM: Áno, (T: Aj...) aj o tej istej cyklickosti sa hovorí, aj o všetkom ostatnom sa hovorí. Vari nie je tak?

T: Áno. No len, viete, akoby vedci, oni skúmajú veľmi jednostranne iba vo svojej oblasti, ale úplne...

IM: A chýba celostný pohľad.

T: Na susediace... Áno... nepozerajú na susediace oblasti vedy...

IM: Samozrejme. A prečo satan rozdelil ľudí na náboženstvá? Ale veď v skutočnosti to satan rozdelil. On aj náboženstvá podelil (veľa sme o tom hovorili) preto, aby ľudia nevideli celý obraz. Lebo ak je objektívny pohľad na celostný obraz sveta, na všetky náboženstvá, tak človek, či chce či nechce, ale dospieva k čomu? K Jedinému Zrnu. Dospieva k celkovému pochopeniu, k tomu, k čomu dospievajú všetci svätí. Boh je jeden. (T: Áno.) A prísť k Nemu možno iba skrze Lásku, ale nie skrze strach, nie skrze bázeň alebo ešte niečo. Práve strach zaháňa ľudí takpovediac do pút a poroby samotného systému. A znova – človek nie je otrok Boží. On nemôže byť otrokom Božím, veď to sú tiež zámeny. Človek je otrokom satana, kým je jeho otrokom. Je to tak.

T: Jednoducho, viete, v tomto období chápeš, aké dôležité je pre ľudí deliť sa o tieto Znalosti pre to, aby jednoducho nevideli v inom človeku cudzieho, aby videli, že cudzím je práve vedomie. Ale keď ľudia nevidia toto...

IM: A tu odpovedáš na základy základov. Veď vedomie robí

ľudí izolovanými a osamelými. A prečo (o tomto sme tiež veľa hovorili), keď sú ľudia medzi príbuznými a blízkymi, aj tak pociťujú osamelosť? Pokiaľ sa zhovárajú, smejú, hádajú, dokonca robia scény – nepociťujú osamelosť. Ale stačí trochu stíchnuť, iba zavrieť oči – a medzi príbuznými a blízkymi je človek sám, sám o sebe, ak je ovládaný satanom. Ale keď človek žije Duchovným Svetom, keď je Božia Láska pre neho najdôležitejšia a keď pociťuje opätovanú Lásku a naozaj v ňom klíči Život, vtedy chápe, že nech by bol kdekoľvek, nie je sám. To je nemožné, keď je s ním Boh. Keď je celý Duchovný Svet v ňom a on je v tom Svete, no ako môže byť sám? A v tomto je zmysel: duchovné – zjednocuje, ale diabolské – rozdeľuje.

T: No jednoducho, aké je dôležité, aby sa ľudia delili navzájom, jednoducho aj v komunikácii...

IM: ...aby chápali.

T: Rozumeli sami sebe, áno a sami boli príkladom.

IM: Jednoduchý príklad, uvediem jednoduchý príklad... Dve milujúce srdcia sa milujú navzájom, jeden bez druhého žiť nemôžu – lusk – a už sú nepriatelia. A koľko je takých príkladov? A je u nich nenávisť a závisť.

T: Jednoducho, viete, tieto situácie, to je ako... veď predsa fraktálne, ony sa dejú v rámci rodiny tieto situácie. (**IM:** Áno.) Rovnako, ak máme hovoriť o kataklizmách, je to presne tak isto, ako ste Vy správne hovorili: utečenci sa stretnú s tými ľuďmi, ku ktorým prídu, čo je úplne rovnaké,

keď ľudia nevedia...

IM: A ak z pozície Duchovného Sveta, no prichádza... ale ty predsa ideš k sebe, ináč to nepovieš, veď v Duchovnom Svete je to tak. Ale vari ty nemáš sám seba rád? Nuž prišli... No tu vôbec nemôžu byť spory ani rozhovory nemôžu byť. Povedzme to tak, nikto k nikomu nepríde so zbraňou a nikto nikoho so zbraňou neprivíta, pretože sa stretávajú príbuzní, najdrahší a najbližší, ktorým je vždy veselo a ktorí budú vždy spolu. O akom spore to tu môže byť? Vždy sa možno dohovoriť, vždy možno... všetko možno riešiť. Súčasné technológie dovoľujú aj púste robiť úrodné. Len sa to nevyužíva. My však nenastolujeme otázku... S hladom bojujú, áno (uveďiem... ako funguje systém), s hladom bojujú pradávnou OSN a mnohé iné organizácie, akurát hladujúcich je stále viac a viac, biednych je stále viac a viac. Ale naozaj nemožno riešiť problém s vodou, so stravou? Z pozície kým svetu vládne satan – nie! Pretože je pre nich oveľa dôležitejšie – poslúžiť diablovi vo svojej hlave alebo jednoduchšie – zarobiť viac peňazí nehladiac na nikoho. Len čo s nimi budeš robiť? No vari to nie je tak? Ale z duchovnej pozície? Veru ľahko, všetko je možné. Aj stromy posadiť namiesto vyrúbaných, aj vytvoriť podmienky, kedy všetkého bude (**T:** Hlavné pre človeka...) a všetkého dostatok.

T: Hlavné pre človeka je prirodzene byť orientovaný na to, aby daroval Lásku, pretože v súčasnom svete všetci chcú, správne ste hovorili...

IM: Pre človeka je hlavné stať sa Živým, vtedy sa všetko vyrieši. Mŕtvym je to ťažké pochopiť. Ale tým, ktorí... v ktorých ešte tlie Život, tí to cítia a tí to môžu pochopiť.

T: Tiež ste nastolili takú tému o tom, že... o zdrojoch, o rozdelení zdrojov, jednoducho chcem sa dotknúť aj tejto otázky, pretože v súčasnej dobe sa samozrejme v médiách veľmi propagujú informácie o...

IM: Áno, áno, hovoria, že sa tým bude musieť v budúcnosti zaoberať umelá inteligencia. A kto sa teraz týmto zaoberá, vari nie systém?

T: Aký je rozdiel – je to niekto, kto je ním ovládaný, a...

IM: A jeden človek povedal, že v najbližšej budúcnosti narážime na globálny totalitarizmus akoby pre blaho ľudstva. A teraz to tak vari nie je? Jednoduchá otázka.

T: Čiže systém zužuje pozornosť na akúsi budúcnosť, ale teraz a tu jednoducho realizuje (**IM:** Samozrejme...) svoje plány. (**IM:** ...absolútne.) Ale viete, tiež je zaujímavé, na čom akoby hrá systém?

IM: Na egoizme (**T:** Mhm.) a pýche jednotlivých osobností. Problém je v inom – a kdeže je egoizmus a pýcha ostatných? A prečo sa to deje? Pretože je všetko rozpojené. Všetko je rozdelené a rozdelené, niet jednoty. A prečo je pre systém strašné zjednotenie? Keď sa ľudia na duchovnom, vskutku vo svojom najlepšom chápaní, takpovediac na duchovnom poryve zjednocujú, áno? Pre systém je to zhubné.

T: Čiže sa akoby úplne rúcajú všetky jeho programy?

IM: Plány. (**T:** Plány.) Samozrejme, veď on rád plánuje.

T: Nevidí, čo sa deje.

IM: Áno. A tu, keď je duchovné zjednotenie ľudí na osnove Lásky, pochopenia, nuž to... to mu nijako... nepasuje do jeho plánov.

T: On nevidí, čo sa deje, jednoducho keď sú ľudia v Láske...

IM: A nevie, čo s tým robiť.

T: ...a nevie, čo s tým robiť...

IM: Samozrejme.

T: ...úplne neviditeľné a ako sa vyvíja...

IM: Je to ako chyba v programe, chápeš? Je to ako vírus, ktorý môže úplne vypnúť tablet. Tak aj tu.

T: No to je veľmi inšpirujúca informácia, pretože, samozrejme, (**IM:** Áno, áno.) táto informácia rozbíja všetky tieto šablóny vedomia, ktoré vznikajú v hlavách ľudí.

IM: To nič, systém má plno argumentov, netráp sa. Poopraví v hlavách šablóny, ktoré sa rozbili.

T: Prosto viete, nuž akoby sme sa trochu dotkli tejto témy umelej inteligencie. Ale ty chápeš, ako veľmi sa systém chce stať akoby zástupcom človeka v tých otázkach, v ktorých vo svojom prirodzenom stave, v stave Anjela, človek musí

prejavovať vzájomnú starostlivosť, áno, prejavovať starostlivosť o druhého človeka, darovať...

IM: On nemusí nikomu. Je to potreba. (**T:** Prirodzená.) Je to prirodzená potreba. A ponímanie, že „musí“, „musí zo seba robiť dobrého človeka“ – to práve ide vo vedomí ľudí od systému. Človek si musí nasadiť masku takého, ako matka Tereza a všetkým robiť dobro. A prečo? Pretože nikto nevie, kým ona bola v skutočnosti... (**T:** Mhm.) No my túto otázku nevydvihujeme.

T: Dotkli sme sa otázky „byť dobrý“, pretože vo vedomí ľudí je tiež taká šablóna, že „byť dobrý ku všetkému“, i k prejavom systému, povedzme, aj v tých chvíľach, kedy treba aj v sebe...

IM: Počkaj... Ak ňa (už som o tom niečo hovoril v jednej z relácií), ak ňa hryzie do ľavej nohy besný pes, máš mu nastaviť pravú? No veď treba byť dobrý k chorému besnému umierajúcemu psovi, ktorý ňa chce uhryznúť. On ňa hryzie do ľavej a teraz sa mu veľmi chce uhryznúť do pravej. Treba mu nastaviť pravú nôžku, alebo čo treba urobiť?

T: U ľudí, viete, niet (**IM:** Tu je tiež odpoveď.) tohto rozdelenia, áno, (**IM:** Pochopenia.) a pochopenia, áno, že treba byť nekompromisný, povedzme, tvrdý vo vzťahu k prejavom systému predovšetkým vnútri seba...

IM: Preto je aj svet taký... chápeš?

T: Ale tu opäť prichádzame k pochopeniu toho, nakoľko je

všetko dané, nakoľko sú dané Znalosti (**IM:** Ale všetko je dané.) o tomto, ako a nakoľko to...

IM: Všetko je dané a povedané, no ďalej nie je kam. Zostáva len, ako sme s tebou hovorili na začiatku relácie, v jednom i druhom prípade povedať, čo môže byť plánované. Ale opäť, voľba ľudí môže meniť všetko, rozumieš? A ani jeden futurológ nepovie, čo bude zajtra, ak sa o to naozaj budú ľudia snažiť, chápeš? Ak sa ľudia zoberú a zmenia situáciu – a ona už taká nebude. Táto možnosť je človeku daná, hlavné je, aby ju využil.

T: Igor Michajlovič, ale existujú, nuž, povedzme, nejaké spôsoby zmierniť a nejako zmeniť...

IM: Budúcnosť?

T: Áno.

IM: Je to voľba ľudí, je to svet ľudí. Toto je váš svet a vy ho tvoríte. Ale pod diktátom satana, či podľa vnútornej duchovnej túžby – nuž, voľba je na vás. V tom je práve zmysel – sloboda voľby. Je to skutočne sloboda voľby – Žiť alebo umrieť, byť či nebyť – toto ľudia rozhodujú a volia. Nikto to za nich neurobí. Ani diabol tu nemôže určiť, čo urobiť, ako... a ako byť. Je to voľba ľudí.

T: Povedali ste tiež, že kataklizmám sa v princípe nadá vyhnúť, ale môžu byť nie tak... ich následky môžu byť nie také...

IM: Áno, nie také, povedzme, zhubné pre ľudstvo.

T: Áno. Ale tu len pozorujúc to, čo sa deje v súčasnom svete, pretože veď bolo mnoho pokusov zmeniť situáciu, či... zastaviť hurikány.

IM: Ale ľuďstvu nie je dané... tu treba brať do úvahy ešte iné. Napríklad moderné technológie, nuž, takpovediac teoreticky, môžu umožniť trochu stlmiť úroveň: rýchlosť vetra, úroveň, ničivú úroveň samotného hurikánu, áno? Ale existuje zákon zachovania energie – ak to oni stlmia v jednom bode, tak sa to v iných bodoch zosilní. To je nevyhnutné. Avšak potom sa to, naberúc rýchlosť a otáčky, vráti späť, len silnejšie. A čo vyhrali? Veď všetko, čo sa deje tu, vo viditeľnom svete, (**T:** Mhm.) vzniká vo svete neviditeľnom. (**T:** Čiže...) Jednoduchý príklad – ty tu čítaš, vidíš. A všetko, čo vidíš a čítaš, vzniká tam na doske a sú to iba jednotky a nuly. Ty ale vidíš text, ktorý nám čítaš. Jednoduchý príklad... (**T:** Teda...) Tam sa to musí meniť. Ale opäť, meniť sa to tam môže dovtedy, kým je energia, v tom tablete. A my sme dnes, zjednodušene, hovorili o tom, že ľudstvo môže dobiť svoj tablet, alebo mu jednoducho vyberú baterku.

T: Igor Michajlovič, no to, čo sa deje na zemi teraz – samozrejme i početné zemetrasenia, teraz sa jednoducho otriasa aj celý ohnivý kruh, rastie aj intenzita zemetrasení, aj ich frekvencia. A ľudia ich už pozorujú v tých oblastiach, kde to vôbec nebolo typické. A ľudia práve opisujú, potvrdzujú to, čo sa hovorilo v správe o tom, že bude rozdelená zem, to, čo teraz pozorujeme – to je po celom svete obrovské množstvo trhlín, obrovské množstvo prepadlín. Emisia neutrín – to je

vôbec teraz zvlášť taká téma, viete, je čerstvá vo vedeckých kruhoch, to, že Antarktídou prestupuje prúd neutrín veľmi citeľnej sily...

IM: V skutočnosti sa emisia neutrín začala už dávno a je o tom napísané v klimatickej správe. Lenže teraz ten prúd tak zosilnel, že ho môžu zaregistrovať. Ale i tak to... nie je to novinka.

T: Viete, jednoducho sila toho, čo sa deje, ohromuje tým, že... Nechcú, odmietajú veriť, že ide z útroby, pretože ak je to predsa len tak, tak je veľmi strašné dokonca aj pripustiť, aké procesy sa môžu onedlho odraziť na povrchu.

IM: No oni sa odrážajú. Prečo sa stráca voda, prečo, ako hovoríš, dochádza k puklinám v pôde? To všetko je predsa jediný proces. Veď v skutočnosti zosilnenie dažďov, narastanie sucha, klimatické zmeny, takpovediac tropické dažde, ktoré sa u nás začali – to všetko je jediný proces. Nemôže byť posudzovaný oddelene, chápeš? Je to, no, povedzme, ako organizmus. Organizmus – on je vcelku organizmus. Ak budeme brať jeden orgán, zabúdajúc na celý organizmus, tak ho nikdy nevylicíme. (**T:** Áno, tu tiež...) Tak aj tu.

T: Áno. A ty akoby chápeš – no aké „globálne otepľovanie“, o ktorom sa hovorí, keď vidíme, že v samotnej Afrike, v Alžírsku, Maroku, Saudskej Arábii v skutočnosti napadol sneh, nie?! Čiže niekomu nie je teplo.

IM: Ale teplota narastá. (**T:** Áno, niektorým...) Celková priemerná teplota narastá. Vedie to k topeniu ľadovcov, no aj k

mnohým iným udalostiam. No to je iba jeden z parametrov, ktorý možno zmerať a ktorý možno uvidieť. Ale deje sa mnoho takého, čo, povedzme, ľudia nepozorujú... zatiaľ. Ale je to globálne.

T: Naozaj. Predsa to všetko sa aj opisovalo v správe, áno, práve v správe o klíme. A písalo sa, ako sú vo všeobecnosti vzájomne prepojené aj všetky tieto procesy, aj neutrínová aktivita, aj septónová aktivita.

IM: Nuž opäť „septónová“... „Septónová“ – pre ľudí je to však také... nezrozumiteľné, čo to je. Chápeš, je to tiež zaujímavá otázka. Fyzici dnes mnoho rozprávajú o takých hypotézach, ako, no, povedzme, teória strún, o tom, že celý svet vznikol z jednej čiastočky, no je kopa iných hypotéz, kde je ťažké pre človeka, povedzme, vzdialeného fyzike, toto všetko prijať. Prečo? Pretože to je nieže rozprávka, ale dokonca viac ako rozprávka. A to, čo je napísané v správe o PRAPÔVODNEJ FYZIKE ALLATRA – o septónoch, o usporiadaní sveta, to, o čom sa rozprávalo bohvie kedy, avšak nachádzajú sa historické potvrdenia, čiže artefakty, na ktorých je jasne zobrazené, ako je usporiadaná tá či iná materiálna časť z množstva týchto septónov a podobne – nuž to sa zdá byť nejaké fantastické. A najzábavnejšie je, že keď sa fyzici, vzdialení od ALLATRA, stretávajú s touto správou, hovoria: „No to je predsa tak, to nie je ani hypotéza, to je fantázia“. Ale „Higgsov bozón“, to je „realita“... pre nich, nie pre všetkých. (**T:** Vy viete...) Mnohí sa nad tým, samozrejme, smejú. Ale pre tých, pre koho to bolo výhodné na hrane zatvorenia

tohto CERN-u, áno, keď už ho chceli zavrieť a oklieštili financovanie, a tu zrazu – „najväčší“ objav, „epochálny objav“... v pravý čas.

T: Za správu vôbec obrovská vďačnosť, pretože viete, v tom čase, kedy si navzájom píšu svoje správy v štyroch zväzkoch veľmi vedecky, všetko veľmi premúdrelo...

IM: Krásne zdôvodnene. (**T:** Áno. Nerozumejú tomu, čo...) Zoberme vedu sto rokov späť, ktorá bola písaná jednoduchým ľudským jazykom, zrozumiteľná pre všetkých (obyčajne, tá istá fyzika, čo len chceš, elektromechanika, nech by sme vzali čokoľvek) a teraz – ako sa to skomplikovalo. Veď veda nevyrástla, ale jazyk sa skomplikoval. Kvôli čomu? Kvôli tomu, aby povedzme človek prišiel a nič nepochopil, rozumieš, ak nepatrí k nim. Opäť rozdelenie a pridanie takej formy „vedeckosti“.

T: Preto samozrejme veľká vďačnosť, pretože chápeš, ako jednoducho je všetko urobené pre ľudí, ako je všetko urobené pre to, aby to človek preskúmal a pochopil, čo je veľmi objemné a veľmi obsažné. A najhlavnejšie, že dokonca ani nie toľko o procesoch, ako o východiskách, o tom, aké rozhodnutia treba urobiť. Ale veď tie Znalosti, ktoré ste dávali, tie Znalosti, ktoré sa dávajú od relácie k relácii, tie Znalosti, ktoré sú, posledných 80 strán „AllatRa“ – tu sú predsa tie odporúčania, ktoré si žiadajú ľudia. Aj v správe, ktorá, zdalo by sa...

IM: A tu to vychádza – hovorilo sa o tom, dávalo sa to, ale

vedomiu je málo. A kto žiada? Vedomie žiada.

T: Čiže akoby preň nie je vyznačené...

IM: Ale vari o tomto nie je povedané v „AllatRa“, vari sa o tom nehovorí v správe, vari sme o tom nehovorili v reláciách? Veď od relácie k relácii hovoríme veľmi veľa prakticky o jednom a tom istom. No vari to nie je tak? Chce sa ešte počúvať. Ale možno je dosť počúvania a treba konať? Otázka. Možno sedieť a počúvať celý život. To vám nepomôže, ak nebudete konať. Poviem to jednoduchšie. Predstav si, človek ochorel, prichádza k nemu doktor a doktor hovorí: „Treba užiť ten či onen liek“. Človek hovorí: „Dobre“. Prejde deň, človeku sa pohorší. Opäť volá doktorovi a hovorí: „Doktor, ale je mi horšie“. Doktor hovorí: „A užíval si lieky?“. „A čo, – hovorí, – ešte aj lieky treba užívať? A ja som myslel, že s vami pohovorím a bude mi ľahšie“. Nuž, či to tak u nás nevyzerá?

T: Áno. Ale viete, Vy hovoríte, že od relácie k relácii akoby hovoríte a opakujete... Ale existuje aj druhá strana, pretože ľudia sa veľmi delia o to, že keď niekedy niečo počujú v relácii, to, čo ich osvieti a myslia si, že to nikdy viac v živote nezabudnú, že to navždy zanechá vnútorný odtlačok...

IM: A na nasledujúci deň to zabúdajú.

T: Áno, ale čo je ešte zaujímavé...

IM: Tak funguje vedomie. Vari o tom nehovoríme?

T: Ale čo je zaujímavé a za čo sú vďační, pretože pri vracaní

sa už k reláciám, ktoré boli skôr, sú zrazu v stave „Heuréka!“, chápú, že: „Tak ale o tomto sa hovorilo, tak ale toto sa dávalo!“ Ale v tom momente akoby za touto informáciou, ktorá sa dávala...

IM: A nakoľko vystačí toto pochopenie?

T: Všetko závisí od samotného človeka...

IM: V skutočnosti máš pravdu – všetko závisí od človeka. Ak človek chce, tak mu stačí jedenkrát počuť, pochopiť a nikdy viac nezakopnúť. Ale väčšina, žiaľ, je pod takou totálnou mocou systému, že aj terajšie pochopenie sa veľmi rýchlo vedomím zatiera. Prečo? Príliš veľa je rozptýlení – aj to treba urobiť, aj tam niečo, tam čosi pozrieť. A ihneď sa začínajú hry vedomia. Obyčajne, šablónovito a podobne, čiže človek zabúda na to pochopenie, ktoré mal. Potom zažíva nejakú clivotu, potom si spomenie a rozmýšľa: „No akoby si aj pamätám, akože aj viem, ale akosi niet toho nadšenia. Áno, musím pozorovať, musím pracovať, musím sa oslobodzovať, ale akosi sa mi nechce“. Prečo? Pretože je tu opäť moc toho diktátora v hlave. Nuž, či nie je tak?

T: Áno.

IM: A veď sa to aj práve dáva preto, aby sa človek zbavil tohto diktátora. Akurát aj rozprávame – ak vedomie hovorí: „Nerob!“, tak sa zober a rob, zvlášť ak sa otázka týka duchovného. Ak ono hovorí: „No počkaj, no, no... načo by si mal robiť to, či tamto, že? No ľahni si, polež si – a všetko prejde“. Tak vstaň a choď! V tom je zmysel. Ak ti hovorí:

„Mlč!“ – tak hovor. A vtedy uvidíš výsledok. Ale opäť, netreba si pliesť, keď ti vedomie hovorí. „Však ti vedomie povedalo – mlč!“ Systém je tiež mazaný a môže manipulovať človekom. Treba, aby to bolo z vnútorného. Keď je pochopenie z vnútorného a ty cítiš, že máš pravdu, tak treba robiť tak, ako cítiš a nie tak, ako sa ti chce. A otázka je preto v tom – komu v tebe sa chce? Či tebe, alebo to diktuje tvoje vedomie? No nie je to tak?

T: Na to, čo hovoríte, už existuje aj praktické potvrdenie. Práve...

IM: A mnoho.

T: Áno. A ľudia hovoria o tom, že práve použijúc to v praxi, no, to všetko, čo Vy hovoríte, pozorujú to, že ako sa skutočne všetko mení...

IM: Dýcha sa slobodnejšie.

T: Dýcha sa slobodnejšie. A že sa všetko realizuje.

IM: A v hlave už niet zlých myšlienok a začínajú sa kontrolovať. A ukazuje sa, že diabol nie je až taký silný, ako zdalo spočiatku, že? Jednoducho treba pracovať.

T: Áno. Tiež sme hovorili o hnutí „ALLATRA“, Vy ste hovorili, že mnohí povedia: „A čože vy všetci o hnutí „ALLATRA“?“ Prirodzene, že som si tu spomenula na tú skúsenosť, ktorú by som chcela pripomenúť. Keď sa ľudia delia, že aj pri stretnutí s informáciami, aj pri stretnutí s billboardom, na ktorom je zobrazená kniha „AllatRa“, alebo pri

stretnutí s kontextovou reklamou v internete, ešte ju ani neotvárajú, nesťahujú informácie, akoby sa vnútri presne v tej chvíli niečo rodilo. A v tom momente, keď sa dotýkaš tejto informácie – vnútri je jednoznačné „Áno!“. Chápeš, že je to naozaj to, čo je pre teba životne nevyhnutné a dôležité. A jednoducho, že veľmi mnohí ľudia vlastne zaznamenávajú tento moment na takej, dokonca akejsi neviditeľnej úrovni – pocitovej, tohto vnútorného vzplanutia a jednoznačného „Áno!“. A samozrejme, mne sa zdá, že i keď opakujeme trebárs od relácie k relácii nejaké veci, ktoré možno, ako Vy hovoríte: „Veď o tom hovoríme“, ale oni otvárajú otázku z úplne inej strany. Pretože veď my sme predsa veľa hovorili aj o Atlantíde, aj v relácii „Prichádza to“ sa hovorilo práve o traktáte Berekeho, hovorilo sa o tom, že sa začína príbehom o Atlantíde. Ale také úplné a široké pochopenie prišlo k ľuďom len potom, keď získali následne rozvinutejšiu informáciu. A veľmi dôležité je všetko, čo Vy hovoríte a všetko, o čo sa delíte. A tu som si tiež, Igor Michajlovič, spomenula, že ste pred 30 rokmi ľuďom rozprávali o pyramídových komplexoch, o pyramídach, ktoré sú po celom svete. Zaujímavé je, že keď v relácii „Narúšajúc zákony fyziky“ položili otázku o pyramídach, Vy ste dali nasledovnú odpoveď. Chcela by som ju prečítať... Povedali ste, že „...tento prístroj v skutočnosti dáva pochopenie, prečo boli potrebné pyramídy“. Môžeme aspoň porozprávať podrobnejšie o týchto komplexoch?

IM: No... Môžem na začiatku odpovedať otázkou? Čo

myslíte, Imhotep staval pyramídu kvôli tomu, aby tam jeho potomkovia organizovali turistiku a jeho krajina mohla zarábať peniaze? Alebo kvôli niečomu inému? A koľko je takých pyramíd postavených po celom svete? (**T:** Veru, a nachádzajú a nachádzajú stále.) Veď existujú aj omnoho väčšie pyramídy a ony všetky sú vybudované v určitých, povedzme... v určitej postupnosti a všetky sú orientované na Kailas. Prečo existuje tento pyramídálny komplex? Kládol si niekto túto otázku? Kvôli čomu? Rozhodne kvôli niečomu väčšiemu, ako len turistika.

T: Nuž, niekto si myslí, že najskôr kvôli tomu, aby sa napravilo zdravie. A niekto – vôbec zásoby (**IM:** Vedomie všetko...) potravín uchovávať.

IM: Vedomie všetko zužuje k čomu? K zárobku a zlepšeniu zdravia. Vedomie nič viac nemá. Je to v skutočnosti zákerné stvorenie. Vždy myslí merkantilnými záujmami. Ale ľudia sa líšia práve tým, že majú okrem vedomia aj Osobnosť, ktorá má hľadieť širšie a komplexnejšie na toto všetko. Všetko, o čom sme dnes hovorili – veď ľudstvo sa s tým stretávalo. Aj pyramídy, ktoré dnes nachádzajú, sláva ti pane, tie pyramídy, ktoré boli vybudované, povedzme, nie v tomto cykle, čiže pred viac ako 12 000 rokmi... No, ak zoberieme tenže Kailas...

T: Áno. Tu vzniká mnoho otázok.

IM: No už odpadá otázka, že to bolo zhotovené technicky, (**T:** Áno, udivuje to, samozrejme.) teda to nie je prírodný

výtvor. A nebolo to vytvorené ani v minulom cykle. Teraz nachádzajú aj pyramídy, ktoré majú veľmi veľa tisíc rokov. Kvôli čomu boli potrebné?

Videozáznam:

Pyramídy – jedny z najzáhadnejších stavieb na planéte. Na celom svete, na všetkých kontinentoch – od Ameriky po Európu, Od Austrálie po Afriku, Áziu, sú nájdené stovky kamenných štruktúr pyramidálnej formy: pravé pyramídy, useknuté pyramídy, stupňovité pyramídy, pyramídové horské komplexy. Mnohotonové stavby. Jedinečné megalitické murivo. Jasná orientácia podľa svetových strán. Pyramídy, pri výstavbe ktorých bolo potrebné vynaloženie obrovských síl, času a zdrojov a tiež poznanie exaktných vied. V nachádzaní pyramíd sa pokračuje dodnes. Jedny sú skryté pod pieskami, iné pod zemou, tretie zarástli lesmi, štvrté sú ukryté pod vodou. Ale všetky ich spája jedno – tieto unikátne grandiózne objekty boli postavené v dávnych časoch a predstavujú jednotný svetový komplex, skordinovaný s Kailasom. A to vyvoláva množstvo otázok, z ktorých základná je: Kvôli čomu? Kvôli čomu ľudia išli na také kolosálne výdavky? Rozumie sa, že kvôli niečomu globálnemu a mimoriadne dôležitému, týkajúcemu sa celého ľudstva. Ale to vyvoláva ešte jednu otázku: ako to funguje? Ale na tieto otázky ešte ľudstvu bude nutné odpovedať.

T: No, Kailas – to je vôbec taká zaujímavá téma, pretože jeho steny všeobecne nazývajú zrkadlami. Preto, pri vykonaní akejsi paralely aj s pyramídou, ktorá sa nachádza v KC (pozn. - Koordinačnom Centre Medzinárodného spoločenského hnutia „ALLATRA“ v Kyjeve), predsa len zostáva táto

otázka otvorená.

IM: Môžeme veľa hovoriť o tejto téme. Téma je v skutočnosti veľmi široká, zaujímavá. Dá sa pristupovať z rôznych pozícií: z archeologickej, z historickej. Ale ak pristúpime z technického, povedzme, funkčného uhla pohľadu, kvôli čomu sú potrebné pyramídy... Povedzme... kvôli tomu, aby čosi odvrátili. Ale otázka je v inom... Povedzme – aký úžitok je z automobilu, keď niet šoféra?

T: Ľudia.

IM: Samozrejme. Veď preto, aby pracovala technika, sú potrební tí, ktorí ju dokážu používať.

T: Áno. Vlastne kedysi sa tiež v knihách Anastasie Novych, v knihe „Sensei zo Šambaly IV.“, hovorilo práve o tom, že keď Imhotep budoval pyramídu, tak dôraz sa kládol na to, aby (**IM:** Na ľudí.) áno, duchovne vychovať ľudí.

IM: Samozrejme. A pamätáme si dobu Imhotepa aj podľa tých historických opisov, ktoré sa zachovali. Veď to skutočne bola vážna epocha, to boli najzávažnejšie zmeny v tej dobe, keď dal jednoduchým ľuďom možnosť rozvíjať sa, študovať a rásť. Správne? On v skutočnosti rozbil systém.

T: Čiže ľudstvo má šancu nejakým spôsobom spustiť...

IM: Nuž šanca vždy existuje.

T: ...tento pyramídálny komplex, možno povedať, áno? Kvôli tomu, aby sa zastavilo...

IM: No, „nejakým spôsobom“ sa to nepodarí. Rozumieš, to... to nie je tablet, po ktorom ťukáš, ťukáš na nejaké tlačidlá a pozeráš, či sa spustí. Tam je to iné... Pre to, aby sa aktivovali pyramídy, sú potrební duchovne slobodní ľudia a v dostatočnom množstve.

T: Vlastne tu je tiež akoby zaujímavé, že väčšina pozornosti ľudí je skoncentrovaná na egyptských pyramídach, ale centrom je...

IM: Ony sú predsa výborne spropagované.

T: Áno. Ale centrom je Kailas v Tibete.

IM: No v skutočnosti máme dve hlavné pyramídy – jedna je Kailas a existuje ešte jedna pyramída, ale ostatné – to už je všetko také... retranslácia.

T: Aké dôležité je pre ľudí chápať aj stavbu svojej konštrukcie, zvlášť teraz, v týchto časoch, ktoré sú takpovediac nelahké.

IM: Máš na mysli energetickú konštrukciu? O tom je mnohé povedané, kto chce, ten si to môže prečítať aj v knihe „Al-latRa“. Všetko je, veď všetko bolo ľuďom dané.

T: Len, viete, zaujal ma tiež ešte taký moment, že teraz po svete obrovské množstvo ľudí rozpráva o tom, že na planéte vznikajú nejaké bizarné zvuky. A, pravdaže, médiá chcú zatrieť tieto informácie, aj akési falošné nahrávky poskytovať. Jednoducho ľudia si všímajú, že vo všetkých kútoch planéty vzniká niekde škripot, niekde „celá dychovka“...

IM: Nuž, sú to osobité zvuky. A opäť, podmienené sú určitými procesmi. Ale o tomto sa vedelo pradáväno a písali o tom ešte dávni, že keď to bude...

T: Zatrúbi anjel.

IM: No, dá sa to aj tak povedať. Sú to iba znamenia, nič viac.

T: Vlastne tu aj v tom kontexte, ako sa to prejavuje i na fyziologickom, i na psychologickom stave ľudí, chápeš, ako je aj v tomto smere dôležité, aby ľudia chápali, ako sa vyhnúť tým procesom, áno, ktoré sú vnútri nich a vedú k zúfalstvu, že aké je dôležité práve duchovné...

IM: Ale opäť, prečo u človeka vzniká zúfalstvo? Pretože žije vedomím. Tože zúfalstvo, tieže depresie a všetko ostatné – to sú neoddeliteľné súčasti práce nášho vedomia. Pre koho je to výhodné? Pre človeka? Nie. Ale pre koho je to výhodné?

T: Pre systém. Neznalosť a... (**IM:** Presne tak.) celkom vnucovanie akejsi beznádeje...

IM: Ale človek predsa môže a je povinný aktívne vzdorovať samotnému systému. Môže u duchovne slobodného človeka vzniknúť depresia? Depresia – to nie je nič iné, ako prejav egoizmu, založený na sklúčenosti, hej, niečo také. Ale ak človeku v princípe tento egoizmus chýba, ak žije inými – duchovnými hodnotami, tým, čo je skutočne dôležité, nuž... ako, ako vôbec u neho ona môže vzniknúť? A ako môže mať skleslosť od systému? Je to opäť manipulácia.

T: A veď tiež ako mazane odvádza človeka od toho, čo je

jeho prirodzeným stavom, trvalým stavom – stavom šťastia a radosti. Veď v súčasnosti ľudia rozmýšľajú...

IM: Je to prirodzený stav, máš pravdu.

T: Áno. To, čo si ľudia v súčasnosti myslia, že radosť – to je nejaký náhodný stav.

IM: No v skutočnosti, akú radosť majú teraz ľudia? Našiel peniažtek, nejaký zisk, ešte čosi, niečo sa podarilo – a tu je „radosť“. Radosť sa nemôže končiť. Radosť – to je trvalá zložka, to je prirodzená zložka. Ale ak je to prichádzajúce, tak prepácte, to je obyčajná emócia, dočasná emócia. To je už údel vedomia, nie viac, keď sa dobré obrázky menia na zlé a podobne. No, dobré sa zriedka ukazujú, ale zlé často.

T: Teda zakaždým, keď je človek v stave radosti, tak sa nachádza i v stave podstaty a Ducha Svätého?

IM: Nie, nie zakaždým, ak sa opäť pozrieme... chápanie „radosti“ sa však ľuďmi vníma rôzne. Ak človek nevie, čo je to duchovný Život, tak samozrejme u neho to všetko preteká... „radosť“ – to je chvíľkové, zviazané s egoizmom a všetkým ostatným. No vari to nie je tak? No to sú predsa rôzne veci, úplne rôzne, kardinálne protikladné. Láska, šťastie, radosť, ktoré vychádzajú z Duchovného Sveta, to, čo zažíva človek ako Osobnosť... jemu je jedno, čo sa bude diať s týmto vedomím a telom. No nie je to tak? Ale ak je človek v moci systému, keď je skutočne otrokom satana, tak tu dochádza k manipulácii od vedomia. Veď mu diktujú programčky v hlave, ktoré sú vnucované – a človek ich vníma ako svoje.

Rozprávajú mu: „Celý svet ťa nemá rád. Si biedny - nešťastný“. A človek leží a fňuká, skučí, iba lekárom hlavu balamutí. Ale v skutočnosti stačí urobiť čo? Stačí len poslať kade ľahšie toto, tieto myšlienky spolu s týmto diktátorom v hlave. Naozaj začať Žiť naplno, ako by mal človek Žiť – a všetko sa dostane na svoje miesto. Ani problémy so zdravím neznepokojujú, ani s prácou, ani s ničím na svete. A všetko sa nalaďuje, všetko... V konečnom dôsledku to nie je dôležité, keď hovoríme o Živote a smrti, to sú neporovnateľné veci. No nie je to tak? (T: Áno.) Ale pre vedomie sú mimoriadne dôležité. Sú oveľa dôležitejšie, ako, povedzme, duchovná sloboda. Avšak duchovná sloboda sa zamieňa v chápaní vedomia religióznosťou. No opäť sú to však rôzne veci – religióznosť a duchovná sloboda. To všetko je obyčajná práca systému na jeho pýche, jednoducho sebaklam. A opäť problém – sebaklam. (T: Áno.) V skutočnosti to nie je sebaklam, hovorí sa, keď človek klame sám seba. Ale v skutočnosti práve démoni klamú Anjela, ale on sám seba neklame.

T: Igor Michajlovič, tiež taká otázka, ktorá ešte nie je vyriešená v hlavách ľudí, stretávame ju aj v komentároch, keď ľudia hovoria o tom, že: “Keď sa očistím od negatívna, (**IM:** Nikdy sa neočistí.) očistím od zla, potom budem žiť”.

IM: On sa nikdy neočistí. Ak človek začína hovoriť takými kritériami: „keď sa očistím, alebo keď získam Život...” – nikdy ho nezíska, pretože za neho hovorí satan v hlave. Treba konať a nie plánovať. Plánuje systém, (T: Vedomie akoby zatiera...) Anjel neplánuje, ten sa usiluje. Ak bude vták

plánovať každé mávnutie svojho krídla, nikam nepoletí, dokonca ani nevzlietne. Ide to zvnútra. Potrebuje vzlietnuť – poletí. Jednoduchý príklad: skús sa prebehnúť, rozmýšľajúc o každom kroku – ako položiť nohu, ako má tvoj sval zabrať. Pobežíš? Samozrejme, že nie.

T: Vedomie chcelo jednoducho skontrolovať každý tento krok a zasahujúc...

IM: Samozrejme, áno. Pomáhajúc, ono v skutočnosti akurát uzaviera túto cestu, vytvárajúc také postoje: „Keď získam duchovnosť“. Môžeš získať duchovnú hodnotu, ale nie duchovnosť. A v tom je zmysel.

T: Áno. A druhá strana toho, že „no ty sa nikdy nezbavíš negatívna“ (v tom chápaní, že je to súčasť duality, áno, duálnej podstaty), že „môžeš získať Život, aj keď je, povedzme, to negatívno niekde v úzadí“, niečo tam...

IM: Nie, také nemôže byť... „Nikdy sa nezbavíš“ – to je opäť diktát systému. A v tomto prípade on hovorí o sebe.

T: „Nedokážem získať Život.“

IM: Vedomie nikdy nezíska Život. Je to len program, program Žiť nemôže. On existuje. Život a existencia – to sú rôzne veci. Preto on na jednej strane neklame, keď hovorí o sebe, ale zle je, keď to vnucuje Anjelovi vnútri človeka, keď to Osobnosť prijíma ako svoje. Vtedy sa aj Osobnosť stane súčasťou čoho? Vopred mŕtveho systému a dostáva to, čo musí dostať podľa zásluh. Všetko je spravodlivé, všetko je

čestné.

A: Ohľadne hodnoty Života... V kontexte klimatickej situácie sa prvá osnova ALLATRA – hodnota života – odкрýva úplne inak, pretože človek... čo sa tým myslí... jedná sa o Život Skutočný. Že keď človek tento skutočný Život cíti v inom človeku, veď on nikdy nič, no... nijako sa nemôže správať neľudsky, pretože hodnotou Života sa má na myslí – hodnota Života tohto Anjela (**T:** Áno, vnútri.), ktorý je v tebe i v druhom. A tu sa predsa úplne mení model správania, keď základom... základom všetkého ľudstva – je hodnota Života.

IM: No to je prirodzené, samozrejme. No opäť hovorím, rozdelenie je vo vedomí, ale v Duchovnom Svete je jednota. A je prirodzené, že duchovne slobodný človek, vnímajúc duchovne slobodného človeka, on ho vníma ako samého seba. A nikdy vo vzťahu k nemu nebude konať neprípustne, nikdy, to je nemožné.

T: To, čo máme...

A: Tento život je spoločný, jediný pre všetkých, skutočný a práve toto jeho chápanie, že...

IM: Jeho hodnota je oveľa vyššia ako všetko pozemské. Nič pozemské sa nemôže porovnať s Duchovným Životom, Životom Večným. V tom je tá podstata.

T: Existuje tiež akoby také poňatie: „Ak chceš vedieť, aká bude spoločnosť zajtra, tak sa pozri, akými informáciami ju zásobujú médiá...“.

IM: ...dnes.

T: Áno, dnes.

IM: Čím ju krmia médiá dnes.

T: Áno.

IM: Ale skutočne je to tak. Ale opäť – kto formuje trh? Veď prostriedky masovej komunikácie taktiež živo reagujú na trh – čo je v hlavách ľudí a čo ľudí priťahuje, to aj ľuďom dajú. To je trh. Kým ľudia konzumujú, s prepáčením, skazené potraviny, budú ich nimi aj krmieť. Ale v skutočnosti stačí prestať akceptovať skazené potraviny, jednoducho ich neprijímať – a potom budú tieto isté médiá donútené trhu dávať čo? Zdravé čerstvé potraviny, no nie je to tak? Ináč jednoducho ukončia svoju existenciu. Kto volí? Ľudia volia, vy volíte. Ak chcete, aby vás krmili, s prepáčením, skazenými potravinami, znamená to, že krmieť budú. No vari nie je tak? Ale v skutočnosti, ak sa pozrieme na koreň tohto problému, tak v skutočnosti je otrokov systému menej ako 1% (už sme o tom hovorili). Práve oni diktujú vôľu systému týmto 99%. A 99% súhlasia, chápu to, nech budeš s kýmkoľvek hovoriť. Veď v poslednom čase sa dookola, po celom svete hovorí, že sa nedajú pozeráť správy, nedajú sa čítať noviny – jeden jednoliaty negatív. No vari nie? A nikomu sa to nepáči, ale všetci to pozerajú, všetci to čítajú. Prečo? Pretože menej ako 1% obyvateľstva zemegule vnucuje tieto postoje 99%. Priatelia, a kto vám bráni jednoducho to prestať robiť? Ak to nevyhovuje vašim potrebám, ak, prepáčte, táto

potravina nevyhovuje vašej chuti a vášmu želaniu – zavrite, odpojte a nepozerajte to. Ak tak spravia všetci, komu sa to nepáči, tak tieto médiá nebudú mať na výber. Budú dávať to, čo chcete vy. No nie je to tak?

T: Aby nebol zlý scenár, ktorý...

IM: Samozrejme. Toto sa nazýva diktatúra menšiny väčšine pre vlastný prospech, nič viac. Ale vlastne skutočne treba pochopiť, že vy disponujete právom voľby. V skutočnosti táto sloboda voľby rieši mnohé, vrátane aj tu v tomto svete, kde akoby vládne diabol. Ale on vládne vo vašich hlavách dovtedy, kým to dovoľujete.

T: A kvôli tomu, aby sa situácia zmenila a 1% pochopilo, koľko nás je veľa, treba nemlčať.

IM: Úplne správne. Áno, duchovne slobodných ľudí je veľmi málo, ale stačí len dať o sebe vedieť a 99% sa zobudí. A vtedy tých vôbec nebude počuť. A živí budú prevažovať nad mŕtvymi. Kvôli tomu, aby sa nestalo tak, že 1% vopred mŕtvych otrokov systému zabilo 99% potenciálne živých ľudí, treba začínať niečo meniť, meniť predovšetkým v sebe. A najhlavnejšie – nemlčať o tom. Správne? Potom bude aj vo svete všetko dobre.

T: Toto pochopenie, že, samozrejme, pred tvárou toho živlu, tých katakliziem, ktoré prebiehajú, sú si všetci ľudia absolútne rovní, a že všetkým zhodne je daná predovšetkým rovnaká šanca na spasenie.

IM: Spravodlivosť.

T: Že Duchovný Svet, Ten, Ktorý príde do tohto sveta, On príde so spravodlivosťou. (**IM:** No a akože ináč.) Čiže narovnať bude daná šanca na spasenie každému človeku. V celom vlákne našej dnešnej relácie sa hovorí o tom, aké dôležité je nemlčať, aké dôležité je teraz v tomto momente predovšetkým aj pre seba, predovšetkým si uvedomujúc zodpovednosť za osud celého ľudstva, presvedčivo povedať a vyjadriť svoje stanovisko a svoju pozíciu v duchovnom zmysle.

IM: V žiadnom prípade to nebude prekážať. Nech by sa akokoľvek vyvíjali udalosti, už sme o tom dnes hovorili, duchovné spasenie človeka – to je predovšetkým jeho osobná zásluha. Správne? Jasné, že niektorí, koľkokrát sme to hovorili, sa pokúšajú prekladať zodpovednosť na kohosi: „príde, spasí, urobí“. Nie. To je ako doktor – prišiel a predpísal tabletky, ale užívať ich musíš sám, ak chceš vyzdraviť. Ak nebudeš užívať tabletky, tak, prepáčte, jednoduché prechladnutie môže vyvolať komplikácie s letálnym koncom. Vari nie je tak? Preto je tu dôležité... A neoplatí sa spoliehať na to, že niekto príde, niečo spraví, už sme o tom neraz hovorili. Áno, vo výnimočných prípadoch môžu za vynikajúce zásluhy pred Duchovným Svetom dať pokoj. No a v zriedkavých, mimoriadne zriedkavých prípadoch dať niekomu spasenie. No ale opäť – a odkiaľ si vzal, že to budeš ty, človeče? Či nie je tak? Čo si pre to urobil? A tu sa opäť zapája kto? Vedomie: „No však som tu, veď som sa narodil“, pýcha a všetko

ostatné. No pokiaľ sa to spúšťa – to je už jednosmerný lístok, len inam. Preto sa aj treba hýbať, treba konať, predovšetkým treba byť čestný vo vzťahu k sebe samému. A vtedy sa to všetko dáva do poriadku. Jednoducho byť Človekom! Duchovná cesta, veď ona je nádherná. Čo sa jej môže vyrovnáť v tomto svete?

T: Najcennejšie a najdôležitejšie pre človeka – to je získanie tohto Života. (**IM:** Samozrejme.) Najdôležitejšia hodnota v živote.

IM: Veď každý krok – to je určité víťazstvo nad týmiže démonmi. Každý krok – to je krok k slobode, ku skutočnému Životu.

T: Nakoľko každý krok oslobodzuje človeka a pridáva, viete, akýsi taký vnútorný impulz, nejakú priam ezoosmózu a zrýchlenie v otázkach získania Života. A...

IM: Samozrejme. Veď je to Život. A založené je to všetko na čom?

T: Na Láske.

IM: Preto, priatelia moji, milujte sa navzájom. Ďakujem, že ste dnes boli s nami.

T: Ďakujem Vám Igor Michajlovič.

Videozáznam:

Reportáže a záznamy z rôznych krajín, kde účastníci MSH Al-latRa hovoria o zmenách klímy. Rozhovory s ľuďmi. Celé video sa

*dá pozrieť na YouTube kanále PRAVDA je pre VŠETKÝCH
JEDNA.*

Sex a Duchovná cesta.

Ž: Žanna

T: Tatiana

IM: Igor Michajlovič Danilov

Ž: Dobrý deň, vážení priatelia. Dnes je hosťom ALLATRA TV vážený Igor Michajlovič Danilov.

IM: Dobrý deň.

Ž: Tatiana.

T: Dobrý deň. A Žanna.

Ž: Dobrý deň.

T: Igor Michajlovič, úprimne povedané, keď sme dnes pripravovali túto tému, tak doteraz dokonca nie sme presvedčené, či vyjde táto relácia do éteru, pretože téma, pretože téma, ktorej by sme sa dnes chceli dotknúť, Vami nebola nikdy verejne otváraná.

IM: O jadrovej fyzike?

T: Ak mám byť úprimná, tak by som dokonca povedala, že táto téma je oveľa mocnejšia a silnejšia, ako vôbec hocaká jadrová fyzika, pretože táto téma už naozaj dlho znepokojuje ľudí, rozumy ľudí. Je veľmi veľa výmyslov, veľmi mnoho nedorozumení ohľadne tejto témy. A samozrejme, systém to veľmi využíva. Jednoducho vyvoláva v mysliach ľudí aj strachy, aj rozličné pochybnosti, aj nepokoj. Ale ako je

známe, znalosti sú jediným liekom proti akýmkoľvek pochybnostiam, proti akýmkoľvek poverám. A preto by sme sa dnes veľmi chceli s Vami porozprávať na tému sexu a duchovnej cesty.

IM: Ale nie je to tajomstvo. Pochopil som, že niečo chystáte. Ale dohodnime sa tak, bez žartov. A keď sa dotkneme niečoho za hranicami, ponechávam si právo nechať to mimo záber.

T: Mhm. Dobre.

IM: Pretože téma naozaj mnohých znepokojuje. Ale téma je neľahká. Ona je aj jednoduchá, aj zložitá zároveň. Pretože za tým, čo si ľudia zvykli nazývať sexom, sú aj krásne okamihy, ale aj záporné momenty. A netýka sa to len vzájomných vzťahov mužov, žien, či ešte niečoho. Týka sa to aj vecí, ktoré presahujú ďaleko za hranice trojrozmernosti.

T: Igor Michajlovič...

IM: Ja... poznajúc váš altruizmus, chápem, že ste sa pripravovali na túto reláciu...

T: Mhm. Skutočne, predsa len...

IM: Teda preto je lepšie preveriť to.

T: Mhm. Igor Michajlovič, nuž, možno taká úplne prvá otázka v súvislosti s tým, že sme oznámili názov témy – prečo ste sa predsa len tak dlho vyhýbali verejnému odhaleniu tejto témy? A prečo je táto téma Vami tak tabuizovaná?

IM: Nuž, kvôli vám... v prvom rade. Nemyslím vás konkrétne, myslím ženy vcelku. Pretože v žene sa ukrýva veľmi veľa záhad, na ktoré dnešná veda zďaleka neodpovedala. A ako sa hovorilo v dávnej minulosti, v žene sú kľúče nielen od raja, ale aj od pekla. A je to skutočne tak. Toto je veľmi ostrá téma. A dnes budeme musieť, ako chápem, rozvinúť túto tému, ale rozvinúť tak, aby sme nevytvorili určité precedensy a rozvinúť tak, aby nás naši priatelia pochopili, čo im chceme povedať. Ale zároveň, aby sme ich nezaviedli do slepých uličiek, v prvom rade do slepých uličiek vedomia. Prečo? Pretože vedomie sa toho chytá a začína to využívať ako nástroj, veď „Oni to predsa povedali!“. A zmiešanie a nepochopenie niektorých vecí môže zaviesť ľudí do trasoviska, z ktorého nevyjdú. To je tiež vážne.

T: Igor Michajlovič, Vy ste povedali o žene, to, že sa v nej ukrývajú kľúče od raja i pekla. (**IM:** Aj od pekla.) A my sme sa tiež akurát so Žannou pripravovali a úplne preštudovali i práce sexuológov, moderných sexuológov (**IM:** Šikovnice!), čo vôbec hovoria o žene. A zaujímavé je, že skutočne všetci vedci hovoria o tom, že ženy sú veľmi záhadné bytosti svojou podstatou, a to počnúc medicínsko-biologickými zvláštnosťami ženy a končiac nejakými psychoemocionálnymi faktormi vnímania. Ale čo je zaujímavé, že pri popisovaní podstaty ženských orgazmov, ženských stavov vyvrcholenia, hovoria, že sú oveľa rozmanitejšie, oveľa individuálnejšie, prebiehajú oveľa zložitejšie ako u mužov. A vo vede vôbec niet chápania ohľadne toho, ako to všetko prebieha a

že...

IM: A prečo tak komplikovane...

T: A prečo tak komplikovane. Ale viete (**IM:** Ale je to tak.) aj čo nás zaujalo? To, ako opisujú ženy svoje stavy vyvrcholenia. Chcela by som to prečítať.

IM: Nech sa páči.

T: „Odrazu mi bolo veľmi horúco“, „v hlave taký pocit, akoby sa všetko posunulo do diaľky“, „na okamih sa všetko stalo nereálne, akési šťastné“, „silné vzrušenie bolo sprevádzané úplným vypnutím myšlienok“, „neopísateľný pocit slobody a šťastia, akoby ťa dvíhali do najvyššieho bodu a potom závratné spustenie, pocit slobody a letu“.

IM: Nuž, ako to chápem, toto je priemerný opis týchto stavov vyvrcholenia ženami. Ale mnohé nechápu, čo ešte stojí za nimi, za týmito stavmi a prečo je v nich toto založené.

T: Igor Michajlovič, ale prečo je žena vo svojej podstate tak komplikovane usporiadaná?

IM: Nuž, pretože sú to ženy. Veď žena nie je ničím iným, ako zdrojom tej sily, ktorá plodí život. A to treba chápať. Veď otázka nie je iba... Áno, samozrejme, teraz môžeme IVF, napríklad v skúmavke poskladať človeka. Ale... A človek bude plnohodnotný, bude nádoba, tá bude naplnená a bude aj duša a bude všetko a človek bude rásť a žiť. Ale v každom prípade je v žene impulzný moment tých síl, ktoré plodia všetko. My ich nazývame silami Allatu, rovnako, ako

nazývali tieto sily v hlbkej minulosti. Ale teraz sa k tomu stavajú rôzne a v rôznych krajinách to nazývajú rôzne. Ale jednako to, čo je založené v žene, zachádza ďaleko za hranice obvyčajnej trojrozmernosti.

Ž: Áno. Vedci tiež tvrdia, že žena je citlivejšia, že jej stavy, ktoré nadobúda počas vzájomných vzťahov, áno, s partnerom, tie najčastejšie vo väčšej miere nezávisia od konania partnera. Čiže závisia viac od psychofyziologicalkých a psychických stavov.

IM: To sa tak hovorí. (**Ž:** Áno.) Nie. Viac závisia od slobody. A tu je otázka: áno, hrá úlohu aj psychológia, aj psychika, aj hormóny hrajú úlohu. Hrajú. Ale to, čo je v skutočnosti založené v žene na rozdiel od mužov to je väčšia sloboda Osobnosti. Sú to prvotné energie, nuž teda Allatík. A tento Allat, ktorý v žene prevažuje, nuž on je štyridsaťkrát väčší ako v mužovi. A o tomto treba vedieť. A žena je v skutočnosti, ako sa hovorilo v dávnej minulosti, o štyridsať rokov bližšie k raju, než muž. Toto sa ale vedelo odjakživa.

T: Sila štyridsiatich mužov alebo jednej ženy.

IM: No čo myslíte, položím jednoduchú otázku aj vám, aj divákovi: prečo je žena prenasledovaná? Prenasledovaná je v náboženstvách, hoci sa všade uvádza, že „Žena“ (teda účtivo). Je to napísané. Vykladá sa to tak. Ale fakticky, čo vidíme? Menujte aspoň jednu ženu, ktorá je teraz na čele nejakých náboženstiev. Náboženstvá... no už nehovorím o hlavných, aspoň nejakých ďalších. Menujte ženy, ktoré

disponujú naozaj jasnými slobodami. Chápem, že v Európe je demokracia, stoja na čele štátov a podobne. To sú jednotlivci. Ale mám na mysli ženy, ktoré by naozaj disponovali tou slobodou, ktorou disponujú muži. V tom je problém. A prečo ich v mnohých náboženstvách (dokonca v náboženstvách) v predpisoch vyzdvihujú a v skutočnosti ponížujú. Veď žena (najmä v tom, čo sa týka duchovných aspektov) je vždy prenasledovaná. Posledných šesťtisíc rokov. Práve kvôli tým silám, ktoré sú v nej. A aby to bolo trochu zrozumiteľnejšie, nebudeme to tu všetko rozmazávať, také, takpovediac, hraničné otázky. Preto to povieme priamo: Ak by žena stála na čele nejakého náboženstva, ono by prestalo byť, to náboženstvo, organizáciou a bolo by skutočne duchovnou oporou pre každého veriaceho. A tieto náboženstvá by, v ktorých by stáli na čele ženy – oni by viedli ľudí priamou cestu. Ale čo organizácie? A v tomto je zmysel. Pretože organizácia musí vždy prevládať nad záujmami jednotlivcov, dokonca bez ohľadu na to, že sú to ich členovia, ich veriaci. Taký je život.

T: Nuž jednoducho naozaj to, čo hovoríte, práve o tej hranici pred šesťtisíc rokmi...

IM: No opäť sa trošku poopravím, nemal som na mysli len to, že by stála na čele žena, ale duchovne slobodná žena, ktorá by sa starala nie o organizáciu, ale o duchovnú zložku, sama by bola slobodná, vtedy by to to bolo tak. Ale so zohľadnením toho, čo sme hovorili predtým, že žena je vo svojej podstate oveľa bližšie k Duchovnému Svetu ako muž,

tak by sa to prirodzene prejavovalo.

Ž: Áno, ale... teraz ste tiež upresnili taký moment, že ved' kľúče nielen od raja, ale (**IM:** Ale aj od pekla.) aj od pekla. (**IM:** Samozrejme.) Teda dnes má žena v spotrebiteľskej spoločnosti tiež kopu mínusov, ktoré vyprovokujú...

IM: Zabudla, že je žena. (**Ž:** Áno, zabudla, že je žena) Ved' pozrite, čo sa deje - ženu donútili zabudnúť, že je matkou. Ženu donútili zabudnúť na svoju podstatu. A kým sa stala?

T: Jednoducho je zvláštne, ako sa tiež aj predtým opisuje matriarchálny systém spoločnosti. Ako sa hovorilo o tom, do akej miery bola žena sústredená na to, aby budovala jednotnú duchovnú rodinu, ale potom už...

IM: Avšak trochu odbočím. Ale ved' vy viete, že to v skutočnosti prebehlo rovnomerne – šesťtisíc rokov bol matriarchát a šesťtisíc rokov je už patriarchát. Taký prelomový okamih, len tak mimochodom.

T: Ale ešte aj veľmi vidno, dokonca podľa nejakých archeologických vykopávok je veľmi jasne pozorovateľný aj ten moment, ako predtým bol kult ženy, práve kult matky, kult lásky a postupne sa zavádza...

IM: Nuž nebudeme chodiť ďaleko, nachádzame sa na Ukrajine a sme doslova niekoľko kilometrov od tzv. Tripolja. A tam boli staroveké sídliská, datované, no, pred osemtisíc rokmi a podobne. Teda práve časy, kedy bol a vládol vo svete matriarchát. Čo tam vidíme? Všade vidíme znaky

AllatRa – duchovnej slobody, áno? Opäť vidíme tie isté ženy, tie isté zobrazenia a všetko ostatné, kde bol skutočne vyzdviho-
vaný. Avšak nielen v Tripolje, po celom svete boli také
sídlišká. A oni boli samozrejme aj po povedzme šiestom ti-
sícročí a štvrtom tisícročí pred naším letopočtom, bližšie sem
k nám boli, aj v treťom, ale stále menej, menej a menej. A čím
bližšie k nám, tým menej a menej. A čo vidíme v poslednom
období? Ako sa skutočne umelo znak AllatRa odstraňuje z
rozličných náboženstiev, aj v islame. Veď donedávna prevlá-
dal a čo vidíme teraz?

T: Pozoruhodné je, že aj vo vede informácie o posledných 6
000 rokoch existujú, ale ak už vezmeme informácie o tom ob-
dobí, ktoré hovoríte Vy – prvých 6 000 rokov do tohto prelo-
mového momentu, to sa veda akosi neponáhľa skúmať.

IM: Nuž, rozprávame sa s dospelými ľuďmi a ak sme sa roz-
hodli hovoriť o sexe, tak môžeme rozprávať aj o tomto. Dú-
fame, že nás pozerajú dospelí ľudia, ktorí veľmi dobre
chápu, že dejiny píše ľudia a píše sa v prospech tých, ktorí
si to objednávajú. Preto je prirodzene u nás všetko prekrú-
tené. Zatiaľ čo dodnes môžeme zájsť do ľubovoľnej školy v
hocijakom štáte a povedia nám, že doslova celkom nedávno
existovali neandertálci, no a potom kým... no celkovo Dar-
winovu teóriu, aby sme sa ďaleko neponárali. Že ľudia
vznikli z opíc a že sa postupne vyvíjame a toto je, s prepáče-
ním, prvá civilizácia, ktorá sa rozvíja. Ale týchto civilizácií
bolo v skutočnosti mnoho. Môžeme jednoducho odísť od tej
témy, ktorú ste ozvučili, pretože sa zachovalo príliš mnoho

dôkazov o tom, že naozaj boli civilizácie, ktoré omnoho prevyšovali terajšiu, boli podobné a nie jedenkrát.

T: Igor Michajlovič, chceli by sme prejsť k otázkam ľudí k tomu, čo ich najviac znepokojuje ohľadne tejto témy.

Ž: Nuž, tu je prvá otázka: „Je dobre alebo zle venovať sa sexu?“

T: Taká jednoduchá otázka, na ktorú sme narazili.

IM: Nuž, odpoviem tak, keď sa zbavíme všetkých „za“ a „proti“, pretože tu vzniká veľa otázok... Je dobre alebo zle venovať sa telocviku? Jednoduchá otázka. Sex je duálny ako aj všetko v tomto svete a tiež možno o ňom hovoriť ako o duálnej štruktúre. Z jednej strany je to obyčajný telocvik, akoby prirodzená potreba ľudí. No ak by ho nebolo, tak minimálne by sme tu nesedeli, že? A nikto by nás nevidel. Pretože je to v prvom rade proces počatia života. A či je dobre alebo zle... Poviem to tak: ak sa dodržiavajú otázky hygieny a nie je tam násilie a je súhlas a obojstranné želanie, tak čo je tu zlé?

T: Násilie sa myslí v psychologickom zmysle alebo ako...

IM: Aj psychologické, aj fyzické a podobne. Ved' to sa tiež často používa.

T: Mhm. Otázky dominancie, áno...

IM: Samozrejme. Prečo? Pretože v ľuďoch prebúdza zvieraciu podstatu. A vôbec, dnes sa väčšina ľudí v otázke sexu

prakticky ničím nelíši od zvierat. Čiže ich riadia tie isté inštinkty (no, ako sa nám to v každom prípade pokúšajú porozprávať z pohľadu vedy). No nie je to tak. Ľudia zďaleka nie sú zvieratá. Časť je zvieracia, samozrejme, a vedomie diktuje svoje a pokúša sa ľudí takpovediac vohnať a zmiešať so zvieratami, vháňajúc ich do stanovených rámcov. Ale ľudia nie sú zvieratá. Určitá časť, aj keď sa ľudia správajú (myslím mužov, ženy zriedkavo, hlavne muži) ako samotný zver, ale čo v ňom toto diktuje? Dominovanie, ovládanie, áno? Veď ešte jedno zo synonym sexu je ovládanie jedného druhým, áno, ak to tak môžeme povedať. Ale čo znamená ovládať niekoho? Mať nad ním moc. A túžba a snaha niečo dokázať či získať nejakú moc, ona postrkáva aj k týmto momentom, no, myslím intímny. Ale ak je sex so súhlasom, v láske, v priateľstve, alebo ešte aj v manželstve, tak preboha, aké problémy?

T: Igor Michajlovič, zdá sa, že z medicínskej...

IM: A ty si sa práve dotkla medicíny, otázky hygieny, to je veľmi dôležité. A ako človek, majúci vzťah k medicíne... povedzme to tak, procesy výmeny tekutín, to znamená aj výmenu mikroorganizmov, preto na to tiež nezabúdajte. Ale oveľa dôležitejšia je hygiena duchovná. Je to veľmi dôležité, pretože ľudia si to pletú a nechápu, čo to je. A vedomie často podsúva, veď keď, ako si povedala, žena dosahuje vyšší stav, ona sa prakticky odpútava od tela. A v tomto momente akoby vyžaruje tie sily, ktoré v nej vznikajú. A tieto sily sú vrcholne slastné pre muža, aj keď muž nevie, že ony v

podstate existujú. Poďme skúsiť, preskúmajme taký moment, a mnohí diváci si spomenú, začujú a mnohí aj tieto okamihy poznajú... O čo sa snaží muž? Aj keď dominuje, aj keď je egoista a nestará sa, ako sa hovorí, o ženské uspokojenie, ale na druhej strane v tých, čo sú úplne egoistickí, v nich funguje živočíšny inštinkt. No ich uspokojuje moc. Moc nad kým? Moc nad ženou. To tiež nie je jednoduchý aspekt. A tu sa tiež oplatí zamyslieť – je to moc nad silou. Moc nad tým božským, čo je v nej ukryté. Kto mu vkladá do hlavy také túžby a želania? Nad tým sa tiež oplatí zamyslieť. Ale základná masa mužov sa pri pokuse uspokojiť seba, v skutočnosti snaží o čo? O uspokojenie ženy. Kvôli čomu muži budujú obrovské korporácie, no, berieme úspešných mužov, ktorým je stále málo, málo a málo. Kvôli peniazom, kvôli moci? „Áno, samozrejme“, povedia mnohí. A prečo moc? A preto, aby mali moc nad ženami. A kvôli čomu potrebujú moc nad ženami? Kvôli tomu, aby to neviditeľné, čo dostávajú, no, povedzme to tak, dostávali od žien častejšie a viac. (T: Ak to ony samy majú.) Ich pozornosť, pozornosť samotných žien. Taký moment.

T: A prečo by to negenerovali sami? Ako z mužskej podstaty?

IM: Muž z podstaty nemôže generovať sily Allatu. Má... no, na východe to nazývajú prána, energia života a podobne - áno, je to založené od narodenia Antiallat sa produkovat' môže, ale to je hlavne pri súložení mužov, zvlášť, keď sú skupiny. No to sú už také magické veci. Ale Allat

mužovi...nie. Muž spotrebováva.

T: Čiže zdrojom Allatu do tohto sveta je výlučne...

IM: Žena. (**T:** Žena. **Ž:** A tiež taká...) Ona je aj prevádzacom týchto síl.

Ž: ...taká otázka, že je jasné, v čom je výhoda sexu pre muža. Ale čím je zaujímavý sex pre ženu?

IM: Pre ženu (**Ž:** Zo strany...) je sex zaujímavý práve týmito stavmi. No, moderné ženy majú záujmov v sexe veľa: je to aj blahobyť, je to aj ochrana, aj, no... zdroj príjmu a klúdu, povedzme tak.

Ž: A čo sa týka neviditeľnej strany?

IM: Práve tieto stavy, keď sa ony odpútavajú od tela, cítia sa ako Osobnosť. Keď, ako nám Tatjana prečítala príklad jednej ženy, v tom čase získavajú skutočnú slobodu. Ale i keď žena nevie nič o duchovnom, nikdy sa nezaoberala sebou, no je schopná generovať tieto stavy, takpovediac cíti to, čo necíti v bežnom živote a je to veľmi príťažlivé. A tu už ani muž, či niekto iný nehrá žiadnu rolu. Tu dominujú práve tieto stavy.

Ž: Ale to ak...

IM: Ale sú lákavé aj pre jej vedomie. Veď ju okamžite pozerajú. A všimnite si, u ľudí vzniká aj emócia, želania, no, ako to tak presnejšie nazvať... Nuž, skrátka, túžba po sexe. Čo sa po ňom aktivuje? Vedomie. (**T:** Systém.) Objavujú sa materiálne želania, ešte čosi, niekomu sa chce jesť. Čiže sa spúšťa

mechanizmus živočíšnej podstaty človeka s aktívnym vedomím. Pretože myšlienky spravidla vždy odchádzajú materiálnym smerom. Prečo? Jednoduchá otázka. To je tiež dôležitý faktor.

T: Igor Michajlovič, ale povedzte prosím podrobnejšie o tom, čo je to sexuálna energia. Môžeme otvoriť túto otázku?

IM: Nuž, sexuálna energia – to je predchodca síl Allatu. Systém samotný stimuluje... no vplýva to aj na hormóny. Teda už pozorujeme hormonálne zmeny, vzostupy hormónov, keď dochádza k tomu prebudeniu. Na začiatku ide vzplanutie sexuálnej túžby a potom organizmus začína produkovať tieto hormóny. Prirodzene vzniká už aj fyziologická túžba po samotnom sexe. Ale kto stojí za tým, za touto sexuálnou energiou? Spravidla za tým stojí vedomie. Čiže toto je jeho nástroj na doplnenie svojich zásob, povedzme to tak.

Ž: A čo sa týka flirtu? Veď to nie je dovedenie k sexu, (**IM:** Nie je to rozdiel) ale sú to obrazy v hlave.

IM: Pre pochopenie jednoducho vysvetlím, že v tom nie je žiadny rozdiel. Existuje dianie v realite alebo existuje dianie v hlave. Flirt – to je práve stimulácia tejto sexuálnej energie, ktorá je nasmerovaná na čo? Na následné produkovanie síl Allatu. Kvôli čomu? Jednoduchá otázka.

Ž: Čiže ak sa človek nachádza na duchovnej vlne, tak to v princípe...

IM: No, tu tiež, povedzme to tak, človek, ktorý sa zaoberá duchovným, stojí na duchovnom, to znamená, že nemá sex. Nie, to je nesprávne. Tu nie je nič ani hriešne, ani amorálne, ak sa opäť dodržiava hygiena a všetko, povedzme, zodpovedá medziam kultúrnosti, no, kultúrno-mravným... aj obyčajom ľudí, ktorí žijú v tom či onom spoločenstve, ich náboženstvu a všetkému ostatnému, tak nič zlé a hanebné tu nie je.

Ž: Áno. Často znie práve otázka: prekáža sex na duchovnej ceste?

IM: Okrem systému nič neprekáža. Sex nemôže prekážať na duchovnej ceste. Iná vec je, že existujú praktiky, no, tzv. celibátu, však? Prečo? Pretože v skutočnosti je sex po strachu zo smrti druhým najvýznamnejším nástrojom samotného systému, ktorým zotročuje človeka, ktorým ho odzbrojuje a zráža z duchovnej cesty. To je pravda.

T: Igor Michajlovič a môžete podrobnejšie rozvinúť tému celibátu? Pretože veľmi mnohí sa domnievajú, že je to akurát to, čo približuje k Bohu čo pomáha nahromadiť či zachovať nejaké energie v organizme, ktoré pomôžu dosiahnuť...

IM: Aké energie? Dobrá otázka. (**T:** ...stav osvietenia.) Ak by bol človek baterkou, mohol by to urobiť, však? Nahromadiť nejakú energiu a potom ju využiť na niečo. Spravidla tieto sexuálne energie, ktoré človek produkuje, no, konkrétne žena Mimochodom, muž sa tiež napája, on ich cíti a cíti veľmi silno. No to je už iná téma. Čo je to celibát? Celibát –

to je práve zbavenie sa moci satana v sebe, jedného z jeho nástrojov. Potrebujú to tí, ktorí skutočne stoja na duchovnej ceste a ktorí sa nedokážu vysporiadať so svojimi myšlienkami, túžbami, vnútenými práve vo vzťahu k sexu. Nie preto, že je sex zlý alebo s ním nie je niečo v poriadku. Jednoducho preto, že to v ňom dominuje a ohraničuje jeho možnosti. Preto človek prijíma celibát. Ale celibát neznamená, že on nevstupuje do intímnych vzťahov. To je samozrejmé, nevstupuje do intímnych vzťahov, ale on o tom navyiac ani nerozmýšľa a nepodporuje ani jednu myšlienku o tom v hlave. Vtedy je to celibát. Ale ak človek, s prepáčením, o tomto rozmýšľa a rozmýšľa o tom, aby o tomto nerozmýšľal atď., a celý deň – aký je to celibát, priatelia? To sú hry, opäť hry vedomia.

T: Mnohí ľudia tiež píšú o tom, že no, sex – to je láska a láska predsa vedie k Bohu. Je to tak... v skutočnosti?

IM: Sex – to nie je láska. Telocvik – to je láska? Jednoduchá otázka. Nuž, ľudia hrajú tenis, to je láska? To je, prepáčte, to je šport, to sú určité fyzické cvičenia, ktoré sú, áno, podmienené hrou niekoľkých partnerov, pričom často aj rovnakého pohlavia. V súčasnom svete je to vôbec, no... Čo s tým má láska? A ak odoberieme sex, láska zmizla? Tak potom čo je to – láska či sex? Láska vedie k Bohu. Za to, že sa bude ktosi s kýmisi, prepáčte mi, venovať sexu, tak čo –niekam sa dostane? Ak nebudú dodržiavať hygienu, dostanú sa... ku kolegovi, no nič viac.

T: Tiež ste sa, Igor Michajlovič, dotkli témy strachu zo smrti aj sexu, toho, že... povedali ste, že systém využíva tieto momenty. (**IM:** Pravdaže.) Jednoducho skutočne je vidieť, ako sa všeobecne v súčasnej spotrebiteľskej spoločnosti práve cez médiá, cez... nuž jednoducho cez okolité prostredie, stimuluje práve táto téma sexuálnych obrazov. Pretože v princípe, no, viem konkrétne z reklamného trhu to, že využívajú práve (a aktívne využívajú) také témy, ako vnucovanie sexuálnych obrazov. Pretože pokiaľ ide o násilie a strach existujú ešte nejaké legislatívne predpisy, ale práve v otázkach sexu je systém akoby aktívny a aktívne presadzuje tieto obrazy. A na jednej strane sa ukazuje, že aktívne pracuje akoby predstavivosť, aktívne sa stimuluje táto téma vnútri človeka, ale na druhej strane sú nanútené spoločnosťou nejaké obmedzenia. Čiže je to také zničujúce vnútri človeka... (**Ž:** Morálne normy.) Morálne normy, áno. Čiže zničujúce vnútri...

IM: No to je prirodzené. Nuž, pozrime sa. Existuje konvenčná, povedzme, taká bežná móda, dajme tomu farby vlasov, atď.. A tu sa vyčleňujú určití ľudia, ktorí nech by sa akoľvek nazývali, ale ostro sa vyčleňujú. Kvôli čomu? Čo za tým v skutočnosti stojí?

T: Túžba... Alfa postavenie. Hej. Alfa samci.

IM: Alfa samice, alfa samci. Čiže vyčleniť sa z davu, aby boli viditeľnejší pre iných. Čo za tým stojí? Túžba po sexe. Ale túžba po sexe vychádza z človeka ako takého, alebo sa mu

to vnucuje? A tu je otázka, áno, prečo sa zvieratá venujú sexu, no, takpovediac, kvôli pokračovaniu druhu? Hoci, áno, sú niektoré zvieratá, pre ktoré je to rovnaké ako i pre ľudí, je to pre nelákavé.

T: Teda tieto základné mechanizmy, však? Sex, strach zo smrti, to sú tie veci, ktoré...

IM: ...ktorými systém (**T:** Systém) manipuluje človekom. A to sú tie, takpovediac, stráže na jeho duchovnej ceste, cez ktoré musí prekročiť. Keď sa človek zbavuje závislosti – nie na sexe, ale od diktatúry. Keď začína chápať, že je to obyčajný nástroj, ktorým je možné, nuž, povedzme, prinášať sebe úžitok, no možno aj spôsobiť škodu – a človek ho používa opatrne, resp. ho vôbec nepoužíva. Je to jeho voľba, jeho vec. Ale zbavuje sa od závislosti, ktorú mu vnucuje systém. Nie od snahy o sex či túžby po sexe, ale v prvom rade od manipulácie touto témou. Nuž, jednoduchý príklad: ak napríklad človek ani dnes, ani zajtra nemá nič pred sebou, áno, no.... taký život. Načo o tom rozmýšľať? Veď niet nič cennejšieho ako pozornosť a čas. Veď keď človek venuje pozornosť, ako hovorila Žanna, obrazom, systém úplne rovnako požíra pri tomto procese, či je to v obraze, či je to v skutočnosti. Stráca človek? Stráca, stráca mnohé. Stráca tie sily a ten čas, ktoré by mohol vynaložiť na duchovný rozvoj. Stráca kontakt s Duchovným Svetom. Aký to má zmysel, ak v tom čase nie je ničím iným, ako mŕtvym stvorením? No vari nie je tak? A téma sexu pohlcuje a úplne pokrýva duchovnú snahu človeka. A tá lož a podvod, ktoré vytvára systém, vnucujúc:

„Keď s týmto človekom, s ním sa venujem sexu (alebo s ňou sa venujem sexu), cítime jeden druhého, je nám po tom dobre...“ No, prepáčte, to sú hormonálne vzostupy a systém opäť podporuje túto ilúziu. Dobre, áno, keď obojstranne utrácajú tieto sily na to, aby krmili systém... No a čo je tu dobré? Dobré je, ak sa tieto sily vydávajú na pokračovanie rodu či ešte niečo, alebo jednoducho na vzájomné uspokojenie. Ale keď sa sem vmiešavajú ešte aj akési duchovné aspekty, nuž to je v skutočnosti omyl.

Ž: A práve veľmi častá téma, otázka je, že: „Ideme spolu po duchovnej ceste a praktikujeme „Lotos“ počas sexu“.

IM: Čo je to „Lotos“? „Lotos“ – to je duchovná praktika, pričom je to hlboká duchovná praktika, ktorej sa človek má odďávať naplno, nie vedomím, ale Osobnosťou. To je kontakt s Duchovným Svetom. Ak to berieme z pozície náboženstva, napríklad kresťanstva, ako keď stojíš pred oltárom, pred tvárou Boha. A čomu sa venuješ v tomto čase? Spolu s partnerom v tom čase ideš k Bohu, áno, vykonávajúc „Lotos“ pri venovaní sa sexu? Pred oltárom sa tým zaoberajú? Jednoduchá otázka. To nikoho nenapadne. Ale tu sa to môže, Boh to nevidí, všakže? Jednoduchá otázka. No nielenže praktikujú túto starodávnu meditatívnu praktiku, presnejšie duchovnú (**T:** Modlitby, mantry recitujú, áno.), ale ľudia často používajú aj rôzne magické postupy počas sexu, modlitby, mantry a mnohé iné počas sexu. Rozum nad tým zostáva stáť, ak mám byť čestný. Iná vec je, že hneď po, zvlášť pre ženy (no mužom to tiež nebude na prekážku), po vyvrcholení, keď

vzletela a vracia sa na zem, tu je potrebné zastavovať myšlienky o pozemskom, bežnom a o mŕtvom. Zabudnúť na to, že je neumytý riad či ešte niečo, alebo že treba niekam utekať. Tu áno, po tomto je možné vykonať nejakú modlitebnú, meditatívnu praktiku, v závislosti od vášho náboženského presvedčenia. Tu úžitok bude. Pretože existuje vnútorná sila, ktorá sa presmerováva na duchovné. Vtedy je to na úžitok. Ale to neznamená, že sa treba venovať sexu kvôli tomu, aby sa ti lepšie podarila modlitba, aby si ty... aby ťa Boh začul. Nie. Nezmiešavajte želanie systému ješť a svoje duchovné aspirácie. A najmä nikomu netreba rozprávať o tom, ako to využívate a aké výsledky ste dosiahli. Veď ľudia tiež často hovoria o tom, že: „My sme počas sexu postupovali takto. A dokonale sme precítili...“ Systém podstrčí, vytvorí vám ilúziu s krásnymi obrázkami v hlave. Ale vaše obrázky budú trojrozmerné. Avšak Duchovný Svet nie je trojrozmernosť. (T: Prečo je nebezpečné...) A všetci, ktorí rozprávajú, rozprávajú o fyziologických pocitoch, ktoré prebiehajú, však? Teda vo fyzickom tele. Opäť o trojrozmerných obrázkoch, aké vidiny im podsúva. Kto podsúva? Vedomie. A kto rozpráva? Ľudia, vzdialení od pravdy, tí, ktorí nechápu, čo je vôbec v skutočnosti človek, kým je ako Osobnosť. Nemôže sa ani oddeliť a identifikovať, či je vedomie alebo Osobnosť, kde je a kto je. A v takom prípade s ním samozrejme systém, ako so slepým mačateľom, manipuluje a vnucuje svoje želania, ktoré už človek vníma, akoby to boli želania samotného človeka.

T: Dá sa povedať, že systém vnucuje človeku falošné pocity?

IM: Ale to vždy. To je vždy.

T: Igor Michajlovič, ale ako... no, teraz u ľudí vzniká taká otázka, ale ako sa venovať sexu, povedzme tak, aby to bolo prospešné v duchovnom zmysle, aby to duchovne neuškodilo?

IM: Práve som to povedal. Aby sa neuškodilo v duchovnom zmysle, musí sa dodržiavať pravidlo – otázky hygieny (pretože keď je telo choré, bude vás rozptyľovať) a duchovná hygiena, no teda... Nezmiešavajte to a nepremárňujte.

Ž: Je ešte otázka, čo sa týka zdržanlivosti, čiže nahromadenia síl. Existuje taký názor, že muži sa nemôžu dlho zdržiavať, ale ženy sa môžu zdržiavať roky.

IM: Poviem to jednoduchšie – pred osemtisíc rokmi, a človek sa vôbec nezmenil, sa ľudia venovali sexu preto, aby sa rozmnožovali, ale akurát pred šesťtisíc rokmi sa začal kult sexu, ktorý sa aktívne začal vnucovať do vedomia ľudí. Prečo? Nuž objavilo sa štátne zriadenie, začala sa rozvíjať civilizácia. Začalo sa okamžite rozvíjať čo? Strach zo smrti a kult sexu. No vari nie je tak? Pravdaže.

Ž: Silná páka riadenia.

IM: A potom sa začali objavovať také postoje, že pre organizmus je škodlivá zdržanlivosť a podobne. A čím je škodlivá? Jednoduchá otázka. Čo zlé sa stane? Veď organizmus sa zbavuje zbytočného a spracováva to, čo potrebuje

spracovať. Ďalej v čom? V psychologickej rovine? Tak prepáčte, ale psychologická rovina, no, to je čo? To je diktatúra diabla v hlave, ktorý núti niečo robiť. No kvôli tomu je duchovná cesta, aby sme ho v sebe porazili, aby sme cez neho prekročili a išli ďalej. Či nie je tak? No ja tu nevidím ujmu ani pre mužov, ani pre ženy. (Ž: Jednoducho často) Je to osobná vec každého. Niektorí robí ráno rozcvičku, niektorí nerobí. Sú ľudia, ktorí si nečistia zuby a sú ľudia, ktorí si jednoducho nemajú čo čistiť. A čo je tu zlého? Smiešne, ale...

Ž: Áno, jednoducho to často závisí od mienky naokolo, čiže to...

IM: Absolútne. A tu máš pravdu. Veď okolo samotného sexu sa akási aureola vytvára len rozhovormi ľudí. A ľudia, to je kto? To sú tí... nuž, prepáčte priatelia, ale my často jednáme ako opičky, kopírujúc jeden druhého a opakujúc niečo za niekým. (Ž: Áno.) Hlúpo a často zďaleka nesprávne. A ja vám uvediem jeden jednoduchý príklad na deťoch. Mnohí, ktorí sa stretávali s deťmi, alebo ich majú, to sami poznajú a potvrdzujú. Požiadať dieťa naučiť sa krátky dobrý verš – to je problém. Ale keď jedenkrát začuje nekultúrnu pieseň, zapamätáva si slovo za slovom. A dobrú nie. Prečo? A prečo priťahuje človeka a zapisuje sa do jeho vedomia práve tá informácia, ktorá je, no, nie celkom prospešná? (T: Veľmi rýchlo.) A prečo sa človek usiluje napodobňovať toho, kto, nuž, povedzme to tak, nie je celkom prospešný spoločnosti? Alebo myšlienky, ktoré nie sú celkom dobré, sa ukladajú do pamäte nadtľho. Jednoduchý príklad – človek vošiel do

obchodu, do banky, to je jedno, a uvidel či začul scénu. Všetko bolo fajn, porozprával sa s jedným, s druhým a zrazu sa ktosi s kýmisi hádal a emocionálne o niečom hovoril. K čomu dochádza? K emocionálnej kontaminácii. A tento človek sa vracia domov alebo do práce, to je jedno, a začína to reprodukovat s rovnakou intonáciou, s rovnakým podaním. Prečo? Jednoduchá otázka. Naozaj sa nikto nezaoberal tým, povedzme to tak – prečo to robíš? Prečo násobíš zlo? Veď to predsa nie je dobro. Rovnaké je to aj v našej televízii. Čo nám ukazujú a na čo nás zvykajú? Vari na dobré? Nie. A zlo existuje dovtedy, kým tomu dovoľujeme byť. Ono je v prvom rade v našej hlave. Ak ho odstránime zo svojej hlavy rovnako ako hlúposť, zostane to čisté a dobré. Vari nie? Aj vo vzťahu k sexu.

Ž: Áno. Je tiež taká otázka od mládeže, píše mladý človek, že má myšlienky a... „zaiste, lepšie je byť cnostný ako anjel, ale ak urobím hlúposť a budem sa venovať sexu, tak to určite bude mojím totálnym duchovným pádom“.

IM: Trošku sem vsuniem žart, aby som zmiernil túto hlúposť. A prečo sa anjeli nevenujú sexu?

T: Sú to bytosti bez tela.

Ž: Nie je čím.

IM: Nie je čím, správne. To je aj celá odpoveď. Ak by mali telo, venovali by sa telocviku, ak by boli pohlavné orgány, venovali by sa aj sexu (no, to ja ako príklad...). Čo sa týka tohto človeka... On hovorí: „cnostný“. Čo sa rozumie pod

slovom „cnostnosť“? Chápem, ako sa to využíva (T: Teraz.) v literatúre. Ale čo vy rozumiete pod týmto slovom?

T: Čistota.

IM: Čistota čoho?

T: Vnútoraná čistota.

IM: Veď samotné slovo hovorí za seba. Je to čistá múdrosť. Teda človek, disponujúci znalosťami – skutočnými, jednoduchými a ako hovoríš, čistými. A byť cnostný – to znamená nevenovať sa sexu. Znamená to mať znalosti. A nielen ich mať, ale byť človekom Poznania, teda používať tieto znalosti v prvom rade vo vzťahu k sebe. Ak bude tento človek cnostný, tak u neho tieto smiešne otázky nevzniknú. A nejakú energiu nepotrebuje akumulovať, veď predsa nie je akumulátor. Nehovorím, že sex nie je zdrojom energie. Je. Aj z pohľadu fyziky obyčajné otázky trenia plodia voľné elektróny, správne? Otázka je v inom - on prispieva k prejavu a ako nástroj ho odjakživa využívali na takpovediac zvýšený energetický vzostup. Čo s týmto vzostupom a s touto energiou robia ľudia, keď ich, ako tohto mladého človeka, obyčajne riadi vedomie?

T: Igor Michajlovič, teraz ste vraveli o týchto vzostupoch, že boli vždy, že boli vyvolávané. A bolo by dobré pohovoriť o tom, že v histórii sú známe prípady, keď boli skupiny cnostných ľudí, práve cnostných dievčat. A je veľmi zaujímavé, čo ste teraz povedali, že cnostnosť – to je disponovanie Znalosťami. A hovorí sa práve o takýchto skupinách v

predsumerskom období, opisuje sa práve aj to, že u Sumerov boli „sestry Boha“.

IM: Nuž, boli... Chcel som len povedať, že (T: Áno.) aj u Sumerov boli tieto skupiny, existovali. Existovali aj, povedzme to tak, aj následne. To je normálne, je to prirodzené.

T: V čom je taká sakrálna úloha ženy pre existenciu celej civilizácie, pre spoločnosť? Je možné otvoriť túto otázku?

IM: Ženy alebo ženských skupín?

T: Ženských skupín.

IM: To je obrovský rozdiel. Veď žena sama o sebe, ako individuum, je schopná dať život. A... bez pochyb. Ale skupina, najmä ak je to otvorená skupina, má sa na mysli, že pracuje na všetkých, ona je schopná dať Život celému ľudskému spoločenstvu, čiže všetkým ľuďom. A rozdiel je tu obrovský. A v čom, ako hovoríš, je zmysel týchto skupín? Zmysel je v Živote. V Živote skutočnom (ktorý sa získava ešte počas tohto života), v ktorom Život nie je konečný. V tom je zmysel týchto skupín.

T: Igor Michajlovič, priblížili sme sa k takej téme, podľa môjho názoru k téme dôležitej pre duchovné formovanie spoločnosti – k téme ženských skupín. Pretože je pozoruhodné, že v histórii sa hovorí o tom, že v každej dobe, na rôznych kontinentoch, v rôznych náboženstvách, povedzme, dokonca pred vytvorením náboženstiev, boli ženské skupiny. A veľmi by sme chceli prečítať... Nuž,

povedzme, že všetky momenty prečítať nemôžeme, ale môžeme prečítať také pravdepodobne názornejšie príklady. Pretože by sme veľmi chceli, aby ste ich Vy okomentovali pre lepšie pochopenie, kvôli čomu existovali tieto skupiny, kvôli čomu sa vytvárali. Môžete..?

IM: Poďme. Skúsme.

Ž: Áno. chcela by som začať tým, že v posvätnom texte hinduizmu „Agni puráne“ je zmienka o 8 matkách a 64 jogínkach, ktoré boli aspektami Božskej Ženskosti. A spomína sa o ich schopnosti tvoriť a ničiť svety. Taktiež v Indii boli také dévadásí, čo sa prekladá: déva – boh, dásí – otrokyňa. Tak sa nazývajú dievčatá, ktoré slúžili božstvu v Indii. A v dôsledku výcviku tela sa dévadásí stávali „posvätnými nádobami“, cez ktoré pretekala čistá sila a energia Bohyne Lakšmí.

IM: Vložím komentár. To je súčasná interpretácia - „otrokyne Boha“. Nikdy ich tak nenazývali počas ich života.

Ž: Ony v skutočnosti slúžili.

IM: Slúžiť a byť otrokom – je obrovský rozdiel. Otrokov má iba satan. Boh otrokov nemá.

Ž: Áno. Taktiež boli citlivé na najmenšie nuansy jemných vibrácií, majstrovsky vedeli vnímať mocné energie neviditeľných území a vplývať na ne. Tiež sa súdilo, že energia dévadásí zabezpečuje tok požehnania pre celé kráľovstvo a pre celý svet, pre všetko živé.

T: No tiež existujú také príklady. Týka sa to žien, ktoré žili v krajinách Kanaánu, to sú práve dnešné Izrael, Sýria a Jordánsko. Chrámové služobníčky bohyne lásky, plodnosti a sexuálnej extázy Keteš nazývali kedešami – a toto slovo vždy znamenalo „byť svätými“. Avšak keď prichádza cirkevná moc, tak prirodzene vnáša svoje korekcie, skresľuje. A skresľuje práve všetky tieto posvätné mystériá a starobylé znalosti minulých storočí. A teraz už nazývajú tieto ženy „hriešnicami“, „zradkyňami boha Jahveho“. A práve...

IM: Vnesiem malú korekciu. No veď napríklad Máriu Magdalénu počas koľkých storočí nazývali hriešnicou a potom sa za to ospravedlňovali a prečo?

T: Ale vo vedomí sa to zafixovalo...

IM: Aj ich nazývali presne rovnako. Veď sa bojovalo len a len za záujmy organizácie a nie za duchovné spasenie ľudí. Ale všetky tieto skupiny, ktoré ste teraz vymenovali, je jasné, že ich bolo veľa. Ale ony sú, nuž, takpovediac, dozvukmi prvej skupiny, ktorá existovala na počiatku našej súčasnej civilizácie, ktorá vznikla pred 12 000 rokmi. A táto skupina, zamyslite sa, 6000 rokov držala diabla na uzde. A počas 6 000 rokov nebolo vojen, on tu nemal moc. Hovorím teraz o sestrách Allat. A keď hovoríme o sestrách Allat, alebo ako ich ešte nazývali „nebeské vtáky“... Prečo? Pretože sa nachádzali medzi svetmi. Ony neodchádzali do toho sveta, ale nazvať ich pozemskými obyvateľkami tiež nebolo možné. Áno, mali telá, áno, využívali svoje telá, ale využívali ich k čomu?

K tomu, aby boli ako trampolína v týchto okamihoch odpútania... Ako si ty na začiatku nášho rozhovoru čítala, keď u ženy dochádza k prudkému vzostupu... A ony, odrážajúc sa od neho, išli ešte ďalej, ponárali sa ešte hlbšie, vzlietajúc do výšky. A odtiaľ prinášali to, čo poskytovalo mier a čo dávalo Život každému, kto ich cítil, kto ich chápal. Nuž, porovnal by som ich s obyčajným pozemským pre chápanie ľudí... V Japonsku boli ženy (no ony ešte aj sú) „ama“ – to sú lovkyne perál. Veľmi hlboko sa ponárali. Hlbšie, ako sú schopní muži a oveľa dlhšie zotrvali pod vodou. A samozrejme, že vyťahovali najväčšie a najdrahšie perly. A vďaka ich schopnosti ich komunita žila, pretože perly boli drahé a toto im poskytovalo možnosť existovať. A tu... Nie je to celkom správna paralela, ale dáva aspoň nejaké pochopenie, v čom je zmysel týchto žien. Vráťane využívania sexuálnych praktík... Ale opäť, stavať sa k tomu ako k sexu obvyklému v tomto svete, to je hlúpe. No hoci ak sa aj zboku niekto na to pozrie, no čo? Ženy, venujúce sa spoločnému sexu, veď mužov nemali. Vôbec, v podobných skupinách mohol byť muž iba na počiatku utvárania skupiny. Pričom jeho funkcia bola práve v úlohe ženami využívaného. Využívali ho ako „detonátor“ k „explozii“. Nuž, prepáčte za takú paralelu, ale inak sa to ani nedá nazvať. Ale neskôr, keď sa skupina sformovala, tam mužskí jedinci ani nemohli byť nablízku, pretože samotná mužská energetika (a to je energetika spotreby), bola zbytočná. Keď sa v čistote spojili, ako jeden celok vzlietali do nebies a prinášali to, čo... nuž, nemožno to opísať slovami. O akých perlách, no alebo o akých briliantoch či o čom

môžeme hovoriť, porovnávajúc to s tým zdrojom sily, s tým Životom, ktorý ony prinášajú?! Ale opäť, áno, disponovali obrovskou silou a v jednej z relácií sme s tebou hovorili o tom, že sestry Allat mohli premieňať roviny na hory a hory na roviny. A je to naozaj tak. Ale to nie je ich hlavná úloha. Ovplyvňovať klímu, zadržiavať... – to nie je hlavná úloha. Ich hlavná úloha je – držať diabla na uzde a dávať Život tým, ktorí sa snažia. A tu je maličká drobnosť. Čo znamená: kto je s nimi, kto cítil a kto prijímal, komu dávať a ako dávať? No ja opäť ustúpim k nášmu pozemskému preto, aby to ľudia pochopili. Pretože teraz hovoríme o tom, čo my poznáme... No pre ľudí, ktorí sú od toho vzdialení, to nie je celkom zrozumiteľné. Predstavte si, drahí priatelia: spolu počúvate cez slúchadlá určitú melódiu – rytmickú, peknú hudbu. Prirodzene u vás nevdojak vzniká, ako teraz u dievčat, pohyb do taktu. Ste na jednej vlne, ste v určitej rezonancii, ktorá nech vychádza cez slúchadlá, no, táto hudba. Vytvára určitý rytmus. Prirodzene, že vznikajú podobné pocity a vnemy, áno? A prichádza človek, ktorý nepočuje túto hudbu, nie je s vami v rezonancii, ale počúva inú hudbu. Povedzme, že vy melodickú, peknú, rytmickú a on akúsi drsnú a tvrdú. Bude s vami rezonovať? Nie, bude s vami disonovať. Je to obrovský rozdiel. Uvediem ešte jeden príklad pre pochopenie tohto príkladu... Povedzme, že berieme rádio. Zapol som ho na určitej vlne, vy ste zapli na tej istej vlne, no aj vy, naši priatelia, ste zapli na tejto vlne – a my spoločne počúvame jednu vlnu. Tiež vstupujeme do čoho? Do určitej rezonancie. Sme zjednotení spoločným informačným poľom v danom momente.

Vznikajú u nás myšlienky v určitom smere. Áno, od systému, šablónovito. Šablónovito, ono sa to všetkým vkladá takmer rovnako, ak vkladáme svoju pozornosť do nejakej témy. A tu sa zjavuje človek, ktorý počúva úplne inú vlnu. Pochopí nás? (T: Nie.) Nie. Rovnako aj v tomto prípade. Pre pochopenie toho, ako to prebiehalo, keď ľudia skutočne žili duchovným, boli naladení na vlnu Duchovného sveta, na Lásku, na skutočnú Lásku, ale nie tú, ktorú sme posudzovali na začiatku ako takpovediac lásku k telocviku. Oni naozaj smerovali k Bohu. A tieto dary, tieto nebeské perly, ktoré prinášali sestry Allat, podobne ako ponárajúce sa amy, oni boli také drahocenné, to je taká obrovská sila, ktorá niekoľkonásobne skracovala cestu ľuďom idúcim po nej. A každá ich praktika, ktorá dávala ľuďom tieto impulzy, bola týmto spoločenstvom pociťovaná. No prirodzene, ľudia sa stávali silnejší a systém bol jednoducho bezmocný. A je tu ešte jedna nuansa – systém je extrémne silný. Systém – v tomto ponímaní mám na mysli to, je v náboženskom jazyku satan, diabol, alebo Iblís, nech by sme ho nazývali akokoľvek. Je to systém. Ale on je silný nad jednotlivcami, nad skupinami ľudí. Ale ak je celé ľudstvo zjednotené jedným duchovným cieľom, on sa stáva bezmocným, zvlášť ak existujú také pomocníčky ako „nebeské vtáky“. Je to skutočne pozoruhodné. No na druhej strane, vydržali 6 000 rokov. Ale nakoniec to tiež došlo do úpadku. A tu by tiež bolo dobré trochu pripomenúť: potom, ako sestry Allat odišli, zostali ich pomocníčky. Azda trochu o štruktúre. Sestier Allat bolo 12, aby to bolo jasné. A každá z nich mala pomocníčky. A týchto 5

pomocníčok, ktoré boli, ony tiež tvorili jednu skupinu spolu so sestrami Allat. Ale tie, ktoré my nazývame sestry Allat, boli naozaj podobné vtákom. Väčšinu času sa nachádzali medzi svetmi a ich pomocníčky im práve pomáhali existovať v tomto svete. Nuž, jednoduchý príklad. Nakoľko je to dôležité a aké je to cenné, dúfam, naši priatelia pochopili. Práve tie perly, ktoré ony prinášali – sú drahocenné. A predstavte si, že namiesto toho, aby sa ponárali za týmito perlami, museli by si hotoviť jedlo, prať odev. Nuž obyčajne, ako v súčasnom svete, ustielat' a odostielat' posteľ. Akoby prirodzené ľudské potreby. Koľko času to zaberá počas dňa? Kopu. Ale ich čas je pre ľudstvo mimoriadne cenný. A keď ony nepri-nášali ľudstvu perly, ľudstvo sa obyčajne stávalo biednej-ším. Nuž ja tak, ľudským jazykom. Preto je prirodzené, že mali pomocníčky, ktoré za nich robili túto prácu. Nedisponovali tou silou, ale pripravovali sa na to, aby nahradili tie, ktoré sa nevracali. Veď to tiež bolo, ktoré jednoducho nepri-lietali naspäť. Vtedy ich nahrádzala jedna z blízkych, naj-vhodnejšia. Práve tak sa sformovala štruktúra týchto „nebe-ských vtákov“, inak to nenazveš. Ale potom, keď ony odišli, keď bol diabol naozaj zvrhnutý, zostali Allatchjara – to sú tie pomocníčky o ktorých som rozprával. A v princípe ony udr-žiavali tento oheň. No oheň, nie v poňatí „oheň v peci“, alebo ako sa hovorí, že „Žena – ochrankyňa ohniska“, áno? To však pochádza odtiaľto, to sa hovorilo o vnútornom ohni, a nie jednoducho aby tu, ako nám teraz vysvetľujú naši ctení historici, že žena udržiavala oheň, vatru kdesi v jaskyni, oheň bol cenný, aby nezhasol. To je smiešne, verte. Hovorilo

sa práve o vnútornom ohni, o drahocennom dare. A vracajú sa k Allatchjaram, práve ony túto funkciu prevzali na seba. No šli stáročia, šli tisícročia a došlo k tomu, že jedna z vedúcich, staršia Allatchjara, bývala často so svojimi sestrami vo svete medzi ľuďmi – ako žijú ľudia a podobne. U Allatchjara bola taká prax. U sestier Allat to bolo neprípustné. Ale u Allatchjara... ony sa časom pripojili k svetu, k ľuďom a prirodzene sa stalo to, čo sa stalo. Ona venovala pozornosť mnohým bežným veciam: no, napríklad krásnym odevom, či ešte čomusi. Vložila svoju pozornosť do všedného pozemského. Systém na to zareagoval veľmi rýchlo. Prinútil ju zamilovať sa do muža. Keď sa raz zaľúbila do pozemských vecí, teda sa u nej objavil pozemský záujem. Samozrejme, zviedol ju a podsunul jej muža. A ona porodila chlapca. A keďže už bola ovládateľná, tak sa pre ňu celý svet zúžil na jej dieťa, na jej syna a ona ho obdarila mocou. To je moment, kedy sa skončil matriarchát. A doslova niekoľko storočí po tomto (zdôrazňujem, storočí – to aby sa chápalo, aká bola zotrvačnosť, nastavená sestrami Allat)... Po niekoľkých storočiach sa objavil jeden z prvých štátov, v ktorom už začali vládnuť nasledovníci Ela. Čiže tí istí sluhovia, alebo otroci diabla. Práve tak sa svet stal „civilizovaným“. Smutný príbeh, no... A všimnite si, ony, mám na mysli sestry Allat, ony pracovali pre celú spoločnosť vcelku. Ale tieto skupiny, o ktorých čítate, tie pracovali takpovediac pre štát, pre nejaké komunity, ohraničené množstvo ľudí. Boli také, ktoré pracovali pre uzavreté rády, v doslovnom zmysle slova pracovali. Keď boli sestry Allat, ony darovali túto silu všetkým. Ale tu, ako sa ukazuje,

to bolo ohraničené. A to je dôležité, pretože tých, ktorí mohli s nimi vojsť do rezonancie, bol ohraničený počet. Áno, oni nadobúdali určité sily, získavali z toho úžitok. A sláva Bohu, že boli také skupiny, ktoré dokázali dávať túto silu aspoň neveľkému množstvu ľudí, no žiaľ, nie celému svetu. Ale keď je nejaká skupina uzavretá, je konečná. Preto ony aj končili.

T: Igor Michajlovič, kedysi, pred niekoľkými rokmi, ste nám rozprávali o Sofijskej skupine. A my sme vtedy, samozrejme, zapisovali to, čo hovoríte, do svojich denníkov. (**IM:** Bolo...) Ale teraz, ak dovoľíte, môžeme prečítať tieto cenné informácie pre všetkých ľudí, to, čo ste hovorili?

IM: Skúste. No právo na redakciu tejto relácie som si beztak ponechal.

T: „Potom, ako v roku 1114 pod bývalým chrámom Bohorodičky na hore Moria skupina ľudí pod vedením tzv. Bieleho mnícha objavila artefakt, ktorý im poskytol neopísateľný duchovný vzostup a čisté znalosti, bol nimi zorganizovaný tzv. rytiersky rád Templárov. Hlavným cieľom týchto rytierov bolo slúženie Duchovnému Svetu a ľuďom. A keď sa rád začal rozrastať, vytvorili vo vnútornom kruhu takzvanú prvú, alebo Sofijskú skupinu, ktorú tiež nazývali Mariánskou, na počesť Márie Magdalény. Pozostávala z 12 žien a bola tajným zdrojom duchovnej sily rytierov, ktorí boli zasvätení do tohto tajomstva a boli v neustálom duchovno-pocitovom spojení s touto skupinou. Samozrejme, toto im dávalo

obrovskú prevahu nad ich nepriateľmi a urobilo to tento rád takým mocným. Ale ich problémom bolo to, že boli zacyklení sami na sebe. Čiže rád bol uzavretou organizáciou a teda konečnou. Rytieri to veľmi dobre chápali, ale kvôli strachu stratíť potenciál sa neponáhľali otvárať sa pre všetkých ľudí. Preto aj ťahali, ako sa hovorí, do konca. No a keď sa tento „koniec“ začal približovať, rozhodli sa pred otvorením Rádu priviesť svoju najtajnejšiu časť, ktorá im dávala silu – Mariánsku skupinu, do súladu so starodávnou skupinou sestier Allat – z 12 „nebeských vtákov“ na 72. Samozrejme, bolo to správne rozhodnutie, ale príliš oneskorené. Veď diabol nedrieme. A vytvorenie podobnej skupiny vyžaduje mnoho času. Nehľadiac na to, že pod patronátom rytierov boli aj ženské kláštory a so želajúcimi si vojsť do tejto skupiny problémy neboli, ale na to, aby sa vychovali a naučili sa „lietať ponáraním“ aj tie, ktoré majú potenciál, sú potrebné roky. Ale ani bohoborcov (pozn. – bojovníkov proti Bohu) nikto nezrušil. A to znamenalo stratený čas. Boli také, ktoré nemohli dosiahnuť nebesá a tie tiež opúšťali skupinu. Pravda, niektoré sa potom vracali po individuálnej práci na sebe, avšak nie všetky. A bohoborci – to je vôbec zbytočne vynaložený čas. Veď keď žena vstupovala do skupiny, predovšetkým musela poraziť v sebe diktatúru démonov v hlave, prekonať vlastný egoizmus a pýchu, precítiť skupinu a vstúpiť s ňou do rezonancie. Ale keď mala uchádzačka pozemské pripútanosti, to, čo je pre ňu tu, v tomto svete, oveľa drahšie ako Duchovný Svet, či napríklad neprekonateľný egoizmus, plodiaci závisť k iným namiesto Lásky, tak také osoby začali

so skupinou disonovať. A aj démoni v ich hlave zosilňovali pochybnosti o tom, čím sa tu zaoberajú. Ale v skutočnosti, čo môže uvidieť človek pozemskými očami? Skupinu žien, ktoré sa zaoberajú iba spoločným sexom a duchovnými praktikami. Veď duchovné oči majú bohoborci prikryté démonmi a oni nemohli uvidieť, ako v neviditeľnom svete, sťa nebeské vtáky, plachtili tieto ženy mimo tela. Tak viditeľné zemské plodilo v ich myšlienkach pochybnosti. A ako je známe, jeden zo strážcov na duchovnej ceste - to sú pochybnosti. Ak ho človek nedokázal prekonať praktickými cvičeniami a štúdiom, ako ním systém skrze myšlienky manipuluje, ako vkladá myšlienky a núti človeka prijať ich za svoje, tak pred takým človekom, ovládaným diablom, je rajska brána zatvorená. Prirodzene, že takí ľudia sa stávajú bohoborcami. Veď sú bábkami diabla a on je predsa hlavný bohoborec. A po návrate do kláštora začínali zasievať pochybnosti v hlavách iných žien. A ako je známe, bohoborci sú leniví v slúžení Bohu, ale aktívni v slúžení satanovi. Oni, ako sérioví maniaci, zažívajú vnútorný diskomfort, s ktorým nie sú schopní vysporiadať sa, kým niekoho nezrazia z duchovnej cesty, respektíve nezasejú pochybnosti ako smrteľný vírus. Ale okrem slúženia diablovi ich spája ešte aj strach, strach z prázdnoty, podobnej čiernej priepasti pred nimi. Bývajú aj veselí, aj aktívni, ale iba kým sú medzi ľuďmi. No keď zostanú sami, strácajú vnútorný pokoj. Chlad a prázdnota – je ich večný spoločník. Ale ich úsilím a hlúposťou, šíriacou sa medzi ženskými komunitami, uchádzačiek ubúdalo. A Templári dokázali získať len 33 namiesto 72 skutočných

služobník dovtedy, kým systém zareagoval naplno a úplne zničil rád. Všetkých 33 „nebeských vtákov“ vzlietlo a viac sa nevrátilo na zem. A potom ich nasledovníčky začali nosiť so sebou 33 perál, navlečených na niť. Každá z týchto perál mala meno v súlade s menami odídených „nebeských vtákov“. A pri preberaní každej perly spomínali po mene každú z „nebeských vtákov“, prosiac vziať ich k sebe. Samozrejme, ak by rytieri dokázali vytvoriť úplnú skupinu, tak svet by sa zmenil ešte vtedy.“ A samozrejme, chcela by som teraz povedať, možno... predsa len sa dotknúť a vrátiť sa k téme bohoborcov. Uviesť ešte jeden taký veľmi symbolický príklad, príklad toho, čo zakúšajú ľudia, ktorí zradili Boha, pretože...

IM: Prázdnotu.

T: Chcela by som prečítať list, ktorý bol nadiktovaný jedným, povedzme to tak, bohoborcom, svojmu mentorovi, svojmu partnerovi. Prečo nadiktovaný? Pretože, takpovediac, on sa ani nenaučil písať, ale povedzme, že vybudoval transatlantickú korporáciu.

IM: Bez mien.

T: Áno. Bez mien. Totiž, stalo sa tak, že náš účastník má jednoducho prístup k archívu tej korporácie a našiel tento list presne tam, kde ste Vy práve uviedli a dokázal ho odpísať a preložiť pre nás. Pravdaže, preložiť do angličtiny, ale my sme už urobili preklad do ruštiny. Rozhodne to prečítam bez mien a iba v kontexte a v rámci tej témy, o ktorej hovoríme. Bude to úryvok...

IM: Dúfam, že bez prvej časti listu, áno?

T: Povedzme, že to bude úryvok len toho zúfaleho odhalenia tohto človeka, ktoré sa stalo posledným v ich komunikácii.

„...Ty si zosilnil moje pochybnosti o Ňom, hovoriac, že všetko, čo On hovorí, nie je pravda. Pýtal si sa ma, čo som získal idúc za Ním? Pýtal si sa, či som získal tú slávu a úctu, ktorú Mu ľudia vyjadrujú? Hovoril si, že som rovnaký ako On a On je rovnaký ako aj hocikto iný z toho davu ľudí, ktorým rozpráva to, čo je aj tak všetkým známe. Donútil si ma žiarliť a znenávidieť Ho. Povedal si, že dokážeme dať ľudom oveľa viac, ako On. A ja som ti uveril. Ale keď som bol s Ním, cítil som pred sebou pokoj. Áno, necenil som si to, pretože som to mal. Áno, nechápal som mnohé z toho, čo On hovoril a o mnohom som pochyboval, ale bol som Živý. Živý dovedy, kým som Ho nezradil a nešiel za tebou. Teraz sa bojím zostávať sám. Drása ma vnútorný strach. Strach – to je všetko, čo teraz mám. Ja teraz cítim iba to, že je predo mnou čierna priepasť, ktorá ma vŕahuje. Cítim, ako by som stál na okraji skaly a podo mnou je čierna priepasť a niečo ma do nej postrkuje. Cítim, že zostal jeden krok. Len jeden krok – a budem do nej padať večne. Teraz viem – klamár, to si ty. A preklínam ňu...”

Istotne, osud tohto človeka nepotrebuje zbytočné komentáre, pretože toto je v princípe typický príklad toho, čo v konečnom dôsledku žnú ľudia, ktorí zradili Boha. Systém ich loví práve na pochybnostiach. Ale čo je zaujímavé, ved' práve tieto pochybnosti systém vkladá do hlavy ľudí ako šablónovité programy od vedomia.

IM: Áno. V prvých etapách, zvlášť pri prvých krokoch na duchovnej ceste, systém vždy vkladá človeku pochybnosti, že „nedokážeš to, ničoho nie si hoden, ty ne... ty si nikto“. Alebo keď človek zažíva tento vzostup vnútornej radosti, skutočnej lásky, alebo začína zakúšať to teplo, idúce od jeho Duše, vedomie mu opäť rozpráva, že „toto všetko nie je ono, toto všetko je dočasné“, alebo „zazdalo sa ti“. Až tak, že tí démoni v hlave, ako sa hovorí, začínajú hovoriť, ako v tomto príklade tohto človeka. Mimochodom, toto je úplne reálny príbeh. A vedomie môže vkladať, že „nie je to tak“. Je to tak, priatelia. A núti pochybovať o všetkom: aj o Bohu, aj o sebe, aj o všetkom ostatnom. Ale ono, náказа, je natoľko lživé, prepáčte za také slovo, ale inak to nenazveš. Pretože v skutočnosti sa tento systém ako náказа šíri od jedného k druhému, najmä keď sú v bohoborstve, alebo v takom šírení hlúposti, či ešte čohosi, ale čo za tým stojí v skutočnosti? Iba želanie systému nenechať ujsť svojho otroka zo svojej stajne, nič viac. A ľudia počúvajú a pochybujú. Ale o čom hovorí prvé pravidlo na duchovnej ceste? Systém ti hovorí: „Nedokážeš“. Smej sa a nepočúvaj a nikdy nepodporuj túto myšlienku, prekračuj ju a choď – dokážeš, dokážeš, priateľ môj, je to ľahké! Systém ti hovorí: „Ty nič necítiš“. To on nič necíti a on sa pokúša asociovať seba s tebou. Pocítiš, ak sa otvoriš. Jednoducho sa treba naladiť na správnu duchovnú vlnu, ako rádio, a potom budeš rezonovať so všetkými ostatnými, potom budeš rezonovať s Duchovným Svetom, to nemožno nepocítiť. Ale systém ňa hneď odvracia od tohto rádia a hovorí: „Ale zaujímavé je, čo je tam v druhom, popočúvaj správy,

choď tam, urob tamto...“. Choď, počúvaj správy, ale rádio nevypínaj. A vtedy bude všetko v poriadku, ak to bude u teba vnútri. Vtedy nepoblúdiš a nestratíš sa v tomto svete. A nech by ti ktokoľvek čokoľvek hovoril, veď títo ľudia, zvlášť bohoborci, no to je... oni vôbec nie sú hodní pozornosti. No čo sa dá? Jednoducho sa zasmiať do tváre. Keby sa bol tento človek vysmial svojmu mentorovi a nezradil by ako ostatní... veď všetci ostali verní, okrem... Nuž, Boh s ním. Každý žne svoje. To je vyššia spravodlivosť. Boh dáva človeku absolútnu slobodu, dáva právo, právo voľby: žiť alebo umrieť, byť priateľom, byť súčasťou Duchovného Sveta, stať sa Anjelom, jedným z nich, alebo zostávať otrokom u satana. To ty volíš, priateľ môj! Nikto iný. Nikto ňa nemôže donútiť umrieť, ak chceš žiť. No ani nikto ňa nemôže donútiť žiť, ak chceš umrieť. A to je pravda.

T: Igor Michajlovič, keď sa vrátíme k príbehu Templárov, ukazuje sa, že systém rozhodne...

IM: Ich nešťastie bolo v tom, že boli uzavretí. Naozaj, a doslova o tom sme pred týmto hovorili, nuž, v podstate hovoríme o jednom a tom istom. Keby sa boli otvorili pre ľudí od počiatku, keď nabrali silu, alebo sa aspoň nebáli nabrať úplnú skupinu... Čo ich riadilo? Opäť, nehľadiac na to, že skutočne boli vysoko duchovní, oni pre ľudí... Toľko, koľko urobili pre ľudstvo oni, nuž, ani jedna organizácia, ani jeden rád neurobil. Všetci nasledujúci žili pre seba, ale oni žili pre ľudí. A u nich skutočne, nehľadiac na to, že disponovali obrovským bohatstvom, ktoré utrúcali na ľudí, nikto z nich

nevlastnil nič, okrem cti, slobody, bratstva a vnútorného ohňa, ktorý im darovala práve tá Mariánska skupina. A nič iné ani nepotrebovali. A načo je niečo malicherné, pozemské, keď je väčšie, keď je skutočné? Ale záujem organizácie aj tak stále dominoval. A aby to bolo jasné, ak by oni rozšírili skupinu a doviedli ju do 72-och, tak o žiadnej organizácii, o žiadnych Templároch by sa už nehovorilo. Áno, diabol by bol vtedy nimi porazený. Ale tá inercia, ktorú nahromadili, vytvárajúc v absolútnej tajnosti svoj rád, ktorý potom získal moc, získal slávu, prvotný impulz vďaka artefaktu (ďakujem, kultúrne to nazvali), samozrejme, on v nich zrodil obrovskú duchovnú silu, ale oni beztak postupovali trochu neludsky. Nebolo sa treba uzatvárať – a diabol by bol dávno ujarmený a nebolo by to, čo je teraz. Ved' boli civilizácie, v ktorých bolo aj také. Nuž a tak to, samozrejme, nestihli. Jednoducho nestihli vytvoriť skupinu, ktorá by mohla vzdorovať systému, keď ich systém naplno napadol. A prinútil svoje marionety, ved' systém jedná veľmi jednoducho. To neznamená, že prichádza akýsi čertík, ako ho kreslia s rožkami, chvostíkom a vidlami, a rozháňa ich. Nie. Prichádzajú ľudia. A diabol pôsobí cez vaše vedomie a cez vedomie iných ľudí. On im vkladá potrebné myšlienky – a oni jednajú ako bábky. Rovnako aj vtedy: pápež spolu s kráľom – zrazu sa im zachcelo veľa peňazí, ktorými disponovali Templári. No a... Ale odrazu nič nebýva. Náhody sa nestávajú – ony sa niekým plánujú. Pre niečo sú potrebné, keď sa to týka takých otázok, globálnych otázok. Ale zaujímavé je iné, že príbeh Templárov, ved' on mal pokračovanie, mal pokračovanie

nielen v nasledovníčkach. Mimochodom, tiež je zaujímavý moment, že v skutočnosti 33 korálok na ruženci ony mali svoje mená, každá korálka. A potom sa na to zabudlo. A ľudia si teraz ani nepamätajú príbeh, prečo chodia, preberajú, niekto sa jednoducho hrajká, aby sa, ako sa hovorí, niečomu venoval. Ale boli aj tí, ktorí vytvorili presne opačnú komunitu. Kým Templári boli slobodnými kamenármi, tak po nich boli vytvorené organizácie, tiež tajné rády (dokonca nie jeden) slobodných murárov. A najsmutnejšie je, že tí vytvorili taký zrkadlový odraz, alebo, ako sa hovorí, odraz v temnom zrkadle. Na spôsob Mariánskej skupiny vytvorili skupinu čisto mužskú a ona sa nazývala práve menom, dnes nomenovaným. A táto skupina taktiež dávala sily, ale antiallatovské – dávala rečnícke schopnosti, hrubú zlú silu. A títo vojaci týchto uzavretých skupín jednali s podlosťou a prefíkanosťou, lžou a podvodom, ale tiež dosiahli, takpovediac, svoje výsledky v tomto trojrozmernom svete podľa pozemských mierok. No... Ale tento svet sa končí, nehovorím už o ľudskom živote... (**T:** Igor Michajlovič, ale Vy ste teraz povedali...) Všetko je to nezmyselné...

T: ...Vy ste teraz povedali práve o tých silových mužských skupinách, v ktorých sa, povedzme, praktikovala mužská súlož. (**IM:** Mužská súlož, áno.) Povedzte, vôbec tento jav, ako je homosexualita v súčasnej spoločnosti, mužské súloženie, čo je to za jav, ktorý..?

IM: Nuž, je to jednoducho opäť spropagované a v podaní tých, o ktorých som práve rozprával. Veď je ľahšie skryť,

takpovediac, svoju slamku v stohu sena, správne? Ale ak sa máme dotýkať všeobecne homosexuality ako témy: nuž, teraz mnohí jednoducho... móda – a ľudia napodobňujú (T: Vnútené) „vyčleniť sa z davu“, „napodobňovanie“, mnoho sa o tom píše, mnoho sa rozpráva, lobujú za to, už sa prijímajú zákony. Nuž mnohí sa práve na takejto vlne tam ocitajú. Ale v skutočnosti existujú tí, ktorí sa nachádzajú v mužskom tele a cítia sa byť ženou. Ale to je pri aktivite subosobnosti, ktorá počas svojho života bola ženou. Ale ona je aktívna a potláča novú osobnosť, dokonca mužskú osobnosť v novom tele – a vtedy sa človek cíti ako žena. Je preňho nepríjemný sex so ženou a tiahne ho to k mužom. Nuž, existuje také.

T: Aktívna subosobnosť.

IM: Presne tak. (T: Zaujímavé je, že...) Chcem povedať, prepáč, preruším ňa, pretože ihneď vzniknú otázky: „Je to dobre? Zle?“ Priatelia, nuž nie je to nijak, je to telocvik. Preto... Toto sa vôbec ničoho netýka.

T: Čo sa týka paradoxov v súčasnej spoločnosti. V posledných rokoch je pozorovaná taká tendencia na celom svete, ako zníženie sexuálnej aktivity medzi ľuďmi. A tento fenomén dostal pomenovanie „syndróm celibátu“. Ešte pred niekoľkými rokmi sociológovia zaregistrovali zníženie záujmu mladých ľudí aj o manželstvo, aj o intímnu dôvernosť, až po úplné odmietanie tohto.

IM: Áno. A zaujímavé je, že v ich hlavách ani nevznikajú

sexuálne obrázky a dokonca ani táto sexuálna reklama na nich nevyplýva. (T: Nepôsobí.) Nepôsobí, samozrejme. Ale má to jednu príčinu. A dokonca to ešte trošku doplním: v poslednej dobe (no tiež, povedzme, asi takých 10 rokov) je pozorované na celom svete, ale zatiaľ sa o tom mlčí a nehovorí, ale je pozorovaná taká tendencia, že detičky začínajú neskôr rozprávať, trochu pozdejšie sa rozvíjať, ako bolo pred 10 rokmi. Zatiaľ sa o tom nehovorí, ale čoskoro sa táto otázka nastolí a začne sa o tom mnoho hovoriť. A objaví sa veľa výhovoriek, počnúc od GMO (geneticky modifikovaných organizmov a podobne) a končiac obyčajne povedzme s Wi-Fi, tiež mobilným spojením, vraj: „toto pôsobí, preto sa mozog oneskoruje, ale potom sa detičky rozvíjajú a dobiehajú svojich rovesníkov a nenápadne“. Ale v čom je príčina? Príčina je v tom, že druhotné (veď prvé vedomie sa rozvíja normálne – normálne jedia, povedzme, že chodiť začínajú prakticky rýchlejšie ako rozprávať a podobne)... ale druhotné vedomie zaostáva v rozvoji v porovnaní s tými deťmi, ktoré boli pred 10 rokmi a skôr. Táto asexualita, ktorá sa rozvíja a táto zaostalosť rozvoja druhotného vedomia, toto hovorí tým, ktorí vedľa, o naozaj strašných a závažných veciach. Hovorí to o tom, že systém šetrí svoju silu. Samotný systém začína akumulovať energiu. Veď veľmi veľa energie utráca na rozvoj druhotného vedomia. Navracia sa to potom stonásobne. Ale nato, aby sa to začalo navracieť, a začína sa to navracieť až niekde po prvotnom vzostupe u dieťaťa – to je 5-6 rokov... Dovtedy ho on prakticky kŕmi. On rozvíja, ale diktuje, zotročuje Osobnosť, to je jasné, ale navracia sa to až

oveľa neskôr. A zvlášť sa to začína navracaf po druhotnom vzostupe – to je vek 11-15 rokov. Preto prestáva vkladať, šetrí. Dnes sme tiež rozoberali, že sex v hlave – to sú opäť neustále vklady od systému. Ale ak je už človek zotročený, ak je doslovne otrok, načo mu je táto podpora?! Veď sú to ohromné výdavky. Preto systém začína šetriť aj na tomto. Človek je už aj tak otrok, nevyhne sa tomu, vkladá silu svojej pozornosti, svoje emócie a všetko ostatné už do bežného: do zariadení, do hier, kdekoľvek. Ale je to veľmi vážna tendencia. Hovorí to o konci časov.

T: Je zaujímavé, že veď práve o konci časov sa hovorilo aj vo všetkých náboženstvách. Vo všetkých svätých písnoch sa hovorilo o tom, že nastanú tieto časy, aj o tom, že (**IM:** Pravdaže) v každom náboženstve nazývali po svojom toho, kto príde – že príde posol z Božieho Sveta v týchto posledných časoch. Konkrétne, v hinduizme, vo višnuistických písnoch sa hovorilo o tom, že príde Kalki Avatára, alebo „Avatára Bieleho Koňa“, ktorý bude posledným stelesnením Višnu – „Spravodlivého a Skutočného“ na bielom Koni, ktorý príde v posledných časoch. A čo sa zdôrazňovalo, že toto obdobie prinesie obnovu „tvorenia“ a „návrat čistoty“, že „duše žijúcich na konci éry Kalkiho sa prebudia a stanú sa čistými ako krištál“. Ale zaujímavý bol tiež ten fakt, že opisujú, ako sa končila každá z týchto ér, z týchto Jóg. Hovorilo sa, že „zem pri tom mení zakaždým svoj vonkajší vzhľad, potápajúc jeden systém kontinentov a dvíhajúc druhý“. V budhistických sútrach sa hovorí o príchode Maitréju. V konfuciánskych

textoch tiež existujú informácie, kde sa hovorí o objavení Skutočného Človeka, ktorý nastolí vytvorí na zemi všeobecný mier. Imám Mahdí u moslimov, Utešiteľ v kresťanstve. V zjavení apoštola Jána je informácia o tom, že „príde jazdec na bielom koni, ktorý je oblečený v zakrvavenom od-eve, nazýva sa Verný a Skutočný, Ktorý spravodlivo súdi a bojuje“. Celkovo sa ukazuje, že vo všetkých...

IM: ...niekto príde a niečo za vás urobí.

T: Vlastne takto vedomie dáva ľuďom nádej, dáva takú nádej.

IM: To je, samozrejme... Toto všetko sa hovorí o jednom a tom istom, ale vedomie zasiahlo aj tu. A toto všetko sa rozpráva o tom, že, áno, príde niekto, nech by Ho akokoľvek rôzne nazývali, ale je to jedna a tá istá osoba, povedzme to tak. Ale ide o to, že On je iba zástava a pod akú zástavu sa ľudia postaví, to aj bude. Ľudia to musia urobiť. Toto je svet ľudí a ľudia si musia zvoliť, či majú Žiť alebo umrieť, stať sa súčasťou Duchovného Sveta alebo zostávať otrokmi. Veď je to skutočne tak, toto za nich nikto neurobí. Ako môže niekto prísť a donútiť, tým skôr Posol z Duchovného Sveta, ktorý príde a poruší to najdôležitejšie, poruší slovo Boha? To je nemysliteľné. Veď Boh povedal, že človek je slobodný a má právo voliť, správne? Nehovorím, že On nepríde. On príde, áno. Ale je to iba zástava. Ale zmeniť svet, ľudia, musíte vy sami, ak chcete. Ale ak nechcete, nič nemeňte. V skutočnosti neutrálnych ľudí už niet. Všetci slúžia. Aj keď o tom nevedia,

že slúžia. Ale niekto slúži satanovi a niekto slúži Bohu. Otázka je len v tom: „Komu slúžiš ty..?“

Rytier Ducha.

IM: Igor Michajlovič Danilov

Ž: Žanna

T: Tatiana

E: Elčín

T: Vitajte, vážení priatelia! S potešením dnes vítame v štúdiu ALLATRA TV váženého Igora Michajloviča Danilova.

IM: Dobrý deň!

T: Žannu.

Ž: Zdravím vás!

T: Elčina.

E: Dobrý deň!

T: Igor Michajlovič, minulé relácia „Sex a duchovná cesta“ samozrejme vzbudila mimoriadnu odozvu medzi ľuďmi a tí poslali veľmi veľa svojich ďakovných listov, veľmi veľa komentárov, veľmi veľa svojich pochopení a odhalení. Ľudia hovoria o tom, že dostali odpovede na otázky, ktoré ich znepokojovali naozaj veľmi veľa rokov a že k dnešnému dňu cítia, že vnútri nich prebieha proces vnútorného dospievania, ako hovoria, prebieha priamo pred očami. Dnes by sme Vám chceli v zastúpení ľudí vyjadriť vďačnosť, nekonečnú vďačnosť za tie Znalosti, ktoré ste odhalili, za to, že sme objasnili otázky o sakrálnej úlohe ženy, o sestrách Allat, o

ženskej sile a jej podstate a celkovo ohromnú vďačnosť za Znalosti, ktoré skutočne darujú duchovnú slobodu, pretože to ľudia veľmi pociťujú. A všímajú si, že práve prebieha tento proces oslobodenia od nastavení, ktoré vnucoval systém dlhé roky. A jednou z prvých otázok, ktoré vznikli po relácii „SEX A DUCHOVNÁ CESTA“, bola otázka o tom, že zatiaľ čo sa otázka sakrálnej úlohy ženy stala zrozumiteľnou, tak aké je duchovné predurčenie muža, aká je jeho sakrálna úloha v živote spoločnosti? A skutočne, práve v tejto otázke je veľmi veľa medzier v poznaní, ktoré by sme veľmi chceli napraviť. A ak dovoľíte...

IM: No mne sa zdá, že nielen medzery, ale celkovo sa zabudlo, čo je to muž alebo kto je to muž. A kým má byť.

T: Témou našej dnešnej relácie je „Sakrálna úloha muža v živote spoločnosti“. Ale skôr, než prejdeme bezprostredne k téme sakrálnej úlohy muža, chcelo by to predsa ešte odpovedať na otázky, ktoré vznikli po relácii „SEX A DUCHOVNÁ CESTA“. Pretože celkovo ľudia pochopili a prenikli do podstaty toho, čo sa hovorilo, ale otázky zostali. Prvú otázku zadáva zrejme muž. Pýta sa: „Správne rozumiem, že v čase sexuálnej intímnosti každá žena produkuje čistý Allat?“

IM: Ak sa pozrieme pravde do očí k dnešnému dňu, tak zďaleka nie všetky ženy sú schopné produkovať aspoň sexuálnu energiu. No je to tak. Prečo? Pretože je všetko úplne zabudnuté. A už tým viac Allat. Ale poviem to tak, každá žena je

ho schopná produkovať. Ale závisí to tiež aj od mužov. Nie v zmysle sexuálnej hry alebo niečoho takého. Ale je to v podstate samotného muža. No ako si hovorila, prejdeme k nej neskôr.

T: Teda to priamo závisí od...

IM: Od muža. No poviem to jednoduchšie – ženám je v súčasnom svete akoby vyhradená ešte aj rola kuchárky. Má pre ňu zmysel pripravovať bohatý obed s rôznymi jedlami, ak nemá kto jesť? Jednoduchá otázka.

T: Igor Michajlovič, no tiež ešte jedna otázka od toho istého muža: „Ale prečo bývajú ženy chladné, ľahostajné a pasívne v rovine intímnej dôvernosti?“

IM: Pre to isté. Pretože ona jednoducho zabudla, že je ženou. Veď muž jej to nepripomína. Povedzme to tak, osamelá žena, nuž, zaoberá sa jedením surovej stravy, oddáva sa tomu (dokonca ani nie vegetariánstvu). No, vari bude pripravovať tiež, povedzme, pečienku, ak nemá pre koho a sama to nejde?

Ž: Jasné. Je ešte otázka od ženy: „Ako oddeliť od seba sex a mágiu? A ako to urobiť tak, aby sa počas sexu nenakrmil systém?“

IM: No, sex a mágia sú v skutočnosti veľmi tesne spletené. Prečo? Pretože ako mágia, tak aj využívanie tajných síl... ony sú vždy zamerané, vo svojej väčšine sú zamerané na nejakú moc nad niekým, získať niekoho ruku, niekoho prívetivosť

alebo ešte niečo. Ak aj niečo získať pomocou mágie, tak opäť kvôli niečomu. Ale spravidla sa všetko končí – čím? Sexom. To je samotná idea. Nie nutne fyzická skutočnosť, ale túžba a želanie. To aj podnecuje ľudí tvoriť mágiu. Čiže človek chce vyzeráť príťažlivejšie, dôstojnejšie, chce, aby ho mali radi. Ale mne sa zdá oveľa dôležitejšie naučiť sa milovať sám, než pomocou mágie si želať, aby sa do teba niekto zamiloval. A oddelenie je veľmi jednoduché. V skutočnosti... tu nič zložité nie je. Aby ste nekrmili systém – zabúdajte počas telocviku aj po ňom na svoje pozemské prania, nesnažte sa dominovať nad niekým, hrať, manipulovať. Jednoducho treba byť čestný vo všetkom, aj počas fyzických cvičení, tohto telocviku, všetko je jednoduché.

T: Tiež ešte, Igor Michajlovič, existuje taká veľmi stará, dávna šablóna systému – to je odsudzovanie sexu. Čo nevidia ľudia, keď počúvajú svoje vedomie?

IM: Nuž, poviem to tak, vedomie každého človeka je vždy zamerané na to, aby nazrelo niekomu do postele. Ale nech by sa človek akokoľvek snažil nazrieť do cudzej postele, pod cudzou prikrývkou on okrem seba nikoho neuvidí. To je pravda. A vedomie vždy pracuje tak, nuž, aby kohosi kritizovalo a ukazovalo niečo v horšom svetle, ako si ty. Nuž, ono je tak naladené. A tým skôr, to, čo sa týka otázok sexu, ono je to vždy... no nejaké také... no... povedzme, príliš zaujímavé pre ľudí, lákavé a zároveň všetci hovoria: „Fuj! Ved' je to také zlé!“ Priatelia, nuž ak by to bolo zlé, vari by sme tu spolu s vami sedeli? A vari by nás niekto videl? Samozrejme,

že nie. Pretože sme produktom práve tohto procesu. A na to tiež treba pamätať. Ale systému to tak vyhovuje, všetko prevracáť a meniť.

T: Tu tiež ešte prišiel list od ženy, Igor Michajlovič. Ide o to, že po relácii ju veľmi zaujala história ženských skupín a našla a poslala veľmi zaujímavé informácie s prosbou podľa možnosti ich okomentovať. Hovorí sa, že v starom Sumere sa zvláštnemu postaveniu tešili chrámové ženy, ktoré nazývali „naditu“, „sestrami boha“. V Mezopotámii bol kult bohyne Inanny (akkadskej Ištar – bohyne, darujúcej vodu). Inanna sa spomína ako najvyššie božstvo Sumeru. Chrámy Inanny mali k dispozícii veľmi veľa služobníc. V etnografických výskumoch starobylého mesta Mari nachádzame, že: „Džbán na vodu, ktorý bohyňa drží v rukách, bol spojený s prameňom a počas každého sviatku (podľa všetkého to bol sviatok naberania vody) z džbánu výdatne tiekla voda, do ktorej veriaci ponárali svoje prsty“. Voda, nesúca život – tak predovšetkým tomu bol zasvätený jej kult. A celkovo z toho vychádza, že starostlivosť o vodu bola v tej dobe hlavne výsadou žien. A nachádzame veľmi veľa bohýň, ktoré boli ochrankyňami vody, ktoré boli darujúcimi vodu. Aj v Egypte to je Heket. A tiež to pomenovanie... práve v Perzii ju volali Anáhitá, v Grécku bol absolútne každý prameň spojený s menom ženskej bohyne. A prečo toľko kultúr, toľko národov – a také uctievanie ženy s vodou. Čo to znamenalo? Čo je to za alegória?

IM: Ale to je veľmi jednoduché.... Je to práve, ako si

povedala, alegorické zobrazenie podstaty samotnej ženy. Veď otázka sa netýkala iba vody. Obvykle sa predpokladá, že voda na Východe bola ťažko dostupná a bola cenná. Ale taký istý kult nebol len tam, kde bol nedostatok vody. Jednoducho voda v skutočnosti dáva život mnohému. No prakticky všetkému, čo žije v tomto svete, voda slúži ako zdroj života, rovnako ako aj svetlo. Ale tiež aj to, čo dáva žena, ten Allat to je zdroj života, ale aj Života Večného. Zatiaľ čo voda dáva život dočasný, tak sila, spočívajúca v žene, je schopná dať život nielen dočasný, ale aj Večný. A preto aj bohyne boli obdarované takým osudom.

T: Ďakujem, Igor Michajlovič. Myslím, že naši diváci budú radi, že dostali odpovede na svoje otázky.

Ž: Ale ešte jedna otázka. Píše žena, že tiež pri vykonávaní duchovných praktík sa stáva, že keď nastáva zvlášť hlboké ponorenie, zažíva orgazmus. A otázka je taká: „Je to dobre alebo zle, keď vznikajú také telesné reakcie?“

IM: Povedzme to tak, ak je to pri vykonávaní meditatívnych praktík, tak to nie je dobre. Ale ak je to pri vykonávaní duchovných praktík, tak je to skvelé. A tu, nech by to bolo akoľvek urážlivé pre mužskú polovicu, pri vykonávaní duchovných praktík muži tohto nie sú schopní. Pri meditatívnych – áno. Tam je fantázia, tam sú myšlienky, tam je vedomie. Ale duchovné praktiky – to je tam, kde vedomie už nič neriadi. Tam sú prirodzené procesy. To je jedinečné. (**Ž:** Fajn.) Tu je hlavné, aby správne používala tento nástroj, ako

trampolínu.

T: Ešte taká otázka, Igor Michajlovič, od muža: „Ak je žena nositeľom Allatu, tak prečo v intímnych vzťahoch manželských párov existuje akási ľarcha plnenia manželského dlhu alebo vôbec odmietanie plniť ho?“

IM: No veď práve tu sa aj ukrýva odpoveď: „Manželský dlh“. No komu sa páči rozdávať dlhy? A komu sú manželky dlžné? Také manželky sú potrebné systému. Ony ho musia kŕmiť. A človek cíti, že je to, nuž, takpovediac...(**Ž:** Otrocstvo.) Presne tak. No ak sa ti nechce venovať telocviku, ale nútiť ňu. Ani jednému sa nechce, ale tak je to prijaté. Otázka: kým prijaté? No, susedia tak hovoria, priatelia rozprávajú, že treba kŕmiť systém cez „nechcem“. (**T:** Dlh systému.) Dlh systému. Hoci to všetko možno premeniť aj na nádherný akt. Správne?

Ž: Ešte jeden list od ženy, ale už iného charakteru. Píše o tom, že je vydatá už 6 rokov. S mužom majú veľmi dobrý vzťah, ale sex sa odohráva najmä v tme a veľmi rýchlo. Ona chce, aby si urobil svoje a jednoducho odišiel. Pričom má potrebu sexu, ale vedomie ju zablokuje, že je to hriešne, že je to nezlučiteľné s duchovnou cestou. A práve po relácii „SEX A DUCHOVNÁ CESTA“, si položila otázku: „Čo nie je v poriadku? Ako sa môžem zmeniť?“ Ale nedokázala na ňu odpovedať. A tento prípad nie je jediný, pretože je to...

IM: Je to v skutočnosti veľmi rozšírené. (**Ž:** Áno.)... No tu hrá úlohu aj výchova, aj mnohé iné... aj náboženské aspekty. A z

nejakého dôvodu si mnohí myslia, že to všetko je hanebné, nie je to skromné, je to nepekné, prekáža to duchovnému... Nuž, priatelia, no všetko, čo je normálne – to je prirodzené. Ale keď človek sám seba okráda a oberá o niečo, nuž čože je na tom dobré? Jednoduchá otázka. Všetko je v skutočnosti jednoduché. Ale pre systém je mimoriadne výhodné, aby aj túto činnosť premenil vo vlastný nástroj manipulácie človekom. A ona očakáva túto intimitu s hrôzou. Ona ju nechce. Nuž, ako aj sama hovorí, aby rýchlejšie urobil svoje dielo a ušiel. Jemu sa tiež nechce. Ale opäť – dlh. No a čo je to za život?

Ž: Ale na druhej strane je potreba akoby fyziologická a psychologická.

IM: No potreba je fyziologická, psychologická... Ale opäť, všetka táto potreba ide od koho? Od toho istého vedomia. No to sa im jednoducho vedomie vysmieva. (**T:** Hra hormónov...) A miesto toho, aby zhodili tento kameň a boli slobodní, že? Tu je už jedno z dvoch: buď celibát, alebo priatelia, nuž buďte slobodní a žite nerušene týmito postojmi. Hriešne je využívať sily Allatu na magické ciele. To je hriešne. Ale všetko ostatné... Prepáčte, no čo je hriešne na tom, že človek ráno robieva drepy alebo kliky? Alebo to, čo robia manželia (alebo priatelia, aký rozdiel), čo robia po večeroch, áno, vo svojej spálni. Čo je tu hriešne? Vari sa tomu nevenujú všetky zvieratá? Alebo sa zvieratá tiež ukrývajú v temných jaskyniach a, s prepáčením, čím rýchlejšie a rozutekať sa? No čo je tu hriešne? Pochopiteľne, že musí byť nejaká

kultúra, morálka, no, slušnosť... Nuž musí byť, spoločnosť je predsa civilizovaná. Ale ak ste sami a máte želanie, tak, prepáčte... Povedzme to tak, na spútanom koňovi ďaleko nezájdeš. Život má byť ľahký a nádherný vo všetkých vzťahoch.

T: Život v slobode a láske, áno.

IM: A ako inak? Vari je to život, ak to nie je tak? Ľudia sa sami odsudzujú k mukám, potom trpia a rozmyšľajú, prečo. A to všetko preto, že za vás rozmyšľajú a prijímajú rozhodnutie. Možno treba dospieť a samým začať?

T: Aj nasledujúca otázka je o láske a nenávisti. Píše dievčina. Ďakuje Vám za reláciu a zadáva takúto otázku: „Od lásky k nenávisti je jeden krok. Prečo sa to deje a čo robiť v takých prípadoch?“ Rozpráva svoj príbeh, že ako sa jej láska a intímna blízkosť premenili najskôr na žiarlivosť a potom aj na nenávisť k mladému človeku. A teraz sa stretáva s iným človekom, ale stále sa nemôže zbaviť pocitu nenávisti k svojmu bývalému partnerovi. Vedomie sa ho pokúša všemožne očierniť pred druhými a podsúva jej myšlienky na neho aj počas sexu so svojím novým priateľom. Čo má robiť?

IM: Toto je typická situácia. Ale možno to, takpovediac, porovnať s kvantovou previazanosťou. Hoci, azda, nie s mikro..., ale vysvetlím to na makroobjektoch. Nuž, povedzme, že existoval taký planetárny pár. A ona bola na jeho orbite alebo on na jej, to je jedno. A potom následkom určitých okolností ona odchádza na vzdialenú orbitu (všimnite si – na vzdialenú, ale neodchádza úplne). A pokračuje aj tak

vo vzájomnom pôsobení s ním a nemôže sa odtrhnúť. A preto nech by ktokoľvek prichádzal na jeho orbitu, ona bude robiť všetko (keďže ju k nemu veľmi silno ťahá)... robíť všetko, aby ich odvieďla z orbity. Práve preto bude na neho, povedzme, aj špinu hádzať, aj rozširovať ju, len aby nevošli na tú orbitu. No rovnako to býva aj s mužmi aj so ženami. Žiadnu rolu nehrá, aké je pohlavie. Je to častý jav. A prečo sú láska a nenávisť tak blízke? Nuž, viete, ak sa na to pozrieme z medicínskeho uhla pohľadu, čo je to láska a nenávisť, no trebárs na tom istom PET-e (mám na mysli Pozitronový emisný tomograf), tak uvidíme podráždenie prakticky toho istého zhluku neurónov. Prečo k tomu dochádza? Jedny a tie isté fyzické pocity ako pri láske, tak aj pri nenávisti. Nuž, myslím pri takejto nenávisti. Nenávisť býva rôzna. Ale najmä pri takejto nenávisti. Len vedomie to vníma už pod iným znamienkom. A kým láska spôsobovala eufóriu a potešenie, tak nenávisť v princípe to isté, len sa to už vníma so záporným momentom. A ona či on sa natoľko nenávidia, nuž, že sa priam nemôžu prepustiť, však? Že ani vzrušiť sa nemôžu so svojím partnerom, ktorý je oveľa lepší v sexuálnej rovine, viac vyhovuje a je oveľa ľudskejší. Ale bez starého partnera, povedzme to tak, sa s novým ani nevzruší a nedosiahne vyvrcholenie. Absolútna pripútanosť. Jednoduchšie povedané, ak sa ťa to netýka, tak ťa to ani nemôže znepokojsť. Ale ak sa tvoje vedomie toho drží...(E: Zamysli sa, však?) Presne tak. Prečo ťa to zachytáva? A ako sme už hovorili, láska a nenávisť – to je jedno a to isté. (T: Závislosť, áno.) Presne tak. Koľko je ľudí, ktorí toto všetko

chápu a nežijú pod diktátom vedomia, a keď chápu túto pripútanosť, i keď sa rozišli, majú nových partnerov, tak sa často stretávajú, komunikujú – zostávajú v tejto kvantovej previazanosti. Ale sex, veď to v skutočnosti nie je to najdôležitejšie v živote ľudí, ktorí pociťujú k sebe príťažlivosť. Veď stačí obyčajná komunikácia a sú uspokojení. Nerozchádzajú sa a nelúčia sa. Nežiarlia, neorganizujú vojny, nezhrmaďujú vôkol seba koalície priateľov či priateľiek, aby porozprávali, aká je ona naničhodnica a prečo je taká zlá a všetky ohavnosti a špinavosti. Veď sa to z hlúposti vždy deje (T: Áno.) pod diktátom vedomia. Veď sú aj dobrí ľudia. Rôzne príklady.

Ž: Áno. Sú ešte aj takéto otázky. Píše mladý človek, že mu vedomie hovorí: „Znalosti sú. Robím meditácie, ale roky prechádzajú – a nič sa so mnou nedeje“.

IM: Nuž, môže robiť celý svoj život tieto meditácie – a nič sa s ním nestane. Nenarastie mu ešte jeden pár rúk. Jemu sa, no, takpovediac, nepredĺžia končatiny. A čo očakáva, keď vykonáva meditácie? A opäť otázka. Preto, aby sa niečo dialo, netreba len sviečky zapalať, ale treba milovať Boha a smerovať k Nemu. A zapalovanie sviečok – to je v poriadku, neprekáža to, v chráme bude svetlejšie, ale nepriblíži to človeka k Bohu. Vari to nie je tak? Meditácia a duchovná praktika – to sú rôzne veci.

Ž: Áno. Teda – očakávanie.

IM: On čaká zázraky, čaká mágiu, čaká, že sa u neho zmení

niečo v trojrozmernosti. A obyčajne, vedomie nikdy nepocíti žiadne zmeny v človeku v duchovnej rovine. Vždy ho bude deptať a rozprávať mu, že nič nedosiahol a nič nezískal a nikdy nič nebude. A z hlúposti ľudia, ktorí žijú vedomím (nuž, takí, sa vždy považujú za intelektuálne rozvítých, viac ako ostatní)... Nuž, zjednodušene, obyčajný egoizmus, pýcha – ona ich blokuje. Blokuje ich natoľko, že... no ľudia úplne strácajú svoju cestu a stávajú sa obyčajnými otrokmi systému. Vari nie je tak?

T: Hej, človek v takom svojom obale...

IM: Samozrejme. A keď človek skutočne rozvíja v sebe lásku, stáva sa iným. Ale ak človek čaká, kedy si ho niekto obľúbi (objekty jeho príťažlivosti, ako sme práve hovorili) len preto, že vykonáva meditácie či kladie sviečky k ikonám...Nuž, to je všetko blízko mágie... (Ž: Áno.) Vari to nie je tak? A každá dohoda s diablom je odsúdená na zlé.

Ž: Tak aj je. Ešte tiež taká otázka, ale už ste na ňu mnohokrát odpovedali, no podľa všetkého buď človek nepozeral relácie, kde ste odpovedali, alebo to nejako prešlo pomimo, alebo sa iba zľahka dotkol znalostí. Otázka je takáto: „Meditácia – nie je to autosugescia? Možno je to predsa len hypnóza? Veď ja si môžem iba predstaviť, že akoby cítim, pričom presvedčiť o tom sám seba.“

IM: Ale meditácia – to je práve predstava. To je práve tá istá technika autohypnózy. Veď je to meditácia, priatelia. No začnime jednoducho, vysvetlíme si: čo je to autogénny

tréning? Obyčajne... (T: Uvoľnenie.) Uvoľnenie a predstava. Je to práca so svojím telom prostredníctvom vedomia. Ale čo si všímame? Pri správnom prístupe, pri naozaj správnom vykonávaní pozorujeme, keď dá človek príkaz svojej ruke stať sa ľahšou. Leží v úplne uvoľnenom stave, jeho ruka je na váhach a my vidíme zmeny na váhach. Keď dá príkaz, aby sa stala ťažšou, vidíme zmeny na váhach, že sa stáva ťažšou, ale človek nenapína ani jeden sval. A snímače, ktoré sú priložené a reagujú na napätie svalov, ukazujú opäť to, že ani jeden sval sa nenapol. Ďalej, človek dáva príkaz a predstavuje si, že jeho ruka sa stala teplejšou. Čo ukazuje termometer? Že ruka sa stáva teplejšou. Dá príkaz, aby sa stala studenšou – a ona sa stáva studenšou. Čiže príkaz z rozumu sa prejaví fyzicky navonok, je tak? Keď človek vykonáva meditáciu, predstavuje si, že po určitých kanáloch mu prechádza energia, je jedno aká. Áno, dochádza k podráždeniu. A ak opäť priložíme snímače, ktoré merajú nervový impulz, tak uvidíme podráždenie na tejto dráhe. Vari to nie je tak (pri správnom vykonávaní)? Presne tak. Iná vec je, ak si človek predstavuje, že energia mu prechádza mimo kanálov, tak tu snímače neukážu nič. Ale predstavovať si a pociťovať to môže. To je práve autohypnóza, priatelia. Naučiť sa toto v prvom rade pomocou druhotného vedomia (nuž alebo jednoducho vedomia) pracovať so svojím telom – to je autogénny tréning. A pomocou prvého vedomia sa oslobodí od moci druhotného – to je práve meditácia. Teda tu ide o sústredenosť, upokojenie mysle, keď už nemôže tento roj včiel v hlave bzučať po celú dobu. Vari nie je tak? Preto je to

potrebné – pre dosiahnutie kludnejšieho stavu preto, aby sa odstránili nanútené emócie. Čiže sloboda prvotného vedomia od druhotného. A duchovná praktika, priatelia, to je niečo úplne iné – nemožno nič vnútiť, nemožno vyvolať nijakou činnosťou (na úrovni vedomia, fyzického tela, atď.) tie prejavy, ktoré nastávajú v duchovnej praktike. Vedomie ani nie je schopné ich pochopiť. Potom ide nejaký hodnotiaci obraz a vedomie vníma iba, nuž, povedzme to tak, stopy duchovnej praktiky. A pokúša sa ich nejako ohodnotiť, uvedomiť, ale opäť sú to iba alegórie, už od vedomia, tej skutočnosti odohrávajúcej sa vo vnútri. Ale vedomie vždy popiera duchovné, to treba chápať a tiež vedieť. No ak človek nie je pripravený, ak je lenivý, ak je pyšný a egoista – nikdy nedokáže spoznať duchovnú praktiku. Ale meditáciu – ľahko, veď to nie je zložité. Vari to nie je tak? Preto má ten človek pravdu, meditačné praktiky – to je autohypnóza. Ale môže byť využitá s obrovským úžitkom pre seba. Aspoň sa donútiť naučiť to, čo si nemohol. Teda pomocou tejto meditácie možno rozvíjať aj vlastný intelekt. To je tiež prospešné.

T: Igor Michajlovič, vráťme sa k relácii „SEX A DUCHOVNÁ CESTA“... Relácia naozaj vyvolala obrovskú vlnu pochopení, objavov. A jasne to vidno aj podľa odoziev ľudí, aj podľa ich diskusií, aj v sociálnych sieťach. Prišiel nám veľmi zaujímavý list, v ktorom sa človek podelil o moderné podobenstvo „O tučnom cukrárovi“. A my sme sa rozhodli ho dnes prečítať. Dopredu sa chcem ospravedlniť za tie slová, ktoré vyslovím, pretože podobenstvo obsahuje určitý,

takpovediac bežný slang. Ale najhlavnejšie je to, že zobrazuje pravú podstatu egoizmu bohoborcov. Preto ho prečítam: V jednej budove bola spolu so svetoznáμου školou jogy aj maličká cukráreň. Jej majiteľom bol veľmi tučný cukrár, ktorý sa považoval za neprekonateľného majstra sladkostí. Niektoré rána a večery, keď cukrár prichádzal do práce a odchádzal, stretával sa v budove s jogínmi a aj so samotným guruom tejto školy. Dával sa s nimi do rozhovoru o podstate jogy, spytoval sa, aká dôležitá je pre človeka, ale pritom zakaždým zdôrazňoval vznešenosť svojho diela a dôležitosť atraktívnych cukrárskych výrobkov vo svete gastronómie. Hovoril o tom, že sladkosti, podobne ako med, sú zdrojom chutného pôžitku, pozitívnych emócií pre väčšinu ich konzumentov. Guru mu zas rozprával o tom, že joga umožňuje človeku nadobudnúť vnútorný pokoj. Vďaka použitiu špeciálnych asán a sústredeniu sa na jeden bod, napríklad na konček nosa, môže jogín utíšiť roj myšlienok v hlave (ktorý je podobný roju včiel, neustále bzučiacich a bolestivo pichajúcich). A potom, keď ponechá len jednu zo včiel, môže riadiť jej let. Tá sa pritom stáva úplne kontrolovateľnou a bezpečnou. Raz, nadchnúc sa jeho rozprávaním, tučný cukrár poprosil o dovoľenie cvičiť u neho a prirodzene, guru ho pozval. Ale keď cukrár prišiel na cvičenie, tak nedokázal zaujať ani najľahšiu asánu, zatiaľ čo iní žiaci ľahko zväzovali svoje telo dobre že nie do uzla. To cukrára veľmi rozčulovalo, veď si myslel, že mu je všetko podriadené a že všetko môže. Keď si všimol jeho rozčarovanie, guru k nemu podišiel a vysvetlil mu, že pre osvojenie jogy bude musieť

najskôr aspoň o polovicu zhodiť svoju váhu. A preto by nemal byť sladké. No ale ak chce byť, tak je lepšie zjesť si mrkvičku a zapíť vodičkou. Dva dni tučný cukrár jedol mrkvičku, zapíjal ju vodou a zistil, že sa jeho nádherné výtvary v podobe zákuskov, ktoré boli nepredané, začínajú kaziť. Pretože obvykle ich na konci dňa dojedal sám. A tu pred ním vyvstala otázka - čo robiť? Rozdať chudobným hladným deťom? No takto ľudia rýchlo pochopia a prestanú uňho nakupovať a večer po zatvorení obchodu budú posilať deti po bezplatné zákusky. Môže ich vyhodiť? Ale ak ľudia uvidia v odpadkoch jeho majstrovské diela, tak si pomyslia: „Čo sú to za veľdiela, ak sa vŕľajú v odpadkoch?!“ – a tiež prestanú nakupovať. A zrazu sa mu rozvidnelo! Všetko je logické. Veď pracuje tu a priateli sa s jogínmi takmer 10 rokov, ale nikdy si nekúpili jeho zákusky. Ale ak by tu boli úrady, tak jeho zákusky by išli na dračku. „Ale tento priateľ guru, ten vôbec nie je priateľom, je to klamár! Veď on klame ľudí, núti ich zväzovať svoje telá do uzla a čuchať vlastný zadok a pritom sa kŕmiť mrkvičkou.“ A tučný cukrár sa rozhodol pomôcť biednym pomýleným ľuďom. Teraz, keď rodičia privádzali svoje deti na cvičenia jogy, smelo k nim pristupoval a rozprával svoj príbeh: „Som tu 10 rokov spolu s týmito jogínmi. A viem o nich všetko, keďže som si sám tým prešiel. Ich guru je zvrhlík. Núti ľudí skrúcať svoje telo dobre že nie do uzla a pritom čuchať svoj zadok. A sľubuje im, že sa dokážu sústrediť na konček nosa. Ale ja to viem od detstva. Veď stačí iba skrížiť oči – a koniec nosa vidno. Okrem toho je tento guru úplne negramotný, nepozná ani recept

vareného krému! A ide proti samotnému Bohu! Ved' ak by Boh chcel, aby ľudia boli skrútení a čuchali svoj zadok, tak by sme sa rodili ako pokrivené monštrá a pod nosom by sme mali namiesto úst zadok. Preto zachráňte svoje deti, kým nie je neskoro! Radšej im kúpte sladučký zákusok. Je veľkolepý a urobí vaše deti naozaj šťastné. A vôbec, kým sú maličké, častejšie im ich kupujte, kým to môžu jesť. A keď príliš stučnejú a ochorejú na cukrovku, už nebudú môcť jesť zákusky. Ved' také choroby sú nevyhnutnými spoločníkmi „šťastných ľudí“. Keď guru začul tento príbeh od rodičov, iba sa usmial a prehovoril: „Šťastný nie je ani ten, kto vytiahne zo seba žihadlo jednej včely, ale ten, kto žije bez včiel v hlave a ponorí sa do zdroja nekonečného šťastia a radosti.“ Nuž, také podobenstvo.

IM: Drahí priatelia, to s včelami – to je náhoda. Ved' len pred chvíľou som hovoril o roji včiel (**T:** Áno) – a teraz nám tu čítaš toto.

T: Veľmi zaujímavé podobenstvo. Práve...

IM: Nič nové. Všetko je všedné. Ďakujem tomu, čo ho poslal – potešilo, rozosmialo.

Ž: Chcela som len... chcela som povedať, ako systém prekrúca všetko, áno, čo sa týka duchovnej cesty.

IM: No to je vždy tak, to je normálne. Ved' práve na to je systém.

Ž: Hej, on jednoducho pustoší...

IM: A čo vidí systém? (Ž: Áno.) Opäť to, čo aj v prípade tých skupín a toho jogína.

Ž: Áno.

IM: Práve to vidí, keď mu to nevyhovuje.

Ž: Áno, jednoducho akoby robil z ľudí ovládanú „maňušku“. A človek je medzi ľuďmi veselý, ale keď zostane sám so sebou v tme...

IM: Nuž áno. Tu zakúša úplne iné.

Ž: Áno.

IM: To je život. (Ž: Nie je to do smiechu). Povedzme to tak, práve vtipkári medzi ľuďmi a samotári v duši, to sú najhlavnejší klamári. To preto, že v prvom rade klamú sami sebe. Je mi ich ľúto. Ale pomôcť možno iba tomu, kto naťahuje ruku. No ak tú ruku odstrkávajú, keď im ju podávaš, akože mu pomôžeš? Nijak. To je voľba ľudí – sloboda. Sloboda, darovaná Bohom. Človek má právo voliť Život alebo smrť. Je to jeho právo.

Ž: Ale veď tu v základe leží pýcha.

IM: Samozrejme. Čo ešte? Egoizmus, lenivosť a pýcha. Veď ako je tu v podobenstve pekne povedané...

Ž: Systém zamieňa. Hovorí, že...

IM: Absolútne. Všetko zamieňa.

Ž: „Máš pravdu, ty si jedinečný!“

IM: Predovšetkým porozpráva bohoborcovi čo? Že je jedinečný tvor (**T:** Svojou výnimočnosťou). Viete, to ako babičky svojim malým vnúčikom – veď oni sú pre ne najmúdrejší a najlepši. Ale keď podrastú, miesto babičky počúvajú svoje vedomie. Ono nahrádza túto rolu a rozpráva. Ale veď je to príjemné počuť o sebe, že si dobrý, že všetko môžeš a podobne: „Ale nejaké náboženstvá spoznávať, nejaké duchovné cesty – a načo sú ti treba? Veď hlavné je čo? Hlavné – to je intelekt, však? Iné ti netreba“. A viete, čo sa týka týchto intelektuálne dobre rozvinutých ľudí, ktorí odmietajú aj Boha, aj všetko duchovné, tu je názorný príklad. Doslova nedávno odišiel jeden, nebudem ho menovať, ale celosvetovo známy, veľmi rozumný človek, intelektuálne rozvinutý, vytváral v hlave všemožné teórie, typu paralelných vesmírov a podobne. A vždy odmietal Boha. Bol urazený na toho nesprávneho. Cítil sa ukrivdený, že mu Boh dal taký osud. No nie Boh mu ho dal. Boh mu dával šancu, ktorú nevyužil. No napriek tomu si myslel, že Boh ho urobil takým, dal mu taký osud. A odmietal ho. Ale keď prišiel čas umrieť, tak urputne si žiadal kňaza, že keď prišiel, tak ho prakticky nepúšťal do posledného výdychu. Dúfal, že v poslednom okamihu naskočí do posledného vagónika odchádzajúceho vlaku. Nuž v tom je ich podstata. Keď sa človeku zdá, že celý život je pred ním... Veď mu nič nehrozí. Veď vedomie rozpráva, že je všetko v poriadku: „Akýže Boh? Ži, raduj sa, vychutnávaj si život, život je nádherný. Veď ty...“ Zvlášť, ak je mladý: „Si mladý, intelektuálne rozvinutý“ a podobne. Dokonca aj keď človek nie je celkom mladý vedomie mu

rozpráva: „No kdeže je tá smrť? A čo je to vlastne smrť? Smrť – to len zaspíš. Však večer zaspávaš a ráno sa prebúdzáš. Nič? Že si to nepamätáš? Tak aj smrť. Strašné je len čakanie na ňu. Ale keď zaspíš, už predsa ničoho strašného niet“. No bieda je v tom, že po smrti človek nespí. To tu je spánok ako prirodzená nutná funkcia pre organizmus, kedy Osobnosť oddychuje od vedomia. Ale tam ho niet. Nuž, také je to.

T: Igor Michajlovič, viete, keďže sme v minulej relácii nastolili tému ženských silových skupín a ich sakrálno-pozitívnej úlohe pre život ľudstva, tak diváci prejavili záujem aj o otázku mužských silových skupín v negatívnom kontexte. A poslali nám veľmi mnoho informácií s historickými priblíženiami s prosbou nejako okomentovať tieto informácie. No informácií je veľa. Môžeme teraz aspoň niečo krátko ozvučiť, dobre?

IM: Áno, prosím.

T: Najzaujímavejšie je, že ľudia sa dostali k prameňom, odkiaľ to všetko začalo. A všetko začalo práve z prechodu od matriarchátu k patriarchátu. A odhalili, že skutočne v tomto období začínajú vznikať mužské spolky, a to tajné spolky. A boli to spolky, ktorých činnosť bola zameraná konkrétne na obmedzenie práv ženy. A že ony...

IM: Nielen to. Tieto spolky sa začali utvárať... no, poďme to nazývať pravými menami. Boli ženské skupiny, ktoré, áno, zaoberali sa sexom. Ale sex – to nebola ich podstata. Bol to nástroj na dosiahnutie oveľa väčšieho, v minulej relácii sme

(**T:** Áno) o tom hovorili. Ony sa nezaoberali mágiou. Ony dodávali to drahocenné, hromadili a odovzdávali tým, pre ktorých to bolo potrebné a nutné. Ony darovali život živým, povedzme to tak. A zrkadlovo protikladné – to je vytvorenie mužských skupín, ktoré sa tiež venovali vzájomnému sexu. Tiež vykonávali určité praktiky, len úplne iné. Mali mnoho rituálnosti. Všetko sa to zužovalo k magickým kombináciám, kedy skupina mužov dosahuje, no, povedzme určité vrcholy. A využívajú to na získanie sily. Sily, ktorá daruje moc. Predovšetkým moc slova. A vtedy sa to zrodilo a podnes to existuje. A tieto skupiny boli. A, žiaľ, sú. A skutočne je to pracovná mágia. No ak sa pozrieme, akú silu dávala, tak v dejinách, (**T:** Áno.) počnúc, s prepáčením, Alexandrom Macedónskym až po Hitlera, a kopa... prsty nestačia na vymenovanie toho, čo presne získavali. Ale pozrime sa ďalej. A čím zaplatili za to, (**T:** Áno) za svoju iluzórnu moc? Veď ich moc bola veľmi krátka. Ale platíť budú ešte veľmi dlho. A nikdy nezaplatia za tie životy, ktoré vzali. Za tých zabíjajúcich anjelikov, ktorým nedovolili roztrhnúť krídla. Vari nie je tak?

T: Jednoducho je zvláštne, ako systém... Povedali ste teraz aj o Alexandrovi Macedónskom, aj o Hitlerovi. A aj kamaráti našli tieto informácie, o tom, že v starovekom Grécku... Áno...

IM: Aj ich učitelia, však? Aristoteles, a Platón, aj mnohí iní. Tí, ktorých poznáme (**T:** Cézar) v dejinách .

T: Tiež veľký rečník.

IM: Ó, najväčší rečník všetkých čias a národov. Odkiaľ získal tento dar? No a aký má teraz osoh z tohto daru? Jednoduchá otázka. Ak by toto ľudia vedeli, tak by sa nezaoberali hlúposťami. Diabol vždy oklame. Veď každá dohoda s diablom je jednosmerná. A to treba vedieť.

T: Igor Michajlovič, povedali ste tiež, že v mužských skupinách boli určité rituály. (**IM:** Iste) A vzniká tiež taká otázka – jednoducho mužské súloženie, ono dá túto silu, či..?

IM: Samozrejme že nie. Rovnako ako, prepáčte, ako sa nazýva žena so ženou – lesbizmus. On dáva silu Allatu?

T: Nedáva.

IM: No nedáva. Ale ak dáva ľuďom potešenie – tak prosím. Čo je tu zlého?

T: Čiže rozhodne sú potrebné iné nástroje.

IM: Niekomu sa, s prepáčením, páči mrkvička, niekomu zákusok a niekomu zákusok z mrkvičky. Prosím.

T: Jednoducho tiež, čo je zaujímavé, že sa ukazuje, že všetky tieto iniciácie do týchto tajných skupín, a vieme, že aj v Sparte boli vojenské (**IM:** A akože) sexuálne iniciácie (**IM:** A akože) práve mladistvých.

IM: A pokladali sa za taký veľmi silný proces, dávajúci vojakovi jeho bojovnosť. Ale ich bojovnosť bola zameraná na zverstvo. Čiže v človeku sa prebúdzal zver. Nuž, u vojakov

si to aj cenili.

T: Jednoducho, čo nevidia ľudia, však? Prečo hoci aj...

IM: Mnohé nevidia ľudia. V skutočnosti vedomie rozpráva, že my predsa všetko vidíme a všetko poznáme, sme veľmi rozumní. Veru nie, priatelia. Všetko najzaujímavejšie – je utajené. Ak sa pozrieme na onú stranu, na to, čo takpovediac žije v tieni, tak tam je ohromný oceán života. Je oveľa väčší, ako tu. A to všetko je utajené pred našimi očami. My existujeme len v tretej dimenzii. Aj pre váš intelekt, aby sme ho neurážali, to musí byť pochopiteľné. Ale 4. dimenziu váš intelekt už nepochopí. A 5. a 6., kde je ešte zaujímavejšie. Veď v každom je svoj oceán. A všade sú tí, ktorí chcú jesť. A všimnite si, oduševnelé (pozn. – obdarované dušou), nie iba oduchovnelé (pozn. – obdarované duchom) – tí všetci sú oduchovnelí, pretože sú živí... ale oduševnený človek – on existuje v tretej dimenzii. A ďalej pokračuje v existencii už od 7. dimenzie až do úplnej slobody. Ale v duchovných praktikách je schopný prechádzať cez všetkých 72 dimenzií do úplnej slobody. Do východu za tieto dimenzie. Veď život takpovediac vzniká tu, v trojrozmernosti. Udalosti vznikajú v 6. dimenzii. To všetko je odvar tohto materiálneho sveta. Ale ľudský život pokračuje (tí, ktorí ho získajú) až za hranicami 72. dimenzie, tam, kde nie je čo a niet toho, kto by meral, tam, kde je živé a večné. Ale celý tento priestor, čas, kombinácie, všetko toto je tu, v tejto sfére.

T: Igor Michajlovič, ešte sa vráťme k téme, aby sme to

uzavreli, taká pravdepodobne posledná otázka od ľudí. A predsa len, toto rečnícke umenie... Prečo ľudia, davy ľudí počúvajú týchto diktátorov, vodcov, rečníkov, a nielenže počúvajú, ale aj konajú?

IM: Dobre, prezradím vám to. Toto už je z kategórie tajných znalostí. Ale o týchto ich supertajných znalostiach (ako, čo a kvôli čomu) nemôžem porozprávať a ani neporozprávam preto, aby sa neopakovali nešťastia. Je to... Veď je to obrovské pokušenie pre vedomie mnohých. Ale prečo tento Cézár získava taký dar, tento Hitler získava taký dar? Je to otázka sily, sily vplyvu. Ale všetko je prosté. Vo svete tieňov existuje veľmi tvrdá hierarchia. A pre potlačenie menších démonov v našich hlavách je potrebný silný démon. A teda podstata tejto mužskej, no, skupiny (povieme to tak kultúrne) spočívala v tom, aby vychovala v trinástom najsilnejšieho démona. A ten potláčal ostatných. A preňho nebolo dôležité, či 10 ľudí, či 100, či 1000. Všetci, ktorí ho počúvali – na tých pôsobil. No...

T: Áno... No celkovo je k tejto téme skutočne veľmi mnoho informácií. Ale... Aj o vojenskej aristokracii, ktorí sa vlastne venovali na svojich sympóziách, (**IM:** No áno.) alebo ako sa dnes hovorí v „sympóziách“ v starovekom Grécku určitých...

IM: Zaujímavé je, či je veľa ľudí, ktorí vedia, čo je to „sympózium“?

T: V pravom význame. A ako ste správne povedali, aj

samotný Platón, ktorý vo svojich prácach vychvaľoval hostiny spojené s mužskými súložami, rozprával o tom, ako...

IM: No preto sa aj stal Platónom. (**T:** Áno). Veď v jeho dobe boli ľudia oveľa múdrejší a oveľa hlbšie videli. Ale história si ich nezapamätala. Pretože vypadli z Tóry... . A on zostal. Teda, ktosi to potreboval?

T: Igor Michajlovič, teraz sme tiež prebrali túto tému tajných skupín a skutočne vzniklo pochopenie toho, ako vôbec v histórii z tisícročia na tisícročie systém jednými a tými istými mechanizmami, túžbou po moci, egoizmom a pýchou riadi týchto ľudí. A Vy ste kedysi veľmi zaujímavo porozprávali informáciu o vplyve neviditeľných síl, tretích síl. A myslím, že by to chcelo v takom kontexte povedať, čo ľudia nevidia. Pretože to sú tie znalosti, ktoré dnes pomáhajú človeku pochopiť, ako pracuje jeho vedomie, kde v skutočnosti vznikajú tieto udalosti, že tieto udalosti vznikajú v neviditeľnom svete a kto je podnecovateľom týchto udalostí. Môžeme preto aspoň krátko otvoriť aj otázku tretích síl?

IM: Nuž, aby ste pochopili, čo sú to tretie sily... Je Osobnosť človeka – ten neoperený anjelič. A je vedomie. Vedomie človeka – to je súčasť systému. Vždy sa pokúša nanútiť Osobnosti, že práve ona je vedomie. Avšak ono má nástroj pýchy. No, alebo ako sa v minulosti hovorilo, práve vedomie, to je... No, prv existoval taký výraz „motyka“, však? Vedomie – to je práve motyka, ktorou si kopeme hrob. No, teraz možno povedať lopata. A tretie strany – to sú práve tí, ktorí sa

vkliňujú medzi vedomie a Osobnosť. Je ich mnoho, už som to povedal. Ale oni všetci chcú jesť. A tu pre pochopenie, že ani pre vedomie, ani pre tretie sily (a je ich kopa) nie je nič sväté, nič ľudské. Je len apetít. Viete, je to ako so šialenými biznismenmi, ktorí nech by koľkokoľvek zarobili – stále je to málo, pretože začínajú súperiť. A čím menej ich podľa mňa zostane v tom časopise Forbes , áno, tým väčší je apetít, aby sa stali aspoň tretím, druhým a najlepšie prvým. Tak je to aj so systémom. Žerie do nekonečna. To je v skratke, pre pochopenie. Ale ešte chcem povedať, že všetky tieto vplyvy, všetky tieto sily, nech by boli akékoľvek, prestávajú mať moc nad Osobnosťou, ktorá žije Duchovným Svetom. Vtedy sú všetci títo čerti bezmocní.

T: Práve k téme o mužoch a ženách ženách sú tu ešte otázky od ľudí. Človek píše a žaluje sa na to, že podľa jeho životnej skúsenosti naopak, ženy všakovako ponížujú mužov. Píše, že „pokiaľ muž ustupuje a nahráva žene, tak vo vzťahoch je všetko relatívne dobré, ale len dovtedy, kým nezačne otvorene hovoriť a vtedy sa vzťahy kazia. Prečo k tomu dochádza?“

IM: Môžem anekdotu? No, skratka a kultúrne. „Stretávajú sa dvaja ľudia, nadmieru požívajúci alkohol. No a jeden mužik hovorí druhému: „Vieš, teraz sa opijem, prídem domov a opäť ma bude žena hrešiť, opäť neprijemnosti.“ Druhý hovorí: „Tak urob tak, ako ja.“ Prvý hovorí: „A čo robíš ty?“ Druhý hovorí: Keď prídem domov a žena začne nadávať jednoducho ju pošlem kade ľahšie a idem spať.“ Stretnú sa na

druhý deň. A hľa, prvý mužík celý dobitý, s modrinami. A druhý sa pýta: „Čo sa stalo?“ Prvý: Akože čo? Poslúchol som tvoju radu – prídem domov, žena začína nadávať, nuž tak som ju poslal. No a vidíš, ako ma panvicou zmaľovala.“ Na to druhý hovorí: „Počkaj, a ty si to vari nahlas povedal?“ Nuž tak. Čo je v tom prípade, čo v tomto prípade to je a bude dovtedy, pokiaľ v ľuďoch dominujú, s prepáčením, démoni v hlave. Veď aj muži zabudli, že sú mužmi, aj ženy zabudli, že sú ženami. Úplne zabudli na svoje predurčenie a žijú pozemskými mierkami pod diktátom vedomia v hlave. A čo ten diktuje v prvom rade? Pre pochopenie toho treba porozumieť, kvôli čomu je človek tu. Skúste si sami odpovedať na otázku: aký je cieľ vášho života? Len toto. A práve tu začína to najzaujímavejšie. Ak je váš cieľ krátkodobý tak verte, je to strašné. Prečo? Je iluzórny. Je to také isté, ako žiť v ilúzii. Po jeho dosiahnutí nájdete prázdnotu. Ak je váš cieľ ťažko dostupný, ale dostupný – to je lepšie, ako rýchlo dostupný, ale budete rozčarovaní, keď ho dosiahnete. Ak je váš cieľ nedosiahnuteľný, tak je to smutné, nie je tak? Ale ak vôbec nemáte cieľ, tak to je katastrofické. Prečo? Pretože je to rovnaké ako vedro bez dna. Nezmyselná existencia, ako bezcenné železo. Aký zmysel má váš život, ak nemáte cieľ? Zamyslite sa. Ale ak je vašim cieľom získať viac, získať Život (a ten sa nekončí trojrozmernosťou, ale vychádza za jej hranice), potom váš život má zmysel. Vo všetkých ostatných prípadoch, aký je z neho osoh, ak je to pre vás všetko nezmyselné? Veď akékoľvek hodnoty, ktoré si takpovediac definujeme... A pretože si hodnoty naozaj definujeme sami všetky dnešné materiálne

hodnoty sa zajtra premieňajú na prach. To, čomu prisudzujeme hodnotu, sa stáva bezcenným. To, čo je pre nás významné, prestáva takým byť. A keď odchádzame z tohto sveta, on celkovo nie je pre nás. A aký to má zmysel? Zanechať niekoho alebo komusi čosi? Áno, to je skvelé, veľkolepé – vyplnil dlh. Ale je to len dlh. A čo ďalej? A čo sám získal?

T: Igor Michajlovič, tiež sa na nás obrátili naši priatelia, ktorí poslali list od ich kolegu a poprosili, aby sme Vám ho v relácii prečítali. Preto, ak dovoľíte, chceli by sme ho prečítať. **(IM: Prosím.)** „Dobrý deň, Igor Michajlovič. Sme kolegovia. Ja som tiež lekár. Zaujímam sa o štúdium dávnych civilizácií a nielen to. Už som bol azda všade, kde je to len možné, aj na hore Kailas, ktorú ste spomínali v jednej z Vašich relácií (podarilo sa mi ju navštíviť neraz). Svojho času sme s priateľmi urobili veľa dobrého pre Tibet, za čo sme boli koncom deväťdesiatych rokov pozvaní do historického hlavného mesta Tibetu, mesta Lhasa, a dokonca sa nám dostalo cti, stretnúť sa s mníchmi, ktorí praktizujú meditácie v jaskynnom kláštore Drak Yerpa. Keď sa ich starešina dozvedel, že hľadáme Šambalu a už neraz sme sa vydali hľadať ju po stopách Rericha, zasmial sa. Povedal, že sa nám neoplatí hľadať Šambalu, keďže samotný duch Šambaly – Rigden Djappo, je už vtelený v tomto svete. Že čoskoro nastane čas, a svet sa o ňom dozvie. Ale bude to znamenať koniec časov. Na ďalšie otázky odpovedal iba, že máme viac praktizovať meditácie. Keď sme sa pokúsili na to povypytať iných mníchov, tak nám porozprávali množstvo legiend, ale nič konkrétne. Ale

moji priatelia sú presvedčení, že pokračovanie tohto príbehu je priamo spojené s Vami. Stíhol som si však prezrieť len niekoľko relácií s Vašou účasťou a zbežne sa oboznámiť s históriou Medzinárodného spoločenského hnutia „ALLATRA“. Je to pôsobivé, a dokonca veľmi. V relácii „SEX A DUCHOVNÁ CESTA“ ste rozprávali o ženských skupinách sestier Allat a o Sofijskej skupine u Templárov. Moji priatelia sú presvedčení, že takú skupinu už „ALLATRA“ má. Argumentujú tým, že veľmi cítia duchovnú podporu, zvlášť v poslednom roku. Ja však, ak mám byť úprimný, pri sledovaní Vašej relácie zažívam disonanciu. Vidím muža a počujem mužský hlas, ktorý hovorí absolútne správne veci. Ale stačí mi zavrieť oči a odpojiť sa od príjmu zvuku - a cítim sa ako dieťa v matkinom náručí... Ale to sú moje subjektívne pocity. Podľa tvrdenia mojich priateľov táto Allatrovská skupina žien, okrem duchovnej pomoci ľuďom, plní tiež základnú funkciu, ktorá spočíva v zadržiavaní apokalypsy a že tento cieľ má globálny celosvetový rozsah. Podľa ich názoru „Nebeské Vtáky“ zadržiavajú nárast klimatických, seizmických a seizmických a iných negatívnych faktorov po celej planéte a že ak by ony neboli, tak všetko by narastalo oveľa a ľudia by vôbec nemali šancu na spasenie. Tak teda, môj návrh spočíva v nasledovnom. Verím, že mnohí so mnou budú súhlasiť. Ak skutočne existuje taká skupina „Nebeských Vtákov“, tak aby sa raz a navždy prekonalí pochybnosti vo vedomí ľudí (vrátane môjho), navrhujem Vám zastaviť prácu danej skupiny aspoň na jeden mesiac. Napríklad, od 1. apríla do 1. mája. A ak v tomto období skutočne prudko vzrastú

klimatické, seizmické, sopečné zmeny, tak to bude veľmi ná-
zorné a navyše bezpochyby presvedčivé. Samozrejme, ide-
álnym variantom by bola aktivácia supervulkánu Yellow-
stone. Nech by aj zahynula polovica celého ľudstva, no
druhá polovica by potom kľáčala pred Vami na kolenách a
bezvýhradne by plnila všetko, čo hovoríte. Radšej, nech pre-
žije polovica, ako by mali zahynúť všetci. Nuž, alebo aspoň
nech nastane zemetrasenie, alebo supertsunami nech spus-
toší jeden z megapolisov. Pochopte, pre spásu väčšiny je
možné menšinu aj obetovať. To nemožno eliminovať, inak
pochybnosti vo vedomí ľudí im nedovolia zmeniť sa. Prav-
daže chápem Váš mierumilovný postoj a že vyzývate ľudí k
láске. Ale myslím, že strach... Áno, práve strach – to je naj-
kratšia cesta k srdciam ľudí...”

IM: Lákavý návrh... veľmi lákavý pre vedomia mnohých
ľudí, nielen pre jeho. Vedomie vždy požaduje nejaké dô-
kazy, zázraky a je schopné obetovať aj celé ľudstvo, druhých,
ale nie seba, preto, aby získalo pre seba akési potvrdenie.
„Veď ak pôjdem za tebou, stratím život, stratím svoje roky!“
Vari to nie je tak? „A načo mám ísť? Dokáž, kto si Ty – potom
uverím, potom pôjdem. A ako píše: „kľaknem na kolená“ –
zvyk kľáčať na kolenách pred satanom. Ale spomeňme,
drahí priatelia, jednoznačné fakty. Veď fakty sú fakty, veľmi.
Spomeňme syna Márie... Veď koľko zázrakov videli ľudia,
tí, ktorí boli blízko pri Ňom, aké znamenia im boli dané, nie
je tak? Ale keď tí istí bohoborci vyliali na Neho pohár svojho
hnevu s neznalosťou a svojim hanobením, keď Ho bili,

ponižovali, hádzali do Neho kamene... Kto z tých, ktorí videli na vlastné oči, ako sa uzdravujú chorí, ako On kriesi mŕtveho, ako chodí po vode či najväčšie znamenie, kedy sa nebesá roztvorili a sám Hospodin povedal: „Toto je Syn Môj“. Kto z nich sa postavil medzi Neho a bohoborcov a vzal na seba údery tých kameňov? Kto? Nikto. A aj tí najbližší, ktorí boli vedľa Neho, aj tí sa Ho zriekli. A ten, ktorý sa usiloval byť najbližšie zo všetkých, Ho trikrát zaprel, vari nie je tak? Tak aký zmysel majú všetky tieto zázraky? Aký zmysel má to, čo navrhuje tento človek? A vari nie kvôli tomu posledný Prorok, najmúdrejší z múdrych, povedal dobré, správne a veľmi múdre slová: „Nebudú žiadne zázraky, nebudú žiadne znamenia, pretože najväčší zázrak – to je tá pravda, ktorú vám dal Alah. Ten, kto nezíska túto pravdu, neprijme ju, ten umrie. Ten, kto ju prijme – získa Život Večný. No ten, kto je verný Alahovi, ten bude pri mne. Ale ten, kto sa postaví proti nej, tak proti tým je Zulfikar“. Samozrejme, niektorí sa ho pokúsia obviníť z prílišnej bojovnosti. No kto sú tí niektorí? Klamári a pokrytci? Ved' po príbehu s Issom vari nemal právo? Alebo vari nedostal Prorok právo na to, aby ako pravý muž zobral do svojej pevnej ruky meč a postavil sa medzi pravdu a bohoborca, či nie je tak? A v tomto je podstata.

Ž: Igor Michajlovič, takáto otázka: „Ako sa stalo, že systém chytil mužov na háčik moci a urobil ich svojimi otrokmi? Načo je mužom moc?“

IM: No svojimi otrokmi urobil nielen mužov, ale aj ženy. A

moc – nuž, fakticky nanič. Toto všetko sú hry samotného systému, veď ľudia v živote hrajú. Hrajú sa na život, hrajú sa na náboženstvo, hrajú sa na vieru. Ľudia sa vôbec hrajú na všetko, pretože nimi hrá systém. Človek prestáva hrať len vtedy, keď získava život alebo keď sa skutočne vydá na duchovnú cestu. Vtedy začína žiť. A takto je to ako aj u zvierat. Veď čo je hlavné u zvierat? Kto je hlavný. Práve o to bojujú. Samci o to, aby sa stali alfa samcom, samice – aby sa stali alfa samicou a vybojovali si takpovediac masťnejší kúsok, a to je všetko v tejto chvíli. Veď zvieratá nepremýšľajú o zajtrajšom dni., ony ho nemajú. Rovnako ako aj tí, ktorí sa podriadili satanovi. Nemajú zajtrajšok, rovnako ako ani divý pes. Ale týmto to... A ako sa to stalo? Nuž stalo sa to tak, že ľudia zabudli, kým sú v skutočnosti a systém získal moc. Rozprávali sme v minulej relácii, ako k tomu došlo. Načo to opakovať?!

Ž: Čiže systém stavia mužov proti mužom (**IM:** Samozrejme.) a dokonca mužov proti ženám.

IM: Najstrašnejšie je, že systém stavia ľudí jedného proti druhému. Veď v skutočnosti existuje jediný nepriateľ a to je Satan. Viac nepriateľov ľudia nemajú. A všetci sú jeden druhému bratia a sestry. Ale diabol koná tak, že sa stávame navzájom nepriateľmi, ale v rovnakom čase ani nevieme o tom, že on je v nás. Zdôrazňujem, on v nás je, v každom z nás ako neoddeliteľná časť našej bytosti. No o tomto sme mnoho rozprávali.

Ž: Áno, ešte tu je to, že systém oddávna vnucoval obavy vo vzťahu k žene a vťepoval do umov to, že žena je „zdrojom pokušenia“. Kvôli čomu také postoje?

IM: Kvôli tomu, aby sa stratila podstata žien. Ved' to ani nie je tak o tom, že je zdrojom pokušenia sexuálneho alebo iného, ako o zotročení jej podstaty. Ved' systému sa extrémne nepáči nič, čo je spojené s Božským a žena je obdarovaná mimoriadnou hodnotou (keď je Ženou). Ona je zdrojom života nielen dočasného, ale aj večného. A zotročiť to a vládnuť nad tým – to je rovnaké, ako pre démona vládnuť nad Anjelom. Príliš lákavé pre systém. Preto systém urobil všetko, aby priviedol ženu do stavu takého útlaku, natoľko ju odl'udštil a urobil otrokyňou... Otrokyňou koho? Otrokyňou muža. Viete si predstaviť, ako je to všetko nahradené a zmenené, ako je prekrútená celá podstata. A v tomto blázinci žijeme. Avšak my ho podporujeme v prvom rade vo svojich hlavách.

T: Igor Michajlovič, samozrejme aj otázky sú veľmi rôzne. A bolo veľmi veľa otázok o skutočnom celibáte. Vy ste v minulej relácii rozprávali o tom, že celibát – to je v prvom rade zbavenie sa obrazov...

IM: ...moci satana v prvom rade.

T: Áno. Ale zároveň, viete, v súčasnej spoločnosti je celibát v princípe jedným z nástrojov, ktorým systém manipuluje. Preto by bolo dobre vedieť, aká je skutočná prax celibátu a s akými komplikáciami sa stretávajú...

IM: Nuž, opýtajme sa človeka, ktorý ho praktizuje, ak nebude namietaf.

E: Pravdaže nie. Nuž, veď v skutočnosti celibát nie je povinný pre všetkých ľudí. No je to potrebné pre ľudí, ktorí sa, povedzme, chcú oslobodiť od vplyvu tohto nástroja, ktorý systém používa na to, aby držal človeka v otroctve. Ja som pre seba prijal túto praktiku, pretože nechcem byť bábkou v rukách systému. Som moslim. A preto mi táto praktika, povedzme, dáva slobodu od toho, čo... No, uvediem taký príklad - akoby nejaký vynaliezavý strýčko celý život podvádzal a podsúval jeden a ten istý cukríček v rôznych obaloch.

IM: Nadeľoval hodnotou prázdne.

E: Áno. A teda, všetky... No, najcennejšie zdroje – pozornosť a čas - šli vlastne na to, aby som rozbalil tento cukrík, ochutnal ho, aby som pochopil, že to všetko je v skutočnosti prázdne. A vďaka znalostiam som pochopil, že veď v skutočnosti tento cukrík nepotrebujem na to, aby som bol človekom, aby som žil plnohodnotným životom a, povedzme, realizoval svoje pravé predurčenie v tomto živote. A preto, poviem to tak, že táto praktika dáva slobodu. Slobodu v prvom rade práve v hlave, pretože, ako bolo povedané v minulej relácii, tu je dôležité, aby toto všetko neprebiehalo v hlave. A všetko sa začína, ako sa hovorí, v hlave. A táto sloboda vedie k tomu, že mnohé momenty pociťujem jemnejšie a procesy prebiehajú akosi hlbšie, teda že...

IM: Povedzme to tak, očividný úžitok pre seba si z toho

získal. (E: Áno, áno.) Ale veď čo robí systém? Tak veľmi vnučuje práve tieto obrazy v hlave, pričom dáva hodnotu tomu, čo v skutočnosti pre človeka nemá mať žiadnu cenu. Uvediem jednoduchý príklad, keď už sme začali hovoriť o moslimoch. Jeden z ľudí, ktorý si pozrel reláciu s vašou účasťou, no aj s mojou, moslim, povedal, že v štúdiu sedia príliš krásne dievčatá, a preto nemôže počúvať, lebo jeho zrak ho odvádza, no povedzme, na vaše pôvaby. A ja mám otázku: a akýže si ty moslim, ak ťa ovládajú démoni? Ako môžeš s démonmi v hlave, ovládaný a manipulovaný Iblísom, prekračovať prah mešity? A ak neprekračuješ prah mešity, ak nevykonávaš namaz... a aký ty môžeš vykonávať namaz, ak ťa ovláda satan? Povedz mi, priateľ môj, aký? Je to hra a ty klameš Alahovi? Tak akýže si potom moslim? Ale veď čo je povedané? Ak budú ľudia nasledovať pravdu, ktorú sem priniesol samotný Prorok z vôle Alaha, potom bude v celom svete láska a úcta. A taká má byť spoločnosť. Ale keď v hlavách ľudí plesajú démoni a džinovia, tak máme to, čo máme teraz: vtedy ten, čo sa nazýva „moslim“ nepočuje pravdu. Alebo nemám pravdu?!

E: Absolútne správne, ak sa človek nechá zvädzať, to znamená, že je otrok.

IM: Presne tak. (E: Ale islam...) Je otrokom svojich pokušení. (E: Veru) Ale islam hovorí predovšetkým čo?

E: Islam, to je predovšetkým vnútorná čistota... (IM: Presne tak) A hovorí o tom, že človeka nemožno zviest'. Prečo?

Pretože pre neho okrem lásky k Alahovi, okrem slúženia Alahovi, pre neho nič neexistuje. V tom je práve podstata celibátu.

IM: Správne. Vtedy je moslimom. Vtedy má právo zdvihnúť hlavu k Alahovi a povedať: „Milujem ťa“. Vari nie je tak? A čo vtedy začuje ako odpoveď? To isté.

E: Pocíti taktiež lásku.

IM: Veľmi správne. (**E:** Áno) Ale ak ho ovládajú démoni a on ako žobrák stojí a prosí: „Ó Alah, pošli mi to, pošli mi tamto...“ práve vtedy ním démoni manipulujú. Vari ho vtedy počuje Alah?

E: Samozrejme, že nie.

IM: Samozrejme nie, pretože pre Alaha neexistuje. Preto je tento človek z tých, ktorí stoja proti Pravde.

T: Igor Michajlovič, ukazuje sa, že v každom pozemskom náboženstve je práve duchovná cesta prorokov akýmsi etalónom a ideálom na napodobenie pre každého muža. A tiež je zaujímavé, že sme našli v zoroastrizme informácie, týkajúce sa Zarathuštru, o tom, aké mal kvality. Chcela by som prečítať, že: „Pri pohľade na neho všetci dévovia rýchlo odlietali, očividne sa spájali a utekali preč od žien a mužov, ktorí nariekali nimi trýznení.“ Keď Spitama-Zarathuštra vykonával modlitbu „So všetkými prestávkami ku koncu stále hlasnejšie, ukrývali sa pod zem odvrhnutí dévovia, ktorí zostali bez modlitieb, modlitieb zbavení “.

IM: A tu je povedané: a „modlitieb zbavení“ dévovia sa ukrývali pod zem. Veď mnohé modlitby ľudí sa obracajú práve k nim. Áno mnohé modlitby... Nie mnohé, ale všetky, v ktorých ľudia žobrujú pred Bohom. Ktorí k Nemu neprichádzajú s láskou a vďačnosťou, ale prichádzajú s prosením, tak tieto modlitby vznášajú práve k tým dévom, ale nie k Bohu.

T: Tu by som tiež chcela pohovoriť o tejto vnútornej duchovnej sile. Táto sila je príkladom pre všetkých mužov, pre ozajstných mužov.

IM: To je to, na čo zabudli muži – čo je pravé predurčenie muža, jeho podstata.

T: V spoločnosti existujú akési tradičné chápania toho, kto je to muž. Existuje pochopenie, že je to ochranca všetkých slabých, že je to človek smelý, statočný. Že je to rázny, odhodlaný, pracovitý a zodpovedný človek. Niekde sa hovorí, že je to rytier, ktorý chráni dámu svojho srdca. Ale keď vezmeme do úvahy to, ako teraz v súčasnom svete systém vnucuje určité postoje a určité ideály aký má byť človek, akým má byť muž, vzniká otázka: vníma každý človek vo svojom vedomí tieto kvality správne? Ako sa zobrazujú v jeho vedomí? Čo sa rozumie slovami „šľachetnosť“, „sila“, „mužnosť“? Pretože niekde podvedome každý muž cíti, že on určite nie je takým, ako to chce predostrieť systém, teda ako... neviem, James Bond, ktorý bojuje proti akémusi vojsku, proti armáde. A nie je ani nejaký kulturista, ktorý si meria

sily so svojím súperom. A už vôbec nie je sukničkář, ktorý zvädza ďalšiu ženu. A v spoločnosti existuje taký paradox, že na jednej strane sa muži stavajú do pozície rozvážnych, chladnokrvných vojakov. No na druhej strane je im vlastná táto láska k tvorivému, láska k matke, k tomu, čo plodí život. Na jednej strane, povedzme, vystupujú na rozličných stretnutiach a zhromaždeniach ako rečníaci ateisti. Ale zároveň, keď si sadnú do auta, tak sa obklopujú ikonkami. A vzniká otázka – koho a prečo sa v skutočnosti bojí a obáva samotný muž? A aké znalosti sú stratené? Bolo by dobré pohovoriť o sakrálnej úlohe muža v živote spoločnosti. Je veľmi zaujímavé sledovať, ako systém vnucuje v spoločnosti určité ideály. A ak jednoducho urobíme test a dajme tomu zadáme v googli do vyhľadávania požiadavku „VIP darčeky pre muža“, tak je úplne jasne vidieť zákonitosť toho, aký vzor pre napodobňovanie chce vidieť systém, túto vysokú latku pre mužov. Systém chce, aby najlepší muž čítal len najlepšiu literatúru. Zaujímavé je, že táto literatúra zahŕňa: „Umenie vojny“, „... (toľko a toľko) zákonov moci“, „Lekcie vodcovstva“, „Dejiny veľkých vojvodcov (Macedónsky, Cézar, Napoleon)“ (**IM: Stále tí istí**), stále tí istí, „Príbehy miliardárov“. No my sme už v podstate hovorili (**IM: Ozvučili sme**) aj v samotnom filme „Atlantída“ o tom, čo spôsobila takáto literatúra a podobná fascinácia zväzkami „Iliady“. Je zaujímavé, že systém vnucuje mužovi preferencie, ktoré sú spojené s alkoholizáciou spoločnosti, pretože sa vnucuje a propaguje, že mužovi treba darovať alkohol a alkoholické výrobky. Tak... Chce, aby sa rozvíjal zábavný priemysel. Dary

sú prevažne spojené práve s nejakými extrémnymi druhmi športu. No a istotne systém nezabudol na to, že muž – to je predsa ochranca a poľovník, preto tam sú aj nejaké poľovnícke potreby. Ale čo je vložené do týchto vlastností, do týchto pojmov od počiatku? Čo sa chápalo pod týmito vlastnosťami v minulosti? Kto je to muž ako ochranca? Čo je to mužnosť mužov a v čom je skutočná sila muža?

IM: V pravde je skutočná sila muža. A vo vernosti.

T: Čím je silný pravý muž?

IM: Svojou podstatou, pravou mužskou podstatou. Práve tým je silný. Celá hodnota muža je v tom, a kvôli tomu bol stvorený Bohom, aby sa menej viditeľný a menej zaujímavý pre systém, ale majúci silu, ktorú mu dáva žena, postavil do cesty všetkým démonom. V tom je podstata muža. Byť nie tým hrdinom, ospievaným v „Iliadach“ a podobne, ale pravým, skutočným bojovníkom. Bojovníkom Duchovného Sveta, ktorý nebojuje so sebe podobnými a ktorého nevyužíva systém ako nástroj pre zotročenie ženy a jej poníženie, ale je ako opora, ako to, kvôli čomu sem žena dáva Allat, prináša ho sem. Ten, ktorý tým, že ho spotrebúva, nadobúda silu oveľa väčšiu, ako všetci démoni dokopy. V tom je úloha a v tom je podstata.

Ž: Áno, oddávna je známe, že muž – to je ochranca, to je bojovník.

T: Áno, ale stratilo sa pochopenie: ochranca pred čím? S kým celý život bojuje muž?

Ž: A aký je v skutočnosti tento sakrálny symbolický obraz ducha pravého muža?

T: Áno, Ježiš ako Syn Boží, proroci – oni sú duchovným ideálom pre ľudí. Ideálom toho, aká má byť duchovná cieľavedomosť človeka, jeho najvyššia oddanosť a slúženie Bohu, jeho vnútorná čistota. Máte pravdu, keď ste hovorili, že toto sú pre ľudí nedosiahnuteľné ideály. Ale Vy ste nám tiež uvádzali príklad, symbolický obraz toho, kto je v súčasnom svete najbližší pre pochopenie skutočného predurčenia pravého muža.

IM: Pre mnohých to bude novinka – je to obraz Svätého Juraja. Áno, áno, priatelia moji. Práve on je dnes skutočným obrazom pravého muža.

T: Naozaj, ale veď práve Svätý Juraj, ak sa poobzeráme po svete, on je pre mnohých mužov skutočným ochrancom. A...

IM: To je podvedomá tendencia a trochu náboženský svetonázor. Ale vychádzajúc opäť z toho, ako si povedala, že teraz sa obklopujú v autách všelijakými ikonkami, tak jedna z najpopulárnejších je Svätý Juraj. A najzaujímavejšie je, že ľudia sa obklopujú jeho ikonami, ale ani nepoznajú podstatu.

T: Áno, presne tak.

IM: Je to už podvedomé.

T: Pre nás bolo jednoducho veľmi zaujímavé sa pozrieť, čo píšete o Svätom Jurajovi (**IM:** Čo je známe?) aj v encyklopédiách. Čo je známe? Pretože... A informácie sú skutočne

zaujímavé. Chceli by sme...

IM: Ale viete, že aj to, čo je o ňom známe, aj to, čo možno nájsť v literatúre, veď to je všeobecná predstava – Svätý Juraj. Ale to, čo je o ňom aj známe, málokto z ľudí pozná.

T: Poďme to ozvučiť, pretože on je známy nielen v Európe, je známy aj v Prednej Ázii, aj na Blízkom Východe. Len ho nazývajú rôzne.

IM: On zjednocuje celý svet. (**T:** Áno) Mnohé národy majú svoj predobraz Svätého Juraja. Ale ten pochádza ešte z hlbokej minulosti. A najzábavnejšie je, že s rovnakou symbolikou.

T: Chcela by som sa podeliť o tú informáciu, ktorú sme našli, (**IM:** Áno, nech sa páči) veľmi zaujímavú. A budeme vďačné za komentáre k tomu v priebehu nášho rozhovoru.

IM: Prosím.

T: No, podrobnosti o samotnom Svätom Jurajovi. Nazývajú ho rôzne. V krajinách kresťanského sveta je to predovšetkým ochranca pred silami zla, sediaci na bielom koni v červenom plášti a prepichujúci kopijou draka, drakobijec, bojovník s drakom. Pritom je zaujímavé, že ho uctievali dávno práve pred takým náboženstvom, ako je kresťanstvo. V moslimskom svete u arabov je táto postava známa ako Džirdžis (ochranca, bojovník) – je to jedna z hlavných nekoránických postáv, ktorá je obzvlášť uctievaná. Podľa „Dejín prorokov a kráľov“ od at-Tabarího bol Džirdžis učníkom jedného z

apoštolov Issu (Ježiša). V podstate, iba v samotnej Palestíne je veľmi veľa kultových miest, ktoré sú späté so Svätým Jurajom, cca dvadsaťdva miest. Sú to aj okrsky v mešitách Kubbatu 's-sachra (Skalný Dóm) a al-Aksá v Jeruzaleme. Na Blízkom Východe ho uctievali pod menom al-Khidr a je mu venovaných množstvo povestí. Pokladá sa za jedného zo štyroch nesmrteľných spolu s Issom, Eliasom a Idrisom. V Egypte je známy rovnaký obraz boha Hora, ktorý zabíja kopijou krokodíla. Presne také isté zobrazenie poznáme u Svätého Juraja, ktorý zasahuje kopijou hrtan draka.

IM: Ale málokto vie, že na starých ikonách, aj v kresťanstve, bol Svätý Juraj s kopijou – a na vrcholci kopije sa v posledných verziách vyskytuje kríž, ale kedysi to bola AllatRa. A na niektorých ju ešte možno nájsť.

T: Igor Michajlovič, Vy ste sa teraz dotkli témy najznámejšieho obrazu Svätého Juraja, ktorý zasahuje kopijou draka. A chcela by som tiež iba pripomenúť alebo prečítať tú legendu pretože je tesne spätá ešte aj s oslobodením žien. Pretože, (**IM:** Prosím) nuž, Svätý Juraj a oslobodenie žien – to sú také témy, ktoré idú vždy ruka v ruke, pretože on aj v povestiach Kaukazu oslobodzuje, spúšťa sa (**IM:** Všade) do podsvätia. Áno, Samdzimari... Podľa legendy o Svätom Jurajovi... V jazere, neďaleko nejakého mesta, sa usídlil obrovský šarkan, podobajúci sa na draka. Požieral ľudí a otravoval vzduch jedovatým dychom. Všetky pokusy zlikvidovať ho končili záhubou ľudí. Vládca mesta sa obrátil na bohov – a tí mu vraj poradili, aby každý deň odovzdávali ako obeť

šarkanovi mladíka, alebo dievčinu. Keď však prišiel rad na jeho dcéru, dcéru vládcu, odviekli ju na breh jazera, kde s hrôzou očakávala smrť. Ale objavil sa jazdec na bielom koni. Keď sa dozvedel o netvorovi, bojovník, nepočúval varovania dievčiny, vrhol sa na šarkana, ktorý vyliezol z jazera. Pri tlačil kopijou hrtan netvora k zemi a kôň začal po ňom dupať kopytami. Potom vojak povedal dievčine, aby prehodila cez skroteného šarkana opasok a odviekla ho do mesta. Keď mešťania uvideli netvora, ktorého viedla ako krotkého psa, zamreli od úžasu. Juraj im vysvetlil, že premohol šarkana silou Krista. Podľa všetkého, k tomuto zázraku došlo v Sýrii. A tu je veľmi veľa symbolizmov...

IM: Veľmi veľa. Veď mnohí počuli o opasku Márie, o opasku Sofie. A v tomto prípade prehodila opasok a skrotila zvera.

T: O čom sa tu hovorí?

IM: O tom, o čom sme rozprávali v minulej relácii. O tej sile, skutočnej sile ženy. O tej jej božskej blízkosti, na ktorú zabudla. Ale zabudla následkom určitých okolností, ktoré vytvorili muži. Žiaľ. No a úlohou mužov je – vrátiť všetko na svoje miesto... A úloha žien spočíva v tom istom – pomôcť mužom.

T: Viete, čo je tiež zaujímavé, že veľmi často sa Svätý Juraj zobrazuje práve vedľa dievčiny, konkrétne Bohorodičky, Oranty – to je Bohorodička s dohora zdvihnutými rukami v podobe Allatu. Existujú ešte veľmi zaujímavé informácie, ktoré sme našli o Svätom Jurajovi, o tomto bojovníkovi

Ducha. Ukazuje sa, že Jaroslav Múdry, kyjevské knieža, ktorý bol priateľom Agapita, ktorý sa priatelil s Agapitom, svojho času prijal krst s menom Juraj na počesť nebeského patróna Svätého Juraja. Podľa kroniky v 11. storočí v centre Kyjeva Jaroslav Múdry na počesť víťazstva vybudoval na tú dobu jedinečný Sofijský chrám, kde centrálné miesto zaujala Bohorodička Oranta.

IM: Menovite si spomenula Orantu a všetci dobre vedia, čo je to Oranta – je to symbolická AllatRa. Veď keď začali odstraňovať zovšadiaľ AllatRa ako znak z vôle systému (a je to tak, je to naozaj tak, priatelia moji), tak ho múdri ľudia, skutočne slúžiaci Bohu, začali ukrývať do symbolov, no a takto vznikla Oranta – Allat s jej podstatou.

T: Mimochodom, v histórii to tak aj je. Znak AllatRa bol známy na území slovanských štátov pred prijatím kresťanstva. Do 17. storočia početné vrcholy Sofijského chrámu zdobili znaky Allatu. A na centrálnom mieste sa nachádzal znak AllatRa, o čom sa aj zachovali príslušné dokumenty. No potom boli tieto vrcholy vymenené za kríže, ale symbolika Oranta zostala. Len je tiež zaujímavé, že vždy, keď sa obracali k Svätému Jurajovi, tak ho prosili predovšetkým o zachovanie svetla očí. Práve toto slovo...

IM: A čo je to „svetlo očí“? Veď sa hovorilo práve o duchovnom videní. Ten vnútorný zrak, ktorý odhaľuje pravý zmysel všetkého. O tomto sa hovorilo. Ten, ktorý ukazuje podstatu všetkého existujúceho.

T: Existuje aj táto, tiež zaujímavá informácia, v poverách Zakaukazska o tom, že počas búrky sa Svätý Juraj ženie na bielom koni a rozdvojeným šípom zabíja nečistú silu. Ako to možno interpretovať? Čo je to ten rozdvojený šíp?

IM: Nuž, rozdvojené meče, rozdvojené šípy aj kopija s vrcholcom v tvare mesiaca... Predpokladalo sa, že to pridá zvláštnu silu, božskú silu. No v skutočnosti je to iba symbolizmus, predstavujúci symbol Allatu. A to je všetko. Ale takýmto spôsobom opäť vznikala mágia. Vziať symbol božského a vniesť ho, prepáčte, do jednoduchšej pozemskej vraždy. No keď, tak ako Svätý Juraj, bojuje s nečistou silou – to je správne chápanie. Ale keď ľudia jeden proti druhému – to je nesprávne.

T: Viete, a všade, tak či onak, to čo spája všetky tieto povesti o Svätom Jurajovi je, že je známy práve ako víťaz v duchovnom boji.

IM: Sakrálna podstata muža (to, o čom sme hovorili) – to je skutočne byť rytierom, byť vojakom a byť ochrancom ženy. Je to ten, kto jej nedovolí zabudnúť, že je žena vo svojej pravej podstate. Je to ten, kto chráni všetkých (aj slabých, aj ženy – všetkých, vrátane mužov), chráni ich pred vplyvom satana. Je to ten, kto stojí na stráži. A v prvom rade je to ten, kto slúži žene. Veď Boh stvoril muža a ženu ako jeden celok. Ona je zdrojom tej sily, ktorá mu dáva Večný Život. Aj prvotný, aj Večný Život dáva žena. No ak urobíme takú paralelu medzi ženou a mužom z pozície neviditeľného sveta,

tak pre systém sa žena podobá, nuž povedzme, takému dobremu hamburgeru a muž – vojenským krúpam. Nuž, hoci ktorý človek, čo by si vybral? Predstav si – si veľmi hladná, dáš sa zlákať na krúpy či na hamburger? Jasne, že hamburger je oveľa príťažlivejší. Tak teda zopakujem. Celá hodnota muža spočíva v tom, aby sa menej nápadný a menej zaujímavý pre systém, ale majúci silu, ktorú mu dáva žena, postavil do cesty všetkým démonom. Muž – je ako vojak, preto je obdarovaný týmito vojenskými vlastnosťami. On ju chráni, od všetkých, povedzme to tak, problémov, ktoré môžu vzniknúť v tomto svete. On ju chráni, ako matka chráni svoje dieťa – od všetkých možných i nemožných, viditeľných i neviditeľných prekážok na jej ceste. A úloha muža je práve v tom, aby žena nezabúdala, že je ženou. A úloha ženy je v tom, aby muži neumierali. V tom je zmysel. No keď do toho zasahuje systém, muži navzájom bojujú a robia si zo žien otrokyne. A im zostáva už len zakričať: „Podrobujem sa ti, satan“ – a všetko bude na svojich miestach. Vari nie je tak? Svet sa prevracia. A povedzte, je hodný tento svet, taký prevrátený, toho, aby existoval ďalej? Úprimne si odpovedzte. A v tomto je pravda.

T: Ale viete, čo dáva nádej? Tento Svätý Juraj je známy nielen ako víťaz v duchovnom boji, ale je známy aj ako víťaz nad apokalyptickým zverom.

IM: To je podstata. Víťaz nad najstrašnejším zverom, ktorý zbavuje života nielen človeka, ale aj celé ľudstvo. Práve taký má muž byť. A jediný, s kým má bojovať, to sú démoni. S

tými zlými nečistými silami, ktoré vedú ľudstvo k smrti. Veď nepriatelia tohto Svätého Juraja boli démoni všetkých druhov, bohoborci a kadejaká háveď, ktorá nadobúdala pozemský vzhľad. A bojoval s nimi, pretože to všetko sú sluhovia diabla.

T: Áno. Existuje ešte jedna zaujímavá informácia – predpokladalo sa, že ten, kto využíva nebeskú ochranu Svätého Juraja, tohto legendárneho duchovného bojovníka, nebude v ničom porazený. A tí, ktorí rozumejú symbolike Misky Grálu, tomu aké tajomné symboly a znaky obklopovali Templárov a prečo to tiež spájali so symbolikou a legendami o duchovnom bojovníkovi Svätom Jurajovi, tí chápu, aké je to skutočne znakové.

IM: Najznakovejšie, čím sa líšili od iných? Boli absolútne slobodní.

T: Pre Templárov práve obraz Svätého Juraja bol tiež veľmi dôležitý, pretože existuje povest', že keď boli na Východe, tak sa im samotný Svätý Juraj zjavil v bielom plášti s červeným krížom.

IM: Keď prehrávali bitku? A on im priniesol víťazstvo. A práve od neho prevzali biely plášť a červený kríž.

T: Je zaujímavé, že veľmi mnoho ľudí, veľmi mnoho mužov, práve tento kríž, práve taký kríž zobrazovalo na svojich pečatiach aj odznakoch. Ale Vy ste kedysi hovorili, že tento znak práve takéhoto kríža, je oveľa starší ako z tých časov.

IM: No samozrejme. Veď sa predpokladá, že je to maltézsky kríž. V dejinách sa spomína ako erb jedného talianskeho mesta Amalfi. U špitálnikov sa spomína až v jedenástom storočí, no a až neskôr aj u maltézskeho rádu. Ale v skutočnosti je tento kríž oveľa starší. Veď ak sa pozrieme dokonca aj na petroglyfy, tak jednoduchý rovnoramenný kríž označoval človeka. Ale kríž s rozširujúcimi sa lúčmi (ktorý je vlastne tzv. maltézkym krížom, ako sa mu dnes hovorí), ten označoval práve, nuž, ak mám hovoriť teraz zrozumiteľným jazykom, označoval rytiera zmien, čiže človeka, ktorý slúži iba jednému Bohu. A v období zmien, nech by ho Boh poslal na ktorúkoľvek stranu, bude konať výlučne v záujme rozšírenia, teda plniť úlohy, zadané mu Duchovným Svetom. A všetci, ktorí si navliekali či získali taký kríž, no, povedzme, že nosili ho na sebe, v prvom rade museli chápať, že slúžia len Bohu, nikomu inému a že začínať musia svoju vojnu od seba. V sebe musia odstrániť moc satana a potom urobiť všetko, čo od nich závisí, aby táto moc zoslabla či zmizla v celom svete. To bola záruka prežitia ľudstva.

T: Igor Michajlovič, vieme, že aj Vy máte odznak, ktorý je spojený s týmto dávny symbolom. Prepáčte za túto prosbu, vieme, že ste skromný človek a vždy ste proti takému druhu demonštrácií. Ale nemohli by ste ho teraz výnimočne ukázať? Aby sme pochopili, o akých symboloch sa hovorí. Igor Michajlovič, aj kvôli Templárom... Veď od počiatku pre naozajstných rytierov... veľmi dôležité boli vlastnosti ako je rytierska chrabrosť a odvaha, o ktorej ste práve

hovorili. A najdôležitejšie je, že oni skutočne chápali pravý zmysel svojej existencie. (**IM:** No a ako ináč?) A dôležité bolo práve túto lásku... pestovanie lásky...

IM: Pravdaže. Ved' opäť – oni pociťovali obrovskú podporu, tú, ktorú poskytovala Mariánska skupina. Oni žili touto láskou. To je to, čo ich pozdvihovalo k nebesiam a oni boli tými, o koho sa opierala táto skupina. Len v takej symbióze je spoločnosť, povedzme, schopná veľkých zázrakov, ktoré boli predvedené týmito Templármi. Keď sa v zahŕňajúcej spoločnosti zrodil tento Živý Prameň, ktorý absolútne zmenil plány satana.

T: Igor Michajlovič, teraz sme sa dotkli aj dôležitosti ženy... toho, čo ona prináša. A ved' je zaujímavé, že v rôznych náboženstvách sa o tom hovorí. Aj v islame sa o žene hovorí veľmi veľa.

E: V islame je o žene naozaj veľmi veľa povedané. Veľa hadís, napr. to, čo prorok Mohamed (mier s Ním) hovoril, že Alah vám prikázal mať dobrý vzťah ku všetkým ženám, pretože vaše matky, vaše ženy, vaše sestry, vaše priateľky – to sú ženy. Posol Alaha tiež hovoril, že čím viac veriaci je človek, tým úctivejšie a láskavejšie sa správa k ženám. A ešte existuje tiež taký zaujímavý hadís, ktorý Prorok (mier s Ním) hovoril, že ten, kto zdvihne (**IM:** Ruku na ženu), áno, ruku na ženu – na toho sa ja sám osobne budem sťažovať v deň súdu a...

IM: Proti nemu budem svedčiť (**E:** Áno) v deň súdu.

T: Tak predsa len sme sa teraz dotkli témy Súdneho dňa, aj Posledných časov, ozvučili sme to. Jednoducho, čo je zaujímavé, že sa o tomto hovorí v Biblii. Sú také riadky v Lukášovom Evanjeliu. V dvanástej kapitole, 54. verši sa hovorí (riadky o slovách Ježiša): „Povedal však aj ľudu – keď vidíte oblak, stúpajúci od západu, vtedy hovoríte: bude dážď a býva to tak; keď duje južný vietor, hovoríte: bude spara a býva to tak. Pokrytci! Tvár zeme a neba rozpoznávať viete, tak akože ten čas nespoznáte? Prečo podľa samých seba nesúdite, čo sa musí stať?“ Igor Michajlovič, myslím, že sú to veľmi dôležité slová.

IM: Veľmi. A týkajú sa všetkých pokrytcov. Vari necítia ľudia, čo sa s nimi deje? Vari nevidia, čo sa deje v našej spoločnosti? Keď vidíme oblaky, vieme, že bude pršať. A keď nazeráme do seba – tam je priepasť. Keď pozeráme na spoločnosť – niet zajtrajška. A my to nevidíme? Nevidíme, pretože naše oči zakrýva démon. Vari to nie je tak? Ale vedomie hovorí: „Ále, všetko bude dobre. Všetci tak žijú. Staraj sa o každodenný chlieb a o ostatnom nerozmýšľaj.“ A ľudia ho počúvajú a starajú sa.

T: Tiež by som sa chcela podeliť o informácie z hinduizmu, v ktorých sa hovorí o tom, že existuje obrovská nádej, že keď si ľudia zvolia ísť po duchovnej ceste, tak nastane tento čistý vek, zlaté tisícročie, kde budú ľudia žiť vo vzájomnej rovnosti ako jedna rodina, kde to najcennejšie – toto vnútorné potešenie, dokážu čerpať práve vnútri seba. A privádza sa to (**IM:** Z prameňa nevysychajúceho.)... Áno. Je tiež zaujímavé,

Igor Michajlovič, že sa spomínalo, že Zlatý vek bude pokračovať dovtedy, kým bude silný duch bratstva, duch jednoty ľudí. A ak tento duch bude slabnúť, tak v tej chvíli bude dochádzať ku skresleniu prapôvodných Znalostí a k vstupu systému.

IM: História sa opakuje. Ľudia už týmto prechádzali.

T: Aké dôležité je teda, aby sa všetci nachádzali v tomto Duchu, v Duchu jednoty, byť takým jednotným uceleným duchovným monolitom v Duchu lásky.

IM: No preto, aby sa v ňom bolo možné nachádzať, treba ho ešte vytvoriť.

E: Dnes je tu ALLATRA, ľudia už majú toto pochopenie. V tejto spolupráci ľudí sa skutočne rodí niečo nádherné, rodí sa náš zajtrajší deň, ktorý ukazuje, že ľudia to môžu dosiahnuť.

IM: Pravdaže môžu, ak budú chcieť. (**E:** Áno.) Ale preto, aby sme nestrácali, povedzme, naše skutočné predurčenie, netreba zabúdať na to, kto sme. Muži nesmú zabúdať na to, že sú muži a ženy nesmú zabúdať na to, že sú ženy. No preto, aby sme na toto nezabúdali, musíme sa na to rozpomätať. Nie je tak?

T: Áno.

IM: A v tomto je zmysel. A vtedy bude i budúcnosť a vtedy bude všetko. Ale pre to treba...

T:... pamätať na to, kto sme, že pochádzame z Duchovného sveta.

IM: Presne tak.

E: A nezabúdať, nezabúdať na to.

IM: A nezabúdať na Ducha, predovšetkým že nie sme telá. Lebo telá nás rozdeľujú, ale Duch spája. Poďme, priatelia, žiť Duchom, žiť spolu. A poďme budovať takú spoločnosť, v ktorej by každý z nás chcel žiť, a žiť by chcel večne. Takú spoločnosť, ktorú by nebolo hanbou zanechať našim deťom. Spoločnosť, kde niet otroctva, kde niet lži, kde niet podvodu. Veď všetko je v našich silách. Ak sa zjednotíme – všetko dokážeme. Vari to nie je tak? Kde je všetko čestné a jednoduché, kde je všetko otvorené, kde niet špiny a závesti, tam, kde vládne Duch. A kde vládne Duch – tam je Láska Božia. Poďme žiť s láskou, s láskou vo svojom vnútri. Jednoducho milovať Boha a byť Mu verným a oddaným.

Dvojaké štandardy vedomia.

IM: Igor Michajlovič Danilov

T: Tatiana

AD: Anička Dubrovskaja

T: Dobrý deň, milí priatelia! Som rada, že vám môžem oznámiť, že dnes je v štúdiu ALLATRA TV vážený Igor Michajlovič Danilov.

IM: Dobrý deň.

T: Igor Michajlovič, dnes by som sa s Vami rada porozprávala na tému dvojakých štandardov vedomia. To je prípad, keď systém diskredituje tie činnosti, ktoré doslova ohrozujú samotný systém. A teraz by som chcela uviesť tému našej dnešnej relácie - sú to, „Dvojaké štandardy vedomia“. Je to téma veľmi obsiahla, veľmi obširná. A týka sa procesov prebiehajúcich v celosvetovom spoločenstve a týka sa spôsobu života ľudí: toho, čo sa deje v rodinách, aj toho, čo sa deje v práci, kde v podstate všetko funguje podľa rovnakej schémy, keď človek hovorí jedno, zároveň si myslí niečo úplne iné a koná celkovo podľa tretieho scenára. A je prekvapujúce, že dnes je v celosvetovom spoločenstve taká situácia, keď v podstate všetci ľudia žijú podľa takých dvojakých štandardov, podľa dvojakej morálky. A nová generácia to už považuje za samozrejmú, ako by to tak malo byť, že vraj: „A čo je na tom?“ Ale je naozaj také neškodné to, čo sa dnes deje? A prečo sa to vôbec deje? Odkiaľ pochádzajú tieto dvojaké

štandardy? Veď v podstate je to živenie sebeckta, túžba ukázať sa a nie byť. Mnohí ľudia sa týmto spôsobom doslova zbavujú zodpovednosti. Často počúvame vyhlásenia na všetkých úrovniach, že: „Nestačí, že som to sľúbil?“ Tak. A samozrejme, po čase také vzťahy... vždy také vzťahy, vedú ku konfliktom. Jedna strana si myslí, že teraz bude vyzeráť v očiach druhej strany lepšie, a že to určite nikto nezistí, nikto to nepocíti. Druhá strana to určite cíti.

IM: Dvojaké štandardy - to je vždy, keď systém bráni svoje záujmy. Sám činí, ale obviňuje druhých.

T: Áno, a to vždy spôsobuje... No, viete, vždy to ničí vzájomné vzťahy s ľuďmi (**IM:** No, určite). Teda také dvojaké štandardy. Áno... (**IM:** Určite, samozrejme.) Áno. No dnes by som ešte rada začala túto tému tým, že celkom nedávno vyšli dve veľmi symbolické relácie na ALLATRA TV. Je to relácia „SEX A DUCHOVNÁ CESTA“ a relácia „RYTIER DUCHA“. A skutočne oceniť a pochopiť ich ľudia určite tak skoro nedokážu. Ale čo zaujímavé sme si všimli v týchto dvoch reláciách? Zaujímavá bola reakcia vedomia ľudí na niektoré otázky, ktoré v nich boli vznesené.

IM: Máš pravdu. Prepáč, že ťa prerušujem, ale tu, práve v týchto dvoch reláciách, sú dvojaké štandardy veľmi dobre viditeľné.

T: Áno. A hlavne, čo si všimli, že v prvej relácii „SEX A DUCHOVNÁ CESTA“ sa hovorilo o ženských skupinách, o mierumilovných skupinách, o Nebeských Vtákochoch.

IM: Ale nie sú to len mierumilovné skupiny. Sú to skupiny, ktoré zasväcujú svoj život, no mnohým ale napadne: „Veď, ony tam nič nerobia, zaoberajú sa sexom, sú v meditáciách.“ Nie v meditácii - v duchovnej praktike. To sú rôzne veci. No a to, o čom sme už hovorili, nebudeme opakovať. Ale význam týchto skupín je práve pomôcť tým, ktorí chcú žiť, chcú získať tento Život. Čo môže byť mierumilovnejšie, láskavejšie, ako keď človek zasväťí celý svoj život iným ľuďom? A nielen zasväťí. V skutočnosti je to veľmi zložité. Myslím si, že túto otázku treba ľuďom trochu vysvetliť. Predstavte si, že sa nachádzate v tých najhorších podmienkach... No, povedzme to jednoduchšie. Sedíte... vo vani, naplnenej nejakou kyselinou, ktorá pomaly rozožiera vaše telo. Nemôžete dýchať, je to pre vás nesmierne bolestivé a ťažké, ale budete aj naďalej sedieť preto, aby ste ľuďom povedali, ako správne prejsť cez močiar a neutopiť sa. Ak opustíte, povedzme, miesto vášho utrpenia, to, kde sa trápите, veľa ľudí sa jednoducho utopí v močiarí. Ospravedlňujem sa za tento príklad, ale je to kvôli banálnemu, jednoduchému pochopeniu. Takže tí, ktorí získavajú Život, nachodiac sa tu, sa cítia omnoho horšie, ako človek, ktorý sedí v takej, no povedzme, nádobe alebo vani, ktorá rozožiera jeho telo. Toto je kvôli posúdeniu a pochopeniu. Keď človek dosiahol Život, nič ho tu nedrží, okrem jeho svedomia. To treba pochopiť. Veď keď hovoríme o týchto Nebeských Vtákoch, mohli kedykoľvek odísť, ale ony zostávali. A zostávať v trojrozmernosti, zostávať pod tlakom (pod tlakom, v zmysle materiálneho sveta), zostávať, keď chápú všetku túto nespravodlivosť a všetko

toto... no, nepríjemné pocity, povedzme. Je ťažké ich vyjadriť. Na to, aby sme to pochopili, neexistujú dokonca ani prirovnania. Každá fyzická bolesť je dočasná, nemôže trvať roky či desaťročia. Ale keď sa človek, ktorý má, povedzme, dostatok jedla, odsúdi k veľmi drsnej hladovke a hlad, ako vieme, no pre tých, ktorí vedia, čo to je... Je to oveľa horšie ako fyzická bolesť. A napriek tomu ľudia do toho idú preto, aby ostatní žili. Preto sme ich v relácii „SEX A DUCHOVNÁ CESTA“ porovnávali s potápačkami, ktoré lovia perly a podobne. Ale mnohí to nepochopili - zapracovalo vedomie, opäť dvojaké štandardy vedomia (T: Áno), že niečo cenné pripadne, odovzdá sa ľuďom, aby spoločnosť žila, žila komunita. No, ako by... áno, všetko je dobré, skvelé. Ale ľudia nechápu, že tieto potápačky sú v neustálom ohrození. So zadržaným dychom, keď sa, prepáčte, trhá hrud'. Musia tam byť, aby ich deti (vrátane ich manželov) mali obživu. To znamená, že vždy hodnotíme svoju bolesť, ale cudziu bolesť nevidíme. A znovu dvojaké štandardy. A takého je veľa. Toľko, čo sa týka témy Nebeských Vtákov. No, myslím si, že sa k nim ešte vrátíme.

T: Čo bolo naozaj prekvapujúce, že v súvislosti s tým, že ste povedali túto informáciu, ktorú... Hovorili ste o tom, že toto sú Nebeské Vtáky, ktoré získavajú pre ľudí perly, vďaka ktorým, nepochybne, ľudia cítia duchovnú slobodu a slobodu od diabla vo svojej hlave.

IM: To sú tí, ktorí sú pripravení prijať tento dar. Veď tento dar nedostávajú všetci. To, čo odovzdávajú, môžu prijať,

pocítiť a naplniť sa ním tí, ktorí žijú práve Božou láskou, a nie tí, ktorí žijú pod diktátom diabla. A tí, ktorí žijú pod diktátom diabla, cítia pri tom čo? Už len zo samotnej skutočnosti, že sú takí ľudia, ktorí sem prinášajú sily Allatu, vedomie ľudí začína trpieť. Prečo? Pretože systém trpí. Ak to povieme náboženským jazykom, trpí sám satan. Prirodzene, trpia aj všetci jeho démoni. To je nepríjemné. Preto ho to poburuje.

T: Áno, spôsobuje to ohromnú vzburu. A viete, všimli si to dokonca aj ľudia, ktorí na sebe pracujú, do akej až miery sú cudzorodé tieto vsuvky, nakoľko až sa búrilo vedomie.

IM: A najzaujímavejšie je, že aj ľudia, ktorí skutočne pracujú na sebe, aj oni počuli vklady, že to nie je dobré, to nie je pekné. A z čoho ich obviňujú? Čo zlé robili, však? Žijú pre ľudí, trpia, zostávajú tu, aby dávali život iným. A ako to hodnotí vedomie ľudí? Že sú to naničhodnice, zaoberajú sa sexom. Priatelia, a čo robíte vy? Jednoduchá otázka. Vy sa sexom nezaobráate, zaoberáte sa onaniou, alebo myšlienkami v hlave. No čo, nie je to tak? Alebo všetci žijete v celibáte? Kto teda odsudzuje? Práve tí vedú zhýralejší spôsob života. Nie je to tak? No toto rezonuje v ich hlave. Vidia a cítia jedno, to čo je možné cítiť, a vedomie sa okamžite začne agresívne správať k tomu, čo cítia. Veď inak by to tomu anjelikovi umožnilo získať slobodu. Slobodu od koho? Od diktatúry vedomia. A práve sem vedomie vsunie dvojaké štandardy: „To, čím sa zaoberáš ty - to je dobré, veď to sa ty zaoberáš! Ale ony naničhodnice, ony sa zaoberajú sexom.“ Ale

pre nich je sex ako nástroj, ako krôčik... Nie je to tak? (**T:** Áno) A čo robia títo ľudia? Uspokojujú zviera a jednoducho krmia systém... zbytočne. Nie je to tak? (**T:** Duchovnosť na efekt.) Samozrejme. Systém sa okamžite aktivoval. A je dobre, že si si to všimla. Ľudia, ktorí sa skutočne zaoberajú svojim vlastným duchovným rozvojom, stoja pevne na tejto ceste, aj tí počujú vklady vedomia. Ale oni už chápu, že vedomie - to nie sú oni a vedomie im nepatrí. Ono je práve nástrojom systému, ktorým kontroluje anjelika, to znamená toho, kým ty skutočne si. Systém v tomto prípade (aby ste pochopili) - to je diabol, Iblis a podobne. A týmto spôsobom manipuluje. A prostredníctvom tohto vedomia sa snaží vnútiť Osobnosti, že to je zlé a nedobré, „sú to naničhodnice“. Ale v skutočnosti pohoršenie vyplýva z toho, že vďaka týmto Nebeským Vtáčikom systém cíti nepohodlie a časom je nútený prepúšťať veľa ľudí spod svojej nadvlády (tak jemne povedané). No, vyšiel ďalší film...

T: Áno. To je, samozrejme, tiež zaujímavé pozorovanie. Pretože skutočne vyšiel druhý film „RYTIER DUCHA“, v ktorom sa tiež hovorilo o mužských skupinách, o skupinách, ktoré sa zaoberajú silovými sexuálnymi praktikami, kde muži majú sex medzi sebou. A práve o tomto vplyve sa hovorilo. Aj na historických príkladoch aj celkove sme naznačili, že... to je to, čo má... (**IM:** Počnúc minulosťou až po súčasnosť...) Áno. To, čo sa deje aj dnes. (**IM:** Samozrejme.) Pravdaže, to sú skupiny, ktoré, no, aby som to povedala bez obalu, prinášajú smrť (**IM:** A čo ešte prinášajú?) To je, keď

jednotlivci proste ovládajú väčšinu ľudí, prakticky obyvateľstvo (**IM**: Samozrejme) dnešnej planéty, ľudstvo. A uvádzali sa tie isté príklady Hitlera, Alexandra Macedónskeho aj Caesara, keď boli naozaj zabité milióny ľudí, milióny potenciálnych Anjelov. A čo je zarážajúce, že ľudské vedomie na túto informáciu reagovalo relatívne pokojne.

IM: Vedomie reagovalo veľmi búrlivo u tých, ktorí počuli o ženských skupinách. Ale absolútne mlčalo, keď počulo o mužských skupinách. Ale poďme si to porovnať priatelia. Jednoducho si predstavme: ženská skupina a mužská skupina. Ženská skupina, ktorá sa zaoberá vzájomnou láskou: no zaoberajú sa, zabávajú sa. A teraz si predstavme, spotečných chlpatých chlapov. A aké sú ciele a úlohy? Jedny žijú pre ľudí, prinášajú sem to, čo dáva Život, a nič viac. Dávajú ľuďom možnosť Žiť, najmä v čase Križovatky. Ale vedomie je pobúrené: „to nemôže byť“, „čo tam môžu ovplyvniť: nejako oddialiť, dať ľuďom čas - a posledná hodina nepríde?“ ... To je dielo vedomia. No je to fakt. A tuto hľa... veď títo spotení chlpatí chlapi, oni sa tým zaoberajú a pritom používajú rôzne praktiky (naozaj veľmi drsné tajné praktiky), aby sformovali démona v jednom z nich. Nie vo všetkých, len v jednom, ktorý uzatvára zmluvu, ako sa hovorí, však? To nie je to, čo sa podpisuje krvou pod nejakou zmluvou, to v žiadnom prípade. Všetko je oveľa jednoduchšie (na mentálnej úrovni) a oveľa tvrdšie. A keď sformujú tohto démona, potom sa stáva Alexandrom Macedónskym, Hitlerom a mnohými ďalšími. A títo Macedónski s Hitlermi, nielenže

zabíjajú veľa ľudí, ale ešte aj ovplyvňujú vaše vedomie natoľko, že do dnešného dňa sa pred nimi plazíte. Nie je to tak? Koho pobúrila tento obrázok? Nikoho. Takže prepáčte, čo ste zač potom, priatelia (to pre tých, ktorých to veľmi rozhorčilo)? Môžem úprimne povedať: ste klamári a pokrytci. Vari vás poburuje krása kvetov? A hľa, táto hrôza, ktorú si ťažko aj predstaviť. Je to snáď spravodlivé? Je to na zamyslenie, však? Ale skutočne, je to tak. A vôbec, práve teraz sme sa dotkli zaujímavej témy: témy výchovy trinásteho. A vedomie, opäť podľa svojho diktátu: „O čom to hovoria? Veď je to všetko nezmysel!“ Priatelia, je to pravda. Toto je realita, ktorú vy jednoducho nevidíte, pretože vám ju nikto neukazuje. A ak ju nevidíte, znamená to, že ste príliš leniví, aby ste sa zaoberali svojím vlastným vedomím, vlastným duchovným rozvojom, však? Vedomie vám diktuje, ako máte žiť. To znamená, že nežijete, pretože ono žije za vás. A vo vás je jeden zmätok, problémy a iluzórne šťastie, na ktoré čakáte, o ktoré sa usilujete, a „ono niekedy príde“. Nikdy nepríde. Pokiaľ vás ovláda diabol, budete bežať ako oslík za mrkvičkou celý svoj život, pokým zo svojho života neodovzdáte všetko, do poslednej kvapky týmto démonom. To je tiež pravda. A teraz sa pozrime na to, ako to vplýva na dnešnú dobu. Začnime jednoduchým. Veď vedomie ľudí je rôzne. Niekoho démon je silnejší, niekoho slabší. A musíme pochopiť, že v tom neviditeľnom svete existuje veľmi prísna hierarchia: tam sa vždy niekto niekomu podriaďuje a je tam neustály boj o moc. Prečo? Tučnejší kúsok, ako sme hovorili v predchádzajúcej relácii. A to je skutočne tak. Poďme sa na to pozrieť.

Vezmime si skupinku detí: v triede... kdekoľvek. A čo vidíme? Medzi dospievajúcimi sa objavuje líder. Rozumom nevyniká, fyzickú silu nemá, ale vytvorí určitú skupinu. Kto mu je spravidla najbližšie? Ľudia oveľa múdrejší ako on a fyzicky omnoho silnejší. A formuje sa takáto partia, mládež. Ale nastavil ich tento vodca na niečo dobré: na nejaký skutočný rozvoj, seba ako človeka, alebo na dosiahnutie vzdelania, alebo niečo iné? Nie. Keď sa tvoria takéto skupiny, začína sa chuligánstvo (T: Porušujú disciplínu, áno), drogy, alkohol, sex a všeličo iné. A prečo sa to deje? Zamysleli ste sa? Jednoduchá otázka. Veď spravidla je organizátor tejto skupiny človek, ako som už povedal, fyzicky slabší ako tí, ktorí ho poslúchajú, aj intelektuálne slabší ako tí, ktorí ho poslúchajú. A všetko je veľmi jednoduché. Jeho démon je oveľa silnejší ako u týchto poskokov. Preto sa pred ním skláňajú. A tak isto v dospelosti, v práci, v politike a všade naokolo. Tak čo vymysleli psychológovia? Nevedia, ako tento fenomén vysvetliť (pretože sa nehodí do žiadneho rámca)... Vysvetliť to agresivitou... No ako možno prejaviť agresiu voči silnejším deťom? Nepodariť sa to. Veď oni agresiu potlačia (T: No, áno). To, že je intelektuálne... To sa nepodariť. Pretože ľudia s oveľa lepším vzdelaním a na oveľa vyššej intelektuálnej úrovni sa mu podriaďujú. Vymysleli taký termín - hovorí sa mu „charizma“. Všetci ste počuli, však: „Tento človek má charizmu“ (T: Áno, samozrejme) A čo je to charizma?

T: Schopnosť viesť, ako sa zdá.

IM: Tak sa zdá (T: Áno) - schopnosť viesť. Ale v skutočnosti, čo je charizma? Charizma je určitý status démona, ktorý získava tým, že sa mu iní podriaďujú. A tu je paradox: čím viac sa mu podriaďujú, tým zastáva oveľa vyššiu hodnotu vo svojej hierarchii. A tak sa kultivuje. A keď skupina mužov praktizuje... Ale veď hovorili sme len o tých skupinách, ktoré používajú sex, používajú určité rituály, a... no, spravidla sú to znaky, ohnivé kruhy... Ale nie, že tie kruhy kreslia, je to trochu inak. Je to len alegória - „ohnivý kruh“. Sú však aj takí, ktorí používajú aj krvavé rituály (T: Áno). Krvavé rituály, sú potrebné na to, aby urobili prvý krok v skutočnosti. A koho zneužívajú? Spravidla deti do ôsmeho dňa. Tu, bez ohľadu na pohlavie. Prečo? Pretože na ôsmy deň sa vteľuje Duša... A tu znovu narážame na deviaty deň... Kedysi som sa už o tom zmieňoval. Aký je dôležitý pre samotný systém, tento pojem deviateho dňa. Preto používajú deti práve do ôsmeho dňa. A taktiež ako obeť využívajú aj dievčatá. A bezpodmienečne musí byť panna. Teda, no predpokladá sa, že ak je panna - to znamená, že prudký vzostup Allatu nemala. No a predpokladá sa, že je v nej uchovaný. Neviem, prečo si to systém tak vymyslel, ale je naozaj hlúpy. Prepáčte, ale je to pravda. Napriek všetkej jeho zdanlivej múdrosti a všetkým znalostiam, program, je to program. Z nejakého dôvodu si myslí (a možno to aj nahlas vysloviť, a on si to bude aj tak myslieť), že v žene je určité množstvo tejto sily a tá sa z nej vylieva. Aké obmedzené. A stačí vziať tú, ktorá nepreliala ani kvapku - a môže ju z nej vziať. Ale v skutočnosti, čo dostane? Pránu, áno. Povedané východným jazykom - je to

energia života. Ale Allat, ten samotný systém aj tak nezískava. No v ich príručkách na prevádzanie rituálov je práve jasne napísané o Allate, o tom, že ona nesmie preliať ani kvapku dovtedy, a to všetko si môže vziať skupina, ktorá vykonáva rituál. A oni organizujú aktiváciu svojich znakov práve na úkor vraždy. Ale to, čo sa často ukazuje a hovorí vo filmoch, nie je úplne pravdivé. Vyrezávajú tam srdce, zabíjajú a podobne. No v skutočnosti ich vystavujú veľmi bolestivej a krutej smrti. Kvôli čomu? Čím dlhšie obeť trpí, tým akoby viac odovzdávala. No, toto sú veľmi kruté veci... Tak toto sa deje, priatelia, aj v dnešnej dobe. A prečo? Aby niekto získal charizmu. A prečo potrebuje charizmu? Preto, aby vám diktoval svoje podmienky. Stojí za to o tom porozmýšľať. A vedomie nie je pobúrené. Prečo? Pretože vychádza z logiky: „No a čo, človek bojuje o moc a priatelia mu pomáhajú. To je normálne.“ Takéto pokrytectvo je medzi ľuďmi (T: Znevažovanie). Áno. Také dvojaké štandardy tu vládnu. Bohužiaľ, ale je to pravda a je to všade. Povedzte mi, prosťe si položte ruku na srdce: keď sa dostane takýto človek, no nezáleží na tom, k akej funkcii, povedzme vo vašej firme - bude niečo robiť podľa svedomia, ak nemá ani predstavu, čo to je „svedomie“? Je otrokom, doslova otrokom samotného systému, pretože prestáva byť človekom. Vo vnútri je prázdny. Nič v ňom nie je. On len vyzerá ako človek... navonok. Bude však vždy konať výlučne v záujme samotného systému. A takých systém samozrejme podporuje. Veď pre diabla je to výhodné. Čím viac takýchto otrokov, tým viac obetí, tým viac moci, tým viac vás môže strašiť. Ale čo sú to

tie emócie s ktorými sa pohrávajú? Pozrite sa (**T**: Vzostup). Veď s čím sa neustále hrá? S emóciami. Nútia ľudí báť sa, trápiť sa. Vháňajú ich do určitých podmienok, kedy človek venuje veľmi veľa pozornosti tej či onej informácii. Rozmýšľa o nej: líha si s ňou spať, prebúdza sa s ňou... smutný a s problémami. Začína rozmýšľať: „A čo zajtra?“ A táto starosť a uvedomenie si toho, nedovolí človeku rozmýšľať o tom najjednoduchšom - „Kto som?“, však? Napadne človeku takáto myšlienka? Samozrejme že nie. Pretože myšlienky sú kontrolované systémom. Ale zato ti porozpráva, že „ty si najlepší, všetko cítiš, všetko chápeš, všetko vieš“...

T: Je prekvapujúce, ako ľudia chcú získať tieto schopnosti, ktoré majú mocní tohto sveta. Toto a rečnícke...

IM: A vieš čo dáva? Okrem rečníckych schopností a všetkého ostatného, v skutočnosti dávajú tieto praktiky veľmi rozšírené vedomie. A prvé, čo títo ľudia dostanú, je pocit, že všetko chápú a poznajú. Začínajú cítiť ostatných démonov. Necítia ľudí v duchovnom zmysle, nie. Ale démonov v ich hlavách. Oni skutočne cítia, kedy sa boja a kedy nie. A keď rečia, napríklad niekde v kolektíve, nezáleží na tom kde, cítia aká odozva ide od týchto, povedzme, im podriadených sataníkov. A on vie, kde zosilniť, kde pritlačiť a... A tí, ktorí sú v jeho skupine v obraze (keďže tento líder je vždy pripútaný k tejto skupine, oni sú povinní ho dobíjať a posilňovať), pre nich sa vlastne stáva príkladom, dobre že nie bohom.

T: Je tiež zaujímavé Igor Michajlovič, ako systém a tí, ktorí sa nachádzajú pod nadvládou systému, naozaj využívajú prirodzenú túžbu každého človeka byť slobodným (**IM:** Áno), využívajú na... pod heslom "sloboda od tyranie" (**IM:** Preto, aby...). Jednoducho presmerovávajú sily...

IM: Preto, aby vytvorili nového tyrana, alebo aby ho zotročili, však? Alebo aby bojoval vo vonkajšom. (**T:** Áno). Veď čo robí satan? On tú vnútornú túžbu a úsilie anjela transformuje prostredníctvom vedomia na vonkajší boj. Boj s kým? So sebe podobnými. To znamená, že ľudia začínajú bojovať a stavať sa jeden proti druhému. Z nejakého dôvodu sa im zdá, že, takpovediac, „vinný za to, že ja nie som slobodný, je tento človek oproti mne“. Priatelia, nuž sedíme tu teraz oproti vám, sledujete nás na svojich prístrojoch, v televízii, na tom nezáleží. Povedzte, ako my môžeme ovplyvniť vašu slobodu? Jednoduchá otázka. Áno, nijako. Ale vedomie niektorých sa chveje. A prečo? Veď, nič nerobíme. Nemáme žiadny vplyv, nemáme žiadny vzťah k vašim, prepáčte, démonikom v hlave. Tak prečo cítia nepohodlie? (**T:** Boja sa byť ovládaní, áno, kýmkoľvek). Niektorí stíchnu. Boja sa stratiť moc. Moc nad kým? Nad ľuďmi.

T: Skrátka, je zarážajúce, že podobná situácia, sa vyskytuje nielen v takomto globálnom meradle, ale odohráva sa predovšetkým v rodine.

IM: Áno, deje sa to všade. Dvaja ľudia sa stretnú a začnú bojovať o dominanciu jedného nad druhým. Prečo? Pretože

diabol sa vždy porovnáva silou. No, nie diabol, ale malí be-
síci v hlave. Majú taký zákon. Ale opäť, tento zákon prechá-
dza do tohto sveta. Je tu prísna hierarchia, tu sa vždy musí
niekto niekomu podriaďovať, niekto musí vykonávať. Už to
prichádza až k marazmu. Ale ak sa pozrieme doslova šesťti-
síc rokov dozadu, tak toto nebolo. A to, prepáčte, sa už nedá
skryť. Naozaj sa to nedá skryť. Prečo? Pretože archeologické
vykopávky práve ukazujú, že existovali komunity ľudí,
ktorí žili v absolútnej slobode, bez akýchkoľvek vojen. Nee-
xistujú žiadne zmienky o nejakých kráľoch, alebo vodcoch.
No nie je to tak?

T: O organizácii.

IM: A aj na tých tematických kresbách, ktoré zanechali, zná-
zorňovali spoločnú prácu, spoločný odpočinok. A kde sú
vodcovia? Tých nezobrazovali. Až o niečo neskôr, počnúc
Sumermi, ako sme hovorili, keď sa začal „úsvit“ civilizácie,
objavil sa prvý štát. To znamená, keď démon získal moc.
Moc nad kým? Nad vami. A vtedy to začalo. Čo sa objavilo
ako prvé? Králi, vedenie. A ľudia sa stali otrokmi. A kým sú
ľudia až dodnes?

T: Otrokmi.

IM: Nie je to tak, priatelia? Ste slobodní? Sme absolútne zá-
vislí. Závislí od všetkého vonkajšieho. Ale všetko vonkajšie
- to nie je nič v porovnaní s tým, že človek nemá vnútornú
slobodu. Slobodu práve od diabla v hlave, od toho zvieraťa,
ktoré vám diktuje. Tak toto je strašné. No a tento anjeli, ten

sa vždy snaží uniknúť. No, ako sme už hovorili, diabol ho využíva ako... jeho túžbu, ako nástroj na to, aby človek začal vkladať pozornosť a kŕmiť myšlienky od samotného systému - že je potrebné bojovať jeden proti druhému. A bojujú medzi sebou ľudia, ktorí sa ani nepoznajú a nikdy sa nevideli. Prečo? Pretože im tak niekto povedal.

T: Viete, Igor Michajlovič, je to veľké šťastie uvedomiť si, že v našom hnutí, v hnutí „ALLATRA“ sú ľudia, ktorí skutočne cítia túto vnútornú slobodu.

IM: Áno a k dnešnému dňu, treba povedať, že veľmi veľa. A čím je viac takýchto ľudí, tým viac ľudí začína cítiť túto slobodu. Prečo? Toto je priamo úmerný vzťah. Čím viac svetla, tým menej tmy. Je to naozaj tak. No a znovu, ako systém reaguje na samotnú „ALLATRU“? Veď je jasné, že pre samotný systém je to desivé. Prečo desivé? Pretože, no, keď sa bližšie pozrieme na to, čo je „ALLATRA“... Poďte, povieme to jasne, áno? Zrozumiteľným jazykom. V poslednej relácii „RYTIER DUCHA“, sme hovorili o meči, ktorý patrí najobľúbenejšiemu Alahovmu Prorokovi. (**T:** Áno.) Mohamedovi.

T: Ľudia zamerali pozornosť na meč Zulfakar, o ktorom (**IM:** Áno) ste hovorili. Zaujalo ich to.

IM: Takže, čo znamená Zulfakar dnes? Je to kľúč, ktorým prorok otvára peklo. Preto, aby tam poslal tých, ktorí sú proti pravde. No... A čo je dnes „ALLATRA“? Je to Zulfakar proti samotnému satanovi, proti samotnému Iblisovi. Aby to bolo jasné. Pre neho je mimoriadne nepríjemná už samotná

existencia „ALLATRY“ ... Odtiaľ teda pochádza to vrenie. A čo viac, systém jasne reaguje na to, že už neexistuje žiadna krajina, v ktorej by nebola „ALLATRA“. A dnes nikto nedokáže vysvetliť (tí démoni sediaci v hlavách ľudí, ktorí sú veľmi pobúrení „ALLATROU“), nedokážu vysvetliť tento fenomén rastu. Veď neexistovali také organizácie, ktoré by sa v tak krátkom čase takto rozrástli, navyše bez toho, aby tam niekto špeciálne investoval veľa peňazí a podobne. Poviem to tak, dnes je „ALLATRA“, no, povedzme, oveľa čistejšia ako najčistejší briliant. Briliant neobyčajnej čistoty - prepáčte, to je kúsok uhlia v porovnaní s „ALLATROU“. Prečo? Pretože „ALLATRU“ už preverili zo všetkých strán. Všetci, ktorí len mali možnosť a neboli leniví. Okrem toho systém dokonca použil svoje bábky, ktoré ako vyzvedači prišli sem, a boli už všade, všetko preverili aj špinavú bielizeň hľadali. Nuž, ale beda, „ALLATRA“ žiadnu špinavú bielizeň nemá. A to je také mrzuté pre tieto bábky samotného systému. Nazerali kvôli tomu do vreciek a hľadali nejaké prostriedky. Ale oni ich tam nevložili, tak čo by tam mohli nájsť? No ako môže existovať taká organizácia, v chápaní systému, ak ju niekto konkrétne finančne nepodporuje? Môže. A čo viac, títo vyzvedači, nazerali dokonca aj pod perinu, ale okrem seba tam nikoho nevideli. Nuž, to je veľmi neprijemné pre samotný systém. A ak je to pre systém nepríjemné, potom to prirodzene vyvoláva ostražitosť a odmietnutie u tých, no, povedzme to tak, ktorých riadi samotný systém. Však? Ja len tak jemne, opatrne. No oni vedia, kto je pobúrený, pretože ľudia: Aha „ALLATRA“ ..., no, a všeličo

také. Ale čo „ALLATRA”? „ALLATRA” je najčistejšia k dnešnému dňu. Jednoducho čistejšia už nemôže byť. Čo tam ešte môžu kontrolovať. Ale koľko je tu krásnych, dobrých ľudí. Je to naozaj tak. Poďme sa teda pozrieť na tie projekty, ktoré ľudia skutočne realizujú (T: Áno, tu...). „ALLATRA” naozaj nie je nikým financovaná. Je to zámerne tak prijaté. Prečo? Pretože nejaké granty alebo niečo iné... Nám... Nemáte ani predstavu, koľkokrát nám ponúkali. Otázkou však je, že ak by sme od niekoho prijali grant, čo by sme museli robiť? Plniť jeho želania (T: Záujmy, áno). A koho záujmy bude zastupovať? Duchovného sveta? Alebo, prepáčte, toho, ktorého kreslia s rožkami? No, zjavne nie Duchovného sveta. Vari nie je tak? (T: Áno.) A načo by nám to bolo? Ved' my sme slobodní ľudia. A ľudia môžu všetko. A „ALLATRA” práve ukazuje to, že ľudia môžu všetko. Spájajú sa a robia také projekty, ktoré dnes veľmi málo kto dokáže. Dokonca aj v najväčších a najbohatších organizáciách. Nie je to tak? Zoberme si napríklad projekt „JEDINÉ ZRNO”. Ide o obrovský projekt, do ktorého boli zapojené tisíce a tisíce ľudí.

T: ...ktorý nemá obdobu (**IM:** Jednoducho nemá obdobu). Nechápu, ako možno utiahnuť takýto projekt bez financovania, bez grantov, ako ste povedali.

IM: A jednoduchá otázka: načo sú financie a granty, keď to robia sami ľudia? A robia to z čistého srdca. Robia to pre iných ľudí. Vráťane seba.

T: Hlavným motívom je - proste láska...

IM: A hlavný motív je jednoduchý. Hlavným motívom v tomto prípade je láska k Bohu. To je vzájomná úcta. To je jednota. No jednota, prepáčte, nie diktovaná satanom. Ale jednota v slobode a v láske. Jednota v pravde. A čím sa odlišuje „ALLATRA“? Tým, že „ALLATRA“ - to je pravda. „ALLATRA“, prepáčte - veď to je Božia Láska. Aj keď to mnohých rozčuľuje. A niektorí začínajú s tým, že „ALLATRA“ to je sekta a podobne.

T: Igor Michajlovič, viete, niektorí duchovní rôznych náboženstiev hovoria to isté a obviňujú hnutie „ALLATRA“ z toho, že je to sekta. (**IM:** No samozrejme.) Čo na to hovoríte? Aký je váš názor: je „ALLATRA“ sekta, alebo nie?

IM: Dovoľte, aby som to vysvetlil jednoducho a (T: Áno) zrozumiteľne, áno? No, myslím, že mi odpustia, ak je niečo nesprávne, nič v zlom, čestné slovo. „ALLATRA“ nemôže byť sekta. Jednoducho nemôže byť. Vysvetlím prečo. Začnime po poriadku. Čo je to sekta? Sekta alebo sekvester je fragment z nejakého celku. Správne. V skutočnosti to nie je urážlivé slovo, je to... je to normálne a zrozumiteľné. Ale čím nás strašia? Ak si sa dostal do sekty, všetko ti zoberú, budeš otrokom, budeš pracovať a budeš robiť len to, čo ti povedia. No a celkovo, žiadny život. Nuž nie je tak? Takýto názor pahuje o sekte. A čo je v skutočnosti sekta? Sekta je fragment z celku. Nič viac. Takže, priatelia: dnes neexistuje jediné náboženstvo, ktoré by nebolo sektou. No ako sa to chápe u nás?

Existuje napríklad určité náboženstvo. A od neho sa niekto oddelil, vytvoril si vlastný prúd - to už je sekta, v ktorej ho využívajú, áno? A tak podobne. Ak sa niekto od nich, "oddelí" - tak je to sekta zo sekty. (T: Čo sa týka... práve toto...) Samozrejme, veď merajú v mierkach vedomia. Pozrime sa na to zo širšieho pohľadu. Prichádzali proroci prinášali pravé Znalosti. Pravé Znalosti prinášali...každý prorok sem priniesol zrná Pravdy v počte dvadsať sedem kusov. Sú na to historické dôkazy. Kto bude chcieť, ten ich nájde. V súčasných náboženstvách sa používajú len dve zrná. Otázka: Kde je tých dvadsaťpäť? Vysvetlím: dvadsaťpäť zrn Pravdy, ktoré proroci priniesli, odstránili ľudia, ktorí vytvorili sektu, to znamená organizáciu. Prečo sekta? Pravda je pre všetkých jedna a zjednocuje všetkých. Ale z tejto Pravdy bola vytvorená organizácia, ktorá odmietla tie slobody a všetko ostatné, čo by znemožnilo vytvoriť organizáciu. Organizácia je v tomto kontexte chápaná ako druh biznis podniku. Taký transatlantický, najlepšie zahŕňajúci celý svet a podobne. Na tom nie je nič urážlivé. Nič zlé tým nemyslím, úprimne. V tomto prípade len vysvetľujem, a to je pravda. A ak vezmeme všetky náboženstvá sveta, všetky... a ľudí, ktorých nazývajú farníci, z týchto náboženstiev odstránime. Čo zostane? Zostanú budovy s množstvom zamestnancov. Zamestnanci sú tí, ktorí žijú na úkor týchto farníkov. Je jasné, že mnohé náboženstvá dnes robia biznis a dosť významný, ktorý kontrolujú zamestnanci, ale pracujú v nich farníci. Keď odstránime farníkov vidíme čo? Je to pravda. Podniky, budovy a zamestnancov. Ukazuje sa, že vytvorením sekty, teda

oddelením fragmentu od skutočných Znalostí, ľudia svojho času vytvárali biznis podniky na tých dvoch zrnách, ktoré boli vložené a vnesené do samotnej Pravdy, do samotnej podstaty, však? Takže to, čo malo byť slobodné a otvorené, sa nakoniec stalo uzatvoreným, s veľmi prísnou hierarchiou. Nie je to tak? A o hierarchii sme práve hovorili, komu patrí hierarchia? Niektorí povedia: „Ale ako je možné, aby v podniku, v organizácii, nebola hierarchia?! Priatelia a čo „ALLATRA“? Veď tu nie je hierarchia. Sú tu zodpovední čiže koordinátori nejakých projektov. Pravdaže sú, musia byť, ale nemajú moc. Sú zodpovední, majú zodpovednosť za ten smer, ktorému sa venujú. Čo to znamená, „majú zodpovednosť“? Vedomie každého človeka je nástrojom diabla, tisíc alebo ešte viackrát to opakujeme. A systém, tento Iblís (satan), sa vždy bude snažiť (zvlášť v dobrých projektoch, ktoré sa robia od duše, od ľudí k ľuďom) zamieňať čiarky, aby zmenil význam v prospech samotného systému. A práve títo koordinátori, zodpovední ľudia, sú potrební na to, aby bol určitý projekt správne zrealizovaný. A aby skontrolovali, či čiarky zostali na svojich miestach. Aby sa tu Gui (pozn. duch mŕtveho v Číne) neprechádzal, aby systém nezasahoval. Správne? (T: Áno) Ďalej, kde je tu moc? Ak z „ALLATRY“ odoberieme ľudí, nezostane nič. Teda... A ešte, v „ALLATRE“ je 27 zrn. Tí, ktorí radi počítajú, si to spočítajú, preštudujú. Myslím, že tým je povedané všetko (T: Áno). A teraz sa poďme pozrieť na takýto moment. Radšej to vyjadrím alegoricky (ospravedlňujem sa, ale aby to bolo vášmu vedomiu jasné, aby neprotestovalo). Je duchovná cesta, to

znamená, že musíme prejsť z bodu A do bodu B, áno? (T: Áno) Je to cesta, široká cesta. A čo je to organizácia? Organizácie sú predsa uzavreté a stacionárne. Nemôžu sa pohybovať. A to znamená, že budú stáť vedľa cesty. Teda vedľa cesty, ktorá vedie do Duchovného Sveta. Stoja tam, kadiaľ prechádzajú ľudia, správne? Správne. Človek... Na tom nie je nič zlé. Nešírim dezinformácie o náboženstve a v žiadnom prípade neurážam veriacich, nie. Zamyslite sa. To sú práve také miesta ako hotely pri ceste. Kto cestoval, ten vie. Keď si unavený, môžeš si zájsť do hotela oddýchnuť si, načerpať silu a ísť ďalej. To je skvelé! To je naopak pochvala, nie nadávanie. Tak toto je tá náboženská organizácia. Ale sami sa pohybovať nemôžu, pretože nie sú oduševnelí. To je pravda. Je to organizácia. A čo je „ALLATRA“? To sú ľudia, ktorí idú po tejto ceste. A navštevujú ktorýkoľvek z týchto hotelov. Prečo? Pretože „ALLATRA“, ona v sebe... ona nikoho nerozdeľuje, ona v sebe všetkých zjednocuje. A u nás sa, prepáčte, schádzajú ľudia rôznych náboženstiev, vyznaní a pod. A my v žiadnom prípade nepropagujeme: „No, tvoje náboženstvo je zlé, príď do „ALLATRY“. No, človek prišiel do „ALLATRY“. O akom náboženstve môžeme hovoriť? O žiadnom. Môžeme človeku pomôcť a len poradiť, ako v tom či onom jeho svätom písme nájsť práve tieto zrná. Očistiť ich od buriny, zanesenej práve cez vedomia ľudí. A ako naozaj ísť po tejto ceste rovno, netackať sa a dostať sa tam, kam človek smeruje. Veď najdôležitejším cieľom každého náboženstva, v tom je zmysel všetkých náboženstiev, je dosiahnutie Večného Života. Všetko ostatné, to je... to je už, prepáčte,

táranie. Zmyslom akéhokoľvek náboženstva, akéhokoľvek učenia je dosiahnutie Života, Života Večného (mám na mysli duchovné učenie). Nie je to tak? A práve tým je „ALLATRA“ cenná. Cenná tým, že zjednocuje všetkých ľudí. A ľudia skutočne začínajú hlbšie chápať svoje náboženstvá. Skutočne začínajú chápať a naozaj milovať svojich Prorokov. Nie je to tak? Ale objavuje sa, áno, jeden vedľajší moment: začínajú chápať, že teatrálnosť, ktorá tam je... Začínajú si ju uvedomovať, začínajú chápať, čo je cenné a čo nie je. Dajme tomu, vráťme sa k Nebeským Vtákom, k ženským skupinám, o ktorých sme hovorili. Oni začínajú chápať, čo je v tom cenné a čo je, povedzme, veľmi desivé v mužských skupinách a prečo. Pretože ony sa nesnažia získať moc. Pretože moc dáva satan. A akákoľvek moc je značne obmedzená a dočasná. A nech by človek o ňu akokoľvek bojoval, no povedzme, nikdy nedosiahne vrchol moci. Nie je to možné, pretože na vrchole moci v tomto mŕtvom svete je satan. Tento najsilnejší bohoborec z... I keď bohoborec, to nie je správne, skôr duchoborec je správne. S Bohom nemožno bojovať. Tým skôr, kto? Ak spravíme takú paralelu, predstavte si: mravec a slon... No... nedá sa to vôbec porovnať, pretože diabol je v skutočnosti fantázia, Viete taký letmý obrázok, ktorý sa mihol, (ale zase hovorím čisto alegoricky), ktorý existoval menej ako okamih, pre Boha. A to je v skutočnosti nič. Ako môže tento obraz bojovať s Tým, kto ho len na okamih vymyslel? Jeho... existenciu, tohto obrázku. Takže, znovu sa vrátime k Nebeským Vtákom, áno? Ľudia začínajú cítiť celú ich hodnotu a význam. Začínajú chápať celú tú teatrálnosť a režírovanie,

ktoré sa deje v náboženstvách. Ale kvôli tomu neprestávajú menej milovať tie, povedzme, znakové miesta, alebo ako by som ich správne nazval... (T: Sväté miesta.) No, správne, znakové miesta, tých je... sväté miesta, áno. Napríklad, ľudia vykonávajú hadždž, áno? To je povinnosť moslima, ako je napísané. Avšak ľudia, ktorí sú v „ALLATRE“, tí tam idú a vedia, čo znamenajú tieto sväté miesta. Prečo? Pretože tieto miesta boli predsa uctievané ešte dlho, dlho pred islamom. A ľudia ich mali vo veľkej úcte a vždy ich starostlivo chránili. A prečo? Jednoduchá otázka. Presne preto, že tam svojho času boli záhrady Sestier Allat, práve týchto Nebeských Vtákov, o ktorých hovoríme a na ktoré tak reaguje vedomie niektorých ľudí podriadených systému. Niektorí tiež obviňujú „ALLATRU“ z toho, že v „ALLATRE“ uctievali mŕtveho. (T: Agapita Pečerského...) Áno. Priatelia, pozrime sa pravde do očí! Prepáčte, ako môže byť človek, ktorý zomrel pred tisíc rokmi, objektom uctievania? To je, no, ako to povedať, to je, ani nie jamón, to je... dávno zosnulá múmia. Nuž, uctievať ju - to je marazmus, chápete? No... no reálne marazmus. Avšak v súvislosti s tým, že sú určité zákony... Keď je prítomný aktívny znak (teraz vysvetlím, čo to znamená), tak sa na určitom závite špirály aktivuje. A to sa týka všetkých svätých miest. No, zo všetkých znakov snáď jediným stále aktívnym je AllatRa. K tomu sa ale vrátíme, no, ak nezapadneme, nezahovoríme sa (T: Nezapadneme). Takže, v určitom okamihu dôjde k aktivácii tohto znaku a vytvára sa to, čo sa vo fyzike nazýva červia diera, tunel, alebo inak. Dochádza, povedzme, k metafyzickému prejavu určitých síl.

Alebo, jednoduchšie povedané... no, môžeme to nazvať silami Allatu. Svätým Duchom to tiež priamo nenazveš a ani Allatom to nenazveš. Povedzme to takto, prejav takej ohromnej duchovnej sily, ktorú ľudia, nachádzajúci sa v blízkosti, môžu fyzicky cítiť. Dokonca fyzicky to môžu pociťovať, ak sú na to naladení. A samozrejme, už pocity vnímaním to chápú. A hodnota tejto sily spočíva v tom (ona je skoro ako prána, áno), že je možné sa ňou naplňovať a možno ju uchovávať v sebe. A ona skutočne dodáva tento náboj.

T: A ľudia to cítia.

IM: Masy ľudí, tisíce ľudí to už cítia. Navyše boli vykonané rôzne experimenty, ktoré dokazovali na fyzickej úrovni, že sa to skutočne deje. Deje sa to aj u iných svätých, ktorí sa nachádzajú vedľa, avšak oveľa slabšie. Nie preto, že neboli dosť svätí. Ale každý znak má svoje miesto. A prečo znak? Prečo nazývam, prepáčte, túto múmiu znakom? Pretože telo, ak sa na neho budeme pozeráť, povedzme, z vyššej dimenzie, tak to nie je nič iné ako určitý znak (no, aby to bolo pochopiteľné)... obraz, znak (nuž, aby to bolo zrozumiteľné). A ak telo existuje, tak v určitom okamihu špirály času existuje táto červia diera, ktorá bude tento znak aktivovať. Teraz to vysvetlím. Mimochodom je to veľmi zaujímavá téma (**T:** Veľmi zaujímavá). Myslím, že pre našich priateľov bude zaujímavá. Nastáva aktivácia tohto znaku a prebieha tento prejav, ktorý trvá... Napríklad u Agapita dlhšie ako u kohokoľvek iného, nielen z tých, ktorí sa tam nachádzajú, ale k dnešnému dňu vôbec na celom svete (**T:** Na svete) - po dobu

siedmich dní. A to ľuďom dáva možnosť dotknúť sa nie tela, nie tejto mŕtvolky (no to je... dokonca odporné, ak mám byť úprimný), ale dotknúť sa toho, čo sa prejavuje okolo neho vďaka tomuto znaku a naplniť sa touto silou. A práve táto sila dáva možnosť ľahšie premôcť tie besíky v hlave. Teda to je posilnenie Anjela, prebudenie. A opäť platí, kto to môže vnímať? Len ten, kto je naladený na túto frekvenciu. A znovu opakujem, obrazne, trochu sme už o tom hovorili... Predstavte si teda: príde človek, ktorý je naozaj duchovne naladený, ktorý prahne. Čo bude počuť počas takéhoto prejavu? Obrazne - „počuť - je to pocitový obraz, nie je možné to počuť ušami. Bude počuť spev Anjelov, pretože táto červia diera je prepojením s Duchovným Svetom. A človek bude počuť spev Anjelov, ktorý tam neustále znie, ktorý ho naplní ľúbezným zvukom a dáva mu silu, dáva mu vnútornú duchovnú slobodu. No a prichádza človek, ktorého démon v hlave je aktívny. A démon rád počúva hard rock. Znovu, priatelia moji, nemám nič proti hard rocku a v danom prípade ho používam ako príklad hlasnej (T: Hudby) hudby. (T: Prehlušujúcej, áno...pocity). Áno prehlušujúcej... to je úplne iné. Môže tento človek počuť spev Anjelov? Nie, pretože má slúchadlá, počúva hard rock v podaní démonov v hlave. Vošiel, chvíľu postál, vôbec nechápe, na čo títo ľudia prišli sem, čo sa s nimi deje. Veď tu nič nie je. Váľa sa tu dávno zosnulá mŕtvola. Je tu málo miesta, nedá sa tu dýchať. Práve takto to vedomie povie. „A títo tu všetci, kto sú? No, prinajmenšom psychicky nie celkom normálni ľudia.“ Tak ako s démonom v hlave prišiel, tak aj odišiel. Aj to sa stáva.

A vari sa tak nestáva, keď ľudia prichádzajú, prepáčte, ku Kristovmu hrobu? Áno? Alebo sa tak nestáva, keď ľudia prichádzajú, povedzme, do Mekky? Tiež je to tak... (T: V určitom čase.) Veď ako ich potom vedomie trolí? Povie: „No, bol si v Mekke, vykonal si hadždž. No a čo?! No, k menu si si pridal „hadži“. Môžeš sa tým chvastať. A čo si v skutočnosti získal?” No, nie je to tak, priatelia? Nuž v skutočnosti to vedomie trolí ľudí. Presne tak. A s mnohými... dokonca aj keď sa rozprávame s našimi účastníkmi, ktorí tam neraz boli, hovoria: „Áno, skutočne je to tak“. A je to skutočne tak. Ľudia sa nemenia. A prečo? Ale preto, že práve účastníci AL-LATRA vedia, kedy a čo treba robiť. Veď čo urobil systém? Vnútornú prácu previedol na vonkajšie. A zdá sa, že namiesto toho, aby sa človek naozaj snažil vzdorovať systému, rozvíjať pocitové vnímanie a potom, nachádzajúc sa počas aktivácie tohto znaku na tomto mieste, sa naplnil touto silou, stal sa slobodnejším, silnejším a šťastnejším, nakoniec to vedomie všetko vyvedie na vonkajšie rituálne akty. Človek chodí, hádže kamene, vykonáva nejaké rituály. Ale je to vonkajšie konanie pod diktátom koho?

T: Satana

IM: Pravdaže. Čo dostane on? Nič.

T: S čím prišiel, áno.

IM: S tým aj odišiel. A navyše ho ešte, prepáčte, no... nie je to lacné, povedzme to tak.

AD: Môžem položiť otázku ohľadom prejavu znaku? Veď

keď bola reč o Agapitovi Pečerskom, že ho ľudia môžu cítiť počas prejavu znaku... Ale veď to sa deje nielen vedľa relikvií, ale ľudia to môžu cítiť na ktoromkoľvek mieste sveta počas týchto siedmich dní. Ako sa to deje?

IM: Podstata je v tom, že keď sa znak prejavuje, je to svojím spôsobom (hovorili sme o svetle, aby bolo jasné)... je to ako zapnutý svetlomet. A keď sa nachádzaš v zóne tohto osvetlenia, tak to vnímaš veľmi silno. A vzdialené vnímanie - áno, ono je možné, ale je oveľa slabšie. A prečo ľudia vykonávajú hadždž do Mekky? Aby tam boli a naplnili sa týmto svetlom. Chápete, rovnako je to aj s Agapitom, aj s inými svätými miestami, tam, kde dochádza k aktivácii znaku. Teda práve na tom mieste je najväčšia koncentrácia.

AD: A ak je človek na rovnakej vlne, tak je schopný to pocítiť kdekoľvek, len to nebude také silné, však?

IM: Precítiť môže, ale naplniť sa? Tu je celý zmysel v naplnení. Veď keď človek podniká hadždž do Mekky a cíti to duchovne... Tak, ako mnohí naši účastníci teraz. Veď oni prichádzajú, celý rok sú práve týmto naplnení. Znie v nich táto pieseň Anjelov, ona... ona ich prepĺňa. A toto, ako podklad, znie v ich živote. A oni už nemôžu stratiť tento pocit. Nech už by v ich hlavách démoni šepkali čokoľvek, oni počujú niečo iné, cítia niečo iné. A tak sa tu samozrejme stávajú slobodnými. Slobodnými od diktatúry zvieraťa v hlave. No... A tak, samozrejme, áno, cítiť je možné. V každom prípade, taká sila je cítiť. Veď v skutočnosti naša sféra, tá je naozaj

maličká a v nej je všetko uzamknuté. Prirodzene, akékoľvek silové prejavy sú tu veľmi silne cítiť. Ale naplnenie - to samozrejme prebieha tam, kde je aktivácia.

T: Igor Michajlovič a dalo by sa nejako, no možno obrazne alebo nejako pochopiteľnejšie divákovi objasniť, ako prebieha otvorenie tohto portálu?

IM: No, je to jednoduché. Mimochodom, pokiaľ ide o to, že... ľudia uskutočňujú hadždž, ohľadom tohto miesta... V súvislosti s tým, že tam kedysi bola skupina Nebeských Vtákov, Sestier Allat, tak toto miesto je samo o sebe znakom. A skutočne sa aktivuje, keď nastane zhoda na špirále. Tá je považovaná za malú špirálu. Je to každoročný cyklus. Je trochu rozťahnutá, pretože, no tiež... Je to zaujímavá téma, ale... ale iná. A tak dochádza k aktivácii znaku. Človek je tiež znak. Miesta, kde sa odohrali veľmi významné udalosti, sú tiež znakom. Znaký bývajú dobré i zlé. A skutočne môžu vplyvať ako dobre, tak aj zle. A veľa ľudí si to všimlo, mnohí to cítia a podobne. Mimochodom, môžem tiež povedať zaujímavý príklad, práve dnes som ho spomínal pri rozhovore s priateľmi. Takže, vedelo sa o tom, ale už sa to pomaly vytrácalo (to o čom práve rozprávam) a ľudia v Egypte začali tieto mŕtvolky balzamovať, robiť z nich (**T:** Múmie) múmie, áno a skrývať. Priatelia. Prečo? Kvôli návratu človeka... Veď subosobnosť, tá sa tiež vracia. Zaujímavé je, že subosobnosť... u tej cyklus prebieha od života k životu. A pri prechode z jedného tela do druhého, sa subosobnosť k svojmu telu vracia, ak sa ešte nerozpadlo. A prečo sa oddávna, už naozaj dávno,

objavila prax spaľovania tela alebo sa telo dávalo zožrať divým zvieratám? Aby sa recyklovalo. Ak telo zostalo, potom je ako znak a pri každej zmene sa bude subosobnosť „zmieňať“, bude sa aktivovať. No, je to viditeľné. Vedeli to, všímali si to, poukazovali na to v Egypte v tej dobe, kedy to začali robiť... Zabudli na samotnú podstatu, a tak začali balzamovať - ako keby toto predlžovalo život. Verili, že keď sa duša vracia, znamená to, že telo žije. A čím dlhšie budeme uchovávať telo, tým dlhšie bude človek, ktorého sme nabalzamovali, žiť. Len si predstavte, ako to všetko prevrátili hore nohami. Mimochodom, zaujímavá skutočnosť, ktorá to potvrdzuje. Bolo to dávno. Ešte žil môj priateľ, nech odpočíva v pokoji, otec Vano (ten, kto čítal knihy, vie). A stalo sa, že prišiel (vtedy už bol kňazom). Prišiel a hovorí: „Počúvajte, v našej dedine sa niečo deje, niečo zaujímavé. Bude sa vám to páčiť. Určite to nie je len tak.“ Ja hovorím: „Nuž dobre, ale... no, Vano, najskôr rozpovedz! Máme teraz všetko nechať a ísť...navyššie keď mám deň voľna“ ... toľko sme naň čakali. On hovorí: „Priatelia, pôjdeme na ryby!“ No, ako obvykle, treba na niečo nalákať. Hovorím: „Nuž dobre, ak chceš, tak mi najprv povedz, o čo ide...“ Hovorí: „No, u nás sa stala takáto vec. V jednej rodine na dedine sa štvorročné dieťa zrazu začalo báť prechádzať cez jednu miestnosť.“ Hovorí: „Oni...boli aj u psychológov a všetko. Majú tam východ. A aby dieťa mohlo vyjsť napríklad na dvor alebo zísť do domu, no, nijako sa nedá obísť táto predsieň“ alebo ako sa to tam u nich tak zaujímavo volalo... pitvor, myslím... (T: Pitvor.) Áno. Hovorí: „Nemôžeš ju nijak obísť a dieťa sa veľmi

bojí. Nemohli by ste sa prísť pozrieť?" „Ja tam idem", hovorí, „cítim takú negativitu! No, ja sa v tom vôbec nevyznám." Je to dobrý chlapík, no... jemu stačilo pre jeho rozvoj to, čo... Ďalej neliezol a dobre robil. No, tak sme išli. Andrejevič a ešte bol s nami kamarát Stas. Išli sme na ryby. Premýšľame: „No, zároveň zájdeme aj tam a pozrieme sa. Predsa len je to zaujímavé". Prišli sme. Naozaj je tam dom, obyčajná dedinská rodina: bola tam babička, otec, normálny chlapík, rozumný, žiadny alkoholik, nič. Milá ženuška, 2 detičky a všetko ostatné. Jedno staršie dievča - okolo 8 rokov, a tá malá. A pre ňu to bolo nemožné... keď ju vezmú do náručia - tak ju prenesú von. Ale sama nejde. A čo je to dedina? Ľudia zaneprázdnení, práce veľa a k tomu letné obdobie, záhrada a všetko... A ešte nosiť dieťa sem a tam. A dieťa večne chce buď dovnútra alebo von. No to akoby...Nuž aj desilo, prečo sa dieťa naozaj tak panicky bojí? Jasne, vošli sme a naozaj to bolo cítiť na pozadí. Ale ako to ukázať a vysvetliť ľuďom?! Tu sme sa stretli s takou zaujímavou vecou, no... Andrejevič navrhol: „Poď, vezmeme mačku..." A mačky skutočne cítia. A preto ich v Egypte... (T: V chrámoch) A opäť, začal som hovoriť o Egypte, o múmiách a spomenul som si práve na mačky. Skrátka, chytili sme kocúra. Dali sme ho do miestnosti - nevychádza. Cudzí kocúr bojí sa, behá sem a tam, ale cez predsieň nejde. No, usúdili sme, že sa bojí, pretože stojíme pri východe. Úplne sme odišli. Kocúr nevychádza, bojí sa. Chytili sme ho a vyniesli von. Zhromaždili sa susedia a začali chytať svoje mačky. Mačky tam nejdu. Zniesli tam asi 4 mačky - nevychádzajú. No, je jasné o čo ide.

A domáci hovori: „Chlapci, to všetko je síce fajn, ale čo s tým?” No, Andrejevič... nejako sa to predsa musí vysvetliť. Hovori: „No, potrebujem vínnu révu, potrebujem prútik z viniča.” Nuž, našli vínnu révu, hneď mu dali prútik. Chodí ako tí prútikári... Musí sa to predsa nejako ľuďom vysvetliť. A tak hľadal, našiel miesto. Hovori: „Tu niečo je. Tu treba kopať.” Ale domáci hovori: „Ale ako, toľko rokov sme tu žili a nič tu nebolo a zrazu tu niečo je, ako mám na tomto mieste kopať?” Andrejevič hovori: „Ak nechcete, tak nekopte. Ale hovorím vám, kým to nevykopete, tento problém tu bude aj naďalej.” No on všetko vzal na seba, pretože sme tam stáli a tiež premýšľali, ako to ľuďom kultúrne vysvetliť. A Andrejevič bol z nás najskúsenejší. Človek, ktorý prežil dvakrát viac ako my, a tak našiel toto východisko (myslím vtedy). No, kým oni ešte premýšľali, my sme na pozvanie otca Vana išli na ryby. No a len čo sme rozložili rybárske náčinie, nachystali sa chytať ryby, prichádza k nám chlapec na bicykli a hovori: „Otče, okamžite prídte! Začali tam kopať, našli tam to a to...” Skočili sme do auta, prišli. Skutočne tam začali kopať. Prekopali sa asi do 70 cm a tam telo dieťaťa, no, pozostatky - kosti, vlasy, dokonca také napoly mumifikované. No, pôda tam je veľmi taká... hlina, aj miesto je suché, a tie pozostatky boli práve tam. No, Andrejevič sa na to pozrel ako skúsený človek, dlho pracoval ako súdny lekár, no a vôbec sa v tom dávno pohyboval. Pretože vedel, ako bude pracovať systém, povedal: „Čo robiť? Musíte okamžite zavolať políciu. Priatelia, keby niečo, nepoznáte ma. Proste známy senzibil. Nejaký chlapík na ulici povedal, že som senzibil, a vy

ste ma sem priviedli." Nasadne do auta a... Prišla teda policajná jednotka. Pozerajú: „Tak... mŕtvola, dieťa... Kto to našiel?" A aká je prvá reakcia? „No ako? Odkiaľsi prišli ľudia(T: Áno.) a našli mŕtvolu. Len ten, kto ju zakopal, vie, že je tu. Ako inak to vysvetliť?" A tak podobne... A tu nám to dochádza, že Andrejevič vedel, že to povedia a aby im nemusel dlho vysvetľovať, že to nebol on, proste sa zobral a odišiel. No, my by sme o tom samozrejme nehovorili, ale predbehli nás, ľudia povedali: „Áno, bol tu nejaký doktor, človek dobre známy v úzkych kruhoch." No, zatiaľ čo jedni išli za ním, prišla expertná skupina, tí, ktorí sa zaoberajú vyšetrovaním. A títo odborníci to začali rozkopávať. Hovoria: „Nie, nie, počkajte. V skutočnosti má mŕtvola najmenej sto rokov". Tak čo z toho vyplýva? A prečo som to rozprával? Tieto pozostatky, to je znak. A keď prebieha cyklus, presun, teda subosobnosť žije v tele človeka, človek umiera a oni sú už znovu v novej subosobnosti, reinkarnujú sa. A tento okamih prechodu, to, čo ľudia v náboženstvách nazývajú „očistcom" a podobne, v tomto okamihu sa aktivuje, dochádza k spojeniu s telom. To je dôvod, prečo sa v minulosti telá pálili alebo ich nejako ničili, ako sme už uvádzali na príkladoch s egyptskými múmiami. Teda to je taký... znakový príklad zo života. No, je to pravda. Je to samozrejme zaujímavé, ale...

T: Je tiež zaujímavé, dotkli ste sa témy subosobností... Rada by som sa tiež porozprávala o mene a obraze. Veď túto informáciu poskytovali proroci odpradávna...

IM: Opäť sa vraciame k Egyptu. Všetci by si mysleli, že faraóni boli takí sebeckí, takí pyšní, priam ako dnešní ľudia, však, že práve len ich meno by malo byť. A v skutočnosti, v čom je tu fenomén mena a obrazu? Keď je známe meno a obraz, bude fungovať mágia. Pokiaľ nebude alebo meno alebo obraz, mágia nefunguje. Je to nemožné, pretože je to adresa k znaku. Iný spôsob, ako pôsobiť, nie je. Uvediem jednoduchý príklad, áno? Prichádzajú ľudia s plnou dôverou, že to všetko funguje. No, uvediem taký jednoduchý príklad. Ochorel príbuzný. Človek mu chce pomôcť. Skutočne úprimne vyznáva určité náboženstvo, dôveruje mu, všetko plní a napíše na papierik meno svojho príbuzného, aby sa tam pomodlili za jeho zdravie. A s pocitom splnenej povinnosti ide domov. Rozoberieme si mechanizmus. Aj keď je to tak. Za deň sa tam nazbiera desať-dvadsať mien a skutočne sa nejaký zbožný mních absolútne poctivo modlí, spomína tieto mená... Priatelia, takto nefunguje ani mágia. Prečo? Pretože tento mních nepozná tých ľudí, nemá ten obraz. No, oni si myslia, že Boh vie všetko. Priatelia, ale Boh tento svet... Povedal by som, v podstate, On ho nepotrebuje. Potrebuje, aby ste sa vy, priatelia, duchovne oslobodzovali a prichádzali do Duchovného Sveta. To je to, čo Boh potrebuje. A sledovať každého, kto tu čo robí, nazerať pod vaše periny a hrať sa vo vašej špinavej bielizni, to je údel satana, ale nie Boha. To aby ste rozumeli. A samozrejme toto šepkanie, dokonca aj toho najzbožnejšieho mnícha, okrem satana, nikto nepočuje. Ale ani satan nemôže pomôcť. Prečo? Nie je obraz.

T: Nie je tam emocionálny vklad...

IM: Veľmi správne. A práve preto. Preto, aby subosobnosť predošlého faraóna nechali bez pokrmu, odstraňovalo sa jeho meno a ničil sa jeho vzhľad. Vtedy predsa ešte existovalo povedomie o tom, že sa subosobnosť živí čím? Pozornosťou. Vytesávali sa obrazy (a obraz sa vytesával tak, aby tam bola podoba) a meno. A keď sa človek pozerá na sochu, pozná meno, spomína na jeho činy, ktoré sú tam tiež popísané, tak nevedomky vkladá silu svojej pozornosti. A časť tejto pozornosti smeruje k subosobnosti - a jej je ľahšie. Mali sme relácie: v „NEVIDITELNOM SVETE” sme rozprávali, ako to funguje. Záujemcovia si to môžu pozrieť. To je fakt, je to skutočne tak. A potom prichádza ďalší faraón a jednoducho rozbíja jeho sochu alebo vymazáva jeho meno. A to je všetko. A týmto spôsobom ponecháva svojho predchodcu bez pokrmu. No, takí sú už tí pod diktátom vedomia. (**T:** Ľahko a jednoducho.) Samozrejme. Škodí.

T: Igor Michajlovič, viete, dnes preberáme veľmi veľa stereotypov vedomia v hlavách ľudí. Rada by som ešte pohovorila na tému ohľadom uctievania rôznych svätých písíem.

IM: Tiež veľmi zaujímavá téma. Ale opäť, čo je to sväté písmo? Poďme si to rozobrať. Veď sväté písmo je práve to...mal by to byť záznam toho, o čom hovoril prorok, ktorý sem priniesol Pravdu, však? Ale už sme hovorili, že z toho, čo priniesli, nikde nezostali viac ako dve zrná. Ale aj tieto dve zrná sú mimoriadne cenné a dôležité. Je to natoľko

cenné, že to dáva Život tým, ktorí tým naozaj žijú a hľadajú. A opäť, kedy boli tieto písma napísané? Vari boli napísané nebeskými anjelmi alebo rukou proroka? Nie, písali ich ľudia. Správne? Kde? Na papier, to je jedno, na pergamen, na čokoľvek. Boli písané ľuďmi. A čo je cenné a dôležité? Informácia. (T: Áno.) Ale ľudia natoľko vyzdvihujú sväté písmo, že nedajbože ho niekam zle postaviť, nedajbože ho niekam zle položiť. Opäť, čo sa deje? Prenesenie vnútornej hodnoty, obsahu, na vonkajší faktor. Veď len v Biblii... bolo v nej urobených 1500 opráv (T: Áno), menili sa čiarky a podobne. No... no, priatelia, treba dospieť, chápete? A opäť, vezmeme si AllatRu, áno? No, mali by sme akosi... keď nás nazývajú sektármi, pre nás by to malo byť svätým písmom. Informácia v nej - áno, tá je cenná. A inak čo? Nuž papier. Ak ju nepotrebuješ, tak preboha, koniec-koncov môžeš ňou podprieť, čo len chceš. No, čo sa tým zmení? Papier je papier, mŕtvola je mŕtvola. Ale iná vec je, že to funguje. Ale opäť, čo je AllatRa? Sú v nej obsiahnuté, povedzme, súradnice cesty, ako sa dostať z bodu A do bodu B. Je to taká GPS, áno, navigácia. Takisto si samotnú GPS-navigáciu môžete stiahnuť napríklad do tabletu, do telefónu, ak potrebuješ prejsť z jedného bodu do druhého. A aby si neblúdil, ideš z tohto bodu do tohto. Je to cenná informácia? Cenná. (T: Cenná.) Áno. Zvlášť ak tento bod vedie k Večnému Životu. Avšak hrá tu samotný tablet nejakú rolu?

T: Neuctievajú predsa tablet, správne? Nevyzdvihujú ho.

IM: No áno, pod' uctievať kus železa. No, no... Tak pod',

stiahneme si „sväté písmo, knihy“ a budeme vyzdvihovať tvoj tablet, dáme ho... No, každý má svoje tradície. Tu tiež, povedal by som tak, že tu sa k tomu každý po svojom stavia s úctou. Niektorí to ešte proste chápu (ale opäť, je to nanútené chápanie): „Ak je toto Sväté Písmo, ak sa k nemu nebudem správať s úctou, znamená to, že sa budem neúctivo správať k Bohu.“ K Bohu sa budeš, priateľ môj, správať neúctivo vtedy, keď ho nebudeš dodržiavať. A kto z vás ho dodržiava? Nepôjdeme po konkrétnych náboženstvách, pretože mi teraz hneď, viete... No, moja pamäť je organizovaná (to, aby ste chápali) v istom ohľade ako knižnica. Áno? Teda kde aké sú oddelenia, kde aké knihy stoja... Otvoria sa knihy a ihneď vyskakuje kopa kníh - to, čo je v rozpore so Svätými Písmami. Ani nie že so slovami prorokov, ale s tým, čo je napísané vo Svätých Písmach. A v týchto náboženstvách (nie v sektách, všimnite si, v náboženstvách!) ľudia konajú v rozpore s tým, čo sami napísali. Prečo? Pretože časy sa menia a tieto body sa stávajú veľmi nepohodlnými. Tak ich vezmite a odstráňte a žite v pokoji preboha. Tak to bude úprimné.

T: Igor Michajlovič, chcela by som ešte...

IM: Najdôležitejšie je čo? Je to česť.

T: Úprimnosť a česť.

IM: A sloboda. Úprimnosť a česť. (**T:** Otvorenosť a láska. Áno.) Otvorenosť a láska. Úplne správne. Náboženstvá v skutočnosti... Veľakrát som o tom hovoril a hovorím o tom úprimne. Nehľadiac na to, že vzali toľko životov, ale

uchránili spoločnosť. Keby neexistovali, nebola by vôbec žiadna morálka, nebolo by nič. Nie je to tak? Áno, boli príčinou vojen a rôznych nezmyslov, ale zároveň dali ľuďom pochopenie aspoň nejakej morálky, aspoň nejaký obmedzujúci faktor. A veľmi veľa ľudí, ktorí skutočne chápali tieto náboženstvá (a v nich sú predsa zrná), získavalo Život a Slobodu. Tí, ktorí sa nehrali na náboženstvo, ale skutočne smerovali k Bohu. Veď svet je rozdelený, rovnako tak i nábožensky: na tých, ktorí, prepáčte, berú náboženstvo len ako prácu, ako biznis, a... aj tých, ktorí skutočne smerujú k Bohu a žijú podľa týchto zákonov.

T: Igor Michajlovič, už mi v hlave znie otázka ohľadom znaku. Na začiatku relácie ste hovorili, že sa vrátíme k znaku AllatRa.

IM: Hovoril som o určitých znakoch, že? Znak „AllatRa“ je znak, ktorý pôsobí neustále. Prečo? On... on nevchádza do tejto... no, špirálky, povedzme, dočasnej (to aby bolo zrozumiteľné), je mimo nej. A prečo bol od nepamäti považovaný za Božiu Lásku alebo Božiu silu a podobne? Pretože je to skutočne znak zosobňujúci prejav Božej sily, áno? Tiež ho považovali, ako napríklad prví kresťania, za jeden zo znakov, ktorý prejavuje Svätý Duch. Áno prejavoval sa... Teda, je veľa takých... Ale prečo je konštantný? No, poďme vyjasníme si, ako pracujú znaky. Môžem taký jednoduchý... Vykonáme myšlienkový experiment, pre pochopenie. Priatelia, poďme si predstaviť: jednoduchý znak... Napríklad, ako som rozprával o tej dievčine, ktorá zomrela a potom sa aktivovala

subosobnosť. Náš príklad s Agapitom. Tak teda. Prečo dochádza k aktivácii týchto znakov? Už sme to vysvetlili. Ale kvôli vizuálnemu pochopeniu si predstavme taký bubon (všetci vedia, ako vyzerá bubon) z pevného tmavého papiera. Vnútri v ňom je nepriehľadný papier. Vnútri svieti LED dióda, a na boku je veľmi tenučký výrez. Práve na bočnej ploche. Veľmi, veľmi tenučký. Tento bubon má schopnosť otáčať sa. Ale je umiestnený do veľmi tmavej krabičky, ktorá je tiež nepriehľadná a na jednej zo stien je veľmi tenký výrez. Keď tento bubon vložíme do tejto tmavej krabičky, zhasneme svetlo - a máme tmu. Pozeráme sa do tejto štrbinky a vidíme - máme tmu, bubon je otočený tmavou stranou. A keď sa špirála otáča, v určitom okamihu, kedy sa štrbinka, ktorá je prerezaná v bubne, a tá, ktorá je prerezaná v krabičke, v ktorej sa bubon nachádza, stretnú, tak v určitom čase vidíme čo? Svetlo, ktoré vyžaruje táto LED dióda.

T: Otvára sa portál tohto...

IM: Veľmi správne. Otvorenie portálu, teda zhoda určitých momentov, robí viditeľným svetlo LED diódy. A tu pocitovým vnímaním práve tohto svetla, ktoré dáva Život, naplňuje človeka. To je jednoduchý znak. A čo je „AllatRa“? Pre pochopenie „AllatRy“ by som urobil taký myšlienkový experiment. Predstavte si, že sa nachádzame v miestnosti, v ktorej je veľa jasných žiaroviek a všetky sú nafarbené na modro, žlté, zeleno, na rôzne farby... červené. A napríklad na stole máme LED diódu, ktorá svieti bielym svetlom. Jasné, že lampy rôznych farieb, ak sa pozrieme zbežne, tak

neuvidíme, pretože sa budú odrážať na tejto LED dióde a neuvidíme jej biele svetlo. Pre to, aby sme ho uvideli, potrebujeme čo? Proste sa sústrediť. Teda vložiť silu svojej pozornosti do tejto LED diódy. A uvidíme, že svieti bielym svetlom, bez ohľadu na to, že okolo sú rôzne farby. Prečo? Pretože sme sa sústredili. Tým, že sme vylúčili ostatné, uvideli sme biele svetlo. Takto sa aktivuje aj AllatRa. Čiže keď na ňu nasmerujeme svoju pozornosť, ona ju zosilní a vráti ju v oveľa väčšom množstve, než sme tam vložili.

T: Super.

IM: Áno, ale AllatRa má ešte veľmi zaujímavú vlastnosť. Pokiaľ do nej vkladáme zlo, zlo sa nevracia... no zlá myšlienka, negatívna pozornosť... Ale ak aktivujeme tento znak AllatRa pozitívnym, tak sa pozitívne vracia. Taký portálik. No, samozrejme to môžeme vysvetliť z materiálneho hľadiska. Prečo? Pretože... Nepôjdeme do hĺbky. Uvedieme jednoduchý príklad, čo bolo pozorované, a bolo to pozorované neraz. Ľudia urobili už dosť veľa experimentov, kedy bol znak namaľovaný doslova na papieri. No ako môže ovplyvniť ľudí, však? Nuž vešali ho do podnikov, kde boli škandály, kde boli hádky, skrátka tam, kde boli ľudia - a všimli si očividnú zmenu. To znamená, že má dokonca vplyv na to, aby sa tlmilo negatívne. No, tu hrá úlohu aj farebná škála, a aj veľa ďalších momentov. Pretože znak je znak. Treba sa k nim správať úctivo.

T: Ešte Igor Michajlovič, čo sa týka toho, že v hnutí

ALLATRA prevláda tiež červená farba. Rada by som si o tom pohovorila, pretože pre mnohých sa červená asocjuje už (**IM:** No... s hrozbou, všakže?) s hrozbou. Áno. S...

IM: Áno. Je to hrozba pre systém a systém ju... Ešte si ju spájajú aj s farbou krvi alebo ešte čohosi. To nie je správne, nie je to pravda. V predchádzajúcej relácii „Rytier Ducha“ (**T:** Áno) sme tiež hovorili o Maltézskom kríži červenej farby, ale býva aj čiernej a bielej farby. To sú teda základné farby. A tieto základné farby sa používali... Ak sa pozrieme do minulosti, tak boli základnými farbami na výzdobách. Prečo? Pretože po stáročia sa čierna farba asociovala s nocou alebo s peklom, s démonickými silami. Biela farba bola spájaná s dňom, s Duchovným Svetom, so zenitom slnka. A červená - to je vždy doba zmien. Takže je to buď východ alebo západ. A či bude východ alebo západ, to závisí od voľby ľudí. Preto červená farba bola vždy dobou zmien. A práve o kríži Rytierov Zmien sme hovorili a ten má vždy červenú farbu.

T: Taktiež Igor Michajlovič, teraz sme začali hovoriť o Rytierovi Zmien a tiež je tu taký moment. Vedomie veľmi mnohých ľudí... Vedomie veľmi mnohých ľudí, čo sa týka toho, kto príde v Posledných časoch - Maitrea, Utešiteľa, Ducha Svätého - požaduje nejaké dôkazy, aby mohlo uveriť tomu, kto príde v Posledných Časoch.

IM: Vedomie vždy požaduje: „Dokáž. Keď mi to dokážeš - tak v teba uverím. Keď uverím, tak budem...” Viete, to je... Trochu odbočím a potom odpoviem na tvoju... (**T:** Dobre)

No otázka je to v skutku zaujímavá. Človek ochorel, má smrteľnú chorobu, prichádza lekár, prináša lieky a človek mu hovorí: „Doktor, keď mi dokážeš, že si doktor a ak ti uverím, tak si vezmem z tvojich rúk lieky, ktoré mi zachránia život.“ (T: No, áno) Čo si myslíte: lekár, ktorý sa riadi rovnakým programom, ktorým sa riadite aj vy vo vašej hlave, čo vám povie? V medicíne sa bez humoru nezaobídete. Hovorí sa, že najveselší ľudia v medicíne sú patológovia. Ale ak po tomto vtipе mám odpovedať vážne, tak by som povedal takto: Čo sa týka Posledných Časov, človeku by sa uľavilo, keby uveril. Priatelia moji, veriť treba svojim prorokom a plniť to, čo vám odkázali. Je to správne, je to dôležité. Ale kvôli tomu, či uveríte alebo neuveríte v Maitreu, Mahdího, Utešiteľa (nech Ho nazvete akokoľvek), sa nič nezmení. Ak však On neuverí vo vás, pre vás sa to zmení. A rozdiel je veľký. Netreba si zamieňať prorokov s... no, ako sa mu hovorí, s Anjelom Apokalypsy, však? To sú rôzne veci. Prorok prichádza preto, aby vás, ako malé deti, naviedol na správnu cestu. Prichádza a prináša Lásku. Prichádza, aby sa obetoval kvôli ľuďom. Je to tak, je to skutočne tak. A tu je situácia úplne iná. Tu - alebo uverí v ľudí alebo neuverí. A či budú ľudia v Neho veriť alebo nie - to už nijako a nič neovplyvní. Prinajmenšom pre neho.

T: To znamená, že dnes je úplne iná doba, kedy určite každý človek musí sám dokázať, že je predovšetkým človekom, preto (**IM:** Celkom správne), aby Duchovný Svet uveril v neho.

IM: Je čas dospieť, ľudstvo musí dospieť a nie zostávať deťmi a hrať sa na „verím - neverím“.

T: Tak teraz ste mi pripomenuli tiež tému bohoborcov. Je to zaujímavé, ako zvyčajne funguje táto bohoborecká schéma. Bohoborci vždy naznačujú, že sa nachádzajú v centre diania.

IM: Sú to otroci. Sú to egoisti. A opäť, prečo? V skutočnosti je to... Ak mám byť úprimný, je mi ich veľmi ľúto, pretože necítia a nevedia, kto sú. Oni vnímajú sami seba... teda obyčajné riadenie systémom, proste v nich vyčína taký malý démon. Im sa však zdá, že... Pričom všimni si, všetci sa považujú za veľmi múdrych, veľmi vzdelaných, „existuje len táto trojrozmernosť“. A zároveň všetci bežia do cirkví, k mágii, do nejakých NLP a... ako sa to - reiki. Kamkoľvek. A všade sa prejavujú. Prečo? Pretože hľadajú moc. A v čom im nevyhovuje „ALLATRA“? Všetko je jednoduché, všetko je otvorené, nie je tam moc a nikto nevyzdvihuje ich charakter. (**T:** A ľudia jasne cítia, vedia), nikto okolo nich nebehá. A ľudia z nich cítia lož a pokrytectvo aj to, ako ľuďmi manipulujú. Dnes „ALLATRA“, prepáčte, to už nie je tá „ALLATRA“, ktorá bola pred pár rokmi. Teraz, doslova v priebehu krátkej doby, je u nás veľmi veľa ľudí, ktorí sa skutočne naučili cítiť. S ktorými sa možno jednoducho rozprávať nezávisle na vzdialenosti, a pritom netreba dokonca ani otvárať ústa. Vari je to zlé? Skvelé. A im sa to nedarí, sú urazení. Ved' to je dôležité, keď človek predovšetkým otvára niečo v sebe. Keď začína chápať, že on nie je vedomie, že je v ňom niečo cenné a dôležité. Keď úplne inak chápe usporiadanie sveta. Keď

chápe, že celá táto, no veľmi významná realita, v ktorej on existuje, ako sa ukazuje, nie je ani taká veľmi reálna. A ako vidno, z celého spektra, ohromného, širokého spektra života, sa my nachádzame len na jednom tenučkom pásiku. No, neviem, či naši diváci vidia spektrum... pozri, koľko je tu prúžkov. A toto je ľudský život, toto je svet, v ktorom existujeme. Svet v tejto sfére. Zdôrazňujem, že nerátame do toho Duchovný Svet, my existujeme tu a teraz. A celá naša trojrozmerná existencia je uzavretá v jednom tenučkom-tenučkom (ja som dokonca ani nevybral ten najtenší, ja som už taký, blahosklonný k tomuto svetu)... Takáto vidíš, nie táto široká, ale táto tenučká. Toto je on. A toto všetko, to my nevidíme. A je to skutočne tak. A keď človek začína otvárať susedné pásiky, a keď nie jeho vedomie sa rozširuje do vševedúcnosti pod riadením satana, ale pochopenie, keď sa mu otvárajú vnútorné očka, duchovné, tak vtedy to začína byť oveľa zaujímavejšie a krajšie. A čo vedomie? Ono diktuje ilúzie, vytvára obrazy.

T: Igor Michajlovič, skutočne to, čo teraz hovoríte, o tom, že tak veľa... že „ALLATRA“ je už iná. A že je toľko ľudí, ktorí cítia jeden druhého. A dnes tiež, máme tu reláciu...

IM: „ALLATRA“ nie je iná. (**T:** Ľudia rastú, rozvíjajú sa) - ľudia sú dospeljší.

T: Rastú v tejto svojej Láske. A viete, natoľko je v priebehu celej tejto relácie cítiť túto živú odozvu, tú úprimnú radosť a vďačnosť. Pretože v priebehu celej tejto relácie beží...

IM: A vieš ešte prečo? Pretože teraz sú s nami tisíce ľudí. A je to cítiť. Je cítiť jednu veľkú rodinu. Je cítiť príbuzných a blízkych. Toto všetko je cítiť. Veď také pojmy ako priestor, čas - to všetko je relatívne. A je to dôležité, je to nesmierne dôležité, ale len pre to, čo je mŕtve, teda pre vedomie. Vedomie je obmedzené v čase, je vždy pripútané k priestoru, vždy v pohybe. Ale ľudská Osobnosť, keď získava slobodu, vypadáva z cyklu aj času aj pohybu. Ona začína Žiť. A to je cítiť.

T: A dnes je jednoducho taký silný prúd a taká vďačnosť Duchovnému Svetu za taký štedrý darček, za tak...

IM: Ale darček predsa ešte nebol. Mimochodom o darčeku. Začali sme už hovoriť o pocitovom vnímaní, o znakoch a mnohom inom... No mám jeden návrh. Pre tých, ktorí žijú vedomím, pre koho „ALLATRA“ nie je príjemná, priatelia, dajte nám antilajk a vypnite svoje počítače, pretože ďalej to nie je pre vás. A pre našich priateľov, rodných a blízkych poviem tak, mám jeden maličký návrh. V jednej z relácií sme hovorili o Volaní Mahdího, ktoré je cítiť (**T:** Áno). Rozprával som, ako prejsť. Treba sa len sústrediť na tlkot svojho srdca, to znamená zatvoriť očka, upokojiť sa. Len čo si precítil tlkot, rytmus srdca, treba sa spustiť trochu hlbšie k slnečnej pleteni. A tam budete počuť úplne iný rytmus. Pamätáte si, však? No, kto to pozeral, ten si pamätá, a podobne. Mám malý návrh, ako to skutočne precítiť oveľa viac. Poďme všetci spoločne, proste teraz hneď, keď sa pozeráme... Ešte raz hovorím, vedomie hneď rozdeľuje: „Ako to? Ja sa pozerám o deviatej ráno, ale niekto sa bude pozeráť o dvanástej v

noci!" Priatelia, to pre vedomie existuje čas a priestor, ale pre nás je „teraz“. A toto „teraz“ zjednocuje vždy všetkých. Malý návrh: Poďte, prejdeme znovu k Volaniu Mahdího, ktoré len nedávno začalo cítiť veľmi veľa ľudí. A pokúsime sa precítiť nielen toto svoje Volanie vnútri, ale zvonku. To znamená, jednoducho precítíme jeden druhého. A čo sa stane? Zosilnie to. Jednoduchý návrh. Zatvárame očka, upokojujeme sa. Priatelia, jednoducho sa uvoľniť. A sústrediť sa tak, ako by sme spúšťali svoj vnútorný zrak dovnútra svojej hrude. Naša úloha je jednoduchá - začuť tlkot srdca. Potom, ako sme začuli a precítili, ako bije naše srdce, spúšťame sa o kúsok nižšie do oblasti slnečnej pletene rovnako, ako pri praktike „Lotos“. A práve tento rytmus, ktorý je jemnejší a slobodnejší - proste ho zosilníme. A spojíme so všetkými. Doslova v zjednotení na jednu minútu.

Ďakujem, priatelia. A bolo by krásne, pre všetkých, keby sa v jednom nádhernom okamihu všetci ľudia v tejto sfére na zemeguli dokázali zjednotiť v tomto rytme. Všetci, dokonca aj tí, ktorých k dnešnému dňu zotročilo vedomie a aj tí, u ktorých začalo odporovať. Ale tí, ktorí prestali počúvať „hard rock“, tí práve začuli to, čo nás všetkých zjednotilo. A bolo by to nádherné... Viete, čo by bolo potom? Potom by bol v celom svete Islam. Islam vo svojej najčistejšej podobe. Taký, akým ho zanechal posledný Prorok. A viete, čo by bolo potom? Potom by najväčší z prorokov mohol slobodne spustiť svoju ruku. Už by nepotreboval meč. Podľa mňa to je práve ten zmysel, kvôli ktorému sme sa tu všetci zišli.

Podme, priatelia, milovať jeden druhého. Čo môže byť cennejšie ako Láska? Proste... jednoducho milovať jeden druhého.

Cennosť pozornosti.

T: Tatiana

IM: Igor Michajlovič Danilov

TE: Tea

A: Anna Dubrovskaja

T: Dobrý deň, milí priatelia. Dnes je v štúdiu ALLATRA TV vážený Igor Michajlovič Danilov.

IM: Dobrý deň.

T: Tea.

TE: Dobrý deň.

T: A Anna.

A: Dobrý deň.

T: Téma našej dnešnej relácie je “CENNOŠŤ POZORNOSTI. PRAKTICKÉ RADY” a taktiež “SUBOSOBNOSŤ. VPLYV TRETÍCH SÍL.” Igor Michajlovič, odvysielalo sa už niekoľko relácií a boli v nich rozoberané témy o neviditeľnom svete. V podstate je to to, s čím sa stretáva veľmi veľa ľudí. Sú to témy, o ktorých v súčasnej spoločnosti nie je zvykom hovoriť bez toho, aby ňa neoznačili nálepkou “neadekvátneho človeka”. Ukazuje sa, že okrem toho, že sa ľudia nielenže stretávajú s týmito prejavmi, ale oni v skutočnosti trpia kvôli nedostatku znalostí o tom, čo sa s nimi deje, čo sa deje s ich blízkymi a príbuznými. Teda, že ľudia boli veľmi dlho

ponechaní... v týchto situáciách sami na seba, v týchto prejavoch neviditeľného sveta. Ale situácia sa začala meniť len nedávno, keď sa vďaka Vám začali objavovať pôvodné Znalosti a začali sa odkrývať tieto témy. Igor Michajlovič, odvyšielalo sa už niekoľko relácií a boli v nich rozoberané témy o neviditeľnom svete. V podstate je to to, s čím sa stretáva veľmi veľa ľudí. Sú to témy, o ktorých v súčasnej spoločnosti nie je zvykom hovoriť bez toho, aby ňa neoznačili nálepkou “neadekvátneho človeka”. Ukazuje sa, že okrem toho, že sa ľudia nielenže stretávajú s týmito prejavmi, ale oni v skutočnosti trpia kvôli nedostatku znalostí o tom, čo sa s nimi deje, čo sa deje s ich blízkymi a príbuznými. Teda, že ľudia boli veľmi dlho ponechaní... v týchto situáciách sami na seba, v týchto prejavoch neviditeľného sveta. Ale situácia sa začala meniť len nedávno, keď sa vďaka Vám začali objavovať pôvodné Znalosti a začali sa odkrývať tieto témy.

IM: Tak s týmto máličko nesúhlasím, pretože vo všetkých náboženstvách sa o tomto hovorilo. Jediné, že sa hovorilo alegoricky a vo forme rozprávok. No a odvodilo sa, že sa to niekde nachádza, ale nie v tebe. Hoci, keď by sme sa pozreli, veď aj mnohí bohoslovci o tom hovorili, že práve v tebe... A o tvojom vedomí sa rozprávalo, že práve v tvojom vedomí sú všetci proroci a démoni a že démon pôsobí cez vedomie. A o posmrtnom osude, aj keď alegoricky, sa akurát hovorilo vo forme subosobnosti. Veď toto všetko bolo, len to bolo príliš skryté. To je to, o čom sme hovorili. Príliš veľa zrn bolo.....(**T:** stratených.) Nie stratených ale vylúčených. (**T:**

Zámerné.) Ale samozrejme, toto všetko je zámerne preto, aby to nejako vysvetlili. Veď ľahšie je vysvetliť raj, že budeš v rovnakom tele, v rovnakom vedomí a nič sa pre teba nezmení. Jednoducho budeš žiť v lepších podmienkach, budeš žiť bez ohľadu na to, že... v akomkoľvek veku by si zomrel, tam vždy budeš mladý, silný, zdravý, nebudeš chorý, všetko bude krásne a skvelé. No tak je démonom v hlave príjemnejšie toto počúvať. (T:Áno) A ľudia tomu veria a dúfajú v to. Všetko je ako obvykle. (T:Áno)

A: Ale dnes vďaka Znalostiam ľudia už vedia. Rovnako aj znalosti o subosobnosti - ľudia prakticky sledujú tento moment, objavujú sa u nich praktické otázky. Napríklad, že existuje taký omyl, že subosobnosti sa prejavujú buď len v detstve a ak v dospelosti, potom len vo forme rozdvojenia osobnosti alebo schizofrénie. A naozaj môže vzniknúť u normálneho človeka (dospelého, idúceho po duchovnej ceste) prejavenie subosobnosti počas dňa?

IM: Istotne, samozrejme. Nezávisle od veku, od čohokoľvek. Ak je skutočne aktívna subosobnosť, ktorá, povedzme že, nahrádza druhotné vedomie (nie prvé ale druhotné vedomie), potom človek ako Osobnosť toto absolútne nepostrehne. Pre neho sa vôbec nič nemení. To je to, prečo subosobnosť tak ľahko manipuluje.

A: Teda zdá sa, že dospelý človek nemôže postrehnúť prejav subosobnosti v sebe?

IM: A aký je v tom rozdiel?

A: Alebo je nejaká možnosť toto spozorovať?

IM: No poviem ti viac. Čo je to dospelý človek? To je dobrá otázka. Je to ten, komu pribudli roky a vyrástol? Ten, ktorý absolvoval tam, povedzme, získal dobré vzdelanie, ukončil strednú školu, získal vysokoškolské (dokonca nie jedno) vzdelanie, áno, však ako niektorí? No a čo? A kým sa cítite vo vnútri? Veď Osobnosť sa v prvom rade kontaktuje s prvotným vedomím. A dokonca aj u úplných starcov je vo vnútri nemluvňa. Toto je potrebné vedieť. Tento pojem "nemluvňa" sa vzťahuje k Osobnosti, ak sa nerozvíjala a pojem "dieťa" k prvotnému vedomiu. A prvotné vedomie má možnosť rozvoja, no ak to teda tak berieme, no niekde na úrovni primáta. Ďalej sa prakticky nerozvíja. To je pravda života a tu sa ľahko toto všetko odsleduje. Teda vo vnútri úplného starca je dieťa aj nemluvňa, popri jeho vzdelaní, popri... nech by bol aj najvzdelanejší na svete. No keď sa otázky týkajú práve života, keď sa otázky týkajú nadpozemských vecí... Nech by dokonca aj celý život v bohosloví prežil v akomsi slúžení, ale nemal by pritom praktickú skúsenosť a návyky, aj tak zostane dieťaťom. A taktiež sa bojí temnoty. Prepáčte, ale ak prebehne mačka, dokonca aj najzarytejší ateista sa za gombík chytá. Alebo to nie je tak? Taká je pravda života.

A: A subosobnosť môže byť len vo forme úplného nahradenia, alebo môže byť ako symbióza (**IM:** Nie) spolunažívania Osobnosti a subosobnosti v tomto živote?

IM: Samozrejme. Ona sa môže čiastočne vmiešavať - veď

človek to nevidí. Môže nepriamo vplývať na vedomie a človek to nikdy nespozoruje. A môže byť aj úplne nahradenie. Ale ak je úplné nahradenie, Osobnosť to aj tak neuvidí. Už sme o tom kedysi hovorili - mali sme reláciu. Jednoduchý príklad, čo je to subosobnosť a ako ju vníma Osobnosť. Ak je Osobnosť rozvinutá, duchovne rozvinutá a duchovne slobodná, tak je pochopiteľné, že nijaké subosobnosti nepreniknú. A ak človek žije obyčajným ľudským životom (ako sa tomu dnes hovorí, áno, teda jednoduchý obyčajný človek), tak pre neho je toto absolútne neviditeľné a nepochopiteľné. Napríklad, človeka... stačí priviesť do hypnotického stavu... A čo je to hypnotický stav? Je to práve zámena na úrovni... Alebo jednoduchšie povedané je to odsekávanie druhotného vedomia a nahradenie ide v takej podobe, akú mu vnucuje hypnotizér. A to je všetko. A prvé vedomie aj Osobnosť už vnímajú seba ako úplne iného človeka. A ona nevidí rozdiel. A potom, keď sa vracia druhotné vedomie, človek si niečo pamätá, čosi nepamätá. A čo si pamätá? Na úrovni prvého vedomia. No znovu, ak mu bol hypnotizérom daný raport, že "ty si nič nepamätáš", človek si nič nezapamätá. Teda dokonca si nezapamätá ani to, že tam bol akýmsi spevákom, umelcom alebo ešte niečím. A kým pretrváva v tomto stave, ... je to pre neho absolútne normálne. Preto tu nie je nič také mimoriadne.

A: A ako môže existovať človek, u ktorého sa subosobnosť periodicky prejavuje? A dokonca... Osobnosť sa chce v tom istom čase tiež rozvíjať. Prostredníctvom čoho je to možné?...

IM: Toto neprekáža Osobnosti. Ak je človek ako Osobnosť, skutočne si uvedomuje seba, nie je len pozorovateľom z pozície prvotného vedomia, ale naozaj sa ako Osobnosť aktívne zaoberá svojim rozvojom, pozorovaním svojho vedomia a drží svoje vedomie v medziach, teda vyčlenil ho... Možno to porovnáť? Pretože náš dnešný rozhovor sa bude niesť týmto smerom a tiež preto, aby nás naši priatelia dobre chápali... Teda duchovný život človeka vo vzťahu k svojmu vedomiu, všetkým týmto démonom a všetkému ostatnému, ... by mal byť jasne určený. V minulej relácii sme hovorili o ceste, ktorá vedie k Bohu. Vezmeme si tento príklad pre pochopenie. Všetci vieme, že na ceste sú pruhy. A teraz si, priatelia moji predstavte, že idete po ceste, po asfalte, v jednom pruhu. Zreteľne zľava aj sprava je deliaci pruh. Práve toto sú červené čiary, za ktoré vedomie nesmie vychádzať. Teda toto je to, čím sa musí zaoberať a zodpovedať pred Osobnosťou. Musí podávať potrebnú informáciu, ono (vedomie) musí uskutočňovať to, čo je nevyhnutné pre Osobnosť. A celý tento trojrozmerný život sa musí vkladať práve do tohto pruhu. Ale v žiadnom prípade vedomie nesmie spochybňovať to, že nemožno podliehať oddeľovaniu, hádkam a, prepáčte, teatrálnosti v hlave. Nemá vnucovať tie obrazy, ktoré vy nepotrebujete. Prečo? Pretože to je červená čiara. A my sme už o tom neraz hovorili. Mne sa nelení, priatelia moji, ak vám to pomôže, ja to zopakujem. V čom spočíva zmysel? Základom je práca so svojím vedomím preto, aby sme pochopili, že vedomie nie je tvoj nástroj, ale je to nástroj systému, ktorý tebou manipuluje, v prvom rade, a za teba

prežíva tvoj život, vnucujúc ti rôzne emócie, bezvýchodiskové stavy alebo akési priania, no, rozprávky, jednoducho povedané... Čo ešte robí vedomie? Vždy privádza človeka do banálnych sporov, banálneho tárania, dokonca rozhnevá najlepších priateľov. Nie je to tak? (**T:** Áno). Ono vždy spochybňuje kohokoľvek, počnúc vašimi prorokmi, ak ste veriaci. Vždy podsúva: "A či to bol prorok?", "A vari tak hovoril?", "A mám robiť to alebo niečo iné?" Teda ono stojí aj na duchovnej ceste pred človekom, stojí aj v každodennom živote, aj v rodine, aj vo všednom živote, aj v práci, aj kdekoľvek. Vždy privádza človeka k rozdeleniu. No niektorí povedia: "Kdeže, ja to takto nemám" Ale máš, samozrejme. Jednoducho vy klamete sami sebe. A prvé pravidlo je aké?

T: Čestnosť pred samým sebou (**IM:** Absolútna) na duchovnej ceste.

IM: Absolútna čestnosť (**T:** Áno). A tu je treba pristupovať k tomu rozumne a čestne. Je jasný pruh, v ktorom sa nachádza každodenný život, práca, komunikácia s priateľmi, záujmy, hobby.... Všetko čo len chcete sa vložilo sem. Ale toto všetko vám nesmie v žiadnom prípade prekážať na duchovnej ceste. Ak vedomie vychádza za hranice a začína vám podsúvať obrázky, ak sa zachytáva a začína rozprávať o tom, že aký si duchovný... Ak ti démon hovorí, že si duchovný, potom by si sa mal zamyslieť, prečo to všetko robí. No nie je to tak? Ale veď ľudia sa s tým stretávajú.... Keď začína vychvalovať a človek už začína tomu veriť, obzvlášť ak žije vedomím, že práve on dosiahol takú duchovnosť, je možné

uvoľniť sa a nič nerobiť. A zároveň sedí a posudzuje kohoľvek. Odsudzuje svätých vo svojom náboženstve, odsudzuje samotných prorokov, konfrontuje sa a porovnáva s nimi. Vari to nie je svätokupectvo, priatelia, vyzdvihovať seba do takých výšok? Staňte sa nimi a potom sa pozdvihnete. No potom budú vaši démoni mlčať, a práve naopak, nadávať budú na vás. Všimnite si, na vás, a nie na iného. No a démoni, poviem to tak, rozhodne vždy urážajú tých, ktorých sa boja. To je tiež tak. Preto toto musí byť ohraničené červenými čiarami. Len čo začujete v sebe nejakú pochybnosť vo vzťahu k čomukoľvek duchovnému, teda čo je potrebné urobiť? Znamená to, že sa objavila sloboda a príliš veľa potravy dávate systému. (T: ...systému). To znamená, že musíte venovať viac pozornosti svojmu duchovnému rozvoju a zvýšiť nároky na vedomie. Ono musí aktívne pracovať a pomáhať vám na duchovnej ceste, aj ľuďom. Tiež je zaujímavé, veľa sme o tom hovorili, a ja som pochopil, že nech by sme tu s vami akokoľvek dlho sedeli, rozprávali sa, nie všetci to počujú. Prečo? Pretože démoni im zakrývajú uši a ľudia chcú počuť to, čo chcú, ale nič viac. Zmysel spočíva práve v duchovnej práci na sebe - teda duchovné uši si držať otvorené. A pred démonom ich držať zatvorené, aby vám nerozprával rozprávky. Teda, keď vám démon začína rozprávať o tom, čo musíte robiť na duchovnej ceste... A to, čo hovorí, je sadnúť si, nič nerobiť, čakať a vám bude niečo dané, veď Boh je milostivý. Keď vás znehybňuje, to je čo? To je absolútne nesprávne. (T: Prejav, áno). Prečo vás znehybňuje? Pretože každý človek je potenciálne silný práve v

duchovnom prejave. No keď sa ktorýkoľvek človek vydá na duchovnú cestu, čo robí systém? (**T:** Aktivuje sa.) Absolútne správne. Preto, aby...

A: Pretože sa bojí stratiť otroka, ...ktorého ovláda.

T: Všetky sily vynakladá.

IM: Správne. Bojí sa prísť o otroka. Ešte sa bojí stratiť potravu. Veď nikomu sa nechce robiť väčší objem práce za menšiu plácu. Systému tiež nie. On je najlepší ekonóm, veď ekonómia - to je jeho údel. Preto robí všetko, aby človek nič nerobil na duchovnej ceste: ani sa sám nezaoberal, ani ľuďom nepomáhal. Jednoducho sedel a čakal: "Veď Boh je milostivý, on všetko dá. A ty aj tak všetko vieš." Práve toto, práve týmto spôsobom. Človek sa zoznámil so svätými písma-
mami, vyplnil, čo je potrebné - a to je všetko. A viac nič nerobí. Alebo vykonal namaz (pomodlil sa) a od jedného namazu k druhému žije obyčajným životom, a v hlave pocit hanby, pochybnosti, atď.. Je tento človek na duchovnej ceste? Nie. (**T:** Nie). Samozrejme, že nie. Práve v tom je zmysel, ohraničiť vedomie a konať tak, ako je potrebné. A nikdy neprestávať pociťovať Božiu Lásku vo vnútri. Ak si prestal a nepočuješ vnútri Božiu Lásku, vtedy za teba žijú démoni. Nad týmto sa tiež stojí zamyslieť. No niektorí hovoria: "To je také zložité." No vari je to zložité, priatelia? To nie je zložité, je to ľahké a príjemné. Ale pre démonov to je zložité. Preto je to zložité len vtedy, keď vás manipulujú a ovládajú. Ale vedomie sa stavia proti: "Mňa nikto neovláda." Logika,

taký zdravý rozum od démona, však?

T: Igor Michajlovič, a títo démoni - to sú akékoľvek prejavy vedomia? Čo je to?

IM: Akékoľvek. Vedomie v akejkol'vek variante. Hovorí sa: "Myšlienky od Ducha." Neexistujú myšlienky od Ducha. Žiadna myšlienka, ktorú počujete v hlave, nemôže prichádzať z Duchovného Sveta. Z Duchovného Sveta prichádza láska a pocitové vnímanie. Aj obraz sa vníma (čohokoľvek by sa týkal), vníma sa celostne: aj príčina, aj následok, aj všetko na svete. No opäť, nemožno očakávať, že z Duchovného Sveta vám príde riešenie, napríklad, matematickej úlohy so správnym výsledkom. Veď toto je práve údelom vedomia. Nepríde náponeda, aké napríklad zaškrtnúť čísla v Lotto, aby sa získala výhra. Nie, toto je údel vedomia.

A: A celkovo, má pre človeka zmysel vyznať sa, aké pripojenie v ňom aktuálne prebieha: pripojenie tretích síl, subosobností, démonov alebo?...

IM: V prvých etapách (etapách poznania, pozorovania vedomia) je to nevyhnutné. Prečo? Pretože duchovná cesta, to je boj. Je to skutočne tak. Je to tá cesta, ktorou prechádza človek v určitom zmysle ako vojak. On skutočne na začiatku čelí vedomiu. Ale preto aby vedel čeliť, je potrebné spoznať nepriateľa. Najskôr zo všetkého vedomie celkovo zastiera človeku pochopenie, že diabol existuje. Ak človek nechápe, že existuje diabol, potom ani nevie, že je Boh. To je axioma. A vtedy sú v človeku pochybnosti o všetkom božskom. Zdá

sa mu, že trojrozmernosť... to sa náhodne poskladali aminokyseliny, vytvorila sa prvotná bunka, z tejto bunky vznikli živočíchy - no taký intenzívny darvinizmus. Ale ľudia nevedia, že Darwin veril v Boha a neveril svojej teórii. A to je pravda. Jednoducho biznis. Zasvätil tomu život a chcel, rovnako ako aj vy, slávu a všetko ostatné. Ak by sa mu nepodarilo ako prvému vydať ešte nedokončenú prácu, tak by ju vydal niekto iný, pretože už mu "stúpali na päty". A bola to objednávka, bola to nevyhnutnosť, pretože...

T: Igor Michajlovič, čo sa týka týchto bohoboreckých pohnutí..... Vyzerá to tak, že subosobnosť je vo svojej podstate bohoborec? (**IM:** Samozrejme.) Objavujú sa tieto bohoborecké prejavy ako prejavy subosobnosti u človeka, alebo to...?

IM: Nie, nie vždy. Nie, toto je vedomie. Nie. Najčastejšie je to vedomie. Ale subosobnosť - to je časť vedomia. Preto hovoríme iba o sekvestroch celku, rozumieš? Teda o fragmentoch jediného celku, o systéme. Ale sú to iba programíky.

T: Ešte takú otázku položila jedna žena. Opisuje svoj stav, že cíti tachykardiu, zvýšenie teploty, ako keby ju niekto vytláčal. Môže subosobnosť takouto formou, takýmito prejavmi alebo reakciami vytláčať Osobnosť, alebo nie?

IM: No takéto fyzické prejavy a reakcie sú vtedy, keď je človek zameraný na seba. Ona musí jednoducho ísť, obrátiť sa na doktora a skontrolovať svoj zdravotný stav. Keď subosobnosť vytláča vedomie, človek to nespozoruje a nijako sa

to neprejavuje na fyzickom stave. Spozorovať zo strany to možné je. Napríklad, vy všetci ste si to všimli, poznáte to, máme aj spoločných známych, ktorí sa očividne prejavujú. Keď hovoríš s človekom na duchovnú tému, cítiš ho, je otvorený, on to cíti... Klik (T: Náhle), okamih - človeka až trhne: a je v ňom ježko, prebieha odmietnutie a náhle je v ňom nariadená odmietajúca tretia sila.

A: A čo má v takýchto prípadoch robiť kolektív, keď sa deje takéto, však, keď ľudia práve otvorene hovoria a tu odrazu sa u niekoho začína takýto prejav?

IM: No tak znovu, ak prebieha proces komunikácie: my sedíme, hovoríme, alebo jednoducho ľudia sa rozprávajú, no stalo sa - tak sa stalo. Môžeme tomuto človeku jednoducho položiť otázku: "A čo práve cítiš? Prečo v tebe toto prebehlo? A postrehol si to alebo nie?" Dokonca tomuto démonovi položiť túto otázku. Ale spravidla, démon začína odmietať. Hovorí opačne, že práve začal všetkých pociťovať, že má také extrasenzorické schopnosti, na fyzickej úrovni začína pociťovať, priamo duchovnosť k nemu prišla. No toto všetko je démonické. No tak znovu, keď človek začína pociťovať na fyzickej úrovni druhého.... Opakujem, fyzicky. Napríklad ako teplo v rukách... Veď ste videli ako senzibili, rôzne veštice šamania? Nehovorím, že to nie je. Mimochodom je to ľahké, hocikto to dokáže. No, je to extrasenzorika. Ale to pociťovanie, o ktorom hovoríme, ono ide zvnútra a tela sa to netýka. Toto presahuje hranice fyzickej konštrukcie človeka. Ale toto pociťovanie je pre neho zrazu okamžite zatvorené.

No a človek sa mení a je ľahké cítiť, s kým hovoríš. V danom prípade sa môžeme jednoducho pokúsiť doklopať k človeku ako Osobnosti, len toľko. A potom mu to vysvetliť. Ale najčastejšie ľudia dokonca hovoria, že si nepamätajú, čo robili. Aj také sa stáva. Ako keby vypadávali z tohto času. Stáva sa, že keď ľudia vykonávajú spoločne motlitebnú praktiku, no v rôznych náboženských organizáciách, alebo povedzme duchovnú praktiku. Je skupina: pozitívna nálada, všetci idú po duchovnej ceste, seriózne sa zaoberajú sami sebou, pozitívne. Ale ako sa hovorí, neexistuje rodina bez čiernej ovce. Ktosi... jednoducho prepustil (nie nutne subosobnosť, aktivitu svojho vedomia) a celá skupina zrazu cíti, že v niekom vzniká no, povedzme že, ježko. Toto je veľmi cítiť, priatelia. Čo v takom prípade? Ako pracuje vedomie druhých? Zrazu sa začína aktivovať. Teda, len čo človek... ktosi prejavil v sebe... A veď kvôli čomu sa démon prejavuje? Preto, aby stimuloval aj druhých (T: Taká provokácia), odviedol ľudí od duchovnej práce...

TE: Aby ocenili, odsúdili človeka.

IM: Úplne správne. Proces odsúdenia, hodnotenia: "Ako môže? Veď my pracujeme." A ty to prečo teraz robíš? Veď to je to isté.

TE: Potom aj samotného človeka začne obviňovať, však (**IM:** Samozrejme), že: "Prečo? Ako si si mohol také niečo pomyslieť o inom človeku, odsúdiť ho?"

IM: Tak toto je prax. Toto je skutočne prax, priatelia. A s tým

sa stretávajú všetci. A stretávali sa s tým, priatelia, už pred niekoľkými tisícročiami. Teraz si to priblížime. Čo je potrebné urobiť v takomto prípade? Jednoducho obklopiť sa tými, ktorí jeden druhého pociťujú. A tohto prestať vnímať. Veď práve toto je démon. Načo ho potrebujete? Nuž toto je najlepší spôsob. Ale tu niektorí povedia: "A akože sa dá pomôcť človeku?" Počas duchovnej praktiky, priatelia,... je každý sám za seba. Ale keď ste v kolektíve, každý je za kolektív. Za kolektív tých, s ktorými rezonuješ. A s kým disponuješ, tí sa vylučujú okamžite. A často sa práve stáva ešte aj to, že sa ľudia v skupinách učia... Akékoľvek by to bolo náboženstvo, to je jedno, ale s týmto sa stretávali a stretávajú, a žiaľ, aj sa budú stretávať všetci ľudia, povedzme, ktorí sa učia práve s ľuďmi v duchovnom zmysle, však? Teda oni sa delia svojimi pochopeniami, skúsenosťami a pod. A určite sa v skupine nachádza niekto v úlohe aktívneho sprievodcu... v tom momente, keď dochádza k niečomu zaujímavému a dôležitému, či už pre Osobnosť alebo pre iných ľudí. A tu systém začína cez túto svoju bábkú, ktorou poľahuje, no, povedzme, provokovať alebo privádzať do disonancie s Duchovným svetom všetkých ostatných ľudí. A všetci mlčia. A snažia sa čosi robiť. A sú takí sprievodcovia, ktorí neustále toto robia. A hovoria: "Tak, čo robiť?" Priatelia, áno, čo robiť? Vziať ho za uško, vyviesť a nech počká na uličke, kým nezačne pracovať na sebe. Nemôže menšina diktovať väčšine. Nemôže démon prikazovať ľuďom, ktorí sa usilujú, povedzme, o duchovný rozvoj. Nemôže brániť a nemôže ukazovať, čo majú robiť. Teda treba dospieť! Už je čas! Hovorí

sa: "Tak ako vykázať človeka z chrámu?" Dobre, poďme v chrámoch organizovať sabaty. Nie je tak? Všetci sa stretli k modlitbe. Mullah začína čítať. A tu sa niekto začína rozčuľovať, vznikajú u neho otázky a všetci namiesto namazu začínajú robiť čo? (T: Áno) No vari je to normálne?

T: Teda zbytočne sa baví druhotné vedomie s druhotným vedomím v takej situácii, keď sa človek nachádza...

IM: Absolútne zbytočne. Človek musí pracovať na sebe. Ved ak sa nachádza pod diktátom démona, tak musí opustiť chrám. To je prvé pravidlo. Teda do chrámu majú prichádzať ľudia, ktorí aspoň zadržiavajú svojho démona. Rovnako aj na duchovných cvičeniach, priatelia. Ak človek nezadržiava svojho démona, ak sa on neusiluje o duchovné poznanie, potom, prepáčte, načo je potrebný, prečo prišiel? A kvôli čomu ho démon poháňa? V prvom rade preto, aby vás destabilizoval. Ale jemu rozpráva, že on je vysokoduchovný, že vie viac a všetci ostatní sú hlupáci. Nuž... no toto je pravda. A opäť, v skutočnosti človek zažíva úsilie zo strany svojho egoizmu, svojej pýchy. Dokonca ani sám nechápe, prečo... Vidí nespravodlivosť, začína s ňou bojovať. S akou nespravodlivosťou? Je sto ľudí. Všetci sú na duchovnej vlně. Hľadajú v sebe, povedzme, tie pramene, ktoré je možné konsolidovať, snažia sa rezonovať so všetkými. Ale on jediný má jasnú hlavu. A jasná hlava počas duchovných praktík - to je čo? To je démon. (T: Práca vedomia, však.) Samozrejme. A je nutné to trpieť? No, jednoduchá otázka. A nazývajú to duchovnosťou, zhovievavosťou. Ja chápem, že je

potrebné byť veľmi pevným a veľmi disciplinovaným vo vzťahu k svojmu vedomiu, je potrebné byť tolerantným k ľuďom. Tolerantným treba byť. To je správne. Aj zhovievavým je potrebné byť. Aj vysvetľovať treba. Aj s láskou sa správať k ľuďom. Dokonca aj ten, kto má silného démona, ktorý potlačil jeho Osobnosť... Áno, je ti ľúto tohto anjelika, skutočne ľúto, naozaj chceš pomôcť. To je pravda. Ale nie počas duchovných praktík, nie počas duchovných cvičení. Pre takýchto ľudí sú potrebné počiatočné stretnutia. Opäť, počiatočné stretnutia, kde človek musí chápať a uvedomovať si, že je manipulovaný, ovládaný, že je slabý, že je, prepáčte, klamár, pokrytec, že nepracuje na sebe. Musí si to ujasniť. Ale ak s tým nemôže niečo urobiť, musí prísť a povedať: "Priatelia, som pokrytec, klamár. Chcem, ale nedarí sa mi. Démon je silný. Zráža ma. Veď koľko by som... Tak ako mám?" Takíto ľudia sa zhromažďujú a osobitne sa im treba venovať. To vtedy keď sú tí, ktorí sa usilujú, ktorí držia na uzde svojich démonov, a takýto priatelia, ktorí žijú pod diktátom tých, ktorí v skutočnosti nie sú našimi priateľmi. Nuž ako môžeme zmiešavať nemiešateľné? Ak zoberieme maslo a vodu a skúsime ich zmiešať, získame emulziu. Ani voda, ani maslo. To by nemalo byť, pretože oni bránia ľuďom ísť po duchovnej ceste a títo zase dráždia ich démonov svojou vnútornou čistotou. Nuž všetci vyjdú naprázdno a systém sa nasýti. Ja chápem, že kŕmiť vtáky to je svätý skutok, ale kŕmiť satana...

T: Áno, Igor Michajlovič, tiež ako pokračovanie toho, čo ste

hovorili... Kedysi ste hovorili o tom, že v zásade, človeka, ktorý sa duchovne rozvíja, ktorý ide po duchovnej ceste, vidieť aj podľa jeho skutkov (**IM:** A akože). A tiež by som sa chcela opýtať na taký moment, že práve takí ľudia, ktorí sú egoisti, ktorí priťahujú pozornosť na seba, ani nepracujú na sebe a (**IM:** Aj druhým prekážajú), nepomáhajú ľuďom a chcú...

A: A zároveň sa snažia byť v kolektívoch, teda oni...

IM: Oni nepracujú ani v duchovných spoločenstvách (**T:** Áno, áno), ani v cirkvách, nikde. Oni...Áno, pridávajú sa k náboženským organizáciám. Prečo? Zarobiť peniaze a moc zakúsiť. Aby im ruky bozkávali a k nohám sa im klaňali. To je všetko, čo chcú. Priatelia, toto je pravda. Oni sa nezaoberajú duchovným rastom. No... no je to tak. Uspokojujú svoju megalomániu. Majú silného démona atď. Ale nebudú nič robiť na úrovni duchovného rozvoja. No budú robiť všetko preto, aby uspokojili svoju pýchu a aby svoj egoizmus, povedzme, ešte viac rozvinuli.

A: Teda, pre nich je dôležitá mienka druhých.

IM: Samozrejme (**A:** Tak toto...) Ved' oni... Pre nich je to veľmi dôležité. Sami sú závistlivci. A démon - to je kto? To je závistlivec, klamár, nenásytný tvor. Koľkokoľvek by si mu dával, nikdy sa nenasýti. A práve tu je dôležité pochopiť, že takíto ľudia sú pasívni svojím postojom k Duchovnému svetu. Ved' my poznáme veľa ľudí, ktorí, povedzme, boli spolu s nami. Ani prstom nehli. Vytvárali ilúziu akejsi

činnosti, ale vždy v nich bolo veľa pochybností. Prečo? Dokonca aj pri komunikácii s nimi.... A ja som sa s nimi rozprával, s týmito ľuďmi, otvorene som im hovoril o tom, že sú pod pôsobením a musia lepšie pracovať. A čo oni nato? "My pracujeme, my robíme." Nepracovali na sebe, nevenovali sa a nežili pre spoločnosť. A o čom hovorí prvé pravidlo? O duchovnej organizácii. Podľa ich skutkov ich spoznáte, vari nie je tak povedané? Ak nie sú skutky na duchovnom poli vo vonkajšom svete, to znamená, že nie je práca ani vo vnútri. To je skutočne tak. Prečo? Pretože človek, rozvíjajúc sa duchovne, ten, kto skutočne cíti túto Pieseň Anjelov, no, on chce... on sa o to nemôže nepodeliť. Nemôže mlčať a byť nečinný, keď sa... miliardy anjelikov nachádzajú v otroctve satana. No je to tak. To je vnútorná potreba. A ona je veľmi silno pociťuje tu, v tomto svete. Veľmi silno. Pretože tu rezonuje každý anjelič. Práve v tom je zmysel. Veď ako môžeš mlčať, keď cítiš v sebe prebudenie, keď cítiš, že tvoj démon sa len začal vzdávať a v tebe začína planúť láska? A ty cítiš túto lásku v druhých, cítiš túžbu oslobodiť sa v iných ľuďoch. Ale vedomie je u nich veľmi silné, ono ich zotročilo. Ak môžeš preniknúť, tak prenikáš. No ak sa anjelič ako Osobnosť vzdal, ak sa nerozvinul, je to ľúto, samozrejme. Je to ako plod, ktorý sa nerozvinul. Škoda straty, ale čo narábáš. Je to jeho voľba.

A: Zdá sa, že kým je človek tu, tak akýkoľvek by bol démon silný, aj tak má Osobnosť Šancu.

IM: Určite má, samozrejme. No tu je prvé, čo musia... To je

Osobnosť - teda prestať klamať a žiť rozprávkami, a skutočne sa pozrieť do svojho vnútra. Nie očami satana (on vás vyvýši a zveličí), ale pozrieť sa objektívne, tak ako to je. A všetko sa postaví na svoje miesto - kto si ty, kde si. Nie je dôležité aký post zastávaš, čo si dosiahol v tejto trojrozmernosti - to všetko je mŕtve. A to je pravda. Môžeš byť kráľom, môžeš byť vládcom, ale budeš najnešťastnejší človek, ak v tvojom vnútri nespievajú Anjeli. Môžeš mať kopu detí a postaviť veľa domov, ale budeš osamelý. Vari to nie je tak? A oni, ľudia, toto všetko vedia. Všetci ľudia to vedia. Ale u nás pod diktátom démonov je zaužívané, že sa musíš niekým stať, musíš niekoho ovládať, manipulovať. A my sme hovorili koho a kto ovláda. Len čo máš v sebe želanie komusi vládnuť, kohosi ovládať, tak kto si ty? Jednoduchá otázka. Vari si duchovná bytosť? Nie. Vari žiješ? Nie. Je potrebné pozorne pozrieť nadol, či tam nie sú ruky niekoho, kto vás ovláda, alebo hore, či tam nie je povrázok?

T: Tak sme sa zmienili o hierarchii démonov, však? Zdá sa, že démoni sú tiež v neustálom boji o svoj kúsok (**IM:** Áno). Ako sa to vo všeobecnosti odráža na (**A:** Živote človeka) živote človeka, áno, teda na jeho vedomí?

IM: Na živote spoločnosti alebo na živote človeka?

T: Na živote jednotlivca, tu tento boj démonov, temných síl.

A: Aj spoločnosť je zaujímavá, akoby... Veď to prebieha fraktálne...

IM: No a my aj tak všetko vidíme. Veď my všetko toto

vidíme. Napríklad: ako prebieha tento boj démonov v živote človeka. Poďme, nebudeme ďaleko chodiť. Práve v predchádzajúcej relácii sme sa spolu dotkli témy dietok, ako to u nich prebieha, však, teda u tínedžerov. Poďte, zoberme si... Ved' všetci sa učili v školách, vo všetkých krajinách sú školy. Ako to prebieha v triede? Jednoducho, každý priťahuje pozornosť na seba, čímkoľvek. Niektorí sa snažia rozumom, iní, prepáčte, účesom, ďalší sa snažia, aj keď to nie je v škole povolené, lakovať si nechty (dievčatá),...

T: Áno. A niektorí aj provokáciami, však?

IM: Samozrejme. A chlapci sa začínajú ukazovať akí sú drsní, alebo akí sú hlúpi, že stoja na hlave na prostriedku triedy a podobne. Ved' toto je pritiažnutie čoho? Pozornosti (**A:** Pozornosti). O čo sa bojuje? O pozornosť (**A:** O pozornosť). Teraz si vezmeme dospeljší život. Vari to nie je tak? O čo sa bojuje? O pozornosť. Uvediem ešte jeden veľmi zaujímavý príklad. Stretli sa priatelia, príbuzní, blízki (no u mnohých sa toto isté stáva) - nejaký sviatok, narodeniny... Prichádzajú solídni, seriózni ľudia, však? Posadia sa za stôl, vypijú po poldeci. A to je všetko, démon vyliezol. Poldeci stačí na to, aby Osobnosť stratila akýkoľvek vplyv na démona, teda démon začína absolútne vládnuť (**T:** To je druhé vedomie). Čo vidíme, čo sa deje s ľuďmi? Po prvé, začínajú sa chvastať. Vari to nie je tak? Každý začína priťahovať na seba pozornosť a začína, ako ja mám..."Aha, ja mám!", "Áno a čo máš ty nové?! Aha ja mám!" Však? Dokonca aj keď hovoria: "Ja mám chorobu Som chorý!", - "Áno,

akú máš chorobu?! Aha, ja mám chorobu!... ” Hovorí: “Ja mám auto!”, - “Vari ty máš auto?! To ja mám auto!...” A začínajú sa tieto preteky... Preťahovanie lana, že, kto potiahne viac k sebe.... Boj o čo? O pozornosť a nafukovanie svojho ega. A toto sa deje všade a vždy, na všetkých úrovniach tam, kde je démon. To je pravda.

A: Teda zdá sa, že práve vtedy, keď to prebieha, namiesto človeka žije démon? (**IM:** Určite, samozrejme.) A celkovo sa akýmsi svojím životom títo démoni navzájom porovnávajú, kto môže viac pozornosti...

IM: Áno. Osobnosť sa nachádza v ilúzii, je slepá, nerozvíja sa, nežije. Človek sa nerozvíja. Veď čo je to život Osobnosti? V prvom rade je to rast Osobnosti. Prečo hovorím: je čas dospieť. Veď koľko som už o tom hovoril? A dospieť, to znamená rozvíjať sa ako Osobnosť, duchovne sa rozvíjať. Ak sa Osobnosť nerozvíja, ak ju nevyživuješ... A ju skutočne treba vyživovať pozornosťou. Tou istou pozornosťou, ktorú prideluje Osobnosť, veď to je jej nástroj. No tá je jednoducho kradnutá vedomím na ilúzie. A tej istej Osobnosti sa rozpráva, že “Všetko je v poriadku: ty žiješ, ty existuješ. Svet je taký, aký je - on je materiálny. Nič iné nie je.”

A: A ty nemôžeš nič urobiť. Vedomie sa tiež snaží presvedčiť Osobnosť, že je slabá a nečinná, však?

IM: Slniečko, poviem ti viac. Prevažná väčšina... Áno nejakých viac ako 99% obyvateľov sveta nevie, že sú Osobnosť. Veď miliardy ľudí si dnes myslí, že sú vedomie. Nie je to

tragédia? (**A:** Áno.) Podľa mňa je to tragédia a veľká.

T: Tiež ste správne vystihli, že teda keď chýbajú tieto znalosti nastáva taká situácia, že človek jednoducho verí týmto myšlienkam v hlave, že akýsi neviditeľný svet, akési tajné sily, nejaké temné sily sú silnejšie ako on.

IM: Tomuto neveria. Vec sa má tak, že ľudia neveria v tajné sily, neveria, že tam sú subosobnosti alebo celkovo, že je tam... Vedomie toto nechápe.

T: Ale zároveň sa bojí a zažíva strach.

IM: Ale bojí sa preto, lebo vie, že toto existuje.

A: A zdá sa, že ono je časťou tohoto. Teda práve tu.

T: ... Taká disonancia.

IM: Samozrejme. A tu je jeden zaujímavý fenomén, povedzme, akýsi háčik, čo sa týka tohto démona v hlave. On Osobnosť (no viacej prvotné vedomie) upovedomuje o tom, že neexistujú žiadne čarodejnice, démoni a tomu podobné. Ale súčasne straší a hovorí, že existujú. A v samotnom človeku vzniká disonancia, on v to verí aj neverí. Zároveň sa stále s tým stretáva, nachádza potvrdenie. Veď každý človek sa v živote veľakrát stretáva s prejavmi tohto démonizmu, s prejavmi týchto temných síl a so všelijakými čertovinami. Pritom neustále. Mnohí chodia k senzibilom. Senzibilovia vo väčšine prípadov tomu neveria, pretože no môžeme smelo povedať, že 99% z nich jednoducho pod diktátom satana zarába na ľuďoch.

T: Šarlatáni, áno.

IM: No áno. Existujú talentovaní ľudia, ktorí sa skutočne rozvíjajú pod diktátom toho istého systému, rozvíjajú extra-senzorické schopnosti. A skutočne môžu ľudí aj zbaviť chorôb, uvidieť choroby vo vnútri človeka. Ale ak existuje tabletky, ak je USG, MR a všetko ostatné, potom toto je oveľa presnejšie a oveľa správnejšie... Poviem to jednoduchšie, nikdy žiaden senzibil presne nepovie, v ktorom orgáne, kde a čo presne sa s ním deje. Teda nepopíše to. Môže povedať: "Áno, tamto ten orgán" a približne.... Ale ja to jednoduchšie poviem, netreba tam nikoho brať ... špecialista, terapeut, ktorý má 30-40 ročnú prax, je najlepším senzibilom. On to povie, jednoducho keď pozrie na človeka. No nie je to tak? No a ľudia veria, chcú rozprávky. A opäť, chcú rozprávky, mágiu, ale na druhej strane neveria a po tretie, boja sa tohto všetkého. Tak teda vznikajú paradoxy, ktoré prebiehajú vnútri samotného človeka. A prečo? Pretože žije pod diktátom démona. Démon, diabol sa skrýva v samotnom človeku a núti človeka neveriť, že diabol existuje. Prečo? Pretože to on rozpráva človeku. A nájsť ho je akoby veľmi zložité. No kde nájdeš svoje vedomie? Jednoduchá otázka.

T: Igor Michajlovič, práve ste porozprávali o senzibiloch... A tiež si spomínam, že ste predtým trošičku hovorili o tom, že keď sa v kolektíve prejavujú neduchovní ľudia a hovoria: "ja cítim- cítim", tak tieto precitovania jemných energií sú s tým nejakým spojené? Pretože sa ľuďom často asociujú s akýmsi duchovným rozvojom, s akýmsi pokrokom...

IM: Priatelia, toto nemá nijaký vzťah k duchovnému. A vo väčšine prípadov, naopak sa tento stavia proti duchovnému. V čom je problém. Naučiť sa toto je veľmi ľahké. Poviem tak, nuž obyčajné meditačné praktiky, ktoré umožňujú človeku rozvíjať tieto schopnosti, no toto...nie je to zložité. Každý človek to má. Skutočne je človek schopný cítiť teplotné rozdiely do milióntiny stupňov, tu hľa, rukami. Naše neuróniky, pršteky na rukách, sú tak veľmi citlivé a nič také v tom nie je. Teda ktorýkoľvek človek, keď to urobí pozorne z určitej vzdialenosti, môže to cítiť. Ale aký má toto vzťah k duchovným praktikám? (**A:** Nijaký.) Banálna rutina, no... nuž a všetko ostatné...

TE: Keď sa človek duchovne rozvíja, je potom isté, že začína cítiť prejavy neviditeľného sveta?

IM: Nie, nie je to isté. Nie nevyhnutne. Stáva sa aj také, že nastane rozvoj, povedzme, skutočne metafyzických schopností, ktoré nezapadajú do žiadnych rámcov senzibilov. Aj také existuje, keď ľudská myšlienka nadobúda takú schopnosť, že sa okamžite zhmotňuje. Stáva sa to. Ale toto sú najčastejšie nástroje, ktoré podsúva satan preto, aby zvedol človeka z cesty. A koľko takýchto ľudí poznáme (**T:** Áno), ktorí stáli vedľa nás, ale prejav práve týchto superschopností, ako sa hovorí, ich jednoducho odvedol od duchovnej cesty, pretože získavajú magické schopnosti, získavajú možnosť ovplyvňovať kohosi a tu ich systém odvádza. No a nasleduje, ako vieme, aj alkohol, narkománia a dovidenia.

A: Ved' zdá sa, že paradox je v tom, že dokonca tieto schopnosti a všetko... tie nezískava on, nie človek, nie Osobnosť (**IM:** Nie, samozrejme). Zdá sa, že to jeho démon.

IM: Ale nie, to démon ich jednoducho prejavuje a to je všetko (**A:** Teda sa ukazuje...) Nuž... nuž preňho je jednoduchšie narušiť určité svoje normy, prejať práve... Pre systém je oveľa jednoduchšie, povedzme, vyvolať určité prejavy, akoby dal možnosť ukázať to človeku ... Ved' dokonca ani on to nechce robiť. Toto všetko démon hrá pred ním. Také... no divadelné predstavenie. A človek tomu verí, zabúda na svoju duchovnú cestu, vkladá pozornosť do rozvoja týchto schopností. Čo mu hovorí na začiatku? "Budeš bojovať s démonmi, staneš sa Geliarom. Pozri, aké máš schopnosti!" No a človek začína rozvíjať....

TE: "Už sa uč, začínaj rozvíjať."

IM: Všetko je tak, ako vždy. Začína sa rozvíjať a ... to je všetko.

T: Igor Michajlovič a ak sa tieto schopnosti (no nie schopnosti ale tieto prejavy) nezačínajú v priebehu duchovnej cesty, ale oveľa skôr - v mladistvom veku - od 12 do 16 rokov? (**IM:** ... Stáva sa to, samozrejme.) Sú také situácie (**IM:** Sú), keď deti, ako ste správne povedali, neviem, vidia akési príbehy, ktoré sa ihneď realizujú do najmenších detailov a boja sa toho, jednoducho sa uzatvárajú, väčšinou sa boja vôbec nejako rozmýšľať (**IM:** Aj to sa stáva)... pričom cítia zodpovednosť za svoje myšlienky. Čo je to? Čo by mal teenager

vedieť?

IM: No, to je dobre, ak človek, povedzme, cíti zodpovednosť, obzvlášť ak je teenager a snaží sa nevkladať pozornosť do nejakých obrazov, ktoré mu.... Opäť, kto mu predkladá tieto obrazy? Kto realizuje a čo si za to berie? Veď berie to najcennejšie - Život. A časom tento démon oberá človeka aj o budúcnosť. Ale ak človek cíti, že je to nebezpečné a prestáva, povedzme že, prikrmovať démona, postupuje absolútne správne, ako dospelá Osobnosť. To je vynikajúce.

T: Teda zdá sa, že v tomto veku systém akoby ho chytal na háčik, všakže, ako vidno mágiou?

IM: Nuž dieťa... ide o to, že ono je ako plastelína a veľmi tu závisí od jeho voľby. Veď človek sa stáva zaujímavý pre systém, obzvlášť zaujímavý po prvom vzostupe. Už sme o tom hovorili. A práve na prahu druhého alebo po druhom vzostupe je pre systém osobitne zaujímavý. To je to, prečo v mnohých náboženstvách (v zoroastrizme, o ktorom sme (**T:** Áno) hovorili) si človek v období druhého vzostupu musí ujasniť komu slúži: slúži Bohu alebo satanovi. A práve týmto sú pre krásne starobylé náboženstvá, tým že sa v nich uchovala tá podstata, ktorá už neskôr bola v ostatných zabudnutá.

T: Tiež je zaujímavé, dotkli sme sa témy detí. So zaujímavou situáciou sa stretli psychoterapeuti aj psychiatri, keď podrobne skúmali a pripravovali reláciu o subosobnosti. Vtedy pochopili, že sú medzery v znalostiach. A to najmä čo sa týka témy neviditeľných priateľov detí, keď dieťa komunikuje s

nejakým, podľa dospelých, vymysleným priateľom, nazýva ho menom, pozýva ho prisadnúť si, alebo hovorí, že: “Babička, môžeš m pokojne nechať tuto s ujom Vladkom.” Teda, čo je to za jav? Je to prejav subosobností, alebo nie?

IM: Niektorí psychiatri hovoria, že je to istý druh rozdvojenia. Pozerajú na to ako na chorobu alebo fantáziu detí. No, povedzme si priamo, toto nemá žiadny vzťah k subosobnosti, určite nemá. Ale neviditeľný svet je podobný oceánu. Veľakrát som o tom hovoril, že tam žije veľa veľmi rozumných a často oveľa rozumnejších bytostí, ako sú ľudia. Ale oni všetci chcú jesť. A títo neviditeľní priatelia detí bývajú dobrí aj zlí. Občas sú neviditeľní priatelia oveľa lepší ako viditeľní. A niekedy je oveľa lepšie zveriť dieťa, ako ty hovoríš, tomuto ujovi Vladkovi. Len treba preskúmať čo je to a kto to je. Bude to oveľa bezpečnejšie ako skutočnému živému ujovi Vasilovi, nejakému alkoholikovi. Ide o to, že deti skutočne vo väčšine prípadov vidia tieto bytosti, slobodne s nimi komunikujú a naozaj pre deti existujú. Ale zďaleka nie všetci z nich sú zlí. No opäť, je potrebné pochopiť, že oni všetci majú s vašimi deťmi dočinenia len preto, že chcú jesť. Sú zaujímavé...

A: Teda preto prichádzajú? Kvôli pozornosti, však?

IM: No samozrejme, pozornosť, áno. Pozornosť to je energia, ako elektrina. Ale niektorí (**T:** A prečo?...)... vedomie niektorých sa začalo búriť, práve preto sa búri, lebo je to pravda.

T: A prečo práve v takom ranom veku? To znamená, že

detičky sú otvorené? Alebo čo chcú od nich, od detičiek?

IM: No, nemajú natoľko rozvinuté druhotné vedomie. Ved' démon, ktorý sa rodí, je slabučký, rovnako ako aj Osobnosť. A rozvíja sa... ved' sa musia rozvíjať paralelne. A v skutočnosti je to tak správne - má sa rozvíjať Osobnosť a ako druhotné sa musí rozvíjať vedomie. Ale čo sa deje u nás? Rozvíjame vedomie, no vôbec nerozvíjame Osobnosť našich detí, pretože sme na tom rovnako. Preto vzniká taký nepomer, povedzme si tak. No ľudský démon sa rodí, on neprichádza. Keď prichádza subosobnosť, prepáčte, tak prichádza zrelá, niekedy veľmi stará a veľmi vzdelaná. No tu samozrejme konkuruje, povedzme, mladému vedomiu staroveká skúsená subosobnosť. Tak sa teda títo neviditeľní skutočne stávajú viditeľnými, pretože Osobnosť je aktívna, teda nie je až tak zatvorená... Hovorí sa, že dieťa je bližšie k Bohu. Prečo? Pretože diabol nie je až taký silný: V tom je zmysel. A keď Ježiš hovoril svojim učeníkom: buďte ako deti (teda otvorení, cítte)... Deti cítia, majú toto pocitové vnímanie. Ale ak sa nerozvíja, samozrejme nebude. Preto je rovnako potrebné byť bližšie k Bohu.

A: Ešte k téme subosobností... Pri príprave hier psychiatrov a profesionálov sme hovorili tiež o tom, že mužovi sa zjavovala subosobnosť jeho mŕtvej dcérky a vo sne mu predpovedala budúcnosť. Ako je niečo také možné, že subosobnosť môže predpovedať budúcnosť?

IM: Lahko. Pre človeka, ktorý je uzatvorený v

trojrozmernosti, pre neho je to možné. Nepochybne sú techniky, je možné rozvinúť v sebe tieto schopnosti a je možné vidieť, ako sa hovorí, budúcnosť. No kvôli tomu treba vyjsť až za hranice štvrtej dimenzie, nieže tretej. A subosobnosť, tá sa práve nachádza oveľa ďalej než v tretej dimenzii, preto je pre ňu budúcnosť, tá ktorú predpisuje samotný systém... A systém, ako vieme, to je absolútne predpísaný scenár. Hovorí sa: "Osud. Tomu neujdeš." Ak žiješ podľa zákonov systému - neujdeš. Pretože niečo, čo ti je... Ak ti je súdené potknúť sa - potkneš sa. Tak chce systém. Vtedy subosobnosť môže ľahko prichádzať a predpovedať, pretože pre ňu sú to odkryté karty, povedzme tak. Pre ňu to vôbec nie je problém. A podľa týchto kariet vidí, kam a ako sa posúvaš.

A: Pretože ona sama je súčasťou toho systému. (**IM:** Absolútne), ktorý tieto budúce algoritmy aj programuje. Tak je?

IM: Samozrejme. Vec sa má tak, že kým sa človek nachádza tu, v trojrozmernosti, jeho vedomie tiež nedostatočne... Ono má kontakt, pochopiteľne, je časťou systému, vie oveľa viac ako ukazuje. Ale to je uzavretá téma, tajná téma budúcnosti a všetkého ostatného. A osobnosť, pokiaľ nie je rozvinutá, ona dokonca ani nechápe, čo znamená taký pojem ako je "smrť", čo je posmrtný osud a tak podobne. Ale keď sa človek duchovne, povedzme že... oslobodzuje od diktatúry zvieraťa, potom chápe všetko. Pre neho sa všetko odкрýva rovnako, ako sa odкрýva po smrti fyzického tela. Veď po smrti fyzického tela, no, Osobnosť, ak bola rozvinutá, tiež si uvedomuje, ale to všetko nie je dosť...

T: Ale nie včas.

IM: Áno, ale neskoro, povedzme, no.... Odkrýva sa to, ale odkrýva sa žiaľ až potom. Hoci je to možné spoznávať aj počas života. Aký problém?

A: Teda ak človek ide po duchovnej ceste, oslobodzuje sa z pút vedomia a zvierafa (**IM:** Stáva sa slobodným), tak sa do tejto budúcnosti systému nezapisuje. Tak systém ho už....

IM: Nezapisuje sa. Samozrejme. Uvediem jednoduchý príklad, bude pochopiteľný, pretože v súčasnom svete je veľa rozličných hier na rôznych tých elektronických...zariadeniach a pod. A v hrách je všetko naprogramované. Kamkoľvek by si išiel, akýmkoľvek smerom všetko je naprogramované. Ak sa dostaneš tam, kde to nie je naprogramované, narážaš na stenu. Ak v živote vojdeš tam, kde to nie je naprogramované, otočí ňa. Rovnako ako aj v hre. V hre môžeš vidieť koniec hry, v živote ho neuvidíš, systém ňa jednoducho otočí. Ale naprogramované sú všetky kroky. No keď človek vychádza, povedzme, spod diktátu systému, systém ho nemôže prepočítať. Teda ide tak ako chce a kam chce. Tu systém nemôže predpovedať. Veď sme už hovorili, že boli takí slávni veštcí ako Cayce (**T:** Cayce, áno), Vanga (**T:** Nostradamus), Nostradamus, všakže. Oni veľa predpovedali, ale veľmi veľa sa nesplnilo. Prečo? Veď u človeka sa plní... Napríklad, keď ideme podľa rokov - splnilo sa. A potom raz - nie, je to mimo. A potom opäť. Prečo? Pretože ten, o kom hovoril, urobil iný krok. Alebo ktosi iný....

A: ...v jeho okolí, však, urobil krok mimo scenár systému.

IM: ...v jeho okolí urobil krok, pravdaže. A znovu, slobodný krok - a scenár sa zrútil, ale základná línia prebehla. Takže preto... Tento Cayce predpovedal svetu veľkú pohromu, však? Ale všetko závisí od ľudí: ak urobia krok - bude inak. Rovnako aj Vanga predpovedala ľuďom nie veľmi dobrý život. Ale ak urobia krok, bude inak. Všetko závisí od ľudí.

A: No ona aj predpovedala príchod Ohnivej Biblie.

IM: Predpovedala, áno. No akoby nie. Systém, ten vie, kedy dostane po krku. (**A:** A ešte ako pokračovanie témy...) Jemu sa toto tiež nepáči.

A: Hovorili ste o hrách, o tom, že v hrách je predpísané kam pôjde hrdina. A bol taký experiment s fotónmi, kde bola veľmi, no zhruba podobná teória aj ohľadom tohto sveta, že kým je pozornosť človeka, zatiaľ to existuje, ale ak sa pozornosť stráca, prestane to existovať. A je naozaj tento svet tak vytvorený, že ak od niečoho odvedieš pozornosť, potom to už viac neexistuje?

IM: Pravdaže. A prečo? Veď na čo tu narážame? Poviem viac, démon žije kým žije človek, teda ľudstvo. Systém existuje dovtedy, kým existujú oduševnené bytosti. Akonáhle nebudú oduševnené bytosti, nebude systém. Nemá zmysel. Načo je potrebný?

A: Teda on žije výlučne na účet našej pozornosti.

IM: Absolútne.

A: A to je všetko, iný zdroj nemá.

IM: A načo?

T: Teda vykresľuje takú realitu, na akú je zameraný pohľad pozorovateľa, správne? To znamená z vlny na časticu...

IM: Poviem to jednoduchšie: čím sa dobíjajú všetky tieto domyselné prístroje?

A: Elektriika. Energia.

T: Energia.

IM: Úplne správne. Pozornosť - to je čo?

A: Energia.

IM: Od čoho pochádza?

A: Od Osobnosti.

IM: Od Osobnosti. Osobnosť odkiaľ berie?

A: Od duše.

IM: Z čoho berie duša?

A: Z Duchovného Sveta.

IM: Duchovný Svet - to je čistý Allat.

A: Áno, to je zdroj Života.

IM: A tu máte odpoveď. To znamená, že systém (diabol) môže existovať len natoľko, nakoľko existujú Osobnosti,

teda duše.

T: Tiež je zaujímavé, dotkli sme sa trošku témy... posledných dní. Pýtajú sa nás: a je pravda, že... na konci času križovatky sa stiera hranica medzi treťou a šiestou dimenziou a ľudia tam môžu vidieť tieto bytosti?

IM: Môžu... na okamih, keď sa bude stierať. Nestihnete sa zaradovať, priatelia. Veď táto hranica sa stiera v momente smrti fyzického tela. Ona sa stiera a ľudia začínajú vidieť. Spočiatku si uvedomia ako prvé čo? Že nemajú telo, jednoducho nie je. Po druhé čo? Že majú určitý rozmer, ale nie taký, na aký boli zvyknutí. Po tretie, že sú bezmocní a bez východiska. A potom si začínajú uvedomovať a chápať usporiadanie sveta, to, ktoré je teraz skryté. Vtedy chápú, že je i diabol, je aj Boh, aj všetko na svete, a ako veľa rôznych zázrakov bolo skrytých, ktoré sa udiali počas života človeka, nakoľko je život rôznorodý. A chápú, čo je sila pozornosti človeka a čo je Božia Láska. Všetko chápú, ale príliš neskoro. A táto subosobnosť, opäť, ona žije na úkor čoho? Je ako parazit na duši, však? A môže ich byť mnoho. Sú ako blchy na psovi. Z čoho žije blcha na psovi? Z krvi psa. To znamená opäť na úkor tých vyžarovaní, na úkor tohto Allatu. Prítomnosť tej Osobnosti, ktorá bola časťou duše, ale zostal len taký...

A: Informačný program, áno.

IM: Nuž, stáva sa z nej, také nerozvinuté kuriatko, ktoré sa nevydžobalo z vajca.

T: Tiež je tu otázka od ľudí: “A ako teda vôbec... No, bojovať so subosobnosťou, alebo čo? Či len stačí prekonať svoje vedomie? Alebo ešte aj subosobnosť? Alebo?...

IM: No, počkajte, a načo bojovať so subosobnosťou? A znovu, bojovať so subosobnosťou - nebojovať so subosobnosťou... Už sme zaujali stanovisko, položila si otázku. Ak človek cíti aktivitu subosobnosti, ak je, prepáčte, hlúpa a zlá, no jednoducho ju vypínaš. Ak, no.... Jednoduchšie to poviem, môžem? Ak sa človek duchovne rozvíja do takej miery, že kontroluje svoje vedomie, keď ono skutočne žije v tomto pruhu (ako sme v úvode našej relácie hovorili, však) na ceste a červené čiary nedovoľuje/prekročiť, tak mu je absolútne jedno: subosobnosti, tretie, desiate hoci aj dvadsiate - plne všetko kontroluje. A je slobodný, žije. Ale ak má človek, alebo mal, aktívnu, povedzme, subosobnosť, ktorá je hlúpa, nabáda ho na alkoholizmus, ktorá zasieva pochybnosti, ktorá v ňom uráža Boha a všetko božské... Veď často práve subosobnosť vyvoláva toto odvrhnutie všetkého duchovného, vyvoláva pochybnosti a jednoducho ľudí až myká. (**T:** Zapája sa do toho.) Áno. Núti padať na kolená, to... Tak znovu padať na kolená, ale neprijímať vnútorné, nepracovať na sebe. Konanie vo vonkajšom. No, samozrejme takúto subosobnosť (no...tak znovu, bol to nerozvinutý človek, ktorý sa nezaoberal sebou) jednoducho vypínaš a to je všetko. Nekrímiš. Prišiel kvôli pozornosti. Nevenoval si pozornosť - zmizol. Ale ak, prepáčte, ste mali šťastie a akýsi veľmi múdry profesor (ja len tak) je touto subosobnosťou,

áno, jeho sa treba držať. Veď je to studnica vedomostí, knižnica vo vrecku. A on potrebuje len pozornosť. Hranice pre vedomie, pre subosobnosť a pre všetko ostatné. Máš subosobnosť, povedzme aktívnu na tvoje prianie. Je pomocníkom. A práve vtedy vzniká taká symbióza, chápeš? Teda venuješ jej pozornosť ona žije, nezažíva bolesti a utrpenia. A ten, ktorý kedysi žil, je veľmi múdry, vyzná sa v živote, on ti skutočne dá rozumné rady, napovie... A ako to prebieha? Človek si to nevšíma. Veď keď si zoberieme jednoduchého človeka, on to nepochopí. Ak je človek duchovne rozvinutý, samozrejme chápe, kde je jeho vedomie a kde prebieha pripojenie...

A: Cudzia skúsenosť.

IM: Samozrejme. Nuž prichádza takáto studnica vedomostí, odkiaľže sa vzala, však, ak si sa to neučil a vieš to? No to je predsa také šťastie. Nuž chápem, že ak nás dnes pozerajú školáci, tak budú veľmi závidieť. Povedia: Hodila by sa mi, taká subosobnosť - učiteľ matematiky."

T: Dopĺňujúce terabyty.

IM: Matematika je tiež dobrá, mimochodom. Matematika, to je matematika. Na nej je veľa založeného. Dokonca fyzika bez matematiky nie je fyzikou.

T: Práve som si spomenula, ako ste sa kedysi podelili o to, že je to ako dopĺňujúce terabyty pamäte, áno.

IM: Samozrejme. No pravdaže. Je to rozšírenie možností

tvojho počítača, na ktorom pracuješ. To je vynikajúce. Jednoducho opäť nemožno dovoliť vychádzať za hranice. Aj tohto, prepáčte, profesora matematiky, alebo kýmkoľvek by bol, je potrebné držať v tých istých hraniciach ako aj vedomie. Teda musia platiť tvoje pravidlá a nie ich pravidlá. Ale, žiaľ, ľudia žijú podľa ich pravidiel.

TE: Otázka je, kto koho riadi v danom prípade.

IM: Ony žijú v prísnej hierarchii. Veď aj vedomie aj subosobnosť sa nachádzajú vo veľmi prísnej hierarchii. Prečo sa vedomie vždy snaží byť šéfom alebo ešte niečo, no... A tu, jeho šéf je hlupák, chápeš? Veď predsa ono vie viac. No, tak je to odjakživa ... Pretože svet temných je svetom hierarchie. A tento svet, prepáčte, sa naviazal na náš svet, aj tu u nás je svet hierarchie. Tu u nás sú samí šéfovia a podriadení. A dvaja priatelia, ktorí sa snažia jeden nad druhým dominovať. Vari to nie je tak? Tak. A práve duchovná spoločnosť musí byť tohto zbavená. Prepáčte, ak tieto hierarchie prechádzajú v cirkvách už do marazmu, že existuje najvyšší predstavený v náboženstvách. No priatelia, no... úplný totalitarizmus.

TE: Teda preto aj u ľudí vzniká také jasné pochlebovanie pred tými ľuďmi, ktorí sú služobne starší, alebo majú akési vyššie postavenie?

IM: No a ako ináč. Samozrejme, pravdaže. " Ak zaujíma nejaký post, ak je na vysokom poste, to už je boh " ale aký je on boh? Takže, priatelia, naopak to otočte a vtedy to bude

správne.

A: A ešte zaujímavosť. V neviditeľnom svete existujú len také bytosti, ktoré len škodia človeku, alebo je možné, že tam sú aj také, ktoré mu pomáhajú?

IM: Nie. Prečo? No, poďme odznovu... Načo by sme chodili ďaleko? Poďte, zoberieme si dočasné - skyfishe. Neviditeľný svet? Nijako.

A: Ani sem ani tam, však? Teda oni sú v podstate...

IM: Škodí? Nie. No koľko sme urobili experimentov, však? Aj tu u nás v KC, a podobne, keď sa ľudia venovali duchovnej praktike a veľké množstvo sa ich objavilo. Alebo experimenty s pyramídou. Opäť prečo? Vloženie pozornosti. Prejavenie energie. Teda potrava. To je ako rozsypať pšenicu holubom, hneď sa zbehli, že. To je to isté. Objavuje sa niečo na zjedenie a oni sa prichádzajú najesť. A keď zistia...Veď ak ich budete v rovnaký čas kŕmiť, bude ich stále viac, viac a viac. Veď my sme ich tu videli obrovské množstvo. Ale opäť, pozrite, u nich je určitá hierarchia, však? (**T:** Áno) Veď keď boli tam, kde je pyramída, najskôr sa objavili maličké skyfishe bolo to natočené. Potom prišli plazmoidy a skyfishe boli prinútené odísť. To znamená, čo? Plazmoidy sú drsnejšie, chápete? No veď toto aj je taká nie celkom zrejмая hierarchia. Toto už nepoprieš, to už sú fakty.

A: A už keď hovoríme... Ľudia sa pýtajú na strážnych anjelov, teda na svojrázne bytosti, ktoré pomáhajú človeku. Ale čo je strážny anjel v skutočnosti?

IM: Strážny anjel to je svedomie, sloboda Osobnosti. Strážny anjel človeka - to je Osobnosť. To je jej sloboda - to je strážny anjel. To je svedomie. To je to, čo ide zvnútra. Ale ľudia to vnímajú ináč. Opäť si vezmime jednoduchý príklad. Človek sa chystá vykonať zločin... úmyselne. Napríklad, pácha finančný zločin. A vtom cíti, že príde kontrola. A tak pozmení čísla. Prichádza kontrola - čísla sú v poriadku. Odchádzajú. A on hovorí: "Anjel strážny mi pomohol." Priatelia, vari to nie je tak? Ale aký anjel strážny tu pomohol? Alebo, prepácte, subosobnosť - účtovník, ktorý bol múdrejší, že... alebo opäť satan. Nuž akýže strážny anjel? To je čo z Duchovného sveta prišiel a chráni tohto človeka? No.... Nuž takto? A v živote sa to takto nanucuje.

T: Igor Michajlovič a taký pojem ako silnejší, slabší strážny anjel človeka? To existuje? Môže také byť?

IM: Áno, môže. Ak hovoríme vo svetle toho, čo som práve povedal, tak čím silnejší je démon, tým silnejší je tvoj "strážny anjel", chápeš? A ak je celkovo silný, potom tí, ktorí prišli, oni dokonca ani úplatok nevezmú, klaňajú sa ti k nohám a odchádzajú. A ak si úplne silný, potom ti ešte aj ruku pobožkajú. Vari sa také nestáva?

T: A v prapôvodnom význame?

IM: A v prapôvodnom význame činy besov sú činy besov. Jednoducho poviem. keď sa človek oslobodzuje a stáva sa skutočne slobodným anjelikom a prichádza do Duchovného Sveta, prichádza ako rovnoprávny medzi rovnoprávnymi.

Vari nie je tak? Vari nie o tomto vám proroci hovorili? A vy sa doteraz porovnávate, kto z vás je vyšší vzrastom. Je potrebné počúvať prorokov a nezabúdať a nepretvárať.

TE: Vy ste tiež predtým rozprávali, že nekonečné množstvo Anjelov sa raduje jednému prichádzajúcemu Anjelikovi. (**IM:** Istotne.) A prečo sa nekonečné množstvo Anjelov (**IM:** A pretože...) raduje už aj jednému anjelikovi?

IM: No prečo? Pretože to je radosť. Nuž ako sa neradovať tomu, kto vyžil, kto je živý, kto získal Život? No toto aj je skutočne radostné. Ale povedzme to jednoduchšie. Dobrá chvályhodná rodina (pretože rodiny bývajú rôzne a narodenie detí zďaleka nie u všetkých vyvoláva radosť). No vezmime to, čo nám je šablónovito naviazané na vedomie, však? Pekná rodina, čakajú dieťa, dieťa sa narodí. Je to radostné? Minimálne by malo byť (**T:** Čakajú, že), však. No a tam je to skutočne radostné, pretože tam sa skutočne narodí. Je to jeho voľba. Jeho cesta. On sám prichádza. Dieťa sa rodí nie preto, že chce... ale preto, že rodičia sa dopustili chyby, alebo to chceli. Tak sa objavujú deti tu, v tomto svete. Ale v tom svete, ten kto prišiel, ten prekonal satana. Prišiel rovnocenný. Prišiel vífaz. No samozrejme je to radostné a akože ináč? Prišiel ten, kto si zasluhuje obdiv.

A: Ešte jedna otázka, veď Osobnosť prirovnávajú k Anjelovi, veď ešte ten pohyb krídiel. A v čom spočíva pohyb Osobnosti, ako Ducha?... Čím sa prejavuje?

IM: Rozvojom, slobodou. Veď čím silnejšou sa Osobnosť

stáva, tým viac slabne diabol pred ňou. Nuž, diabol... ten besík. Nemyslím diabla celkovo.

TE: A prečo sa často uvádza asociácia, že sa krídla narovnávajú?

IM: Preto, aby vzletel, rozvinul sa. Tí, ktorí vykonávajú duchovné praktiky, alebo tí, ktorí sa skutočne, naozaj skutočne zaoberajú hlbokými modlitebnými praktikami nezávisle od náboženstva, čo cítia? Keď vchádzajú do modlitebného stavu, cítia prejav slobody. Vari sa to nepodobá rozprestreniu krídiel? Alebo v duchovnej praktike, vari to nie je tak? No, skutočne to je tak. Pretože keď zhadzuješ túto odpornú škrupinu a telo, je to spolu s týmito besíkmi. Odtiaľ aj pochádza asociácia, že je Anjel slobodný. No a čo, prepáčte, urobili ľudia v minulosti? No oni povedali, že Anjel, to je, prepáčte, niečo okrídlené podobné labuti, ktoré lieta. Takáto bola asociácia. No a potom sa to aj takto ujalo. Anjel, to znamená, že je to niekto typu skyfisha, čiastočne viditeľný, s krídlami a lieta. A kde ho ponechali? Tu v trojrozmernosti. No...

A: A fakticky si to práve ty skutočný...

IM: A fakticky si to ty. Áno.

TE: A komunikujú deti so strážnymi anjelmi a s Anjelmi? A ako toto prebieha?

IM: Nuž opäť, poviem to jednoduchšie: aj deti, aj dospelí môžu komunikovať, ale...

TE: Ale nie cez obrázky.

IM: Taký maličký moment. Ak si Anjel, budeš komunikovať s Anjelmi. Ak si bes, budeš komunikovať s besmi. Vari nie je tak? A akože ináč? Tu je, prepáčte, všetko striktné: podobné s podobným. Ak v tebe dominuje vedomie, ak žiješ výlučne vedomím, potom komunikuješ s vedomím iných ľudí. Nedokážeš komunikovať a nikdy nezistíš, že existuje Anjel. A akože ináč? Ale ak si dosiahol duchovný rozvoj, ak si prekonal, ak si prekročil cez tohto besíka vnútri a stal si sa slobodným, potom s rovnako slobodnými môžeš ľahko komunikovať.

T: Igor Michajlovič, taktiež by som chcela pohovoriť o pociťovom kontakte. Dievčatá sa delili ohľadne toho, ako prebiehalo natáčanie predchádzajúcej relácie: čo pociťovali a čo bolo potom. Veľmi by som chcela, aby sa o to tiež podelili.

A: Áno, všetci dostali veľký duchovný darček na konci. A keď sme boli v štúdiu, tiež spolu so všetkými sme ho prijímali. A zaznamenali sme zaujímavý moment, že potom, keď sme znovu pozerali reláciu, tak tento fragment, sme precítili ešte hlbšie. A nastal taký malý údiv, keď si si pomyslel: "Ved' si tam bol." Ale pri opätovnom prezretí si ho precítil ešte hlbšie. A chceli by sme sa opýtať: čo je to?

IM: Rezonancia so samým sebou. Je to hlavne rezonancia so samým sebou. Nuž tento moment, hovoríme o predchádzajúcej relácii tej, kde bolo zjednotenie ľudí, nuž skutočne, ten je sám o sebe silný, pretože bolo veľa ľudí súčasne a tým je to všetko väčšie a väčšie. Ale najsilnejšia rezonancia - tá je u

človeka vyvolaná so sebou samým. Veď môžem to vysvetliť, ak to bude našich priateľov zaujímať. (T: Áno, veľmi zaujímavé.) Dá sa to ľahko urobiť, veľa k tomu netreba - stačí len kamera, bol by dobrý digitálny fotoaparát. Keď vykonávame duchovnú praktiku (ale opäť, priatelia, tí, ktorí ju vedia vykonávať)...

A: Práve duchovnú praktiku...

IM: Duchovnú. Hlboko duchovnú praktiku. Alebo ak je človek nejakého vierovyznania schopný dosahovať skutočne hlboké modlitebné stavy, keď je pocitové vzájomné prepojenie s Duchovným Svetom. Pri vykonávaní modlitebnej praktiky, alebo duchovnej praktiky, nasnímaš celý tento proces na kameru. Potom to premietaš na obrazovke (aby si videl, cítil) a pokračuješ vo vykonávaní praktiky spoločne. Pociťuješ túto rezonanciu aj praktika je silnejšia. A keď to robíš, povedzme, každý deň, približne v rovnakom čase... V rovnakom čase, to je dôležité, pretože sú tu nejaké rozdiely. Ak v rôznom čase, budeš pociťovať rozdielne. Ak vykonávaš v rovnakom čase... Poloha Mesiaca, Slnka.... Mnoho faktorov, nebudeme sa zahľbovať do fyziky, ale je to pravda. Obzvlášť Slnko veľmi silne vplýva. Pri vykonávaní v tom istom čase budeš pociťovať zosilnenie tejto rezonancie. V čom spočíva paradox? Veď ak si to vykonal 12-krát a na dvanásty raz uskutočňuješ spätné tunelovanie, k prvotnému, potom pocítiš celkovo roztvorenie. To je veľmi silná vec. Ale tu, samozrejme, znovu mnohí položia otázku, aké tunelovanie? To sú špeciálne praktiky, ktoré nie sú potrebné pre rozvoj

duchovnej skúsenosti. Sú potrebné... tak, ako ten čtverik, opísaný napríklad v knihe AllatRa. Nikomu nebude na škodu, ale je špecifickým inštrumentom. Je potrebný pre tých, ktorí potrebujú cítiť tých, ktorých nie je vidieť očami, povedzme, ľudskými, obyčajnými, pozemskými. A tak, nuž je pre duchovný rozvoj potrebný - nepotrebný? Pre duchovný rozvoj - nie, nie je potrebný, povedzme to tak. Ale celkovo pre pochopenie svojej konštrukcie, čo je človek - to nie je iba to, čo cítime a vidíme, ale je to oveľa viac dokonca aj tu. No nebude to na škodu, ale nie je to hlavné.

T: Teda taký pracovný nástroj profesionálov, však?

IM: Áno, jednoducho dobrý profesionálny inštrument. Jeden z prvotných, preto aj bol daný. No on bol daný v prvom rade preto, aby tí, ktorí chápu, porozumeli, kto ho dával a prečo. Po druhé, ako nápomocný nástroj dokonca aj pre ľudí, ktorí sa vydali na duchovnú cestu. No ako nástroj pre svoju ochranu, povedzme, takú sebaobranu, aby sme to povedali našim jazykom. Veď on umožňuje pri dobrom natrénovaní, pri skutočne správnych návykoch, nielen držať v medziach, v jednom pruhu, ale urobiť to tak, že sa v systéme dokonca ani myšlienky neobjavia, nepohnú. Teda umožňuje ohraničovať možnosti démona, ktorý má pre teba pracovať a nie ty na neho.

A: A zdá sa, že v čtveriku Predná bytosť je tiež časťou materiálneho sveta?

IM: Samozrejme, materiálneho sveta, áno. Ale ona je

neutrálnejšia a má predsa len väčší vzťah k Osobnosti, povedzme tak, a nie k tým. A je to materiálna štruktúra, samozrejme. Aj konštrukcia, rovnako ako telo... No, poviem to jednoduchšie: tvoje bruško alebo chrbtica majú vzťah k Duchovnému svetu? Nemajú. Z jednej strany akoby aj majú, ale nemajú. Je to matéria, ktorá sa, prepáče, rozpadne.

T: Tiež som si spomenula... Práve ste povedali o... dokonca taktiež ste hovorili o skúsenosti, ako človek môže urobiť duchovnú praktiku a pozrieť si ju potom a precítiť 12-krát... A toto číslo - 12-krát... Jednoducho som si spomenula na moment, keď ste v relácii "SLÚŽENIE" tiež hovorili o tom, že dobre by bolo ideálne pozrieť reláciu aspoň 12-krát.

IM: Nie tak som povedal.

T: 5-krát ale lepšie je 12-krát.

IM: Povedal som: a nie ako je stanovené - 12.

T: Čo sa deje? Prečo taký počet?

IM: Cyklus.

T: Cyklus.

IM: Veľmi veľa je s tým spojené. Existujú určité zákonitosti. No tu je to tiež tak: ak si si pozrel ako je stanovené, napríklad, vezmeš to jednoducho tak, tak to tiež hrá úlohu. Ako teda? Ak počas dňa pozeráš - 12-krát, ak každý deň - 12-krát. Ak každý deň pozeráš 5-krát, potom až nasledujúci deň, stratil si rytmus. Teda tu sú už vnesené zmeny. A práve tu

hrá obrovskú úlohu matematika. Prečo hovorím, predsa len také... že neškodilo by mať v symbióze, ako subosobnosť, profesora matematiky.

T: Tiež taká otázka týkajúca sa toho, že “Vidí Boh človeka alebo nie, keď sa prejavuje On, Duch?” - pýtajú sa ľudia...

IM: No znovu , ak máme chápať pojem “Človek” s veľkým písmenom Č, ako oslobodenú Osobnosť, tak samozrejme vidí.

T: A človeka, ktorý ide duchovnou cestou?

IM: Nie, nevidí. V momente duchovných praktík ho Boh nemôže vidieť. Ale tu je opäť jeden fenomén. Keď človek skutočne začne pociťovať Božiu Lásku, vytvorí tento kontakt, cíti túto Lásku. A keď ju posielá Duchovnému Svetu, potom dostáva odozvu. A práve odtiaľ aj pochádza: to, čo Bohu dal, stokrát sa vráti, chápeš? Viacej. Prečo? Pretože sa vracia táto Láska. Ale v prvých etapách, prepáčte, Osobnosť a duša, je tu vzájomný vzťah, ale nie s Duchovným Svetom. Druhá etapa, to je už vzájomný vzťah prostredníctvom duše s Duchovným svetom, ale teba ešte niet. A práve vtedy, keď prebieha splynutie, keď sa človek naozaj stane Anjelom (vtedy keď si, ako ste hovorili, krídielka narovnáva), samozrejme vtedy je viditeľný. Teda vtedy ho prijímajú, dokonca nehľadia na to, že sa ešte môže nachádzať tu v tele. Už sa stáva časťou Duchovného Sveta.

A: V knihe “AllatRa” je opísaná praktika “Dialóg s Bohom”, no, ten samotný moment, ako to prebieha. Teda to znamená,

že to vychádza zo samotného človeka. Pokiaľ on sám ako prvý nejde do kontaktu, tak....

IM: A akože. Ak človek neklope, nikto mu neotvorí. Hoci dvere do Duchovného Sveta sú vždy otvorené. Človek musí prísť. Kto je to človek? Veď sme už o tom hovorili. No poviem to jednoduchšie: je to nádejný Anjel a zjavný diabol. Nuž takto, ak to máme kultúrne povedať. (**A:** Áno.) Diabol je to evidentný a nádej na Anjela, to je len nádej. No akoby ho Boh mohol vidieť? Chápeš? Je jedno... Predstavte si: manželská dvojica, chcú mať dieťa. Ešte nič neurobili, len chcú. Vidia ho, nie? Tu je odpoveď. No zámer, ten už majú. Tak aj človek - to je iba zámer.

A: No hneď ako sám začne podnikať tieto už slobodné kroky na tú stranu tak

IM: Áno. No ak pre narodenie tých, ktorí sú tu, tých vybraných, ako sa hovorí, však, tých, ktorí sú vybraní pre to, aby urobili prvý krok... Všetci ľudia tu sú vybraní, pretože sú tu. Oni predbehli svojich konkurentov vo veľkej miere. Ale musia sa stať skutočne vybranými, tými, ktorí sa oslobodia. Ale toto už od nich závisí. To, že sme sa tu objavili, všetci ľudia, za to môžu naši rodičia. No niektorí vďaka lekárom, ale jednako z vôle našich rodičov. Vari nie je tak? A ten ďalší krok, to je vedomý krok, to je náš boj, náš ľudský boj, to sú naše kroky. Ak ich nebudeme robiť, ak nebudeme odporovať satanovi, prepáčte, nič sa neudeje, no jednoducho nepodari sa. Tam kde si bol, tam aj zostaneš, len potom to neľutuj.

A: Ešte tiež ako pokračovanie tejto témy je taká otázka týkajúca sa duchovných bytostí, ktoré prichádzajú sem do trojrozmerného sveta, prorokov v rozličných kultúrach, náboženstvách. Vyskytuje sa taký názor, že ak prichádza prorok do tohto sveta, tak musí všetko vedieť. Vedieť čo si raňajkoval, vedieť aké máš teraz v hlave myšlienky, vedieť.

IM: Tak toto vnucuje satan. A on aj takým spôsobom posudzuje. Veď ak prišiel, musí to byť dokonalá bytosť, ktorá všetko vie.

A: A obzvlášť všetko o materiálnom svete, však samozrejme.

IM: No, priatelia, odhalím vám veľké, ohromné tajomstvo. Pre mnohých to bude šok. Nebudeme ďaleko chodiť, zoberieme si Ježiša Krista, ako Božieho Syna u kresťanov, zoberme Allahom najmilovanejšieho Proroka Mohameda (**A:** Áno). Tak teda, ani jeden ani druhý nepoznali Pytagorovu tabuľku. Dokonca nepoznali Mendelejevovu tabuľku. To je pravda. No akože, veď oni sú proroci, oni musia všetko vedieť. A oni nevedeli, akej farby máte ponožky. Prečo? Pretože kašľali na všetko toto. Ani vaše myšlienky nečítali, nepotrebovali to robiť. Ale vedeli s kým komunikujú, kto je pred nimi - Anjel alebo démon. Poznali usporiadanie tohto sveta a vedeli, že človek musí prijať čo i len 2 zrná, ktoré sú v každom náboženstve, a vypestovať ich. Pamätáte, ako v rozprávke o fazuli, však? Zázračná fazuľa. Vypestovať a vybrať sa do neba. (**T:** Do neba.) Práve toto vedeli a o tom vám rozprávali. A ideálne je lepšie 27 zrn. Prečo? Celé pole,...

ľahšie sa pôjde. Ale ak človek neprijme ani 2 zrná, koľkokrát by si mu dal, aj tak neprijme. Démon zavrhuje všetko. V tom je podstata. Takže tí, čo prichádzajú, oni vedia oveľa viac, ako sa vám zdá, ale oveľa menej o tomto trojrozmernom svete, ako by chceli vaši besíci. A práve systém, ten vie všetko o tomto trojrozmernom svete. Ale vaše vedomie nevie nič o Duchovnom Svete, a preto aj tak útočí. Prečo vedomie ktoréhokoľvek človeka tak odrádza? Prečo ho uvádza do pochybností? Prečo, keď sa človek vydá na duchovnú cestu, ho podrobuje kope skúšok, pokušení, len aby ho zrazilo z cesty? A slabý odpadáva. Prirodzený výber. Silný Anjel vzlietne, slabý, ako slabý vták pred veľkým preletom, jednoducho nevzlietne. Ale vták nie je vinný za to, že je slabý. A ľudský Anjel, ten, ktorý je človekom, len od neho závisí, či poletí alebo nie, od jeho voľby, od jeho pozície kým byť: - démonom alebo Anjelom. V tom je zmysel. A netreba si to pliesť.

A: Igor Michajlovič, v jednej z predchádzajúcich relácií sa hovorilo, že 20% času by človek mal venovať materiálnemu a 80% duchovnému. A niektorí ľudia nepochopili túto otázku a pýtajú sa: "Akože mám pracovať, ako žiť s rodinou?..."

IM: Tak... Tak, a práve si povedala, že 20% času venovať (**A:** ...materiálnemu), 80% času (**A:** ...venovať).... Ja som nikdy nič také nehovoril.

A: Aha, pozornosti.... Nesprávne som povedala.

IM: A práve u mnohých aj vzniká taký názor.

A: Pochopila som.

IM: Veď som hovoril (**A:** Áno): 20% pozornosti by človek mal venovať na materiálny život, teda na tohto démona so všetkými jeho starosťami, ktorý je u nás striktne v ohraničenom pruhu na ceste nášho života. A 80% na duchovný rozvoj, na rozvoj práve tohto nášho Anjela. Práve vtedy toto bude správne. Ale nejedná sa o čas.

A: A ako to prebieha v praxi, napríklad, keď človek ide do práce, keď je doma, napríklad, trávi čas s rodinou?...

IM: Prvé, čo je nevyhnutné pochopiť je, že nemožno strácať túto pieseň Anjela vnútri, práve túto Božiu Lásku. A teda 80% ide na kontakt s Duchovným Svetom, dáva sa pozornosť - 80% pozornosti. A 20% je viac ako dostatočné na kontakt so svojimi deťmi, so svojimi rodičmi, so svojimi milovanými, so svojimi priateľmi, s prácou a so všetkým ostatným. Uvediem jednoduchý príklad a bude pochopiteľný pre všetkých. Koľko času vás tento "zákerný" odpútava divadlami v hlave: komunikáciou s tým, s kým nekomunikujete, s bohorstvom (obzvlášť tých, čo sa len práve vydali na duchovnú cestu), toto zasievanie pochybností, uvažovanie, o svojom egoizme, o svojich nepotrebných želaniach? Vari odoberá menej ako 80% času počas dňa? Času odoberá, podčiarkujem. Namiesto toho, aby ste sa zaoberali prácou, ktorú vykonávate, namiesto toho, aby ste komunikovali so svojimi príbuznými a blízkymi, namiesto toho, aby ste sa nadchýnali

krásou prírody, no a všetkým ostatným, zaoberali sa svojim rozvojom, učili sa čokoľvek...

A: Áno, skutočne. Ved' zdá sa, že dokonca aj keď je človek v práci, vari on rozmýšľa o práci celý ten čas, kým pracuje? (**IM:** Samozrejme že nie...) Ved' tieto... Táto pozornosť, ona skutočne vyteká...

IM: Väčšinu času rozmýšľa o tom, ... alebo niekomu závidí, alebo povedzme, porovnáva sa s niekým, alebo odsudzuje niekoho, alebo sa rozpráva so neviditeľnými priateľmi. No len detičky často s reálnymi priateľmi a ostatní - v hlave s fantáziou. Teda rohatí sa medzi sebou hádajú a ty ako divák, sleduješ týchto hercov v sále (mali sme reláciu, kde sme o tom hovorili). Všetko je jednoduché. Vedomie ti nemôže podsúvať to, čo nepotrebuješ: ani odsúdenie tvojich priateľov alebo ešte čosi. Načo niekoho odsudzovať? Vari nie tak hovorili proroci? "Neodsudzuj", "nezávid"...

A: Zdá sa, že v čase, keď prebieha toto divadlo v hlave, človek nežije Osobnosťou. (**IM:** Samozrejme nežije.) A v čom spočíva život Osobnosti? Teda kedy žije...

IM: V duchovnom kontakte. To je pocitový svet. To nie je svet vedomia a vedomie to nikdy nepochopí. Je to hlboké, pocitové vnímanie. A čím dospelším sa tento Anjeliček stáva, tým viac sa tento svet rozširuje do Duchovného sveta, toto vzájomné spojenie s týmto svetom sa rozširuje. Nakoniec aj horizonty sa stierajú, až kým sa nestanú jediným celkom. Toto nie je ten obvyklý svet pre vedomie. No, u

mnohých vzniká otázka: “A ako to? A čo je to?” Priatelia, keď to dosiahnete, pochopíte. A všetko sa začína z jednoducho. Prvé, čo je nevyhnutné urobiť? Zbaviť sa akýchkoľvek pochybností. Niektorí hovoria: “Teda pochybnosti”... Nie o nás, nie o mne. Nie. Mňa sa to nijako netýka. Môžete o mne pochybovať, neveriť, nepočúvať. Svojim prorokom plne dôverujte a nepochybujte o nich. Nepochybujte o tej Pravde, ktorú vám priniesli. No nepleťte si to, lebo tento rohatý, on vždy mátie. On mátie vašich duchovných predstaviteľov, prepáčte, vašich kňazov, vašich pastorov, vašich imámov, zamieňa ich s vašimi prorokmi. A vy začínate počúvať takých istých démonov, ako ste aj vy, pochybujúcich, ktorí jednoducho prichádzajú do práce, ktorí idú do práce a rozmýšľajú: “Opäť mi budú balamutiť hlavu títo fanatici”. Vari nie je tak? Voči nim sa treba správať ostražito. Ak sú to dobrí ľudia - správajte sa k nim ako k dobrým ľuďom. Ale ak sú zákerní - správajte sa k nim ako k zákerným. Nejde o nich. Ide o prorokov ide o Pravdu. Práve im je potrebné veriť. A v žiadnom prípade nemožno dovoliť tomuto rohatému pochybovať a o to viac hanobiť sväté. Práve vtedy to je správne. A treba sa naučiť milovať: milovať Duchovný Svet, milovať Boha. Nie báť sa, ale milovať. Nasledujúci krok - slúžiť. A slúženie sa prejavuje v čom? V aktívnej činnosti.

A: V násobení Lásky.

IM: V násobení Lásky a pomoci ostatným Anjelom.

T: Ľuďom, áno.

IM: Absolútne správne. V odolávaní prefíkanosti vo všetkých jej prejavoch.

A: Ešte ste v relácii pripomínali, že je dôležité, aby človek venoval pozornosť rozvoju Osobnosti. (**IM:** Bezpodmienečne.) Ako to prebieha - venovanie pozornosti?

IM: Práve som to povedal. Len tak sa rozvíja Osobnosť. Osobnosť sa rozvíja pri kontakte s Duchovným Svetom. A vedomie sa rozvíja pri kontakte s pedagógmi, v komunikácii s priateľmi, v návykoch (životných, obyčajných, v trojrozmernosti, vopred mŕtvych). Ale ony sú tiež potrebné na prežitie tohto tela, kvôli komunikácii... Pretože ak sa dieťa nenaučí hovoriť, nemôže komunikovať s ostatnými deťmi, však? Nebude sa rozvíjať.

T: Taktiež bol rad otázok: "A s čím sa človek stretáva počas duchovnej praxe? So siedmou dimenziou, alebo je to už východ za 72. dimenziu?" Čo môžeme odpovedať týmto ľuďom?

IM: Ja by som týmto ľuďom nič neodpovedal, pretože táto otázka pochádza od rohatého. To nie je otázka od Osobnosti. Veď pre vedomie je zaujímavé: "A čo je v siedmej dimenzii? A čo je tam v 72. dimenzii?" Však?

T: "Ako sa dá posúvať po vyšších dimenziách ako je siedma?"

IM: Áno... A ako sa dá pohybovať dimenziami? No nijako, priatelia. Vôbec sa vás to netýka. Toto je potrebné pre tých,

pre ktorých je v AllatRe, ako som hovoril, opísaný Četverik. Práve pre nich sú dôležité dimenzie, atď. A pre tých, ktorí idú po duchovnej ceste, ktorí miera k Bohu a nechystajú sa konkrétne čeliť systému v službe, povedzme to tak, tí sa... potrebujú učiť milovať. Milovať predovšetkým jeden druhého, milovať svojich prorokov a bezpodmienečne milovať Boha, Duchovný Svet. Práve to je dôležité. A nepočúvať, keď ti démoni začínajú rozprávať o nejakých dimenziách, posieľať... Tí toho navymýšľajú. Veď vedomie človeku nakreslí také veci, že si už... aj 72. dimenziu ďaleko presiahol. Čože je to pre neho? Obrazy trojrozmerné. A ako to rozpoznať? Ľahko. Systém vám nikdy nedokáže ukázať, čo je to pocitové vnímanie a nikdy nedokáže napodobniť skutočnú Božiu Lásku. No nikdy. Ale zato vám môže nakresliť čokoľvek: aj Ježiš Kristus k vám príde, aj Panna Mária bude s vami komunikovať... Ľahko. Veď je to majster ilúzií. Ale čo hovorili svätí ešte v dávnej minulosti? "Ktokoľvek by prišiel, akokoľvek by sa predstavil (Odožň ho), ak prichádza vo forme obrazu - odožň ho, pretože to je satan. Vari to nie je tak? Či už vo sne, či už počas vašich praktík, čo sa objavuje vo forme obrazu, to pochádza od vedomia.

TE: Je tu otázka od rôznych ľudí s podobnými situáciami, že ako si človek uvedomí seba v sne, pochopí, že telo spí a cíti sa oddelený od tela a uvedomuje si to. A pritom počuje akýsi veľmi silný postranný šum. A pri tom má tiež také nepríjemné pocity, snaží sa pritom ponoriť do Lotosu, ale ani toto nepomáha. Kde je tu chyba? A čo robiť v takýchto

prípadoch.

IM: Teda snaží sa prebudiť a nedarí sa mu, však? (**TE:** Áno.) Snaží sa nejakým spôsobom, dokonca vo sne, použiť duchovnú praktiku a nedarí sa mu. V čom je chyba? Chyba je v tom, že tento človek, cíti seba ako človeka, sa hrá na to, čo mu vnútili, prepáčte, démoni. Je to aktivita druhotného vedomia, kým ešte nie je úplne prebudené prvotné vedomie, ale spojenie druhotného s Osobnosťou už je obnovené. A prvotné, prepáčte, to musí stáť medzi Osobnosťou a druhotným vedomím. A práve tu prebieha presne také vnucovanie: sen vo sne, keď sa nemôžeš zobudiť. Čo je potrebné urobiť? Vstať a ísť. A nehrať sa na tieto načúvania, že tam šumí, že tam, hlavne nejaké modlitby, praktiky vykonávať. No, viete, ako to je... ako človek keď, systém vnútil, a on sa dostáva akoby do rozprávky, všeličo sa s ním deje, a nevie ako uniknúť, kam utekať atď. Také zamotané labyrinty. A on chápe, že je to sen, ale ... ako vyjsť, ako sa vymotať? Nuž nijako sa nevymotávať. Treba držať svoje vedomie v hraniciach. Ty musíš byť pánom, nie satan má byť pán. A systém, to je tvoje vedomie, to je práve ten satan, o ktorom hovorím. Toto všetko je ilúzia pochádzajúca od neho. Keď sa človek prebúdz, pochopiac, že je... ešte stále vo sne, ale už si uvedomuje seba ako Osobnosť, ako aj spojenie s vedomím, je potrebné vstať a ísť. A nehrať sa. A potom, keď vstane, ešte ak to dovoľí zdravie, urobiť 20 klikov, naučiť sa pár čínskych výrazov, aby sa vedomie nezaoberalo hlúposťami. Je potrebné ho držať v medziach. K sebe sa treba... veľmi disciplinovane

správať a veľmi prísne pristupovať. A vtedy bude všetko v poriadku. Pár čínskych fráz - a kým sa ich nenaučí, dokonca ho ani nekrmí. Ver, že prestane.

T: Teda v tomto nie je prejav tretích síl? To je len...?

IM: Tu niet tretích síl. To je obyčajné, normálne. Veď proces zaspávania a prebúdzania sa, ten zvyčajný, ktorý poznáme to nie je nič iné ako rozpojenie. To znamená, že vtedy Osobnosť oddychuje od prvotného aj druhotného vedomia. Ale prebieha rozpojenie aj medzi druhotným a prvotným vedomím. To je normálne. Tak to musí byť. Inak, ak človek nespí, nuž začína aj telo chorľavieť, aj celkovo musí byť prerušenie, musí byť oddych. A počas spánku prvotné vedomie trochu pracuje s telom, obnovuje, pomáha, prebiehajú tam prirodzené procesy tak, ako prebieha aj reštartovanie počítača, všetko na svoje miesta.... odstraňujú sa nedostatky. Spánok je tiež veľmi dôležitý prvok. A práve vtedy nie je Osobnosť vystavená útokom. Ale keď nastáva prebúdzanie, tak prvé čo sa deje, je - spojenie prvotného vedomia s Osobnosťou a potom sa pripája druhotné. Ale ak je prvotné ešte zamestnané, no nie je úplne poopravované (obzvlášť ak človek veľa pracuje, vyčerpáva sa alebo málo spí), vtedy je akoby v stave polospánku, v driemotách. Spojenie sa akoby naladilo, druhotné vedomie sa aktivuje a prvotné ešte nekontroluje. A práve tu sa začínajú všelijaké rozprávky a stavy, ako "Alica v krajine zázrakov". Netreba robiť nič. Vstať a ísť. Okamžite všetko zmizne. Tiež.... Netreba hrať tieto hry a netreba im venovať pozornosť. Všetko sa dá kontrolovať, aj sen možno

kontrolovať, všetko. Všetko podlieha kontrole, pretože toto všetko je vyčíňanie druhotného vedomia.

T: Je tu ešte jeden komentár od muža. Zaujímaloby ho, či je toto presne taký istý prejav, alebo je to už iný prípad sna? "Už viac ako 7 rokov ku mne prichádzajú neviditeľné sily. Dajme tomu že ležím v posteli v stave polospánku a zrazu ma prepadne strach, telo sa trasie, chcem vstať - nemôžem. Akási sila ma pritláča. Chcem sa prebudiť - nemôžem. A ak aj otvorím oči, vidím, že v izbe je niečo ako čierny pruh. Nechcem aby sa to opakovalo. (**IM:** Nie). Nahlas hovoriť nemôžem. (**IM:** Nie). Len modlitby Bismillah (moslimská modlitba)...

IM: Nie vždy. Ale často a opakovane - práve toto je prejav tretích síl. No v danom prípade to môžu byť aj neviditeľné bytosti, ktoré sú skutočne schopné útočiť. Už sme o tom hovorili: inkubovia a všelijaké také... Veď ich zmysel spočíva v tom, keď.... No tu sa človek opäť nachádza v polospánku, teda keď sa oslabuje druhotné vedomie, začína sa rozpojenie, vtedy môžu útočiť. Prečo? Pretože keď je aktívne druhotné vedomie, je akoby ťažké vojsť, no dostatočne silní vchádzajú. Ale spravidla je to práve tento moment zaspávania, ľahké driemoty. Len čo sa oslabila aktivita druhotného vedomia na prvotné, vplyv na Osobnosť sa znižuje, vtedy sa vmiešavajú určité, povedzme, bytosti. Ich cieľom je nastrašiť. Strach tu zažíva práve prvotné vedomie, Osobnosť na to vyčleňuje veľa pozornosti, pretože vzniká nepochopiteľná situácia, no oni sa jednoducho prichádzajú najesť,

jednoducho povedané. Potrebujú sa len najesť. Pýtajú sa, čo treba robiť? Prestať sa báť. Predsa sa nebojíte tieňa? Toto je také isté. Valia sa tieto fyzické pocity. Áno, stáva sa. Deti dokonca vidia aj ruky, stáva sa, že aj hovoria, že ich prikrývajú perinkou. Dieťa leží - a tu on... naozaj ho prikrývajú perinkou. Ono vidí tieto, no, spravidla vždy čierne siluety a čierne ruky. Prečo tmavé a prečo čierne? A prečo vždy prichádzajú čierne? Pretože pohlcujú svetlo. Počas svojej materializácie ho pohlcujú... Keď vidíme a zaznamenávame skyfishe, vidíme ich biele, majú schopnosť priťahovať (T: Aj také bielosivé), kvapôčky vody (T: vodičky), ktoré odrážajú svetlo. (T: Odrážajú), ale tamti nepriťahujú vodu. Oni sú ako pustota a naopak viacej pohlcujú svetlo, neodrážajú ho. A preto je taká materializácia týchto určitých bytostí. No ich cieľom je jednoducho nastrašiť. Zľakneš sa - kŕmiš. Ak si sa nezľakol, nebudeš ich kŕmiť vôbec. No sú, tak sú.

A: No, z toho vyplýva, že prestať sa báť to znamená presmerovať svoju pozornosť inam, však?

IM: Úplne správne. Kamkoľvek. Presmeruj pozornosť povedzme na palec pravej nohy. Už nehovorím o niečom inom... Teda jednoducho: autogénny tréning - a všetko zmizne okamžite.

A: Teda oni sú len vďaka pozornosti?

IM: Samozrejme, za čím prichádzajú? Za pozornosťou, najesť sa. (**A:** Ukazuje sa, že celý...) Nabiť si svoje baterky. Ale ak si ich nezačal kŕmiť, tak zmizli. Ak si nenakŕmil raz,

druhý raz - koniec, nemá to zmysel. Veď mínajú veľmi veľa energie na to, aby sa zviditeľnili. Chápete, to je no.... Hlavné preto, predstavte si, aby vyvolali fyzický účinok. A prepáčte, vyskytujú sa aj skutočne veľmi silné prejavy, keď dokonca spôsobia telu ujmu a zanechávajú na tele modriny. Predstavte si, koľko je potrebnej materializácie na zovretie? No kedy sa to objavuje? Vari pri prvých prejavoch? Nie. Zvyčajne musí prísť k človeku určitý počet krát. A tu pozorujeme isté zákonitosti: všetky tieto prejavy, keď začínajú fyzicky zanechávať modriny a iné, ktoré nezabijú, ale veľmi silno vystrašia. Zanechávajú stopy - býva to po dvanástich príchodoch. Opäť, čo vidíme. Prvotný cyklus.

A: Stala sa raz taká príhoda s neviditeľnými priateľmi. Opi-sovali tiež prejavy, keď neviditeľná žena prichádzala k dieťaťu a potom mu povedala, aby o nej nehovorilo rodičom, inak ho zadusí. A na dieťati zostávali práve tieto stopy.

IM: Áno aj to sa stáva.

A: Čo môže v takomto prípade urobiť rodič, napríklad, ak sa niečo takéto udeje v rodine?

IM: Jednoducho vysvetliť dieťaťu, že nemá venovať pozornosť kontaktu so zlými. Veď ak sú zlí, netreba im venovať pozornosť. Nezískajú silu a nič zlého neurobia. Pretože ak je to zlé, tak viete, čím mu viac dáte - tým viac chce. Bude po-žadovať, požadovať, požadovať. Prečo? Veď sú nenásytní. No ak je takáto bytosť agresívna, ona bude dokonca aj dusiť, aj hrýzť aj strašiť. No bude robiť všetko možné. Všetko, čoho

sa bojíš, to bude robiť.

T: Taká upresňujúca otázka týkajúca sa toho, čo práve Anička hovorila o deťoch a rodičoch, že títo neviditeľní priatelia, žiadajú dieťa, aby nerozprávalo o ich existencii. Aké tajomstvá môžu vôbec mať títo neviditeľní kamaráti s deťmi?

IM: Akékoľvek. No treba chápať, že ak sú to rozumné bytosti a sú súčasťou systému, potom naozaj môžu udržiavať kontakt a komunikovať s dieťaťom. A niekedy sú oveľa múdrejšie než človek. A budú sa s dieťaťom rozprávať o tých témach, ktoré ho zaujímajú. Teda o tom, čo je naozaj zaujímavé a čomu venuje pozornosť. Preto... A prečo o tom nehovoriť rodičom? Aby nevzbudili pochybnosti, aby sa nevystrašilo, teda aby sa dieťa neodpútalo. A preto vzniká medzi nimi také tajomstvo.

A: Teda zrejme len čo to povie rodičovi, tak vzniká hrozba, že zmizne, že neexistuje.

IM: Čo začínajú robiť rodičia ako prvé?

A: Že to neexistuje.

IM: Že to neexistuje. Dieťa začína pochybovať, začínajú ho odpúťavať a ono začína miznúť. Ale veď on sa môže prejavovať... No, predstavte si... veď samotný proces materializácie dokonca aj takejto bytosti pre, povedzme, to frekvenčné pásmo dieťaťa, aby ho dieťa uvidelo, predstavuje obrovské straty energie. Ak sa mu nevrátia, tak je to značne stratové. A ak sa to nevráti viackrát? Tak je to úplne stratové.

Preto čím viac pozornosti mu dieťa venuje, čím je pre dieťa zaujímavejšie komunikovať s týmto... no, povedzme, so ženou (**A:** Neviditeľným priateľom) alebo ujom (ako ste hovorili: s ujom Vladkom, však?), tým je ujovi Vladkovi lepšie, tým sa stáva silnejším, tým bude pre neho zaujímavejším. A bude učiť a rozprávať čokoľvek. Ale opäť, rozdeľujú sa na dobrých a zlých. No u nich neexistuje dobré a zlé. Povedzme, že všetci sú... z kategórie tých, ktorí chcú byť (**A:** Pozornosť). No a vari?... A tu sa znovu vrátim. Vari my jeden od druhého nepríťahujeme pozornosť? A poďme všimnime si koľko... Všimnime si, koľko pozornosti spotrebujeme a vyžadujeme jeden od druhého. Vari nie je tak, priatelia moji? Veď to je to isté. Prečo sa snažíme na seba upútať pozornosť druhých ľudí? A kto v nás sa snaží upútať pozornosť? No to je to isté.

T: A to čo ste hovorili o sexuálnej téme, že tieto bytosti prichádzajú vo veku prvotného vzostupu...

IM: No určite, samozrejme. Veď je to pre nich zaujímavé. Čo je to sexuálny vzostup u dieťaťa? Je to prvotný Allat v najčistejšej podobe, ktorý prebieha, však? Tento impulz prebieha, obzvlášť u dievčat, nie až tak u chlapcov. U chlapcov je to tiež dôležité, oni sú tiež, povedzme že, lahodným kúskom pre systém ale dievčatá ešte viac. Samozrejme, objavujú sa zvyčajne práve okolo prvotného vzostupu. Preto je to zákonité.

A: A ešte k materializácii týchto neviditeľných priateľov.

Stáva sa, že sa dieťa napríklad hojdá na hojdačke a hovorí: "Nesadajte si sem na hojdačku. Tu sa hojdá moja priateľka Máša." Ale druhí ju nevidia. Znamená to, že sa materializujú len v realite dieťaťa?

IM: Presne tak. Samozrejme. A prečo im, no?... Materializovať sa, aby bol viditeľný pre všetkých - to je, no prepáč mi....

A: Veľmi nákladné.

IM: Áno. Po prvé, tohoto nie sú všetci schopní. Toto je také energeticky nákladné, že je ťažké predstaviť si to. Ale pre dieťa je to ľahké. Len jeho amplitúdová frekvencia...

A: ...sa musí zhodnúť s frekvenciou vnemu. A to je všetko.

IM: Áno, jeho druhotného vedomia, a to je všetko. Veď on sa nekontaktuje so samotným dieťaťom, ale s jeho vedomím. Preto je pre dieťa viditeľný. Všetko toto je veľmi jednoduché, sú to štruktúry poľa. A preto, aby mu spôsobil stratu alebo aby niečo premiestnil... Mimochodom, bol taký experiment, však? Opäť sa k tomu vraciam, toto skutočne prebehlo. Vzali deti, ktoré mali takýchto neviditeľných priateľov. V jednej miestnosti bolo asi desať detí. Rozložili im množstvo drobných hračiek a dovolili im baviť sa. Všetko sa zaznamenávalo na rôzne videokamery. Ony videli len svojich kamarátov, ale druhých kamarátov nevideli. A najzaujímavejšie bolo, že keď deti požiadali, aby sa aktívne hrali s týmito drobnými predmetmi, tie drobné predmety sa hýbali. Kto nimi hýbal? No samozrejme, môžeme to zaradiť ku telekinéze, alebo podobne, však? (**T:** U detí) No.... To znamená,

že ony im prihrávali, pomáhali.

A: Toto, ako sa zdá, v skutočnosti ukazuje globálne ako systém, vedomie, môže človeku nakresliť čokoľvek v jeho systéme vnímania.

IM: A vari ono nekreslí?

A: Veď to sa aj deje (**IM:** Áno, poviem viac...). Teda tak, ako deti vidia neviditeľných priateľov, tak aj ľudia vidia hercov vo svojej hlave, ktorí čosi...

IM: Slniečko, ja ti poviem viac. Veď vedomie nakreslilo, vedomie ako jediný systém, nám všetkým - obyvateľom tejto planéty, že sme jeden druhému nepriateľom. A my medzi sebou bojujeme, súperime a tak podobne. Vari to nie je tak? Ono nám nakreslilo, že máme pánov, ktorým sme povinní podriaďovať sa a že sme otroci. Alebo naopak, že sme páni a ktosi je náš otrok. Ono nakreslilo, že jedni sú lepší a druhí horší. Veď toto sú nástroje vedomia a my všetci žijeme pod touto diktatúrou. Ono nás núti závidieť a núti nás konať tak, aby nám niekto závidel. Prečo? Boj o pozornosť. A načo je človeku pozornosť? Jednoduchá otázka.

A: Keď on sám ako Osobnosť disponuje týmto zdrojom.

IM: Démoni bojujú zo zvyku. To je prenesenie zákonov neviditeľného sveta týmto systémom do viditeľného sveta. A on ho vytvára podľa svojho obrazu a podoby, nič iné. Tak ako u nich, tak aj tu. Ale kto to robí. Robia to oni? Nie. Robíme to my. Veď diabol ani títo besi v hlave nemajú ani

ručičky, ani nožičky. Nemajú ani jazyk, ani očka. Toto všetko je o nás. A my to všetko robíme, ale pod ich vedením.

T: Kľúčové je, že toto želanie brať a spotrebovávať pozornosť, existuje práve tak v démonickom svete, ako aj v človeku. Ako len on...

IM: To isté je aj tu. Určite. Aj nenásytnosť. Áno, môžeme sa nasýtiť jedlom, pretože sa viac do nás nevojde, povedzme tak. Ale nikdy sa nenasýtime slávou, cudzou pozornosťou. Nikdy sa nenasýtime mocou. Teda tým, čo je neochvejné... Alebo množstvom prostriedkov, áno, peniazmi. Veď nech by si mu dal koľkokoľvek, človek bude mať vždy málo. Hovorí: "Ale veď mne to stačí." Nestačí.

T: Jednoducho stav diabla vnútri, teda, démona - to je nenásytnosť, však?

IM: Absolútne správne. To je absolútna nenásytnosť. Samozrejme. To znamená, že sa to prenáša do všetkých sfér života človeka.

A: Ukazuje sa, že len čo Osobnosť skrotí vedomie, tak vtedy už začína úplne iná etapa. (**IM:** Absolútne správne.) A čo môže?...

IM: Človek sa oslobodzuje od týchto nariadení. Začína Žiť.

A: A čo môže napomáhať tomu, aby vedomie bolo skrotené Osobnosťou?

IM: Akože čo? Predovšetkým disciplína.

T: Jednoducho mnohí chcú počuť niečo také, čo ich vedomie priam hneď... aby ho skrotili a aby Osobnosť ihneď získala slobodu.

IM: Priam odrazu? Ale také neexistuje.

T: No píš: povedzte môjmu vedomiu niečo také....

A: Aby bolo skrotené, áno.

T: Áno.

IM: Ale také neexistuje, priatelia moji. Preto, aby ste získali Život, je potrebné pracovať, treba sa tým skutočne zaoberať. Prestať leňošiť. Prestať klamať samého seba. Z začať konať. Opäť, začať sa zaoberať... Zaoberať sa nie počúvaním diabla a tancovaním podľa toho ako píska, ale v skutočne sa tomu začať venovať, študovať vedomie. S čím treba začať? Áno, je pochopiteľné, že s čestnosťou k sebe (**T:** Čestnosť) a návykmi, obyčajné návyky. Oboznámiť sa so svojimi myšlienkami, tými, ktoré si neobjednávaš. Z pozície pozorovateľa, dokonca aj z pozície prvotného vedomia jednoducho pozorovať, koľko je myšlienok, aký chaos máš v hlave a kto ti diktuje a kto... kto a čo ťa núti konať. Naučiť sa jednoducho odstraňovať pochybnosti týkajúce sa Duchovného sveta. Odiaľ vylieza toľko negativity a také množstvo? Prečo to robí? Položiť si otázku. Donútiť svoje vedomie odpovedať na otázky. Nie je to tak? Ak sa búri a v človeku vzniká zlosť k priateľovi alebo ešte čosi ako závišť a ďalšie také negatíva... - načo ti to je a prečo to dovoľuješ? Prečo ti to dáva? A keď pochopíš, že ono ti to dáva a že to nie je tvoje, to už je časť

víťazstva. No a čím ďalej tým viac. A takouto formou sa rozvíjať. A vtedy sa skutočne získava Život. Ale bez práce nevytiahneš ani rybku z prúdu. A tým skôr Život, ten už vôbec nezískaš. A také, že sedieť a čakať... A z toho, že si posedel v meditácii, alebo si sa párkrát pomodlil, alebo si zapálil sviečku, z toho nič nebude. To je lož a klamstvo tohoto istého systému: "Ty si vysoko duchovný, už si všetko získal."

T: Ved' vy ste tiež povedali, že práve v prvej etape, má človek pozorovať a zapisovať to, čo sa prejavuje v jeho vedomí... Ved' to pomôže odhaliť...

IM: A ako inak ... A prečo treba zapisovať? No opäť ako odhovára vedomie? Hovorí: "To mám chodiť a zapisovať všetky myšlienky? A kedy potom budem žiť? Kedy budem pracovať?" Chápeš, opäť úskok vedomia. Ved' v čom je zmysel? Keď pozoruješ svoje vedomie, vidíš, že prichádzajúca myšlienka nie je tvoja, ty ju zapisuješ. Ty si si ju neobjednal. Zaoberáš sa, napríklad tým, že no... pripravuješ boršč. A zrazu prichádza myšlienka: "Aký je sused naničhodník." Zapiš: o toľkej a toľkej "sused je naničhodník". Pripravuješ boršč, alebo ešte niečo iné pripravuješ. Skrátka a dobre, jednoducho... zamestnať niečím takým, kde musíš... mať sústredenú pozornosť. Napríklad, študovaním cudzieho jazyka. Pozornosť musí byť sústredená nato. Ale ono začína odsudzovať kohosi, alebo si spomínaš na akýsi rozhovor s niekým a začínaš sa hádať. Prečo? Teraz mnohí povedia: "Tak je uspôsobené vedomie." Nie, nie je. Tak ono vami manipuluje. Vy zatiaľ zabúdate kto ste a prečo ste v skutočnosti na

tomto svete. Najmä keď sa človek začne zamýšľať nad duchovnosťou, začína napríklad hoci len čo-to pociťovať vnútri, tak vtom démon začína naozaj besnieť. Začína odvádzajúť, začína robiť všetko možné, len aby človeka zrazil z cesty. Prečo? Uvediem jednoduchý príklad. Človek chce jesť, však? A tu je potrava. Správne? A k tejto potrave bežia myši. Čo urobíš? Budeš si chrániť svoje jedlo. No práve tak si aj ono bráni. A myši v danom prípade - to ste vy. A potrava - to ste tiež vy.

T: Tiež mi utkvelo v pamäti, ako ste kedysi povedali, že ak človek pracuje na sebe, vedie si denník, robí si tieto zápisky, tak dokonca ľahko odhalí, kedy prichádzajú akési nové, vsuvky, že...

IM: Teda ľahko ich spozoruje. Určite. No samozrejme. Všetko nové, všetko sa prejavuje. Ale okrem toho je ešte potrebné učiť sa pociťovať. To je všetko... (**T:** Najdôležitejšie.) Samozrejme. Teda Láska, úprimná Láska, Láska k Duchovnému Svetu sa musí rozvíjať. Toto všetko musí prebiehať paralelne. To je skutočná práca. To nie je sedieť kdesi v meditácii, na nejakej hore a dúfať, že ňa Zeus bleskom poklepe a ty dosiahneš osvietenie. No, bleskom ňa poklepať môže, ale sotva dosiahneš osvietenie...

A: V relácii "Vedomie a Osobnosť" sa osvetľovala téma mágie. A teraz, keď už majú praktickú skúsenosť pozorovania, účastníci sa pýtajú, že napríklad, keď plánujú s niekým rozhovor alebo stretnutie, stáva sa, že vedomie im začína akoby

nástojčivo hovoriť: “To je mágia, to je mágia. Akože si teraz budeš plánovať kam pôjdeš? Teraz sa budeš zaoberať mágiou.” A tu akoby vznikala taká otázka...

IM: No zase, pomoc vedomia, však? A otázka je, ako to ja chápem, že čo je mágia a čo nie je mágia? (**A:** Áno, áno.) Vysvetlím to. Je to ľahké. V podstate sme už o tom hovorili. Ale ak je otázka - bude odpoveď. Ak sa na čokoľvek pripravuješ, na stretnutie, musia vznikať otázky. Musíš si vyjasniť, čo je pre teba výhodné a čo je nevýhodné, čo prijímaš a čo neprijímaš. To je príprava, to je normálne. Veď na skúšky sa tiež pripravuješ. Ale ak ideš na stretnutie a pritom držiš v hlave, dovoľuješ, aby sa ti v hlave objavil obraz toho, s kým budeš hovoriť a už spolu diskutujete - to je mágia. Už sa snažíš vytvoriť určitú ilúziu. A vopred prehrávaš. Všetko je veľmi jednoduché. Je to jedno, či si sa na skúšku naučil jednu otázku (napríklad č.17) a ideš, celý čas myslíš na to, ako si vyťahuješ 17.otázku. Nuž vytiahneš si otázku, ale nie 17. Pretože zmluvy s diablom sa vždy zle končia. Nič viac. Prečo míňať toľko času na mágiu, ak je jednoduchšie naučiť sa všetky otázky? No tak akosi. Po prvé budeš viac vedieť, po druhé menej riskuješ.

T: Príliš draho vyjde pre Osobnosť takéto správanie.

IM: Samozrejme, samozrejme. A mágia v skutočnosti, no hovorí sa: ona je - nie je... Je, samozrejme, že je. Je aj sa prejavuje. A prejavuje sa každý deň a všetci ľudia ju robia. Prakticky všetci. A všetci splácajú tieto účty.

A: A ak sa človek, napríklad, chystá s niekým dohovoriť, alebo stretnúť... a tento samotný vnútorný postoj. Veď, dajme tomu, býva to tak? Že človeka má sklony myslieť si už vopred, práve tak ako ste hovorili, že druhí ľudia sú nepriatelia a že on im teraz bude čosi rozprávať a oni ho nebudú prijímať.

IM: Dokazovať a nebudú ho prijímať. (**A:** Áno.) Akékoľvek konštrukcie - to už je mágia. Toľko na tieto otázky...

A: Akoby už vopred vytvorené...

IM: Samozrejme, vytvorí precedens v čase, v priestore.

A: Dokonca aj sám.

IM: Samozrejme. A keď vieš, že musíš niekam ísť a riešiť nejakú otázku, - jednoducho sa zoberieš a ideš. A nedovolíš vedomiu hrať sa, že čo tam bude. Prídeš - uvidíš. Aký je v tom rozdiel? No, neprijali - otočil si sa a odišiel. A prijali - dobre. Teda konať na mieste. Práve vtedy nebude každý tvoj krok naplánovaný a predpísaný ako v hre. Všetko je jednoduché.

T: Páčili sa mi slová, keď ste hovorili v relácii "Klíma. Budúcnosť je teraz", samozrejme, tam ste v globálnom meradle hovorili, že budúcnosť ešte nie je stanovená.

IM: Samozrejme nie je stanovená.

T: A práve to je to, čo... sa aj týka konkrétnych situácií, že človek tu a teraz svojim... V konkrétnych...

IM: Samozrejme. V konkrétnych situáciách je budúcnosť

stanovená, ak žiješ pod diktátom satana. Ak si v tomto zmysle slobodný, tak nie je definovaná a od teba závisí, aká bude. No dokonca aj keď ti systém rozpísal niekoľko variant tvojej budúcnosti, všetko môžeš zmeniť jednoducho svojou voľbou. Voľbou - slúžením Duchovnému Svetu alebo jednoducho... smerovaním k Duchovnej Slobode. Chápeš, tým sa už všetko mení.

T: Taktiež Igor Michajlovič, ako nestrácať tento vnútorný stav (je tu taká otázka) pri styku s inými ľuďmi, ľuďmi medzi sebou?

IM: A aký je rozdiel s kým komunikovať? Po prvé, čo je to kontakt s ľuďmi? Ak sa človek duchovne rozvíja, tak začína cítiť, s kým sa baví. S démonom, znamená s démonom. A ak, prepáčte, s bratom alebo sestrou, to je vcelku skvelé. Akože by si to stratil, ak to prebieha v neverbálne komunikácie ešte aj duchovne? Vari je to zlé? A ak s démonom - no s démonom pod kontrolou držíš svojho démona a komunikuješ, ale nestrácaš Duchovný Svet. Čo je dôležitejšie? Veď dýchaš... keď komunikuješ. A skús nedýchať. Nepodariť sa, však, pri komunikácii s niekým rozprávať a nedýchať. Prečo? Pretože je to potreba. Práve taká istá potreba musí byť v Božej Láske.

T: Dýchanie slnka, neustále.

IM: Úplne správne. Nesmie sa oslabovať. Musí sa zosilňovať. A práve tam musí ísť pozornosť. Ale nie verbálna komunikácia... Áno, býva: človek prišiel, zmocňujú sa jeho pozornosti, odpútavajú ho, vábia dobrým alebo zlým, nadávajú.

Áno, nie je to jedno? Či dobrým alebo zlým. Je limit pozornosti, ktorý môžeme vyčleniť. A tam musí byť všetko dobré. A tu...

A: Takže, dokonca aj keď prebieha komunikácia na témy, ktoré sa netýkajú duchovného rozvoja, napríklad o biznise...

IM: Áno aký je v tom rozdiel.

A: ...i tak človek môže v tomto momente Žiť.

IM: Nemôže, on je povinný Žiť. Pretože každý biznis, je smrteľný. A všetko, o čomkoľvek by sme dnes hovorili, o dočasnom, všetko toto je prázdne. Ono zmizne. Má hodnotu na určitý časový úsek. No a opäť, hodnotu pre tých, ktorí sú v tom zainteresovaní, však? Tak dvaja biznismeni, pre nich je to zaujímavé. Učiteľ a žiak, pre nich existuje akýsi moment: jeden, aby pochopil a druhý "aby tento trubiroh čo najskôr odišiel." Teda, toto sú opäť momentálne veci, ktoré veľmi rýchlo miznú. Ale my hovoríme o Večnosti. Hovoríme o Živote, o Božej Láske. Čo je dôležitejšie? Veď to čo človek získava, to je večné. A celý náš vesmír - ten je dočasný, je to okamih v porovnaní s tým. Tak čomu musíme venovať viac pozornosti? Ilúzii? Áno, nuž sme v tomto svete a musíme tu žiť. A musíme aj pracovať, komunikovať atď. No komunikovať do určitej miery. Ale nie viac. To neznamená menej sa kontaktovať. To znamená venovať menej pozornosti, kontrolovať svoj najcennejší zdroj. A to úplne skalopevne. Tak to musí byť.

T: Ľudia sa pýtajú: "A ako s nami vzájomne pôsobí

Duchovný svet?"

IM: Nuž, dobrá otázka. Čo znamená "s nami vzájomne pôsobí Duchovný svet"? Ak človek, povedzme že, neklope, ak v sebe nepestuje Lásku, nesmeruje ju k Duchovnému Svetu, tak Duchovný svet tiež nebude k nemu nič smerovať. Ni-jako. Ale či sa stará Duchovný svet o ľudí tu? A ešte ako sa stará. Ale on nie je démon. Démon, ten je agresívny, on napáda a odoberá. A všimnite si, aký je to rozdiel. Veď démonické sily vždy odoberajú a Duchovný Svet vždy dáva. (T: Darujúci) Opäť, démonické sily prichádzajú a útočia, pretože to je aktívne vedomie. A Duchovný svet, On vždy je. Ale ak odstrkuješ ruku, ktorá sa k tebe naťahuje... Ona je natiahnutá, no nechytá ňu a ty ju odstrkuješ. Samozrejme ty ho nepocítiš. A ako pomáha? Veľmi silno pomáha. Ak sa človek snaží a skutočne posieľa svoju lásku, ona sa mu stonásobne vracia. A my sme práve hovorili o tom, že sú dokonca ľudia, ktorí zostávajú tu, neodchádzajú. Prečo? Pretože slúžia Duchovnému Svetu. Nebeské Vtáky, však? Veď to je pomoc. A aká je to obrovská pomoc. A v čom je podstata všetkých ľudí? Oslabiť satana. Oslabiť ho natoľko, aby držal ako rukojemníkov menej iných Anjelikov. Vari to nie je sväté? Vari nie preto sú ľudia tu? Aby sa sami oslobodili a pomohli druhým oslobodiť sa. Aby urobili tento svet podobný nie svetu satana, akým je teraz, ale podobný Anjelskému Svetu, Svetu Duchovnému, aby sa všetci navzájom milovali a aby žili v mieri. A ako inak? Inak - je toto všetko dočasné a konečné. Inak je to mučenie a utrpenie. Vari nie je tak? Žijeme v

klamstve. Jeden druhému klameme, jeden druhého okrádame, závidíme. A snažíme sa o to, aby nám závideli. Tešíme sa z mŕtveho, pričom zabúdame na Živé. A vari je to správne? Podľa mňa... treba zmeniť niečo, predovšetkým v sebe a celkovo vo svete. Ale zmeny vo svete sa začínajú zmenou každého z nás.

T: Spomenula som si, ako ste hovorili o fenoméne hnutia "ALLATRA"...

A: To jednoducho bolo o tom, že ak sa v materiálnom svete zjednocujú démoni s démonmi, tak "ALLATRA" je príkladom toho, keď sa zjednocuje Duch s Duchom, teda Duch k Duchu...

IM: Tak to má byť. Smrť a Život - to je rozdiel.

TE: Práve v "AllatRa" je povedané, že vojak chráni svoje hlboké pocity od hriechov viditeľného sveta. Mohli by ste, prosím, objasniť, čo znamená "chrániť hlboké pocity od hriechov"?

IM: Práve sme o tom hovorili, prakticky celú reláciu. Hlboké pocity môžu ísť len k Duchovnému Svetu od Anjela. A, prirodzene ochraňuje ich pred hriešnym svetom, pred satanom. Pretože to sú dva prúdy, ktoré sa nemiešajú. A tečú na rozličné strany. Veď skutočné hlboké čisté pocity, pocity Lásky, mieria práve k Duchovnému Svetu. Je to tá pozornosť, ktorú venujeme tomu, aby sme získali niečo väčšie, aby sme získali Život. Ale tento svet, ten môže zožrať celú našu pozornosť. A v skutočnosti nás požiera. Ak našu pozornosť

presmerujeme zo skutočného Života na ilúziu, tak stratíme Život. Preto teda vojak ochraňuje skutočné pocity. Všetko je jednoduché. Ochraňuje pred kým? Pred satanom. Všetko je veľmi jednoduché.

„Skutočný vojak chráni svoje hlboké pocity pred hriechmi viditeľného sveta. Nepozera so závišťou, vášňou, žiarlivosťou na cudzie. Nepovoľuje uzdu predstavivosti skreslenej ilúziami sveta. Pretože ilúzie sveta sú táborom nepriateľa a z ich zvädzania prichádza trápenie. Vojak nepodľahne hnevu, keď prehráva prebiehajúcu bitku. Lebo akokoľvek by ho ošľahal jeho nepriateľ počas konfliktu, všetko bude vojakovi na úžitok, lebo silnejším sa stane jeho duch a obozretnejším, múdrejšími budú jeho ďalšie činy. Pre ľudí je dôležité, aby pamätali na to, že v ich každodennom živote je kľúčovým momentom ich pozornosť.“ - Z knihy „AllatRa“

Herná mánia systému.

IM: Igor Michajlovič Danilov

T: Tatiana

T: Dobrý deň, vážení priatelia. Dnes je s nami v štúdiu AL-LATRA TV vážený Igor Michajlovič Danilov.

IM: Dobrý deň.

T: Igor Michajlovič, dnes by som sa chcela porozprávať na tému hráčskej vášne. Vedomie mnohých našich divákov povie, že táto téma sa ma v podstate určite netýka, veď nie som gambler a akoby ani blízkych sa netýka táto závislosť a vôbec, vo svete nie je až tak veľa patologických hráčov. Ale chcelo by to zanalyzovať – je to tak v skutočnosti? Zaujímavé je, že kedysi ste hovorili o tom, že tento trojrozmerný svet sa veľmi podobá počítačovej hre, ktorá je takpovediac naprogramovaná veľmi skúseným programátorom. A dnes by to veľmi chcelo uviesť tieto paralely medzi týmito dvomi ilúznymi svetmi a pochopiť: vari sme sa my ľudia, celé naše ľudstvo, nevtiahli do počítačovej hry?

IM: Nuž, svet je jeden. Jednoducho, v našej realite sú takpovediac ešte aj iné reality. Alebo, jednoduchšie povedané, v našej ilúzii existujú doplnkové ilúzie.

T: Čiže systém fraktálne ponára človeka práve (**IM:** Pravdaže) z ilúzie do ilúzie, prehľbujúc úroveň na stále zložitejšie a zložitejšie.

IM: No nepovedal by som, že zložitejšie a zložitejšie. Úrovně sú zložitejšie práve pre tých, ktorí hrajú počítačové hry. Tam áno, tam je mnoho úrovní. Prejdeš jednu, dostaneš zložitejšiu (to, čo naprogramovali programátori). No a človek sa vždy usiluje prejsť najkomplikovanejšie úrovně a zabúda na život v tejto ilúzii.

T: To je tiež kľúčové, že ak sa skutočne pozrieme na súčasný svet, tak to vychádza tak, že väčšina ľudí... je natoľko závislých od týchto napísaných scenárov, emocionálne závislých na týchto... no, sú mnohé závislosti, také ako rodina, práca, oddych, zábava, až vzniká dojem, že...

IM: Teraz si sa dotkla zaujímavej témy, týkajúcej sa aj oddychu, aj rodiny, aj všetkého ostatného. Koľko poznáme ľudí, áno, nuž všetci majú známych, ktorí celý rok zbierajú kopejku ku kopejke, mnohé si odopierajú. Kvôli čomu? Kvôli tomu, aby vycestovali niekde do vychytenej krajiny, do ktorej chodievajú priatelia a známi, aby sa odfotili na pláži, pri nejakých pamätihodnostiach, aby potom niekde na Instagrame či ešte kdesi inde, vystavili svoje fotografie, že oddychujú tak parádne, ako aj všetci. No vari to nie je hra? (**T:** Hra.) Všetko je hra.

T: Áno. Prosto, čo bolo ešte tiež také zaujímavé, že určite tam študovali túto tému a prezerali informácie, ako to celkove vyzerá s hráčskou závislosťou aké rozličné mechanizmy tam využívajú títo programátori...

IM: Tie isté, ako aj v tomto živote. Nuž veď sa všetko

fraktálne opakuje. Že povedzme v iluzórnej počítačovej hre je človek vťahovaný, má akéhosi avatára, žije jeho životom, prežíva, znervózňuje sa, pokúša sa čo-to prejsť... – ale každý krok je naprogramovaný. Že v tomto živote, keď človek žije, prepáčte, za neho žijú besy v hlave – každý krok je naprogramovaný. Veď oni predsa vedia dopredu, kde sa potkne, dávno pred tým, kým sa to dozvie samotný človek. Ešte ani z domu nevyšiel, ale celá jeho cesta je už naprogramovaná.

T: Igor Michajlovič, ale Vy ste v minulej relácii práve hovorili o tom, že náš život sa tiež podobá takej... no, povedzme existencia v trojrozmernosti sa podobá počítačovej hre. A že keď človek v nejakej hre vchádza do slepej uličky, tak je tam vlastne stena. Ale v živote človeka sa systém rozvíja. Ako je to?...

IM: Ale tu existuje vedomie, však? A vedomie má trochu širšiu bázu ako sú možnosti počítača. Preto si všimneme, že sme v počítačovej hre došli ku kraju (tam, kde to nie je naprogramované) – a jednoducho náš avatarko nemôže tadiaľ prejsť. Tak naráža, prešľapuje na mieste, musíme sa alebo otočiť, alebo nám píšú „vráťte sa do hry“, že sme zašli inam. Ale v živote sa práve všetko stiera. V živote u nás vznikne želanie urobiť krok na druhú stranu, alebo sa poskladajú okolnosti tak, že sa otočíme Preto nevidíme tam, kde sa naša hra na život končí, kde sú naše hranice, ktoré nám určili. V minulej relácii sme spolu o tom hovorili – na ceste, po ktorej má ísť človek (ak sa duchovne rozvíja, áno), sú dva pruhy, červené línie, za ktoré vedomie nesmie vychádzať. Teda to,

čo je vyhradené a ohraničené týmito hranicami. No presne tak isto programuje aj systém pre človeka jeho virtuálnosť.

T: Keď chce vyjsť práve do duchovného, však?

IM: No ak je v duchovnom – áno, človek môže. Jednoducho sa pre systém stáva neviditeľný, neovládateľný. Ale keď chce vyjsť kdesi ďalej, mimo možnosti, ktoré mu systém vydell, tak už vznikajú problémy. Príliš sa musí snažiť, aby sa mu tie hranice rozšírili. Prečo? Opäť raz narážame na to, čo sme už hovorili v predchádzajúcich reláciách - sú to hierarchie. A hierarchie sú tam (**T:** Áno) veľmi kruté. No v podstate, dá sa povedať, takisto ako už aj v tomto živote.

T: V počítačovej hre. Veď aj to je prekvapivé, že... v zmysle, že existuje taký pojem, ako “úroveň boha”. On sa dnes používa všeobecne hocikde, obzvlášť v počítačových hrách - dosiahnutie najvyššej úrovne. A, žiaľ, týmto pojmom systém v hlavách ľudí troluje zmysel tohto pojmu. Vraví, že “úroveň boha” - to si ty, čo ja viem, najlepší v parkovaní, najlepší vo fotoshope - “úroveň boha”, gymnastka spravila špagát - “úroveň boha”. Čo nevidia ľudia celkovo v tomto všetkom?

IM: Boha nevidia. A znovu - svätokupectvo, pripodobňovanie k vonkajšiemu. Že keď človek robí niečo lepšie ako všetci ostatní, znamená to, že robí ako Boh. Ale Boh toto nerobí. Boh nerobí špagát, prepáčte, on neparkuje auto.

T: Takže to úsilie o dokonalosť v človeku predsa len je, a systém ako keby ukazoval...

IM: Od počiatku je v človeku snaha dosiahnuť dokonalosť, práve ako Osobnosť, duchovnú dokonalosť, pravú slobodu. No v skutočnosti dosiahnuť Život. Ale vedomie všetko zamieňa. Teraz povedia: "Zasa vedomie, zase to isté". No samozrejme, priatelia, zase to isté. Zasa to isté, zase tie isté hrable, na ktoré stúpame. Či to nie je tak? (**T:** Lebo chýba prax.) Ale prax sa nikdy, povedzme to tak, nezíska, pokiaľ človek nezačne na sebe pracovať. Teda ak sa pozrieme na teóriu a prax - to sú dve veľmi rozdielne veci. Osobitne, čo sa týka duchovnej cesty. No tak si predstav prežiť život teoreticky... no, tento náš obyčajný trojrozmerný. Áno, budeme ovládať teóriu, budeme mať prečítané knihy. Ale keď začneme žiť, stretneme sa s úplne inými vecami. Nie s tým, čo sa popisuje v románoch, však? Vzájomné vzťahy ľudí v nich, aká si krásna láska a všetko ostatné. V živote je všetko tvrdšie. Dokonca aj v tomto živote. A keď sa človek vydá na duchovnú cestu, potom sa celá teória jednoducho rozpadne. Pretože naráža na... Je pripravený psychicky. Zasa sa opierame o čo? O psychológiu. Takže človek je pripravený na to, že vedomie bude klásť odpor. Dokonca aj naši priatelia, oni chápu, vedia, niektorí už niečo pozorovali, pokúšali sa, povedzme. Ale s čím sa stretávajú? S takými zámenami, s ktorými si nevedia poradiť. A prečo? Jednoduchá otázka. Veď všetko je jednoduché.

T: Teda systém sa tiež rozvíja. To znamená prekrúca.

IM: No akože. Samozrejme sa rozvíja. Ak sa človek snaží pevne zostávať v sebe, nepočúva svoje vedomie... Hovorí

mu: "Nie, mne diktovať nebudeš, veď ja..." - a, ako sa vraví, rozumom robí duchovnú praktiku, však? No aspoň tak, snaží sa. Tu sa okolo neho začnú skladať také životné situácie (príbuzní, blízki, priatelia, známi, robota, učenie - čokoľvek), že ho začne z tejto cesty odvádzať systém. Prečo? Znamená to, že ak má človek slabinu, tak ho odvádza. Správne? Znamená to, že nie si je istý, počúva svoje vedomie. A ľudské vedomie - to je práve ten démon, ktorý, povedzme, odvádza ľudí z priamej cesty. V doslovnom slova zmysle.

T: Tiež bolo zaujímavé... v minulej relácii ste načali tiež túto tému pochybností, že... ako tie skutočne narušujú a zhubne pôsobia na všetko. Rozvracajú a podkopávajú, áno...

IM: Samozrejme. Najväčší bohoborec je naše vedomie. Veď človek vedomím uveriť v Boha nemôže. A to treba vedieť. A ako teraz hovoria: "Ako to? Ja verím" a tak podobne. Vedomie, démon, nikdy nebude slúžiť Bohu. Z prinútenia - áno. Ale len keď ho my donútime, keď nemá východisko. Prepáčte, ale aj medvede za cukor v cirkuse bicyklujú. Tiež sa hovorí, že zvieratá chodia po povraze. Ale prečo? Lebo chcú jesť. A takisto aj vedomie. Preto, že chce jesť, nemá iné východisko. Vtedy začne pracovať. Ale je to tvrdá kontrola, keď mu skutočne vymedzíme červené hranice, a držíme ho v nich. No, a vtedy začína pracovať. A je to zásluha takého človeka, keď on ako Osobnosť prinúti ešte aj satana slúžiť Bohu. Vtedy je to správne. No a inak sa to nepodarí. Ale vedomie vždy pochybuje. Do konca bude presviedčať. Hľadať argumenty v logike svojho rozumu, dokazovať, že..."Boha

niet, život je len jeden". No samozrejme, že jeden. V počítačovej hre, veď tak si položila otázku (T: áno) - tam je veľa životov aj veľa úrovní. A tu je len jeden život - jeden pokus. Ak pôjdeš iným smerom, zabľúdiš. A ľudia počúvajú svoje vedomia, a hovoria: "No akože? Veď premárnim život, premárnim roky. A na čo? Na to, že budem chodiť tam, povedzme že, sviečky páliť, modliť sa, namaz vykonávať, počúvať, čo mi hovoria, však? A koľkože času stratím". No samozrejme, že stratíš. Veď v tom čase si mohol posediť pri počítačových hrách, popozerať seriály, zísť s kamarátmi do krčmy, no, odpočinúť si, požiť si ako normálny človek, však? Veď vedomie to predsa tak hovorí.

T: To je kľúčové, áno. Vy ste správne teraz poukázali na tento moment na to, čo hovorí systém, že "máš veľa životov", áno, to je ako v počítačovej hre, že... A viete, akoby nivalizoval akýsi strach zo smrti, nie?

IM: Nie veľa životov, veľa ciest. (T: Mnoho možností, áno, to je... začať odznova.) Možností je veľa, ale život je jeden. Veď tu sa nedáva... to len tam, povedzme, v počítačových hrách, tam, prepáč, zahynul tvoj avatárík, tak dostane hneď nový život - a ty akoby pokračuješ zasa od nuly, už poznáš priebeh, kde, čo na teba čaká. V tomto živote je to úplne inak. Spravil si rozhodnutie a musíš ísť, alebo neísť a nikomu nepliesť hlavu, je tak? Ak slúžiš satanovi - slúž satanovi. Veď človek má slobodu výberu. Ale človek jednoducho musí vedieť a chápať, že on existuje (mám na mysli Lucifera). Ale keď človek chápe, že Lucifer existuje, tak chápe, že je aj Boh.

Keď si človek uvedomí, že je smrť, chápe, že je aj Život. A tak... tento výber by mal spraviť, keď už vie všetko. Ale súčasný svet to spravil tak, že ľudia na to zabudli.

T: Áno a zabrali sa do hry. (**IM:** Zabrali sa.) Dobre naprogramované... Ved' je zaujímavé, že takisto pracujú aj tie psycho-techniky, ktoré sú v hrách, ony pracujú aj s človekom, ved' systém vždy chce urobiť tieto pravidlá hry ešte zložitejšie. Chce, aby človek prešiel ako keby na novú úroveň. A táto komplikácia... nuž, ako píš, samozrejme, čím viac človek vkladá svojho času a pozornosti do týchto zložitých (**IM:** Do ilúzií), áno, tým je to preňho cennejšie.

IM: No samozrejme. Ved' on tam získava nejakú úroveň. Získava tam nejaký význam. A o čo bojujú démoni na zemi. O moc, o status, o svoju hierarchiu. No, poviem to tak, čím vyššie je démon, tým hlbší je hrob. Alebo tým bolestnejšie to bude potom. Povedzme, potom im nebude ľúto (tak, ako sa hovorí cirkevným kresťanským jazykom) dreva pod kotol panovačného démona? (**T:** áno) No, áno, tak... aby mu bolo teplejšie, pohodlnejšie.

T: Áno. Z toho vyplýva, že človek jednoducho svojou pozornosťou a časom sám formuje hodnoty, však, ako keby v tomto svete (**IM:** No samozrejme. Určite). To znamená, že čím som sa viac vložil, áno, tam (**IM:** To som aj dostal) tým...tým je to pre mňa cennejšie.

IM: Poviem to jednoduchšie - kam si vložil, to si aj dostal. Ved' človek dostáva v doslovnom zmysle slova. Ak sa

pozrieme z pozície ekonomiky, naše vedomie je ako jeden nástroj, Osobnosť ako druhý nástroj, a pozornosť - to je ako zdroj, do ktorého nástroja vkladáme, ten aj získavame, však? Alebo nejaká materiálna vec, ak urobíme takú paralelu. Alebo si vyberáme Život, vyberáme Osobnosť, dávame svoju pozornosť na jej rozvoj, alebo na kŕmenie démona. No je tu ešte ďalší úskok. Povedzme, ak máme vzťah s démonom, snažíme sa ho sformovať, aby sa stal autoritatívnejší, ale ihneď vzniká mnoho ilúzií, tak ako aj v spomínaných hrách. Zdá sa nám, že rastie, ale vplyv na druhých nemáme. Ostávame na tej úrovni, na akej sme aj boli. Ale veľmi silne začíname závidieť druhým, tým, ktorí rastú. A čo je to závišť? Je to jednoduchá otázka, priatelia, čo je to závišť? Rýchle to povedzte, nerozmýšľajte, čo je to? Čo vám povedal váš démon? Čo je to? (T: Želanie, však?) No áno, želanie. A to je vo všeobecnosti čo? Závišť - čo je to (z pozície démona vo vzťahu k Osobnosti)?

T: Spôsob stiahnutia, v skutočnosti...

IM: Nie. Je to stimulácia. (T: Áno, stimulácia.) Najbanálnejšia stimulácia k činnosti. A opäť, na čo? (T: Super) Na vkladanie svojej pozornosti. Nič viac.

T: Presne, veď oni v podstate aj v tých počítačových hrách práve predpisujú hrať tak, aby ho stále mali na očiach...

IM: Stále ho stimulujú (T: Áno, áno)... boli tí, ktorí dosahujú (T: Áno) boli nové možnosti a tak podobne. A prečo človek v živote, v tomto našom trojrozmernom živote, stále čaká?

Veď kto z vás dosiahol šťastie, priatelia, také skutočné? Nikto. A v tomto svete ho ani dosiahnuť nemôže. Prečo? Pretože tu ho niet. Máme takýto cieľ: "prídeme sem, postavíme dom" (je to banálne, tisíckrát sme to hovorili). Ale "postavíme dom", to už je všetko predpísané: dobré auto, dobré deti, dobré postavenie. A ďalej čo potom? (T: A tu...) Jednoducho...

T: A tu jednoducho, ako v hrách, tiež prebieha paralela, lebo systém...

IM: Ale v hrách, prepáč, nie je staroba (T: Áno) a nie sú choroby (T: Áno), a nie je tam neúcta k príbuzným. Nemáš strach vyvolávajúcu vnútornú osamotenosť uprostred svojich rodných a blízkych. Nie je tam chápanie toho, že smrť sa blíži, a niet úniku. Veď v hrách sa také nenachádza. (T: Systém jednoducho stavia nové a nové ciele). V hrách je vždy východisko. (T: Áno). Samozrejme. Ale potom čím končia hry? (T: To isté, áno) Triumfom. Niekým sa stávaš, (T: áno) tleskajú ti, stal si sa hrdinom. Aj v živote je veľa hrdinov. Ľudia sa stávajú hrdinami, lebo nimi chcú byť. A čo je potom, po aplauze? Nuž, človek sa celý život zaoberá športom, napríklad. No, ja taktiež ako bývalý športovec, je mi to blízke, ale nikdy som sa neusiloval o nejaké olympijské stupienky víťazov. Zaoberal som sa niečím iným, a veľmi dobre som vedel, čo to je. Ale mám dosť kamarátov, ktorí sa na tie stupienky postavili, a potom sa ich život skončil. Ale ako keby pokračuje...

T: A pritom z psychologického hľadiska sa to deje veľmi skoro, áno. Uvedomí si...

IM: Šialená trauma. Kým je hviezda, opája sa tým (**T:** Počas triumfu, áno, je to...) Ale potom pochopí: zdravie je preč. Nuž dobre, ak má šťastie, ak je človek vzdelaný a rozumný, môže sa v živote niekde ako tak realizovať. Ale spravidla nastáva pocit urážky, horkosti, "nikto ňa nepotrebuje". A vedomie, to predsa nemá čas. V tomto prípade tiež... Ono časom veľmi silno vystrája. Človek si pamätá, ako sa usiloval, čo všetko spravil pre vlast'... A čo to bolo, vyhrať olympiádu, áno? Veď si to robil pre ľudí, pre celú vlast', vlajku vztyčovali na tvoju počesť. Zatlieskali ti a zabudli. Vlast' je, ľudia sú, ale tvoja česť je preč. A už ti nikto netlieska, nikto ňa nepotrebuje, už si minulosť. A to je tak strašné a desivé, chápeš, tak... (**T:** Aj to je zaujímavé...) A človek odovzdal život (**T:** áno) v doslovnom zmysle slova. Lebo zdravie si berie toľko, že nedaj Bože.

T: Veď ste to tak povedali, že "odovzdal život". V podstate, odovzdal čas a svoju pozornosť, áno, veď to je to, čo (**IM:** na triumf) neustále ide od Duše k Osobnosti.

IM: Ale povedzme to jednoduchšie: a koľko ľudí cestou stratilo zdravie, a aj tak sa na piedestál nedostali. A na ich počesť nehrali štátnu hymnu a nevztyčovali vlajku. Jednoducho sa cestou stratil, vyhorel. Takých je tiež veľmi veľa. Ale o čo sa usiloval? Stať sa lepším. A opäť, stať sa čím? Najlepším z najlepších. Rovnako ako v počítačovej hre - stimulácia: veľa

robiť, usilovne pracovať. Ale opäť je tu ten istý paradox. Veď najvyššia odmena, ktorú v tomto živote môže človek získať, to je Život, to je sloboda. Ale človek vyvíja veľmi mnoho úsilia, vkladá veľkú námahu, znáša bolesť, strádanie a všetko ostatné preto, aby sa dostal na piedestál, však? Aby mu takí, ako on, tieskali. Ale na to, aby sa stal slobodným, získal Život (T: Áno, v podstate), na to je človek lenivý (T: Áno). Prečo? Veď je dosť ťažko zaoberať sa vlastným vedomím, jeho banálnym pozorovaním preto, aby ho zahnal do kúta (vedomie). Ale dá sa to spraviť v zásade veľmi ľahko. Veď, prepáčte, démoni stále rozprávajú. Stále ti niečo našepkávajú a tak, nuž... Ale keď človek získava aspoň troška vnútornej slobody, vidí prejavy neviditeľného sveta v tomto viditeľnom s úplnými dôkazmi. Absolútne dôkazy toho, ako démon manipuluje ľuďmi. V svojej hlave počuje ako povely v rozkazovacom tóne tieto želania, stimulácie no... Prepáčte, ale keď je človek slobodný, tak to chápe. Postupuje tak, ako treba k tomu, aby dostal to, čo potrebuje. Ale keď človek na sebe primárne nepracuje, alebo popracoval dve minútky - a už si myslí, že všetko pochopil, všetko už vie... V skutočnosti takým otrokom systému, akým bol, takým aj ostal. Ale želanie - to je. Je to to isté, ako keď človek zájde do telocvične, povedzme, nahodí dres, urobil pár cvikov - a vyjde von s hrdosťou, že je už olympijský šampión. Veď už bol v telocvični, zaoberal sa cvičením, má vzťah ku športu. Hoc aj zajtra môže ísť na olympiádu, všetkých porazí (T: no a tu je to tiež tak...). Tak je to často aj v živote... Veď to je vedomie, opäť sú to hry (T: áno) Zase tie isté falošné nariadenia, a opäť

stimulácia čoho? Želaní, egoizmu, pýchy a všetkého ostatného. Nuž tak...

T: Áno. A teší sa na triumf, veď naozaj každý človek chce práve slobodu. A systém ti načrtne, že isto tam, na tej vyššej priečke, na tamtej... (**IM:** On získa slobodu)... slobodu. Ale závislosť na potlesku ostatných ľudí...

IM: No povedzme to jednoduchšie, áno, tam idú ľudia po kariérnom rebríčku, myslia si, že... jeho vedúci má oveľa vyšší stupeň slobody. A keď on získa to postavenie, tak bude rovnako slobodným. Ale on získa opäť slobodu len nad takými istými malými démoníkmi, ako je on sám, na tej úrovni. Ale človek minul kopu času a sily na získanie tohto postu, a chápe, že sa nad ním teraz objavili démoni oveľa väčší a závažnejší, ktorých predtým nevidel preto, lebo ten trošička starší démonik ich zakrýval (**T:** Hra sa stáva zložitejšou). A hra sa stáva zložitejšou, ďalšia úroveň. Nuž a takto to naozaj v živote býva.

T: Áno. Dosiahnuť úroveň boha. Elovské scenáre systému.

IM: Nuž viete,... dokonca aj malý démon sa usiluje stať Bohom. Prečo? Lebo to znamená neobmedzené možnosti.

T: A tiež ste, Igor Michajlovič, minule hovorili o tom, že všetky tieto scenáre, algoritmy systému môže vždy rozvrátiť slobodný krok samotného človeka (**IM:** Jeden krok)...

IM: Áno. Jeden krok, ale naozajstný krok (**T:** Jeden), ktorý spraví nie podľa diktátu démona, ale skutočný krok

Osobnosti v ústrety sebe samej. Nuž a na to je potrebné (T: Teda človek...) vynaložiť úsilie.

T: Áno. Znamená to, že človek zakaždým, jednoducho v každej situácii, musí spraviť tento krok? Alebo je to akýsi jeden jednorazový vnútorný výber?

IM: Jednoducho netreba byť zradcom. Vieš, čo je najohavnejšie? To, keď človek zradí sám seba. Áno, ty môžeš kvôli svojim záujmom niekoho zradiť, tu aj tam, ale v ich očiach si, povedzme, zradca. Ale podľa teba si hrdina. Ale keď zradíš sám seba - to je najodpornejšie. No, mne sa zdá, že od toho ani nič horšie nemôže byť. A ak si urobil krok v ústrety k Bohu, neotáčaj sa Mu chrbtom. To sa neodpúšťa. To znamená, že Boh neodpustí. Boh ľúbi všetkých, ktorí k nemu prídu. Jednoducho sa ti nepodarí prísť. Ak si už začal slúžiť, prepáčte, nie Bohu, ale satanovi, tak vytrhnúť sa je veľmi zložitú. Sťažuješ si úlohu, tak ako v počítačovej hre. Prechádzaš cez niekoľko úrovní, ešte nemôžeš prejsť cez svoju nízku úroveň a už skáčeš na oveľa vyššie latky.

T: Áno, veď skutočne v živote tiež ľudia zdieľajú to, čo, povedzme, je vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi, v rodinách, sa tieto závislosti komplikujú...

IM: Ale kto to komplikuje? (**T:** Áno). Zoberme hocijakú rodinu - hrá sa neustále. Je to tá istá počítačová hra: Muž sa zahráva so ženou, žena s mužom. Ale prepáčte, kde je láska, kde je vzájomné porozumenie? A čo je to láska, nuž povedzme, pozemská? To je predovšetkým vzájomné

pochopenie, vzájomná úcta. Či nie je tak? (T: Áno). Nie je to nekonečná túžba po niekom, prepáčte, sú ako dvaja psíci, jeden druhého chceli a potom sa navzájom hryzú, ako psy. Nie, to nie je život, to nie je láska. Láska, to je vzájomné pochopenie, vzájomná úcta, vzájomná pomoc. To je, keď sa muž nehanbí umyť riad, a žena vymeniť žiarovku, povedzme, bez urážok, bez kadejakých rečí: „to je moje - to je tvoje“, no a to už... to už nie je naše. No nie je to tak? Samozrejme, každý si má robiť svoju robotu. To chápeme, ale... vzájomná pomoc, tá musí byť a predovšetkým vzájomné pochopenie.

T: Igor Michajlovič, je tu taká praktická otázka od manželských párov, od ľudí: “Prečo sa to nedarí zastaviť hneď na prvý raz? Rozhodol si sa nepokračovať. Ale nedarí sa ti na prvý raz dostať túto situáciu alebo myšlienku z hlavy.”

IM: Povedzme, športovec sa rozhodol zvíťaziť. Koľko potrebuje času a tréningu, aby vyhral? Ale ak ostane verný svojmu želaniu, a ak sa naozaj snaží a dá si tú prácu, rozvíja svoje telo, dostane svoju príležitosť. Ale tu sa deje čo? Človek pocítil, áno, prešla ním akási vlna, povedzme, viac menej slobody Osobnosti. On pocítil, že naozaj môže, povedzme, získať slobodu, má, keď aj nie Lásku, ale aspoň úctu k Bohu, cíti, že Boh je, nazvime to tak. Človek pocítil, že Boh je a je vnútorne naladený. Rozhodol sa: “za každú cenu to musím dosiahnuť”. Rozhodol sa, sadol si. Dobré. Vedomie mu hovorí: „No a čo? (T: Nepodarilo sa, že...) No a čo spravíš? Prijal si rozhodnutie. A čo ďalej?” A človek sa stráca a vedomie

mu zasa rozpráva, však? A opäť, kto to rozpráva? Vedomie. Prečo? Pretože deleguje to, čo má spraviť sám, na vedomie. To znamená, že deleguje svoju prácu, ako Osobnosti, na démona. Bude to démon plniť? A potom sa čuduje, prečo jeho vedomie všetkému tak odporuje. Prečo jeho vedomie nenávidí Boha? Prečo ho vyháňa z jeho náboženstva? Veď koľko poznáme prípadov, keď rodičia sú skutočne zbožní, majú k viere skutočne úctivý vzťah, z čistého srdca sa modlia a vykonávajú všetky rituály, deti vedú k viere. Ale deti vyrastú a stanú sa bohoborcami. Prečo? Jednoduchá otázka. (**T:** Lebo to neprecítili. Išli na to cez vedomie). No samozrejme. Keď dieťa vidí, že ide, povedzme, do chrámu, tam musí stáť a modliť sa. Za ten čas jeho kamaráti hrajú futbal, v jeho jediný voľný deň, nuž, tak mu je to ľúto, však? Keď doňho strkajú prstom, a vravia mu, že je sektár, je mu to ľúto. Komu je to ľúto? Jeho sataníkovi je to ľúto. Ale rodičia, oni sú zbožní, chodia do kostola, ale sami to nechápu a dieťa neučia, neučia ho vnútornej duchovnej slobode. Vtedy, keď človek získa tú slobodu... kašle na futbal, ktorý hrajú kamaráti. Áno, môže mu ich byť ľúto, lebo netravia čas tak, ako by mali. To ale neznamená, že ak nastúpil na duchovnú cestu a drží sa viery, že si nemôže zahrať futbal. Môže. Prečo by nemohol?! Vo voľnom čase, keď sa nemodlí, však?

T: Tak, Igor Michajlovič, vy ste povedali, že človek sa môže oslobodiť, ale nedarí sa mu to preto, lebo delegoval túto úlohu (**IM:** Samozrejme) na svoje vedomie. (**IM:** Hodnotí vedomím). Ako to má obyčajný človek chápať?

IM: Človek si v prvom rade privykol všetko robiť cez vedomie, a nerozlišuje... A tu sa skrývajú najväčšie nuansy, však? Existuje teória a existuje prax. Satan disponuje obrovskými zásobami teórií, ale nemá ani štipku praxe smerom k Bohu. A vždy môže čiarkami alebo hocičím uhasiť túto vnútornú potrebu príkladmi, veď má mnoho nástrojov na to, aby vnútorný oheň, ktorý sa začína rozhárať, jednoducho uhasil. Chápeš, zahasíť ten oheň a všetky tie snahy. Ale či je možné dôverovať slonovi, že ochráni obchod s porcelánom? No rozbije ho, lebo je to slon. To znamená zveriť satanovi svoj duchovný rast.

T: Ale aká je úloha človeka ako Osobnosti? To znamená, keď sa nebude spoliehať na vedomie, tak ako sa má rozvíjať? (**IM:** Pocitovo). Pocitovo.

IM: Výlučne pocitovo. Z odstupu, pozeráť sa, rozvíjať pozíciu pozorovateľa. Nuž veď najhlavnejší Luciferov zradca (už som o tom hovoril) je prvotné vedomie. Je to najmladšie ohnivko, ktoré si spravidla nevážia, ale je kľúčové. Vždy ho dobre nakrm - môžeš ho prilákať. A ten... tá pozícia pozorovateľa... kto, povedzme, je oboznámený s "AllatRa" a ešte niečím, má o tom povedomie... alebo východné praktiky. Bohužiaľ, v kresťanstve to existuje, ale je to zakamuflované. Rovnako aj v islame je to zakamuflované, toto prvotné vnímanie (no to, čo voláme prvotné vedomie). Ono sa dá nájsť. Nejakto to už urobíme, možno spravíme reláciu, ak to bude našich priateľov zaujímať. Prejdeme náboženstvám, kde sa čo hovorí: o tých istých subosobnostiach (je to v každom

náboženstve), o prvotnom a druhotnom vedomí, aj o tých démonoch. No, možno povedať, ktorí chcú, tí to môžu nájsť - v životoch svätých, však (**T:** áno), tých ktorí získali Lásku Božiu, ktorí naozaj išli. No nie je ich veľa, bohužiaľ, ale líšia sa od tlčhubov, v ktorých sa démoni vydávajú za sluhov božích a obliekajú si ich rúcho. Naozajstní svätí, to boli jednotlivci. Ale je ich vidieť, podľa ich práce.

T: A hlavne vďaka znalostiam a aj tým prácam, keď ich čítaš, tak už chápeš, kde sú tie zrná (**IM:** Kde klame), kde človek klame, a kde nie.

IM: Kde klame démon (**T:** Áno), a kde sa skutočne človek, keď získava slobodu (**T:** Áno), delí so svojimi bratmi, lebo on na prvom mieste hovoril o robote, o práci. a v prvom rade je to pocitová prax, a nie myšlienkový proces. Ale to bolo vždy ostatnými odmietané: „Čože? Musíme to dosiahnuť rozumom!“ Čo my môžeme postihnúť svojim rozumom? Mendelejevovu tabuľku? Môžeme, ako sme v minulej relácii hovorili, na rozdiel, prepáčte, od prorokov, ktorí ju poznať nemohli. To my môžeme. Ale nič viac. Ale to, čo sa týka duchovného, priateľa... Rozumom môžeme pochopiť literatúru, vyhlásiť ju za sviatosť a chodiť a čakať, kým nám, prepáčte, nespadne niečo do lona za to, že sme ju povýšili na sviatosť. Zasa čakať na čo? Na materiálnu odmenu. Kde? Tu, v trojrozmernom svete. A dúfať, že potom budeme odmenení. Za čo? Za to, že sme povýšili satana? Či nie je tak? (**T:** Áno). Ale keď už ľudia nastúpili na duchovnú cestu, pracovali, pochopili, čo je to pocitové. No, a volali to “prejavy

srdca". Veď mnohí práve hovorili, že ani Ježišova modlitba (T: Áno) sa nemá hovoriť slovami. Ak sa vykonáva slovami... Nuž, v prvých etapách určite slovami, ale neskôr v žiadnom prípade. Je to pocitové, to je to, čo má žiť v srdci, to je to, čo prichádza z hlbiny, dokonca z pod srdca. To je v princípe tiež "lotos", ibaže taký prevedený...na vykonávanie mantry, áno? Ale mantra, opäť, čo sa odohráva pri mantre? To je mnohonásobné opakovanie slov. Je to taká... autohypnóza, nič viac. A čo dostaneš od autohypnózy? Obrázky, ktoré si budeš želať, v hlave. Dostaneš obrazy, no nie realitu. (T: To, čím...) O tom tiež treba vedieť.

T: Áno, a tým ťa systém opäť pokúša, práve obrazmi, áno, tými.

IM: Nuž je zle, keď ľudia nechápu a nevedia, čo je to pocitové vnímanie. S tým treba tiež popracovať. Veď o tom sme už hovorili, a často sme sa stretávali s ľuďmi. Niektorí úprimne začali rozprávať o tom, že nevedia, čo je to láska, nevedia to pociťovo prijať, ale chceli by. Keď sa zachce, tak to znamená, že sa to podarí.

T: Treba pracovať. Jednoducho skutočne z toho vyplýva, že všetka skúsenosť, ktorú ľudia, tak ako v hre, nadobudnú, tak z 99% je potrebná iba na tú hru. A tak aj tu, v princípe, v trojrozmernosti: všetko, čo sa človek naučí v trojrozmernom svete, je mu treba iba tu. Ale on ako Osobnosť nezískava to najhlavnejšie, tú svoju (**IM:** Život) skúsenosť Života, áno, pociťovú.

IM: A všetko je nezmyselné. Ale keby si človek položil jednoduchú otázku: aký je cieľ tvojho života? No proste, áno, práve cieľ. Ten cieľ, za ktorý si pripravený dať život, za ktorý si pripravený dať každú sekundu a každý okamih svojej pozornosti. Jednoduchá otázka. A teraz čestne odpovedzte, priatelia, s rukou na srdci. Samozrejme, vedomie bude klať - "získanie života" a tak podobne. Ale vy odpovedzte pravdivo. Ak budete počúvať vedomie, alebo s jeho pomocou sa pokúšať niečo nájsť, tak nájdete veľa všetkého možného - od bohatstva, cez významnosť, moc, zdravie, čokoľvek, len nie Božiu Lásku. Ale čo môže byť dôležitejšie? Povedzme to tak: áno, život tam, večnosť - to je prekrásne, no... to je skvelé, ale prvé, čo človek musí je získať Božiu Lásku, a najskôr musí on sám začať ľúbiť Boha. Ale musí pochopiť, že Boh je. Ale ak Ho nepoznáš a nevieš o ňom, tak tvoje vedomie bude pľuť do tváre svätých. A akože inak? A ty to budeš robiť. Lebo nie démon pľuje, ale ty. Démon nemá ruky, ani sliny, ani ústa.

T: Áno. Tiež ste povedali o tom, že to človek musí získať sám. A tiež pri spomienke na skúsenosť svätých otcov, najmä Teofana Zatvornika, ktorý išiel po...

IM: Nuž, to si uviedla dobrý príklad (**T:** Áno). Tak Teofan Zatvornik, áno? Veď on predsa priamo rozpráva (**T:** Áno) o tom, čím prechádzajú, prepáčte, naši priatelia z "AL-LATRA". Či nie je tak? (**T:** Áno) On rozpráva aj o tých démonoch v hlave, s ktorými treba bojovať, aj o tých istých etapách, s ktorými sa stretával. Ale on má taký trocha svojský

jazyk. Musíme vziať do úvahy, predsa len je to 19.storočie. No a človek v náboženstve, predsa len používal tie nástroje, no a to opäť poukazuje na to, že v kresťanstve sú zrná, vďaka ktorým takí, ako Teofan Zatvornik, získali život večný a už nie sú na tomto svete, a to znamená veľa. Sú - tam.

T: Jednoducho som si tiež veľmi dobre zapamätala, že sa voľakedy v nástrojoch na odchod zo systému hovorilo o vnútornom, o tej duchovnej horlivosti, ako ju nazývali, o tom, že je priam ohnivá...

IM: Ale duchovná horlivosť, tak znovu, čo nazývali "ohnivá", "duchovná horlivosť" - to znamená, že bol stanovený cieľ a absolútne úsilie ho dosiahnuť. Tak, ako sme hovorili na začiatku nášho rozhovoru - olympijský šampión. Ak si skutočne športovec ak sa skutočne chceš stať olympijským šampiónom, treba veľmi veľa pracovať. To je cieľ tvojho života. Všetko ostatné je na druhom mieste. Vtedy sa ním môžeš stať. A tak je to aj v danom prípade (**T:** Áno). Ak tvojím cieľom je Život, Láska Božia (nie život, ale Láska Božia), tak od toho sa to celé začína. Ak túžiš stať sa Anjelom, nestaneš sa ním. Tu je jednoduchý príklad: nie je možné stať sa Anjelom, keď si to iba želaš. Ale ak sa usiluješ, sám ľúbiš Boha, cítiš ho a prahneš po Jeho Láske, vtedy sa aj brána otvára, vtedy je neodvratná transformácia z mŕtveho na Živé. A inak ako?

T: Super. Túto horlivosť jednoducho tiež nazývali "aktívna horlivosť." (**IM:** Samozrejme). A ona je veľmi... no, akoby

dôležitou bola účasť samého človeka...

IM: ...ale bez činnosti, bez tej sa nič nepodarí. (**T:** ...vynaloženie jeho vôle.) Samozrejme. Ja som kedysi povedal, že v mimoriadne zriedkavých prípadoch to človek získal za skutočne veľké zásluhy pred tými, ktorí sem prichádzali, alebo pred Božím Svetom. Dobrý príklad je o Ježišovi Kristovi, keď on jednoducho zo svojej vôle... Keď človek oľutoval a urobil krok, keď sa otvoril pred Ježišom Kristom, kým bol s ním na kríži, nuž a Ježiš ho vzal a zobral so sebou. Oni na to majú právo. Ale, prepáčte, to sú jednotlivci za tisíc rokov. Nuž a ostatní musia tvrdo pracovať. (**T:** Áno.) Je to, povedzme, tak, že oni ti môžu darovať olympijskú medailu, ale na stupni víťazov pred všetkými stáť nebudeš. No, a tu mu darovali olympijskú medailu. Samozrejme, že s tým človekom je všetko v poriadku, stal sa Anjelom, je Živý, je vedľa Ježiša. Je to z Jeho milosti. A ostatní ako? Ostatní sa musia horlivo zamerať na cieľ a nevšímať si prekážky, správne? (**T:** Je to cenné, keď práve sám prekonáš túto... Cestu prejdeš.) Samozrejme, že je to cenné, veď v tom je zmysel. No a zase, samozrejme. Ty ju predsa prejdeš, ty získavaš. Na čo si dostal tento život? Jednoduchá otázka, tu ešte, prepáčte (zameriaval som sa na cieľ, znova sa zameriam): na čo podľa vás, je daný tento život? Na to, aby ste sa, prepáčte, z ničoho premenili na nič? Na to, aby ste tu siali zlo, aby ste niekomu niečo dokazovali, že za niečo stojíte? Priatelia, keby ste sa akokoľvek snažili dokázať... Nuž boli v dejinách takí silní démoni, už sme ich spomínali: Napoleoni aj Hitlerovia, aj

Macedónski... No a kde sú? Len v niekom z vás, a ďalej sa nedostali. A zmysel? Ten je prostý. Na čo ste tu? A to sú tie najdôležitejšie otázky života: "kto si?", "na čo si tu?" a "aký je tvoj cieľ?" A bez nich celý tento svet... je ilúzia, počítačová hra (T: Áno), sústavné odpútavanie: raz sem, raz tam. Nuž tak! A vtedy aký je zmysel takéhoto života, takejto otrockej existencie, kedy namiesto teba žijú démoni, kedy ty si ako nástroj, tebe sa nechce a oni ňa postrkujú. Veď časom aj vedomie postrkuje ľudí k tomu, čo nechcú robiť, oni sa tomu protivia, lebo aj keď sú to len zvyšочки svedomia, predsa len sú, však? I keď je to len maličké ešte nevyliahnuté kuriatko, ten Anjelíček, ale on kladie odpor, a ľudia sú nútení to robiť, lebo démoni ich nútia. Ale kto vytvára všetko zlo v tomto svete okrem démonov, okrem nás a vás? Nikto. Veď zlo samo o sebe neexistuje, niet ho. Je to produkt našej životnej činnosti.

T: Správne ste povedali, že každý človek... aj tak cíti, že v tejto hre prehráva. A odtiaľ sú aj tie stavy nepohodlia, a...

IM: Jasné, že prehráva. A vari, keď vyhrá v počítačovej hre, tak vyhráva? Prehráva. Stratil čas, stratil život na to, aby, prepáč, vyhral ilúziu. A tak je to aj v tomto svete. Nech by človek získal čokoľvek, vyhráva ilúziu. Nuž, pocítil radosť... Dokonca aj olympijský šampión: na jednej strane áno, je to obrovská zásluha, človek niečo dosiahol, ale preňho je to ilúzia - v tom je problém. A s rokmi pochopí, že... ak by dostal možnosť prežiť tú minútku slávy ináč, ona trvá minútku. No, možno, ak je hlúpy, tak by to zopakoval. Ale tí, čo

pochopili podstatu, už by to nikdy nespravili.

T: Áno, veď najnebezpečnejšie, čo naozaj robí vedomie, čo robí systém... (**IM:** Záměna). ...zámeny. Človek celkom zabúda, kde je reálny život. Nerozlišuje sám seba od tých masiek, ktoré hrá.

IM: A všetko sa stiera. Problém je v tom, že táto hranica sa stiera. A znovu vedomie je to, čo nám dáva všetky informácie. Všetko, čo vidíme, počujeme a vnímame. Ale ak človek... nevníma pocity, tak je ako slepé mačiatko. Všetko, čo mu rozprávajú, to prijíma. A kto rozpráva? Démoni. A veď oni zamieňajú všetko: aj slová sa zamieňajú vo vedomí, aj podstaty sa zamieňajú. No veď je to úplná manipulácia. A tak, mimochodom, tak... nuž myslím si, že to bude zaujímavé vo vzťahu k samému systému: o zámenách, aj tieto, povedzme to, ako on pláta svoje diery (a dier má plno, ako akákoľvek počítačová hra). No, začnem od jednoduchého, dobre? Teraz sa táto informácia tak nevyzdvihuje, ale špecialisti o tom trochu hovoria (mám na mysli lekárov). No mne je teraz bližšia medicína, ako šport. Za posledné desaťročie (niekoľko desaťročí) sa začal prudký vzostup psychických porúch vo veľkých mestách. Všimli si to, zaznamenali to aj psychológovia, aj psychiatri a podobne. Ale začiatkom júna roku 2015 sa všetko náhle zmenilo. Situácia z hľadiska psychického zdravia obyvateľov našej planéty sa začala katastroficky zhoršovať. A to si všimli, prepáčte, dokonca aj relatívne zdraví ľudia, ako hovoria psychiatri vo svojom ponímaní: "zdraví ľudia nie sú, sú len nedostatočne vyšetrení". Ľudia si začali

všimáť na sebe rôzne príznaky, také, ktoré predtým nemali. Jednoduchý príklad: človek ráno vstane, ide si vyčistiť zuby, a nevie si spomenúť na svoje meno. A takéhto je veľmi veľa. To znamená že musí vynaložiť... trvá to moment, ale existuje to. Aj v rozhovore s ľuďmi, sa stretávaš s takými prejavmi: normálny, zdravý človek, ale sú vidieť tieto výpadky vo vedomí, keď ich musí prekryvať. Ale opäť, vedomie toto všetko ľahko uhladí a hneď núti človeka, aby na to zabudol. A takých javov je veľa. Problémy vznikajú nielen v psychike, ale, prepáčte, so zdravím celkovo. Vzniklo mnoho nepopiteľných chorôb, ktoré ale naša vtipná psychiatria zvädza na psychosomatické ochorenia, ktoré prakticky dominujú v 70% prípadoch u dnešných ústavných pacientov, typu vymyslených chorôb, ktoré sú spôsobené psychickými poruchami. Nuž a...

T: A s čím súvisia také výpadky v práci?

IM: Tieto výpadky súvisia nielen, prepáčte, so zdravím ľudí, ale aj s klimatom. Kedy došlo k prudkému zhoršeniu? Začalo to v júni 2015. A všetko sa začalo náhle meniť. A pozrime sa ešte na zaujímavý príklad z oblasti geopolitiky, dobre? Veď tie technológie, ktoré používali do roku 2015 - tie fungovali desaťročia. A to sú technológie zombovania, riadenia obyvateľstva, akoby všetky boli jasné a pochopiteľné. Veď oni sa začali kažiť po celom svete.

T: Ľudia cítia, že sú naozaj klamaní.

IM: A ľudia cítia, že došlo k zámenám (**T:** Nefungujú).

Prosto nefungujú. A tak sa ľudia ako keby začínajú prebúdzaf. A prepáčte, autoritatívni politickí technológovia si skrátka a dobre lámu zuby na jednoduchých veciach. (T: Áno) A tak ako sa psychológovia pokúšajú to nejako vysvetliť, aj oni sa tiež snažia toto všetko objasniť. Nuž, priatelia, svet sa mení. Systém zlyháva. Už sme hovorili, že začína šetriť, áno, systém. Aj na deťoch šetriť, aj na tom. On naozaj šetrí. Ale problém je v tom, že... Ja by som to opäť uviedol, keď sme už začali hovoriť o počítačových hrách... Predstavte si, že v počítačovej hre sa objavil taký červ, no, povedzme vírus, ktorý to čas od času všetko zhodí. A vy hráte, zdá sa že hráte, a naraz to zamrzlo, prepáčte, stalo sa tam niečo neštandardné. Nuž, je to samoregulačný systém, ten to zrazu akoby všetko niekam skryl a zdá sa, že hra pokračuje. Tu menej, tam viac, ale čím dlhšie hráte, tým častejšie sa to deje. Ale zase, ak je to dostatočne seriózny program, tak všetko zahladzuje, však? Tak systém sa teraz snaží zahladzovať. Ale ak je človek vnímavý, tak to vidí. Vidí to vo všetkom: v sebe, v druhých a tak podobne. Ešte, čo je zaujímavé, ľudia viacej teraz hovoria pravdu, to značí, že démoni začali rozprávať. Hovoria priamo, jednoducho treba vedieť počúvať.

T: Znamená to, že nie vždy klamú. Oni práve priamo hovoria pravdu, že? (**IM:** Áno, veď čo chcú?) O sebe, áno. O kom oni môžu ešte povedať pravdu?! Áno...

IM: Samozrejme. O svojich želaniach, túžbach. A tu je jednoduchý príklad: stretnú sa dvaja (sú partneri, majú malý

biznis, ale aj tak)... A jeden sa pýta druhého: “Ako sa ti darí” a počas rozhovoru povie: “Chcem ti vziať tvoj biznis” a pokračuje v rozhovore na úplne inú tému. Ale prepáčte, človeku, jednému z našich, ktorý si zvykol kontrolovať svoje vedomie, tomu to neuniklo. A pýta sa ho, vraví: “A prečo ty chceš získať môj biznis?” Ten hovorí: “Čože, ja nechcem!” Hovorí: “Veď si to práve povedal,” a tamten vraví: “Ale nie, nepovedal som to.” To je realita zo života, doslova spred niekoľkých dní. Keby blízko neboli svedkovia, tak (T: prešlo by to bez povšimnutia) nikto by nikomu nič nedokázal, však. Ale s tým človekom ich bolo niekoľko, povedzme, v komunikácii. V rozhovore neboli len dvaja, boli svedkovia, ktorí to potvrdili. A ten, kto to povedal, sa nanajvýš čudoval, ako to mohol povedať. Nuž niektorí psychológovia povedia: “Prerieknutie sa podľa Freuda” alebo také niečo. Nie, priatelia, to už nie je Freud. (IM: Freud na to nestačí).

T: To znamená, že systém otvorene hovorí o svojich plánoch? (IM: Mnohé začína prenikať na verejnosť). Alebo ako?

IM: Úplne správne, dáva vedieť o svojom konaní. A zase z okruhu našich účastníkov, veď naozaj sami na sebe pracujú, veľa tohoto vidia, často sa s tým stretávajú. Nuž mnohí sa stretávajú teraz nielen s tým, čo systém rozpráva, ale aj s jeho vplyvom na náladu, opäť, na psychický stav ľudí. No psychológovia a doktori to pripisujú: klíma, ekológia, geneticky modifikované potraviny. Ale, prepáčte, ak si dnes chorý, možno ňa resuscitujú... musia ňa odviezť, ale zajtra si absolútne zdravý - no áno, dá sa povedať, že sú to

“psychosomatické prejavy.”

T: Teda je to práca septonového poľa, a ono tak?...

IM: No ak hovoríme jazykom fyziky, povedzme fyziky, o ktorej sa hovorilo v správe o fyzike “ALLATRA”, tak áno, zlyhania sú už na úrovni septonového poľa. No a tí, ktorí chápu, čo to je, majú dôvod sa zamyslieť. (**T:** Taký výstražný signál.) Nie, nie je to výstražný signál. Je to obdobie Križovatky, je to normálne. Je to práve práca a zasahovanie tých, proti ktorým sa vedomie niektorých tak oborilo. Je to normálne. Je to malinká šanca pre tých, ktorí sa snažia získať Život. Aspoň nejaká sloboda, lebo systém sa rozptyľuje a stráca veľa síl na plátanie svojich dier. Ale zlyhania, ktoré v ňom narastajú, už len ťažko kontroluje.

T: To znamená, že v tomto čase je pre Osobnosť ľahšie dotknúť sa Duchovného sveta?

IM: Áno. Ale čo to je, prepáčte, tieto psychické poruchy, ktoré hromadne narastajú? Už sme o tom hovorili: no je to egoizmus, zacyklenosť a podobne. To znamená, systém proste uzatvára ľudí v sebe. Ale tu sú vinní v prvom rade ľudia sami. Slúžia svojmu démonovi, slúžia Luciferovi namiesto toho, aby slúžili Bohu. A, prirodzene, šetria na jednoduchosť... A čo robí systém, keď ho vystavia tvrdému útoku? Stane sa oveľa agresívnejším. Prirodzene, že mnohých proste uzatvára, no privádza ich k takému šílenstvu. No, prepáčte, čo je to šílenstvo? Veď je to to isté, ako keď sa človek prepadol pod ľad, však? Taká situácia, spravme

paralelu. A záchrana topiaceho sa - čo je to? To je v rukách samého topiaceho sa. (T: ...v rukách samého topiaceho sa.) Absolútne správne. Ak nebude slúžiť systému, nebude mať žiadne depresie ani žiadne problémy. Nemá nad ním žiadnu moc. A ak nemá moc, to znamená, že ho nemôže zahnať kam? Do týchto stavov, z ktorých, ako sa zdá, ani niet východiska.

T: Tiež, mimochodom, jedna z metodík rozpracovania hier je zahnať hráča do najzložitejších bezvýchodiskových okolností, zahnať do...

IM: No samozrejme, aby boli emocionálne zložité... A znova...

T: Umelo, tak, aby sa z toho nemohol dostať.

IM: No to je predsa vytváranie situácie. A či systém koná inak v našom živote? Či nezaháňa ľudí do psychologických slepých uličiek? A či nevytvára napätie s inými ľuďmi a tak podobne? (T: Preto, aby platil, však). Ale prečo? Lebo človek nevie, čo je láska. Žije v ňom nenávisť, závisť a hlúposť. Či to nie je tak? Ale ak by človek skutočne chcel žiť a získal by Božiu Lásku, žil by Duchom Svätým, nebola by v ňom ani zloba, ani závisť... nič. Nepotrebuje to. Je to zbytočná záťaž, ktorú ľudia vláčia na chrbte. Je to to isté, ako odliať ježka z liatiny a vláčiť ho pod pazuchou - pichá a je ťažký.

T: Tiež taký zaujímavý spôsob, keď sa projektujú tieto hry, tak sú založené na tom, aby si človek myslel, že kým sa vzdávať do práce alebo ešte niekam, tak život v hre plynie

ďalej bez neho, že tvoja účasť je veľmi dôležitá. Nevieť tam...(IM: Samozrejme. Významnosť.) Bez teba úroda vyjde nazmar, alebo niečo podobné. To znamená...

IM: Nuž tak to skutočne je, vťahujú sa zase... (**T:** Ilúzia života.) Vytvára sa ilúzia života, vytvára sa zámena, vytvára sa významnosť tohto človeka - a on sa trápí pre tú úrodu, ktorej niet. Ale on v tú chvíľu zabúda na tú úrodu, ktorú ešte nezasial, - svoju duchovnú. Či nie je tak? A zase, kto vytvára tieto hry? No všetci povedia: "No to sú múdri ľudia, vzdelaní," Ale kto v tých ľuďoch je múdry? A akým sa, prepáčte, riadia prianím? A od koho je to prianie? A odkiaľ im vôbec prichádzajú myšlienky? A prečo sú takí múdri? A prečo sa to tak komplikuje... hry sa veľmi rýchle stávajú zložitejšími a dupľujú náš život? Démoni. Či v tomto živote, či v tamtom - všetko je to vytvor démonov. Či nie je to tak?

T: Stopercentné vydanie svojho života do rúk systému, a on ich úplne...

IM: Úplne správne. A ži ako chceš.

T: Igor Michajlovič, kedysi sme hovorili o deviatom dni... A tieto počítačové hry a deviaty deň (teória deviateho dňa systému) sú medzi sebou nejako prepojené?

IM: Nie. Nie, nie sú nijako prepojené. Tu sa jedná iba o odvádzanie pozornosti- a človek spotrebováva svoj život: žije v ilúzii, pestuje si v sebe egoizmus, pýchu a všetko to ostatné. Jednoducho narastá hlúposť. Takým spôsobom sa človek ako keby sám zotročuje: sám si dal okovy a trpí. A

deviaty deň - to je sen, sen systému vytvorí také...Stelesnenie... (T: Vládca.) IM: Áno. Vládca, rovného Bohu.

T: Proste je tiež zaujímavé, že ako systém pestuje takých, povedzme, ľudí s vymyslenou mániou veľikášstva tým, že sa považujú za bohov. Veď tieto hry, ktoré... na "boha".

IM: Nuž hovoríš, "hry na boha..." Ale poďme si zobrať obyčajnú rodinu. A či sa rodičia nehrajú pred svojimi deťmi na "boha"? Keď za nich chcú prežiť ich životy, keď im rozprávajú, ako spraviť ten alebo onen krok. Áno, starostlivosť rodičov musí byť, ale deti - to nie sú otroci, sú to ľudia. Ale rodičia na to zabúdajú, však?

T: Áno, a navyše nevedia, aký Boh. Vari... no akoby že, teda Skutočný Boh je predsa Láska, však? To znamená, plní on také funkcie? (IM: Úplne správne) Používa vôbec také metódy, však?

IM: Ak by bol Boh diktátorom, keby chcel, aby sme boli otrokmi, nuž čím by sa potom líšil od satana? Jednoduchá otázka.

T: Proste je zaujímavé, že každý človek má potrebu vybudovať tvorivú spoločnosť... pretože veľmi často práve toto...tento stimul, nebyť tomu...

IM: A odkiaľ je táto potreba? Odkiaľ sa berie potreba tvorivej spoločnosti, rovnoprávnej spoločnosti? Nuž mnohí hovoria "utopická spoločnosť", však? Odkiaľ sa berie u ľudí potreba rovnosti, Lásky a vzájomnej úcty? Vari to nejde z

vnútra? Z vnútra. Ale vedomie hneď začne rozprávať, že je to nemožné. Prečo? No kvôli ekonomickým a iným problémom... To znamená, je to nereálne, nemožné, to zničí. Všetko je možné, veď podmienky a pravidlá hry tu diktujú a vytvárajú sami ľudia podľa svojej voľby. A koho počúvajú - to je už iná otázka. No sloboda voľby: keď chcú, počúvajú démona. Ale tento svet vytvárajú ľudia - svojou pozornosťou, svojimi rukami, svojimi činmi. Veď je to tak. Tak, ako aj v rodine... kto ju vytvára? Tak znovu, kto vytvára rodinu: démoni alebo Anjeli? Ľudia svojou voľbou: koho počúvajú, taká je rodina, a taký majú aj život.

T: Tiež ma zaujalo, že keď sa v hrách predpisuje scenár ohľadne budovania spoločnosti, tak táto spoločnosť, ktorá je skutočne, tak, ako ste povedali, je budovaná čisto na ekonomických vzťahoch, že ľudia (**IM:** A vari...) v hrách nie sú veriaci, nie sú duchovní.

IM: A či náš svet je duchovný? Prepáčte, naozaj sú ľudia v dnešnej spoločnosti duchovní? Je to prostá otázka. Áno, máme veľa náboženstiev, veľa veriacich, no my hovoríme o veriacich, nehovoríme o ich duchovnosti. A naozaj sa zaoberajú ich duchovným vzdelávaním? Intelektuálnym áno. Rozvíjajú vedomie v zmysle Svätého písma, a ešte čohosi... Prepáčte, ale dodržiavanie akýchsi morálnych princípov - to je skvelé, to je veľkolepé. Ale ako keby sa ľudia hanbili: "ale ja patrím k tej viere alebo inej, ja to nemusím dodržiavať", a tak to ľudia nerobia. No ako keby tu dokonca aj démon súhlasí s prerušením. A vari sa u nich rozvíja duchovnosť? A

dosiahnuť duchovnosť nie je také ľahké. Nikto ti ju nedaruje. Za to, že si zapálila sviečku alebo sa pomodlila, sa duchovnou nestaneš. A tu je to, čo si uviedla ako príklad o Teofanovi Zatvornikovi. (T: áno, áno) Veď toto aj je cesta získania duchovnosti, kde je treba pracovať, a pracovať veľa. A zbaviť sa démonov je snád jednoduché? Nie. Prvé etapy sú krajne zložité. Veď človek musí prekonať nedôveru v seba, poraziť v sebe bohoborca a to nie je také jednoduché. Veď ten to popiera, chce niečo iné, chce pozemské, rozpráva, že utrácaš a zabíjaš život. Ale zase, to sú dvojité štandardy. Rozoberali sme ich (T: Áno) v predchádzajúcej relácii, však?

T: K tomu, viete ako, aby si sa začal uzdravovať od závislosti, je treba si priznať, že to je v tebe, že to je predovšetkým to, o čom hovorili svätí otcovia, o tom, že...

IM: Prestať si klamať (T: Áno) a čestne sa pozrieť samému sebe do očí. A zase, predovšetkým si dať odpoveď na otázku: Kto si? Aký je tvoj cieľ? A od toho sa všetko začína.

T: Pravdivý cieľ. A vy ste, mimochodom tiež hovorili, že v tej potrebe hýbať sa, v prianí ísť k Bohu je dôležité aj to, čo sa žiaľ vytratilo v minulosti - to je práve prítomnosť Znalostí ako byť v pohybe. Pretože systém naozaj rozvracia..

IM: Nuž, hovorili sme o Teofanovi, však? (T: Áno.) Poviem zasa niečo o ňom. A či nebol on v takých istých podmienkach? Bol (T: Áno). Áno, trochu blúdil, mohol by ísť rýchlejšie, ale dokončil svoj duchovný vzostup na rozdiel od miliónoch tých, ktorí sa nachádzali vedľa neho. Ale prečo?

T: Nuž mne sa veľmi páči, ako opisoval aj tie nástroje, vďaka...

IM: Pretože chcel Božiu Lásku. Pretože sám (**T:** Túžil po nej) pochopil, že Boh je a predovšetkým treba ľúbiť Boha. A naozaj celým srdcom si Ho zamiloval. A ostatné, to je iba cesta. Áno, kotrmelce, áno, dlhá, krátka cesta - to je cesta. Pochopiteľne, s nástrojmi človek, ktorý prijal Lásku Božiu, môže prejsť priamo. Ale, prepáčte, môže prejsť aj cik-cak. Ale hlavné je, aby došiel.

T: Správne ste povedali, že nuž, ako to človek pocítil... Jednoducho je zaujímavé, že svätí otcovia stretnutie s Bohom popisovali ako skúsenosť skutočnej pravdivej vnútornej modlitby, keď sa zblížili s Bohom. Nuž tam jednoducho uviedli ako príklad to, ako keď inžinier testoval svoj stroj, dostal sa do tohto poľa, teda vzdušného, ktoré ho tam vtiahlo, zdvihlo a nadvihlo. A opisovali, že pravdivá, skutočná modlitba, ona doslova vytrháva človeka z tohto trojrozmerného sveta (**IM:** Samozrejme), že on získava túto skúsenosť života vo svetle...

IM: Samozrejme, veď opisujú... opäť opisujú duchovnú praktiku. Existuje aj každodenný život, ktorý opisujú. Takisto aj Teofan: ako sa stretával s protivenstvami systému, keď bojoval s démonmi, aj s nedôverou a všetkým tým ostatným, a usiloval sa o Lásku, to je každodennosť. Ale rozprávali aj, opäť títo svätí otcovia, ako hovoríš, opisovali aj duchovné praktiky. A je tu správna asociácia - "vytrháva sa"

sa. A vari nestráca človek kontakt s touto trojrozmernosťou, či nevychádza pri správne vykonávanej duchovnej praktike spod nadvlády samotného systému? Áno, aj keď to nie je naddlho, získava túto slobodu. A v tom je zmysel praktík.

T: A opisujú, že sa človeku skutočne nechce vrátiť (**IM:** Samozrejme, že nie) do tých detských hier a závislostí, **T:** áno, ktoré sú...

IM: Správne, detské hry a závislosti. (**T:** "Detské hry" - práve tak to opisovali...) A či to tak nie je? No pozrime sa... Vráťme sa k našej trojrozmernosti. Zoberme napríklad geopolitiku, dobre? Nuž aby sme nikoho neurazili, nikoho sa nedotkli. Či to nie sú detské hry dospelých strýčkov, ktorí sa zabrali do hry až do takej miery, že zabíjajú ľudí? Nuž, to sú detské hry? Za čo oni bojujú? Za ilúziu, necenia si život druhého? (**T:** Vládnu násilím, ako v hrách.) Áno, ale kto to v nich robí a prečo? Aby sa ostatní báli. Veď tak znova ide stimulácia vedomia iných ľudí. A čo vzniká? Pocit strachu, emócie.

T: A z toho vyplýva, že kritické myslenie chýba?

IM: Keď dominuje strach, keď človek nevidí zajtrašok, keď je celý jeho súčasný život sústredený na to, aby splácal dlhy... Veď to všetko sa vytvára umelo, buduje sa. A na druhej strane, ak si niečo želá, čo sa veľmi propaguje v reklame, tak kedy sa má zapodievať duchovnosťou? To je, pozri sa, ako tá počítačová hra, akurát že v tejto realite...(**T:** Absolútna paralela, áno...) Samozrejme. Vytvorila sa také

podmienky, že človeku s prepáčením, treba žiť zdravým rozumom - ale čo to je - zdravý rozum? Je to dominancia démona nad Osobnosťou, kedy démon rozpráva: "Pozri sa, koľko máš problémov, musíš to všetko vyriešiť" a tak podobne. No a vytvorí zmätok, a zároveň nič nerieši (T: Zmätko). On o tom iba rozpráva a vytvára zmätok, múti blato - nuž, a človek, ako žabiatko, sedí v tom zmútenom blate.

T: Tiež ma zaujalo, keď sa opäť vrátíme ku skúsenostiam svätých otcov... Prosto aj oni hovorili vo svojej dobe, keď skúmali túto skúsenosť, hovorili jasne o tom, že existujú určité nástroje, ako sa dostať do závislosti od týchto démonov, že existujú akési nástroje na to, ako vyjsť z takých situácií. Opisujú etapy, cez ktoré prechádzal mních, a že v úplne prvej etape - bezvýhradne, mal myšlienky, a to myšlienky nasmerované na dobro. No všetky tieto úvahy boli vo vášni, odrazu chýbal práve ten, akoby... vnútorný oheň.

IM: Ale čo sa rozumie pod slovom "vo vášni"? (T: V želaniach.) Vášeň - to je dominujúca túžba. Vášnivo chcieť, však? (T: Áno). To je to, s čím sa stretávajú všetci občania tejto planétky. Vášnivé priania hocičoho, len nie Života, len nie Lásky Božej. Ale súčasne všetci chcú čo? Všetci chcú mier, lásku a úctu. Chcú to, ale túžia po niečom inom. A keby to bolo naopak, svet by bol iný (T: Áno). Všetko je predsa jednoduché.

T: Čo opisujú ďalej, že boli ako keby aj ďalšie etapy, kedy sa v podstate, toto duchovné cítenie a tieto vášnivé myšlienky

(IM: Prvé...) akoby zredukovali na polovicu.

IM: Prvé skúsenosti, povedzme, vybalansovania pocitového vnímania a pokušení od systému. Správne, je to rozloženie sily svojej pozornosti. Teda človek intenzívne vynakladá určité úsilie z pozície Osobnosti, začína už kontrolovať svoju pozornosť, a nepodporuje rozhovory v hlave. Nepodporuje strachy, nepodporuje ilúzie, ktoré vytvára systém, a už vidí - a tu je zdravý rozum - čo potrebuje a čo nepotrebuje. Chápeš? Jednoduchý príklad: ideš do obchodu, potrebuješ si kúpiť papuče. Nuž, kto sa s tým nestretol? Prišla si si kúpiť papuče. Zatiaľ si si vyskúšala všetky kožuchy, však? Nuž a mnohí sa teraz začali smiať. Nuž je to tak. Veď si prišla pre papuče, (T: Zabudla, prečo...) na kožuch nemáš peniaze. Na čo si ho skúšaš? (T: Mimochodom, však?) Nuž, mimochodom, áno. No toto je prehnané, ale ak si to prenesieme, je to naozaj tak. Ale keď ideš pre papuče, tak choď, zober papuče, a choď ďalej robiť to, čo treba. Tu žiadne problémy nie sú, správne? Ale papuče treba? Treba. Nebudeš behať bosá. A to je všetko. Práve toto aj sú pokušenia, a zvädzania. (T: Vášne, áno, to je to) na všetko, však. Ale niektorí povedia: "A ako mám teda žiť? To znamená, že nemám vôbec ničomu venovať pozornosť?" Ale nie, priatelia. Venovať pozornosť aj žiť normálne. Všetko je normálne, všetko sa deje. Aj kožuchy si budeš skúšať, keď bude treba, ale hlavne, nie pod diktátom satana.

T: Igor Michajlovič, tiež ste sa práve teraz tak trochu dotkli témy pozornosti. A prišiel aj list od našej členky. Píše žena a

má takúto otázku: "V minulej relácii ste hovorili o rozložení pozornosti, o tom, že 80% pozornosti treba venovať na duchovný rozvoj, a 20% pozornosti... dávať na materiálny život. A v relácii "Vedomie a Osobnosť" ste hovorili o pomere 70% ku 30%. A v "Prapôvodnej fyzike ALLATRA" ste hovorili o pomere 90% na 10%. A vzniká otázka. Ako to je?...

IM: Ako tomu rozumieť? Prečo sú tie čísla také rozdielne?

T: S čím súvisí taký rôzny pomer, áno?

IM: Všetko je veľmi jednoduché. Na počiatku cesty, keď človek začína čo-to cítiť a rozumieť, je to tak, ako... sme hovorili vo "Vedomí a Osobnosti" (**T:** Áno) o tom, že treba dávať 70% duchovnému, a 30% svetskému, že aj tak ťa ešte pohláznia s kožúškom alebo s hocičím. Nuž, a tie kožuchy namiesto papučí, to je tých 30%. Nasledujúca etapa - to už je etapa formovania, kedy človek už duchovne dospieva. Vtedy má byť pomer zhruba 80% na 20%. 80% svojej pozornosti by si mal dávať výhradne na Lásku Božiu, na jej čerpanie, a 20% na všetko pozemské. Stále takisto. Nezaújatí, tí ktorí budú pri tebe, si nevšimnú žiaden rozdiel. Ale keď už človek dosiahne, povedzme, duchovnú slobodu, vtedy je 90% ku 10%. Pretože sa ešte nachádza tu, v tomto svete, a aj vedomie musí niečo jesť. Keď nebude jesť, zomrie. Ale keď zomrie, znamená to, s prepáčením, že si porušil zákon. Ty nemáš právo, pokiaľ si telo neodslúži svoje, odtiaľto odísť. Musíš robiť, prinášať ľuďom úžitok. A jedna z potrieb, ktorú tak mimochodom vykonávali svätí otcovia, - to sú činy, však? (**T:** Áno,

práve činy.) Je to duchovná potreba pomáhať ľuďom. Skutočne pomoc, pomoc práve v duchovnom zmysle. A tých 10% pozornosti je viac ako dosť na všetko: aj na prácu, aj na život, aj na to, aby sa maximálne aktívne pomáhalo ľuďom. Celkove na všetko, jednoducho nestrácaš čas na zbytočnosti.

T: Áno. Veď mnohí svätí otcovia tiež, veď oni odchádzali do tejto vnútornej činnosti, ale potom sa bezpodmienečne vracali k ľuďom.

IM: A tu, mimochodom, je ich dobrý príklad, ako využívali silu svojej pozornosti. A tak to aj vychádza. Teda áno, oni boli v boji, v akýchsi kotrmelcoch, ale 30% utrácali na svet-ský život, potom 20% a potom došli k 10%. Ale zato sa ich činnosť nezmenšovala, ale narastala. Či nie je tak? Pre blaho.

T: Pomôž sebe, spas sa sám - a spolu s tebou sa spasia tisíce ľudí, ktorí skutočne úprimne chcú a túžia.

IM: Lebo ľudia cítia.

T: Jednoducho je zaujímavé, že sa vo všetkých časoch dávali aj nástroje, ako uniknúť tejto bitke. Ale v momentoch, keď chýbajú Znalosti, aj keby si pravdepodobne sám čítal túto literatúru, nevidel by si, aké sú to nástroje, zamotal by si sa a stratil v tom. Ale aké perfektné je čítať, keď už máš nejaké skúsenosti a keď máš znalosti...

IM: Nie, no je jasné, že ak si už oboznámený a vyzbrojený, tak chápeš to, čo hovorili (**T:** Áno) títo svätí, aj všetko ostatné.

T: Kam išli, a kde ich systém rozvracal a miatol. No a kde...

IM: Áno. A kde boli len chvastúni, ktorí iba napodobňovali a svätokupectvom sa zaoberali, však?

T: Tiež je zaujímavé, že o tejto prvopočiatočnej etape formovania písali o tom, že "v počiatočnom štádiu adept musí odmietať myšlienky a túžby" a to takýmto spôsobom: "nevstupovať do diskusií a do rozhovoru s nimi."

IM: Nuž prirodzene, táto skúsenosť hovorí o tom, o čom sme rozprávali (**T:** Áno) veľakrát. Ale opäť dokonca ani kresťanom, ktorí s tým boli už oboznámení, nuž vari im démoník dovoľí porovnávať znalosti "AllatRa" so skúsenosťou týchto skutočne duchovne slobodných ľudí (**T:** Áno), ktorí to dosiahli. Samozrejme, že nie. Pokiaľ sa človek nestane sám slobodným... Vtedy vidí toto všetko, vidí tie paralely, a to, že ako sa ukazuje, cesta je jedna. Skutočne, cesta k Bohu je jedna. Je to jedna široká cesta, po ktorej môžeš prejsť.

T: A všetci prechádzajú približne tými istými (**IM:** Určite) orientačnými bodmi, však.

IM: A niet inej cesty. K tej ceste vedie veľa chodníčkov, ale cesta je jedna. Je jedno, akými skúškami, s rovnakými skúsenosťami, s tým všetkým, nech sa to volá akokoľvek.

T: A tiež, Igor Michajlovič, sa často hovorilo o stáť, ale v akom zmysle... O tom, že ak nestojíme, tak povstane nepriateľ vnútri nás. A to je to "státie v pravde". Tento pojem je trochu prekrútený v našom súčasnom svete...

IM: A znovu, toto "státie v pravde", "obhajovanie pravdy" - to je pevné presvedčenie, to je tvoja oddanosť, to je tvoja voľba, však. No môžeme to nazývať rôzne, ale podstata je jedna: ľúbiš Boha - ľúb a nezrádzaj Ho. A v tom je zmysel - nebyť zradcom, nebyť klamárom pred Bohom a pred sebou samým. Tak toto aj je "státie". A neprijímať tieto satanské smerovania, pretože ony sú skutočne falošné, a vedú výhradne k nedobrému.

T: "Ako Boh je uprostred nej a nepohne sa" - tu sa hovorí o tom, ako opisovali Bohorodičku, že taký... taká veľká vnútorná sila... A tiež opisujú, ako sa v princípe dostať do takého stavu, však. A hovoria o tom, že naozaj je potrebné neustále disciplinované veľmi jasne smerovať absolútne celú svoju pozornosť na vnútorné, ako keby bolo rozptýlených veľmi veľa lúčikov (**IM:** Svojej Duše), treba ich pozbierať do jedného a neustále...

IM: A znovu, čo je to? To je tiež asociatívne odovzdávanie, toho, čomu hovoríme "pozornosť" a tak podobne. Odovzdanie tých istých znalostí, svojej skúsenosti. Ale čo hľadali? Hľadali nejaké príklady vo viditeľnom, v pochopiteľnom, aby to, hoci aj cez vedomie, oslovilo ľudí. Nuž, toto pochopenie k nim prišlo, sláva bohu. Ale ako to odovzdať ostatným? Nuž, začali vysvetľovať jednoducho.

T: Kľúčové pre to je, že vedomie sa chce uvoľniť a myslí si, že tam určite budú trochu zhovievaví. Skúsenosť duchovných otcov poukazuje na to, že práve čím ďalej, tým

horlivejšie a dôraznejšie je toto smerovanie pozornosti, že je to skutočne, tak ako ste povedali, základná (**IM:** A veď inej niet), úloha človeka v živote - neustále presmerovávať.

IM: A cesta je jedna. Veď Boh nie je vo vonkajšom, On je vo vnútri človeka. Vo vonkajšom je ilúzia, tak ako v tej hre, ale Boh - Ten je vo vnútri. Či nie o tom hovorili proroci? O tom. Ale, prepáčte, aj diabol stojí medzi Dušou a Osobnosťou. Na tejto ceste stojí vedomie. Ale cesta aj tak je to, čo od nepamäti nazývali striebornou niťou. Takže nič neprekáža, dokonca ani diabol nie je prekážkou. Nič nie je prekážkou, ak človek skutočne chce, ak je to cieľom jeho života. Ak je dostatočne duchovne slobodný na to, aby si to uvedomil. Ale ak sa nachádza, s prepáčením, pod papučou systému, tak akože to pochopí? Nijako. Veď otrok môže pochopiť, že je otrokom, až keď sa pozrie zboku, čo je to otroctvo. Ale ak sa narodil v tomto systéme, žije v ňom, nuž ako aj všetci, tak ako aj všetci, ostane otrokom. Pre neho je to norma života: vedomie diktuje - on vykonáva. "Nuž akože? Veď vedomie, to som ja", - veď ľudia sa asociujú s vedomím, nuž (**T:** Ako všetci, kľúčové)... ako aj všetci (**T:** po tej istej trase). A žiaľ toto chápanie, ono sa dostalo až kam? Aj do náboženstva, aj do všetkého ostatného. Veď dokonca keď si prečítame svätých otcov, oni zase len o svojich myšlienkach písali, že ich treba koncentrovať, vkladať. Nuž, tak sa vyjadrovali o svojej pozornosti (**T:** áno), teda o tom, čo my dnes nazývame "pozornosť". Rôzne podania, interpretácie...

T: Áno, no ako keby sa ani na tejto ceste, bezpodmienečne,

nedalo zaobišť bez skúseností, ktoré sa získavajú prekonávaním... A, povedzme, sú také lákadlá systému, zámeny, s ktorými sa človek stretáva a ktoré ho odvracajú od duchovnej cesty a to... Ako jedny z nich uvádzajú práve takéto falošné vidiny, že sa človek natoľko chce cítiť Bohom vyvolený, že nechce odmietiť také momenty ako sú falošné vidiny, ktoré zahubili veľmi veľa hľadajúcich, ktorí išli po duchovnej ceste.

IM: Nuž, prirodzene, ale znovu, nie človek chce, ale démon mu prikazuje. Démon mu rozpráva o jeho výnimočnosti, vyvolenosti, a človek verí rozprávkam démona. Ale keď mu niekto vraví opak, tak sa rozčuľuje, a vkladá opäť svoju pozornosť kam? Do pobúrenia démona, však: "No akože (**T:** Tým ho posilňuje), veď ja som duchovný". Samozrejme. Domýšľavosť, hlúposť a všetko ostatné (**T:** Tak...). Nuž je to častý jav, ale znovu, prečo? Preto, lebo človek klame, démon v ňom klame. A ten, kto dáva pozornosť klamstvu - takisto klame. Či nie je tak? Pretože on je tým démonom. Kam dáva človek svoju pozornosť, tým aj je.

T: Vedomie klame, že už si akoby dosiahol vytýčený cieľ. No kým sa nachádzaš v tejto trojrozmernosti, je to nepretržitý proces (**IM:** A akože inak), ktorým systém, diabol, stále viac komplikuje (**IM:** No a akože, samozrejme) dosiahnutie tohto cieľa. A tiež je zaujímavé, že takými zábránami, mámeniami na ceste boli aj falošné dary: tam dar liečiteľstva, ktorý ľudia veľmi chceli, ktorý ľudia veľmi chceli, dar akéhosi jasnovidectva...

IM: Tak. Ale poďme, úprimne si povedzme, áno? Veď koľko ľudí prišlo do “ALLATRA” pre to, aby získali dary, dary moci, povedzme tak, áno, aby získali silu, a ešte niečo... Ale keď zistili, že okrem práce na sebe a veľkej námahy, nič nedostanú (pretože je naozaj ťažké pracovať na sebe, vzdorovať satanovi v svojom vnútri), nuž rozčarovaní ušli. Prečo?

T: Ako práve tento dar... Nie dar, ale túžba po týchto...

IM: Satan prichádzal (**T:** Áno) po čo? Po nástroje. Po túto moc nad inými, aby sa taký maličký satanček stal trochu väčším. Potrebuje čo? Potrebuje nástroje (**T:** Vychovať/Vypestovať väčšieho) aby vypestoval svojho... áno, aby mal vo svojej hierarchii démonov vyššie postavenie než iní. Nuž, tak za tým prichádzali. No našťastie takí boli len jednotlivci.

T: Pre systém je výhodné vychovávať silnejších démonov, však, teda...

IM: Nuž, systému je to vo všeobecnosti jedno, povedzme tak. Luciferovi je to absolútne ukradnuté. (**T:** Nech sa hrá, však). Nech sa démoni hrajú, kiežby medzi sebou bojovali. Čím viacej bojujú, tým viac sa snažia. Čím viac sa snažia, tým viac, povedzme, koristi prinášajú. Správne? Samotnému systému. Nuž, všetko je tak ako vždy. Povedzme to tak, čím viac sa človeku darí v podnikaní, tým viac od neho štát vyberie na daniach, nuž, aby to bolo pochopiteľnejšie (**T:** Ukazuje sa, že...). Samozrejme, je to výhodné.

T: Áno. Tiež je zaujímavé, čo opisujú, že kým je človek v stave pokoja, ako píšu, vtedy je najpravdepodobnejšie, že ti

budú prichádzať myšlienky od systému. A tento stav pokoja, čo sa tým v skutočnosti myslelo? Je to teda nečinnosť?

IM: Stav pokoja? Nuž, v skutočnosti nemôže byť stav nečinnosti. Ľudia mávajú halucinácie, keď je akoby akási nečinnosť a pokoj. Ale v hlave mu myšlienky rozprávajú, démon mu sedí v hlave a šepká, že: "Ty si v pokoji. Pozri, nemáš ani jednu myšlienku". Počkaj, ale ak ti to niekto hovorí, že nemáš ani jednu myšlienku, tak čo, naozaj v hlave nemáš ani jednu myšlienku? A kto to hovorí? Je to prostá otázka. Áno, démon - to je tvor neutíchajúci. Prepáčte, ale on celý čas všetko hodnotí, všetko preberá, sústavne prežíva. Existuje taká myšička, zabudol som, ako sa volá, je taká maličká. Keď by 15 minút nič nejedla, tak umrie, má taký šialený metabolizmus (**T:** Áno, etruská myška). No a démon je ešte horší. Myška 15 minút, a toto - ani 5 sekúnd nemôže mlčať. Sústavne sa myká, stále sa hmýri, ale tebe vytvorí ilúziu pokoja: že vraj sedíš, nemáš žiadne myšlienky, máš rozšírené vedomie, vnímaš celý vesmír. Ale kto v tebe vníma celý vesmír, priateľ môj? Všetky planéty sa zmestili do tvojho rozumu... To nie je myšlienka? Ale myšlienka, to nemusia byť nevyhnutne slová a zhon. Myšlienka - to sú obrazy. Myšlienka - to sú trojrozmerné obrázky. A či môže dávať nejaké iné obrázky? Dvojrozmerné a trojrozmerné. To je všetko, čím vás kŕmi od rána do večera. Ale najhlavnejšie: čo chýba? (**T:** Láska, tá vnútorná, samozrejme) Lásky Božej niet, pokoja a slobody. A slobody od koho? Práve od tejto diktatúry, niet jej. Niet šťastia, však? (**T:** Šťastia niet.) A to je najdôležitejšie.

A čo je to šťastie? Šťastie - veď to je Láska Božia. A čím viac jej k tebe prichádza, tým si šťastnejší, priateľu. A všetko ostatné v pozemských záležitostiach - to je pominuteľné. Tak, ako ten olympijský šampión. Zažiaril, získal medailu, vztyčili vlajku, zahrali hymnu, všetci aplaudujú... Je to šťastie alebo nie? Nie, priatelia moji, to nie je šťastie. To nemôže byť šťastie, pretože to trvá iba veľmi krátky časový úsek. Je to výsledok jeho práce, jeho mzda, ale nič viac, ktorá takisto skoro skončí, ako aj každá iná zarobená mzda. Ale šťastie, ono... ono buď je, alebo nie je. Ale na to aby bolo, treba robiť, inak nebude nikdy. A všetko ostatné - to je ilúzia.

T: Tiež, Igor Michajlovič, pre to, aby sa šťastie neskončilo, je taká otázka od ľudí, ktorí pozerali naše relácie. A oni popisujú, že zakaždým po relácii pociťujú taký ohromný pocitový vzostup, a zdá sa, že sa to nikdy neskončí, ale (**IM:** ...hneď to skončí).... skončí sa to. A neustále má vlnitý charakter tento proces (**IM:** No prirodzene). Áno, a oni...

IM: Veď to sú hojdačky, o ktorých píšu tí svätí. A akože? Prvá etapa, to je, je to etapa voľby. Tu sa slabý vzdá, odchádza pod diktátom satana, do služby, do otroctva. A ten, kto je silný, kto je čestný, povedzme, duchovne silný (nie fyzicky), a ten, kto je čestný a nie falošný, ten dosiahne slobodu a všetko ostatné. Či nie je tak? (**T:** Áno.) Veď aj Ježiš Kristus, prišiel sem, porodila ho žena, prepáchte, prešiel životnú cestu. Musel ju prejsť a pozrieť sa: prekáža niečo, alebo neprekáža? Či môže človek v rôznych podmienkach života dosiahnuť duchovné oslobodenie? Môže, veď on dokázal prejsť

toto všetko, veď vzdoroval tomu istému satanovi, jeho pokušeniam. Veď ako inak?

T: Áno. Pre skutočne milujúceho sa aj diabol stáva ničím, všakže...

IM: Samozrejme. A či, s prepáčením, posledný prorok, mier s ním, Mohamed, či jemu bolo ľahko? Nie. Ale prečo jedni môžu, a druhí nie? (**T:** Všetci môžu.) **IM:** Všetci môžu. (**T:** Každý môže, áno.) **IM:** Správne. Ale dôjde ten, ktorý je predovšetkým čestný...

T: Odstrániť pochybnosti v hlave, a práve v Láske...

IM: A pochybnosti od koho idú?

T: Samozrejme, diabol maľuje, že...

IM: Od diabla. Samozrejme. A diabol sa zrazu snaží zachraňovať sebe podobných, však? Teda diabol bojuje za svojich démoníkov a aktívne vnucuje všetkým hlúposť.

T: A tu, Igor Michajlovič, mohli by ste odporučiť ľuďom, našim divákovi, nejaký... Oni prosia, pravdepodobne, o nejaký nástroj, ktorý im pomôže dostať sa z takých období vnútorného oslabenia, ktoré prichádzajú vo vlnách.

IM: Áno, priatelia, je to ľahké. Na čo vymýšľať bicykel, keď už existuje, však? Ako si sám môžeš pomôcť? Samozrejme, môžeš si znovu pozrieť reláciu, možno ešte niečo ďalšie, ale vedomie, veď ono ma odmieta, to o čom hovorím. Pokiaľ človek počúva, tak cíti, pokiaľ je otvorený - cíti. Vedomie sa

aj tak vlní, no Anjel cíti. Pochopiteľne, že to pomáha, vďaka Bohu, ale len tým, ktorí chcú a vnímajú. No ak je diabol silný, tak človek ani pocítiť nedokáže, a ako inak? Veď on všetko zakrýva, celú pozornosť strháva na seba, počas toho zúri a rozhorčuje sa. Ale ak sa človek usiluje, tak aj napriek tomu nadobudne toto pocitové vnímanie. A tým, ktorí cítia (oni pocítili, otvorili sa, naplnili sa, naplnili sa tou vnútornou Láskou), tým to poskytne na nejaký čas ochranu pred tým démonom a on zoslabne. A vtedy naozaj ľudia cítia nekonečnosť a chápu, že je to navždy, však? Ale potom prejde nejaký čas a satan ich zvedie a odvráti. A človek cíti, že je znovu v otroctve, v akomsi nevoľníctve, a musí bojovať, vnútorný diskomfort. Vykonať nejaké praktiky, bojuje - opäť vychádza z tohto stavu zasa získava ten pocit radosti a lásky, teda odozvu. Úprimne začína ľúbiť Boha, pričom odmieta všetky argumenty satana a získava naspäť čo? Iba Lásku, lebo Boh miluje tých, ktorí ho ľúbia. A zase nastáva vzostup. Ale čas plyní, satan opäť zvädza a on sa zase odpútava. Tak čo treba robiť, aby si človek nejakو pomohol? Využiť to, čo vymyslel systém na vaše zotročenie, priatelia. To znamená súčasnú modernú prístroje. Vezmeš, nahráš sa, keď si v oduševnení (veď nikto ňa nepozná lepšie ako ty sám) - a spravíš selfie, určené pre seba. Veď ti je jasné, že po čase zase príde úpadok. Ak nie si klamár, vieš, že sa ti to opakuje. A teraz cítiš vzostup, teraz je duchovný vzostup, tak opíš ho, porozprávaj to sám sebe, podaj si sám pomocnú ruku. A potom nabudúce, keď ňa systém zrazí, berieš a zapínaš. Povie ti: "Nie, nezapínaj! To ti nepomôže!" Pomôže, brat môj,

pomôže. Zapni a počúvaj sa pozorne. A načúvaj tej vnútornej odozve, a ona určite bude. Je to najjednoduchší spôsob. A prečo nevyužívať nástroje, ktoré sú? Kedysi to bolo ťažšie. Nuž, systém zlenivel, začal rozvíjať kadejaké technológie - to je naozaj nástroj na zotročenie. Koľko času ľuďom zaberie? Mnoho. Ale ten istý nástroj je možné nasmerovať aj proti nemu. Správne?(**T:** Pomôcť si.) Pomôcť sebe, pomôcť iným ľuďom, využitím všetkých týchto nástrojov. Pomôžeš sebe, pochopíš ako - porozprávaj aj iným, ako. Všetko je jednoduché. Podel sa o svoju skúsenosť, skutočnú skúsenosť tak, ako naozajstní spolubojovníci, ktorých sme spomínali.

T: Človek najlepšie rezonuje sám so sebou a pocíti, že...

IM: Určite. Samozrejme.

T: Jeho stav to posilní, to čo bolo v tom momente.

IM: Je to veľmi jednoduché a veľmi ľahké. A potiaž je v tom, že ani vedomie nemá ako argumentovať (**T:** Ono samé...), nemá čím zastrieť, v tomto prípade má všetky tromfy Osobnosť. Je to jednoduché.

T: Igor Michajlovič, takú dobrú skúsenosť ste porozprávali, a navrhli ste ľuďom spôsob, ako skutočne prekonať tieto obdobia poklesu, toho čo sa vkráda...

IM: Nuž, je to jednoduché a efektívne.

T: Áno. Je zaujímavé, že predsa len, keď sa vrátíme k Teofanovi Zatvornikovi...

IM: A viete, čo je zaujímavé? Pochopenie takých ľudí, ako bol Teofan, to prináša blaho. Prečo? Lebo človeka, ktorý sa skutočne nachádza nie v tomto svete, ono naplňa a neokráda. Ale tí falošní svätí, ku ktorým sa ľudia modlia, tí sú, prepáčte, v pekle, to znamená, tieto subosobnosti sa kdesi medzi ľuďmi motajú, a práve oni ľudí okrádajú. Teda obzvlášť, ak poznáme ich obraz, ich meno, ak od nich niečo žiadame, dávame im pozornosť, to im uľahčuje "život". Už sme to neraz hovorili. Ale samotného človeka to ničí, a posilňuje to démona vo vás.

T: Pripomínanie bez obrazov, áno, tiež týchto duchovných ľudí...

IM: Áno, je to, povedzme, dôležitá téma. Nuž, možno ju niekedy širšie rozoberieme, ak to bude našich priateľov zaujímať.

T: Áno. Vráťme sa k Teofanovi Zatvornikovi. Je zaujímavé, čo hovoril. Hovoril, že človek (v princípe, je to už druhá stránka ľudí) sa nemení, lebo nevie, že je nutné sa meniť. Hovoril, že "človek nevidí svoj stav, lebo nepocituje nebezpečenstvá svojej situácie, necíti svoje nebezpečenstvo, a preto sa neznepokojuje a nezachraňuje sa." A táto...

IM: A je to časté. Veď koľko ľudí žije tak, ako všetci, zaoberajú sa, s prepáčením, svetským životom, no obvyklým zhomom, a dokonca ani nechápu, že sú chorí, smrteľne chorí. A to je pravda. No opäť, vedomie ich nepúšťa k tomu, aby spravili krok k vlastnému spaseniu. To... to je vážny

problém. A preto ste aj tu priatelia moji, aby keď sami pochopíte podstatu ľudského cieľa, pre ktorý tu sme, aby ste to vysvetlili aj ďalším. Nemožno ovplyvňovať voľbu človeka, ale objasniť možno. Veď satan tiež nenúti niekoho niečo urobiť, on len navrhuje. Ale pokiaľ človek neoddeľuje seba od démona vo svojom vnútri, robí to, čo mu našepkáva démon. Veď nie démon koná, ale ty konáš. Ty sa hneváš, ty sa urážaš, ty zabíjaš, ty ožobračuješ, ty okrádaš. Či to nie je tak? Tak je. Veď démon ti len navrhuje. (T: To je zaujímavé, áno.) Samozrejme. No a odporovať mu tiež možno. Odporovať ľuďom, rozprávať - to je aj jedna z foriem konania, keď človek už získa túto Lásku, nemôže sa s ňou nedeliť. V tom je zmysel.

T: Igor Michajlovič, chcela by som sa prosto tiež krátko podeliť s takým uvedením si čohosi z mojej minulosti, lebo v podstate Pateriky svätých otcov som čítala od ranného detstva. A je zvláštne, že iba vďaka kontaktu so Znalosťami si začal vidieť v nich to, čo si vôbec nevidel ani si si nevšimol predtým: ako sa dávajú nástroje na to, akým spôsobom vyjsť z pôsobenia, toho vedomia, toho démona v hlave. A tak sa chcem podeliť o to s divákmi. Už ste o tom veľa hovorili, neraz, v reláciách, ale aj tak, možno to poviem iným jazykom. A určite sú tu rozdiely, akési nepochopenia v textoch.

IM: Nuž opäť, prečo je to? Preto že tí ľudia patrili k tej alebo inej cirkvi, žili podľa pravidiel toho náboženstva, skúsenosťami iných otcov, svätých, ktorí to dosahovali svojou prácou. Prirodzene, rozprávali o tom zo svojej pozície, a my

hovoríme jednoducho, rozprávame o tom tak, ako, no neviem, ako o každodennom živote. To znamená, že všetko je jednoduché, jasné a na svojom mieste, bez akejkoľvek nábožnosti. Pretože duchovná cesta, to nie je náboženstvo. Náboženstvo, to je súbor učení, poznatkov, želaní, úsilia, ale sú to pravidlá organizácie. A duchovná spása - to je vecou každého, aj o tom hovorili svätí otcovia, že...

T: Áno, preto vám veľmi ďakujeme za tento dar, dar skutočne pre každého človeka, že má možnosť uvidieť Pravdu v tých spisoch, v tých textoch, ktoré sa odovzdávali v podstate už veky...

IM: Nuž skutočne, keď začínaš chápať - vidíš dôkazy všade. Ukazuje sa, že aj pred tisíckami rokov, aj dávnejšie ľudia, išli tou istou cestou.

T: Áno. Chcela by som sa iba podeliť... Chcela by som sa podeliť o nástroje, o ktorých práve hovoria tí, ktorí praktikovali, ktorí skutočne bojovali so systémom... tí, ktorí v sebe pestovali vnútornú Lásku. A oni hovoria, že na odrážanie hriešnych myšlienok a túžob ponúkajú otcovia dve zbrane: prvá - to je okamžité vyznanie, a druhá - okamžité obrátenie sa k Bohu. Nuž, určite až teraz rozumieš, čo v skutočnom chápaní znamená, že predovšetkým je nutné okamžité vyznanie, to znamená...Neklamať, (**T:** Neklamať) nenechať sa vtiahnuť do hry. Áno.

IM: Keď vidíš, že si sa vzdialil, musíš to čestne priznať, predovšetkým sám sebe, a práve toto je vyznanie, spoveď pred

Bohom. Veď nie je dôležité, že stojíš pred iným človekom a jemu sa spovedáš, ty sa predovšetkým musíš vyspovedať sebe samému, sebe sa spovedáš, a nie človeku, ktorý ťa sedem rokov nepotreboval, ktorý má ešte desiatky takých, ako je on sám (T: Pred sebou), ako si ty, áno, ktorým musí povedať "odpúšťam ti tvoj hriech" či také dačo. Nie. On ti ho nemôže vziať ani odpustiť. To je tvoja robota. Pred sebou sa musíš vyspovedať, pochopiť a uvedomiť si, že si sa vzdialil že si sa nechal odlákať. Či nie je tak?

T: Skutočne, áno. A nasleduje čo?

IM: Treba sa vrátiť k Láske Božej. (T: Vrátiť sa k pocitom, k Bohu.) Úplne správne. Či nie o tom sme hovorili?

T: Áno. A tiež vo vzťahu k tomu, čo ste hovorili o tom, že netreba analyzovať, kým ste v tom stave, keď systém na teba útočí.

IM: Veď kto analyzuje? (T: Áno) No kto analyzuje? Zasa tí istí démoni, však?

T: A tiež som sa stretla s tým, že sa nemá pristupovať k prirodzeným uzáverom počas ataku zlých síl. Treba sa len po prvé - modliť a potom unavovať telo prácou.

IM: Všetko správne. Či nie o tom sme hovorili? Veď doslova aj v minulej relácii... Keď sa vedomiu dáva priveľa pozornosti, tak ono začína vystrájať, začína vás odvádzať a tak podobne. A prečo? Kvôli záhaľke. Ak upadne do záhaľky, znamená to, že treba čo? Obmedziť limit pozornosti a prinútiť

vedomie učiť sa, konať, pracovať, niečo robiť v prvom rade. Hovorili sme vtedy o štúdiu (T: Áno, áno) iného jazyka, čínštiny. Nuž čínština je pre nás prijateľná, a pre Číňanov je, povedzme, prijateľná ruština, však? No jedno s druhým, sú to dva najzložitejšie jazyky na svete. (T: Áno, prinútiť telo pracovať, áno.) A akože? Aj telo musí pracovať, aj vedomie musí pracovať, veď akože?

T: V tejto záhaľke a lenivosti sa práve prejavuje systém (**IM:** A rodí), a rodí sa.

IM: Áno, a rodí sa moc satana. Veď opäť, ľudia čo žijú tak povediac pre pôžitok rozumu a telesné potešenie, veď oni nežijú. Oni sa takisto, ako tí hrdinovia v počítačových hrách, nachádzajú v ilúzii. (T: A či môže človek predsa len?...) To všetko prechádza a veľmi rýchlo prechádza.

T: Ale veď každý človek predsa cíti, že sa nachádza v tejto ilúzii... ako keby?

IM: Všetci to cítia. Dokonca aj ateisti cítia, že sa nachádzajú v ilúzii. Ale čo hovoria? Oni s tým súhlasia: áno, existuje nejaká univerzálna myseľ, no opisujú systém. Opäť, neklamú, hovoria pravdu, ale ich bohom je satan. A takto ho opisujú: "Existuje Absolútne, univerzálna myseľ, ktorá... s ktorou sa zlievame".

T: Ako každý závislý hráč, háji hlavne svoje pozície, áno, teda?

IM: Úplne správne.

T: Áno. A tiež je zaujímavé, že sa vraví, že: "Satan má len jednu starosť, aby to, čím je človek úplne zaujatý, to, kde je jeho vedomie, pozornosť a srdce - nebol jedine a výlučne Boh, ale čosi mimo Neho. Aby, keď k tomu prilipne rozumom, vôľou, srdcom, aby to mal namiesto Boha, aby sa len o to staral, to skúmal, z toho mal pôžitok a to mal. To sú nielen náruživosti telesné a duševné ale aj veci ušľachtilé, ako napríklad učenosť, estetickosť, bežný život - môžu slúžiť ako putá, ktorými drží satan zaslepených hriešnikov na svojom území, a nedovolí im spamätať sa".

IM: To je to, o čom sme hovorili, však? Aký máš cieľ? Ak je zmyslom existencie človeka jeho učenosť, nuž, a nie Život, to je opäť slúženie čomu? Satanovi. Či nie je tak? (**T:** Áno.) A čo mu dá tá učenosť? Nie, priatelia, vedomosti treba rozvíjať, aj učiť sa treba, o tom niet pochyb. Ale jednoducho netreba zabúdať, kto ste v skutočnosti, a nie v ilúzii. A potom aj vzdelávanie bude len na pomoc. No ak sa človek vystatuje svojou učenosťou, tak len posilňuje moc satana nad sebou a nič iné. No a vtedy operuje argumentami s pomocou toho istého démona: "Dajte mi dôkaz Boha. Ak mi ho dáte, tak v Neho uverím". Uveríš, priateľu, a oveľa rýchlejšie, ako si myslíš. Život je veľmi krátky, a po ňom už nikto o existencii Boha pochybovať nebude.

T: A systém zadržiava človeka práve v tom vnútornom rozvoji a úsilí, a pritom mu hovorí: "ty si podľa mňa už aj tak dobrý". Toto je práve taká fráza od systému.

IM: Samozrejme. Tiež dvíha pýchu: "Ty si už taký duchovný, ty už všetko vieš!" A časom sa aj naučil každú čiarku. A čo hovoril Ježiš Kristus v súvislosti s knihomoľmi a farizejmi?

T: Dôležitá je iná skúsenosť.

IM: Samozrejme. (**T:** Vnútná.) Nemusíš poznať ani jedno písmeno, no môžeš získať slobodu a Život. Lebo poznať znaky a symboly ti nezaručuje duchovné spasenie. Ale ak nepoznáš Lásku Božiu, nech by si čokoľvek poznal, nikdy sa nestaneš tým, kým si povinný stať sa - stať sa Živým. Či nie je tak? Ale, žiaľ, satan v hlave hovorí niečo iné. Hovorí, že musíš získať, musíš dosiahnuť, musíš dokázať... Komu si povinný dokazovať!? A čo musíš dokazovať?! Ty nie si nikomu nič dlžný, priateľu! Maximum, čo musíš v tomto živote, to je sebe samému nie dokázať, ale získať Život. A dokazovať, že si živý - nuž, to je hlúpe. Ako môžeš dokázať to, čoho niet? Ak sa snažíš dokázať, že si živý, tak nie si živý. Je tak? (**T:** Nežiješ) Ale ako môžeš žiť, (**T:** A to je to) keď ňa riadia mŕtvi?!

T: A ten, ktorý je skutočne v Živote, v styku s Bohom...

IM: Samozrejme (**T:** Áno). Ten nepotrebuje nič, on... On je šťastný! A šťastie nepotrebuje žiadne dôkazy, lebo ono je. Ale ak nie je šťastie, alebo je šťastie falošné... A falošné šťastie - to je to, čo rýchle prejde. Ono... Život, šťastie, láska - to sú veci, ktoré... buď sú alebo nie. Ale ak sa pokúšame čosi akosi nazvať... Nuž, možno sa hrať so slovíčkami, ale keď

nazveme myšku slonom, ona sa preto nestane väčšou. Ako bola myškou, tak ňou aj ostane, aj keď bude mať prezývku "Slon". Mimochodom, dotkli sme sa prezývky a mena, však? Ale málokto vie, že Osobnosť nemá meno (**T**: Porozprávajte), nereaguje na prezývku, na ktorú nás privykajú od detstva. Na ňu reaguje práve naše vedomie, náš démoník. To on má ako prezývku vaše meno. Ale o tom môžeme porozprávať v inej relácii. Nie je to dnešná téma. Nuž, mimochodom, a zasa, kto žije rozumom, v dokazovaní (už sme to uvádzali a hovorili sme o tom)... Je ľahké zameniť vedomie človeka. Banálna hypnóza a všetko čo len chcete. Ale Osobnosť financuje aj tretie sily, aj subosobnosti, ktoré bývajú veľmi aktívne a robia zámeny. A zasa, čo zamieňajú? Druhotné vedomie človeka, však? No v tom prípade, keď sa zamení vedomie, Osobnosť sama seba pokladá za takú, ako jej nanútili, však, či už hypnotizér, alebo tretie sily, alebo subosobnosť. Je jej to jedno, ak nie je vyvinutá. Ale keď je vyvinutá, nie je možné zameniť ju, ak je slobodná. Ak človek kontroluje vlastné vedomie, kontroluje celý neviditeľný svet, to znamená, už nie je preňho nebezpečný. A žiadna mágia nezaberá, a s prepáčením, žiadni kandukovia, ani hypnotizéri ho nemôžu ovplyvňovať.

T: Tiež je zaujímavé, čo sa týka toho, čo ste hovorili, že žiadna mágia nepôsobí na tých, ktorí skutočne akoby (**IM**: Získavali Život) získavali Život. Jednoducho to, čo... svätí otcovia hovorili o tom (no hovorili už o posledných časoch, pokiaľ ide o to), že nebudú také zázraky, tisíce zázrakov,

ktoré sa diali vtedy, v apoštolských časoch. Mám na mysli také, ako vzkriesenie tela, ako nejaké nadprirodzené javy, ktoré robili svätí otcovia. Že prídu časy, kedy tí, čo pôjdu po ceste spasenia, sa na pohľad nebudú ničím líšiť od iných, až na to, že v ich vnútri bude zachovaná tá živá iskra.

IM: A v nich bude Život, v nich bude ALLATRA, teda Láska Božia. Tak čo, priatelia moji, poďme Žiť, Žiť vo vzájomnej Láske. Ďakujem!

Víťazstvo nad sebou.

IM: Igor Michajlovič Danilov

T: Tatiana

A: Anna Dubrovskaja

T: Dobrý deň, drahí priatelia! V našej dnešnej relácii sa porozprávame s váženým Igorom Michajlovičom Danilovom...

IM: Dobrý deň!

T: ...s Annou.

A: Dobrý deň!

T: Igor Michajlovič, každá relácia s vašou účasťou skutočne dáva ľuďom ohromnú inšpiráciu, pre to, aby naozaj konali. A naši účastníci z rôznych krajín sveta podnikajú stále viac a viac aktivít, aby upevnili duchovné osnovy v spoločnosti a aby šírili Prapôvodné Znalosti. A čo je zaujímavé, že keď ľudia naozaj konajú, tak sa u nich objavujú zrelé praktické otázky, ktoré sú spojené aj so životom spoločnosti, aj s vnútornou prácou na sebe a týkajú sa pochopení, ktoré vznikajú v procese kontaktu s pravdou v nich samých, aj s takým procesom ako je slúženie. A je zaujímavé, že v rámci fundamentálneho sociálno - výskumného projektu "JEDINÉ ZRNO", pri sociálnych anketách, ktoré robili ľudia v rôznych krajinách sveta, si všimli taký moment, že približne všetky odpovede ľudí je možné rozdeliť na štyri typy. Ale už predtým

ste uvádzali, že sú štyri typy ľudí. A to je zaujímavé: čo sú to za typy? Nemohli by ste o tom porozprávať podrobnejšie?

IM: Na túto otázku je možné odpovedať krátko, ale je možné (**T:** obšírne) aj to viac rozvinúť. To ale určite nebude v tejto relácii. Ale ak to mám povedať v krátkosti, tak je to všetko veľmi ľahké a jednoduché. Napríklad, čo je prvý typ? Začnime s ním. Sú to ľudia, pre ktorých je nadmieru ťažké, čo len pochopiť, čo je to duchovná zložka. Môžu to chápať teoreticky, ale prakticky je to pre nich dosť ťažké. Je to aktivita vedomia, ale praktický nedostatok pocitového vnímania, povedzme to tak. Je to podmienené slabosťou Osobnosti. Nachádza sa v krajne náročných podmienkach, značne dominuje vedomie nad Osobnosťou, a preto je jej veľmi ťažko. Druhý typ - tu je už situácia lepšia, ale aj týmto ľuďom je tiež dosť ťažko. Ale títo ľudia už aspoň kde - tu teoreticky pripúšťajú existenciu duchovnosti v sebe... teoreticky, a povedzme, troška prakticky. Tretí typ - to sú ľudia, ktorí sú už schopní pocitového vnímania, ale so silným vedomím a v podstate s dominujúcim vedomím v každodennom živote. A štvrtý typ, to sú ľudia, ako sa hovorí, so slobodnejšou Osobnosťou a prevláda v nich duchovnosť. To znamená, že títo ľudia to majú oveľa jednoduchšie na duchovnej ceste, je pre nich oveľa jednoduchšie a ľahšie, povedzme, pracovať na sebe. Viac ovládajú svoje vedomie a majú viac pocitového vnímania. Tak to sú tie štyri typy.

T: Je zaujímavé, že teraz určite všetci diváci začnú odhadovať svoj typ.

IM: Nuž, to začne ich vedomie, netreba to robiť. Nie sú to vrodené vlastnosti, a neostávajú po celý život. Ak človek skutočne na sebe duchovne pracuje, tak z prvého typu ľahko prejde aj na štvrtý, a povedal by som, aj ďalej. Je veľmi ľahké sa oslobodiť od svojho vedomia. Jednoducho je treba pracovať.

T: A sú nejaké zvláštnosti v duchovnej práci ľudí, napríklad prvého typu? Dá sa povedať, že im je ťažšie, než ľuďom štvrtého typu?

IM: Oveľa zložitejšie. (**T:** Zložitejšie...) Samozrejme. Nemajú vnútornú odozvu. Informáciu prijímajú viac cez vedomie. A často naši priatelia dokonca pri tom ako nás sledujú, ba priamo teraz môžu precítiť tú duchovnú časť, ktorá je v každom z nás: nakoľko sme slobodní, natoľko cítime. V tejto chvíli viac pozornosti venujeme vedomiu, tam dávame svoju pozornosť. Respektíve, ako by to malo byť, že veľká časť našej pozornosti by mala byť nasmerovaná do nášho vnútra, do duchovného, áno, do toho, čo nás spája. A dá sa to ľahko pocítiť prostredníctvom, povedzme, digitálnych kamier a všetkého ostatného... súčasných technológií. Ale pre prvý typ, pre ten to bude veľmi ťažké spraviť. Nuž, ich vnímanie ide viac cez sluch, vizuálny obraz a cez to, čo hovorí vedomie. To znamená, že vnútorná odozva je slabá. Ale súčasne, ak je človek dostatočne intelektuálne rozvinutý, tak i on cez teóriu príde k pochopeniu existencie Duchovného Sveta, chápe, že je potrebné sa tým zaoberať, chápe, že je to dobré, a v podstate aj keď mu je ťažko, ale dokonca aj cez

vedomie (pretože, ako vieme, prvotné vedomie má dominovať nad druhotným vedomím) môže prekonať túto cestu. A vo všeobecnosti platí, že rozdiely medzi prvým a štvrtým typom sú ľahko prekonateľné pre každého človeka, ak si to bude priať a bude na sebe pracovať. To však neznamená... Tu opäť, ak prejdeme k práci na sebe, to neznamená nejaké duchovné, modlitebné alebo meditačné praktiky. Nie... To je každodennosť. To je to, čím človek je a ako pracuje na sebe každú sekundu, aj teraz. Teda, čo prijíma od vedomia, a čo neprijíma. Poďte, pre pochopenie uvediem jednoduchý príklad. Zoberme si dva kvety v kvetináčoch, absolútne rovnaké a identické. A jeden kvietok polievame, a druhý nie. Čo sa stane? No, nebudeme to naozaj robiť, je to náš tak povediac pomyselný experiment, ktorý postavíme čisto na predstave, aby sme netrápili kvietky. Nuž, čo myslíte, čo sa stane, keď si to teoreticky predstavíme? (**A:** Jeden bude vädnúť a druhý porastie.) Prečo? (**T:** Rozkvitne, **A:** Voda, **T:** Pozornosť, **A:** Pozornosť človeka.) Voda. (**A:** Voda. **T:** Voda.) A čo je naša pozornosť? Čím je pre kvietok voda? (**A:** Vyživujúca energia, ktorá ho živí, z ktorej...) Zdrojom života. (**A:** Zdrojom života.) Svetlo a voda. A čo je pre človeka zdrojom duchovného života? No čo je pre Osobnosť zdrojom života? (**A:** Sila Allatu. (**T:** Sila Allatu.) Veď kalórie, ktoré spotrebujeme, sú energiou pre naše telo, ale nie pre našu Osobnosť. A práve sily Allatu, však, to je to, čo pochádza z Duchovného Sveta a to, čo používame, opäť, ako nástroj, tú našu pozornosť, a to je... To, čo pochádza z Duchovného Sveta - to je svetlo. Ale naša pozornosť, to je voda. A keď celý deň polievame

iba jednu našu časť... A človek je duálny, pozostáva z materiálnej a nemateriálnej substancie. To znamená, že v človeku je aj Živočíšna podstata, aj Duchovná podstata. A ak my ako Osobnosť svojou pozornosťou, ako touto vodou, polievame celý deň len Živočíšnu podstatu, čo sa stane s Osobnosťou? Jednoduchá otázka (**T:** Zvädne, **A:** Zoslabne.) A ak to robíme deň za dňom po celý náš život ? V detstve nás neučili, čo je to pozornosť, aká je vzácna a aký dôležitý je čas. A teraz prichádzame do stavu, kedy sa zamýšľame nad svojou duchovnou zložkou, a ukazuje sa, že nič necítíme, nič nevieme. Prečo? Pretože ona, rovnako ako tento kvietok, tak, ako povedali Anna s Táňou, zvädla. Tak sa aj naša Osobnosť nachádza v nerozvinutom stave - zvädnutom. Ale zato naša zložka ako predstaviteľov časti živočíšneho sveta, tzn. materiálna zložka, tá je dobre rozvinutá, lebo jej dávame veľa pozornosti. Tu je taký jednoduchý príklad, ktorý umožní pochopiť, čo je prvý typ a čo je štvrtý typ. A štvrtý typ - to je práve, keď sa podporuje život v zvädnutom stave, no podporuje sa život našej živočíšnej zložky, ale kvitne, hrdo kvitne kvietok našej duchovnej zložky.

A: Ako ste práve povedali o živote, že sa podporuje život, a pozornosť - to je to, čo udržiava život, a...

IM: Podporuje sa život prečo? Pretože vedomie je veľmi dôležitý nástroj. Bez neho nás nepochopia naši priatelia, bez neho nie je možná komunikácia v trojrozmernom, materiálnom svete, bez neho si nemôžeme prečítať, čo je napísané tu na tablete, lebo človek ako Osobnosť nie je schopný vnímať

také materiálne štruktúry, ktoré sa nám tu zdajú objektívne, úplne pochopiteľné. No z pozície Osobnosti sa na toto všetko pozerá úplne inak.

A: Áno, a o živote je ešte taká zaujímavá otázka - pozorovanie, že teraz v sociálno - výskumnom projekte "Jediné Zrno" sa zistilo, že v mnohých starých jazykoch sa na vyjadrenie slova "Duch", slova "Život" alebo "Osobnosť" používalo jedno a to isté slovo. Teda, že to vždy bolo jednotné chápanie Života a Ducha. (**IM:** A tak to aj bolo). A vznikla taká otázka: "Tak kto to žije v človeku?" Zdá sa, že vedomie sa usiluje oklamať, že ono žije, hoci v skutočnosti....

IM: Povedzme tak, podľa toho čo chápeme pod slovom "človek". Človek v súčasnom chápaní, alebo v našom chápaní, to je práve to, čo vidíme a čo počujeme a vnímame. To, čo nosí šaty, robí si účesy a tak podobne - to je človek. Ale v tých starých časoch sa za človeka pokladala jeho vnútorná zložka. Niektorí priatelia môžu namietajú, povedať: "Nuž, veď to sú neoddeliteľné veci." Nie, vôbec to tak nie je. Od dávna bol človek vnímaný ako duchovná zložka. Povedzme to jednoduchšie pre ľahšie pochopenie... Húsenica, ktorá si upriadla kokón, a v ňom sa vyvíja motýľ. A keď sa pozeráme na kokón, vravíme: "Toto je motýľ"? A čo hovoríme? Hovoríme: "Toto je kokón (**T:** Áno), v ktorom je motýľ". A tak to aj vtedy vnímali: "Toto je telo, v ktorom je človek". Nuž, tak sa to vtedy chápalo. Ale potom sa na to trocha pozabudlo, zatreli to. I keď dozvuky sú, je možné ich nájsť.

T: Úplne inak chápeme, čo to znamená, “stať sa Človekom”, však? Že to nie sú iba nejaké mravné kvality. (**IM:** Správne), ale predovšetkým rozvíjanie Ducha.

IM: Nuž, mravné kvality - tie sú tiež veľmi dobré. A všeobecne je tu ohromná zásluha cirkví, a to rôznych vierovyznaní, ktoré existujú. Ony skutočne udržiavali morálno - mravné kvality. A všeobecne tieto kvality je skvelé rozvíjať, ale bez duchovného rozvoja je to len dočasný jav. Preto duchovné - to je oveľa dôležitejšie, ako, povedzme, rozvoj výhradne morálno - mravných kvalít, lebo inak to bude iba hra, hra na dobrého človeka. A vnútri bude vedomie absolútne rovnako pôsobiť ako u dobrého človeka, tak aj u zlého. To znamená, že tie isté myšlienky prichádzajú rovnako morálne - mravne vychovanému človeku, ako aj k obyčajnému, povedzme, chuligánovi. Dá sa to ľahko preveriť: aké myšlienky prichádzajú na jedny a tie isté otázky v tej alebo inej situácii. Prakticky úplne rovnaké. Akurát kultúrnemu človeku sa bude podávať kultúrnejšia informácia.

T: A tiež máme, Igor Michajlovič, takú otázku. Už sme sa stretli s tým, že ľudia v rôznych náboženstvách kladú otázku: “A je možné, ak stavíme len na svedomí, byť spasený? Keď nepatríme k... .”

IM: Priatelia, tu ide o chápanie “svedomie” - čo je to? Svedomie, to je práve vnútorná zložka človeka. To je to, čo pochádza od Osobnosti. To znamená, že to nie je morálna kvalita človeka, ale jeho vnútorná potreba - svedomie. A ak má

človek svedomie, tak už iste nie je prvého typu. Je to minimálne tretí typ, tak, ako sme na začiatku hovorili. To znamená, že v ňom je živá, živá bytosť. Je to náš nezvädnutý kvietok, aj keď nekvitne, ale žije. Tak to je svedomie. Samozrejme, že treba rozvíjať svedomie. Veď svedomie - to je opäť len synonymum Osobnosti. Preto sa Osobnosť musí rozvíjať neustále.

A: A čo sa týka rozvíjania Osobnosti, tiež nám kládli takúto otázku: Aké podmienky sú nevyhnutné na prežitie, na rozvoj Osobnosti? Lebo v spoločnosti sa to často zamieňa. To znamená, že človek si o prežití myslí, že by to mali byť nejaké vonkajšie podmienky: v práci.... Ale v skutočnosti, aké sú podmienky?

IM: No opäť prežitie. Pojmy "prežitie" a "Život" - to sú rôzne veci. "Prežitie" môžeme používať na vysvetlenie v prípade nejakých kataklyziem, pri nejakých mimoriadnych situáciách. Prežívame núž tak, ako obyčajná živá bytosť v trojrozmernosti, však, teda prežívame ako živočích. Prežívame v ťažkých podmienkach, nedovolíme nášmu organizmu umrieť. Ale na prežitie Osobnosti, to... neviem, ako to správne vysvetliť. Osobnosť musí Žiť, nie prežívať. A keď ľudia na sebe pracujú preto, aby Osobnosť plnohodnotne žila, to sa nedá nazvať prežívanie, chápeš? Prežívanie sa má týkať len našej živočíšnej zložky, keď minimálne vkladáme silu svojej pozornosti na udržanie práceschopnosti, na plnenie tých úloh, ktoré sú nevyhnutné: opäť na komunikáciu medzi sebou, na vykonávanie práce, na poznávanie nového.

Ale zase, zbytočne sa neutápame v emóciach, teda nedovoľujeme nejaké výbuchy emócií. To neznamená, že sme bez emócií, to v žiadnom prípade, tu je tiež dôležité, aby vaše vedomie neprekrúcalo moje slová, priatelia. Tu je zmysel v inom: keď k nám prichádza myšlienka, obzvlášť zvonka... Prečítali sme si niečo v novinách, v tablete - u nás sa objavuje emócia, a my začíname túto emóciu šíriť. Prečo? Pretože všetko je zdrojom, povedzme, určitých síl. Každá informácia bola niekým vložená, však, to čo teraz čítame. Znamená to, že bola vložená s nejakým určitým úsilím a je do nej niečo vložené. Ak sme s ňou zarezonovali, dostali sme túto informáciu, tiež sme sa nakazili tým, čo nám chceli vštepiť. A my sa už s touto infekciou začíname s niekým deliť. To je akýsi náš emocionálny stav prežívania toho či onoho. V skutočnosti, čo sme prežívali? Prežívali sme to, čo nepoznáme, čo sme nevideli, niečo, čo sa nás istotne nijako netýkalo. Veď z viac ako deväťdesiatich percent nami vedomie manipuluje kvôli nepodstatným veciam: zbytočnými obavami, nepotrebnými starosťami, strachmi, ktoré... absolútne nie sú aktuálne. Stačí vyjsť na ulicu a pozrieť sa - situácia je úplne iná. Nie taká, ako nám ju kreslí vedomie. A v tom je zmysel. Teda tieto nadbytočné emócie, ktoré nás mučia, alebo naše vedomie, ktoré nám rozpráva, že sme nešťastní, že nič nemôžeme, a vôbec... nie sme dosť dobrí, alebo ešte horšie. No často, však? To človeka utláča, znehybňuje ho. No, a o akom duchovnom raste tu môže byť reč, však? O žiadnom. A preto treba našu Živočíšnu podstatu udržiavať nie úplne zvädnutú, ale len zľahka povädnutú (T: to je tiež zaujímavé...),

aby nebola silná, mocná a neomotávala naše duchovné, aby sa nepremeniła na parazita, ktorý... Viete, ako je to s kultúrnymi rastlinami a burinou. Veď tá burina nemá zabiť našu kultúrnu rastlinu - našu Osobnosť.

T: Tiež je zaujímavé, čo ste hovorili o informáciách, o tom, ako v každej informácii, v každom slove je potenciál k akcii, áno, to znamená...

IM: Nie v každom, ale prakticky vo všetkom. Slovo... Jedno slovo môže mať význam, ak vo vás vyvoláva asociáciu, obraz - a spúšťa sa celý mechanizmus. Banálne, priatelia moji. Veď zoberme počítač, google, prehliadač, však. Zadáme tam jedno konkrétne slovo - a ono nám asociatívne vydá mnoho rôznych informácií. Prakticky rovnako pracuje vedomie. Banálna metóda, ktorú poznajú psychológovia a každý, kto chce, kto hovorí na dané témy, hovorí: "Citrón" - a v nás už vzniká asociácia. Alebo povieme "opica" - a v hlave sa už zjavuje obrázok opice a tomu podobné, pričom tam behajú rôzne opičky. Prečo? Lebo tak pracuje naše vedomie. A keď čítame dokonca len jedno slovo, už v nás vyvoláva obraz. Ale zvyčajne je tento obraz nečinný. A preto, aby fungoval, je potrebné čo? Spojenie určitých slov. Ale ešte oveľa dôležitejšie je, čo sa do toho vkladá. Teda, keď človek píše, zostavuje text, tak ak pritom myslí na niečo celkom iné, a zaoberá sa niečím iným, a čisto len nahadzuje, tak my takisto čítame informáciu o tej opici, ktorá je citróny. No, v nás prebehol obraz: "Opica je citróny", ale my to nevidíme. Ale ak človek, ktorý píše tú informáciu, pod diktátom vedomia vkladá, že

“Opica je citróny”, tak nechtiac vidíme tú opicu, ktorá je citróny, vyvoláva to v nás asociáciu, pripútanie a čo cítime? To isté, ako keď hovoríme: “Citrón. Predstav si, že ješ citrón.” Ale prepáčte, prečo sa spustili naše zrkadlové neuróny a prečo sme sa porovnávali s opicou? Veď nie sme opice, však? Nie, sme predsa primáty, sme Homo sapiens a tomu podobné, o triedu vyššie. Ale napriek tomu vedomiu je to všetko jedno. Ono nás stavia v evolučnej hierarchii o priečku nižšie.

T: To je zaujímavé, čo z toho plyní, že vďaka zrkadlovým neurónom, ako dobrá stránka....

IM: Nie vždy. Nie, ide o to, že - nie vždy. Tu si práve mnohí tiež pomysleli, tak, ako si začala ty: vďaka zrkadlovým neurónom to zafungovalo. Ale veď zmysel nebol v zrkadlových neurónoch, ale... My to len vidíme a skúšame to na sebe vďaka nim, však? Je to, ako keď sa jedna opička učí od druhej paličkou niečo vyšpárať, niečo vytiahnuť - to je práca zrkadlových neurónov. A my sa v kolektíve identifikujeme a berieme si z niekoho príklad, a nevedomky napodobňujeme rovnako ako tá opička. To je maximum. A celá podstata toho, čo bolo vložené, nebola v tom, že opica je citrón, ale, že “opica JE citrón”, chápeš? To znamená, že človek, ktorý napísal tento text, to precítil. A toto jeho precítenie, ono šlo ďalej a nakazilo nás. A vyvolalo v nás emóciu, zafarbenú kadejakými obrázkami, predstavami a subjektívnym vnímaním. A tak tu, ak sa nachádzame v stave, keď dávame pozornosť nášmu vedomiu, alebo v nekontrolovanom stave, alebo,

jednoducho povedané, v stave oddelenom od Duchovného sveta, naša pozornosť polieva našu materiálnu časť. Čo je horšie, našich démonov v hlave, vedomie, jemu sa odovzdáva. A tak tu, áno, cítime chuť citróna a v nás sa spustili zrkadlové neuróny a vklad, ktorý bol urobený. Ale ak my, tak ako by to malo byť u každého človeka, podčiarkujem, ak venujeme pozornosť kontaktu s Duchovným Svetom, rozvíjame sa ako Osobnosť, ako v prvom, tak aj v druhom prípade sa u nás maximálne len mihne vo vedomí tento obrázok, aby nás zlákal. No v súvislosti s tým, že potrebujeme úplne inú informáciu sa ukazuje, že sme hľadali, v ktorom supermarkete sú lepšie citróny, i keď v najbližšom supermarkete môžeme kúpiť čerstvý, dobrý citrón, chápete? Nemáme k opici žiadny vzťah. A nech by nám vedomie akokoľvek podstrkovalo opicu, ktorá je citrón, my na to nijako nezareagujeme, v skutočnosti nijako. Nevyvolá to v nás žiadnu emóciu, nezosilní to naše vnímanie, ani to neovplyvní naše chuťové receptory, chápete? V nás dokonca ani obrázok poriadne neožije, lebo (**A:** Áno) sme spojení a žijeme... našu pozornosť dávame duchovnému. Tam je nám dobre, tam sme živí, tam žijeme. A tu sa učíme, prebývame, zatiaľ čo duchovne rastieme. A v tom je zmysel. Ale to už hovoríme o ľuďoch, ktorí sú v takom... ktorí naozaj na sebe pracujú.

T: To je jasné smerovanie človeka k duchovnému, táto voľba, ktorá dáva...

IM: Nie, to nie je smerovanie ani voľba, to je reálna práca (**A:** To je život). Smerovanie a voľba, to je: "Áno, tak a je to.

Vybral som si, budem". Otázka je: kto to hovorí v človeku? Dokonca aj keď cíti ako Osobnosť, že si vybral slobodu, vybral si duchovnú zložku. Chápe, že Život je lepší ako smrť, a čo treba robiť? Treba pracovať a duchovne sa rozvíjať. Nie iba raz za týždeň ísť do kostola, ísť na prijímanie, alebo ešte spraviť niečo takéto. To nie je duchovná práca. Tou je každodenná, sústavná práca na sebe. To neznamená, že... ak si sa s niekým pekne porozprával, s nikým sa nepobil, nikoho si neopľul. Nuž, to je tiež dobré, sú to morálne kvality. Ale skutočná duchovná práca, to je práca v každej sekunde, pozornosť, ktorú vkladáš, musíš vkladať z väčšej časti. A v ideálnom prípade je dobre, čím viac, tým lepšie. A tak väčšia časť aspoň ide na duchovný rozvoj, nestráca kontakt s tým blahom, s tou radosťou, s tým vnútorným šťastím. No a súčasne stačí, aby vedomie bolo troška zvädnuté a nemalo nadbytočné sily na to, aby sa premenilo na burinu, ktorá nás zadusí, ale aby mohlo jasne funkčne plniť zadané úlohy. Tak je to správne. Či nie je tak?

A: Áno. A ten príklad, ktorý ste uviedli, nás inšpiruje ešte takým spôsobom, že sa ľudia často pýtajú, ako majú pracovať na sebe a duchovne sa rozvíjať v prostredí, ktoré tomu nezodpovedá. A ukazuje sa, že to je...

IM: Prepáčte, je to častá otázka, ktorú vedomie ľuďom podáva. Zdôrazňujem - vedomie (**A:** Áno). Ale vedomie, ako sme hovorili, to je to, čo nazývali diablom, Iblisom, šajtanom, démonom, pokušiteľom. Vo všeobecnosti to nie je naše. Jednoducho povedané, je to časť systému. Vedomie

vždy bude rozprávať človeku, že ti niečo prekáža. Čo prekáža zlému tanečníkovi? Jednoduchá otázka. Zasa, to isté vedomie, ktoré mu nedá možnosť stať sa dobrým tanečníkom. Či to nie je tak? Raz je parket malý, raz sú úzke nohavice, alebo ešte čosi. Či to nie je tak?

A: Vychádza z toho, že aj v práci, aj v rodine, keď vedomie rozpráva (**IM:** Nič to neznamená. Ale poviem to naopak) že sú to ľudia alebo to, a to...

IM: A ja poviem naopak: čím sú ťažšie podmienky, čím je ťažší boj, tým je dôstojnejšie víťazstvo. A tu je veľmi dôležité: povedzme, bez ohľadu na to, kde sa nachádzaš, neustále sa učíš. Je to neustále učenie sa, neustále štúdium. Ale súčasne učenie a štúdium, ako funguje systém, je to získavanie návykov ako mu čeliť - a najdôležitejší je duchovný rozvoj. Veď keby sme aj neviem ako študovali nepriateľa, pokiaľ sme jeho súčasťou, tak, prepáčte, nemá to zmysel. Ak celý život prežijeme v súboji s nepriateľom, kde zostal život? Vojna - to nie je život. Vojna predpokladá zasa len konfrontáciu jedného voči druhému kvôli niečomu. Máme mať vyššie hodnoty, však? Ale vedomiu je to jedno, preň je hlavné, aby si robil čokoľvek, len aby si sa nerozvíjal duchovne, lebo vtedy nad tebou stráca moc. A vtedy mu bude treba dávať len toľko, ako dávame nášmu vädnúcemu kvietku, uspokojovať sa iba zvyškami, však, a nedávať mu plnú pozornosť, ktorá dáva život, ktorá dáva nášmu vedomiu nad nami moc. A z toho vyplýva... má diabol moc alebo nie? A k tejto otázke: diabol má moc len nad naším telom. Áno máme sklony aj k

úrazom, aj k chorobám a k všetkému ostatnému. Ale nad Osobnosťou - nie. Moc nad nami mu dávame sami, lebo si berie našu silu a používa ju proti nám. To znamená, že svojou pozornosťou aktivujeme tie negatívne myšlienky a vnímanie, ktoré k nám prichádza. Prichádza k nám - všimnite si to, priatelia. Nie my si ich želáme, ale do našej hlavy prichádzajú tie myšlienky, ktoré vnímame ako svoje a tie nás trápia. A tu je jednoduchá otázka: existuje depresia? Vezmime to najjednoduchšie. Neexistuje, nič také nie je. Nádcha, tá existuje reálne, ale pojem "depresia" neexistuje. (T: Vedomie). Nádcha je dôsledok niečieho života, života v nás. Je tu opäť naša imunita, nestarali sme sa o telo. No, naša chyba: niečo nás rozptýlilo a tak podobne. To znamená, že ak sa celý život zaoberáte len vlastným zdravím, zdravím svojho tela, tak nebudete mať čas pracovať, lebo práve... - nuž, to je typická odpoveď prakticky všetkých. Nemáme čas sa sledovať, imunita klesá, skutočne príde vírus, ktorý tiež chce žiť. Preto máme nádchu. Ale depresia, to je len vedomie. Pokiaľ nedávame pozornosť tým myšlienkam, ktoré k nám prichádzajú, veď nič nás netrápi, choroby niet. Existuje stav, však? A tento stav, ktorý sami živíme svojou pozornosťou (A: Áno). Hodil si to za hlavu, vstal a šiel. Ak ti vedomie ponúka sklúčenosť, ak ňa znehybňuje, znamená to, že treba čo? Radovať sa a hýbať sa. A čím viac, tým lepšie. A ešte jedno: ak systém vynakladá veľa sily na to, aby ti bránil v duchovnej ceste, tak to znamená, že niečo znamenáš, priateľ môj. A to je pravda. Nikto nebude financovať niečo, čo mu prináša stratu. Nie je to tak? Prostá otázka (A: Áno, V tomto

tu...) Znamená to, že buď sa bojí, alebo má aj iné dôvody, prečo ňa tak napáda. Znamená to, že čo treba robiť? Nepolievať (**A:** Radovať sa. **T:** Lúbiť), nepodporovať, nefinancovať útok proti sebe samému. Nuž, je to ozaj prosté.

A: Polievať a podporovať duchovné, áno... (**IM:** Samozrejme, len to.) Jednoducho skutočne tak, ako hovoríte, od ľudí je možné často počuť také zámeny, že systém je taký silný a vedomie je také silné.

IM: Ak to vezmeme ako počítač, áno, čo je počítač? Počítač - to je informácia, ktorú dostávame. Naozaj, informácií je v ňom veľmi veľa, tých, ktoré povedzme, upútajú každého človeka, povedzme tak. A môže to byť zaujímavé v ľubovoľnej chvíli pre ktoréhokoľvek človeka. Ale počítač je spojený ešte aj s internetom. To je ohromná globálna sieť, masa informácií. A čo robí? Požiera nám náš čas, náš život. Čím? Prázdnyimi informáciami a tak podobne. A čo za to dostávame? Nuž, niektorí povedia: "Návyk, potrebné informácie". Samozrejme, to je dôležité. Veď preto tam aj chodíme, aby sme získali určitú konkrétnu zručnosť, niečo sa naučili, vyjasnili si niektoré momenty, a ešte čosi. Ale niekto povie: "zabaviť sa". No rozptýliť sa tiež. Kto sa rozptýli? Tu je otázka. Ale to je osobitná téma. V tejto chvíli práve hovoríme o tom, že počítač v rukách, povedzme, ako aj tablet, je časťou globálneho systému, ktorý je veľmi silný. Nuž poďme, vyberme z neho batérie a uvidíme jeho silu. A v danom prípade, prepáčte, jeho batéria je naša pozornosť. Vkladáme náš život do toho, čo nás potom trápi. Klamú nás - a náš život sa stáva súčasťou

systemu. Je to veľmi jednoduché. A tablet v rukách Tatiany je časťou, povedzme, systému globálneho Internetu? Áno, je, pokiaľ je zapnutý. Vytiahneme batériu - a je súčasťou? (**T:** Len tu leží, áno.) Správne. To znamená, že bez elektrického prúdu (**T:** Vec...) je to len kúsok plastu s kúskom sklíčka a železa.

A: Takže fakticky bez pozornosti človeka je systém bezmocný (**IM:** Samozrejme). Ale systém tento fakt pred človekom skrýva a vykresľuje svoj obraz ako keby...

IM: Bez pozornosti človeka je systém prázdny. Nie je nič. Je to ako v súčasnosti - sú jednotky a nuly, kým máme dvojkovú sústavu. Potom sa stane zložitejšou, no bude trochu komplikovanejšia. Ale je to to isté, nič sa nezmení. No nie je to tak? V skutočnosti je všetko veľmi prosté.

T: Tiež som si spomenula na taký moment... hovorilo sa o informácii, o slove. A aj Anna sa zdôverila s tým, že ako hovoria ľudia, že môžu byť predsa činy, však? Lepšie je hneď konať. Možno ani nie je potrebné hovoriť slovami, ale demonštrovať to výsledkami.... Otázok... (**IM:** Záleží o čom.) V otázkach šírenia...

IM: Veď slovo je tiež nástroj. A keď zoberieme, čo sme hovorili v minulých reláciách o "malom džiháde", áno, - to je vzdorovanie, povedzme, systému globálne vo svete. Veľký džihád, to je vnútorné vzdorovanie, je to to, čím musí (**A:** Vytrvalosť) prejsť každý, je to vytrvalosť na duchovnej ceste. Ale malý džihád - to je vytrvalosť vo vonkajšom, to je šírenie

skutočných Znalostí, aktívne vzdorovanie systému navonok, a pomoc druhým ľuďom. A tu slovo zohráva ohromnú úlohu, lebo slovo - to je nástroj, je to inštrument proti samotnému systému. Veď keď stretávaš človeka, presviedčaš ho, rozprávaš, argumentuješ, a človek začína niečo chápať. Veď cieľom, ani úlohou nie je jednoducho, povedzme, priviesť človeka do rozpakov, však, alebo mu ukázať jeho nedostatok duchovnosti, jeho duchovnú slabosť - to v žiadnom prípade. Cieľom šírenia Znalostí je dať možnosť človeku pochopiť, že on je súčasťou Duchovného Sveta, že je Osobnosťou, alebo ako sa hovorilo v minulosti, je človekom, správne? Svojou vnútornou podstatou. Nie iba obal, kokón, (A: Áno) ako u motýľa (A: Duchom), ale aj motýľ samotný, však? A v tom je zmysel. A vytvoriť podmienky, to znamená vytvoriť také podmienky pre danú chvíľu, aby vedomie človeka nemohlo dominovať nad Osobnosťou dokonca ani pri prvom type ľudí. Vtedy aj prvý typ, hoci sa nachádza v ťažkom stave, začína cítiť. Začína cítiť Lásku, ktorá vychádza zo samotného človeka, a získava šancu prežiť. A to je to, keď hovoria: "Tento človek ma spasil". Spasil ho len vtedy, ak dotyčný človek začne žiť duchovne - skutočne získa nesmrteľnosť. Vtedy ho spasil. Ale v žiadnom prípade, ak človek ochorel, hoci aj smrteľnou chorobou a lekár ho zachránil. Na ako dlho? A tu je otázka: povedzme, predĺžil mu život? To je správne. Ale spása - to je, keď sa človek spásí. Správne?

T: Áno. A je veľmi dôležité, aby nielen, ako sa hovorí, ucho počulo hlas, ale aby práve od duše k duši išlo odovzdávanie

znalostí (**IM:** Nuž, to už je na...), od Osobnosti k Osobnosti...

IM: Samozrejme. To je veľmi dôležité. Ale len v tej etape, keď človek, s ktorým sa rozprávaš, je schopný tiež precítiť to, čo cítiš ty. Vtedy slová nie sú potrebné. Vtedy sa to podarí, áno, tak ako... toľko rozprávali, že sa aj pozerali na naše videá, aj medzi sebou (**A:** áno) komunikujú ľudia, ktorí nepoznajú jazyky (**A:** nepoznajú jazyky, áno), ale všetko chápú, všetko cítia.

A: To je veľmi názorný príklad. A ohľadne toho, keď ľudia komunikujú, tak teraz sa koná veľmi veľa medzinárodných konferencií v hnutí "ALLATRA", kde sa zúčastňujú ľudia z 30, 50 aj viac krajín sveta, súčasne sa zapájajú, majú rôzny... v tej chvíli majú rôzny miestny čas, sú na rôznych kontinentoch, ale ľudia nepozerajú na čas, niekde sú 3 hodiny v noci, inde ráno... A prečo? Prebieha komunikácia na témy, ktoré sa vyzdvihujú v knihe "AllatRa", ktoré sa preberajú v reláciách s vašou účasťou. A ľudí neuveriteľne inšpiruje sa o tom porozprávať, pretože počas rozhovoru sa skutočne každý delí s tým živým príkladom, živým vnútorným, a ono tak ožíva. A samozrejme že sa pripájajú ľudia, ktorí ani nepoznajú jazyk, ale potom takisto posielajú (**IM:** Veď oni to cítia) správy, že "ja som len niečo málo čo rozumel, ale bolo mi tak dobre. Pozeral som od začiatku do konca". A to isté aj o reláciách...

IM: A to je hlavné... veď je oveľa dôležitejšie, čo cíti sám človek ako Osobnosť, keď komunikujú Osobnosti. Veď

Osobnosť nevníma slová detailne, áno, no, je to zložité, keď sa ľudia rozprávajú medzi sebou "dva krát dva sú štyri". Jednak to nie je objektívne, tak môžeme fungovať na úrovni vedomia: "dva plus dva sú štyri". Ale ak povieme "Dve jablká plus dve jablká bude košík jablák - štyri jablká, z ktorých možno upiecť dobrý koláč - čo prijíma Osobnosť? Koláč. Tak to je, ona... má... (A: Hneď konečný výsledok, však?) Áno, nevníma tie maličkosti, na ktoré rozdeľuje systém. (T: Na čo to všetko je. A: Čiže ona vníma svet akoby celostne, však?) Správne. Systém, on stále rozdeľuje (A: Rozdeľuje), rozdrobuje (A: Áno.). Preto Osobnosť vníma takto: je Láska - je, je Život - je, je Šťastie - je. Existuje. A také drobné detaily, ktoré tak... na ktoré sa hrá satan, tie Osobnosť nepotrebuje. Sú to detailíky, no... a čo? A z toho plyní: "Málo čo som rozumel" (A: Áno) - keď si človek pozrel reláciu (A: Áno) bez znalosti jazyka, ale pocítil Lásku, pocítil celistvosť, pocítil to, čo ľudí zjednocuje (A: Áno). A to je pozitívne (A: Áno). A to je správne.

A: To hlavné v podstate (T: Hlavné...) pocítil... (IM: To dôležité.) A celkovo to, čo teraz ukazujú všetky projekty hnutia "ALLATRA" aj "JEDINÉ ZRNO", je, že pocitové vnímanie je v podstate (IM: Rozvíja sa) veľmi ľahké. Rozvíja sa (IM: Veľmi ľahko), pretože keď rozhovor vedú ľudia ako priateľ s priateľom, s vedcami, s ľuďmi rôznych profesií, národností, i keď v rôznych jazykoch, vrátane... Tiež sú časté prípady, že človek sa pýta po anglicky, a odpovedajú mu v arabčine, nigérijšťine, to znamená v množstve rôznych

jazykov. Ale základný pocit je, že vidíš, ako človeku žiaria oči, aj tebe. To znamená, že cítite...

IM: Vizuálne vnímanie - to sú žiariace oči, alebo aj iné. (**A:** No to už je ako keby druhotné, vo vnútri je toto...) A poviem tak: v ten moment môžu oči u niekoho planúť, ale keď jednoducho vychladla žiara v očkách, chápeš? (**A:** Áno) Lesk v očkách - nie je podstatný. (**A:** Áno, nie je to podstata) Ale oheň v očiach - ten je možné pocítiť. Ale na obrázku ho neuvidíš. Hoci sú rozdiely, áno, samozrejme, sú živé, no to... skôr to viac cítiš, a nie len hodnotíš obrázok (**A:** Áno, samozrejme). V tom je zmysel. (**A:** Samozrejme, je to veľmi cítiť, pretože...) Ale prečo to hovorím? Lebo vždy operujeme slovnou zásobou, ktorá je v nás šablónovito uložená z tejto celosvetovej pavučinky aj z toho, čo sme dokázali nazbierať, správne? (**A:** Nuž áno) A čím to robíme zložitejšie, tým viac ľudí nás nechápe. Veď keby sme sa spolu teraz začali rozprávať učene vedeckým jazykom, kto by nás pochopil? Ale keď komunikujeme od duše k duši, tak aj tí, čo náš jazyk nepoznajú, nám rozumejú. (**A:** To je pravda.) Lebo Láska, tá je pre všetkých jedna. V tom je zmysel. (**A:** Áno, je to veľmi cítiť.) Samozrejme.

T: Tiež ste, Igor Michajlovič, tak pekne povedali, že Láska je pre všetkých jedna. A veď skutočne v spoločnosti si ľudia, pri vzájomnej komunikácii často kladú otázku: "Ako nájsť spoločný jazyk s iným človekom?" A...

IM: Ale on je jeden. Ak s človekom, tak je jeden. Veď všetci

Ľudia navzájom komunikujú výlučne jedným jazykom. Je to najstarší jazyk, ktorý sa objavil ešte vtedy, keď človek nemal telo. (T: Jednoducho byť v Láske...) Úplne správne

T: Samozrejme, k druhému človeku, predovšetkým k jeho Osobnosti.

IM: Správne. A keď ľudia vnímajú jeden druhého vizuálne (ale to už zachádzame do detailov, áno, nuž, pre tých, ktorí sú už viac duchovne slobodní), keď vedomie vnucuje obrázok, a my ho prijmem ako obraz človeka (odev, účes, a ďalšie), tak to je nesprávny prístup. To je výhodné pre naše vedomie. Keď je človek viac duchovne slobodný, čo vníma v prvom rade? Obraz, trojrozmerný obraz, alebo vnútornú podstatu? Samozrejme, vnútornú podstatu, to znamená, že prebieha vzájomné pôsobenie, interakcia. (A: Cíti, ako sa chveje.) Samozrejme. A obraz nemá žiaden význam. Ani rozdiel medzi pohlaviami nemá význam.(A: Áno). Prečo? Lebo duch nemá pohlavie, a v tom je zmysel.

T: Tiež je podivuhodné, keď človek komunikuje s človekom, a skutočne prebieha vnútorná odozva, keď Osobnosť komunikuje s Osobnosťou. A ty chápeš, že teraz sa odohráva pocitová komunikácia, naplnenie duchom. Ale vedomie rozpráva ľuďom, že: "Nie, nie, to neboli hlbinné pocity (A: Áno). Najskôr to bolo niečo, čo by nemalo... nie je v kategóriách popisu vedomím."

IM: A vedomie... A tu je to správne, pravdu majú tí ľudia, ktorí o tom hovoria. Vedomie vždy všetko popiera. A u

mnohých dokonca vyvstáva otázka: "A moje duchovné... rozvoj duchovnej slobody - to je, keď vedomie zmlkne? "Vedomie, priatelia moji, vtedy zmlkne, keď vy, dá Boh, budete duchovne slobodní a opustíte, ako motýľ opúšťa kokón, tak aj vy opustíte svoju telesnú schránku spolu s vedomím. Vtedy aj ono zmlkne. Ale pokiaľ budete v ňom, ako motýľ v kokóne, dozrievať a rozvíjať sa, dokonca vyzretí... Veď aj motýľ vylieta vyzretý, však? A nejaký čas už vyzretý pobýva v kokóne. Tak aj človek, ktorý získal duchovnú slobodu, zostáva ešte v tele, a prináša, poviem tak, úžitok Duchovnému Svetu, a tak podobne. Ale stále sa nachádza pod sústavným útokom svojho vedomia. No ale čo to znamená - "byť pod sústavným útokom"? Tu by som chcel uviesť také prirovnanie (vrátíme sa troška), už sme raz hovorili o chudákoch psí-koch v predchádzajúcich reláciách, tak to ukážeme na nich. Keď človek prvého typu (vrátíme sa), no predstavte si: dojča, ktoré sa práve narodilo, na deviaty deň (na deviaty), no a pár takých... Aké psy sú najstrašnejšie? Zoberme pitbulu. (**A:** Buldogy.) Pitbulu, buldogy... aký je v tom rozdiel. Nuž alebo veľké a silné (**T:** prečo nie maličké...). Veľké a silné - bernardíny. (**A:** Čivava.) Áno, a pár bernardínov nad týmto nemluvnatom. Aké má šance? (**A:** Ani na to nechcem myslieť.) Žiadne. Ale keď je duchovne slobodný, tak si predstavte dospelého človeka a maličkú čivavku. Bude havkať? Áno, priatelia, bude. Aj papuče bude kraďnúť aj všetko ostatné. Ale veľa škody nenarobí, ani žiadne nebezpečenstvo nehrozí, či nie je tak? A tak preto, priatelia, treba svojich vlkodavov premeniť na maličkú čivavku. A na tom treba

pracovať.

T: Igor Michajlovič, tiež ste povedali významné slová o tom, že si človek sám (**IM:** Výlučne) vytvára podmienky pre rozvoj Osobnosti a spoločnosti, pretože mnohí nesprávne chápu, čo sú to podmienky pre dozrievanie Osobnosti. Rozmýšľajú aké podmienky je treba zmeniť, aby došlo k transformácii.

IM: Áno. “Je treba ísť do kláštora, aby som bol bližšie k Bohu” ... Priatelia, čím viac to takto robíme, tým ďalej sme od Boha. Veď cestu k Bohu, chrám Boží, skutočný chrám Boží, no a ako prídavok i diabla s jeho peklom, nosíme v sebe. Preto nie je dôležité, kde sa bude nachádzať vaše telo, to mi verte. Oveľa dôležitejšie je, kde budete vy v tej chvíli. Je to skutočne tak. Nie je možné nájsť Boha vo vonkajšom. Už sme o tom veľa hovorili. Miesto pobytu nehrá žiadnu úlohu, to len vedomie nám rozpráva: “Keď budeš v kláštore, nič svetské ťa nebude odpútavať, budeš prebývať v modlitbe...” Ale váš satan, kam sa podeje, priatelia? Bude vám pripomínať minulosť, bude ti rozprávať, aký si hrdina, však? Osobitne, keď sa v kláštoroch ľudia dávali zatvoriť, s nikým nekomunikovali, boli snáď bližšie k Bohu? To je práca na sebe? Nuž, prepáčte, ale ja to považujem za slabosť. A to aj je duchovná slabosť. Chceme ujsť od satana, nájsť kút, kde nás nedostane, a tým “budeme bližšie k Bohu”. To nie, ale práve naopak: je treba ísť medzi ľuďmi, tam, kde je ho plno. Veď tak sa prejavuje duch a dôstojný bojovník, či to nie je tak? Ale nie bojovník v zmysle vzdorovania rovnakému anjelikovi akým si aj

ty, ale bojovník v zmysle boja proti satanovi. Ved' to je jediný nepriateľ, ktorého človek má. Žiadnych iných nepriateľov nemá, a to je pravda. Dokonca aj medzi ľuďmi, ktorý sa stali nepriateľmi, medzi nimi stojí diabol, ktorý z nich spravil nepriateľov. Ved' nikto iný to nespravil, a to je pravda. Tak kto je váš nepriateľ? Prepáčte, ale to je pravda. Jediný nepriateľ je diabol. A tu nastáva dôležitý moment, ktorý sa prejavuje v tom, čo robí: znehybňuje človeka, zamieňa mu všetky hodnoty. Hovorí... diabol hovorí človeku, že je slabý, že nič nezmože, nezaslúži si to, alebo vraví: "Sadni si a čakaj, príde k tebe." Čo k tebe príde? Prepáčte, tieto príklady, ktoré vraví a často rozpráva... V predchádzajúcich reláciách sme hovorili o islame. Najparadoxnejšie je, že: niektorým ľuďom satan podsúva príklad o prorokovi Mohamedovi (Mier s ním), ako za ním prišiel Džabrail (pozn. arch. Gabriel), a on sa stal duchovným. Džabrail k nemu prišiel až vtedy, keď sa stal slobodným. Vtedy prišiel. Ale prečo vedomie nehovorí o tom, koľko rokov bojoval nad sebou, a hľadal, a aktívne vzdoroval vedomiu? Až keď získal vnútornú slobodu a mohol počuť a stal sa toho hodný, vtedy k nemu prišiel Gabriel a začal ho učiť detailom, či nie je tak? Ale vedomie človeku vraví: "Sed' - a príde k tebe". Kto príde? Okrem démonov nikto nepríde. A mnohí vravia, že počujú, ako ich vyučujú akési sily.... (T: Áno. Naozaj, veľmi často... A: Alebo k nim prichádza ktosi vo sne, obrazy duchovných ľudí, a niečo rozprávajú...) Aj v sne k nim prichádzajú, a rozprávajú, ... A otázka, priatelia: a čo vám hovoria? Ktorou nohou vstať, alebo akú energiu do ktorej ruky viesť? To sú meditačné

cvičenia, ktoré sú namierené na sústreďenie sa na čakrách, prevod energie z jednej ruky do druhej (T: O, áno...) a tak podobne. A tak mnohí čakajú, že? Vzostup kundalíni (T: Áno, k tomu je veľmi veľa otázok)... Priatelia, vzostup kundalíni, to je to, čo prebieha, prepáčte, na duchovnej ceste na úrovni škôlky. To vôbec nie je zložité. Ale ľudia hovoria: "To je vyšší stupeň oslobodenia". Čoho? Od koho? (T: Na čo?) No, podráždenie parasympatických uzlín. Skutočne, prebieha... no, aby to bolo zrozumiteľné, odoberá sa statické napätie z neurónov hlavného mozgu. Hovorím Vám to už ako lekár, prepáčte. Áno, prichádza pokoj, človek cíti úľavu, a čo je hlavné, rozšírenie svojho vedomia. (A: Vedomie...). Priatelia... šesť sekúnd. Prvotné vedomie odpája druhotné doslova veľmi ľahkým procesom, áno, pri duchovnom rozvoji. A čo človek cíti? Absolútne uvoľnenie svojho vedomia, absolútne rozšírenie, pokoj. (T: Slobodu od druhotného) Prečo? Nič netlačí. Je to zložité? Nie, nie je. Áno, nie je tu povzbudivý účinok, ktorý prebieha pri nadmernom podráždení parasympatika, áno, keď sa to prejavuje takýmto podráždením, a podobne. To sú efekty, priatelia. No toto, viete, je ako.... Porovnal by som to, kto vie (a mnohí to už poznáte), sú filmy 4D, áno, (A: Áno, a sú už aj 5D, 6D dokonca), keď tam fúka vietor, pobejú tam akési myšky, a ktovie čo ešte. Nuž, priatelia, to už sú naozaj atrapy. Je to všetko o tele, s duchovnom to nemá nič spoločné. (T: Dekorácie). Je to práca prvotného vedomia s druhotným vedomím. Takisto, ako autogénny tréning, tak ako aj meditácia... Duchovná praktika - je duchovná, je to stav dominancie Osobnosti,

ducha. Práve v tom je zmysel. Dominancia nad kým? Nad tým istým vedomím, nad tou istou materiálnou podstatou. A čo je, prepáčte, stav modlitby? To je, keď človek o nič neprosí... Veď ako môžeš od Boha, od Duchovného Sveta, prosiť čo i len kôrku chleba? Na čo? Aby nezomrelo telo? Či je Osobnosť materiálna, chce jesť alebo potrebuje peniaze (T: Pre hmotu), alebo chce zdravie? Môže Osobnosť ochorieť? Je to jednoduchá otázka: vari môže duch ochorieť? No, predsa sa hovorí: "Boh je všemohúci a musí mi dať...". Ale on nie je nikomu nič dlžný. To my musíme dozrieť a prísť tam. "A to, že všetko stvoril?" Áno, stvoril. Všetko stvoril. Aj to, prepáčte, čo nazývame systémom, diablom a tak podobne. Samozrejme. Kto to stvoril? Z vôle Božej bolo stvorené všetko, ale zase, kto o to prosil? Bolo to na žiadosť ľudí, aby prichádzali zrelí Anjeli. Pre tých, čo nás počujú prvý raz a hovoria: "Odkiaľ to je"? Priatelia, prečítajte si dejiny, staré náboženstvá, nájdete tam o tom zmienky. Veď sa tam o tom jasne hovorí. (A: Áno).

T: Igor Michajlovič, čo sa týka budhizmu, pýtajú sa na toto: čím sa líši stav osvietenia od stavu spasenia? Pretože....

IM: Vysvetlím to. Veď my sme to už aj vysvetľovali. Stav osvietenia - to je rozšírenie vedomia a pokoj, je to dominancia prvotného vedomia nad druhotným. Má to vzťah k duchovnému rozvoju? Nie. Žiaden. Stav osvietenia nemá vzťah k duchovnému rozvoju, priatelia. Stav svätosti - to je niečo iné. Prečo? Pretože nepracujeme s vedomím. My ako duchovná Osobnosť, ktorá sa rozvíja (zdôrazňujem, ako

Osobnosť), jednoducho nefinancujeme svojou pozornosťou prvotné vedomie natoľko, že ono prechádza na našu stranu a postaví sa proti druhotnému vedomiu. A tu prebieha duchovná kontrola nad prvotným vedomím, ktoré začne kontrolovať druhotné. Toto je stav svätosti, áno, toto je naplnenie Duchom Svätým, to je dominancia Svätého Ducha v človeku. Je to oslobodenie, spasenie? Nie, priatelia. Je to priblíženie sa k tomu, ale nie je to spasenie. Prečo? Lebo sa hráme. Ako malé deti na pieskovisku, snažíme sa niečo postaviť. Alebo, ako mnohí vedia, také drevené pyramídky, viete, keď tam rozhádzali kruhy viac naširoko, a my sa ich snažíme správne poskladať, aby sme na vrchu postavili pyramídku preto, aby naša pyramídka bola pod kontrolou. To sú tie prvotné hry. Ale, áno, toto už je svätosť. A spasenie, prepáčte, to je vtedy, keď začínate žiť. V skutočnosti život - to je veľmi ľahké, naozaj ľahké. Treba jednoducho pracovať na sebe preto, aby sme pochopili túto jednoduchosť. Ale nepodriaďovať sa svojim vedomiam. Veď ľudia často hovoria, že vedomie im začína rozprávať o tom, že: "Už si spasený, už si duchovný. Chod' si pospať a všetko prejde. Sed' a nič nerob". A už ňa začína komandovať: "Už si všetko dostal, už si s nimi. Už je všetko dobré." Ale nie, priatelia. Aj keby ste boli s kýmkoľvek, toto je individuálna práca. Ľudia sa spájajú práve na tejto duchovnej vlne, cítia jeden druhého, ale, prepáčte, cítiť - to neznamená byť už spasený. Je to pohyb. Teda začíname počuť jeden druhého, ale neznamená to, že by sme splynuli, však? Teda, že už žijeme jedným životom. Nie, veď počujeme ľudí aj v TV, aj na ulici, počujeme, chápeme, ale

ešte nie sme jedno. Tak je to aj tu. Ale už to dáva šancu človeku, ktorý pocitovo vníma, hovorí to o tom, že je na správnej ceste, že sa stáva slobodnejší a slobodnejší, že už žije viac duchovným vnímaním, že jeho Osobnosť rastie, dospieva, rozvíja sa. Treba proste v daný moment nepočúvať vedomie, že "všetko je už dobré, ľahni si a nič nerob - a ono to príde." Nepríde. A práve paradox spočíva ešte v tom (spomenula si budhizmus): čo urobil satan, však? Nech to bolo akokoľvek, no prebehlo veľmi zaujímavé rozdelenie. Ak sa pozrieme, povedzme, s odstupom, tak z toho vyplýva, že v mnohých náboženstvách (berieme tie najzákladnejšie - kresťanstvo, islam), čo spravil? Ponechal Boha, ale odstránil prácu na sebe. A pozrime sa na budhizmus. Čo spravil tam? Ponechal prácu na sebe, no odstránil pojem Boha. Zaviedol pojem "vedomie" a dosiahnutie pokoja. Nie duchovného oslobodenia, ale pokoja. A to je čo? (A: Pokoj. T: Stav vedomia.) Rozpustenie sa, teda spánok. To je, keď subosobnosť bude spať. Nebude zažívať útrapy v pekle, bude len spať, je to ako najvyššia odmena. Prepáčte, celý život na sebe pracovať, a nakoniec sa ocitnúť v akejsi anabióze?! A kde je radosť, kde je šťastie, kde je život, na čo? Prečo vkladať toľko času, toľko pozornosti do vopred mŕtveho? V čom je zmysel? Nuž, tak pracuje systém. Systém zamieňa. Ľudia to chápu, cítia. Keď cítia, žijú, dosahujú niečo väčšie, stávajú sa Budhom, získavajú nesmrteľnosť. Či môže Budha zomrieť? Nie. A prečo potom Budha nemôže zomrieť, ale, prepáčte, budhista sa má rozpustiť a stať sa ničím, zmiznúť?

T: Jednoducho si myslia, že tento stav, stav Budhu, nuž je ako... nie všetci veria, že to môže každý človek....

IM: Správne. Nie každý verí, a vedomie každého človeka tomu vôbec neverí. No to je povinnosť človeka - stať sa slobodným, stať sa Anjelom. No, nazvime to Budhom, nazvime to, ako chcete, Anjelom... veď podstata je rovnaká.

A: O tom, stať sa Anjelom... Ľudia sa pýtajú na spasenie, že vedomie často zamieňa, že sa musí niečo konkrétne stať, teda splynutie - a potom sa všetko zmení. A ešte vznikali také otázky: ako určiť podľa príznakov, že už si Anjel, ako sa to pozná?

IM: Nuž, dám vám dobre rozpoznateľnú definíciu. Poviem to znova. Priatelia, pokojne si sadnite, ukludnite sa a spravte si analýzu svojho dnešného dňa, aj včerajšieho, a tak podobne - a pochopíte, aké veľké sú vaše psíky. A robte tak, aby sa stali maličké, malilinké, ako čivavky. A potom jednu čivavu úplne odstráňte - nie je potrebná, stačí, aby štekala jedna. A to sú príznaky. Veď keď vy "raz", tak aj ona raz - a ušla, chápete? A ticho tichučko sedí a počúva, pričom to nie je bezočivá a zlostná čivava, ale poslušná čivava. Ona bude aj tak, ako som už hovoril, papuče kradnúť a hrýzť, ale to je neškodné, nie je to nebezpečné. To je prvý príznak - čím menej vaše psy dominujú nad vami, tým menej sa ich v konečnom dôsledku bojíte, no nie je možné neľúbiť čivavu. Nuž naozaj, priatelia, ak berieme už vyššie pochopenia, skutočne vyššie pochopenia, a táto otázka sa otvárala v starých

náboženstvách: Je možné ľúbiť diabla? Je to možné, keď je tvojim krotkým psíčkom, ako čivava. Pýtam sa jednoducho, ako sa dá neľúbiť čivavu? Ale iba v tom prípade, že je to váš krotký a veľmi poslušný psík. Ale keď je to dominujúci vlkodav, ktorý ťa ani nevpustí domov, to pardon, ako ho možno ľúbiť? Môžeš si ho vážiť - ale z hľadiska toho, že je silný a nebezpečný, a môže ti poriadne uškodiť a ty si nútený sa mu podriaďovať. Ale to nie je úcta, priatelia. (**A:** To je otroctvo.) Teraz to Anička povedala, čo to je. A žiaľ, prakticky celý svet sa teraz nachádza kde? (**A:** V otroctve. **T:** Systému.) Koho? (**A:** Systému, ale...) A o čom to vypovedá? O totálnej dominancii satanizmu v hlavách ľudí na celom svete. A samozrejme vidíme výsledok tejto, povedzme, zvieracej práce, povedzme, dominancie nad Osobnosťami. A ak rozmýšľate správne, tak z toho plynie... Ak sa k tomu naozaj postavíme čestne, tak celý svet sa drží v otroctve čivavy. (**T:** Ó, Bože.) Lebo každý človek je schopný svojho vlkodava (vlkodavov, on nie je jeden, ale každý ich má niekoľko) zmeniť na jednu čivavu, dobrú, milučkú, ale trošku, ako sú aj všetky čivavy, zákerné, zlé a chuligánske.

A: Ale jej samotnú podstatu nezmeniáš. Ako bola vedomím, tak aj vedomím ostane.

IM: Pes ostane psom, ale my môžeme tohto satana zmeniť na milé, pokojné zvieratko, ktoré bude, s prepáčením, za pravidelnú porciu jedla sedieť a plniť všetko, čo mu prikážeme. Tak to má byť. Ale teraz je u nás všetko presne naopak. Naše vlkodavy riadia celú spoločnosť, a spoločnosť

vytvára to, čo chcú ony. Odtiaľ máme... pozrite sa na ulicu - a uvidíte, čo sa deje po celom svete. Chodíte do spoločnosti, do hocijakej, však je tak? Chodíte do hocijakého kolektívu, je to jedno kam: na trhovisko, do obchodu, do výroby, a čo vidíme?

A: Ale súčasne je možné vidieť, nakoľko sa celý kolektív môže zmeniť, keď je v ňom čo len jeden človek, ktorý reálne začne na sebe pracovať (**IM:** Správne) a krotiť svoje vedomie (**IM:** Absolútne správne). A to je tiež možné teraz vidieť, aj v kolektívoch, kde sú stretnutia o globálnom partnerstve, kde sú svedomití vedúci. Delia sa tým, ako sa stali partnermi a prijali "Sedem osnov ALLATRA" - a nakoľko sa zmenil celý kolektív, hoci... (**IM:** Nie proste prijali, ale začali ich...) Prijali... A pretvorili ich v činy... (**IM:** Prijali ich duchovne.) Prijali ich vnútorne. Áno, toto som mala na mysli (**IM:** Absolútne správne), že ich prijali na vnútornej úrovni, (**IM:** Ako návod k činu) a začali na sebe skutočne pracovať v praxi. A vidia, ako sa mení kolektív, (**IM:** Samozrejme), ako sa menia ich vzťahy s partnermi, a dokonca, ako sa menia vzťahy partnerov k nim. A to všetko preto, že jeden človek v sebe začal meniť tento model správania sa.

IM: A čo je to kolektív? (**T:** To si ty. **A:** To si ty, ako už vieme.) A či to tak nie je? Jednoduchý príklad. Kolektív, v ktorom sa vôbec necítíme dobre a v pohode. Ako nepríjemne a ako nepohodlne, a prečo? Lebo ho tak vnímame, či to nie je tak? Teda kolektív, v ktorom pracujete, učíte sa, to je jedno, trávite voľné chvíle, ale kolektív - zostáva kolektívom. Je to

skupina ľudí, ktorá nám môže vytvárať diskomfortné podmienky. Kde vznikajú tieto diskomfortné podmienky? (T: V tebe, Ty si vytvoril tieto...). A v prvom rade... (A: Vo vedomí?) Vo vedomí. Ved' tam sa vytvárajú. Vidíme v niekom nepriateľa (A: Áno) - a cítime diskomfort, cítime sa zle, nechce sa nám do tohto kolektívu ísť, lebo tam nás niekto hodnotí. Prepáčte, ale to je väčšinou nehorázna hlúposť, či nie? Prečo? Lebo všetko, čo si ono navymýšľa, všetko je v hlave. A človek je schopný všetko zmeniť. Ale namiesto toho - čo začne človek robiť pod diktátom vedomia? Začne sa prispôbovať kolektívu, stane sa súčasťou tejto zvieracej tlupy, či nie je tak? (T: Začleňovať sa.) Začleňovať sa do kolektívu. Žije podľa zákonov tejto svorky. Platí, že aký je vodca kolektívu, taký je aj kolektív. No nie je to tak? Ale kto zvyčajne dominuje vo svorke? Väčšie zviera. Je to tak, že? Preto aj kolektívy sú také, preto sa aj ľudia v nich tak cítia. Ale stačí skrotiť v sebe zvieratko a sám sa stať človekom - aj kolektív sa mení. Je to paradox: bola to zvieracia svorka a premieňa sa na príjemnú, prepáčte to podobenstvo skupinu milých baránkov.. To neznamená, že by sa stali baranmi, to v žiadnom prípade len jednoducho dávam príklad hrozby ale ak niekto videl maličké jahniatka tak to je zázrak. (T: Do kolektívu navzájom príbuzných duší.) Povedzme že, milých a príjemných (A: Vzájomné porozumenie, však). Ale na kolektív príbuzných sa zmenia až vtedy, keď sa zaoberajú duchovnom. Vtedy áno, cítia sa.... a to nie sú ani príbuzní... Príbuzní, to je skôr stav rozumu. Pripútava to k tomu, kto koho porodil (A: Ako príbuzenské vzťahy), kto je s kým príbuzný v treťom

kolene a čo ja viem ešte. A tu máme príbuzenské vzájomné vzťahy, máme zodpovednosť máme (A: Pripútanosť, však) pripútanosť, podriadenosť niekomu, poslušnosť a podobne to sú príbuzenské väzby. A jednota sa začína práve na úrovni Osobnosti, prečo Duchovný Svet pozostáva, povedzme tak z Anjelov, však? A Anjeli, to sú kto? To sú tí, ktorí sú v každom z vás, priatelia. To je práve Osobnosť, ktorá musí dozrieť a stať sa Anjelom, oslobodiť sa. A práve z nich pozostáva celý Duchovný svet, to, čo nazývame Bohom, večné a nekonečné, a to je pravda. Preto to je jednota, to je nuž... to nie sú príbuzní. Je to jeden celok. A keď sa dokonca pozrieme na kolektív, veď v každom je anjeli. Jednoducho nad každým sú rôzne psy, aj podmienky existencie týchto anjeličov a každej Osobnosti sú rôzne, však. Ale aj tak ich môžeme cítiť. Jediné, čo to vyvoláva, ak ide o prvý typ, alebo Osobnosť v potlačenom stave, je zármutok, samozrejme aj smútok, aj ľútosť. Nuž, to už je voľba ľudí. A opäť voľba tej ktorej Osobnosti. Horšie je, keď Osobnosť nemôže voľiť, lebo nevie z čoho. A pozrite sa, v čom je paradox. Veď teraz sa poriadajú stretnutia ľudí, a mnohí sa spoznávajú po prvýkrát na zhromaždeniach ALLATRA po celom svete, však (A: Áno). Čo hovoria ľudia? Veď mnohí poukazujú na to, že si mysleli, že nič také už na svete neexistuje. (A: Áno, áno, áno, viete, veľmi mnohí...) Sú to ľudia rôznych náboženských konfesíí, patriaci (A: Áno) k rôznym cirkvám, vierovyznaniam. Zmýšľajú rovnako na rôznych kontinentoch. (A: Presne tak). Ale ľudia to cítia.

A: Ľudia to cítia, a mnohí hovoria, že keď sa dostávajú do styku s činnosťou hnutia AllatRa, s účastníkmi, tak mnohí hovoria, že o tom snívajú: v Kórei, v Amerike, v Japonsku. (**IM:** Všetci ľudia po tom túžia.) Teda tí, ktorí s tým prišli do styku, hovoria: „Od detstva som sníval o takom spoločenstve, a doteraz nemôžem uveriť, že to existuje, ale existuje. Teda vidím, čo robíte, to, čo spoločne robíme, a napĺňa ma to radosťou. Byť toho súčasťou – to je jednoducho obrovská radosť.“ (**IM:** Samozrejme). Lebo to je to, o čom človek od detstva sníval.

IM: Je to potreba, je to potreba každej Osobnosti, je to potreba každého človeka (**A:** Áno), je to skutočne tak. Svet musí byť v mieri (pozn. *mir* v ruštine: svet aj mier). Preto aj tak znie „mier“. Nezná, prepáčte, ako „vojna“, alebo tak podobne (**A:** Áno), správne? (**A:** Áno) Je to vnútorná potreba, skutočná potreba. Veď Osobnosť, i keď slabučká, nerozvinutá, cíti svoju dušu, cíti Svet Boha, cíti jednotu s každým človekom, ale jednoducho jej to nedajú pochopiť, nedajú jej to rozvinúť. Ale keď sa s tým človek stretne, tak... chápe celú tú iluzórnosť (**A:** Áno) všetky tie zvieratá a všetky rozprávky vo vedomí. A ukazuje sa, že takto je to možné. Ale takto - nie že „je to možné“ - takto by to malo byť. Ľudia majú žiť spoločne v mieri, v láske.

A: A v praxi chápeš, ako... ako je to možné, skutočne v mieri, v láske, vo vzájomnom pochopení (**IM:** Samozrejme ľahko) s človekom, dokonca aj keď si ho predtým nepoznal (**IM:** Samozrejme), ale cítiš to.

IM: A teraz otázka: a myslíte si, že by sa toto dnes dialo, keby predtým množstvo ľudí len sedelo, čakalo, a nič nerobilo? Nedialo. A prečo to dnes vo svete existuje? A prečo sa s tým dnes ľudia stretávajú a získavajú tento stupeň slobody, začínajú chápať, oslobodzovať sa, dosahujú osvietenie, áno, alebo aj svätosť? (**T:** Pretože ľudia sú sami nositeľmi toho, čo teraz cítia.) Správne. A to prvé a najdôležitejšie je (**A:** konajú), že vstanú a robia.

A: Áno. Nehľadiac na to, že vedomie môže veľmi veľa rozprávať (**IM:** Samozrejme). Ale človek nečaká, až vedomie prestane hovoriť, aj tak koná, pretože v jeho vnútri (**IM:** Samozrejme) na prvom mieste, áno, do popredia ide to, čo je vo vnútri.

IM: A keď si spomenieme, keď naši účastníci (sú to dobrovoľníci) veľa pracovali (**A:** Áno), snažili sa, a bolo až smiešne, že Koordinačné centrum (KC) bolo poloprázdne. Teraz je tu plno, je tu množstvo ľudí odvšadiaľ (**A:** Áno). A prečo? Pretože vedomie každému hovorilo (**A:** Áno): „Nepôjdem do KC. Načo by som tam chodil, alebo vôbec hoci-kam? Už je tam všetko obsadené, a ľudia už všetko robia“. (**A:** Všetci... ľudia naozaj rozprávali, že vedomie im hovorilo...) Priatelia, nie je možné mať všetku prácu hotovú, verte, svet je obrovský. Satan je veľmi silný. Pozrite sa, čo vám hovorí. Ak chápete, že mu treba vzdorovať, znamená to hlavne, že treba niečo robiť – vstať a ísť. Je to pravda, však? (**A:** Samozrejme). Ak budeš sedieť a nič nerobiť, tak nič nebude.

A: Nuž, a ja som sa tiež chcela opýtať na to, čo vedomie ľuďom niekedy ešte hovorí, že „nemám dosť skúseností“, alebo „nie som toho hodný“, alebo „nemôžem toto robiť“. Ale veď to je...

IM: To je zasa ponižovanie (**A:** Áno) samotného človeka vedomím (**A:** Áno). Snaží sa ho ponížiť, znehybniť a odzbrojiť: „Nemôžem“. Všetci môžeme veľa. A práve malý džihád znamená pohyb, činnosť. Činnosť zameranú na oslabenie sily satana. A tie činnosti sú rôzne. Nie je nevyhnutné dokonale ovládať počítač, byť akýmsi programátorom, vytvárať programy. Priatelia, veď je možné jednoducho sedieť na lavičke, prepáčte, a zhovárať sa s ľuďmi, a súčasne tak urobiť ohromnú prácu a pomôcť mnohým Osobnostiam dosiahnuť duchovnú spásu. Nie je to tak? (**A:** Samozrejme. Áno, tak). Prosto treba byť Človekom, byť otvorený, a najdôležitejšie – nebať sa satana a nepodliehať hlúpostiam, ktoré diktuje. Keď cítiš jedno a chápeš, že to tak má byť, ale vedomie ti hovorí: „Nie nerob to. Netreba nikam chodiť. Sed' doma a čakaj“ – vstaň a choď! Inak zomrieš (či to nie je tak?), sediac na gauči.

A: Ale ty budeš Žiť, a tento Život budeš ešte (**IM:** Správne), ešte viac... rozširovať (**IM:** Správne), preto, že konáš. (**T:** Duch koná. **A:** Duch koná.)

IM: Absolútne správne. Nie je možné ho umlčať, aj tak bude konať. Ale ak cítiš, že netreba nič robiť, tak prepáčte, to nie sú pocity, ale zase len program vedomia, ktoré vraví: „Už si všetko dosiahol, už si veľa pochopil“. To sú dve krajnosti:

buď ti hovorí, že „Už si Budha, Archanjel, alebo neviem čo ešte, už nič nepotrebuješ, môžeš všetko.“ Alebo ti vraví: „Nič nemôžeš. Si celkom neschopný, chudák, nešťastný. Kam by si išiel?“ (T: Ved' Duch...) Všetkým to rozpráva (T: Áno), priatelia, to treba chápať. Ale na to, aby si to pochopil, je jednoducho treba komunikovať s ľuďmi (A: Áno). A pochopíte, že skutočne to isté, jedno a to isté rozpráva všetkým už tisíce rokov. Ale načo niečo meniť, keď to ide aj bez toho? (T: Funguje) Funguje, a účinne funguje. Ale niekedy nastupujú časy, kedy prestáva fungovať, pretože ľudia sa začínajú prebúdzajú. A tu je dôležité nespáť.

T: Áno. Ved' človek ani nepozná reťazec udalostí, však? To, ako bude konať v ňom a prostredníctvom neho Duch Boží.

IM: Nuž, takto je to zaujímavejšie. Keby ľudia poznali, povedzme, celý reťazec, - nuž ako ono... chápeš, život by nebol zaujímavý... to po prvé. Po druhé, budúcnosť nie je určená, môže sa meniť voľbou ľudí. Dokonca aj osobná budúcnosť človeka je rovnako nestála. Keď mu... no jednoduchšie, poďme, zoberme si zasa tie naše psy. Keď nad maličkým dojčatom stoja dva obrovské psy, a k tomu sú ešte ľudozžrúti – tak ono nemá žiadne šance. Ale keď, prepáčte, dieťa podrásť, a psy sa zmenšili, už to nie sú dva vlkodavy, ale no povedzme napríklad... dva jazvečíky, a dieťa je väčšie, tak sa už nejako šance vyrovnávajú. Nie je to tak? (A: Áno.)

T: Igor Michajlovič, dotkli ste sa takej otázky, ako je "osud". A veľmi často ľudia, ktorých v tradičných náboženstvách

nazývajú svätými, predpovedajú aj osud človeka, dokonca aj osud celých štátov.

IM: Poviem to takto: futurologické predpovede sa dajú zostaviť veľmi ľahko. Veď systém vždy dopredu hovorí o svojich plánoch, a keď si aspoň troška slobodný od... od diktatúry zvierafa v svojej hlave. Preto pochopiť to je veľmi ľahké, ale je to v tom, že všetko sa dá zmeniť. Tu jednoducho, no, povedzme, vychádzajúc z dnešného dňa, ak sa nič nezmení, tak to bude takto. Ale ak to zmeníme? Bude to tak, ako hovorí? (**T:** Nie). Tak je to s predpoveďami. (**T:** Nevie ako). A už sme hovorili, že mnohí proroci, ktorí bohvie kedy predpovedali o Amerike, že... Taký štát ako Amerika ešte ani nebol, predpovedali, že tam bude štát, a že tam bude štyridsaťštyri... štyridsiaty štvrtý (**A:** Prezident) prezident bude, však. No a čo? A čo vidíme? (**T:** Štyridsiaty piaty.) A to je odpoveď. (**T:** Sú zmeny.) Ak niekto bude úprimne chcieť a má duchovnú silu, tak sa všetko zmení, priatelia. Práve preto, aby sa to všetko zmenilo a bolo lepšie, každý z nás musí disponovať touto duchovnou silou. Ale smerovať ju tvorivým smerom, prijateľným pre Duchovný Svet. Ale v žiadnom prípade nie výhodným pre satana, správne? (**T:** Áno) Nesmie sa slúžiť živočíšnemu.

A: Veď ak sa v kolektíve ešte toto deje, tak... to je to, ako ste uvádzali príklad, keď je človek s dvoma psami, ale toto je, keď je sám. A keď je veľa ľudí, veď je to jednoduchšie, keď je v kolektíve viac ľudí, aj v celej spoločnosti?

IM: A aký je v tom rozdiel? Veď tu, Anička, ide o to, že keby sme boli v akomkoľvek kolektíve, koľkokoľvek ľudí by tam bolo, aj tak zostávame sami so svojimi psami. Kým sa ich nezbavíme, sme sami. Je nám ľahšie, povedzme že, keď sú s nami druhí ľudia, ktorí majú len maličkú čivavu, no nejako... a i oni sú už dospelí, chápeš? A vtedy je samozrejme už aj vlkodavom nepríjemne. Už nedominujú nad dojčatom, však, alebo ako jazvečíky, povedzme, nad školákom. Pretože sú dospelí ľudia s maličkou čivavou. A už sa cítia bezpečnejšie, majú si z koho brať príklad a kam rásť. No, a to je duchovný kolektív, keď sa ľudia rozvíjajú, keď napredujú. Samozrejme je to jednoduchšie, lepšie, bezpečnejšie. Ale i tak, ak nebudeš na sebe pracovať, tak aj keby si bol v akomkoľvek kolektíve, tak za teba, brat môj, nikto pracovať nebude, nie je to tak?

T: Preto je dôležité, aby tohoto svetla bolo v spoločnosti čo najviac, pretože je to pre človeka ako taký...

IM: Nuž, viac ho bude, keď budú ľudia na sebe viac a viac pracovať. A pracovať na sebe budú vtedy, keď budú vedieť, ako na to, keď budú poznať pravdu. Všetko je v podstate jednoduché. Poďte, predstavme si absolútnu tmú, a púšť s nízkym krovím, a jednu sviečku. Predstavujeme si to, všetko? To znamená, že sa nachádzate... v takom teréne pokrytom krovím, v púšti, v ruke máte sviečku. Keď idete, vidíte niečo pod nohami. Ale postavte sviečku na zem, a vzdialte sa od nej. Tak meter, dva - ale teraz už pod nohami nevidíte nič, pretože ste na meter poodišli od sviečky.

Sviečka v danom prípade, povedzme, predstavuje človeka, idúceho po duchovnej ceste. To znamená, že vy ste vedľa neho, on je viac duchovne slobodný, zohrieva, a vy sa pokúšate, povedzme, v svetle jeho sviečky uvidieť to, čo sa vám deje pod nohami. A teraz si predstavme milión sviečok, ktoré prosto horia a sú rozostavané v púšti. Akokoľvek dlho by ste šli, pre vás bude ako vo dne. Správne? Tak v čom je zmysel? Aby ste neblúdili v temnote tohto sveta, je treba sa jednoducho stať týmito svetielkami a nehanbiť sa osvetľovať cestu idúcim. Správne?

T: Potom je ľahké pre každého človeka v spoločnosti nezísť z cesty, keď popri ňom.

IM: No samozrejme. Keď (**T:** Áno, naladiť sa) môžeme slobodne hovoriť o takých pojmoch, ako duša (**A:** Áno), keď môžeme s ľuďmi hovoriť o znalostiach (**A:** Áno), a to... vedomie nám nerozpráva: "A ty čo?! Teba aj tak nepochopia" (**A:** Áno). Keď môžeme nepredstierať, ale žiť... - nuž priatelia, to je... to je už šanca, ktorú môže dostať táto spoločnosť.

A: A to v mnohom závisí od ľudí, ktorí sa oboznámili so znalosťami.

IM: Nie veľa, ale všetko od nich závisí. Poviem to jednoducho, všetko závisí od nich. Hovoria: "Je to voľba ľudí". Samozrejme, voľba ľudí. Ale ak sa človek môže doklopať k Osobnosti druhého človeka, dať mu nástroje, pomocou ktorých sa môže oslobodiť od satana, môže sa sám stať tou sviecou v púšti... (**A:** Áno. Predovšetkým.) Tak od koho všetko závisí?

(**A:** Áno.) A tu je v súvislosti s týmto celý rad otázok, od ľudí, ktorí už aktívne pôsobia, konajú, rozširujú znalosti. A stáva sa, že vedomie zasahuje už takými jemnými zámenami, začína človeku hovoriť: "To je dobre, konáš dobro. A načo by si hovoril napríklad slovo "AllatRa"? Alebo prečo by si niekomu... Alebo prečo ňa nepočúvajú. Ty si človeku poradil veľa vecí, ale tento človek nespravil..." (**IM:** Samozrejme. Býva to tak...)

A: Ako tu v čistote odovzdať znalosti? To je zásadná otázka.

IM: A práve tak aj odovzdávať. Veď samotné chápanie malého džihádu nesie v sebe Pravdu. Čo je odovzdávanie Pravdy? Nepremiestňovať čiarky podľa rozkazu vedomia. V tom je zmysel. A keď človeku prichádza myšlienka... tak napríklad je treba povedať... tamtomu človeku... A prečo práve jemu? Pretože on je výhodný pre vedomie. No práve tomuto človeku, alebo týmto ľuďom. Je treba hovoriť o znalostiach, ale tak to povedať, aby to prijali. (**T:** Vedomie). Tak vraví vedomie. Áno, už ti nachystalo scenár. A už človek ide k nim, rozpráva zoširoka, nespomína ani "AllatRa", nehovorí vlastne o ničom. A čo z toho títo ľudia skrátka pochopia? Po prvé, kto hovorí? Ako to podáva? (**A:** S akým cieľom, áno...) A s akou motiváciou? (**A:** ...Motiváciou, **T:** Pociťtia manipuláciu.) Samozrejme. (**T:** Že od neho niečo chcú.) A takým spôsobom umelci na scéne pokračujú v svojej hre. A čo divák? (**A:** Osobnosť) A čo divák, priatelia? Ale ak ty niekomu naozaj chceš pomôcť, - tak choď a povedz mu to tak, ako je. Najlepšie je byť čestný. A je už jeho problém: vyberie si to, či

nevyberie, či sa mu zachce alebo nie... Sloboda, priatelia, je to najdôležitejšie, sloboda voľby. Nikto nemá právo ju narušiť, ani diabol, ani Boh. Nikto. Veď Boh svoje slovo neruší. Raz dal človeku slobodu voľby - život alebo smrť - a toto právo bude mať až do konca. Tým sa aj líši. No nie iba tým, ale povedzme aj tým, Boh od diabla. Diabol predsa: "Moje slovo - vraví, - som dal aj vzal... Čo som chcel, to som urobil. " V Duchovnom Svete toto neexistuje. Ak sa povie tak, tak to znamená tak.

T: Ono dokonca akoby mení vytýčenie cieľov, aby jednoducho nešlo len o rozširovanie znalostí, ale práve oslovenie Osobnosti človeka.

IM: No, Samozrejme. Samozrejme (**T:** Áno). Doklopať sa. Ale tu sa už opäť u mnohých spúšťa: "Aby si o mne nepomysleli niečo zlé"... (**A:** "Čo si o mne pomyslia?", "Ako budem vyzeráť?", však...) Kto aby si nemyslel? (**T:** Vedomie...). Jednoduchá otázka: kto aby si nemyslel? Vedomie toho človeka, ktorému nesieš znalosti? Veď ty ich nenesieš vedomiu, nesieš ich Osobnosti. Cez vedomie to chceš preniesť k Osobnosti. Keď vedomie... A či chce, či nie, tak to počuje. A tu záleží na tom, ak to podávaš so lžou, prefíkanosťou, tak to Osobnosť vníma... Ona nepočuje znalosti, ona vníma (**T:** Stav), prepáčte, lož aj tvoju prefíkanosť, s ktorými si za ňou prišiel. Ale keď prídeš s otvorenou dušou a hovoríš pravdu, tak táto pravda prebúda Osobnosť. A znalosti - to je len nástroj. Tak, ako navigácia na ceste.

A: A, ako sme si všimli, je tu ešte taká zámena od vedomia, kedy sa ono pokúša rozdeľovať, ako viete, na naši - nie naši. To znamená: sú tí čo pochopia a tí čo nepochopia (**IM:** Samozrejme). A zabúdajú... Ako by sa zastieralo to, že znalosti sú pre každého, že sú dané celému ľudstvu. A to je.

IM: Nemôžu nikomu patriť. Ale vedomie zase začína rozdeľovať, vytvárať ohniská maličkšej moci, dominancie nad niekým, a tak podobne. Nad kým? Akej dominancie? Prečo? Nuž, vedomiu sa tak chce. Veď to sú práve tie hry. A znalosti: "Toto sú naše znalosti, tamto sú ich znalosti" Veď všetky znalosti sú rovnaké (**A:** Áno). A tak zase ľudia rozdeľujú, áno: "To je chrám Boží našej tamtej cirkvi, to je chrám Boží tej cirkvi" (dokonca ani nie cirkvi) a tak podobne. No ako, ak je to chrám Boží? Predovšetkým je to chrám Boží. Ale môže mať také tradície alebo iné. Ale Boh je jeden. A vravia: "Tam môžeš prijať sviatosť oltárnu - tam nemôžeš." A kto to vraví? Boh to vraví? Kto komu dáva právo stykať sa s Bohom, alebo to zakazuje? Vedomie. Nikto iný. Či to nie je tak? (**T:** Áno). A toto všetko sú tradície..., no, povedzme, obrady. Majú nejaký vplyv? Majú, na uchovanie histórie, na pochopenie toho, ako bola Pravda zamenená, a čím? Teatrálnymi predstaveniami a všetkým ostatným. Ale nič zlé na tom nie je - sú to tradície, je to zaujímavé. Ľudia tomu veria, žijú tým, spúšťa sa placebo efekt. Ale môžeme tu veľa hovoriť o užitočnosti určitých tradícií, a tak podobne. Ale hovoriť o duchovnom spasení - prepáčte mi... Ak by ten alebo iný rituál dával duchovné oslobodenie, všetci by boli slobodní, či nie

je tak? Tak sa teraz priatelia na to čestne pozrime: prečo je tak veľa nemluvniat a toľko veľa vlkodavov v tomto svete? Ak by nám tieto teatrálné vystúpenia dávali možnosť vlkodavov meniť na čivavy, nuž... tak si predstavte skoro osem miliárd čiváv. Nuž, to je skvelé, oveľa lepšie ako skoro šesťnásť miliárd vlkodavov.

T: Dotkli sme sa témy rituálov, áno, a veľmi často sa v mnohých náboženstvách hovorí o tom, aká ohromná je dôležitosť toho, na akom mieste leží nejaká kniha, alebo na akom mieste stojí nejaká ikona (**A:** Ako ju položia, áno), ako ju ukladať.

IM: Prečo? Lebo vedomie (to je tiež dôležitý moment, nechcem uraziť, jednoducho hovorím, ako to ja vnímam),... vedomie rozpráva ľuďom čo? Že je to - Písmo Sväté, v ňom je slovo Božie. Priatelia, tu leží "AllatRa", v nej je veľa Pravdy, a to je už nesporný fakt, už ju spoznalo veľmi veľa ľudí. Kde je v nej svätosť? Je to... V danom prípade táto má podľa mňa dokonca koženú väzbu, však? Nuž dobre, koža a celulóza. Je v nej svätosť? Alebo znaky, ktoré sú v nej? Tým, ktorí čítajú, ktorí vedia čítať, tým prináša poznanie. A vedomosti, ktoré získava, v nich sú uložené kľúče, ktoré mu môžu pomôcť, aby človek získal túto svätosť. Je to predsa tak? (**T:** Áno) Teda tu je uložené to, čo môže vytvoriť kľúče, ktorými môžeme otvoriť dvere, ktoré nás vedú von (**T:** Áno) na slobohu, do nášho Pravého Domova. Ale že by v nej bola svätosť? Jednoduchá otázka. V nej, v tej celulóze, žije Duch Svätý? Prepáčte, taká je pravda. To, čím oplýva len

Osobnosť, my prisudzujeme akýmsi predmetom, chápete? A to v nás vyvoláva, no. (T: Fetišizmus, v podstate...) Áno. Konkrétne a priamo. Iná vec je, ak sa ľudia chovajú k tomu s úctou. To je úctivý vzťah k dobrým veciam, alebo správnym veciam. Ale nesmie to byť akýmsi fetišom (T: Áno).

A: A tiež dochádza k pochopeniu, že vo všetkých náboženstvách sa to chápe tak, že k svätému sa treba chovať pozorne, vedomie sa však pokúša nájsť sväté vo vonkajšom. A tá svätosť... sa spája s vonkajším, hoci...

IM: A je to tak vždy, samozrejme: v nejakej činnosti, nejakom rituále, v nejakej knihe, v nejakom kameni alebo v inom. Je to banálne, všetci to vedia: napríklad kryštál, má určitú pamäť. A teraz, už ako veda sme prišli na to,... že môže uchovávať, ...môže uchovávať, ale ako vytiahnuť túto informáciu? Keď nemáš znalosti, je to sklíčko. Nie je tak? A v tom je tiež zmysel. Ale ak máš znalosti, môže sa to prejaviť ako tablet (A: Tablet...), však? Teda získať informáciu, ktorá môže niekomu v niečom pomôcť. Ale je to znalosť, ktorá umožňuje, tj. pomáha rozbaľiť túto informáciu. Ale ak ju nemáme? Nuž, nahromadili sa informácie, znalosti, aj iné, a ďalej čo? Viete, je to tak, boli také prípady, keď odev svätého... jeho duchom. (A: Áno) (T: Áno) Nuž, priatelia, prepáčte, nosil to nejaký starček. Umýval sa vôbec alebo nie? So svojimi blchami... Blchám, tým je úplne jedno - je svätý, nie je svätý - chcú jesť, rovnako ako aj bacily. Nosil nejaký odev, a potom tie šaty povzniesli k nejakému takému (T: Uctievanie, však) "Odev samotného svätca! Keď si ho oblečiem,

nasiaknem jeho duchom..." Nuž, prepáčte, jeho plesňami nasiaknete. No čo, nie je to tak? Ale zato sväté... plesne, veď jedli svätca. Telo svätca, svätého nemôžu jesť. A v tom je celý zmysel. Je materiálne, a je duchovné. Ak chceš materiálne, tak sa zabávaj, ak sa ti to páči, pod diktátom svojich. (A: Vlkodavov.) Úplne správne. (A: Ale skutočne sväté - to je vnútri človeka.) Ale skutočne sväté - to sa hrá s čivavkou. Na rozdiel od tých, ktorí sa trasú pred týmito vlkodavmi. Správne? (T: Áno).

T: Veľmi pekne, Igor Michajlovič, ste podotkli aj o znalostiach, o informáciách, že ľudia často jednoducho zabúdajú a naháňajú sa za nejakou informáciou o duchovne.

IM: Vedomie. Vedomie - ono stále hľadá mágiu a silu (A: Ako mágiu, áno, aby vládlo...). Ale skutočná sila... Áno, nikto nehovorí... je Allat - to je v čistej podobe, no... je to ohromná sila. Otázkou je, kto ju dá na to, aby ju človek mohol použiť ako mágiu? Veď mágia... tá skutočne existuje: využíva sa extrasenzorika, a mágia je, funguje, áno. Človek stráca svoj život, svoju energiu, alebo túto vodičku a polieva kvietok preto, aby mu vyrástli väčšie trne. No a čo? Potom ho pichajú, ale život uteká a uvädá. Stojí to zato? Toto krátke obdobie hier nevedno prečo a nevedno na čo. Naspäť to už nezískaš.. Najcennejší zdroj - to je čo? Život. (A: Čas a pozornosť. T: Áno, čas.) Veľmi správne. A za čo a ako to utrátiš, to aj dostaneš. A to je nesmierne dôležité.

T: Tiež vďaka tomu, že od relácie k relácii odhaľujete

Znalosti, ľudia pochopili, že je potrebné poznať Boha, že v hmote je systém vždy orientovaný na to, aby sa niečo hľadalo informačne...

IM: Vidiš, Tatiana, hovorím o tom, čo ľudia vedeli už bohvie odkedy, po celé veky (**A:** Áno), tisíce a tisíce rokov dozadu. Nič nové som predsa nepovedal.

T: No, viete, že najdôležitejšie je, že k ľuďom prichádzajú pochopenia, čo sú naše relácie. To znamená, že teraz to nie je len odovzdanie informácie. Sú to predovšetkým pocitové prenosy, prenos vnútornej skúsenosti...

IM: Ale pocitové relácie sú to pre tých, ktorí nás cítia. Pre tých mlčíme. Ale hovoríme pre tých, ktorí potrebujú počuť naše slová a potrebujú ešte aj naše presvedčenie. Preto hovoríme o Pravde z rôznych uhlov, aby vedomie ľudí prepustilo túto informáciu a Osobnosť mohla dostať šancu. (**T:** Stretnúť sa, áno., **A:** Áno, **T:** ako s Duchom.) Samozrejme.

A: Práve to, čo hovoríte o cítení, veď v postate cítia všetci, len jednoducho vedomie nedovoľuje človeku uveriť, že cíti.

IM: Absolútne správne si to všímaš. Veď cíti... aj prvý typ cíti. Ale vedomie je natoľko silné, že vyvoláva také pochybnosti a váhania, že človek si povie: "To nie, to nie je možné. Veď ako ja môžem cítiť? Držím v ruke tablet alebo telefón, tam sedia a debatujú, ale vo mne vnútri je Život", - veď inak sa to nedá nazvať. " A čo to môže byť? No neviem, možno mi je dobre, možno predsa..." A zasa, ak je ešte človek oboznámený aj s medicínou, - vzostup hormónov, vegetatívne

podráždenie...", nuž a všetko ostatné. Nuž čo, nie je to tak? Je to tak. Vedomie rozpráva a zamieňa. A zamieňa Život vysvetlením materiálneho, momentálneho. (**A:** Pokúša sa pripútať k vonkajšiemu). Ale pokiaľ je človek troška slobodný a začína to cítiť, nuž tak... A práve kvôli tomu pracujeme.

T: Igor Michajlovič, a možno povedať, že ľudí prvého typu je len málo?

IM: Veľa, veľmi veľa. Žiaľ, veľmi veľa. A sú aj takí, ktorých by som označil za nie prvý typ, ale za nulový. Sú to práve tí, ktorých Prorok (Mier s ním) nazval besnými psami, ktorí samých seba, povedzme že, zahnali tak hlboko, že sami nemajú šancu vyjsť, ale ešte aj rozširujú túto nákazu na ostatných. Ale tých nie je príliš veľa. Je ich, chvála bohu, málo. Ale ak berieme celé ľudstvo, tak ich je tiež poriadna svorka.

T: Teda taký stimulujúci mechanizmus, však? Koľko percent je treba na to, aby...

IM: Áno, no vidíš, že veľmi hlasno štekajú. Preto ľudia, keď ich počujú, tak si myslia, že ich je veľmi, veľmi veľa. Ten, kto bol v horách, tak to počul, najmä, keď sa začína... volanie - vytie vlkov: tam vlk, tam... Sú ďaleko, bohvie kde, veľa kilometrov od seba. Ale keď človek pokojne sedí v horách, tak cíti... vznikne taký pocit z tohto vytia, ako keby ho obkolesili vlky. Ale v skutočnosti, kým by si vlka našiel, riadne by si sa unavil. (**A:** A nie je ich tak veľa.) Už ich nie je toľko. (**A:** Len hlasno vyjú.) Vyjú hlasno, áno.

A: A ako ste povedali v predchádzajúcich reláciách, že. (**IM:**

Ak my...) Áno, v našom šepote, šepote tých, ktorí skutočne duchovne cítia, jednoducho zanikne krik.... (**IM:** Samozrejme, ich krik nebude počuť.) Ich krik nebude počuť... (**IM:** To je pravda.) A je na to veľa príkladov i potvrdení. Preto, aj teraz, ako to vidíme, keď Jediné Zrno a ostatné projekty hnutia zjednocujú ľudí, že sa to práve deje, že ľudia rôznych profesií, ktorí cítia, a je ich veľmi mnoho, začínajú sa pridávať. Veď aj dokonca k prvému filmu sa pripojil človek, aj populárni blogeri, režiséri z Ameriky, Nemecka, Česka sa pridali, t.j. dotkli sa. A v druhom filme sa už zúčastnili, priamo ako najaktívnejší účastníci a iniciátori, to znamená, už zahorela v nich túžba, aby sami niečo robili, a zdá sa, že sú to ľudia, ktorí prosto tam, kde sú, majú možnosť konať a oni to pochopili, začínajú to odovzdávať ďalej, pričom iniciatíva vychádza od nich, samotná iniciatíva a ešte viac ľudí sa začína pripájať, pretože každý na svojom mieste robí, čo môže... a nápad prišiel a on ho realizoval, a tak stále viac a viac ľudí...

IM: Keď sa človek delí o svoju duchovnú skúsenosť, odovzdáva Znalosti, malo by to byť odovzdávanie na pocitovej úrovni, sú to pocity, ktoré sa premieňajú na slová. Vtedy, keď už prvotné vedomie začína slúžiť Osobnosti. A ono už vďaka týmto kognitívnym (pozn. poznávacím) schopnostiam pretvára, povedzme, vďaka týmto verbálnym možnostiam, však, na molekulárne vibrácie, ktoré vníma iný človek, no a prenáša sa v prvom rade pocitový vklad. Ale nebudeme zachádzať do fyziky procesov, to nebude zaujímavé

T: Spomenula som si, že najdôležitejšie je to, aby človek, ako

v podobenstve o perle, spieval nepretržitú pieseň Lásky k Bohu.

IM: Nuž, správne. Prečo sa hovorí "anjeli spievajú"? Ved' keď nazrieš dovnútra - ved' to je stály súbor určitých. no, nepovedal by som, že sú to melódie, ale ak to vyjadríme ľudským jazykom... áno, je to spev anjelov. Áno, pretože je ti radostne, je ti dobre, pretože samému sa ti chce spievať, však? A keď (to je tiež zaujímavý moment) sa človek ocitne sám pod diktátom vedomia, skôr alebo neskôr ho ono začne utláčať. Ale ak človek žije Duchovným Svetom a ostane sám - skôr alebo neskôr začne spievať. Nuž, je to paradox, ale je to pravda. Jednoducho je dobre.

T: Tiež, Igor Michajlovič, ak sa vrátíme k takému momentu: ako pomôcť človeku? Ľudia popisujú situáciu, keď sa dotýkajú duchovného, pociťujú akési vnútorné chvenie... A súčasne ho hodnotia vedomím, jasne chápu, čo ono hovorí, ale v akýsi moment vzniká v nich, dá sa to nazvať, taká strnulosť, a oni s tým nevedia nič spraviť. Akým spôsobom...?

IM: A zasa, kto im vraví, že s tým nevedia nič spraviť? A urobia v tej chvíli niečo? Je to ako depresia, chápeš? (**T:** Ne-konajú, však?) Je to iba výsledok nečinnosti. Ako je možné prekonať nečinnosť? Čím? Čo treba robiť? (**A:** Treba konať.) Jednoducho začať konať, a vtedy nečinnosť prejde. Hovoria: "Nedá sa nič robiť" Nedá sa nič robiť, ak prepáčte mi priateľa, vezmeme dva kvietky v kvetináčoch, jeden polievame, a druhý vädne. A hovoríme: "Nedá sa nič robiť No tento, aby

kvitol, potrebuje všetku vodu. A tento vädne. Je nám ho tak ľúto, ale nič..." A bedákame nad ním, a naďalej polievame stále len jeden a ten istý kvietok. Ale možno, že je treba niečo podniknúť? (T: Zmeniť podmienky, vytvoriť iné podmienky...) Celkom správne. Nikto to za teba neurobí.

A: Teda ľudia akoby čakali na nejaké potvrdenie od vedomia, že je všetko dobré, alebo že idú po duchovnej ceste, hoci sa spoliehajú pri tom na vedomie.

IM: A prečo? Ľudia si privykli, že niekto musí potvrdiť, že vedomie musí zhodnotiť. Nuž, zasa barličky, barličky, barličky. Na čo sú zdravému barle a ešte k tomu polámané? Či nie je tak? Čo treba? Treba byť zdravý (**A:** A kráčať) a pevným krokom kráčať k cieľu, ktorý vidíš. Uvediem jednoduchý príklad: Ak sa človek naozaj ponáhl'a, a skutočne cieľavedome, tak je to... nuž, životne dôležité. Vidí cieľ, má málo času. Čo robí? Beží (**T:** Áno) a pritom pozerá na cieľ. Všima si, kto sa čím zaoberá naokolo? (**T:** Je zameraný iba na cieľ.) Správne. Ako sa to volá? Cieľavedomosť, však? (**T:** Áno) Odtiaľ aj vznikol tento výraz. Vtedy je mu jedno, kto je nečinný, kto je kde ... on sa usiluje dosiahnuť svoj cieľ. Podarí sa mu to? Podarí. (**T:** Podarí). Spraví to? Určite áno. Ale, ak človek kráča ležérne, zastavuje sa s niekým porozprávať, ako sa má, znepokojuje sa za neho, s druhým pospolu prežíva, kam sa dostane? Nikam sa nedostane, lebo je zaneprázdnený iným. Nemá cieľ. Je to človek, ktorý jednoducho chce prestať existovať. (**T:** Pláva...) No aj tu je zámena - prestať existovať. On práve získa existenciu, ale nie Život, a to na

dlho, predlho. To znamená subosobnosť, ktorá nezomiera.

A: Áno, v "AllatRa" bola taká fráza, že Život, to je cieľavedomý pohyb. (**IM:** Absolútne správne.) Keď ste to teraz otvorili, prišlo ešte viac pochopenia, že Život, Skutočný Život... Áno, a v skutočnosti veľmi, viete..., u ľudí vzniká taká otázka, ktorá sa týka toho, že človek niekedy vnútorne cíti, že áno, Duchovný svet existuje, že to všetko je. Teda v skutočnosti (**IM:** Áno) on akoby to vedel, je si tým istý. Ale niekedy prilietajú také myšlienky, myšlienky - pochybnosti, ktoré v islame nazývajú "vasvas" (**IM:** Áno), o tom sa hovorilo v predchádzajúcich reláciách. Pričom sa to tak doslovne prekladá, ako... prudko prilietajúca myšlienka, ktorá človeka odpútava od najdôležitejšieho. Nazývalo sa to ešte aj "úskoky šajtana". A tu je taká otázka: keď človek vnútri vie, ide, (**IM:** Cíti)... cíti, no... no tieto prudko prilietajúce myšlienky... (**IM:** A nielen prudko...) Myšlienky - pochybnosti (**IM:** Pochybnosti). Tak ich ešte nazývali "myšlienky - pochybnosti"

IM: To sú samozrejme pochybnosti, ktoré odvádzajú človeka z cesty. v čom spočíva otázka? Čo by mal človek robiť?

A: Áno.

IM: Zatvoriť vetracie okienko. Prepáč, keď silno sneží alebo zvlášť, keď lieta páperie z topoľov (kto vie, čo to je), a ty si doma spravil prievan, a potom vravíš: "Odkiaľ tu toľko páperia nalietalo". Práve odtiaľ to aj nalietalo. Ak je jasné pochopenie, že vedomie, to nie je priateľ, je to predovšetkým

spotrebitel', ktorý chce jednoducho jesť. A chce jesť tvoju pozornosť, tvoje pochybnosti o duchovnom. Vedomie nemá žiaden záujem na tom, aby sa človek stal duchovne slobodným. Nemôže mať. Nie je to preň výhodné. Ale keďže vedomie je, prepáčte, iba program, ktorého jediným cieľom je, jesť a existovať, urobí všetko pre to, aby sa človek duchovne nerozvíjal. Preto... (**T:** Reorganizovať trasu, ako ste povedali.) Samozrejme, preto prestaňte počúvať vedomie. Práve to vravím, zatvor okienko - a to je všetko. A tie prudké myšlienky, tie priletieť nemôžu. Prečo? Pretože ty ich nepočúvaš. Ak nepolievaš, nerastie. Keď sa chytáme tej myšlienky... tu priletela, no správne - ako priletela, tak aj odletela, dokonca si si to ani nevšimol. Ale ak si ju uvidel, ak si začal o tom rozmýšľať, začal si vkladať pozornosť, tak pozeráš - a hľa, na duchovno už nemyslíš. Už si plný starostí, tvoj život je nesmierne ťažký, alebo naopak, veľmi veselý, a ty si taký vzdialený od duchovného. A potom: "Nuž dobre, potom si zameditujem, alebo si prečítam modlitbičku, či vykonám namaz, ...potom". (**A:** Nuž..., **T:** Stáva sa to často, áno.)

A: Áno, veľmi často vznikajú u ľudí tiež otázky na tému "potom" (najmä, čo sa týka otázok slúženia). Pretože v skutočnosti relácia "SLÚŽENIE" dala obrovský vzostup a bolo to veľmi cítiť. Dokonca zazneli aj také formulácie, že ak sa doteraz maľoval taký obrázok, že "ako sa rozhodnú, tak aj bude", tak teraz ľudia pochopili (**IM:** Kto rozhoduje?), že... že oni sami musia konať.

IM: A kto rozhodne: "Ako sa rozhodnú, tak aj bude"?

Jednoduchá otázka. (**T:** Sudca.) Nuž, prepáčte, On bude mať jedno riešenie, buď jedným alebo druhým smerom. V tom je Jeho zmysel. A čo znamená, "ako sa rozhodnú"? Ak človek cíti a chápe, ale nekoná, tak už sám pre seba rozhodol. Dokonca aj pri pozitívnom rozhodnutí Toho, o kom si sa zmienila, pre celé ľudstvo, netýka sa to toho lenivca, ktorý, prepáčte... (**A:** Nekonal.) Absolútne správne. On sám seba odsudzuje na čo...

A: A život v každom prípade, keď si človek vyberie Život, tak len. (**IM:** Žije.) Žije.

IM: A v tom je zmysel. Vtedy je mu jedno, aké urobí rozhodnutie. Či nie je tak? (**A:** Áno.) V tom je podstata.

A: Áno, a je veľmi zaujímavé, že veľa ľudí precítilo toto Volanie k slúženiu. Ale už vedomie začalo zamieňať nasledujúcimi definíciami, ako: "Aby si skutočne... no ty cítiš, že môžeš ľúbiť viac, ale na to, aby si ľúbil viac a prejavil to, potrebuješ špeciálne podmienky. Potrebuješ, aby ťa najprv prijali, niekde zapísali a potom začneš na sebe pracovať..."

IM: Nikdy nezačneš a nič nebudeš robiť. Cítiš jedno a keď dokonca aj povieš človeku... no, dajme tomu, vezmeme si nejaký mníšsky rád, alebo niečo iné. No, čokoľvek. Vytvorili tam špeciálne podmienky. Prepáčte, podmienky, kde človeka nevyrušujú, má tam veľa času na modlitby, atď. Tak čo, bude to robiť, alebo čo? Priblíži sa k Bohu, ak tak rozmýšľa a počúva diktát svojho vedomia? Veru nie. Ono sa postaví na zadné. Vedomie vzkypí ešte viac. Človek nasleduje

volanie duše, no, ako sa vraví, je to reakcia Osobnosti. Cíti, že toto je jeho, že to potrebuje, a je silný. Ale vedomie, prepáčte, tiež nie je dieťa. A tu stačí, aby sa človek len trošičku započúval a ono ho znehybní a urobí si s ním, čo len chce. Zviaže mu ruky aj nohy a aj za jazyk ho bude držať. A potom aký je v tom rozdiel, kde sa nachádza? Prepáč mi, ale nech na kopci sedí, alebo v dave stojí, výsledok je rovnaký. A v tom je tiež zmysel.

A: Z toho vychádza, že slúženie, to nie je niečo, čo sa pre človeka môže začať potom, po tom, ako.

IM: Nikdy sa nezačne potom, ak to odkladáš na potom. (**A:** Áno, čo začínaš sám...) Potom nebude nič. Slúženie - to je slúženie. Ak človek cíti potrebu, tak koná. A ak nekoná, tak to znamená, že iba filozofuje podľa diktátu vedomia, dokonca, aj keď cíti, že to treba, no jeho, prepáčte, vlkodavy mu nedovoľujú. A tak jednoducho, ako bezbranné dieťa, leží a čaká na pomoc. Ale zatiaľ čo dieťaťu dospelí musia pomôcť, tak tu, prepáčte, ako sa hovorí, záchrana topiaceho sa je v rukách toho, kto sa topí. Pretože on dostal od samotného Boha právo voľby - Života alebo smrti, čo si vyberie, to bude.

T: Tiež sa často pýtajú na podmienky (**A:** Na podmienky...), áno. Stačí... sú potrebné nejaké konkrétne kritériá, alebo stačí len táto vnútorná čistota človeka na to, aby mohol slúžiť Duchovnému Svetu?

IM: To je potreba. Nuž, povedzme to takto, každý človek, ktorý sa vydá na duchovnú cestu a začína na sebe pracovať

práve v zmysle duchovného oslobodenia - to už je slúženie. A je to veľká služba, lebo čím presvedčenejšie kráča k svojej spásu, tým hlbšia a väčšia je jeho služba. No ak hovoríme o veľkom, malom džiháde, tak, ako sa v islame hovorí, prepácte priatelia, ale tu nemôžu byť žiadne podmienky. Je tu vnútorné úsilie a každý pracuje, kde môže, nezávisle na podmienkach. Dokonca, ak je sám v púšti, môže spraviť veľmi veľa. Zdalo by sa, púšť, nikto ho nepotrebuje, je sám. Môže človek slúžiť? Môže. (A: Môže.) A v tom je zmysel. Či to nie je tak? (A: Pretože všetko...) Preto, keď sa človek nachádza v meste alebo niekde, povedzme, na nejakom území, kde sú ešte ďalší ľudia, tak systém silnie od množstva ľudí. Ale znovu, aj možnosti jeho slúženia sa zväčšujú, lebo môže vzdorovať priamo tu a teraz. No a súčasné technológie, také ako tablety, ony... umožňujú človeku z ľubovoľného miesta sveta poskytovať službu, aj aktívne. Takže otázka spočíva v túžbe a úsilí, a nie v podriaďovaní sa človeka svojim diktátorom, tým, ktorí ho znehybňujú, a nedajú mu nič okrem snov. A sen, ten je ako horizont - aj keby si išiel neviem koľko, tak tam nikdy nedôjdeš. Netreba snívať (T: Áno. A rozlúčiť sa s tým človeku nechce, však...), treba konať. No, vieš, sen je vždy sladký (T: Áno). A prečo je sladký? Lebo oblažuje vedomie. (T: Stále potešenie.) Áno, áno, áno. Pohral sa, a to je všetko. A zabudol.

A: A ešte o znehybňovaní - ľudia sa stretli s tým, že im niekedy hovorí ohľadne slúženia, že... Vedomie hovorí, že "je to len... iba pre nejakých iných ľudí".

IM: Od voľby človeka závisí všetko. Dokonca aj taký pojem, ako je najvyššie slúženie závisí od voľby samotného človeka. Od nikoho iného. A je jedno, čo pri tom robí. Počúva tieto rozprávky a nekoná, alebo robí všetko preto, aby dosiahol toto slúženie? Veď aj tam sú schodíky, po ktorých treba vyjsť, však? (**A:** Áno.) Ak človek... No, jednoducho uvediem príklad. Vezmeme si to slúženie, o ktorom si hovorila, ono sa prirovnáva k vyššej matematike, však? Ale človek nevie riešiť ani základné aritmetické úlohy. Čo treba robiť? (**A:** Riešiť., **T:** Robiť.) Študovať. (**T:** Áno., **A:** Študovať, áno.) A keď dospeješ do tej úrovne... No, tak je možné to dosiahnuť? Je to možné. Ale treba čo? (**A:** Konať., **T:** Konať.) Absolútne správne (**A:** Konať). Je to zložité? Ale keď snívaš, počúvaš, no nič nerobíš, tak všetko ostane iba snom a diktátom vedomia. Správne? Všetko je jednoduché.

T: A tiež, Igor Michajlovič, je veľmi cítiť túto vnútornú potrebu ľudí a je cítiť ich snahu o spojenie s Duchovným Svetom. Ale aj tak vznikajú otázky, ktoré dáva ich vedomie. A tak by som chcela využiť možnosť prečítať Vám ich. "Chápem to správne, - vraví človek, - že na spojenie s Duchovným Svetom, je nutné postupne prejsť všetky dimenzie: štvrtú, piatu, šiestu? Existujú nejaké príznaky postupu po týchto stupňoch?"

IM: Nesprávne, ale príznaky existujú. Duchovné oslobodenie nemá nijaký vzťah k akýmisi dimenziám, no nemá. To už je údel tých, ktorí... no povedzme, tých, ktorých nazývame Geliari. Pre nich, pre ich prácu - sú to dôležité momenty. A

človek, ten ich nikdy nepocíti a nepochopí. Jednoducho Život - ten buď je alebo nie je. A príznaky, ako sme už uviedli na príklade s našimi vlkodavmi a číavke - to je najlepší orientačný bod pre človeka, práve pre jeho pochopenie a vnímanie toho, o koľko slobodnejším sa stal... jednoduchý a zrozumiteľný. A podľa toho sa treba orientovať. Stupeň jeho slobody (predovšetkým duchovnej slobody) a ovládateľnosť jeho vedomia - nie ono diktuje, ale on diktuje vedomiu. To je to, čo dáva jasné pochopenie jeho duchovného rastu, to mám na mysli.

A: To, že práve dávať, ako je vidieť, však? No tento moment, že...

IM: Určite. Čím viac človek dáva Lásku, presmerováva práve na Duchovný Svet, tým viac dostáva. Ak tým žije - tak on Žije. Všetko je veľmi jednoduché.

T: Tiež takáto situácia človeka: " Je to normálne, že celý deň si v pocitoch, a na druhý deň - hrubý útok Živočíšnej podstaty? Alebo si nevšímam niečo, kde kŕmim systém?"

IM: Nuž samozrejme. Je to prirodzený proces. Keď u človeka prebieha nejaký vzostup, najmä duchovný, tak čo urobí systém následne? Aktivizuje sa preto, aby ho, ako neposlušného koníka alebo baránka zahnal do stajne alebo koňa do boxu postavil, však? (**T:** Pružina.) Áno, banálna pružina: čím väčšia akcia, tým väčšia reakcia. A ukazuje sa, že keď sa človek stáva duchovne slobodnejším, tak dostáva doplňujúce sily, alebo povedzme, rovnako ako teraz niektorí ľudia (naši

kamaráti) pozrú si reláciu - znovu sa nadchli. Pomysleli na duchovno, získali určitý stupeň slobody. A veď mnohí si to všimli: prejde deň, dva, tri - a príde atak systému, a všetko je zle, atď. Prečo sa to deje? Nuž opäť, systém sa pokúša získať znovu svoje vedúce postavenie a podrobiť si Osobnosť, aby ona svojou pozornosťou preplatila, a to toľko, koľko si želá systém. Aby sa človek neusiloval o duchovnú spásu, ale ostal ovládaným otrokom v konkrétnej ilúzii. Ale to sa stáva len vtedy, keď človek buď len nadobúda návyky, alebo sa príliš spolieha na tieto barličky, povedal by som. Inak sa to nedá nazvať, pretože dnes je u človeka vzostup, a zajtra vzostupu niet. Ale, prepáčte, Život nemôže byť: dnes je, zajtra nie je. Ak cítiš a chápeš, tak Ži, jednoducho Ži. A aký je v tom rozdiel, či sa systém aktivizuje alebo nie? Všetko je ľahké prekonať. To už vtedy začínajú byť jeho problémy a nie tvoje. Všetko je veľmi ľahké. Keď skutočne úprimne Žiješ Duchovným Svetom, vtedy v tej Láske, v tom šťastí, nuž vtedy... systém jednoducho nemá prístup, je bezmocný.

T: Tiež je celý rad otázok, ktoré sa týkajú témy katarzie. A také otázky ľudí, ako: "Po aktívnej činnosti systému sa objavuje návrh poriadne všetko rozanalyzovať, aby sa odstránili nielen dôsledky, ale aby sa našla aj prvotná príčina. A tu, pri skúmaní príčin toho, čo sa stalo a takejto analýzy, sa ešte viac vytrácajú pocity a vyvoláva sa sled obrázkov z minulosti.

IM: A jednoducho, prečo sa to deje? Poďme sa pozrieť na tú situáciu asociatívne. Povedzme, že existuje nepriateľ, ktorý ťa napadol, a ty si prehral. A teraz sa posadiš spolu so svojim

nepriateľom a analyzuješ príčiny: "Prečo som prehral? Bol som slabý, niekde som mal nestrážený front" a tak podobne. Teda delíš sa s nepriateľom o svoje plány: oslabí ho to alebo posilní? Keď vopred vie, čo chceš. S kým to rozoberáš? Snažíš sa zistiť prvotnú príčinu. Aká je prvotná príčina? Prvotná príčina je tu jedna - systém chce jesť. A ty, prepáč, nie si nič iné, ako potrava pre systém. Preto hľadá akékoľvek spôsoby, aby sa najedol. A namiesto toho, aby rozvíjal duchovné a ešte viac vkladal pozornosť práve do nepretržitého spojenia s duchovnom, človek začína, opäť, zabúdajúc na duchovnú časť, vkladať svoju pozornosť, mŕňajúc čo? Čas na analýzu (T: Pozornosť) matérie. "Prečo som prehral?" - z čoho to vychádza? Z pýchy. - "Ja som prehral. Systém ma napadol". Áno, on ťa aj teraz atakuje, keď sa nachádzaš v takomto stave, vari nie je tak? (T: Stále atakuje, áno., A: Teda, vtedy sa človek stotožní s týmto hercom systému, však, keď sa zapojí...) Samozrejme. Áno, vychádza na scénu a spolu s týmito hercami sa ďalej hraje akoby na svoj život. No, a nakoniec ho tí vytlačia, hrajú sami, a on zostane tamto za kulisami, a má právo nazerať na ich hru.

T: Ešte takáto otázka: "Keď niekto odhaľuje moje vedomie, reagujem buď agresiou alebo strachom, nie som ochotný to vedieť. Prečo tak búrlivo reagujem a v čom ešte málo duchovne pracujem v súvislosti s takou búrlivou reakciou?"

IM: Absolútna kontrola vedomia nad Osobnosťou. Teda človek nič nerozlišuje. Hrá sa na duchovnosť, ale absolútne na sebe nepracuje. Prečo? Lebo "niekto...", "niečí názor...",

"posudzujú ma...". Teba - to je koho? A tu je otázka - a kto si ty? Kto si v tejto chvíli? Si Osobnosť alebo vedomie s touto sadou aminokyselín, však, a molekúl? Kto si? (**T:** Hovorí o vedomí, áno., **A:** Kto si? Áno...) Si motýľ alebo kukla? Koho posudzujú? Kuklu a konanie vedomia, či nie je tak? A reaguje... Kto prepláca všetky posudzovania, urážky a strachy? Zase len Osobnosť. Žije ona v daný moment? Rozvíja sa duchovne? Nie. Je to prosté. Je to jedna zo šablónovitých metód samotného systému.

T: A tiež ľudia píšu o takých prípadoch, keď sa objavujú samozvanci, ktorí nazývajú sami seba buď účastníkmi, hrdinami z kníh, alebo žiakmi Senseia. A neraz ľudia, keď získajú Znalosti od takéhoto človeka, mimovoľne ho asociujú s duchovným človekom. A systém aktívne okamžite tento obraz vytvára, živí ho, a potom v určitej chvíli ho ruší. (A toto všetko sa prenáša...)

IM: A čo sa deje? (**T:** Prenáša sa...) A človek získava impulz, lebo získava Znalosti, skutočne získava určitú skúsenosť, no systém ho takýmto spôsobom ľahko zotročuje, pretože zničením tohto mýtického obrazu tohto človeka, na ktorého skoncentroval svoju pozornosť ako na zdroj Znalostí, ako na Pravdu. (**T:** Zdroj) a na všetko ostatné, áno... A keď sa tento obraz rozpadá, tak vedomie mu hovorí, tomuto človeku: "Vidíš, aký je! A také sú aj všetky tie Znalosti. Takže prestaň sa zaoberať svojim duchovným, chod' spať, navleč si vôdzku a sadni si pripnutý na reťaz vedľa mňa a budeš robiť to, čo ti poviem". Jednoduchá metóda, ktorú vždy, od nepamäti,

system používa. Nuž takýmto spôsobom znehybňuje človeka, ešte viac ho zotročuje. A vtedy človek ako Osobnosť, dokonca aj keď zažil akýsi duchovný poryv, keď sa spätne dotkne Znalostí, zrazu naráža na protiargumenty vedomia: "Zasa sa hráš? Ved' to neexistuje, už s tým máš skúsenosť". Teda dokonca aj to, čo človek pocítil, mu vedomie zatiera a vraví, že to nebolo. Koľko je takých prípadov? Kopa (T: Áno, a to, že...) v takých alebo onakých situáciách. Dokonca aj človek jednoducho získava duchovnú skúsenosť, nadchol sa hoci aj situáciou, nadýchol sa z plných pľúc, poviem to tak. Získava tieto pocitové vnemy, čosi cíti, chápe, že to existuje. A tu vedomie po čase hovorí: "Ale kdeže, nič také nie je. To sa ti zazdalo. To bola nejaká halucinácia." A človek po čase začne veriť, že nič také nie je. (A: No ved' vedomie nevníma Duchovný svet.) Rozhodne. Nemá funkciu vnímania Duchovného Sveta, lebo nie je živé, nie je nijaké. System je živý. No znovu, (T: Na čí úkor) nie je oduševnený, sú to všetko iba programy. Je to ako Internet, hovorím znovu, je to živé. A to, čo čítaš, je živé alebo nie? (A: Nie., T: Mŕtve, bez tvojho vkladu.) Úplne správne. (A: Áno. Jednoducho, áno, mŕtve., T: Nakoľko dôležitá je realizácia, áno...) A Internet, ten je určitou časťou, ktorej možno priradiť istú oduševnenosť, pretože tam všetci vkladajú pozornosť. A také, no, ako to nazývajú, niekde pole, inde egregor, ono to existuje. Ale ono, prepáč... A to všetko, čo získavaš - to nie je živé. No fakticky celá informácia na Internete, tá tiež nie je živá. Je to iba informácia, ktorú oživuješ ty svojou pozornosťou. A tak je to aj so systémom samotným: či je, alebo nie je...

A: Teda, vedomie tiež funguje ako umelá inteligencia. V takom zmysle, že dokonca (**IM:** Ale to aj je umelá inteligencia) ohľadne opisu duchovna niekde začulo akési frázy, naučilo sa ich, a pokúša sa ich...

IM: A hneď využíva (**A:** Áno). No ono sa naučilo veľmi veľa za taký dlhý čas, preto spoliehať na jeho slabosť sa nedá.

T: Igor Michajlovič, tiež taký častý prípad, kedy vo vzájomných vzťahoch ľudia často vravia, že pri nejakom človeku, (alebo vďaka nemu, alebo nej) môžeš zažiť pocitové vzplanutia, ktoré vedomie vzťahuje k duchovným procesom.

IM: Otázka: pocitové alebo emocionálne?

A: Nuž niekedy človek. (**T:** Vedomie to nazýva pocitovými.) Áno, áno. Človek je niekedy presvedčený, že je to práve pocitové. No, niekedy býva taká situácia.

IM: S tým človekom? (**A:** Áno., **T:** Áno.) No opäť, ak sa človek nachádza vedľa duchovne silnej slobodnej Osobnosti a získava túto skúsenosť... on ju môže získavať. Ale ak sa človek naňho naviaže, tak prepáčte, tu sa jedná o hormóny, akúsi sexuálnu závislosť alebo jednoducho o nejakú závislosť na tom človeku - a to nemá nič spoločné s duchovnom. Teda človek sa cíti pohodlne vedľa tohto človeka - ale preboha, prosím vás, kde je tu duchovno? Toto netreba spájať s duchovnom. Ide o to, že ak človek... rozvíja schopnosť, možnosť duchovného vnímania druhých ľudí, tak bude cítiť tiež aj iných ľudí - to po prvé. Po druhé - ak tento človek, s ktorým je jemu alebo jej dobre... On cíti "slobodu", je to predsa

len také "duchovné" vzplanutí, znamená to, že "spolu je nám ako keby... veď je to duchovná zložka"... Prepáčte, priatelia, ale duchovná zložka, nech by bol človek kdekoľvek, tak pokiaľ má túto schopnosť vnímania, tak... no nech by bol kdekoľvek, v ľubovoľnom bode planéty, mimo planéty, za ňou - tak ho cíti, a nikam sa nestráca. Už nie je sám, je už s Duchovným Svetom, s nekonečným množstvom slobodných zreých Anjelov, však? Nuž, tak trochu religiózne povedané. A čo s tým má spoločné tento človek? S ním to cítim, a s druhými nie. Znamená to čo? Zámeny (A: Pripútanosť). Je to jednoducho manipulácia vedomím, a odvádza k určitej Osobnosti. No tu je to jednoduchšie, opäť, je to možné prirovnať k nejakému záujmu, ako som hovoril, k nejakým sexuálnym potrebám, pripútanosti, k nejakej hre... Ale celkovo je to diktatúra vedomia - jednoducho pripútanie a odvedenie človeka, ak človek ide po duchovnej ceste. Jednoducho banálna zámena, nič viac. (T: Znovu, hľadanie zdroja vo vonkajšom, však? Tá istá šablóna...) Nuž, tak pracuje systém, nič s tým nenarobíš. Stále hľadá nejakú oporu vo vonkajšom. Veď v čom je zmysel systému? Človek smeruje k duchovnému, ale veď niet vonkajšej cesty k Bohu, je iba vnútorná cesta. Ale systém vždy presunie na vonkajšie: "Pozri, tam je posvätný chrobáček. Musíš ho poškrabkať pod ľavou nôžkou... prednou (nepomýľ sa). A vtedy sa s tebou udeje nejaká dharma, alebo ešte čosi. Otvorí sa ti čakra na ľavej päte. A staneš sa osvieteným o pätnásť rokov, ak mi poslužiš vierou a pravdou." No, no veď to je tiež pravda. No, ja som preháňal, prepáčte, priatelia, no... je to pravda.

T: Tiež je tu, Igor Michajlovič, takáto otázka: "Duchovne sa rozvíjam, cítim, že robím pokroky, cítim na sebe zmeny - aj vo vnútri, aj v reakciách na okolitý svet. Vznikla taká situácia, že v mojej rodine je mnoho negatívneho. Mohol by som kultivovaním pocitu lásky v sebe zbaviť svoje okolie negatívneho poľa na neviditeľnej energetickej rovine, vytesniť ho? Dá sa to?

IM: Túžba po čom? Po mágii, mať silu a vplyv na neviditeľnej energetickej rovine. Teda, rozvíja sa človek duchovne? To teda nie, on sa duchovne nerozvíja. On túži po mágii, pričom používa určité meditatívne praktiky alebo duchovné praktiky, no s dôrazom na čo? Na získanie moci, aby diktoval mnoho negatív v rodine. Už sme hovorili o kolektíve... Čo je treba? Kolektív, to si ty. A rodina - to je kolektív. Zmeň sa, (**T:** Staň sa zmenou) staň sa duchovne slobodným. Vtedy, v prvom rade, budeš chápať: dokonca ani ak tvoji najbližší príbuzní v rodine sa nechcú meniť, chcú žiť tak, ako doteraz, je to ich právo, ich voľba, prijímaš to pokojne. Vnímaš ich tak ako ich máš vnímať, ako slobodnú Osobnosť, ktorá sa rozhodla sama seba, prepáčte, pripraviť o život. No je to jej voľba, a ty nemáš právo diktovať. Ale sú to príbuzní, je tu zóna zodpovednosti, no a čo, preboha. Aký negatív? To u teba už nemôže byť nič negatívneho. To, že si sám vyrába negatívne, - nuž, je to jeho právo. Je to jeho právo. Čo s tým máš spoločné ty? Nie, treba nanútiť, aby bolo "po mojom". A "po mojom" - to je ako? Podľa diktátu satana v hlave? (**A:** Áno) A či nie je tak?

A: Podľa scenára systému (**T:** Áno). Teda z toho vyplýva (**IM:** Samozrejme), že systém svoj scenár schováva za výraz "po mojom".

IM: Zasa, pod rúškom duchovna zakryť svoje banálne egoistické ciele ovládať svoju rodinu. Diktatúra zvieraťa, však? Namiesto slobody, lásky - nie, v rodine treba vytvoriť negatív. Je možné, že preto aj je v rodine toľko negatívneho, že uchádzač (**T:** Kto je zdroj?), áno, práve tento uchádzač o mágiu je zdrojom negativity v rodine, lebo prostredníctvom neho systém aktívne vytvára takú, povedzme, atmosféru (**A:** Atmosféru) v malej bunke.

A: Z toho vychádza, že v rodine tiež niekedy vzniká otázka, keď... no, toto je v rodine, ale principiálne to môže byť v akomkoľvek kolektíve, keď sa jednému človeku zdá, že: "Aha, on je vodičom živočíšneho". A druhý človek v tej chvíli povie: "Nie, tento je vodičom živočíšneho, no systému".

IM: Pokým človek nevedel o tom, že existujú takí, ktorí povedzme, aktívne prevádzajú vôľu systému do tohto trojrozmerného sveta a manipulujú takýmto spôsobom nielen jedným človekom, ale aj skupinou, tak takéto výrazy akoby ani neboli. (**A:** No, áno). Teraz sa ľudia o tom dozvedeli, že to naozaj existuje, aj v praxi pri práci v kolektíve si to potvrdili, že skutočne sú takí aktivátori, sprievodcovia - a začínajú v druhom hľadať vinu. Ale načo hľadať v niekom inom? Hľadať v sebe. Ak si... povedzme, na duchovnej ceste, ak generuješ vnútornú lásku, tak ti je úplne jedno, kto je on -

sprievodca, nie sprievodca teba to netrápi. Nikto k tebe nepríde a prepáč, a nezmocní sa ťa, ak si skutočne verný Bohu. Či nie je tak? (A: Áno). No, čo ťa môže ovplyvniť? Nič.

A: Keď si to len ty sám nevyberieš, však, že... a iba tvoje vedomie môže, áno...

IM: Úplne správne. Ak si vyberáš, ak počúvaš, dokonca aj keď to je sprievodca/ vodič, no ty si vyberáš, aktivuje sa tvoje vedomie, ty vkladáš pozornosť do týchto obrázkov. A aký je v tom rozdiel? Čo s tým má spoločné sprievodca? Veď prepáč, taký sprievodca, je v tvojej hlave. Či nie je tak?

A: Áno, to je to, o čom sme hovorili ešte na začiatku programu, že vedomie sa snaží rozoštváť ľudí, jednému povedať, že druhý je jeho nepriateľ. Teda povedať ľuďom, že sú si navzájom nepriatelia. (**IM:** A to je vždy tak). Hoci v skutočnosti je jediný nepriateľ - to je vedomie, ktoré hucká ľudí jedného proti druhému.

IM: Správne. Satan. Nikto iný nie je nepriateľ. Ale systém vždy rozdeľuje. Aj tie najlepšie kolektívy sa usiluje rozdrobiť. A tak najmä na duchovnej ceste, ak sa ľudia... kolektív, ktorý sa zaoberá duchovným sebazdokonaľovaním, tak prvé, čo musia spraviť - rešpektovať slobodu výberu druhého človeka a nepočúvať to, čo hovorí vedomie o druhých. Ty si sa predsa prišiel venovať duchovnu. Tak sa venuj, rozvíjaj sa. A načo niekoho posudzovať alebo hrať tieto hry vedomia? Či nie je tak?

A: A ešte tu vzniká taká otázka, že keď ľudia spoločne robia

nejakú prácu, tak sa stáva, v nejakej otázke, či už ide o napísanie článku, alebo natočenie videa, že jeden má dojem, že má pravdu, a aj druhý si myslí, že má pravdu. A každý je akoby pripravený ustúpiť jeden druhému, lebo každý... (**IM:** Ale neustúpia...) No neustúpia...

IM: A kto im bráni? Zasa len vedomie (**A:** Vedomie) a otvorenosť. Či nie je tak? (**A:** No, práve otvorenosť. Z toho plyní, že oni...) Doslova otvorenosť. Ved' kto uzatvára? Uzatvára práve systém, tzn. satan. Duchovný svet otvára. A ak sú to ľudia, ktorí sa skutočne zaoberajú duchovnom, tak také tu nesmie byť, musí byť otvorenosť. A zase, jeden má takú mienku, druhý má inú. Preto to existuje, ak to nevedia riešiť na duchovnej úrovni, no, ešte sa nerozvinuli, ale snažia sa, tak prvé, čo musia spraviť je - začať dialóg. (**A:** Dialóg). Otvorene a čestne. Ale ak budú zatajovať svoje myšlienky, potom kto to v nich zatajuje tieto myšlienky (**A:** Vedomie), hromadí ich a vytvára? Vedomie. Je to správne? Nie. (**A:** Nie). Tak komu tí ľudia slúžia: satanovi alebo Bohu? Jednoduchá otázka v takomto prípade. A stojí za to sa nad tým zamyslieť. Ved' keď človek niečo utajuje (má tajné myšlienky), utajuje to, čo mu vnucuje systém a aktívne to podporuje vkladáním pozornosti - koho je to otrok? (**A:** Diablov). Je slobodnou Osobnosťou? Je rovný medzi rovnými, alebo je to otrok diabla? (**A:** V tieni) Samozrejme. (**A:** V tieni, pretože...) Ved' všetko sa to ukrýva v tieni ľudského vedomia, či nie je tak?

T: A ešte čo sa týka katarzií. Často sa pýtajú na to, že si všimli, že v maličkých kolektívoch je ľahšie ozvučovať

činnosť systému, alebo v nejakých konkrétnych kolektívoch je to ľahšie robiť. V čom je zámena? Alebo aj napriek tomu je dôležité jednoducho ozvučovať?

IM: Nuž, znovu... Katarzia - to je očistenie. A, ako sa hovorí: je to hodné veľa, ak to máš, keď treba. Čo mám na mysli? Jedna vec je, ak sa kolektív zaoberá duchovným sebarozvojom, v ktorom všetci vedia, čo je to katarzia, v ktorom sú oboznámení s prácou systému vedomia, vtedy je pochopenie, že vedomie - to nie je tento človek, ktorý hovorí. Je to vedomie, také isté u teba ako aj u druhého. A oni sú v podstate zjednotení. Takisto, ako sú všetky naše počítače pripojené s Internetom, sú spojené do jednej siete. Tu je úplne jedno, čo sa u teba objavilo. A vy rozoberáte tú informáciu, ktorá prišla na tvoj počítač, alebo na tvoj počítač, chápete? A toto je katarzia. Aha, dáva mi takéto. Ty hovoríš: "A mne prišlo takéto". Ale človek, ktorý sa v tom orientuje, hovorí: "Priatelia, nainštalujte si takýto programček, aby spam neprešiel. A bude pre teba lepšie, keď si nainštaluješ taký programček. A to je všetko, spam nebude." Tak toto je katarzia. Je to slobodné vyjadrenie pochopenia, že vedomie - to nie je tvoje, že ty sa skutočne usiluješ o duchovno, ale ono ti prekáža. Preto sa treba slobodne rozprávať. A teraz si predstavte: prišli ste do nejakého fan - klubu, povedzme, čo ja viem, nejakej speváčky, alebo do futbalového klubu (ak sú naši priatelia muži). A vy začnete rozprávať o vedomí, vykonávať katarziu. Je to namieste? Kto vás pochopí? To znamená, že na to, aby ste sa rozprávali o takých veciach, musí

byť aj zodpovedajúci kolektív. Správne? Nuž, tak je to.

T: Áno. Veľmi správne pochopenie ste nám poskytli, lebo veď väčšinou ľudia vnímajú katarziu ako niečo tragické, ako nejaké... (**IM:** Áno, poplakať si, kajať sa...) Áno. Ale v podstate...

A: Nuž to je podľa gréckych tragédií (**T:** Áno), keď katarzia - to bol moment, keď tam ľudia plakali. Hoci v podstate...

IM: Nuž, to je skreslenie. Opäť, prečo sa tak stalo? Vedomie to veľmi ľahko prekrútilo. Katarzia - to je, opäť, oslobodenie od škodlivých programov a od spamov, od toho, čo ti bráni. Je to... kedysi to brali prirodzene. Nuž, to my teraz takto hovoríme. Ale predtým bolo pochopenie, že vedomie nie je tvoje. A o tom sa vďaka Bohu, zachovali aj zápisy, aj spomienky na to (**A:** Áno). Ale neskôr z toho spravili tiež taký,... taký svojho druhu fetiš (**A:** Fetiš), že si treba poplakať, pokajať sa - a takto si oľutoval nejaký hriech. (**A:** Zase na vonkajšie...). Áno, tvoj hriech je práve to, keď sa hráš na duchovnosť. To je hriech. Tvoj hriech, ktorý vedie ku smrti, keď si, prepáč, otrokom vedomia, keď mu slúžiš. To vedie ku smrti. Je to jednoznačne, no poviem tak, smrteľne nebezpečné. Ale keď vzdoruješ systému, túžiš žiť, tak prepáč, ...aký je tu hriech? A prečo sa máš kajať za to, čo ti prišlo? No, dobre, otvor si teraz google, skús niečo nájsť - príde ti spam. A čo, máš preto nariekať (**T:** Opäť v hľadaní otázok, však...) - a spam odíde? Alebo je možné jednoducho vytvoriť nejaký antispamový (**A:** Aplikáciu) programík, však (**T:** Áno) a on ti

prestane prichádzať. Tak ako správne postupovať? Viete, ako sa hovorí: "Tak porozmýšľajte, priatelia, ako správne postupovať?" (T: Vírus pred dvermi, však) Alebo, ako teraz hovoria blogeri, všakže: "Píšte do komentárov a dávajte lajk". Však?

T: Áno, to znamená, že to (A: Áno) odhaľuje úplne iný... (A: Postoj) postoj k tomu, pretože vtedy človek hovorí o tom, že "vírus sa dostal do našej... do nášho počítača", však? (A: Áno) "Teda poďme sa na to pozrieť, ako to... čo je to..."

IM: Veď tak to aj je. Ak človek nechápe, že jeho vedomie - to je taký istý počítač, je to banálny nástroj na komunikáciu v trojrozmernom svete... Ale nie je jeho časťou. Je to iba to, prostredníctvom čoho vidí, čo používa, prostredníctvom čoho počuje, prostredníctvom čoho... No veď my, povedzme tak, komunikujeme medzi sebou, je to iba nástroj. No taký, ktorý disponuje umelou inteligenciou. A pochopiteľne, sebaidentifikuje sa. A je pochopiteľné, že sa živí, prepáč, tak ako počítač elektrinou, ono sa živí našou pozornosťou. Ak chýba toto pochopenie, tak je zložité vôbec rozprávať sa s človekom, chápeš? Lebo on sám seba vníma ako vedomie. Vníma telo, ako ja: "Spravil som si to takto, tu som poklepal - zacítil som bolesť." No samozrejme, že pocítiš bolesť, a ako inak. Ak integrujeme čip povedzme do hlavy, integrujeme ho do neurónov, ktoré sú späté s vedomím a s Osobnosťou, tak každá informácia, ktorá tam bude prichádzať, bude prichádzať nie od vedomia, ale od... cez čip z Internetu. Osobnosť to bude prijímať ako absolútnu realitu.

Jednoduchý príklad: vo sne ste spadli, udreli ste sa - cítite bolesť. Ležíte v mäkkej posteli. Ako to, že cítite bolesť, keď padáte? Keď vás niekto urazí - mrzí vás to. Ale veď v posteli ležíte. Vari ste tam? Nuž, také jednoduché prirovnanie. Tak je to aj tu. Je to úplne rovnaké. Sú to banálne... programčky (T: Ilúzie, A: Áno). Výmena elektrónov, nabitých určitou informáciou.

A: No, z toho vyplýva, že keď dá vedomie takýto obraz, predkladá ho hlavne preto, aby tomu Osobnosť uverila. Nuž, ak...

IM: Prepáč, ale kto rozposiela reklamu, na ktorú sa nikto nebude pozeráť a nebude jej veriť? Veď všetko je fraktálne. Ak robíš reklamu, vytvoríš ju (T: Prepracovanú) tak, aby jej uverili (T: Aby sa im páčila), aby ľudia kupovali tvoj tovar atď. A takisto to robí systém, akurát, že je omnoho šikovnejší, a to je všetko.

A: A ešte sa aj snaží zamaskovať akoby bol človekom. Preto, keď vidíš jeho reklamu...

IM: Samozrejme. Systém spája so sebou a vraví: "Potrebujem toto". A to je všetko, vtedy už niet otázok. Ak človek nevie, že je Osobnosť, a vie, že je vedomie, potom je dosť jednoduché manipulovať ním. A človek dokonca ani nechápe, že namiesto neho v daný moment žije niekto iný. Žije parazit, chápeš? Je to to isté, ako, prepáčte, parazity v organizme človeka... Nuž, vezmime si mravca, načo človeka? Nútia ho ísť, prísť do mraveniska, a tam vykonávať nejaké činnosti, alebo

naopak, vyliezť na vetvičku. Nuž rôzne druhy húb jednoducho diktujú, no, diktujú mravcovi, ako má robiť, riadia ho. Úplne rovnako vedomie manipuluje a ovláda Osobnosť, mení realitu, vytvára ilúzie a podobne. Všetko je jednoduché. Veľmi jednoduché.

T: Je tu tiež otázka: keď rozhovor odbočí. Že býva aj tak, že v kolektíve jeden človek odvedie rozhovor inam. Ako postupovať v takých situáciách? Je zlé odsúdiť človeka, ale je treba presmerovať pozornosť ľudí správnym smerom.

IM: No nie, počkajte. Ak kolektív diskutuje o nejakej duchovnej téme, o nejakej otázke, ktorá sa týka určitej duchovnej témy, dôležitej a serióznej. Tu človek vstane a začína rozprávať úplne nevhodne. Je jasné, že v ňom zapracoval systém. A tu, naopak, treba dať dôraz na to, priatelia, že "kráčame po správnej ceste. Pozrite sa, veď tomuto kamarátovi systém podhodil takúto myšlienku. Tzn. prišiel spam, ktorý nás má odviešť, znamená to, že sa približujeme k pochopeniu tejto otázky. A je práve potrebné prehĺbiť skúmanie tejto otázky." Či nie je tak? (**T:** Zaujímavé. **Áno.**, **A:** Zaujímavé. **Áno**). A ako inak? To znamená, ak systém prekáža a zasahuje, znamená to, že idete správne. Ale ak ste začali v tej chvíli rozmýšľať o tom človeku, alebo ste podporili tú tému, znamená to, že ste nezískali určitý návyk, určité pochopenie. Nedosiahli ste tú slobodu, ktorú ste mohli dosiahnuť. A váš krôčik nešiel dopredu, v lepšom prípade išiel bokom. Všetko je jednoduché.

A: Teda zdá sa, že v takýchto chvíľach jednoducho každému hovorí, že "to nie, to sa ti len zdalo". A tiež si všimli, že hoci akoby všetci zbadali, že sa niečo deje, niečo čo bráni človeku akoby odhaliť, že ide myšlienka, že "to sa ti zdalo".

IM: Systém takto prekáža. A v prvom rade hovorí, že sa to zazdalo. Ale kto? Je nutná úprimnosť a otvorenosť. Veď kolektívne štúdium je samozrejme ľahšie ako individuálne. Rýchlejšie. Lebo v kolektíve je viac skúseností, rýchlejšie sa vytvorí navigácia a podobne. Správne? (**A:** Áno). Ale je nutná úprimnosť a otvorenosť, a musí tu byť pochopenie, jednoducho s kým prichádzate do styku. A musí byť skutočné úsilie k Duchovnému Svetu. Ale ak človek len prišiel pobudnúť v kolektíve, z pýchy, aby sa pochvastal, že už je duchovne slobodný alebo je mu apriori dané, lebo má oblečenie iné ako vy, s nejakým poznávacím znamením. A on už musí... Alebo ešte nejaká situácia, no, hlúpa, systémová, trojrozmerná. Nuž, priatelia, kam sa dostanete? No nikam. Ak je medzi vami lož - znamená to, že je uprostred vás satan. Znamená to, že vami manipuluje. Znamená to, že míňate čas a sily. Ak sa utvoril taký kolektív, a nechce sa meniť, nuž priatelia, nuž... ak túžiš ísť duchovným smerom, nuž, treba otvorene hovoriť, že "priatelia, alebo poďme a niečo zmeníme...". Ale nie iba niečo, ale kardinálne všetko zmeniť. Inak je to len nezmysel a strata pozornosti a času. Sú to iba rozhovory o duchovne, ale žiadna práca, žiadne praktiky. A v tom je tiež zmysel. Ale tu, v mojej odpovedi, je tiež nuansa, priatelia. Aj tu, všimnite si, veď týmto ľahko môže manipulovať

system. Kolektív je nejaký iný, ale ja si myslím, že som v poriadku. Myslíš si alebo cítiš? Vieš to, alebo ti to povedalo vedomie? A toto treba prediskutovať s priateľmi... skôr ako prijať rozhodnutie. Je chyba v kolektíve alebo v tebe? (**T:** Vedomie nikdy... no...) Či nie je tak? Veď kolektív, to si predovšetkým ty. A nikto nemôže zabrániť človeku duchovne sa oslobodiť, dosiahnuť túto vnútornú slobodu, nech by bol v akomkoľvek kolektíve.

A: A ešte o vnútornej slobode a spojení s kolektívom a s realizáciou projektov hnutia. Mnohí ľudia sa delia o to, že v čase bezprostrednej aktivity, keď sa spolu s kolektívom stretávajú, zaoberajú sa nejakou činnosťou, pociťujú veľmi silne práve duchovnú otvorenosť a príliv práve takej slobody, a... A nastáva taký zaujímavý moment, kedy človek príde domov a vraví: "A ja cítim, že už to nie je." Ako v takom prípade postupovať?

IM: Opäť to vypovedá o slabosti, duchovnej slabosti človeka, aspoň na danej etape jeho cesty. Kým je so všetkými, to ho podopiera, veď v tom čase ľudia nepodporujú nariadenia systému, chápeš? A človeku je ľahšie, lebo naňho neútočia. Ale keď ostane sám, podčiarkujem, sám (**A:** Sám, áno) so svojim vedomím, tak vedomie útočí. Ale ak človek nie je sám, ale s Duchovným Svetom (**A:** s Duchovným Svetom), tak sa systém ani nepriblíži, chápeš? Nuž, všetko je jednoduché. Prosto treba pracovať na sebe. A opäť, nepočúvať vedomie, ktoré hovorí: "No, kedy?" Kedy čo? "No, kedy získaš?" Čo môžeš získať? Slobodu od neho? Vtedy, keď opustiš telo.

Ale dovtedy, ak odstrániš vedomie - zmizne všetko. Aj tento svet zmizne.

A: A je ešte dosť veľa otázok čo sa týka náboženstva, napr. že ak sa človek modlí, keď vykonáva modlitbu, (no mne sa zdá, že to možno aplikovať aj na duchovné cvičenie... no pri modlitbe, otázka sa týkala konkrétne modlitby), že sa stane, že pri modlitbe prichádza rúhanie sa Bohu. To znamená, že vedomie začne človeka strašiť, že: "Tak toto znamená, že už určite nemôžeš dosiahnuť oslobodenie, lebo takí..."

IM: Duchovné spasenie. (**A:** Áno.) Nuž, poprvé, vedomie sa stále rúha Bohu, alebo podsúva hru na super - duchovnosť, zamieňajúc pravdu, samozrejme za pýchu, egoizmus. Alebo sa otvorene jednoducho rúha Bohu. Ale tu treba chápať: ak sa človek stotožňuje s vedomím, tak skutočne to tak aj bude, a vedomie tu neklame. Ale ak človek chápe, že to besnie satan, potom treba ešte viac prehĺbiť svoju modlitbu. A nepočúvať satana.

A: Teda z toho vyplýva, že vedomie, ktoré nevie nič o duchovnom, sa v týchto chvíľach zrazu snaží riešiť za človeka jeho duchovný osud, však?

IM: Nie, ono sa nesnaží riešiť jeho duchovný osud, ale robí všetko pre to, aby človek nemal túto slobodu od diktatúry systému, teda od neho. Alebo, jednoduchšie povedané, silnejšie priťahuje okovy, aby otrok neušiel, lebo veď to je otrok systému. Ale tu sa chce stať slobodným. No ako to? Práve preto hádže spamové informácie. (**A:** Áno.) A človek sa desí.

Ono mu podhadzuje túto myšlienku, a potom hovorí: "No pozri, čo si myslíš o Bohu" (**A:** Áno, áno, áno.) No, samozrejme.

A: To je štandardná schéma, keď (vedomie) podhodí myšlienku, a potom samo (**IM:** Obviňujúc) na tú myšlienku povie: "No, pozri, čo si si to pomyslel". (**T:** "No, strašné", však?)

IM: A človek na to: "Ach, jaj, ja som si pomyslel, dopustil som to" - a v skutočnosti nie, iba vložil silu svojej pozornosti. Tu je to veľmi jednoduché. Nech by ti podhadzoval čokoľvek, sú to jeho problémy. Jednoducho nepodporovať a nedávať pozornosť. Skúsi to raz, dvakrát, a potom už to nebude financovať, je to stratové, zlý obchod. A systém, prepácte, ten vie počítať.

A: A v takom istom kontexte je tu otázka na tému "podarí sa mi dosiahnuť spasenie?" Teda človek hovorí, že: "Cítim Boha, vnútorné spojenie, že existuje Duchovný Svet, čosi svetlé ma prehrieva zvnútra. Bez ohľadu na prichádzajúce zlé myšlienky, vnútorné sa nikam nestráca. A vedomie maľuje, že keď to vždy je, tak v ktoromkoľvek momente to stihnem. Stihnem sa spasiť?"

IM: Otázka spočíva v tom, že ak človek cíti, ale nerastie, neusiluje sa, tak tam aj ostane. Uvediem jednoduchý príklad. Človek ide domov. Vie, že existuje dom. Vie, že ide domov. Vie, že má dosť potravy na cestu: vodu a všetko... Všetko toto vie. Posadí sa doprostred poľa a sedí. A domov nejde, aj keď má všetky tieto znalosti (**T:** Ale cíti), no jedlo dochádza,

čas sa kráti... Dôjde domov alebo nie? Ak bude takto sedieť. (A: Ak bude sedieť, tak nedôjde.) Presne tak. Lebo čas sa kráti a jedlo dochádza. (A: Áno. Ale keď pôjde, tak...) ...tak samozrejme príde. (A: ...určite dôjde.)

T: Ľudia tiež popisujú pozoruhodnú skúsenosť toho (tiež už počas relácií a aj počas získavania znalostí, ktoré sú poskytované), ako nastal u nich tento prechod od pozorovania vnútorného, ku generovaniu a vyjadreniu Lásky. Že keď vo väčšine prípadov systém utvrdzuje človeka v tom, aby sa ponáral do duchovnej praxe a čakal, kedy... (A: ...prídu pocity.) ...prídu, aha, ja som prišiel, tak teraz prídu aj tie pocity. (IM: Čakať., A: Áno.) Áno, keď: "Kedy to príde?" A tento moment, čo teraz ľudia reálne pociťujú, že je potrebné prechádzať práve k vnútorným činnostiam, že duch - to je činnosť. (IM: Neustále.) Áno.

IM: Teda vravia, čerpanie Ducha Svätého, však, ak to povieme cirkevným jazykom - keď to je neustály proces. Alebo ako namaz (vykonávanie modlitby) u moslimov. Musí byť neustály (T: Áno). Len zosilňovať. Majú vykonávať päťkrát denne, ale päťkrát denne musia zosilňovať to, čo už je. A takisto u kresťanov modlitba ranná, večerná, ak nie je omša. Toto nutne musí byť, no a žiť s Bohom, a toto neustále... Duch Svätý, on musí byť, on sa musí tešiť. Ak nepotešuje dušu čo i len jeden okamih, prepáčte, je to mŕtvy okamih. (A: Áno.) Či nie je tak? (T: Áno. Áno.)

A: Povedali ste: "Zosilňovať to, čo už je". A skutočne, (IM:

Samozrejme) ako po novom sa teraz tieto slová odkrývajú, lebo doteraz vedomie hovorilo, že "ty cítiš, a môžeš cítiť ešte viac". Ale tu - "zosilniť to, čo už je", môžeš dať ešte viac. To znamená, že...

IM: Správne. Veď zmysel spočíva práve v tom, čo dávaš, nie v tom, čo dostávaš. Ale vedomie hovorí, že musíš čakať, kedy dostaneš. Ale ako môžeš dostať, keď nedávaš? To nesmie byť a ani nie je. Veď Duchovný Svet odpovedá iba tým, ktorí klopú. Ak Duch nemá ruky, čím môžeš klopať? (**A:** Duchom.) Iba Duchom. Teda Láska rodí Lásku. A všetko, čo človek môže dať Duchovnému Svetu - je Láska a Vďačnosť. (**A:** Vďačnosť.) A ak je človek otvorený pre Duchovný Svet, tak Duchovný Svet je tým viac otvorený pre človeka. Ale je absolútne zatvorený a nedosiahnuteľný pre vedomie. A tu vzniká nesúlads a konflikt, ktorý sa potom prejavuje v takýchto rôznych prejavoch.

A: Áno, aj to, že Duchovný Svet je skutočne otvorený pre človeka, a Duchovný Svet je spoločný pre všetkých. Veď, ako bolo aj v knihe "AllatRa" napísané, že dušu má každý človek nezávisle od náboženstva, národnosti. A teraz, čím viac sa kontaktujú ľudia rôznych národností, pretože rastie počet účastníkov hnutia "ALLATRA"... A už je to skutočne tak, ako hovorila Tatiana na začiatku relácie, že takmer v každom štáte sú ľudia, ktorí aj v praxi cítia, že toto duchovné, to je spoločné. A keď v interview, keď ľudia odpovedajú, tak v ich otázkach... Vzniká takáto otázka: tak prečo teda tak rozdeľujeme, keď je všetko natoľko jednotné?

IM: My nič nerozdeľujeme, ver mi. Rozdeľuje satan v nás. A v tom je jeho ohromné víťazstvo nad ľudstvom. A práve teraz, ako poslušnú ovečku, vedie ľudstvo na porážku. Teda ľudstvo stratilo podstatu, a v tom je problém, práve duchovnú podstatu. Áno, teraz sa to obrodzuje vďaka mnohým ľuďom, ktorí aktívne pomáhajú a hlavne pracujú na sebe. A vďaka tým, ktorí sa prebúdzajú, vo svete sa objavuje viac a viac nádeje na budúcnosť. Ale otázka je v tom, že ak to vezmeme globálne, za celé ľudstvo, aj tak je to len kvapka v mori. Je to naozaj tak. Hoci je možné všetko zmeniť veľmi rýchlo, ale všetko závisí od ľudí, no vedomie veľmi silno drží ľudské duše, ako sa vraví. No, nie duše, ale Osobnosti, samozrejme.

A: A tu je ešte takáto otázka, a je rovnaká od ľudí rôznych náboženstiev, či sa môžu náboženstvá zjednotiť?

IM: Nie. Veriaci sa môžu zjednotiť, a "ALLATRA" je toho príkladom. Veď u nás sú zjednotení predstavitelia všetkých náboženstiev, naozaj všetkých náboženstiev, ktoré existujú. A oni skutočne jeden druhého cítia. A nič nedelia. A koniec-koncov majú len jediného nepriateľa, však? A tým nepriateľom je satan. Ale náboženstvá sa nedajú zjednotiť, a netreba sa tým ani zaoberať. Prečo? Lebo náboženstvá - to sú organizácie. A pre organizácie je hlavné čo? Materiálne hodnoty: moc, prostriedky na ich chod, a tak podobne. Sú to organizácie, je to normálne, a preto zjednocovať náboženstvá netreba. Nie je to možné a ani potrebné, rôzne tradície... Náboženstvá sú hodnotné ešte tým, že sú povedzme

historickými, kultúrnymi organizáciami, ktoré odovzdávajú toto dedičstvo. No a čo my?... Nuž, veď si predstav, že by sme spojili dva ľudové tance, povedzme, predstaviteľov ľudí žijúcich na rôznych kontinentoch. No to by... No aj to stratíme, aj to. (**T:** Vznikne niečo nové, áno.) No samozrejme. Vznikne niečo tretie, čo nebude zodpovedať ani jednému, ani druhému. Ale to je história, to je dôležité, to je potrebné. A treba sa k tomu stavať absolútne rovnako, normálne, povedzme, zdravo. Prečo? Lebo vedomie začne hneď oponovať: "Ak slúžia Bohu, tak musia byť všetci zjednotení. Ak sa nezjednocujú, sú vinní". Priatelia, venujte sa sebe, svojmu duchovnému rozvoju a náboženstvu nech si vyjasnia ich duchovní. Sú to ich organizácie, nie vaše. Dokonca, aj keď ste predstaviteľom toho alebo iného náboženstva, tak skutočne sa v prvom rade starajte o čo? O vlastnú spásu. (**A:** Áno). A potom o spásu svojich farníkov. A o organizáciu sa tiež treba starať, ak je vaša, pretože je to organizácia. A to je normálne, je to absolútne prirodzené. Takisto ako akákoľvek firma, no, alebo farma. Čo firma, čo farma - to je... (**T:** Nuž, áno. V kontexte Znalostí sa teraz už slovo "farma" chápe inak, však.) Nuž, áno. A je to normálne.

A: A ešte niečo, čo sa týka zjednocovania, ľudia si všimli, že napr. tí, ktorí mali takú skúsenosť... v profesionálnej činnosti pri styku s rôznymi organizáciami, že teraz vo svete existuje také, že sa ľudia usilujú o zjednotenie, ale tieto zjednotenia, ktoré vznikajú, akoby to boli zjednotenia s rozdeľením, keď sa nejaká skupina oddelí od ľudí. A súčasne, keď

sa stretnú s hnutím "ALLATRA" a zúčastnia sa v ňom, tak vidia, že je to zjednotenie, ktoré skutočne zjednocuje, a skutočne celú spoločnosť, všetkých ľudí rôznych profesií, viero-
vyznaní a národností. Áno, a že v praxi ľudia vidia, že ak už máš tento základ, túto bázu znalostí, potom chápeš každého, a nachádzaš spoločný jazyk s každým človekom.

IM: No samozrejme. A prečo? Pretože v prvom rade, čím je "ALLATRA" unikátna? Lebo nikto od nikoho v materiálnom zmysle nič nepotrebuje. A hneď je problém vyriešený. Niektorí ľudia, ktorí zo strany pozerajú na "ALLATRA", nechápu, prečo tak rýchlo narastá, a ako vôbec môže existovať, prečo nikto od nikoho nič nepotrebuje, prečo tam nie je boj o nejakú moc. Nuž, nehovorím, že nie je. Niektorí sa o to pokúšajú, ale rýchlo sa to končí, lebo to sú slobodní ľudia, a v tom je zmysel. že sa bude podriaďovať niečej diktatúre? Nuž, skúsil to raz, dvakrát, a potom mu vysvetlili, ktorým smerom má ísť a sami išli priamo. A všetko zapadne na svoje miesto. Prečo? Lebo ľudia sú slobodní. Lebo skutočne sa nehrajú, nezabávajú sa, ale usilujú sa o duchovné oslobodenie. Lebo stoja na strane pravdy. Lebo väčšina tých, ktorí sú v "ALLATRA", vyznávajú, ako sa vraví v islame, malý džihád, teda vzdorovanie systému. Zaoberajú sa niečím iným, než je to v iných organizáciách, v ktorých sa ľudia spájajú na to, aby prebrali medzi sebou všetky klebety, rozumieš, ako sa vraví, "perú kohosi špinavé prádlo". Nuž, všetko je to od systému. Všetko je to len zábava. Nedáva to slobodu, nedáva to Lásku, nedáva to ľahkosť. Všetko je také umelé, cudzie.

A: Ved' tým je to tu aj cenné, že je to skutočné (**IM:** A skutočná "ALLATRA"), a že keď je také zjednotenie a je aj činnosť v tomto smere, a ľudia cítia práve to vnútorné. Ved' kto sa pridáva? Ľudia rôznych profesií, aj vedci, ľudia – celkove predstavitelia úplne rôznych profesií. Oni proste cítia, no, práve to vnútorné, a...

IM: Ale aký je rozdiel, povedz mi (**A:** Áno), či je človek vedec, alebo to, čo sa chápe ako "nevzdelaný"? (**T:** Človek., **A:** Hlavne človek.) Čo je dôležitejšie? (**A:** Áno) Samozrejme. V prvom rade - je to človek. A je jedno, aké má tituly atď. To my tu rozdeľujeme, naše vedomie, ono všetko delí: "Pozri, pozri, tento akademik, to je veľký človek", nuž chlapík, samozrejme, venoval tomu kopu času. Ak priniesol ešte aj ľuďom úžitok, to je skvelé, vďaka ti, vážený. Nikto nevraví, že nie. Ale na druhej strane, prepáč, ak je to domáca gazdinka, ktorá celý život prežila v akejsi dedinke, starala sa o deti, vychovala ich, je rodič. A či vari ten akademik nemal mamu, či čo? Jednoduchá otázka. Tak kto je dôležitejší a potrebnjší? Ved' všetci ľudia sú rovnakí. Jednoducho každý si robí svoju robotu. A o tom niet pochyb. Otázka stojí inak: kto sa stará o svoj duchovný rozvoj? A ako z pozície Duchovného Sveta je pre mňa podstatne dôležitejšie, či človek kráča po ceste duchovnej spásy, alebo slúži satanovi. A tu sa všetko dostáva na svoje miesto, však? (**A:** Áno, presne tak.) A v tom je zmysel. Takže hodnota "ALLATRA" je v tom, že to predsa len ľudia začínajú chápať. A už nepozerajú ani na... prepáč, ani na papiere, v ktorých je napísané, kto to je,

ale pozerajú do vnútra človeka. A vnímajú ho už nielen cez diktát vedomia, nie podľa jeho insígnií, ale vnímajú ho pociťovo. Je to slobodný človek, s ktorým prichádza menej spamov do tvojho počítača. Vtedy je oveľa ľahšie aj komunikovať, však? (**A:** Samozrejme). Inak si zavalený svojím spamom, ešte ti aj druhí podstrčia. Celkovo to otrávi. K potrebnej informácii sa nedopátraš. A v tom je hodnota "ALLATRA", lebo v nej je pravda. (**T:** Zjednocuje ľudí v priamom zmysle...) Nuž, poviem to jednoduchšie: V prapôvodnom chápaní "AllatRa", áno, to je sila Božia. To ona zjednocuje ľudí. Takže, priatelia moji, ako sa vraví, poďme spolu žiť s láskou. A poďme priamou cestou. Správne? (**T:** Áno.) A neklamať sám seba. A najdôležitejšie, nielenže neprijímať spamy od systému, ale ani ich nikomu nepreposielať. Vďaka všetkým. Veľká vďaka, priatelia.

T: Ďakujeme Vám, Igor Michajlovič.

A: Veľmi vám ďakujeme, Igor Michajlovič.

IM: Ďakujem.

Cenné rozhovory
o Tom najdôležitejšom
v živote každého človeka,
ktoré prehovárajú do Duše
a privádzajú nás k
prebudeniu.

S Láskou a Vďačnosťou za všetko.